ایمان پلورونکي

دویم ټوک

Ketabton.com

لیکوال
عنایت الله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم ټوک

ایمان پلورونکي

د سلطان صلاح الدین "ایوبي" د زماني ربښتیني کیسې

(د ښځو او ایمان جنګونه)

لیکوال : عنایت الله "التمش"

ژباړن : عبدالواسع "صابر"

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د کتاب پېژندنه

د کتاب پښتو نوم : ایمان پلورونکي

د کتاب اردونوم : داستان ایمان فروشون کی [سلطان صلاح "ایوبی" کے دور حقیقی کهانیان عورت اور ایمان کی معرکه ارائیان] .

لیکوال : عنایت الله " التمش "

ژباړن : عبدالواسع " صابر "

د چاپ واک : د پیغام خپرندوی مرکز سره خوندي دی

اوسنی پته : ډهکی منورشاه قصه خوانی بازار پېښور

قندهار ارگ بازار صداقت کتابخانه

ننگرهار جلال آباد ښار د مخابراتو چوک

عبدالمجید مومند کتابخانه ....

ټیلفون : ۲۵۶۳۸۵۳ - ۰۹۱

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قاهره کې بغاوت او سلطان "ایوبی"

فلسطین لا د صلیبیانو تر پښو لاندې زګیروی کول، بیت المقدس په صلیب پورې تړاو درلوده و، له دغه سپیڅلي ښاره لا وینې بهېدلې، د دغو ځایونو مسلمانان چې د صلیبیانو د ظالمانه تیرې په شکنجو کې راغلي وه، مغلوبېدل، پرتکې یې وهلې، او د صلاح الدین ایوبی انتظار یې کاوه، هغوې ته دا پیغامونه رسیدلی وه، چې صلاح الدین ایوبی د فلسطین خمکو ته داخل شوی او د شوبک کلا د مسلمانانو په واک کې راغلی، دا د هغوی له پاره زیری و، خو دغه زیری هغوی ته د اجل پیغام ثابت شو، صلیبیانو د شوبک د ماتې بدله د بیت المقدس او نورو ښارونو او کلیو له مسلمانانو اخیستل پیل کړي وو، هغوې د مسلمانانو مړاوي کول غوښتل، چې جاسوسی او څارګری ته زړه ښه نه او د حملې پر وخت د مسلمانانو د مرستې جرئت ونه کړای شي، تر ټولو زیات ظلمونه د کرک پر مسلمانانو کیدل، تر شوبک ورسته کرک یوه لویه کلا وه، چې عیسایانو پرې ویاړ کاوه او همدغسې ویاړ یې پر شوبک هم کاوه، خو د هغوی دغه ویاړ د صلاح الدین ایوبی غوره چالونو او د هغه د مجاهدینو زړورتوب د شګو د زرو په څېر خور وورکړی و، اوس صلیبیانو د کرک استحکام غوښت نو د هغو ځایو پر مسلمانانو یې تېری یو احتیاطي تدبیرو ګڼلو، له صلیبیانو سره وېره پیدا شوې وه، چې مسلمانان به صلاح الدین ایوبی ته اطلاعات ورکوي، له دې امله یې د دغه ځای مسلمانان د شوبک په څېر په بیګار کمپونو کې واچول.

... د فلسطین سوبه زمونږ ستر عزم دی، خوله کرک نه د مسلمانانو را ایستل تر هغې هم باید ستر مقصد وګڼل شي د اطلاعاتو د څانګې مشر سلطان صلاح الدین ایوبی ته ویل : دا د طلعت چنګېز په نامه یو ترکي ؤ چې د اطلاعاتو شپږ تنه یې له شوبک نه د تښتېدونکیو عیسویانو په لباس کې کرک ته لېږلي وو، هغوی درې میاشتې وروسته راغلي وو، د علي بن سفیان په موجودیت کې یې سلطان صلاح الدین ایوبی ته د هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای حالات داسی ښکارول ، چې صلیبي پوځ له شوبک تښتېدلی او کرک ته رسېدلی په ډېر بد حالت کې دی، دغه جنګ بایللی عیسوي پوځ چې له شوبکه کرک ته ولاړ، د هغه ځای پر مسلمانانو یې ژوند حرام کړ، د مسلمانانو پرله پسې بندیانول پیل شول، مسلمانو ښځو له کورونو څخه وتل پرېښودل، چېرې یې چې پر کوم مسلمان شک راته، هغه یې نیوه او بېګار کمپ ته یې استاوه، هلته به له انسان نه داسې شی جوړېده چې خبرې یې نشوی کولای ، د سهار له تیارې به یې د ماښام تر تیارې پورې کار پرې کاوه، پر وچه ډوډۍ او اوبو یې ژوند تیرولو " مونږ هملته تر ځمکې لاندې چارې سرته رسولي ، هلته چې څومره مسلمانان او د جګړې وړ دي ، هغوې له دې ځایه باید وویستل شي او په شوبک کې د پوځ په لیکو کې تنظیم شي، ترڅو چې د مرستې د رارسېدلو نه پرته پر کرک حمله وکړای شي .

چنګیز ترکي وویل: زمونږ په شته والی کې ځینی کسانود هغه ځای څخه د راوتلو اظهار هم کړی وه خو دا کار له دې امله ګران دی چې هر لوري ته صلیبی پوځ پروت دی او هغوې خپلې کورنۍ او په ځانګړې توګه ښځینه د عیسویانو لاسو ته پرېښودلای نه شي، په سملاسی توګه د دې خبرې اړتیا ده، چې پر کرک حمله وکړای شی او مسلمانانو ته نجات ورکړل شی .

تردې د مخه د اطلاعاتو یو کس دا خبر ورکړی وُ، چې د صلیبیانو نظر دا دی، چې سلطان صلاح الدین ایوبی به کرک کلا بند کړي، نو د صلیبیانو یو لښکر چې د یو صلیبي حاکم ریمانډ تر قوماندې لاندې دی، د شا له لوري حمله وکړي، سلطان صلاح الدین ایوبی لا د مخه خپلو قوماندانانو ته ویلي وو، چې صلیبیان به د شا له لوري حمله کوي، د دې وړ حالاتو له پاره هغه زیات شمېر پوځ ته اړتیا لرله، هغه د چنګېز د لېږلو پر وخت علی بن سفیان ته وویل د احساساتو غوښتنه خو دا ده چې مونږ باید په سملاسی توګه پر کرک حمله وکړو، اتکل کوم چې د هغه ځای مسلمانان په دوزخ کې پراته دي، خو د حقیقت غوښتنه دا ده چې د خپلو صفونو له

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مستحکم کلکولو پرته یو ګام هم پورته نه کړم، ګزار هغه مهال پکار دی چې باور دې وي اغېز یې ښه وي، مونږ هغه مېړمنې او کوچنیان هېرولای نه شو چې د دښمن له لاسه خوار او ذلیل وژل شي، هغوی زمونږ بې نومه ورکي شهیدان دي، دا د قوم ستره قرباني ده، زه د هغوی د عزت او پت له پاره فلسطین نیول غواړم، که زما هدف دا نه وي نو بیا د جګړې مقصد ډاکه او لوټ تالان پاتې کېږي، هغه قوم چې خپلې کوچنۍ لوڼې او زامن هېر کړي، چې د دښمن د تېري له امله خوار او ذلیل ووژل کېږي ، داسې قام به بیا د غلو او لارې شوکوونکیو یوه ډله وي، د دغسې قام وګړي بیا له دښمن نه د انتقام اخیستلو پر ځای پخپله یو بل لوټوي، او یو بل ته دوکه ورکوي، د هغوی حاکم د قام په لوټنه مزې چړچې کوي، کله چې بیا دښمن هغوی کمزوري ووینی او یرغل پرې وکړي نو دوی بیا پوچ شعارونه ورکوي او قام ناخبره ساتي، له دښمن سره د پردې تر شا جوړ جاړی کوي، د خپل هیواد یوه برخه ځمکه او وګړي دښمن ته سپاري او باقی پاتې یې خپله واکمني جوړوي، ځکه هغه پوهېږي، چې دښمن یې نه بخښي، دا څو ورځې مزې چړچې په دې خاطر کوی چې د قام د وینو اخري څاڅکې هم په ډیر تلوسه ژر ژر وڅښي.

سلطان صلاح الدین ایوبي د داسی بې شمېره قومونو نومونه واخیستل او وې ویل. هغوی پراختیا غوښتونکي وه ، د هغوې په وړاندې تردې پرته بل هیڅ هدف نه و، چې پر ټوله نړۍ دې پادشاهي وکړي او د ټولې نړۍ خزانې دې راټولې او تر خپلو پښو لاندې دې ډېرۍ کړي، هغوی د نورو قامونو عزتونه پامال کړل خو بیا یې خپلې لوڼه او خوېندې د نورو په لاسو بې پته شوې، د دغسې قامونو واکمن د پردیو په خاوره کې مړه شول او نوم او نښان یې هم پاتې نه شو، هغه قامونه چې غیرتمن او دا احساس یې لاره چې د هغوی خاوره او ناموس د دښمن په ناولو لاسو پلیته شوی او باید بدله یې واخیستل شي- مونږ هم حمله کوونکي یو او صلیبیان هم، خو فرق دا دی چې هغوی له لرې لرې هیوادو څخه زمونږ د دین د نوم او نښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دورکاوي له پاره راغلي دي، هغوی د دې له پاره راغلي دي، چې د مسلمانانو مېرمنې تر خپل واک لاندې راولي او له هغوی نه صليبيان وزېږوي، مونږ د هغوی له پت نه د دفاع په خاطر حمله کړې ده، که مونږ د کفري توپان مخه ونه نيسو، نو بې غېرته به يو، مسلمانان به نه يو، او که د اسلام دفاع په دې ډول سره وکړو، چې د دښمن په انتظار په کور کې کښېنو، چې کله دښمن حمله وکړي، مونږ به يې پر خلاف جنګيږو او بيا په ويارږ سره ووايو، چې مونږ د دښمن حمله په شاه وتمبوله ، نو دا زمونږ د بې زړه توب نښه ده، د دفاع طريقه بايد داسې وي چې کله دښمن ستا د وهلو لپار توره له تيکی راباسي، چې ستا تورې د هغه غاړه لا پخوا پريکړې وی هغه چې سبا حمله کوي ! ته پرې همدا نن حمله وکړې .

علی بن سفيان وويل: زما سره د دې يو علاج شته چې له سلطان نورالدين زنګي نه دې مرسته او کومک وغوښتل شي او پر کرک دې حمله شی .

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل : دا به هم زيانمنه وي له زنګي سره بايد دومره پوځ موجود وي، که صليبيان پر مونږ د شا له لوري حمله کوي، چې زنګي پرې هم د شا له لوري حمله وکړای شی، زه د مرستی غوښتلو قايل نه يم، د دې پر ځای زه دا هم کولای شم، چې چريکي ګروپونه کرک ته ولېږم او پر صليبيانو ژوند نا آرامه کړم، هيله من يم چې زمونږ د اطلاعاتو ځوانان به د وينو په بيه د صليبيانو جرړې پرې کوي، خو انتقام به يې د هغه ځای له بې ګناه مسلمانانو اخيستل کيږي، چريکان خو به د خپل کار سرته رسولو وروسته ځانونه بچ کړي هغوی خو هر ډول مشکلات زغملای شي، زمونږ تش لاسي خويندې ورونه به ځپل کيږي، البته پردې وړانديز غوروکړه چې له هغې ځايه مسلمانې کورنۍ څه ډول راويستل کيدای شی ، په حمله کولو کې به يو څه وخت ته اړتياوي، مونږ د پوځ په ليکو کې زيات شمېر ځوانان شامل کړي، له کرک نه هم ځوانان راغلي او را روان دي .

زه احساس کوم چې مونږ بايد د هغه ځای د مسلمانانو په باب خپله پاليسي بدله کړو! دا خبره د صليبيانو د جاسوسي شبکې مشر هرمن په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې حال کې وکړه، چې د کرک خو تنه صلیبي پادشاهان، د هغوی پوځي قوماندانان او اداري مسوولین موجود وه، هغوی چې څومره خپل ماتې خوړلي پوځ ته کتل هغوی ته پر خپل عقل غوسه او د انتقام احساس غالبېده، هغوی خپله ماته د هر ژر پر سوبه بدلول غوښتل، په هغوی کې یواځې د استخباراتو مشر هرمن داسې یو سړی وو، چې په سړه سینه یې سوچ او خبره کوله ، هغه لیدل چې صلیبي ملګري یې د کرک پر مسلمانانو څه وړ ظلمونه کوي، هغه وویل: تاسې همدا ډول رویه په شوبک کې له مسلمانانو سره کوله، چې په نتیجه کې هغوی د مسلمانانو له بېګار کمپ څخه هغه مسلمان پوځیان وتښتول، چې مونږ خطر ناک جاسوسان ګڼل او بندیان کړي مو وو، زه باور لرم چې هغوی ته د هغه ځای مسلمانانو پنا او هغوی د شوبک د کلا ننې حالات ځارلي وو، سربېره پردې صلاح الدین ایوبي چې پر مونږ د کلا کوم دېوال را وران کړ ، په هغې کې هم د دننه مسلمانانو لاس و، هغوی ستاسې له ناروا تېریو دومره په تنګ راغلي وو، چې د ځانونو په قربانۍ کولو یې د مسلمان پوځ مرسته وکړه او کله چې د مسلمانانو د پوځ د مخکې لښکر لومړی ټولی شوبک ته را ننووت، مسلمانانو یې لارښوونه وکړه .

یو صلیبي قوماندان وویل: څکه مونږ د دې ځای د مسلمانانو زور او قوت ختمول غواړو، چې د هغوی همت او څواک به له منځه ولاړه شي

هرمن وویل : د دې پر ځای که تاسې هغوی خپل دوستان کړي، له تاسې سره به مرسته وکړي، که تاسې ماته اجازه راکړی، زه به هغوی په مینه او دوستۍ سره له دین بدلولو پرته د صلیب مرستیالان کړم، زه به هغوی د مسلمانانو پر خلاف وه جنګوم .

یو مشهور صلیبي پادشاه ریمانډ وویل: هرمنه ! تاسې هېر کړي دي کېدای شي ته به یو څو تنو مسلمانانو ته مادي لالچ او هغوی به له مسلمانانو سره خیانت ته تیار کړی ، خو ټول مسلمانان د اسلامي پوځ مخالف او ټول قام غدار کېدلای نه شي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمنه! ته پر هغو خلکو دومره باور مه کوه ! مونږ هغوی دوستان کول نه غواړو، مونږ د هغوی نسل له منځه وړل غواړو، هر صلیبي چې له کوم مسلمان سره مینه او دوستي کوي، نو د دې مطلب دا دی چې له اسلام سره مینه کوي، حال دا چې زمونږ هدف د اسلام له منځه وړل دي ، په کرک، یوروشلم، عکا، عسقلان او هر چېرې چې د صلیب واکمني ده، هلته مسلمانان دومره تنګ کړی، چې یا هغوی مره شي او یا د صلیب په وړاندې په ګونډو شی .

هرمن وویل: له مسلمانانو سره چې څه کیږي، صلاح الدین ایوبی له هغی نه پرله پسې خبریږي، تاسې هغه هڅولی، چې ژر تر ژره پر کرک حمله وکړي، خو دا مو هېره کړېده چې زمونږ پوځ په سملاسي توګه د اسلامي پوځ د حملې په وړاندې مقاومت کولای نه شی .

فلپ اګستس وویل: د دې حل دا نه دی چې مونږ دې مسلمانان پر سر کښېنوو، تاسې تر اوسه هم د مسلمانانو جنګي بندیان ژوندي ساتلي دي، هغوی ولې نه وژنی؟

ګې آف لوزینان وویل: څکه چې ایوبي به زمونږ جنګي بندیان ووژني، زمونږ سره د مسلمانانو دری سوه یوشپېته جنګي بندیان دي، او له مسلمانانو سره زمونږ دولس سوه پنځه او یا بندیان دی .

اګستس وویل: آیا مونږ د مسلمانانو د وژنې له پاره څلور صلیبیان وژلای نه شو؟ زمونږ هغه بندیان چې له صلاح الدین ایوبی سره دي بی زړه او ډارن وو، هغوی د جګړی په ځای بندیان شول، هغوی ژوندي پاتې کېدل غوښتل، هغوی چې د مسلمانانو په لاسو ووژل شي نو ښه ده خو ته په ډاډ سره مسلمان بندیان ووژنه .

د سر لبنکر په عهده یو صلیبي وویل: آیا که تاسې له مسلمانو اوسېدنکو سره د وحشیانو په څېر رویه وکړی او مسلمان جنګی بندیان د وژنی، نو صلاح الدین ایوبی ته به ماتې ورکړای شی؟ دا مهال د پوځ پر وړاندې مسئله دا ده : که صلاح الدین ایوبی پر مختګ وکړي، د هغه مخه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځنګه نیسو، د شوبک کلا ترې څه ډول نیول کېدای شي؟ که د کرک ټول مسلمانان ووژني، بیا به څه کیږي؟ تاسې ولې د صلاح الدین ایوبي په څېر پراخ نظري نه غوره کوي؟ آیا هرمن ویلای شي چې په مصر کې د هغه ځمکیزې چارې څه او بریالیتوب یې څومره دي؟

هرمن ځواب ورکړ چې څومره هیله کېدای شي، تر هغې هم زیات ځکه علي بن سفیان له صلاح الدین ایوبي سره په شوبک کې دی، ما په قاهره کې د هغه له غیر حاضرۍ نه ښه ګټه پورته کړې، د قاهرې مرستیال ناظم الدین فاطمیانو د ځان ملګری کړی. ناظم الدین د صلاح الدین ایوبي ځانګړی باوري سړی خو اوس زمونږ په لاس کې دی، فاطمیانو د پردې تر شا خپل خلیفه ټاکلی، هغه په قاهره کې دننه د بغاوت او د سوډانیانو د حملې انتظار باسي، زمونږ پوځي افسران په سوډان کې سوډاني پوځ روزي، صلاح الدین ایوبي چې په قاهره کې کوم پوځ پرېښی، د هغې دوه تنه مرستیال قوماندانان زمونږ په لاسو کې لوبېږي، له هغې خوا به سوډانیان حمله کوي، په قاهره کې به پاڅون او فاطمیان به د خپل خلافت اعلان کوي.

ریمانډ وویل: تاسې دا هېر کړي چې صلاح الدین ایوبي څومره چالاک سړی دی، هغه به پر کرک حمله وځنډوي او قاهرې ته به ځان ورسوي!؟

ریمانډ وویل: د هغه د پاتې کېدو له پاره ضروري ده، چې همدلته مصروف کړای شي، یوه چاره دا هم ده چې د هغه مخه ونیول شي او د هغه یو پوځي عسکر هم قاهرې ته ونه رسېږي.

هرمن وویل: زه ډاډه یم په قاهره کې چې د هغه کوم پوځ دی، هغه به یې هیڅ په کار رانه شي، زما سړیو د هغه ځای په پوځ کې دا شکونه پیدا کړي چې هغوی یې په قاهره کې د دې له پاره پرېښي چې د غنیمت له مال نه بې برخې شي، او دا هم ورته وایي چې ایوبي په شوبک کې په سوونو عیسوي انجونې نیولې او پر سپاهیانو یې وېشلې دي، زما بریالیتوب دا دی، چې ما دغه خبره مسلمانو پوځي حاکمانو ته کړې او د هغوي په وسیله مې دغه اوازې خپرې کړې دي، داسې حالت مې پیدا کړې چې د قاهرې ټول پوځ به

Scanned by CamScanner

(c) kitabton.com: The Digital Library

له سوډانیانو سره ملګرې شي، صلاح الدين ایوبی به مجبور وي چې له دې ځایه خپل ټول پوځ په قاهره کې د بغاوت د غلي کولو له پاره بوځي، خو دا پوځ به هغه مهال رسيږي، چې قاهره به د فاطميانو د خلافت مرکز او هلته به د سوډان پوځ واکمن وي، ضروري نه ده چې مونږ دلته پر صلاح الدين ایوبی حمله وکړو او هغه دلته ایسار کړو مونږ به هغه همداسې سر ګردانه پرېږدو، مونږ يې د مسلمانانو په لاسو وژل غواړو.

هرمن ټينګار وکړ او بيا يې وويل : تاسې تر اوسه د مسلمانانو پر روحياتو پوه نشوی همدا لامل دی چې تاسې زما مهمې خبرې نه منی ، مسلمان که پوځي وي او د تمرینانو په جريان کې د هغه په دماغ کې دا خبره کېنول شی چې هغه د هيواد او قوم ساتونکی دی نو بيا د خپلې خاورې او خلکو له پاره ځان قربانوي، د نړۍ پادشاهي د هغه په قدمونو کې کېږده، هغه به عسکر اوسېدل غوره کړي، خو له خپل قام سره به خيانت ونه کړي او که په همدې عسکرو کې د نفساني خوندونو، شراب څښلو ، واک او منصب هيلې پيدا کړای شي، نو بيا له خپل دين نه هم پرې تېريږي، مونږ چې کوم مسلمان پوځي حاکمان د ځان ملګري کړي ، په هغوی کې مو همدغه کمزوري پيدا کړي او کوو يې ...

خو د پوځ خاين کول دومره آسان نه دی لکه څومره چې اداري واکمن د ځان تابع کول آسان دی .

هرمن وويل: اداری چارواکو د اميرانو او وزيرانو په ډلو کې د شاملېدلو هيلې زياتې وی .

پدی خلکو د پادشاهی نيشه سپره وي، د مسلمانانو تاريخ وګوری، هغوی تر خپل پيغمبر وروسته د خلافت تر لاسه کولو له پاره يو تر بله وجنګېدل خو د هغوی جنرالانو په خورا صداقت خپل کارته دوام ورکړ، هغوی نور هيوادونه د خپلو تورو تر سيوري لاندې راوستل، او د اسلامي سلطنت د پراختيا هڅې يې وکړې، خو کله چې د هغوی چارواکو وليدل، چې پلانی جنرال دومره منلی شوی چې د هغه د سوبو له امله ورته قام په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه سترګه ګوري، نو واکمن او د هغه درباريانو هغه جنرال ته ناسم احکام لېږلي او هغه يې ذليل او رسوا کړی ، پخپله د خليفه مسند له مخالفينو محفوظ پاتې شوی نه دی، د مخالفينو سترګې د اسلامي حکومت د پراختيا پر ځای د خلافت لاسته راوړلو په لور شوېې ، جنرالانو بايکاټ کاوه او د هغوی فتحه شوې سيمې په کرار کرار له لاسه ووتې، نتيجه يې دا ده چې اوس مونږ په عربو کې ناست يو، صلاح الدين ايوبي له هماغو جنرالانو څخه يو دی، چې اسلامي سلطنت تر هغو پورې رسول غواړي، تر کومه ځايه چې پخوانيو جنرالانو رسولی و، په دې سرې کې ښه والی دا دی چې د بيورو کراسۍ او خلافت پروا نه کوي، هغه چې کله د مصر خلافت د خپلو هيلو پر وړاندې خنډ وليد نو خليفه يې عزل کړ، دغه زړور ګام هغه د قوي ځواک او خپلې پوهې او تدبر په رڼا کې پورته کړ.

هرمن خبرې کولې او تولو صليبي واکمنو په غوره سره اورېدلې، هغه ويل: صلاح الدين ايوبي د خپل قوم دغه کمزوري پېژندلې، چې غير نظامي قيادت د واکمنۍ هيله من وی، او دغه هيله داسې ده، چې د ښځې، پيسې او له شرابو سره عادت کېدل ترې پيدا کيږي، مونږ يوازې هغه پوځيان پخپلو لاسو کې اخيستی شو چې د اقتدار غوښتونکی وی ، لدې امله مونږ زيات کوښښ په همداسې خلکو باندې کوو، د پوځ د کمزوري کولو لاره دا ده، چې هغوی د خلکو په نظر کې رسوا کړای شي، دا زما کار دی، چې کوم يې، تاسې ښايي زما خبرې تاييدنه کړی، خو زه يې تاسې ته ويل غواړم، چې تاسې صلاح الدين ايوبي ته د جګړې په ډګر کې په آسانۍ سره ماتې ورکولای نه شی! هغه يواځې د جګړې له پاره نه جنګيږي، د هغه د عزم او تصميم بنسټ د يوه داسې پروګرام په لور دی، چې د هغه ټول پوځ پرې پوهيږي، د هغه بنسټيز غوره والی دا دی، چې له خليفه يا غير نظامي قيادت نه او امر نه اخلي، هغه کوټلی مسلمان دی، هغه وايي چې د قرآن په احکامو باندې عمل کوم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما چې کوم جاسوسان په بغداد کې دي، هغوی خبر رااستولي، چې ایوبي نور الدین زنګی هم د ځان ملګری کړی او له دې ځایه یې انقلابي ورانديزونه وراستولي ، پر کومو چې عمل کول پيل شوي ، يو يې دا چې امير العلماء فتواى ورکړې، چې خلافت به يو او هغه به د بغداد خلافت وي، دغه خلافت به د نورو هيوادونو په باب د احکامو نافذولو او د روغې جوړې د خبرو اترو منظوري لومړی له نظامی قیادت نه اخلي، او چارې به يې د پوځي حاکمانو په لاسو کې وي، خليفه به د لرې پرتو سيمو جنرالانو ته کوم فرمان لیږلی نه شي دریم دا چې د خليفه نوم به په خطبه کې نه اخیستل کیږي، او د خلافت د اغيز ختمولو له پاره ایوبي احکام صادر کړي ، چې خليفه او يا د هغه نائب او يا د کومې سيمې حاکم، چې کله په دوره بهرته ځي نو خلکو ته به په لارو کې د دریدلو، نارو وهلو او سلام کولو اجازه نه وي ؟

صلاح الدين ايوبی تر ټولو مهم کار دا کړی چې د سني او شيعه بېلتون يې له منځه وړی ، هغه شيعه ګانو ته په نظامي او اداري چارو کې پوره نمايندګی ورکړې ، او په ډېرو اغېزمنو لارو چارو يې شيعه علماء قايل کړي دي، چې داسې دودونه پرېږدي، چې له اسلام سره مخالف وي، ... د صلاح الدين ايوبي دا ډول کارونه زمونږ له پاره زيان رسوونکي دي، مونږ د مسلمانانو همدغه کمزوري استعمالول غواړو، اوس زمونږ له پاره دا ډول کوښښونه په کار دي چې د مسلمانانو اداري قيادت له صلاح الدين ايوبي او پوځ سره مخالف کړو.

یوازی اوس نه، بلکې د تل له پاره فلپ اګستس چې د مسلمانانو سره سخت دښمن و وویل : زمونږ دښمنی یوازی له صلاح الدين ايوبی سره نه ده بلکی زمونږ جګړه د اسلام پر خلاف ده، مونږ دا کوښښ باید وکړو چې که صلاح الدين ايوبی مړ شی قوم بل ايوبي پيدانه کړای شي، دا قوم بايد د غلطو او بې بنسته عقايدو پر وسله ووهل شي، په هغوی کې د پادشا کیدلو مینه د لمنتوب تر بريده پيدا کړی، عياشان يې کړی، او داسی دود په کې پیدا کړی. چې دغه وګړي د تخت ناستی له پاره يو تر بله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجنګیږي، او بیا دغه دول نا اهله خلافت د پوځ پر سرونو حاکمان کړی او زه په پوره باور سر ویلای شم، چې دغه قوم به یوه ورځ د صلیب غلامان وي، د هغوی تمدن او مذهب به د صلیب په رنګ کې رنګ شي ، هغوی به د پادشاهۍ او خلافت د لاسته راوړنې له پاره لاس اوګریوان وي، او د خپلو مخالفینو د خپلو له پاره به زمونږ مرستی غواړي، هغه مهال به زمونږ نه هیڅوک هم ژوندي نه وي، زمونږ ارواوې به یې ګوري، چې ما کومه وړاندوینه کړی ده، هغه ټکي په ټکي ربنتیا ثابته شوې ده، د اسلام د جړو سستولو له پاره یهودان تاسې ته خپلې انجونې وړاندی کوي، هغوی وکاروي، یهودان یوازې د دې له پاره خپل دښمنان وګڼي چې هغوی بیت المقدس خپل مقدس ښار او فلسطین خپل وطن ګڼي، هغوی ته ووایې، چې فلسطین به ستاسې وي، په اخر کې به دا سیمه مونږ هم تاسې ته درکوو، اوس زمونږ ملګرتیا وکړی، خو دا احتیاط به خامخا کوی، چې یهودان ډېر چالاک قوم دی ، هغوی ته چې کله هم ستاسې له لوري خطر متوجو شو نو ستاسې مخالف کیږي، د هغوی دولت او انجونې وکاروي او په بدله کې یې ورته فلسطین ورکړی .

د شوبک او کرک له کلا ګانو ډېره لرې یوه پراخه سیمه پرته وه، چې له خاورو او شګو جوړه او د شګو او خاورو په غونډیو کې راګېره وه، دغه سیمه تقریبًا یو نیم لک مربع میله پراخه او پلنه وه، په دې کې ډېره سیمه شګلنه او میداني وه او ژورې کندې یې هم لرلی، لږی لوړې څوکې هم پکې وي، هغه وخت چې صلیبي واکمنو د اسلام د بیخ ایستلو پلانونه پلی کول نو په زررونو پیاده او په آسونو او اوښانو سپرو لښکرو مندې ترړې وهلې، د تورو او برچو خلکا له ورایه ښکارېده، د آسونو او اوښانو د څغاستی له امله ګردونو په آسمان کې وریخ جوړه کړی وه، په دغه دوړو او ګردونوکې بر چې هم وارېدلې او غشي هم، پیاده عسکرو تر آسونو د مخه کېدو کوښښ کاوه، د آسونو سپرو پر کندو څېزونه وهل، شاو خوا د غونډیو پر څوکو دوه دوه سپاهیان کرار کرار ګرځېدل، د یوې غونډۍ په لمن کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور لمبې راپورته کېدې، له غونډې پورته تللې او بیا به غلې شوې، شور او ځوږ آسمان ښوراوه .

صلاح الدین ایوبي پر آس سپور له یوې دنګې څوکې یې دغه نظاره په غور سره لیدله. هغه له ډېره وخت د دغه میدان پر شاو خوا غونډیو ګرځېده او دوه مرستیالان یې هم ورسره وو.

یوه مرستیال یې وویل: زه په باوري توګه ویلای شم چې په څومره چټکتیا سره نظامي زده کړه روانه ده نو نوي سپاهیان به انشاء الله په څو ورځو کې پوره تجربه تر لاسه کړي .

بل مرستیال یې وویل: کوم سپاره چې تاسې له هغه پلنې کندې په خېز وهلو ولېدل، هغه ټول له کرک نه راغلي سپاره دي، ما هغوی نا آشنا ګڼل، خود غشي ویشتونکیو نښه ویشتل هم معیاري کیږي.

د جګړې د ډګر دغه منظره په اصل کې عسکري روزنه وه، د کومې په باب چې صلاح الدین ایوبي ډېر کلک احکام صادر کړي او له شاو خوا سیمو زیات شمېر سپاهیان جذب کړای شوي وو. له کرک نه هم زیات شمېر ځوانان په پټه راتښتېدلي وو، دا د سلطان صلاح الدین ایوبی د اطلاعاتو کمال و، چې له کرک نه یې هم ځوانان راوستي وو، د شوبک هغه مسلمانان چې د صلیبیانو تیري یې سملي (زغملی) وو، په ډېر جوش او خروش د سلطان صلاح الدین ایوبی په پوځ کې شامل شول ، چې د هغوی د نظامي روزنې چار همالته سمبال شوې وه، سلطان صلاح الدین ایوبی له دې کار سره ځانګړې مینه درلوده ، خو هغه خپل مرستیال باوري کاوه، چې نوي عسکر به په لږه موده کې تمرین کړای شي او د ازمېښت د پاره به چمتووی .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: سپاهیان یوازې د وسلو په استعمال او بدني تکړه توب له مخې نه ازمایل کیږي! د عقل او احساس کارونو ته هم اړتیا وه ده، زه داسې پوځ ته اړتیا نه لرم چې په پټو سترګو پر دښمن یرغل کوي او یوازې پر وژنه پوهیږي، زما داسې پوځ ته اړتیا ده، چې هغوی ته څرګنده وي چې دښمن یې څوک دی؟ د دښمن اهداف څه دي؟ زما لښکرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بايد معلومه وي، چې هغوی د الله جل جلاله د لارې سپاهيان دي، او د هماغه په لاره کې جنګيږي، دا جوش او خروش چې زه يې وينم، د هر ضروري دی خو چې دوی ته خپل مقصد څرګندنه وي، خپل حيثيت و نه پېژني، جذبات يې د هر ژر سړيږي هغوی ته ووايې او په ذهن کې يې کېنېنوی چې مونږ فلسطين ولې نيول غواړو؟ هغوی ته ووایاست چې غداري څومره ستر جرم دی ! هغوی وه پوهوی، چې تاسې يوازې د فلسطين له پاره نه ! بلکې د اسلام د ساتنې، سر لوړی او پراختيا له پاره جنګيږئ، تاسې د راتلونکيو نسلونو د عزت ، پت او وقار له پاره د جګړې ډګر ته ځئ، تر عملي زده کړې وروسته هغوی ته وعظ وکړئ او خپل ملي ستر توب پرې روښانه کړئ .

يوه مرستيال يې وويل: خوږه مشره! هغوی ته هر ماښام وعظ کيږي، مونږ له هغوی نه الله مه کړه وحشيان نه جوړوو.

صلاح الدين ايوبي وويل: د دې خيال هم وساتئ چې د هغوی په زړونو کې د مسلمان قوم د هغو انجونو مظلومانه حالت هم انځور کړئ چې د کفارو له خوا تښتول شوي پت او عزت يې لوټيږي.

هغوی ته د قرآن هغه پاڼې هم وريادوی، چې صليبيانو تر پښو لاندې کړې ، او هغوی ته هغه جوماتونه هم وريادوي چې کفارو پکې خپل آسونه او خاروي تړلي او تړي يې، د لوڼو پت او د جوماتونو احترام د مسلمانانو د عظمت نښې دي، هغوی ته ووايې په کومه ورځ چې تاسې له خپلو ذهنونو د خپلو لوڼو عصمت او د جوماتونو درناوی وويسته په هماغه ورځ به مو دا دنيا د ځانونو له پاره جهنم کړې وي، او په اخرت کې چې کوم عذاب راتلوونکی دی، د هغې خو کوم تصور هم نشي کولای.

پر غونډيو چې کوم دوه دوه او څلور څلور سپاره ګرځېدل هغه پيره داران وو، د صليبيانو د حملې وېره موجوده وه، تر ډېر لرې ځايه پوځونه موجود وو، خو بيا هم د تمرين د دغه ساحې شاو خواته د پيرې ارتيا وه، له دغو پيره کوونکيو يو يادوه چې د غونډۍ پر سر روان وو، ودرېدل، هغوی ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لانـدې د يـوه دېـرى د پاسـه صـلاح الـدين ايـوبي ولاړ ښكارېـده د پيـره كوونكيو لوري ته يې شا وه، فاصله به دوه دوه نيم سوه گزه وه، يوه پيره دار وويل: كم بخت مونږ ته شا كړې ده، كه له دې خايه يې پر غشي وه ولم، نو زره يې سوري كولاى شم، ستا څه خيال دى؟ ملگرى يې وويـل: بيـا بـه چېرى تښتي؟ هغه ورته وويل، هو! ته صحيح وايې، كه دغه خلك مونږ ونيسي او و مو وژني هيڅ خبره نه ده، خو كه ژوندي يې ونيولو نو داسې سزاگانې به راباندې تېرې كړي، چې مونږ به بيا ورتـه د ټولـو انډيوالانو نومونه ښيو.

هغـه ملگري يـې ورتـه وويـل: دا كـار د هغـه ساتونكيو تـه پرېږده ! كـه د صلاح الدين ايوبى وژل دومره آسان واى، نو تر اوسه به ژوندى نه وو.

هغه بل ملگري يې وويل: دا كار اوس كول په كار دي، اورېدلي مې دي چې فاطميان وايي: تاسې لـه څه كولـو پرتـه زمونږ نه دېرې زيـاتې پيسـې اخلئ ! خو چارى ترسره كولاى نشى .

لومړى ملگري يـې وويـل: زه هيلـه لـرم چې دا كـار بـه دېـر ژر وشـي ، اوريدلى مې دي چې حشيشيان (چرسيان) پدى كار كې دېر زړور دي د وژنې په چار كې له سره تيرېږي، تر اوسه خو هغوى هيڅ ونه كړل، زه لـه دې نه هم خبر يم چې د ايوبي په ساتونكيو كې درې تنه حشيشـيان (چرسيـان) شته، دا خو د هغوى پوره كمال دى چې تر ساتونكي ټولي پورې رسېدلي دي، او څوك پرې پوه شوي هم نه دي، خو هغوى به يې كله وژني ؟ وېرېږي به ... هغوى خبرې كولې او مخكې روان وو.

موږخين ليكى چې له مصر نه د صلاح الدين ايوبي د نشتوالى پر وخت هلته د مخالفينو تر څمكى لاندې كوښښونه راڅرگند او داسې حالات ترې پيدا شول چې يوازې معجزې يې مخه نيولاى شوه، يوه خبره دا وه چې كوم فـاطمى خلافـت معزول شـوى او د ورانكارولـه نيولـو وروسـته پـه څرگنـده خاموشه شوى و، خو په ايرو كې د بلې سپرغۍ په څېر يې سرايت كـاوه، د دې توطى تر شا صليبيان وو، او عملي كوونكى يې هغـه مسلمانان مشـران

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا کې يې خضر الحيات پرمخ پروت وليد، په ناخاپي توګه د چا فکر شو چې د خضر ښي لاس ګوته پر ځمکه او په خاوره کې يې په ګوته څه ليکلي وو او مړ شوی و، پر ځمکه هغه ليکلي وو مصلح د "ح" توري يې پوره کړای شوی نه و، د دغه حرف کېږدو ته په رسېدو يې ساوتلې وه، مړی پورته کړای او دغه کلمه وه ساتل شوه، يو سړی يې د کوتوال (د اوسنی زمانې امنيه قوماندان) غياث بلبيس پسې په منډه وليږه، همدا ويل کېدای شول چې خضر د خپلې مړينې پر وخت پر خاورو د خپل قاتل نوم ليکلی دی، غياث بلبيس کوتوال هم او د مصر د ژاندارم پوليسو قوماندان هم وْ چې دا هم د سلطان صلاح الدين ايوبي باوري حاکم و، د علي بن سفيان په خبر د ښاري جرايمو ماهر پلټونکی و.

غياث بلبيس له رارسېدو سره سم پر ځمکه ليکل شوی لفظ مصلح په غور سره وکوت، په دې کې د ښار د امنيې مرستيال قوماندان مصلح الدين د خضرالحياه له مړينې په خبرېدو هم راورسېده، غياث بلبيس د هغه له لېدو سره پر ځمکه پښه راکښله او د مصلح کلمه يې ورانه کړه، څرنګه چې مصلح الدين د ښار د امنيې مرستيال قوماندان و، نو ځکه د کوتوالي محکمه د هغه تر لاسه لاندې وه، هغه بلبيس ته په امرانه لهجه وويل، د قاتل پته بايد تر سهار د مخه ولګول شي، زه تر ډېره انتظار کولای نشم بلبيس هغه ته ډاډ ورکړ، چې قاتل به ډېر ژر و نيول شي، او بيا ترې روان شو، په همدې شپه بلبيس د خضر الحيات مرستيال او د هغه په دفتر کې ټول هغه وګړي راوه غوښتل، چې هغه ته نږدې وو، وپوښتل شو چې د وژل کېدو په ورځ د هغه کارونه څه وو، له هغو خلکو نه معلومه شوه چې نن ورځ د اداري مشرانو يوه غونډه وه، چې د پوځ کوم نماينده پکې نه و، د خضر مرستيال د هغه د کومک له پاره په غونډه کې هم شامل وْ په غونډه کې د ماليو په لړ کې د پوځ مصارف تر څېړنې لاندې راغلل، نو خضر وويل: په مصر کې بايد خنې لګښتونه و درول شي، ځکه چې د مصر امير

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي په شویک کې د ډېر زیات عسکر ځېره کړېدي، چې د هغوی له پاره زیاتو پیسو ته اړتیا ده .

د پولیسو مرستیال قوماندان مصلح الدین یې مخالفت وکړ او وې ویل د پوځ مصارف غیر ضروري دي، د نور پوځ د ځېره کولو پر ځای مونږ باید د موجوده پوځ مسایلو ته پاملرنه وکړو، چې لا د مخه زمونږ لپاره یوه ګرانه مسئله جوړه شوې ده،هغه وویل چې په مصر کې کوم پوځ موجود دی، په هغوی کې بی باوري او بدامني لیدل کیږي، له شویک نه چې کوم د غنیمت مالونه لاسته راغلي، په هغو کې هیڅ برخه دې پوځ ته راو نه لېږل شوه. خضر الحیاه وویل: تاته معلومه نه ده چې د مصر امیر صلاح الدین ایوبي د غنیمت د مالونو د نه وېشلو هدایت کړی دی او په اوسنی وخت کې دا ډېره ښه پرېکړه ده، د غنیمت د مالونو په هیله د جنګېدونکي پوځ کومه ملی جذبه او دیني نظریه نه وی .

پر دې مسئله بحث په توندو خبرو واوښت، مصلح الدین تر دې پورې وویل چې د مصر امیر له مصري عسکرو سره دومره ښه رویه نه کوي، لکه له شامي او ترکي سپاهیانو سره یې چې کوي، هغه په غوسه کې ځنی نورې ناروا خبرې هم وکړې، چې په خواب کې یې خضر وویل: مصلحه ! ستا په ژبه صلیبیان او فاطمیان خبرې کوي .

له دې وینا سره غونډه له ځوږ نه ډکه شوه او پای ته و رسېده، د خضر الحیات مرستیالانو وویل : چې له غونډې وروسته مصلح الدین د حضر الحیات دفتر ته راغی، هلته بیا ګرمې خبرې اترې وشوې، مصلح الدین خضر الحیات پردې قانع کاوه چې مصري پوځ ډاډه نه دی ، هغه بیا مخکینی خبرې تکرار کړې، چې په غونډه کې یې کړې وې ، خضر الحیات وویل: که همداسې وي زه دا مسئله ستا له لوري د مصر امیر ته وړاندې کوم، خو زه به ورته خامخا لیکم چې تا د ټول مجلس په مخکې ویلي وو، چې د مصر امیر په پوځ کې امتیازي رویه خپله کړې ده، او زه به ورته دا هم لیکم چې تا زمونږ پردې خبره د باوري کولو کوښښ کاوه، چې سلطان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې یې وویل: هغه پر مخ نقاب غوړولی و، خو ستا پرده پورته شوه، ما اوس و پېژندلې، مصلح الدین د څه ویلو کوښښ کاوه خو مېرمنې یې هغه خبرو ته پرې نه ښوده، ورته وې ویل: زه ګومان کوم چې تا د بیت المال پیسی خوړلي دي او خضر الحیات دربانډی پوه شوی وه نو تا د کرایې په قاتل هغه له مخی لرې کړ

مصلح الدین وویل: پرما د درواغجن تورونه مه پورې کوه، زما پیسو خوړلو ته څه اړتیا ده؟

مېرمنې یې وویل: ستا ورته نشته، خو د هغې فرنګۍ ورته شته! چې تاله نکاح پرته په کور کې ساتلې ده مېرمنې یې له ډېره سوزه وویل: ستا د شرابو له پاره پیسو ته اړتیا ده، که دا تور غلط وي، نو ووایه چې دا د څلورو آسونو بګۍ له کومه راغله؟ دې کورته چې هره شپه ډماني راځي، دا مفتې راوستل کیږي؟ د شرابو کومې مېلمستیاوې چې ورکول کیږي، د هغو لپاره پیسی له کومه راځي؟

مصلح الدین د قهر او محبت په ګډه وډه لهجه ورته وویل: د الله له پاره غلې شه، ما خو معلومولو ته پرېږده، چې هغه سړی څوک دی؟ چې دغسی خطرناکه توطیه یې و کاروله، او ولاړ، اصلی حقیقت به تاته پخپله روښانه شي!

مېرمنې یې وویل: زه اوس غلې پاتې کېدای نه شم. تا زما سینه د انتقام له اوره ډکه کړې ده، زه به ټول مصر ته وایم چې زما څښتن قاتل دی، د یوه مؤمن قاتل، ته زما د مینې قاتل یې، زه به درنه د خپلې مینې بدله اخلم.

مصلح الدین ورته عذر زاری وکړی، مېرمن یې غلی کړه او هغه یې قایله کړه چې تر دوه ورځو باید غلې وي، چې هغه سړی ولټوی او ثابته کړي چې هغه قاتل نه دی هغه مېرمنې ته دا هم وویل، چې غیاث بلبیس څو کسان نیولي دي او قاتل به هم ډېر ژر و نیول شي.

شپه تېره شوه، راتلونکی ورځ هم تېره شوه، مصلح الدین له کوره غایب و، د هغه دویمه مېرمن یا یاره هم چېرې ونه لیدل شوه، له ماښام وروسته مصلح الدین کورته راغی او د لومړۍ مېرمنې کوټې ته ورغی، له هغې سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې د مینې او محبت خبرې کولې مهرمن د هغه په دوکه کې راتلل نه غوښتل، خو د مینې په جال کې ګېره شوه .

مصلح الدین هغې ته وویل چې هغه سړې لتوي چې هغه ته یې سل اشرفۍ ورکړې دي... لږه شیبه وروسته یې مهرمن ویده شوه، په دې شپه مصلح الدین ملازمینو ته رخصتی ورکړې وه، په کور کې داسې چوپتیا وه، چې پخوا تر دې کله هم نه وه، مصلح الدین تر ډېره د ویدې مهرمنې په کوټه کې وه بیا پاڅېده وه ووت .

نیمه شپه به وه، یو سړي د هغه د کور له بهرنې دیوال سره شاو لګوله، ودرېده، بل سړی د هغه پر اوږو ودرېده، دریم د هغه پر اوږو پر دیوال واوښت، دننه یې ځان خوړند کړ او بیا یې وه غورځاوه، هغه له دننه څخه لویه دروازه بېرته کړه، دواړه ملګري یې دننه ورغلل، په دې کور کې به هره شپه ساتلې سپي پرانستی و، په دې شپه سپي هم پخپل ځای کې تړلې پاتې و، ښایې چې ملازمینو به د تللو پر وخت کې له یاده ویستي و، چې سپي خو پرانزي، درېواړه سړي برنډې ته ورغلل، تیاره ډېره زوره وه، هغوی په کرار کرار ولاړل، په توره تیاره کې یو بل پسې روان وو، پر هغه دروازه یې لاس کېښوده چې د مصلح الدین لومړی مېرمن چې هغه به د فاطمې په نامه یادوله ویده وه، دروازه یې بېرته کړه، کوټه تیاره وه، درېواړه سړي دننه ورغلل، او په تیاره کې یې لاسونه تپول چې د فاطمې پالنګ یې ومینده، د یوه سړي لاس د فاطمې پر مخ ولګېده، چې سترګې یې خلاصې شوې، هغې وه ګڼله چې د مصلح الدین لاس به وي، هغې لاس ونیو، پوښتنه یې وکړه چېرې ځې ؟

د دې په خواب کې یو سړي د هغې پر خوله توټه واچوله او یو څه یې په خوله کې ورتخته کړ، بیا په سملاسی ډوله درې تنو هغه له لاس پښو ونیوله او یوه یې پر بله توټه خوله کلکه وتړله، یو سړي د بوری خوله خلاصه کړه، دوه نورو فاطمه په رسیو کلکه وتړله او د بوری خوله یې بنده کړه، هغوی بوری له ځان سره واخیسته او بهر ووتل، د لویې دروازې نه هم ووتل، په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه غریبه ښځه وه، هغې ته پته وه چې د کوتوالۍ زیر زمیني ته تللو سره دروازغ او رښتیا بېلېږي، خو تر دې د مخه یې د بدن غړي سره جدا کیږي، خدمتګاره په ژړا شوه وې ویل: که رښتیا وایم نو بادار سزا راکوي او که دروازغ وایم نو تاسې سزا راکوئ، بلبیس د هغې حوصله برابره کړه او هغې ته یې د پوره امان داډ ورکړ، خدمتګارې وویل: ما د قتل په دویمه ورځ یوازې همدومره لیدلي وو، چې یو نقاب پوښ سړی راغلی و، مصلح الدین بادار هغه ورځ په کور کې نه و، هغه سړي فاطمه بهر وه غوښته، هغه سړی د لوېې دروازې نه بهر او فاطمه دننه وه، هغه ورسره مخامخ نه شوه، ملازمینو هغه لیدلې وه، خو څوک نږدې ورغلي نه وو او نه یې اوریدلي وو، چې د هغوی تر منځ څه خبرې شوې وې، هغه نقاب پوښ سړی ولاړ او فاطمه بېرته راغله یوه کوچنۍ د پیسو کڅوړه یې په لاس کې وه، فاطمې سر خوږند کړی و، او کوټې ته ولاړه ... په یو بل ماښام مصلح الدین ځلورو نوکرانو او خدمتګارو ته رخصت ورکړ او خپلو خپلو کورونو ته ولاړل.

بلبیس پوښتنه وکړه تر دې د مخه هم په یوه شپه کې ټول ملازمین رخصت شوي وو؟

خدمتګارې ځواب ورکړ، هیڅکله نه! حیرانوونکې خبره ده چې بادار مو ویلې چې نن شپه سپي هم تړلي پریږدی تر دې د مخه به یې د شپې سپي ایله کاوه، ډېر سړیخور سپي دي، د بېګانه خلک په بوی پېژني او خوري یې.

غیاث بلبیس پوښتنه وکړه: د مصلح الدین او فاطمې اړیکې څنګه وې؟

خدمتګارې وویل: ډېرې سستې وې بادار مو څه موده وشوه، یوه ښکلې او ځوانه انجلۍ راوستې ده، چې بادار یې خپل غلام کړی دی، فاطمې او بادار مو سره خبرې هم نه کولې.

غیاث بلبیس خدمتګاره جلا کېښنوله او مصلح الدین یې دننه راوه غوښت او بهر ووت، چې بېرته راته دوه سپاهیان ورسره وو، هغوی مصلح الدین له ښي او کیڼ لاسه ونیوه او بهر یې بوته، مصلح الدین ډېر احتجاج وکړ، بلبیس د دې امر په کولو سره بهر ووت خو دومره یې وویل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com:

چې دا بندي کړی! دویم امر یې دا وکړ، چې د مصلح الدین پر کور پیره ودروی او څوک بهر تللو ته پرې نږدي!

هغه مهال فاطمه له قاهرې نه د هر لرې شمال لورې ته یو داسې ځای ته رسېدلې وه، چېرې چې شاو خوا لوړې غونډۍ شنې ونې او اوبه هم وې، دا ځای له عمومي لارې نه یوې خواته وه، فاطمه هلته لمر خاته وخت رسول شوی وه، آسونه ودرول شول، د فاطمه له خولې او مخه توته پرانستل شوه او لاس پښې یې هم ایله شول، هغه په هوش کې نه وه، هغه د درې نقاب پوښانو په ولکه کې وه، درې آسونه ولاړ وو، فاطمې چیغې کړې، نقاب پوښانو فاطمی ته اوبه ورکړې او یو څه خواړه یې پرې وخوړل، هغه نه په سد کېده، د هغې نس ته چې اوبه او خواړه ورغلل او تازه هوا یې تنفس کړه، په بدن کې یې قوت پیدا شو، ناڅاپه پاڅېده، منډې یې کړې، درې واړه تښتوونکې یې ناست وو، هغوی ورته کتل وراندې ولاړه، د یوه کمره تر څنګ ورغله، یو تن نقاب پوښ پورته شو او پر آس سپور وریسې شو، په منډه ورغی او فاطمه چې په منډو منډو سترې شوې، پرته وه، راپورته یې کړه پخپله یې پر آس کښېنوله او تر شا یې کښېناست، بېرته یې خپلو ملګریو ته راوستله.

یو تن تښتوونکی ورته وویل: تښتې!، تر کومه ځایه به وه تښتې؟ له دې ځایه خو کوم قوی انسان هم په تېښته تر قاهرې رسېدلای نه شي، فاطمی ژړل، چیغې یې وهلې او کنځلې یې کولې، یوه نقاب پوښ ورته وویل: که مونږ تا بیرته قاهرې ته بوځو، نو هم ستا له پاره د پناه ځای نشته، ته مونږ ته خپل څښتن سپارلې یې. فاطمی په زوره چیغه کړه وې ویل دا دروغ دي.

تښتوونکی سړي ورته وویل: دا رښتیا دي مونږ ته د مزدورۍ په توګه اخیستې یې، تا زه ونه پېژندلم، ما تاته د شلو اشرفیو کځوره درکړې وه، تا خپل څښتن ته وویل: ته قاتل یې، او تا دا ناپوهي هم وکړه، چې هغه ته دې ووېل چې کوتوال ته به وایې، هغه لا د مخه ستانه پوزی ته راغلی و، د هغه یارې لا د مخه د هغه پر زړه او دماغ قبضه کړې وه؟ زه تاته ویلای نه شم

Scanned by CamScanner

Scanned by CamScanner

(c) ke... .com: The Digital Library

وژل آسان نه وو، هغې آسونو ته وکتل، له آسونو زینو نه کښته کړای شوي نه وو، هغه په کرار پاځېده او په کراره یې یوه آس ته ځان ورساوه، لمر د غونډیو شاته روان و، او فاطمې ته ځرګنده هم نه وه، چې له قاهرې نه کوم لوري ته او څومره لرې ده هغې دا خطره پر ځان ومنله، چې د بېدیا په پراخۍ کې به د بېلارۍ له امله مړه شي خو ځان به د دغو کسانو څخه ضرور ژغوري .

هغې پر آس له سپرېدو سره آس ته قمچین ورکړه، د آس د سومانو غږ درېواړه تبنتوونکي راويښ کړل، هغوی فاطمه د يوې غونډۍ خواته په ورتللو ليدلې وه، دوه تنه تبنتوونکي پر آسونو سپاره شول، او د هغې پسې آسونه په ځغاسته کړل، د فاطمې له پاره ګرانه دا وه، چې هغې ته له غونډيو نه د وتلو لار معلومه نه وه، د بيديا غونډۍ د څيرونکيو حيواناتو په څېروي، يوازې بيدياني وګړي ترې ځانونه ويستلی شي، فاطمې يوه داسې لاره ونيوه، چېرې چې يوې بلې غونډۍ يې مخه نيولې وه، هغه چې هلته ورسېده، شاته يې وکتل چې تبنتوونکي وريسې په چټکتيا را روان دي، هغې آس پر غونډۍ وه خېژاوه او قمچين يې ورکړه، ښه آس و، پورته وخوت او بلې خواته کښته شو، هغې آس يو لوري ته وګرځاوه، لاره يې وميندله، تبنتوونکي هم راورسېدل، فاصله په کمېدو وه، د فاطمې پر خپلو سترګو باور نه راته، چې هغې د سمندر په څېر پراخه بېديا کې څلور تنه پر اوښانو سپاره خپل لوري ته د راتګ په حال کې وه ليدل، هغې چيغې پيل کړې، هلې غله دی، هلې غله دي وه مې ژغوري او ځان يې هغوی ته ورساه .

فاطمې پسې د دواړو نقاب پوښو غلو آسونه هم راښکاره شول، چې اوښ سپاره يې وليدل، د خپلو آسونو واګې يې راټينګې کړې او آسونه يې هم وګرځول، اوښ سپرو اوښان وځغلول، يوه په لينده کې غشی کېښود، وار يې وکړ، غشی د يوه آس په ورمېږ کې ښخ شو، آس له درده څېزه کې کړې، تينډک خور شو او له واکه وه ووت، سپور ترې کوز شو، اوښ سپرو ورته د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې بلنه ورکړه، نو هغه بل يې هم آس ودراوه، هغوی ته څرګنده وه، چې د څلورو اوښ سپرو او غشي ويشتونکيو سره مخ دي.

فاطمي ورته وويل، چې د دوی يو ملګری د غونډيو په منځ کې دی، دا دواړه يې ونيول، دا څلور واړه اوښ سپاره د سلطان صلاح الدين ايوبي د پوځ د کومې ګزمې سپاهيان وو، سلطان صلاح الدين ايوبي په ټوله بېدياکې ګرځنده پيرې خپرې کړې وې، چې د ناڅاپي حملې خطره نه وي، او صليبي ورانکاري مصر ته داخل نه شي، د دغو ګرځنده ګروپونو ډېره ګټه وه، هغوی زيات شمېر شکمن کسان نيولي وو، اوس يې دا نقاب پوښان ونيول، فاطمې هغوی ته وويل، چې هغه يې څه ډول دلته راوستې ده، د چا مېرمن ده، هغې دا هم وويل چې د مصر د ماليې ناظم وژل شوی دی، د هغې مېړه مصلح الدين قتل کړی دی، چې د ښار ناظم دی او قاتل د دې درېواړو نه يو دی.

دريم نقاب پوښ هم ونيول شو، له هغوی نه خنجرونه واخيستل شول، لاسونه يې شاته وتړل شول، د هغوی يو آس د غشي لګېدو له امله تښتېدلی و، پر يوه آس يې دوه نقاب پوښان او پر يوه يې يو کښېناوه او خپل قوماندان ته يې وروستل، فاطمه هغوی پر اوښ کښېنوله، د دغه اوښ سپاهي له خپل يوه ملګري سره سپور شو، د دغه کاروان په وړاندې څلور ميله واټن و، چې هغوی تر لمر پرېوتو پورې وواهه، دا ځای د خرماو يو باغ و، چې خيمې هم پکې وهل شوې وې، دا د دغه بېديانيو ګزمه سپاهيانو مرکزو، فاطمه يې قوماندان ته وروسته او پر درېواړو تښتوونکيو نقاب پوښانو يې پيره ودروله، هغوی سبا ورځ قاهرې ته لېږل کېدل.

صليبيانو پرېکړه کړې وه چې هغوی به په کرک کې ناست د صلاح الدين ايوبي انتظار نه کوي، هغوی د پوځ ويشل پيل کړي وو، د فرانسې پوځ ته يې د صلاح الدين ايوبي د پوځ د مخې نيولو له پار د تياري امر کړی و، د ريماند پوځ ته يې د مسلمانانو پر پوځ د شاه له لوري حملې کولو امر کړی و، د کرک کلا د دفاع له پاره يې د جرمنی پوځ ټاکلی وه د فرانسې او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوخ لوړ پوړي قوماندانان د هیواد نیوني او پادشاهي د پراختیا هیله من و، په هغوي کې دا یوه خبره شریکه وه، چې مسلمانان باید له منځه یووړل شي، خو د هغوی په زړونو کې چې کوم اختلافات وو، هغې پر پرېکړو اغېزه کوله.

مؤرخ لیکي چې صلیبیان پر توطئو پوهیدونکي وو، او د مسلمانانو کومې سیمې به یې چې ونیولې، هلته به یې عامه وژنه او بې پتي پیل کوله، د دې پر خلاف به صلاح الدین ایوبي د میني او اخلاقي اصول داسې په ښه توګه کارول، چې دښمنان یې هم تابع کېدل، سربېره پردې صلاح الدین ایوبی په خپل پوځ کې داسې ښېګړې پیدا کړې وې، چې د لس کسه سپاهیانو چریکی ګروپ به د دښمن زرکسیز کنډک ګډوډ کړ او غایب به شول، دغو وګړیو د ځانونو قرباني معمولي ګڼله، صلاح الدین ایوبی به چې په کوم انداز سره د جګړې په ډګر کې لږ شان پوځ منظم کاوه، هغې به لوی پوځ هم ناتوانه کاوه، د شوبک او کرک په ډګرونو کې هم هغه دا ډول نظامي پوهه کارولې وه، صلیبیانو د هغې معلومات واخیست، د خپل پوځ بدني او احساساتي ځرنګوالي ته یې وکتل، نو هغوی د نیغې او مخامخ حملې خیال پرېښود، او کومه بله لاره یې وسنجوله، خو د دغه لارې چارې په باب هم شکمن وو، د دې چاره یې دا وسنجوله، په مصر کې د بغاوت راپورته کولو او پر مصر حملې کولو ته پاملرنه واړوله.

د مصر د مرستیال ناظم مصلح الدین له لوري ورته ډاډمن راپورونه راتلل، هغوی ته لا دا خبر رسیدلی نه و، چې د مصر د مالې ناظم خضر الحیات وژل شوی، او مصلح الدین نیول شوی کرک ته د دې خبر د رسیدلو له پاره لږ تر لږه پنځلس ورځې واټن و، ځکه چې په لاره کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ پروت و، له زیاتو ورځو وروسته یو قاصد په هغې شپه صلیبیانو ته ورسېده، په کومه شپه چې فاطمه تښتول شوې وه، هغه راپور ورکړ چې د بغاوت له پاره شرایط بالکل برابر دي، خو سوډانیان اوس د حملې له پاره تیار نه دي ځکه له هغوی سره د آسونو کمی دی، خو اوښان ورسره زیات دي، هغوی لږ تر لږه پنځه سوه اعلی آسونو ته اړتیا لري.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدومره باید ورسره زینونه هم وی د فرانسوي پوځ قوماندان وویل چې پنځه سوه مجهز آسونه باید فوراً ولېږل شي، او له هغوی سره باید شپږ اوه قوماندانان هم ولېږل شي، چې د سوډانیانو د جنګي استعداد جاج واخلي او ژر تر ژره حمله وکړي.

له صلیبیانو سره د آسونو کمی و، هغوی په کرک کې اعلان وکړ، چې پر مصر د حملې له پاره په سملاسی توګه د پنځه سوه آسونو اړتیا ده نو عیسوی اوسیدونکیو په درې څلورو ورځو کې آسونه برابر کړل او په داسې لارې یې سوډان ته ولېږل چې دوي باوري وو چې نیول کیږي به نه، د هغوی لاربنود هماغه جاسوس وو چې د آسونو د غوښتنې له پاره راغلی و، هغه سوډانی اوله درې کلو راسې یې جاسوسي کوله، له دغو آسونو سره اوه اته پوځي افسران هم وو، چې باید د سوډانیانو د حملې قیادت یې کړی وای، هغوی ته یقین ورکول شوی و، چې له دې ځایه د صلاح الدین ایوبي پوځ نه درپرېښودل کیږي...

صلاح الدین ایوبي ته همدومره معلومه وه، چې د مصر حالات ښه نه دي، خو دا ورته هم څرګنده نه وه چې له حالاتو ځینی اور غورځوونکی غر جوړ شوی او د چا ودېدو په حال کې دی، علی بن سفیان، سلطان صلاح الدین ایوبی ته ډاډ ورکړی و، چې هغه د استخباراتو جال خپور کړی دی، هغوی به یې له خطراتو نه د مخه خبر وي، هغه د خضرالحیات له وژنې او د مصلح الدین له نیول کېدو هم خبر نه و، غیاث بلبیس ته مشوره ورکړل شوې وه، چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ولېږي، خو هغه په دې وینا ځنډولې وه، چې کله تحقیقات مکمل شی سلطان صلاح الدین ایوبی به له اصلی حالاتو خبر کړای شی.

فاطمه د ګزمه سپاهیانو قوماندان د شپې له خوا په یوه جلا خېمه کې وساتله، د سهار خره لا خپره شوې نه وه، چې هغه او درې تنه مخ پټې تښتوونکي یې له اته کسه ساتونکیو سره د قاهرې په لور ولېږل، دغه کاروان تر لمر پرېوتو وروسته قاهرې ته ورسېده او راسا کوتوالي ته ورغی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غیاث بلبیس د دغه پېښې په خبرنه بوخت و، هغه مهال په زهر زمینی کې و، هغه د مصلح الدین کور تالاشي کړ او له هغې ځایه یې د هغه بدکاره ښځه ونیوله، هغې ښځې ځان ازبکي مسلمانه ګڼله، هغې د بلبیس د بې لارې کولو ډېره هڅه وکړه، د دې په ځواب کې بلبیس هغې ته هغه کوټه له ورایه وښودله، چېرې چې ډېر کلک سړي هم د خپلې سینې رازونه راسپړي، انجلی ومنله چې هغه عیسوي او له یو روشلم نه راغلې ده، هغې له دې اعتراف سره بلبیس ته د خپل بدن او دولت ورکولو لالچ پیل کړ، بلبیس چې د مصلح الدین له کوره کوم دولت لاسته راوړی و، هغه یې ماغزه لړزولي وو، هغه پوه شوی و، چې مصلح الدین څنګه د صلیبیانو په جال کې نښتی و، پخپله انجلی دومره ښکلې او زړه وړونکې وه، چې د رد کولو لپاره یې ډېرین زړه ته اړتیا وه.

بلبیس خپل ایمان محکم وساته، هغه ته څرګنده شوې وه چې دا کومه سټره توطئه ده، چې جرړې یې له یروشلم سره نښتې دي، بلبیس جنی ته وویل چې هغه دې ورته ټولې خبرې ووایي، انجلی ځواب ورکړ، ما چې څه ویلای شول هغه مې وویل تر دې زیات که څه وایم، دا به له صلیب سره خیانت وي، ما پر صلیب لاس ایښی او سوګند مې یاد کړی دی، چې د خپل هدف په سرته رسولو کې به خپل ځان قربانوم، زما سره چې هر ډول رویه کول غواړې وکړه، هیڅ نه وایم، که ما خوشې کړې او یروشلم او یا کرک ته مې ورسوې، نو چې څومره پیسې غواړې، ستا په پښو کې به کېښودل شي، مصلح الدین له تاسې سره بندی دی، نو څکه له هغه نه پوښتنه وکړه، ښایې چې یو څه درته ووایي.

بلبیس له هغې نه زیاتې پوښتنې ونه کړې، هغه مصلح الدین ته ورغی مصلح الدین په ډېر بد حالت کې و، هغه یې له چت سره ځوړند کړی و، داسې چې له اوږو نه یې تړلی و، او پښې یې له ځمکې نه په هوا کې وې، بلبیس له ورتګ سره له هغه نه پوښتنه وکړه مصلح الدین دوسته! د څه چې درنه پوښتنه کوم راته یې وې وایه، ستا محرمن چېرې ده؟ او هغه دې په چا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندې تښتولې ده؟ اوس به یو څه نورې خبرې هم وایې، ستا یارې خپل ځان ښودلی دی.

مصلح الدین ورته په قهر ووېل: رذیله ما پرانزه، چې د مصر امیر راشي، زه به پر تا باندې همدغه حالت راولم کوم چې تا پر ما راوستی دی.

په دې کې د بلبیس د ادارې یو موظف سړی راغی او هغه ته یې غوږ کې څه ووېل: له حیرانتیا د هغه سترګې ودرېدې، په منډه له زیر زمینی نه ووت، پورته ووخوت، هلته د مصلح الدین مېرمن او د هغې درې تښتوونکی سړی ناست وو، فاطمې هغه ته ووېل چې څه ډول وتښتول شوه او څنګه دا درېواړه ونیول شول.

بلبیس فاطمه او نور درېواړه مجرمان زېر زمینی ته بوتلل او د مصلح الدین مخې ته یې ودرول، مصلح الدین چې هغوی ولیدل، سترګې یې پټې کړې څکه د لیدلو توان یې نه درلوده.

بلبیس ترې پوښتنه وکړه په دې درېواړو کې قاتل کوم یو دی؟ مصلح الدین غلی و، بلبیس ترې درې کرتې پوښتنه وکړه، خو هغه بیا هم غلی و، بلبیس د زیر زمینی یو تن ته اشاره وکړه، هغه سړی رامخې ته شو، له مصلح الدین نه یې غېږه تاوه کړه او ځان یې ورپورې ځوړند کړ، د دې سړي وزن د مصلح الدین تخرګونه سره په جلا کېدو کړل، چې په رسیو تړل شوي وو، هغه له درده چیغې کړې وې ویل منځنی یې قاتل دی.

بلبیس هغوی درېواړه یوه جلا ځای ته بوتلل او هغوی ته یې ووېل: چې ووایې تاسې ځوک یې او دا ټوله لړۍ څنګه روانه شویده؟ او که نه نو له دې ځایه به ژوندی ولاړ نه شې! هغوی پخپلو کې مشوره وکړه او قایل کېدو ته یې غاړه کېښوده، بلبیس هغوی سره جلا جلا کړل او فاطمه یې پورته وخېژوله، فاطمې هغوی ته همغه خبرې وکړې، چې د مخه یې ورته کړې وې، هغې د خپل ځان په باب ووېل، چې مور یې سوډانۍ او پلار یې مصری دی، درې کاله کېږي چې له خپل پلار سره مصر ته راغلې یم مصلح الدین زه ولیدلم او زما پلار ته یې سړي راولېږل، ماته څرګنده نه ده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خومره پيسو خبره وشوه پلار مې زه د مصلح الدين په كور كې پرېښودم او د پيسو يوه كڅوړه يې له ځان سره يوړه، مصلح الدين يو عالم او ښو كسه سړي كورته راوغوښتل او په اصولي ډول مو نكاح وشوه او زه د مصلح الدين منكوحه مېرمن شوم، هغه له ما سره زياته مينه كوله او مينه زما كمزوري وه، د پلار له لوري راسره دومره مينه شوې نه وه، ما ګومان كاوه چې زه دلته پلار د پلورلوله پاره راوستلې وم، ماته له مصلح الدين نه هيڅكله شكايت پيدا شوى نه و، چې هغه به ګوندې دومره بد سړى وي، هغه شراب نه څښل، د بهرنيو فعاليتونو په باب يې راته هيڅ پته نه وه.

صلاح الدين ايوبي چې د شوبک په لور كوچ وكړه ، تر هغې وروسته په سملاسي ډول په مصلح الدين كې يو بدلون راغى هغه به د شپې تر ډېره وخته له كوره بهر و، يوه شپه فاطمې وليدل چې په شرابو خمار كور ته راغى، د فاطمې پلار شرابي و، هغې د شرابو بوى او شرابيان پېژندلاى شول، هغې له مصلح الدين سره د مينې له امله دا هم وزغمل، بيا به كورته شپې له خواشكمن سړي راتلل. يوه شپه مصلح الدين فاطمې ته د پيسو دوه كڅوړې او ښو طلاوې وركړې او په كور كې يې كېښودې، او يوه شپه چې هغه په شرابو كې غرق نشه شو، نو فاطمې ته يې وويل كه د مصر شمالي سيمه چې د روم تر بحيرې پورې غزېدلې ماته را كړاى شي او كه د سوډان له پولو سره نژدې سيمه؟ ستا چې كومه خوښه وي، ته به يې ملكه او زه به يې پادشاه يم. فاطمه دومره هوښياره جنۍ نه وه، چې په دې لړ كې يې له هغه نه پوښتلي واى، هغې دا ګڼلې وه چې مېړه يې ډېر شراب څښلي او پرتې وايي، په هوش كې به هغه د غسې خبرې نه كولې، بيا يوه ورځ يوه ښكلې انجلۍ د هغه كورته راوستل شوه، دوه سړي ورسره وو د انجلۍ يې هم په كور كې وه نكاح يې شوې نه وه، دغې انجلۍ د فاطمې د ملګرتيا زياته هڅه وكړه، خو هغې له جنۍ كركه كوله، هغې جنۍ ترې مېړه خپل كړ، تردې وروسته د خضرالحيات وژنه پېښه شوه.

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د درېوارو مخ پټيو مجرمانو په لومړي سرکې بلبيس ته غلطې خبرې وکړې، خو بلبيس هغوی لارې ته راوستل درېوارو چې جلا جلا کومې خبرې وکړې، له هغو نه څرګنده شو، چې درېواړه د فدايانو د ډلې سړي دي، هغوی د صليبيانو له لوري د مصلح الدين سره ملګري شوی وو، مصلح الدين ته بې شمېره دولت او يوه انجلۍ ورکړل شوې وه، او دا وعده هم ورسره شوې وه، چې که د صلاح الدين ايوبي پر خلاف يې پاڅون بريالی کړ، نو د مصر له پولو سره جوخت به يو جلا رياست د هغه له پاره جوړېږي، چې واکمني به يې د مصلح الدين او عيسوي انجلۍ. په واک کې وي، مصلح الدين لوړ پوړي چارواکي د خان ملګري کول پيل کړي وو، خو خضرالحيات يې نه ملګرې کېده، پرماليه او بيت المال قبضه اړينه وه، چې د خضرالحيات په شته والي کې يې امکان نه لاره، د خزانې ساتونکې تولۍ د سر تېرو سپاهيانو تاکل شوې ډله وه، مصلح الدين د خضرالحيات له وژنې سره د دغه کندک بدلول غوښتل او پر ځای يې بايد بغاوت ته تيار سپاهيان او دوه تنه حشيشيان (افيميان) ټاکلي وای، ديادو شويو درې کسانو کار د هر هغه چا وژنه وه، چې پرېکړه يې مصلح الدين کړې وای، هغوی ته د دې کار اجوره په پرله پسې توګه د صليبيانو له لوري ورکول کېده، څرنګه چې هغه دغه کار د کسب په شکل کاوه، نو ځکه يې له بلې لارې هم د مزدورۍ اخيستنې کوښښ هم کاوه، نو ځکه يې له مصلح الدين نه پنځوس اشرفۍ او دوه طلاوې هم غوښتلې، چې هغه د خضرالحيات تر وژنې وروسته ورنه کړې، هغه ورته ويلي وو، چې تاسې ته پوره اجوره درکول کېږي، هغوی ورته د وژنې ګواښ وکړ او مصلح الدين ورته په بدل کې د خپلې ښځې وراندېز وکړ او ورته وې ويل چې تاسې ته به د دې نه ښه قيمت په لاس درشي ځکه فاطمې له هغه سره پدې هکله مرسته نه کوله.

مصلح الدين لا تردې وخته په چت کې ځوړند و، هغه چې کله د تحقيقاتو له پاره پرانستل شو. بې هوشه شوی و، د جاسوسې نجلۍ کوټې ته چې ورغلل هغه مړه شوې وه، له خولې يې ځګونه تللې وو، طبيبانو چې وليدله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي ویل چې زهر يې خوړلي دي، له هغې سره يوه وړه كڅوړه پرته وه، د هغې نه له ورايه څوګند يده، چې زهر پکې بند شوي وو، چې نجلۍ د خپلو جامو په کومه برخه کې پټه کړې وه ... د پر وخت وروسته مصلح الدين په هوش راغی، خو هغه اپلتې يې غړولې، په خبرو خبرو کې به غلې شو او بیا به يې په غټو غټو تولو ته کتل، بیا به يې بې مفهومه خبرې کولې، طبیبانو پرې دارو وخوړل، خو د هغه دماغ د جزا اونيول کېدو له تکليفه ګډ وډ شوی و.

په هماغه شپه غياث بلبيس ته يو عزتمند سړی راغی، د هغه نوم زين الدين علی و هغه بلبیس ته وویل چې هغه ته څرګنده شوې ده، چې کوم جاسوس او څو تنه ورنكاري نيول شوي دي او هغه هم يو څه څرګندونی کول غواړي، زين الدين د سياسي او ټولنيزو چارو د ډګر ستر مشر و، هغه پير او لاربنود نه و، خو ستر ستر حاکمان يې مريدان وو هغه ته د حاکمانو او ټولنې د لوړې طبقې په خلکو کې له درې څلورو کسانو له لورې معلومه شوې وه، چې د سلطان صلاح الدين ايوبي او د هغه د پوځ د غير حاضری له امله دښمن ګټه پورته کوي او په داسې چالاکۍ سره د سازش او بغاوت زهر خپروي، چې د چا نيول آسان نه دي، زين الدين - غياث بلبيس او د علی بن سفيان مرستيال حسن بن عبدالله ته د څه ويلو پر ځای په شخصي توګه د دغه ورانکاری د درک لګولو هڅی پیل کړې وې، د پوځ غټ او واړه افسران به هم د هغه مجلس ته راتلل، له هغوی نه يې د زياتو خبرو معلومات تر لاسه کړي وو، او د زيات شمېر كسانو نومونه او د هغو کړنې ورته څرګندې وې، هغه په اصل کې په ځانګړې توګه د ورانکارو پر خلاف خپله دله جوړه کړې وه، چې خورا حساس رازونه يې لاسته راوړي وو.

يوه مصري تاريخ ليکونکي پخپل کتاب سلطان صلاح الدين ايوبي کې د توطئو او بغاوت د خپرنې شمله د زين الدين او علی بن سفيان پر سر تړلې ده، او د درې څلور کسه موزخينو حواله يې وړاندې کړې ده، خو د هغه زمانې چې کومې ليکنې ساتل شوي دي، له هغو نه څرګنديږي، چې د مالي چارو د ادارې د مشر خضرالحيات له وژنې د صليبيانو دا توطنه رسوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې وه، چې د وسیلې په توګه پکې هماغه مسلمانان کارېدل چې صلاح الدین ایوبي پرې باور لاره، په هر حال د دغه ستر شخصیت د ځانګړېو څېړنو او د هغو لاسته راوړنه یوه داسې کارنامه وه، چې موږخینو ورته پر ځای شاباسی ورکړی دی، هغه بلبیس ته وویل چې لا یو څو ورځې نور هم خپلو څېړنو ته دوام ورکول غواړي، تر څو تولې توطئې په نخښنه کړای شي، خو د نیول شویو ورانکاریو خبره ښار کې مشهور شوه چې د هغه له امله یې نور ملګري پټ شول هغه یې ورته نومونه او درکونه وښودل او خپل مخبران یې هم بلبیس ته وسپارل ، حسن او بلبیس پریکړه وکړه چې صلاح الدین ایوبي ته دې په سملاسي ډول اطلاع ورکړل شي او د دې کار لپاره یې همدا زین الدین وټاکه، په هماغه ورځ یې د دولس تنه سپرو سپاهیانو په بدرګه د شوبک په لور ولېږه .

* * *

په دریم ماښام دغه کاروان شوبک تـه ورسیده، سلطان صلاح الدین ایوبي چې کله زین الدین ولیده، نو حیران هم شو او خوښ هم د هغه له شخصیت نه خبر و، د غېږې روغبړ یې ورسره وکړ، زین الدین وویل : ما کوم ښه خبر راوړی نه دی، د مالیې رئیس خضر الحیات وژل شوی دی ، او شوی دی ... د سلطان رنګ ژېړ شو.

زین الدین هغه ته داد ورکړ او تفصیلات یې ورتـه وویل : د هغه پوځ په باب یې چې په مصر کې و، ورتـه وویل. د هغوی تر منځ بې باوری خپره شوې ده، دغسې آوازې خپرې شوې دي چې د شوبک فاتح پوځ په سرو او سپینو زرو موړ کړای شوی او عیسوی انجونې هم ورتـه سپارل شوي دي، په مصري پوځ کې دا وېره هم خپره کړای شوې چې د سوډانیانو یو ستر لښکر پر مصر د حملې په حال کې دی، چې د مصر لږ شان پوځ یې مخه نیولی نـه شي اود مصري پوځ ټول سپاهیان بـه ووژني، او صلاح الدین ایوبي هم دا غواړي چې مصري پوځ ووژل شي، سر بېره پردې دا آوازه هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوره ده، چې سلطان صلاح الدین ایوبي د جګړې په ډګر کې سخت زخمي شوی دی، کېدای شي چې ژوندی پاتې نه شي، د هغه قوماندنان هلته خپلسري شوي دي زین الدین وویل چې هلته د سلطان صلاح الدین ایوبي د زخمي کېدلو خبر باوري ګڼل شوی دی، نو ځکه د مصلح الدین په خبر حاکمان مصر د صلیبیانو په مرسته په کوچنیو کوچنیو برخو ویشل او د خپلواکو ریاستونو د جوړولو لارې چارې لټوي.

سلطان صلاح الدین ایوبي د وخت ضایع کولو پرته ډېر چټک قاصد راوغوښت او د نور الدین زنګي په نامه یې په یوه پیغام کې د مصر ټول حالات ورته ولیکل او له هغه نه یې پوځي مرسته وغوښته، هغه ورته ولیکل چې که زه دلته پاتې کېږم، نو مصر له لاسه وځي او که ځم نو د شوبک سویه په ماتې باندې بدلیږي، نیول شوې سیمه باید په هیڅ حالت کې هم له لاسه ورنه کړل شي، ما تر اوسه دا پرېکړه ونه کړی شوه، چې دلته پاتې شم او که مصر ته ولاړ شم، هغه قاصد ته وویل. چې شپه ورځ دې آس ځغلوي، که آس یې ستړې شي، چې هر څوک سپور یې مخې ته ورشي له هغه سره دې بدل کړي او که څوک انکار وکړي نو .... خو خپل رفتار دې نه کموي، هغه ته یې دا لارښوونه هم وکړه، چې که د دښمن په ګېر کې راشي، نو د ځان ویستلو کوښښ دې وکړي او که ونیول شي، نو دا پیغام دې په خوله او تېردې کړي، خو چې پیغام د دښمن لاسته ورنه شي، قاصد روان شو، سلطان صلاح الدین ایوبي همدغسې یو بل استاذی راوغوښت او هغه یې د خپل ورور تقي الدین په لور د پورتنیو لارښوونو سره ولېږه، هغه په وروستي پیغام کې خپل ورور ته ولیکل، له تاسره چې هر څه دي، هر څومره جنګیالي سپاهیان چې راټولولی شي، پر آسونو سپاره شي او قاهرې ته خانونه ورسوي، په لاره کې له ارتیا پرته مه تم کېږې، زه نه پوهېږم چې له تاسې سره به کوم ځای کې ګورم ؟ او ګورم به هم او کنه؟ که په قاهره کې مو سره ونه لیدل او زه ژوندی پاتې نه شوم، نو د مصر امارت پخپل لاس کې واخله، مصر د بغداد د خلافت ملکیت دی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله جل جلاله د دغه ملکیت د ساتنې مسوولیت ایوبي کورنۍ ته سپارلی دی، تر روانېدو د مخه د محترم پلار (نجم الدین ایوب) لاسونه ښکل کړه او ورته ووایه چې پر ملا دې وتړوي، بیا د مور مرحومې مزار ته ورشه، د هغه روح ته دعا وکړه، راځه! الله جل جلاله ستا ملګری دی، زه چې هر څېرې یم هلته به انشاء اللله د اسلام بیرغ نه راښکته کیږي، ته په مصر کې د اسلام توغ سر لوړی وساته، دغه قاصد هم ولېږل شو.

د دغو دوارو استازیونه چې کوم سلطان نورالدین زنګی ته ورسېده، د هغه برنې حالت دا و چې چپ لاس یې د توري په ګذارونو ریچې ریچې شوی و، او په ملا کې یې غشی خښ و، هغه د زنګی په پښو کې پرېوت، همدومره وه یې ویلای شول، چې په لاره کې د دښمن سره مخ شوی وم، بیا مې هم پیغام راورساوه.

هغه پیغام د سلطان زنګي په لاس کې کېښود او شهید شو، د نور الدین زنګي پوځ چې کله د شوبک کلاته په نږدې کېدو شو، نو په کلا او ښار کې اعلان وشو، چې د صلیبیانو پوځ دی، له یوې شپې ضایع کولو پرته د شوبک پوځ د مقابلې تیاری وکړ، خو په ګردکې چې کوم ببرغونه را څرګند شول، هغه د مسلمانانو بیرغونه وو، بیا له دورو نه د تکبیر ملکو تی ناري راپورته شوی، له کلا نه سلطان صلاح الدین ایوبي له مرستیالانو سره د استقبال له پاره مخی ته ورغی‌اوښه راغلاست یې ورته وویل.

* * *

درې څلور ورځې وروسته چې په قاهره کې کوم پوځ و، هغې ته په میدان کې د راټولېدو حکم وشو، پوځیانو پوښتنې کولې چې څنګه ورته د تیارسۍ امر شوی دی، ځینو ویل، چې بغاوت به وي، ځینو ویل چې د سوډانیانو یرغل را روان دی، تر قوماندانانو پورې یې څوک خبر نه وو چې د دغو راټولېدو هدف څه دی؟ دغه امر د پوځ له مرکزي قوماندانۍ نه شوی وو، کله چې ټول فوځ په خپل ترتیب په میدان کې راټول شو، له یوه لوري شپږ اوه آسونه د میدان لوري ته په څغاسته راڅرګند شول ټولو چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیدل، حیران پاتې شول، تر ټولو د مخه صلاح الدین ایوبي را روان و، ټول ترې خبر وو، چې هغه په شوبک کې دی، سلطان صلاح الدین ایوبي حیرانوونکی حرکت وکړ هغه له پرتوګ پرته نورې ټولی جامې وویستلې، سر یې هم لوڅ کړ، او د پوځ د ټولو صفونو په مخ کې پر آس سپوز په ډګ ډګ تېر شو بیا د پوځ مخې ته راغی او په لوړ غږ یې وویل: زما په بدن باندې چا کوم زخم ولیده؟ آیا زه مړ او که ژوندی یم؟

یو اوبښ سپاره وویل د مصر د امیر بخت دې لوړ وي، مونږ ته ویل شوي وو، چې تاسې زخمي شوي یاست او د رغېدو نه یاست سلطان صلاح الدین ایوبي یو ځل بیا په لوړ غږ وویل چې تر وروستی صفه رسېده که دا خبر دروغ وي نو هغه ټولې آوازې هم دروغ دي، چې ستاسې غوږونو ته رسول شوي دي، هغه وویل: د کومو مجاهدینو په باب چې تاسې ته ویل شوي وو، چې په شوبک کې سره او سپین زر لوټوي، او له عیسوي انجونو سره مزې چړچې کوي، هغوی د فلسطین په شګلنو دښتو کې له یوې کلا نه بلې او له بلې نه د بلې فتح کولو په تیاریو کې اخته او د سپېڅلیو احساساتو په سمندر کې لامبو وهي. هغوی ولې د لوږی تندې مري؟ یوازې د دې له پاره چې ستاسې د میندو، خویندو او لونیو پت او عزت له صلیبي وحشیانو وژغوري، په شوبک کې مونږ د مسلمانو انجونو د هغوی د مور او پلار دا حال لیدلی دی چې لونه یې له عیسویانو سره دي او مور او پلار یې د همغوی په بېګار کمپونوکې له تکالیفو تېرو لومري، اوس، کرک، یروشلم او د فلسطین هر کلی چې د عیسویانو په واک کې دي، له مسلمانانو سره همدغه چلند کیږي، له جوماتونو طبیلې جوړې شوي، او د قرآن عظیم سپېڅلې پاڼې په کوڅو او بازارونو کې د هغوی په پښو کې رغړېږي او مونږ به مزې او چړچې کوو؟

دا وینا دومره جذباتي او پارورنکې وه، یو قوماندان چیغه کړه وې ویل: بیا نو مونږ دلته څه کوو؟ مونږ ولې د جګړې ډګر ته نه بېول کیږو؟

Scanned by CamScanner

سلطان صلاح الدین ایوبي ورته وویل: تاسې دلته د دې له پاره کېښنول شوي یاست چې د دښمن خپرې کړای شوې آوازې واورئ ! او پر هغو باور وکړئ ! تاسې دلته د خپل بیرغ پر خلاف بغاوت وکړئ ! چې سوډانیان له صلیبیانو سره یو ځای د مصر خاوره ونیسي او ستاسې لوڼې هم بې پته کړي! تاسې د قرآن پاک پاڼې په خپلو لاسو ولې بهر نه غورځوئ؟ آیا تاسې د قرآن بې حرمتي پر صلیبیانو کول غواړئ؟ تاسې چې د خپلو ایمانونو ساتنه کولای نه شئ، د خپل قوم د پت ساتنه به څنګه وکړئ ؟

په ټول پوځ کې وراخطایې پیدا شوه، صلاح الدین ایوبي وویل: تاسې ته دلته څو تنه قوماندانان نه ښکاري، زه به هغوی تاسې ته دروښیم.

هغه یوه لوري ته اشاره وکړه، لس یوولس کسه سړي چې په غاړو کې یې رسۍ اچول شوې او لاسونه یې شاته تړل شوي وو د پوځ مخې ته راوستل شول، هغوی یې د صفونو مخې ته تېر کړل، سلطان صلاح الدین ایوبي اعلان وکړ، دا ستاسې قوماندانان وو، خو دا د هغه قوم دوستان دي، چې ستاسې د دین، پیغمبر او هیواد دښمنان دي، دا دي نیول شوي دي، سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ ته د خضر الحیات د وژنې او د مصلح الدین د نیول کېدو ټوله پېښه واوروله او مصلح الدین میدان ته راوستل شو، هغه لا تردې وخت هم د لېونتوب په حالت کې و، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه تېره شپه په کوتوالۍ زندان کې لیدلی و، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي پېژندلی نه و هغه د خپل ریاست او خپلواکۍ خبرې کولې، اوس سلطان صلاح الدین ایوبي هغه پر آس کېښناوه او د پوځ مخې ته یې راووست، هغه چې پوځ ولیده په لوړ غږ یې وویل. دا خو زما پوځ دی، د مصر د حکومت پر خلاف بغاوت وکړئ، زه ستاسې پادشاه یم، صلاح الدین ایوبي د مصر دښمن دی، تاسې هغه ووژنئ.

هغه خبرې کولې او لکه د لېونو په څېرې له خولې نه ځګونه روان وو، د پوځ له صفونو د شغ غږ راغی او یو غشی مصلح الدین په مرۍ کې ښخ شو، هغه د پرهوتو په حال کې و، چې څو نور غشي یې پر بدن ننه وتل،

(c) ketabton.com: The Digital Library
Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي چیغې کړې او غشي ویشتونکي یې منع کړل، قومداناتو غشي ویشتونکیو ته د را مخکې کېدو ووېل، له هغوی نه یوه یې ووېل، مونږ یو خاین وژلی دی، که دا قتل وي نو زمونږ غاړې حاضرې دي، سلطان صلاح الدین ایوبي هغوی وبخښل، د هغه په بدن کې لاتر دې وخته یوازې پرتوګ و، نور بدن یې لوڅ و، هغه جلا د همالته راوغوښتو او هغه خاینان چې د پوځ مخې ته درول شوي وو، د هغوی سرونه یې همالته له تنو نه جلا کړل.

هغه د یوه بل حکم په کولو ټول په حیرانتیا کې واچول، امر یې وکړ چې دا پوځ به له دې ځایه نیغ (مستقیم) د جګړې ډګر ته ځي، ستاسې شخصي او نور سامانونه به تاسې پسې راوړل کیږي، پوځ کوچ وکړه، مطلب یې دا و چې مصر به بې پوځه پاتې کیږي، سلطان صلاح الدین ایوبي د غدارانو پرې کړای شو یو سرونو ته وکتل او له چا سره یې په خبرو پیل وکړ، سلګۍ غوندې یې وکړه او پر مخ یې غبرګې اوښکې راغلې، جامې یې واغوستې او یوه لوري ته ولاړ، هغه خپلو ملګریو حاکمانو ته ووېل. زه دا خطره وینم چې دښمن به زمونږ په قوم کې همداسې خاینان پیدا کوي او داسې یوه ورځ به راشي چې د غدارانو ورمېږونه پرې کوونکي به هم دښمن ته دوست وایي، دوستانو! که اسلام سرلوړی لیدل غواړئ نو دوست او دښمن وه پېژنئ !!!

د مصر کومو حاکمانو ته چې ځرګنده نه وه چې پوځ ته ولې د تللو امر شوی، هغوی ته یې ووېل- چې دا پوځ دلته بې کاره ناست و، ما ورته امر وکړ، چې دلته یې بېکاره مه پرېږدئ، جنګي تمرینات پرې وکړئ، له ښاره یې لرې بوځئ او وخت په وخت یې په جګړیز حالت کې وساتئ، ذهني روزنه یې هم وکړئ، خو زما امر عملي نه کړای شو، ما دولس تنه مسئوولو حاکمانو ته د مرګ سزا ورکړه، هغوی د یوې توطئې له مخې پوځ اوزګار وساته، عسکرو په جواری او نشو ساعت تېرول پیل کړي وو او ذهنونه یې آوازو منلو ته تیار شوي وو، تاسې ښایي فکر کوئ چې مصر بې پوځه پاتې شو، مه وېرېږئ، پوځ راروان دی کوم پوځ چې شوبک فتحه کړی دی، هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاهرې ته داخل شوی، هغوی په ماپسې رالېږدېدلي، هغه پوځ دښمن او د هغوی ګناهونه له نږدې لیدلي، څوک یې باغي کولای نه شي، د هغه سپاهیان شهیدانو ته دوکه ورکولای نه شي، او دا پوځ چې له دې ځایه ځي، پر کرک به حمله کوي، کوم سپاهي چې یو ځل له دښمن سره مخامخ او وه جنګیږي، بیا یې هیڅ ډول لالچ غداري ته تیارولی نه شي.

دغه بدلون داسې پېښ شوی و، چې کله سلطان صلاح الدین ایوبي، نورالدین زنګي او خپل ورور تقی‌الدین ته استازي ولېږل، پخپله په پټه د قاهرې په لور روان شو، خپلو مرستیالانو ته یې قومانده وسپارله او کوټلی لارښوونې یې ورته وکړې، چې له غیرحاضرۍ نه یې هیڅوک خبر نه شي، هغه ورته ویلي وو، چې زنګی به خامخا مرسته راولیږي څومره پوځي مرسته چې هغه راوه لېږي، همدومره پوځ قاهرې ته راوه لېږئ، خو په لاره کې دې زیات پړاوونه نه کوي، له دې نه سلطان صلاح الدین ایوبي دوه هدفه لرل، یو دا چې که د مصر پوځ باغي شو، نو د جګړې له ډګر نه راغلی پوځ به بغاوت غلی کړي او که حالات ښه شول، نو د مصر پوځ به محاذ ته ولاړ شي او د محاذ پوځ به مصر ته راشي، سلطان صلاح الدین ایوبي چې قاهرې ته ورسیده، په قاهره کې د هغه شتوالی پټ وساتل شو، په هماغه شپه یې د زین الدین په لارښوونه ټول خاینان په ویدو ونیول، پر څو نورو ځایونو کې یې هم تالاشي وکړه، هغو درې تنو حشیشانو هم د ځینی کسانو نومونه ښودلي وو، هغوی هم وه نیول شول، د هیچا د رتبې او مرتبې خیال ونه ساتل شو.

فاطمه د سلطان صلاح الدین ایوبي له امر سره سمه زین الدین ته وه سپارل شوه، او ورته وویل شوه چې په یوه موزون ځای کې یې د نکاح چاره تر سره کړي، اوس سلطان صلاح الدین ایوبي د تقی الدین انتظار کاوه، هغه دوه درې ورځې انتظار وکړ، تقی الدین له دوه سوه سپرو سره راورسېده، صلاح الدین ایوبي هغه ته د مصر حالات او پېښې او راتلونکی پلان ورکړ او پر خپل ځای یې وټاکه، او دا یې ورته اجازه وکړه چې سوډان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي تر نظر لاندې ساتي او چې کله ضروري او مناسبه وګڼی حمله دې پرې وکړي.

د دغو لارښوونو او احکامو وروسته صلاح الدين ايوبي شوبک ته روانېدو، چې په همدې شيبه کې علي بن سفيان چې له هغه سره راغلی و، د کرک صليبيانو ستاسي له پاره ډالۍ رالېږلې ده. که لږ څه نور وويل انتظار وکړی ډالۍ به وګوری علی بن سفيان سلطان صلاح الدين ايوبي حيران پرېښود بهر ووتو هغه سلطان صلاح الدين ايوبي ته هم د بهر را تللو بلنه ورکړه.

سلطان صلاح الدين ايوبي پر آس سپور له علی بن سفيان سره روان شو، لږ څه وړاندې په ميدان کې پنځه سوه آسونه ولاړ وو، پر هر آس زين هم و، له دغو آسونو لږ اخوا اوه اته صليبيان پر رسيو تړلي ولاړ وو، او د خپل پوځ يې يو سرحدی کنډک هم د تيارسی په حال کې ولاړو، سلطان صلاح الدين ايوبي وپوښتل دا آسونه له کومه راغلي دي؟ علی بن سفيان يو سړی راوباله او د سلطان صلاح الدين ايوبي مخی ته يې ودراوه وې ويل: دا زما د استخباراتو سړی دی، دا له درې کلو راسې د صليبيانو له پاره جاسوسي کوي، دی د صليبيانو او سوډانيانو تر منځ د اړيکو کار کوي، هغوی دی خپل جاسوس ګڼي، خو دا په اصل کې زما سړی دی، دی کرک ته تللی او صليبي شاهانو ته يې د سوډانيانو پيغام رسولی و، چې هغوی ته د پنځه سوه آسونو او زينونو اړتيا ده، هغوی ورته له آسونه سره دا څو تنه خپل پوځي افسران هم ورکړل دوی د هغه سوډاني لښکر د قيادت له پاره روان وو، چې پر مصر د حملې له پاره تيارېږي، زما دې زمري دوی دی خوا راتا وګړل او په جال کې يې ورننبلول خپله سرحدي قشله يې راوغوښته خپله پېژند ګلوي يې ورسره وکړه او دغه کنډک دا پنځه سوه آسونه او دا صليبي افسران قاهرې ته راوستل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی بن سفیان صلیبي افسران د نورو معلوماتو تر لاسه کولو له پاره خپل مرستیال حسن بن عبدالله ته وسپارل او پخپله له سلطان صلاح الدین ایوبي سره د شوبک په لور روان شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: Digital Library

د کنډرو خوږ

د توطئو او تیګیو د مجرمانو وینې لا د قاهرې شګو زغملې نه وې، چې د سلطان صلاح الدین ایوبي وړور تقي الدین د هغه په بلنه قاهرې ته له دوه سوه سپرو سره راورسېده. د توطئې د مجرمانو مړي پرې شوې وې، او داسې ښکارېدل، چې د قاهرې شګې د دغو مجرمانو له وینو جذبولو ځان زغوري، چې له صلیبیانو سره یو ځای شوي او د اسلامي امت د بېړۍ د راکښته کولو په هڅوکې مصروف وو. سلطان صلاح الدین ایوبي د هغوی ټولو مړي وکتل. د هغوی په ځکړای شوي سرونه یې پرېږي روحه سینو ایښې وو. یوازې یو مړی چې تر ټولو د لوړې مرتبې خاین او د سلطان صلاح الدین ایوبي مکمل باوري سړی و. دا د قاهرې مرستیال ناظم مصلح الدین و. د پوځ په مخکې چې کله د مصلح الدین جرمونه ویل کېدل د اسلام یو احساساتي سپاهي په لینده کې غشی ایښی او د مصلح الدین له مړي نه یې تېرو بېر ایستلی و. سلطان صلاح الدین ایوبي د سپاهي دغه غیر قانوني حرکت بخښلی و، چې یو د ایمان څښتن هم د اسلام پر خلاف خیانت زغملی نه شي، همدې سلطان صلاح الدین ایوبي پخپل پوځ کې دایمان قوت پیدا کړی و.

د دغه مړو په لیدلو د صلاح الدین ایوبي په مخ کې د خوښۍ څرک هم نه لیدل کېده، چې د هغه په صفونو او د حکومت په نظام دومره زیات شمېر توطیه ګر او خاین کسان نیول شوي دي او هغوی ته د مرګ سزا ورکړل شوې ده. د هغه څېره غمجنه، او سترګې یې سرې وې. لکه د اوښکو نه بهېدلو هڅه چې کوي، په قهر خو د ېر زیات و، چې څرګندونه یې هغه په دې الفاظو وکړه: له دوی نه به د یوه جنازه هم نه ادا کېږي، د دوی مړي به یې خپلوانو ته نه ورکول کېږي، چې کفن هم ورنکړي، د شپې په تیاره کې یې په یوه ژوره کنده کې وه غورځوی، خاورې پرې واچوی او ځمکه پرې هواره کړي، چې په دې دنیا کې خو یې د مړي پته هم ونه لګېږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدين ایوبي اعتمادي ملګري قاضي بهاوالدين شداد
ورته وویل: محترم امیرا! د کوتوال بیان او د ګواهانو شاهدي باید و لیکل
شي او په یوه دوسیه کې وساتل شي، چې د دې ګوتنیونې ځای پاتې نه
شي، چې دا پرېکړه یوازې د یوه کس وه، ستاسې پرېکړه په حقه ده، له پوره
انصاف نه کار اخیستل شوی، خو د قانون غوښتنه بل څه ده.

آیا قرآن دا حکم کړی دی، چې له کفارو سره د ملګري شویو مسلمانو
چې د اسلام جرړې پرې کوي، هغوی ته دې دا حق ورکړل شي، چې د
عدالت په مخکې ودرېږي، د دیندارو او الله جل جلاله او رسول الله صلی
الله علیه وسلم د عظمت ساتونکي دې دروغجن ثابت کړي؟

سلطان صلاح الدين ایوبي دا خبره له خورا صبر او زغم وروسته وکړه،
چې د یو بادیانته مسلمان قهر او غوسه ترې له ورایه ښکارېده، هغه ټولو
حاکمانو ته چې هلته موجود وو په خطاب کې وویل: که ما پر دوی بې
انصافي کړې وي، نو ما ته د دومره زیاتو مسلمانانو د وژنې په بدله کې د
مرګ سزا راکړی او زما مړی له ښاره لرې وغورځوی، چېرې چې دښتې
ګیدړې او کارغان زما هډوکي هم د ځمکې پر مخ پرې نږدي، زما ملګریو!
خو ما ته له سزا راکولو د مخه قرآنکریم سر تر پای ولولئ! که قرآن ما ته
سزا راکوي، نو زما غاړه حاضره ده!

کوم بل چا وویل: قدرمنه سالاره! بې انصافي شوې نه ده، د قاضي
شداد مقصد دا دی، چې د قانون بې ارزې ونشي سلطان صلاح الدين
ایوبي وویل: زه پوه شوم د هغه مقصد د آیینې په څېر روښانه دی، زه تاسې
ټولو ته یوازې همدومره ویل غواړم، چې د وخت حاکم په ځانګړې ډول
پوهېږي، چې څوک ورته د غدارۍ په جرم مخې ته راوستل شي، چې دا
خاین دی، نو دا د وخت د واکمن مسئوولیت دی، چې هغه د شهادتو او د
قانون په نورو پېچلتیاو کې له پرېوتو پرته خاین ته هماغسې سزا ورکړي،
څنګه یې چې حقدار دی، که هغه له سزا ورکولو تېښته کوي، وېرېږي او
وړاندې وروسته کوي یې، نو دغسې حاکم پخپله خاین دی او یا خو لېونی تر

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړه نا اهل او بې ایمانه خامخا دي، هغه وېره لري، چې که قاضي ته ورشي، نو مجرم به هم هغه ته مجرم وواېي، زما زړه پاک دی، ما د غدارانو په صف کې ودروي، الله جل جلاله به ترې ما جلا کړي، که ستاسې زړونه د کعبې د رب په رڼا روښانه وي، نو له مجرمانو سره د مخامخېدو نه مه وېرېږئ، خو زما دوست بهاوالدین چې کومه مشوره راکړې ده، پر هغې عمل وکړئ، کاغذونه تیار کړئ او پر محترم قاضي صاحب پرېکړه و لیکئ، څرګنده ده چې دا پرېکړه به د هغه نه وي، وه لیکئ چې د مصر امیر چې د پوځ اعلی قوماندان هم دی، هغه خپل ځانګړي اختیارات کارولي او مجرمانو ته یې د مرګ سزا ورکړې ده، چې جرمونه یې بې له شکه ثابت شوي وو .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور تقي الدین ته وکتل، هغه ستړی او له ډېر لرې سفر نه راغلی و، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه ته وویل زه ستا په مخکې بې خوبي او ستړیا وینم، خو ته آرام کولای نه شې، ستا سفر لا پای ته رسېدلی نه دی، بلکې اوس به پیل کیږي، زه باید شوبک ته ولاړ شم، خو له تاسره به له ضروري خبرو اترو وروسته انشاء الله روانېږم .

د ښار ناظم وویل: کومو کسانو ته چې د مرګ سزا ورکړل شوه، د هغوی له کونډو او بچیانو سره څه وکړو؟

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : د هغوی له پاره زما پر هماغه احکامو عمل وکړئ، چې تر دې د مخه مې د غدارانو د کورنیو په باب صادر کړي دي. خو دا یې هم وویل: چې د کونډو په باب څېړنه وکړئ چې هغوی خو به د خپلو مېړونو په څېر د دښمنانو په جال کې نښتې نه وي ، په مونږ کې خوښځپالنې هم خاینان پیدا کړي دي، تاسې ولیدل، چې صلیبیانو زمونږ د ورونو ایمانونه د ښایسته ښځو په مقابل کې وپېرودل په هغوی کې چې کومې کونډې نېکې او مؤمنې دي، د هغوی ودونه یې لـه خوښې سره سم وکړئ، پر یوې هم خپله پرېکړه ونه تپئ، خو پام کوئ، چې کومه ښځه بې سر سیوري پاتې نه شي، او له با عزته ژوند بې برخې نه شي، او د اړتیا په حال کې پرې نه ښودل شي، خو د دې خبرې هم خیال وساتئ، چې څوک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی غوړونو ته دا خبره ونه رسوي، چې خاوندان یې بې ګناه وژل شوي دي، د هغوی په ذهنونو کې دا خبره کښېنوی، چې تاسې خوش بختی یې، چې له هغو مجرمانو مېړنو مو نجات ومینده ... د هغوی د اولادونو روزنه په خصوصي ډول وکړی ، ټول مصارف یې له بیت المال نه ورکړی ، د خاینانو بچي خاینان نه وي په دې شرط چې پالنه او روزنه یې صحیح وشي، دا په ټولو مسلمانانوحق لري چې د هغوی ښوونه او روزنه په مینه او اخلاص سره وکړی .

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبي غوښتل چې بېرته ژر ولاړ شي، له هغه سره فکر و چې د هغه په نشتوالي کې صلیبیان حمله ونه کړي د نور الدین زنګی رالېږل شوی پوځ د شوبک او کرک سیمو ته رارسېدلی و، د قاهرې پوځ لا ور روان و، خو دغه دواړه پوځونه باید له سیمې سره بلد کړای شوي وای ، هغه خپل دفتر ته ولاړ، او خپل ورور تقی الدین، علی بن سفیان ، حسن بن عبدالله، غیاث بلبیس او څو تنه نور مرستیالان او حاکمان یې راوغوښتل، هغه زیاتره لارښوونی تقی الدین ته کول غوښتل، چې د هغه په غیر حاضری کې به یې ورور تقی الدین د مصر حاکم او د پوځ اعلی قوماندان وي، او ده ته به همدومره واک حاصل وي، څومره چې صلاح الدین ایوبي پخپله لرلو .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور ته وویل: تقی الدینه! له همدې اوس نه له زړه نه اوباسه چې ته زما ورور یې! که نا اهلي، بد دیانتي، لټی، خیانت، سازش او یا بې عدالتي دې وکړه، د هماغومره سزا مستحق به ګڼل کېږې چې د اسلامی شریعت په قانون کې لیکل شوې ده .

تقی الدین وویل: محترم امیر صاحب! زه خپل مسئوولیتونه ښه پېژنم او له هغو خطرونه هم خبر یم، چې مصر ورسره مخ دی .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: یوازی مصر ته نه بلکې ټول اسلامی امت ته ورپېښې دي او د اسلام د پر مختګ او اسلامي سلطنت د پراختیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او استحکام په لارو کې ستر خنډونه دي، تل یاد ساته، هر هغه سیمه چې اسلامي سلطنت ورته ویل کېږي، هغه د کوم فرد یا ډلې جاګیر نه دی، د الله جل جلاله ځمکه ده او تاسې ټول د هغې ساتونکي او امانتګر یاست، د دې خاورې زره زره او بخرې، بخرې تاسې سره امانت ده، د دې ځمکې خاوره هم چې د کوم کار له پاره کارول غواړې نو فکر وکړه چې د کوم بل انسان حق لاندې نه کړې، په الهی امانت کې خیانت ونه کړې - تقی الدینه! زما خبرې په غور سره واوره! د اسلامي نړۍ تر ټولو ستره بدبختي دا ده، چې په همدې مسلمانانو کې د خاینانو، شر خوښوونکیو او د سیسته کارانو شمېر ډېر زیات دی، په هیڅ قوم کې هم دومره خاینان پیدا شوي نه دي، لکه په مسلمانانو کې چې پیدا کیږي، ان تر دې چې د جهادي کارنامو له مخې ویاړلی تاریخ، د خیانتونو تاریخ ترې هم جوړ شوی دی، او د خپل قوم پر خلاف توطئې جوړول زمونږ کلتور ګرځېدلی دی... تقی له علی بن سفیان نه پوښتنه وکړه! زمونږ هغه جاسوسان چې د صلیبیانو په سیمو کې کار کوي وايي چې صلیبي واکمن، مذهبی مشران او پوهان د مسلمانانو د دې کمزورۍ نه خبر دي چې مسلمانان د ښځو، پیسو او واکمنۍ په خاطر په خپل دین، وطن او قوم پر غلامۍ هم ډیل نه کوي.

سلطان صلاح الدین ایوبي د غونډې ګډون کوونکیو ته وکتل، وې ویل: زمونږ د استخباراتو کسانو مونږ ته ویلی دي، چې صلیبیانو خپلو جاسوسانو ته په ذهنونو کې دا خبره کېښنولې چې د مسلمانانو تاریخ چې څومره له فتوحاتو ډک دی، همدومره یې د غداریو تاریخ هم دی، مسلمانانو دومره سوبې کړې نه دي څومره چې پکې غداران پیدا شوي دي، د رسول الله صلی الله علیه وسلم او خلافت راشده وروسته مسلمانان د منصب تر لاسه کولو له پاره د یو بل پر خلاف راپورته او په جګړو اخته شول، هغوی د واکمنۍ په خاطر یو بل ووژل، یو سړی به خلیفه یا امیر وټاکل شو، نو د خلافت او امارت بل هیله من به د هغه پر خلاف تر دې بدترسازشونه وکړل ان چې په پټه به یې د اسلام له دښمنانو هم مرسته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښته او د چا لاس ته به چې خلافت او امارت ورغی هغه به هر هغه مشر وواژه، چې د ده خلافت او واکمنۍ ته ترې خطر وو ، ملي پرتم پای ته ورسېده او ځانګړې واکمني پاتې شوه بیا د همدې ځانګړې واکمنۍ او ګټې ساتنه پیل شوه، د هیواد پراختیا پای ته ورسېده، بیا د سلطنت دفاع کمزوری شوه او بیا سلطنت، . . . صلیبیان زمونږ د دې تاریخي کمزورۍ نه خبر دي، چې زمونږ وګړي د شخصي واکمنۍ د ساتنې او استحکام لپاره د سلطنت ډېره لویه برخه هم له لاسه ورکولای شي ، همدا زمونږ د تاریخ په برخه دي. . .

تقي الدین او زما ملګریو! کله چې ماضي ته ګورم او چې کله په اوسني وخت کې د خاینانو زیاتوالي او د توطئو جالونو ته ګورم، نو دا خطراحساسوم، چې یوه ورځ به داسې راشي ، چې مسلمانان به د تاریخ له لیکنو سره هم خیانت کوي، هغوی به د قوم په سترګو کې خاورې اچوی چې د پردې تر شاه به یې له دښمنانو سره دوستي وي، پر خپلو ماتو او شکستونو به پرده اچوي، د اسلامي سلطنت جرړې به وچې شي ، په مسلمانانو کې به یو داسې نسل پیدا شي، چې له هغوی سره به یوازې یوه ناره پاتې وی اسلام زنده باد هغه نسل به له تاریخ نه ناخبره وي، هغه نسل ته به هیڅوک دا خبره نه کوي، چې د اسلام ساتونکي او لوړوونکی هغه کسان وو، چې شګلنو دښتو، غرونو، درو او پردیو هیوادونو ته ولاړل او وه جنګېدل، هغوی پردریابونو اوسیندونو تېر شول، هغوی چې زخمیان شول، چا یې پر زخمونو پټۍ کې نه ایښودې، که هغوی شهیدان شول، نو ملګریو ته یې د قبر ایستلو وخت په لاس ورنغی، هغوی خپلې وینې یې وبهولې، خپلې هم او د دښمن هم او شاته یې د خلافت په ماڼیو کې شراب بهیدل، د لوڅو نجونو ګډاګانې وي صلیبیان پر خپلو پیسو او خپلو لونو زمونږ خلیفه ګان او امیران رندوي، کله چې هغو خلیفه ګانو وه لیدل چې قوم د هغو توریالیو پلوي کوي چې په اروپا او هندوستان کې یې د اسلام بیرغونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوړ کړي، نو بیا همدغو واکمنانو د اسلام پر هماغو مجاهدینو د لوټ تالان او زنا په خبر تورونه پوري کړل، هغوی یې له مرستو او رسد نه بې برخې کړل.

ماته د قاسم هغه تاند او ښکلې زلمی زوی رایادیږي، چې هغه د ډېر کم عمر پر مهال د هندوستان یو ځواکمن پادشاه ته ماتې ورکړه او د هندوستان دومره پراخه سیمه یې تر واک لاندې راوسته چې هغه پوځي مرسته او خوراکي شیان نه غوښتل، د فتحه شویو سیمو له خلکو سره یې داسې رویه وکړه چې هندوان یې غلامان شول او د هغه له مهربانی نه اغېز من او مسلمانان شول، ماته چې دغه هلک رایادیږي، زړه مې درد کوي، د هغه مهال واکمن له هغه سره څه ډول چلند کړی و؟ پر هغه یې د زنا تور ولګاوه او د مجرم په توګه یې بېرته راوه غوښت، سلطان صلاح الدین ایوبي ته سلګی ورغلې او غلی شو.

بهاو الدین شداد په خپلو یادښتونو کې لیکي: زما ګران دوست صلاح الدین ایوبي به چې د خپلو سرتېرو مجاهدینو په سوونو شهیدان ولیدل، نو د هغه په سترګو کې به ځلا او مخ کې ښکلا ښکارېده، خو چې یوازې یو خاین ته به یې د مرګ سزا ورکړه او د هغه مړی به یې ولیده نو رنګ به یې مړاوی شو او له سترګو به یې اوښکې روانې شوې...

د محمد بن قاسم له یادولو سره هغه په سلګو شو، ما ورته کتل چې هغه خپلې اوښکې تم کړې بیا یې وویل: دښمن د هغه هیڅ ونه کړای شول، خو خپلو شهید کړو ، دښمنانو خو محمد بن قاسم د فاتح په توګه ومانه خو خپلو ورته زنا کار ووایه، صلاح الدین ایوبي د طارق بن زیاد یادونه وکړه او په هغه ورځ هغه دومره احساساتي شوی و، چې ژبه یې نه دربېده، حال دا چې هغه به ډېرې لږې خبرې کولې، رښتیا خوښوونکې وو پر مونږ ټولو چوپتیا خوره وه، او مونږ ټولو په خپل بدن یو اریانوونکې اغېز احساساوه، صلاح الدین ایوبي بې شکه چې یو ستر قاید او لارښود و، هغه ماضی نه هېروله، د حال له خطرو سره یې مقابله کوله، او راتلونکې حالات یې تر نظر او څارنې لاندې ساتل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : د صلیبیانو سترګې زمونږ راتلونکې خاري، صلیبي واکمن او پوځي قوماندانان وایي چې مونږ به اسلام د تل له پاره ختموو، هغوی زمونږ سلطنت تر ولکې لاندې راوستل نه غواړي، هغوی زمونږ زړونه د نظریاتو په تورو غوځول غواړي، زما استخباراتو ماته ویلي دي، چې د صلیبیانو تر ټولو زیات اسلام دښمن پادشاه فلپ اګستس وایي، چې هغوی خپل قوم ته یو مقصد په ګوته کړی دی، اوس به د صلیبیانو راتلونکی نسلونه د دغه هدف او موخې له پاره کار کوي دا ضروري نه ده چې هغوی به دغه مقصد د تورې په زور لاسته راوړي، له هغوی سره یو څو نور چالونه هم شته ...

تقي الدینه! څرنګه چې هغوی راتلونکي وخت ته سترګې په لار دي، همدغسی مونږ هم باید خپله اینده په نظر کې ولرو، څرنګه چې هغوی زمونږ په منځ کې د خاینانو پیدا کولو تخم کرلی دی، همدغسی زمونږ هم باید داسې لارې چارې غوره کړو، چې د غدر او خیانت مکروبونه د تل له پاره ورک کړو، د خاینانو پرله پسې وژنه کوم علاج نه دی، غداری ته میلان باید پای ته ورسول شي، د واکمنۍ د هوس په پای ته رسولو او د رسول الله له دین سره مینه یې اساسی علاج دی، دا په هغه حالت کې پیدا کېدای شي، چې د قوم په سترګو کې د دین د دښمنانو تصور موجود وي، مسلمانانو ته باید څرګنده وي، چې د صلیبیانو په تمدن کې دومره بې حیا یې ده، چې ډېره زړه وړونکې ده او ملتونه د هغوی په تمدن کې ډېر ژر ډبیږي او جذبیږي ، په هغوی کې شراب هم روا دي د ښځو له پردیو سره ګډیدل ، او ځانله اوسېدل هم روا دي، زمونږ او د هغوی تر منځ دا تر ټولو ستر فرق دی، چې مونږ د پاک لمنۍ ساتونکي یو او هغو د ناموسونو سوداګر، همدا هغه بیلتون دی چې زمونږ ځني مسلمانان ورونه یې له منځه وړل غواړي تقي الدینه! ستا د یوې جګړې ډګر د ځمکې پر مخ دی، او دویم تر ځمکې لاندې، یوه جګړه دې د دښمنانو پر خلاف ده او بله د خپلو پر خلاف، که په مونږ کې خاین ونه پیدا کېدای، نو اوس به مونږ دلته نه ګړي نه پیدا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو، د اروپا په زړه کې به ناست وو او صليبيانو به د خپلو ښکلو لوڼو پر ځای کومه غور وسله زمونږ پر خلاف کاروله او غوره جنګي چالونه به يې کارول، که زمونږ د ايمانونو تودوخه زياته وي، نو تر اوسه به مو صليبيان د خاشاکو په څېر سېزلي وو.

تقي الدين وويل! زه ستاسې پر زياتره مشکلاتو اوس وه پوهېدم، محترم نور الدين زنګي هم په مکمل ډول خبر نه دی، چې په مصر کې تاسې د خاينانو د پوځ تر منځ راګېر ياست، تاسې بايد له هغوی نه مرسته غوښتې وای، هغه به مرسته درسره کړې وه.

سلطان صلاح الدين ايوبي ځواب ورکړ: تقي الدينه وروره! مرسته يوازې له الله جل جلاله نه غوښتل په کار دي، که مرسته له خپلو وغواړې او که له پردو نه، د سړي ايمان کمزوری کوي، د صليبيانو پوځ په زغرو کې پټ دی، زما عسکرو معمولي جامې اغوستې وي، بيا يې هم صليبيانو ته ماتې ورکړې ده، که ايمان د فولادو په څېر کلک وي نو بيا زغرو ته اړتيا نه شته، زغرې او خندقونه د ځان ساتنې احساس پيدا کوي او سپاهي پخپل ځان کې بندي کوي ياد ساته د جګړې په ډګر کې له خندق نه بيرون اوسه، ګرځه راګرځه، جنګېږه، د دښمن شاته مه ځه، هغه خپلې شاته راوله، د جګړې مرکز قايم او ټينګ ساته، اړخونه خپاره کړه او دښمن په دواړو اړخونو کې راګېر کړه، احتياطي پوځ هغه ځای ساته، له کومه ځايه چې پر دښمن د شا له لورې حمله کولای شي، له چريکانو پرته هيڅکله جګړه مه کوه، د چريکي ګروپونو په وسيله تل د دښمن ذخېرې او ګودامونه له منځه وړه، هغه خوراکي مواد او ذخيره چې د دښمن سره د جګړې په ډګر کې وي او هغه چې ورپسې راوړل کيږي، چريکان د دښمن د څارويو د له منځه وړلو او وېرولو له پاره وکاروه، له مخامخ ټکر نه ځان ساته، جګړه اوږده کړه، دښمن وارخطا وساته، زه چې کوم پوځ شاته پرېږدم، دا د جګړې له ډګر نه راغلی دی، په دې پوځ کې له خپل سر سره لوبې کوونکي چريکي ځوانان او ګروپونه شته، دوی ته يوازې د اشارې اړتيا ده، ما په دې پوځ کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان تودوخه ژوندۍ ساتلې ده، چېرې داسې ونه شي، چې ته خپل ځان پادشاه وګڼې او د دوی ایمانونه سست شي، پر مونږ چې کومه حمله کیږي هغه زمونږ پر ایمانونو حمله ده، د صلیبي تهذیب اغېزې د ډېرې په چټکتیا سره په مصر کې خپریږي.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل ورور تقی الدین ته په تفصیل سره وویل چې په سوډان کې پر مصر د حملې له پاره تیاری روان دی، په سوډانیانو کې اکثریت د هغه ځای د حبشانو دی چې عیسویان نه بلکې مسلمانان دي، په هغوی کې هغه مسلمانان هم دي، چې د مصر د پخوانی پوځ خپلسري سپاهیان دي او د بغاوت په جرم له پوځ نه شړل شوي وو، سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: خو په کور کې ناست د دښمن د راتګ انتظار مه کوه، استخبارات به تاته پرله پسې خبرونه درکوي حسن بن عبدالله درسره دی، هر کله چې دی دا احساس کړي چې دښمن د تیری او حملې اراده لري د وخت ضایع کولو پرته حمله پرې وکړه او دښمن د تیاري په حالت کې له منځه یوسه، خو خپل شا لوري ته نظم کلک او برابر ساته، قوم د جګړې له حالاتو نا خبره مه ساته که الله مه کړه ماتې وخورې، نو خپلې سهوې او غلطۍ ومنه قوم ته ووایه چې د ماتی لاملونه څه وو، جنګونه د قام په وینو قوم تل پر خپل ځان باوري وساته، جنګ د پادشاهانو لوبه مه ګڼه، دا یوه ملي مسئله ده، په دې کې ملت له خپل ځان سره وساته، ما چې کوم فاطمی خلافت رنګ کړی و، هغه زمونږ بر خلاف فعالیت کوي، معلومه شوې ده چې هغوی په پټه خپل خلیفه هم ټاکلی دی، د هغوی خلیفه العاضد مړ شوی دی، خو هغوی خلافت په دې هیله ژوندی ساتلې دی چې سوډانیان به پر مصر حمله کوی او صلیبیان به بیا مصر ته راشي دا خاوره به ونیسی او د وژونکی ډلې ملاتړ هم په برخه دی، فاطمیانو ته د حسن بن صباح د هغه مرستیال حسن بن عبدالله او کوتوال غیاث بلبیس به له تاسره وي، زه علی بن سفیان له ځان سره بیایم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی به د پټو چلوټو په پلټنه بوخت وي... د نویو پوځیانو ځېره کول چټک کړه او دوامدار جنګي تمرینات کوه .

حسن بن عبدالله وویل: لږه موده کیږي چې مونږ ته خبرونه راځي، چې د مصر له جنوبي سیمو ځوانان په پوځ کې نه ځېره کیږي، دا هم ځرګنده شوې ده چې د هغو ځایونو خلک له پوځ سره مخالفت ته تیاریږي، علی بن سفیان پوښتنه وکړه: معلومه کړې موده چې لامل یې څه دی؟ حسن بن عبدالله وویل: زما دوه تنه جاسوسان هلته وژل شوي هم دي، له هغه ځایه خبر اخیستل آسان کار نه دي، خو بیا هم ما نوي جاسوسان لېږلي دي کیدای شي څه نوی خبرونه راوړي .

غیاث بلبیس وویل: زه له خپلو وسیلو معلومات تر لاسه کوم، ګومان کوم چې د هغې پراخې سیمې خلک په کومه نوې افواه غولیدلي دي، هغه سیمه ډېرې مشکلې لارې لري، وګړي یې کلک او سخت دي، خو په عقیده کې سست او خیال پرست دي .

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: خیال پرستي ډېر ستر لعنت دی، هغه سیمه تر څارنې لاندې ساتی او د هغه ځای خلک له توهماتو وژغوری .

* * * *

دری څلور ورځې وروسته د کرک په کلا کې هم یوه غونډه جوړه شوه، دا د صلیبي واکمنو او اعلی قوماندانانو غونډه وه، هغوی ته خو دا خبره ځرګنده وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي د فلسطین یوه کلا (شوبک) تري نیولې ده، او اوس به پر کرک حمله کوي، هغوی همدې احساس وارخطا کړي وو، چې که مسلمانانو کرک هم د شوبک په څېر فتحه کړ، نو بیا به د یروشلم (بیت المقدس) ژغورل ډېر ګران وی صلیبیان پوه شوي وو، چې سلطان صلاح الدین ایوبي له تیاری سره سره مخ پر وړاندې را روان دی، هغه یو ځای نیسي، بیا د پوځ کمی په نویو عسکرو پوره کوي، هغه نوي له زړو عسکرو سره روزي او چې کله یې باور راشي، چې نوی عسکر د مقابلې وړ شوی دی، رامخی ته کیږي له همدي امله هغوی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک کلا دفاع کلکوله، او له کلا نه بهر یې د جګړې پلان هم جوړ کړی و، خو په دې غونډه کې هغوی پخپل پلان کې د بدلون کولو اړتیا احساس کړه، ځکه چې د هغوی د استخباراتو مشر هرمن هغوی ته د سلطان صلاح الدین ایوبي، د هغه د پوځ او د مصر د تازه حالاتو په باب خبرونه اورولي وو.

صلیبي جاسوسانو کرک ته په ډېره لږه موده کې دا خبر رسولی وه، چې سلطان صلاح الدین ایوبي هغه پوځ قاهرې ته بیولی، چې دلته جنګېده او د شوبک کلا یې نیولې وه او په قاهره کې چې کوم پوځ وه هغه یې په ډېره چټکتیا شوبک ته رالېږلی دی، له بلې خوا نور الدین زنګی د خپل غوره پوځ مرسته دلته رارسولې ده. د سلطان صلاح الدین ایوبي ورور تقی الدین له دمشق نه قاهرې ته رسېدلی دی، چې هلته به د خپل ورور سلطان صلاح الدین ایوبي ځای ناستی وي، سلطان صلاح الدین ایوبي قاهرې ته تللی و هلته یې دسیسه کارانو ته د مرګ سزاګانې ورکړې او اوس بېرته د فلسطین ښار نایب ناظم مصلح الدین نیول شوی او د خیانت په جرم اعدام شوی هم دی، مصلح الدین د صلیبیانو د کار سړی و، د صلیبیانو د جاسوسی نظام مشر هرمن غونډه له دغو بدلونونو خبروله وې ویل: د مصلح الدین د وژل کېدو له امله خو مونږ ته زیان رسیدلی دی، خو د تقی الدین مقرري زمونږ په ګټه ده، هغه بې شکه چې د صلاح الدین ایوبي ورور دی، خو هغه صلاح الدین ایوبي نه دی، زما ورانکاري جاسوسان به د هغه په تېر ایستلو بریالی شي، دا ښه خبره ده چې سلطان صلاح الدین ایوبي او علی بن سفیان په قاهره کې نه وي.

ریمانډ پوښتنه وکړه، زه حیران یم چې هغه ستا د فدایانو ډله څه کوی؟ هغوی خو به دوه مخیزه لوبه نه کوی؟

بدبختانو تر اوسه سلطان صلاح الدین ایوبي ونه وژلی شو، حو زمونږ ډېرې پیسې په دوی بې ځایه ولاړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرمن وویل : پیسې نه ضایع کیږي، زه هیله لرم چې صلاح الدین ایوبي به د جګړې تر مرکزه هم راونه رسیږي، له هغه سره څلورویشت تنه محافظین قاهرې ته تللي دي، چې څلور پکې د فدایانو له ډلې دي، د هغوی وخت رارسېدلی دی، ما یې چاره سنجولې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي به په لاره کې ووژني .

فلپ اګستهس وویل: مونږ باید په خوش باوریو اخته نه شو، فرض کړې چې که صلاح الدین ایوبي ونه وژل شو او روغ رمټ تر محاذه راورسېده، له هغه سره خو اوس دمه پوځ دی، نوي عسکر یې هم روزلي دي، او د نور الدین زنګی مرسته هم ورته رارسېدلې ده، د شوبک په څېر مستحکمه کلا یې هم نیولې ده اوس به ورته له قاهرې نه خوراکي مواد نه راځي، په شوبک کې یې دا هر څه پریمانه راټول کړي دي، په دغسې حالاتو کې باید مونږ څه وکړو؟ زه خو هغه ته دا موقع ورکول نه غواړم چې هغه دې کرک کلا بند کړي او مونږ دې د کلا بندۍ په حال کې وجنګېږو .

اوس باید زمونږ خبره تر کلا بندۍ ونه رسیږي، یو بل صلیبي واکمن وویل: مونږ باید بهر جګړه وکړو او په داسې شکل چې شوبک مو کلا بند کړی وي .

فلپ اګستهس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي بیدیانی ګیدړ دی، هغه نه په بېدیاکې ماتی ورکول آسان کار نه دي، هغه به مونږ ته د شوبک د کلا بندۍ موقع او اجازه راکړي، خو مونږ به کلا بند کړي، زه د هغه پر چالونو پوه شوی یم، که تاسې هغه مخامخ جګړې ته راویستلای شي، زه ستاسې د برې ضمانت کوم، خو هغه به هیڅکله مخ په مخ جګړه ونه کړي .

تر ډېرو بحثونو وروسته پرېکړه وشوه، چې نیم پوځ دې له کلا نه بهر وه لېږل شي او د صلاح الدین ایوبي پوځ ته مخامخ دې خېمې ووهی ، او د هغه پوځ دې تر دقیقې څارنې لاندې ساتي، په دې پلان کې د بهر جنګېدونکي پوځ په باب پرېکړه وشوه، چې که د بهرني پوځ شمېر د صلاح الدین د پوځ درې چنده نه وي نو دوه چنده خو دې خامخا وی د شاله لوري

(c) kitabton.com: The Digital Library

حملې له پاره جلا پوځ وټاکل شو، او په پلان کې دا خبره هم وټاکل شوه، چې د مسلمانانو پوځ ته به رسد له شوبک نه راځي، په دې خاطر د شوبک او مسلمانانو د پوځ تر منځ فاصله باید د چریکي ګروپونو د حملو لپاره وټاکل شي پوځي قومانداانانو پرېکړه وکړه، چې د مخامخ لوري نه دې دومره زيات شمېر پوځ حمله وکړي، چې صلاح الدين ايوبي په مخامخ جګړه کولو مجبور شي، په اصل کې صليبيان پر خپل زغره وال پوځ غره وو، د هغوی زياتره پوځيانو زغرې اغوستي وې، پر سرونو يې اوسپنيزې خولۍ وې، له وچوليونه تر خولو پورې يې مخونه پر اوسپنيزو خولونو پوښلي وو، هغوی اوښانو ته هم زغرې اغوستې وې، د اوښانو پر سرونو يې هم اوسپنيز غلافونه غوړولي وو، او له اړخونو سره يې د اوسپنې پترې ځړېدلې وو، چې د غشيو مخه يې نيوله، هغوی هڅه کړې وه چې ډېر ښه آسونه تر لاسه کړي، که د اروپا يې هيوادونو آسونه په عربي بيديا وو کې ژر ستړي کېدل، او جل وهل، صليبيانو عربي آسونه اخيستي وو، خو شمېره يې دومره زياته نه وه، هغوی د مسلمانانو له کاروانونو آسونه غلا کول پيل کړي وو، د سلطان صلاح الدين ايوبي آسونه ډېر ښه وو، د عربي نسل دا آسونه په بېدياوو کې له تندې بې نيازه تر ډېره په آسانۍ ځغاستل.

پر دغو جنګي تياريو سر بېره چې صليبيانو د نظرياتي جنګ کومه جبهه پرانستې وه د هغې په باب يې د استخباراتو مشر هرمن رپوټ وړاندې کړ، چې سلطان صلاح الدين ايوبي به د مصر له جنوبي سيمو نوي عسکر تر لاسه نه کړي شي، دا هماغه سيمه وه چې د علي بن سفيان مرستيال حسن بن عبدالله يې په باب خبر ورکړی و، چې د هغه ځای خلک اوس په پوځ کې نه شامليږي، لا چې ځنې وګړي يې د پوځ مخالف شوي هم دي، دا د زحمت کښو او جنګياليو خلکو سيمه وه، چې له سلطان صلاح الدين ايوبي سره يې ډېر ښه جنګيالي وو، خو اوس د هرمن له خبرونو څرګنديدله چې صليبي وړانکاري هلته رسيدلي دي، هلته خبره تردې رسېدلې وه، چې حسن بن عبدالله د دې خبرې د معلومولو له پاره چې ولې د هغه ځای خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوځ مخالف شوي ؟ دوه تنه جاسوسان لېږلي او دواړه وژل شوي وو، د هغوى مړى هم په لاس ورغلي نه وو، دغه سيمه چې ډېره پراخه او پلنه وه، د جاسوسانو لپاره يوه مستحكمه كلا ګرځېدلې وه له هغه ځايه هيڅ معلومات په لاس نه راتلل، همدومره معلومه شوې وه، چې د هغه ځاى خلک مسلمانان دي، خو په عقيدوى توګه سست او اوهام پالونكي دي.

هرمن له تفصيلاتو پرته وويل چې د هغه ورانكاري بريالى دى هغوى به اوس د مصر په ټولو سرحدي سيمو كې همدا ډول چلند خپلوي او خپروي او بيا به يې د مصر دننه سيمو ته د داخلېدو هڅې كوي، هغه هيله څرګنده كړه چې د مصر كلي به يې هم تر اغېز لاندې راشي، هغه وويل: زه د مسلمانانو يوه داسې خامي د همغوي پر خلاف كاروم، چې هغوي يې خپله نيكى ګڼي، مسلمانان د ملنګانو، فقيرانو، وظيفو او چيلو كوونكيو عاملانو او ملايانو او په ګوښه كې د ناستو ذكر كوونكيو مجذوباتو ډېر ژر مرېدان كيږي، دا ډله د اسلامي پوځ د هغو قوماندانانو مخالفه ده كومه چې زمونږ پر خلاف جنګونو كې يې شهرت ميندلى دى، دا ملنګان خلک په دې باوركوي، چې الله جل جلاله د همغوي اوري او همدوى د الله جل جلاله خاص بنده ګان دي، هغوى يوازى شهرت پيدا كول غواړي، په هغوي كې د جګړې ډګر ته د تللو جرئت نه شته، له دې امله هغوى په خانقاه كې ناست هماغه شهرت تر لاسه كول غواړي چې قوماندانانو د جګړې په ډګر كې ګټلى دى، كه د انصاف او ناپيلتوب له نظره وكتل شي، نو د مسلمانانو دغه پوځي مشران چې په هغوى كې سلطان صلاح الدين ايوبي او نور الدين زنګي هم شامل دي، د قدر وړ انسانان دي، په هغوى كې چې چا تر اروپا پورې اسلام خپور كړ او هسپانيه يې پخپل حكومت كې شامله كړې و، په صحيح توګه د دې حقدار دي چې مسلمان قوم پرې وياړي، خو د هغوي وروستيو خليفه ګانو خپل نومونه په خطبو كې شامل كړل او د مجاهدو قوماندانانو اهميت يې راكم كړ، د دې سره سره په مسلمانانو كې د تش په نامه مولويانو او عالمانو يوه ډله پيدا شوه، چې له عمل نه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويرېدل، هغوی دا وګڼله، چې هر څه د مولوی حق دي، خو هغوی د ورستيو عياشو خليفه ګانو تر څنګ د جهاد معنی مسخ کړې وه چې خلک جهاد ته د تللو پر ځای په بې عمله واکمنانو راټولوي او هماغوی د الله تعالی غوره کړای شوي بنده ګان وګڼي، د هغوی مرموزې خبرې او جادو ګرانه انداز خلک داسې ګڼي چې د دغو غوره انسانانو په سينو کې پټ رازونه پراته دي ، چې الله جل جلاله هر بنده ته ښودلي نه دي، له دې امله ساده انسانان د دوي په جال کې راګېر شي، هرمن وويل زه په اصل کې همدغسې ملنګان استعمالوم، د مسلمانانو دغه کمزوري مونږ ته ډېره ګټه رسوي، زه مسلمانانو ته همدغه د اسلام خبرې اوروم خو د اسلام له اساسي روح نه يې پرې لرې باسم، تاريخ ګواه دی چې يهودانو په نظرياتي ورانکارۍ سره اسلام په کافي توګه کمزوری کړی دی، زه د هماغوی پر اصولو کار کول غواړم .

همدا هغه جبهه وه چې تل به يې په باب سلطان صلاح الدين ايوبی فکر مند و، او د وارخطايي لامل يې دا وه چې په دې جبهه کې يې د خپل قوم وګړي پر خلاف جنګېدل، او څوک پرې نه پوهېدل .

* * * *

سلطان صلاح الدين ايوبي، تقی الدين او خپلو هغو حاکمانو ته چې په قاهره کې پاتې کيدل لارښوونې وکړې او د جګړې له ډګر څخه د (کرک) په لور روان شو، له هغه سره د څلور ويشتو محافظينو ډله وه ، صليبيان يې له باډيګارډانو ځينې خبر وو او له دې نه هم خبر وو چې په هغوی کې د دوی اړوند څلور کسه د فدايانو د ډلې وو، چې د ډېرې چالاکۍ او زړورتوب له امله آن په ساتونکې ډله کې شامل کړی شوي وو، د هغوی هدف د سلطان صلاح الدين ايوبی وژل وو، خو وخت په لاس نه ورته، ځکه چې د ساتونکي ټولی شمېره به تر څلور ويشتو ډېر زيات وو او د هغوی په تل بدلېده هيڅکله هم داسې شوي نه وو، چې دغه څلور تنه فدايانو دې يو ځای پيره شوي وي د ساتونکي ټولي قوماندان به تل هوښيار او تيارسې

(c) ke...com: The Digital Library

اوسېده، خو هغه په دې نه پوهېده چې په ملګريو کې يې قاتلان هم شته، هغه به تل ويښ و چې کوم ساتونکی پخپله دنده کې بې پروايي ونه کړي، اوس سلطان صلاح الدين ايوبي په سفر کې وه هغه پخپله ويلي وو، چې د ساتونکي پوخ ټول سپاهيان له ځان سره نه بيايو څلور ويشت سپاهيان بس دي، حال دا چې په لاره کې د صليبي چريکانو خطره هم وه.

سلطان صلاح الدين ايوبي له قاهرې نه تنکۍ غرمه روان شوی و، نيمه شپه يې په سفر او پاتې يې په آرام کې تېره کړه، د سهار په تياره کې يې د کوچ کولو امر وکړ، د غرمې لمر آسونه بې دمه کړل، نو په يوه داسې ځای کې دغه کاروان تم شو چېرې چې اوبه هم وي، ونې هم او د کمرونو سيوري هم و، لږه شيبه وروسته د سلطان صلاح الدين ايوبي لپاره خيمه ودرول شوه، او دننه پکې سفري بستره وه غوړول شوه، له خوراک، څښاک نه چې اوزګار شو، سلطان صلاح الدين ايوبي د آرام او دمې لـه پاره اوږ وغځاوه، دوه تنه ساتونکی دګېږدۍ مخې او شاتنه به پيره وه درېدل، نور ساتونکي نږدې تر يوه سيوري لاندې کښېناستل، يو څو تنه يې آسونو ته د اوبو ورکولو له پاره ولاړل، علی بن سفيان او نور حاکمان چې لـه سلطان صلاح الدين ايوبي سره ملګري وه د يوې ونې سيوري لاندې وغزېدل، هغوی کېږدۍ درولی نه وي، دغه ځای داسې و، چې د سلطان صلاح الدين ايوبي خيمه ترې لږ شانتی پناه وه، د بېديا لمر ځمکه او آسمان سېزل چاته چې چېرته سيوري ښکاره شو، هماغته کښېناست يا څملاست.

دا لومړی ځل و چې د سلطان صلاح الدين ايوبي پر خېمه چې کوم دوه کسه ساتونکی پيره شول، دواړه د افيمانو له ډلې وو، چې لـه يوې مودې د داسې موقع ميندلو په لټه کې وو، دا وخت څکه ډېر موزون و، چې زياتره ساتونکي د آسونو اوبه کولو ته تللي وو، اوبه ديوه کمره بلې خواتـه وې، د کاروان سامان وړونکی اوښان هم اوبو ته بيولي وو، کوم ساتونکي چې لـه دوه پيره دارانو پرته پاتې وو، پـه هغوی کې هم دوه تنه نـور افيميـان وو، هغوی په اشارو اشارو کې موقع مناسبه وګڼله او پر سلطان صلاح الدين

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایوبي یې د حملې پرېکړه وکړه، د سلطان صلاح الدین ایوبي د خیمې مخې ته ولاړ ساتونکی پرده لږه پورته کړه، دننه یې وکتل او بهرنیو ملګریو ته یې اشاره وکړه، سلطان صلاح الدین ایوبي په دې حالت کې په درانه خوب ویده و، چې شا یې د خیمې د دروازې لورې ته وه، یو ساتونکی ورو دننه ورغی هغه خنجر راونه ویسته او یوازې یې توره راویستلې وه، بلکې د هغه په لاس کې چې کومه برچه وه هغه یې هم له خیمې نه بهر ایښې وه، د بهر ساتونکی په خبر دی هم یو قوي ځوان و، له ورایه خو هغه که د سلطان صلاح الدین ایوبي دوه چنده غټ نه و، نو یو نیم چنده خو خامخا وه هغه په کرار کرار تر سلطان صلاح الدین ایوبي ورغی او د برېښنا د پړک په څېر یې سلطان صلاح الدین ایوبي له مرۍ نه په دواړو لاسو ونیو، سلطان صلاح الدین ایوبي راویښ شو، هغه په ډډه هم واوښت، خو څومره کلکه چې د هغه مرۍ نیول شوې وه، له هغې نه ځان خلاصول ګران وو، د اسلام د دې زړور جنرال ژوند یوازې څوشیبې پاتې وې، اوس هغه پر مخې پروت و، حمله کوونکی یې پر ملا ګونډه زور کړه او یو لاس یې د هغه له ورمېږ نه لرې کړ، په بل لاس یې د سلطان مرۍ کلکه ونیوله، هغه د خپل ملا بند نه یوه پوړۍ غوندې راو ویستله، په همدې یو لاس یې پرانستله او د سلطان صلاح الدین ایوبي په خوله کې یې د ورکولو کوښښ کاوه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي په زهرو وژل غوښتل، ځکه چې له مرۍ تاوه ولو یې ځرګندیدله چې مرۍ یې خفه کړای شوې ده، سلطان صلاح الدین ایوبي ناتوانه وه پر ملا یې یو قوی ځوان ناست او له مرۍ نه یې نیولی وه ساه یې بنده شوې وه، د هغه خوله خلاصه وه، خو د پوړۍ په لیدو یې بنده کړه، هغه د مرګ په حال کې هم خپل حواس پر ځای ساتلی وه، سلطان صلاح الدین ایوبي له خپل کمر بند نه د تورې په څېر خنجر راوویسته، چې هغه به د ګانې په څېر تر ملا تړلی و، حمله کوونکي د هغه په خوله د زهرو ورکولو کوښښ کاوه نووی نه شول لیدی چې سلطان صلاح الدین ایوبي خنجر را ایستلی دی، سلطان صلاح الدین ایوبي خنجر د هغه په نس کې ننه ویست

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا راکش کړ او یو ځل بیا یې د حمله کوونکې پر ګیډې وردننه کړ، حمله کوونکی د سنډا په څېر وچې دومره ژر مړ کېدای نه شو، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه سپاهي وچې د خنجر له ګذار او مقصد نه خبرو، هغه خنجر د حمله کوونکی له ګیډې نه راونه ویست همالته یې پکې وګرځاوه او لاندې یې دیکه ورکړه، د حمله کوونکی کولمې او لرې راوه ووت.

د حمله کوونکي له لاسه د سلطان صلاح الدین ایوبي مرۍ خلاصه شوه، د بل لاسه نه یې د زهرو پوړۍ پرېوته، سلطان صلاح الدین ایوبي خپل بدن وښوراوه او حمله کووکی یې دیکه کړ، نو حمله کوونکی له کټ نه لاندې پرېووت، اوس هغه د پاڅېدو نه و، دغه جګړه تقریبًا په څو شیبو کې پای ته ورسېده، خو له خیمې نه بهر بل ساتونکی ولاړ و، هغه په خیمه کې درب غوندې واورېده پرده یې پورته کړه او دننه یې وکتل، هلته یې بله دول نقشه ولیدله، هغه توره ایستلې راغی او پر صلاح الدین ایوبي یې وار وکړ، خو سلطان د خیمې منځنۍ ستنه د تورې مخې ته ورکړه، او پر توره د خیمې ستن وه لګېده، خو صلاح الدین ایوبي لکه څنګه چې پیدایښي تورزن و، څنګه چې د حمله کوونکی توره پرستن وه لګېده، له بلې خوا نه سلطان پر ګذار کوونکی د خنجر وار وکړ، حمله کوونکی هم جنګیالی و، څکه د ساتونکیو په ډله کې شامل کړای شوی و، خپل ځان یې بچ کړ، له حمله دې سره صلاح الدین ایوبي د ساتونکیو قوماندان ته ورغږ کړ، حمله کوونکی بل وار وکړ، صلاح الدین ایوبي یې له مخې نه لرې شو، خو په همدې حالت کې یې ځان د هغه څنګ ته ورساوه، دا ځلې حمله کوونکی ځان د صلاح الدین ایوبي له خنجر نه ونه ژغورلای شو، د صلاح الدین ایوبي له غږ سره دوه تنه ساتونکي خیمې ته راغلل، دواړو پر سلطان صلاح الدین ایوبي حمله وکړه په دې وخت کې سلطان صلاح الدین ایوبي دویم ساتونکی هم زخمي کړی و، خو هغه لا جنګېده.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپله حوصله له لاسه ورنه کړه، الله جل جلاله یې مرسته وکړه چې د ساتونکیو قوماندان خیمې ته راورسېده، هغه نورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکیو ته غړونه وکړل او پخپله د صلاح الدین ایوبي په وینا له حمله کوونکیو سره په جګړه شو، په دې کې څلور پنځه ساتونکې نور هم راوه رسېدل، بلې خواته علی بن سفیان او نورحاکمان د شور او زوږ په اورېدو راغلل، چې خېمې ته یې وه کتل رنګونه یې والوتل، څلور کسه ساتونکي په وینو لژند پراته وو، دوه یې مړه وه درېم یې د مړینې په حال کې و چې خېته یې له سره تر پای څېرې شوې وه او پر سینه یې هم دوه ژور زخمونه خوړلي وو، د څلورم په نس کې یو زخم او په ورانه هم لګېدلی و، په ځمکه ناست او زارۍ یې کولې زه ژوندی پاتې کېدل غواړم ما د خپلې خور له پاره ژوندی پرېږدی صلاح الدین ایوبي خپل ساتونکی منع کړلو هغوی دومره پارېدلی وو، چې کله یې درېم ساتونکی د ساه اخیستلو په حال کې وه لیده، مرې یې پرې کړه، څلورم یې صلاح الدین ایوبي له مرګه وژغوره، دا د ترحم ولولې هم وې او ضرورت هم، چې ددسیسی په اړوند بیان ترې واخیستل شي او د دغی توطئی سر او بېخ هم ترې څرګند شوی وای.

د سلطان صلاح الدین ایوبي طبیب له دغه کاروان سره موجود و، هغه جراح و، چې هر ځای به ورسره و، صلاح الدین ایوبي هغه ته وویل چې دغه زخمي باید په هر حالت کې ژوندی وه ساتل شي، خو صلاح الدین ایوبي پخپله ګرېېدلی هم نه وه، هغه سا او تیګاه و، خو په احساساتی توګه ډاډه ښکارېده، د قهر او غوسې نښې پکې نه وې، هغه موسکی شو وې ویل زه پدی هکله حیران نه یم داسې باید شوی وای !

د علی بن سفیان احساساتی حالت بدل شوی وو دا د هغه (مسئوولیت) و، چې هر څوک د ساتونکیو په ډله کې تاکل کیږي د هغه په باب باید مکمله څېړنه وشي چې خامخا باید باوري سړی وي، اوس د دې خبرې څېړنه په کار وه چې ساتونکیو کې اوس هم کوم ورانکاري پاتی دی او که نور یې سم او مخلص سړي دي ... د صلاح الدین ایوبي پر بستره هغه پوړی پرته وه، چې حمله کوونکی د هغه په خوله کې ورکول غوښتل، دا یو ډول سپین پوډر وو، چې یو څه یې په بستره باندی توی شوي وو، طبیب هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین پوډر وکتل، او چې کله یې واورېدل چې دا یې د صلاح الدین ایوبي په خوله کې اچول غوښتل، د طبیب رنګ والوت، هغه وویل دا داسې زهر دي، چې یوه ذره یې د انسان له ستوني تېره شي، ډیر ژر په آسانۍ سره مړ کېدای شي، هغه یې تریخوالی نه احساسوي او نه پخپل بدن کې کوم بدلون ګوري، طبیب د صلاح الدین ایوبي بستره پورته کړه، بهر یې وه لېږله او پاکه یې کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي زخمي راپورته کړ او پر خپله بستره یې څملاوه و هغه په نس کې په توره لګېدلی و او دویم زخم یې په ورون خوړلی و، د نس زخم یې نه ښکارېده سر سري غوندی و، خو د ورانه زخم یې ښه ژور او پراخه و، هغه بیا بیا له صلاح الدین ایوبینه د خپل ژوند سوال کاوه، د هغه په زړه کې له صلاح الدین ایوبي سره کومه دښمني نه وه او نه یې ورسره عقیدوي اختلاف لاره، هغه یوازې د کرایې قاتل و، له خپلو تېپي کیدو او نیول کېدو سره یې د پېغلې خور غمونو په سر اخیستی و، په وار وار یې د هغې نوم اخیسته او ویل یې چې زه مسلمان یم زما ګناه وبخښی او د یوې مسلمانې خور په خاطر راته بخښنه وکړی.

سلطان صلاح الدین ایوبي له زغم نه په ډکه لهجه ورته وویل: مرګ او ژوند د الله جل جلاله په واک کې دي، تا وه لیدل چې څوک وژني او څوک ژوندي ساتي، خو دوسته! دا مهال چې ستا روح د چا په واک کې دی ته هغه ویني، خپلې ګناه ته وګوره، خپلې ناتوانۍ ته وګوره، زه به تا ژوندی له خپلو ملګریو سره بهر وغورځوم، بېدیانۍ ګېدړی او مرغان به دې په داسې حال غوښې کې خوري چې ته به ژوندی یې، په هوش کې به هم یې، خو تښتېدلی به نه شي، بوټۍ بوټۍ به مړ شې او د خپلې ګناه سزا به په خپلو سترګو وویني.

زخمي په ډېر تکلیف راپورته شو او صلاح الدین ایوبي یې له دوارو لاسو ونیو او په چیغو چیغو یې وژړل، صلاح الدین ایوبي ترې پوښتنه وکړه، ته څوک یې؟ له کوم ځایه راغلی یې؟ زما سره دې څه دښمني وه؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زخمي ځواب ورکړ: زه د فاطمیانو سړی یم، مونږ ځلور واره د چرسیانو له ډلې وو، څوک دوه کاله او څوک ځلور کاله د مخ ستاسې په پوځ کې شامل شوي وو، مونږ ته دا زده کړای شوي وو چې ستاسې ساتونکی ټولي ته څه ډول رسېدلای شوو... هغه خبرې پیل کړې او د راز خبرې یې وکړې، هغه وویل چې په ساتونکې ټولي کې همدا ځلور قاتلان وو، د هغه د خبرو پر مهال صلاح الدین ایوبي طبیب ته وویل چې ته د مرهم پټۍ کار ته دوام ورکړه، طبیب پټي ته یوه دوا ورکړه او د ویني بندولو هڅې یې پیل کړې، هغه زخمی‌ته ډاډ ورکړ چې روغ به شي، زخمي په خپلو خبرو کې وویل چې د معزول فاطمی خلیفه او حشیشیانو تر منځ ژمنه شوې وه فاطمیانو له صلیبیانو مرستې اخیستی او اخلي یې او بیا یې د دې خبرو تفصیل وواېه، تر ډېر وخت وروسته طبیب د زخمی مرهم او پټۍ سرته ورسوله، اصلی مرهم خو د صلاح الدین ایوبي مهرباني وه، چې د بدلې اخیستلو څوک په کې نه و.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: مړی بهر ګذار کړی او د زخمی په باب یې علی بن سفیان ته وویل چې له همدې ځایه یې قاهرې ته واستوی او کوم کار ځایونه یې چې ښودلي دي د هغوی پر خلاف اجرات وکړی، زخمي ډېر د ځېړنه یې علی بن سفیان ډېره ښه کولای شوه، ټپي یې هماغه وخت پر اوښ په ځانګړې طریقه څملاوه او د علی بن سفیان سفر بېرته د قاهرې په لور پیل شو.

پر سلطان صلاح الدین ایوبي څو کرتې قاتلانه حملې شوي دي، خو د هغو ټولو یادونه په تاریخ کې راغلې نه ده، یوازې د پورته ډول دوه حملو یادوه شوې ده، یو ځلې یوه فدایي وژونکي د ویدو په حالت کې پر سلطان صلاح الدین ایوبي د خنجر وار کړی و، چې خنجر یې په پګړه کې لګېدلی و، او سلطان صلاح الدین ایوبيپرې راویښ شوی و، چې هغه هم قاتل د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي لـه لاسه وژل شوی و، د هغه په ساتونکی ټولي کې څو کسه وه نیول شول چې کرایي وژونکي وو.

* * *

د مصر سوېل لویدیځې سیمې چې د سوډان لـه پولـو سره نښتـې وې لـه سوونو کلو نور راسې پکې د تاو راتاو ودانیو کنډرې وی هغه د مصر سرحد څه بل ډول و، صلاح الدین ایوبي بـه ویـل چې مصر پـه اصل کې سرحد نـه لري، خو بیا هم سوډانیانو یو خیالی غونـډې سرحد جوړ کړې و، د کنډرو شاو خوا سیمو ته په ګرانه خلک ورتلل، ویل کیدل چې د فرعونانو په وختو کې دا سیـمه شـنه او ښـه وه او هلتـه اوبـه زیـاتې وې، وچ ځوړونـه او د سیلابونو ژور او وچ خوړونه هم وو، چېرته بـه کمرونـه د یوې پایې پـه شکل او چېرې بـه شګلن ګټونه وو، چې شکلونه یې د یو سترې پخوانـۍ ودانـۍ د کنډرو په څېر وو، یو ځای بـه یـوه غونـډۍ د ستنې پـه څېر نېغـه ولاړه وه او بل ځای به د یوه دېوال په څېر ولاړه وه چېرې به چې ځمکه هواره وه، هلتـه به شګې وې، لوړ او ټیټ کمرونـه او ګټونـه بـه هم وو، د دې سیمې پـه شاو خوا کې یو ځای ځای اوبه هم وې، هلته به ونې غی وی اوسیدونکیو به یې کرکیله هم کوله، زیات وکم څلوېښت میله اوږده اولس دولس میله پلنه دا سیمه ودانه وه، اوسیدونکی یې مسلمانان وو، لږ شان وګړي یې نا مسلمان وو، خو د هغوی عجیبې غریبې عقیدې وی.

د فرعونیانو د ودانیوله کنډرونه به خلک وېرېدل، د هغې شاو خوا سیمه هم داسې وه چې پـه لیـدونکي بـه یې وېـره راتلـه، لـه هغې ځایـه څوک نـه تېرېدل، خلکو به ویل چې د هلته د فرعونیانو بلاګانې اوسې، چې د ورځې هم د حیواناتو په شکل ګرځي، کله د اوښ سپرو سپاهیانو په څېر او کله د ښکلیو نجونو شکلونه راڅرګندیږي، د شپې هم لـه دغـو ځایونو ویروونکی غږونه راځي، تقریبًا لـه یوه کال راهسې د دغه ځای په باب د خلکو تلوسیې زیاتې شوې وي، تر دې د مخه چې د صلاح الدین ایوبي پـه لښکرو کې د ځوانانو د شاملولو پروګرام پیـل شوی و، نـو پوځي مـامورین هم پـه دغـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیمو کې ګرځېدل راګرځېدل، د دغه ځای اوسېدونکیو هم هغوي خبر کړي وو، چې د کنډرو لوري ته به نه ورځي، هغوی ته د خطر ناکو غرونو، وېروونکیو شیانو او بلاګانو کیسې اورول شوې وې، له دې سیمې نه زیات شمېر ځوانان په پوځ کې ځېره شوي وو خو چې بیا وروسته پوځي مامورین ورغلل، نو د هغوی ارادی بدلی شوی وی ، په سرحد کې ګزمه کوونکیو پوځیانو رپوټ ورکړی و، چې د ګزمې سپاهیان هم دغه سیمې ته دننه نه ورځي و او هغوي هم دې لوري ته کوم انسان هم په ورتلو لیدلی نه و، خو اوس ځنې خلک ګوري چې دغو کنډرو ته ورځي او له هغې ځایه بېرته راتلونکي وېریدلي نه وي، لا چې داړه غوندې هم ښکاري، تر دې وروسته دا خبر راغی چې هره پنجشنبه تر ماښام په هغو کنډرو کې مېله غوندې جوړېږي او تردې وروسته دا ښېښه وشوه چې د سرحدي پولیسو څلور پنځه سپاهیان بې درکه شول، د هغوی په باب راپور ورکړ شوی و چې باغیان شوي دي .

سلطان صلاح الدین ایوبي که له یوې خوا دښمن هیوادونو ته خپل استخباراتی کسان لیږلي وو، بلې خواته یې د هیواد په دننه کې هم د استخباراتو جال خپور کړی و، نامسلمانو مؤرخینو په ځانګړې توګه صلاح الدین ایوبي ستایلی دی، چې هغه د اوسنی وخت استخباراتو او کوماندو یې جنګ ته ځانګړې پاملرنه کړې او نوې لارې چارې یې غوره کړې وې او دا یې ثابته کړې وه چې یوازې د لسو کسو کوماندو یې سپاهیانو نه د زر نفرو پوځ کار اخیستل کېدای شي، دا بېله خبره ده چې د مسلمانی له امله اروپايي مؤرخینو د صلاح الدین ایوبي دغه فاتح ته په تاریخ کې هغه مقام ورکړی نه دی، لکه څنګه یې چې ورکول په کار وو، خو د هغه مهال مؤرخینو چې کومې لیکنی کړي دي، له هغو نه څرګندیږي چې د اسلام دغه ستر سپاهي، د استخباراتی چریکي او کوماندویي جنګونو څومره اعلی پوهېدونکی و، د هیواد په دننه کې یې استخباراتي چینلونو د ګوټ ګوټ څارنه کوله او د پوځ د قوماندې مرکز ته یې راپورونه ورکول، دا د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د نظام غوره والی و، چې د مصر د بهرو لرې پرتو سیمو د حالاتو په باب هم خبرونه مرکز ته رسېدل، د څه په باب چې ویل کېدل چې دغه کوچنۍ سیمه به ګواکې د هیڅا هم په یاد نه وي، خو استخباراتو چې د هغه ځای د خلکو د هغې بدلون وکوت، خبر یې ورکړ، هغوی ته لا دا هم معلومه نه وه چې په کنډرو کې دننه څه کیږي ؟ تر دې اطلاع وروسته د استخباراتو دوه کسان ووژل شول .

د هغه ځای خلکو نه یوازې دا چې هغو کنډرو ته ورتلل پیل کړل، لا چې د فرعونیانو دغو زړو ودانیو ته هم ورتلل، چې د مخه یې د هغو ځایونو په خیال کې راتللو سره هم ویښتان زیږه کېدل، څه موده د مخه دغه کار داسې پیل شوی و، چې یوه کلی ته یو تن اوښ سپور راغی، دا بېګانه مسلمان او مصری و، د هغه اوښ د ښه نسل او روغ رمټ و، دغه مسافر د کلی خلک راټول کړل او داسې کیسه یې ورته واوروله چې له غربت نه په تنګ راغلی وم، له کوره د غلا او لارو شوکولو په نیت راووتم، پیاده وم او په دې هیله دې سیمې ته راغلم، چې دلته کومه آبادي نه شته نو ځکه به د غلا کولو وروسته نه نیول کیږم، ډېرې ورځې پیاده ګرځېدم، خو هیڅ ښکار مې ګوتو ته رانغی، بالاخره دغو کنډو ته چې هیڅوک نه ورتلل ورغلم او راپرېوتم په بدن کې مې توان پاتی نه و، آسمان ته مې لاسونه پورته کړل او له خدایه مې مرسته وغوښته، بیا مې یو انګازې لرونکی غږ واورېده - ته نېک بخته یې چې تر اوسه درنه کومه ګناه ونه شوه، یوازې د ګناه نیت دې کړی دی، که تا څوک لوټلی او دلته راغلی وای، نو له بدن نه به دې د هډوکو پنجره جوړه شوې وه، او د شیطان ګومارلیو بریڅو به ستا غوښې په ژوندینه ټوټه ټوټه کړې وای او ستا په مخ کې به یې خوړلی وای .

اوښ سپور وویل: چې دغه غږ زه بې هوشه کړم، خو دا مې احساسوله چې څوک مې راپورته کوي، چې سترګې مې وغړولې نو ناست وم، او مخی ته مې یو سپین ږیری بوډا ولاړ و، چې د شیدو په څېر سپین او له سترګو یې د نور ورانګې راوتلې، زه پوه شوم چې کوم آواز مې اوریدلی و، هغه د دې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بزرګ و . زما ژبه ګونګې شوه اورېدمه، بزرګ سړي راپورته کړم راته وې ووېل. مسافره مه وېرېږه، دا ټول وګړي چې دلته له راتلو وېرېږي بدبخته دي. معوی دلته شیطان نه راپرېږدي، ته ولاړ شه او خلکو ته ووایه چې دلته اوسی د فرعونانو خدایي له منځه تللې ده، دا د حضرت موسی علیه السلام هیواد دی، حضرت عیسی علیه السلام به هم دلته له آسمانه راکوزیږي، اوس به د اسلام څراغونه له همدې کندوو نه روښانه کیږي، چې رڼا به یې ټوله نړۍ روښانه کړي، ولاړشه خلکو ته زما پیغام ورسوه او دلته یې رلاوله، اوښ سپور بېګانه سړي ووېل زه پاځیدلای نه شوم، تللی نه شوم، بدن مې وچ کلک شوی و، سپین ږیري بزرګ راته ووېل: پورته شه او پنځوس قدمه د شمال په لور ولاړ شه، شاته مه ګوره، وېرېږه مه، خلکو ته پیغام ورسوه او کنه زیان به درورسیږي، یو چو شوی اوښ به ووینې، له هغه سره به خواړه او اوبه هم وي، او له هغه سره چې نور هر څه وي هغه به هم ستا وي.

اوښ سپاره خلکو ته ووېل:- چې زه راپورته شوم په بدن کې مې توان راپیدا شو، زه وېرېدم چې دا به د کوم فرعون بد روح وي، شاته مې ونه کتل، د بد روح له وېرې مې قدمونه شمېرل، او لاره مې ورکه کړه، پنځوس قدمه وروسته دا اوښ تړلی و، خواړه هم پرې تړلي وو، خواړه مې وخوړل او اوبه مې وڅښلې، زما په بدن کې دومره طاقت پیدا شوی چې د مخه راکې نه و، هغه یوه کڅوړه پرانسته او خلکو ته یې وښودله، چې د سرو زرو اشرفۍ پکې وې، دا کڅوړه هم پر اوښ تړلې وه، زه پر اوښ راسپور شوم او ستاسی کلي ته راغلم تر دې وروسته یې خلکو ته د سپین ږیري بزرګ پیغام واوراوه او ولاړ د هغه د کیسی اورولو انداز دومره اغېزمنه وه چې د خلکو په زړنونو کې کنډرو ته د تللو لېوالتیا پیدا شوه، خو د کلي سپین ږیریو ووېل چې دا بېګانه سړی داسې نه وي چې د هغو کنډرو د شرارتونو یوه برخه وي، . . . په بشري فطرت کې دا کمزوري ده چې د پټو شیانو د راسپړلو او رازونو پیدا کولو هڅې کوي، په کومو بدنونو کې چې د ځوانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینې وي، هغوی خطرونه پر ځانونو مني، د کلي ځوانانو اراده وکړه چې هلته به ورځي، د اشرفیو جادو اغېزه ناکه وه، چې خلکو ترې ځانونه بچ کولای نه شول.

* * *

په دې ځلوېښت میله اوږده اولس میله پلنه سیمه کې چې څومره کلي وو، له هغو ټولو نه خبرونه راغلل چې یوه بېګانه مسافر دغه کیسه اورولې ده، ځنې خلک په تشویش کې وو، او ځینې نور د تشویش او پرېکړې تر منځ سر ګردانه وو، خو هلته له ورتللو ټول وېرېدل، ځینې هم ورغلل خو د ژور خوړونو او کمرونو سیمه یې له ورایه وه لیده او له ویرې بېرته راغلل، څو ورځې وروسته دوه تنه ځلمي پر اوښانو سپاره په ټوله سیمه کې وګرځېدل، هغوی هماغسې خو لږه مختلفه کیسه واوروله هغوی ډېر لرې په سفر پر آسونو روان وو، دوه یا بوګان هم ورسره وو چې قیمتي مالونه پرې بار وو، دا د سوداګرۍ مال و، چې سوډان ته یې وو، په لاره کې غلو لوټ کړل، له مال سره یې ترې آسونه او یابوګان هم واخیستل او هغوی دواړه یې ژوندي پرېښودل، دواړه د کمرونو او خوړونو سیمې ته راغلل له ولږې، تندې، ستړیا او غمونه بې هوښه پرېوتل، هغوی هم سپین ږیري بزرګ ولیدل، دوی ته یې هم هماغه پیغام ورکړ او ورته وې ویل:. تاسې شیطاني وحشیانو لوټ کړي یې، تاسې د الله جل جلاله نېک بندګان یې، ولاړ شې، پنځوس قدمه وروسته به دوه اوښان ووینې او پر هغوی چې څه ترلې وي، هغه به اوښانو سره ستاسې وي، خو په خپلو کې به جنګ نه کوی، ګنې د تل له پاره به راندہ شې هغوی ته هم سپین ږیری بزرګ ویلي وو، چې هر کلي ته ورشی او دې خلکو ته ووایې چې له کنډرونه مه وېرېږی.

تردې وروسته دغسې ډېر روایتونه د یو بل له خولې واورېدل شول، چې په هغو کې د وېرې او ډار هیڅ اغېز نه و، لا چې دومره جاذبه پکې وه، چې خلکو د کنډرو پر شاو خوا ګرځېدل پیل کړل، هغوی ځینې کسان کنډرو ته د ورتګ او بېرته راتلو په حالت کې هم وه لیدل، هغوی وویل چې په کنډرو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې يو سپين ږيرى بزرګ دى چې غيب حالونه وايي، او د آسمانونو په باب خبرونه وايي، دا هم وويل شول، چې هغه امام مهدي دى، چا وويل چې حضرت موسى عليه السلام دى، او چا به ورته حضرت عيسى عليه السلام ويل، دا يوه خبره په باوري توګه ويل کېده چې هغه که هر څوک دى خو د الله جل جلاله رالېږلى بنده دى. هغه له ګناګاروسره نه ګوري، نه يې هغوى ليدلى شي، هغه ته د ورتلو له پاره بايد نيت پاک وي، دا هم واورېدل شول چې مړي هم ژوندي کوي ... دغو جادو ګرانه او پټو پټو خبرو او کيسو خلک کنډيزې سيمې ته وروستل، چې مخکې ولاړل، خلکو د لومړي ځل له پاره هغه کنډرونه وليدل، له کومو نه چې وېرېدل، هغو ته دننه هم ورغلل، دا د غلامانو هستوګنځى، غارونه، کوټې او ورکې راورکې لارې وې ، يوه ډېره پراخه کوټه چې چت يې ډېر لوړ وه، جالى پرې راځړول شوې وه او چاپېريال يې له هيبته ډک و، خو هلته خوږ بويي خپره وه، چېرې به چې پوړى کښته تللې او بيا به زېر زمينيو کې پاى ته رسېدلې .

دا د هغو فرعونانو ودانۍ وې چې خپل ځانونه يې خدايان ګڼل، هغوى به ځينو خلکو ليداى شول، خلک به يې په دغو ودانيو کې راټولول او هغوى به يې يوازې اواز اورېده، دا آواز به له تونلونو راتېرېده چې هلته غټې غټې کوټې وې خو چا ليدلى نه شوې، خبرې کوونکى به د تونل په بل سر کې و، چې هيڅوک نه پوهېدل چې هغه کوم ځاى دى، هغه به دا د خداى آواز ګڼه، چې عامو وګړيو ليدلى نه شو، په دغو لويو کوټو کې د رڼا له پاره داسې ترتيب نيول شوى و، چې څراغونه نه ښکارېدل خو کوټې دننه روښانه وى، د آيينې په څېر به د اوسپنې له سپينو څادرونو نه کار اخيستل کېده، چې د هغو تر شا مشالونو رڼا به يې منعکس کوله... دا خو پخوانۍ خبرې وې اوس د صلاح الدين ايوبي په زمانه کې په دغه پخوانۍ ودانۍ کې د هماغو آوازونو انګازې شوې، چې خلکو خدايي آوازونه ګڼل، په لږ وخت کې د خلکو له زړونو د کنډرونو وېره ووتله، هغوى به چې کله هغه لويې کوټې ته ورتلل لومړى به له تياره او پراخو او اوږدو تونلونو تېرېدل، مخې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به یې یوه پراخه او لوړه کوټه راتلله، چې په هغې کې به رڼا وه خو مشال به نه ښکارېده، هغه به دا نګازې(انعکاس) په څېر غږ راته مونږ تاسې له تیارو را وویستلی او رڼا ته مو راوستلی، دا د کوه طور رڼا ده، دا رڼا په زړونو کې داخل کړی د فرعونیانو بد روحونه هم مړه شوي دي، اوس دلته د موسی علیه السلام نور دی، او دا نور به عیسی نور هم روښانه کړي، الله تعالی یاد کړی .

خلکو به سترګی برندې نیولې او په وازو کومیو به یې کلمه طیبه ویله ، که په دې آوازونو کې د الله تعلی ، موسی علیه السلام ، عیسی علیه السلام او پاکې کلمې یادونه نه کېدای، کېدای شو چې پر خلکو یې اغېز کړی نه وای، هغوی ټول مسلمانان وو او چې هر څه یې کول او منل د خپل دین په نامه یې منل، او چې کله یې دا غږ واورېده، چې د الله جل جلاله رسول صلی الله علیه وسلم ته خدای د حرا په غار کې پیغمبري وربخښلې وه، تاسې به هم د دغو غارونو په تیارو کې الهی نور وويني نو خلکو سرونه ټیټ کړل او دغه آواز یې چې په انګازو کې د جادو او هومره اغېزو، پر خپلو زړونو نقش کړ، خو خلکو دغه هستۍ ته وررسېدل غوښتل، د چا چې دا غږ او مسافرو ته یې اوښان، خواړه او اشرفۍ ورکولې، د خلکو تلوسې زیاتېدلې، هغوی به چې خپلو کورونو ته تلل، نو هغوی ته به ښځو ویل، چې یو بېګانه سړی راغلی و، چې د کنډرونو د ملنګ د کراماتو کیسې یې کولې، هغه ویل چې هغه درویش یې لیدلی دی .

یوه ورځ په دغو کلیو کې د یوه لوي کلي له امام نه خلکو پوښتنه وکړه، هغه وویل: هغه یو نیک سړی دی، یوازی له ښه کسانو سره ويني، غوره هغه وي چې جنګ جګړی نه کوي، په سوله او امن کې ژوند تېروي: دغه ملنګ د حضرت عیسی علیه السلام پیغام راوړی دی، په دې پیغام کې محبت دی او جنګ جګړی نشته، په دې پیغام کې نصیحت دی چې څوک مه زخمي کوي، بلکې پر ټپونو یې ملهم کېږدی... که تاسې د دغو اصولو سره سم ژوند تېروی نو ستاسې ژوندون به بدل شي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د یوه جومات امام هم د هغه آواز حق وګاڼه، نو بیا د شک او ګومان ځای پاتې نه شو، د خلکو ډلې ډلې کنډرو ته ورتلل پیل شول بیا اعلان وشو چې هره پنجشنبه به د دننه تللو اجازه وي او ماښام به میله جوړیږي، لکه چې له هماغې وروسته د پنجشنبې ورځ ځانګړې شوی او له دې سره ښځو ته هم د ورتللو اجازه ورکړل شوه، اوس کنډرو ته ځوک پخپل سر ورتللی نه شول، د پنجشنبې په ورځ به هلته شاو خوا میله جوړه وه، د لرې لرې ځایونه ځینې به خلک پر آسونو، اوښانو، کچرو او پیاده هم راتلل، او تر ماښامه به یې کنډرو ته د ورتلو انتظار کاوه ... د کنډرو دننه حیرانوونکې ړیه یو انقلاب راغی، هلته اوس خلکو ته د نېکۍ او ګناه د خیالاتو داسې شکلونه ښکارېدلو چې خلکو هغه متحرک او مجسم لیدل او حیران دریان پاتې وو، چاته د پوښتنې ګیګنی او شک کولو اجازه نه وه، او نه هغوی د پوښتنې او ګومان اړتیا احساسوله.

د لمر پرېوتو سره به د تیاره تونل خوله خلاصه شوه، کومه چې دننه تللې وه، دا په اصل کې د دغه ودانۍ له منځه تېرېدونکی لاره وه، دیوالونه یې له ډېرو غټو ډبرو جوړ وو، د پاسه پرې همداسې پرېړ چت و، دا تونل هر لس دولس قدمه یو لوري ته کږېده، په خوله یا دروازه کې به یې ځو کسه ولاړ وو، له هغوی سره د خرماو ډېري لګیدلي وی، دغه د خرماو ډېري د خلکو ډالۍ وې، زیارت کوونکیو ته چې د دننه تللو اجازه ورکول کېده، نو په دروازه کې به یې یو سړی ته درې خرما د خوراک له پاره ورکولې او اوبه به یې پری څښلې، بیا به یې دننه لېږل، له تیاره تونل نه به چې تېر شول، کله به چې هغه روښانه کوټې ته ورسېدل، هلته به یې دا غږونه اورېدل کلمه طیبه ولوله، خپل الله جل جلاله یاده کړه حضرت موسی علیه السلام تشریف راوړی دی، حضرت عیسی علیه السلام راڅرګند ېدونکی دی له زړه نه بدي او دښمني اوباسه، جنګ جګړې پای ته ورسوه، او وګوره د هغو خلکو حالت چې د جنت په دوکه وجنګول شول د دې غږ سره به د خلکو سترګو ته یوه ډېره تېزه رڼا راغله د هغوی مخ به یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه لوري ته کړ او وه به یې درول، د هغوی سترګې به چې رڼا ونیولې، بیا به رڼا یو څه تته شوه ، تر دې وروسته به رڼا کله تېزه او کله تته وه، او خلکو ته به په مخامخ دېوال کې ځلېدونکې ستورې ښکارېدل، په دغو ستورو کې به حرکت و، او ډېر بد شکله انسانان به یې د تېرېدلو په حال کې لیدل، بیا یو انګازه لرونکی غږ اورېدل کېده، دا ټول ستاسې په څېر ښکلي ځوانان وو، هغوی د الله جل جلاله پیغام وانه ورېده، توري یې تر ملا کړې، پر آسونو سپاره شول او د خپلو ځانونو په څېر ښکلي ځوانان یې ووژل، هغوی ته دوکه ورکړل شوهو چې تاسې وجنګېږئ، که مړه شوی نو جنت ته به ولاړ شي، وګوری د هغوی انجام، خدای د هغوی نه شیطاني وحشیان جوړ کړي او آزاد یې پرېښي دي د دې اوازونو سره به د وریځی او برېښنا په غړمبار او پړکار اورېدل کېده، یو څه نور غږونه به هم واورېدل شول، چې د بېلا بېلو ځیرونکیو حیواناتو به وو، رڼا به دومره تېزېده، چې په سترګو به تیاره راتله، بیا به د اوږدو اوږدو غاښونو لرونکي ځيروونکي له بنې لوري نه کینې لوري ته تللو دا هم انسانان وو، خو شکلونه یې د ډېرو یروونکیو حیواناتو په څېر وو، هغوی به لاسونو کې لوڅې پیغلې راپورته کړې وې، چې ځوانې او ښکلې به وې، نجونو به پړتکی وهلې، د وریځې غرهار به نور هم دروند اورېدل کېده او آواز به راته دوی پر خپلې ښکلا ویاړ کاوه، د خدای ښکلا یې ناپاکه کړې وه بیا به ډېر ښکلي ښکلي ځوانان او نجونې تېریدلې، دوی ټولو خنداګانې او خوښۍ کولې د دوی په باب به ویل کېدل دا نېک او پاک وګړي دي، دوی هیڅکله د جنګ جګړې خبرې هم کړې نه دي، دوی په خپلو کې د مینه او محبت په فضا کې د ژوندانه شپیې ورځې تیروی .

تر دې وروسته به یې زیارت کوونکي یوې زېر زمیني ته بوتلل، چې هلته به د انساني هډوکو پنجرې هم وې هلته آواز اورېدل کېدل حضرت عیسی علیه السلام دا څرګندېدونکی دی ... جنګ جګړې او وینې تویول له زړونو اوباسې، اود هغه ځای څخه یې په یوه بله لاره خلک به بهر ویستل، خلک

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

به دومره تر اغېز لاندې راتلل لکه حیرانوونکی خوب یې چې لیدلې وي، چې وېروونکی او ښکلی دواړه وي، هغوي به یو ځل بیا دننه تللو ته لېواله وو، خو بیا به یې څوک هغه لوري ته بېرته نه پرېښودل، په کومه لاره به چې دننه راغلي وو، هغوی به بېرته خپلو کورونو ته تلل نه غوښتل، شپه به یې همالته کنډرو ته نږدې تېروله هلته به ورسره ځنې کسان کښېناستل او د کنډرو دننه رازونه به یې ورته ویل، یو راز دا و، چې دننه د چا غږ اورېدل کیږي، هغه د خدای له لوري دا پیغام راوړی دی، چې حضرت عیسی علیه السلام دنیا ته راځي او خلیفه العاضد هم بیا دنیا ته راغلی دی.

العاضد د فاطمي خلافت خلیفه و، چې ګدۍ یې په مصر کې وه، سلطان صلاح الدین ایوبي هغه معزول کړی او مصر یې د بغداد د عباسي خلافت سره تړلی وو العاضد له عزل کېدو وروسته سملاسي مړ شوی و، دا دوه دوه نیم کاله پخوانی پېښه وه، فاطمیانو له صلیبیانو او حشیشیانو (چرسیانو ډلی) سره د جوړ جاړي په نتیجه کې یو توطئه جوړه کړې وه، چې د هغې موخه د سلطان صلاح الدین ایوبي سلطنت ړنګول او یو ځل بیا په مصر کې د فاطمیانو خلافت قایمول وو، د دغې توطئې د بریالیتوب له پاره یې سوډانیان تیار کړي وو، چې پر مصر یرغل وکړي.

د کنډرو د مرېدانو په شمېر او د هغوی د عقایدو په کلکوالی کې ورځ په ورځ زیاتوالی راته، او د مصر د سویل لویدیزو سیمو خلک قایل شوي وو، چې حضرت عیسی علیه السلام خلیفه العاضد بېرته رالېږلی دی او پخپله هم بېرته را روان دی، دغو خلکو د سلطان صلاح الدین ایوبي په پوځ کې له شاملېدلو نه توبه وکړه، ځکه چې هغوی جنګ جګړې ګناه بلله، صلاح الدین ایوبي یې یو ګناهګار سلطان ګاڼه چې د خپلې اقتدار د پراختیا له پاره یې ځوانان دوکه کول او په خپلو لښکرو کې یې شاملول، چې که هغوی شهیدان شولو نو سیده به جنت ته ځي، د کنډرونو دننه نړۍ د دغو خلکو له پاره عبادت ځای و، ځینو خو یې د خوړونو او کمرونو په سیمه کې دېرې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړې کړې وې، او د هغه شخصیت د لیدو له پاره ناکراره وو، چې غږ یې په کنډرونو کې اورېدل کېده، خو لیدلی یې نه شو.

د چرسیانو د دلې هغه تپی ساتونکی چې پر صلاح الدین ایوبي د حملې پر وخت نیول شوی وو علی بن سفیان قاهرې ته بوته، هغه یې په یوه ځانله کوټه کې وساته، د سلطان صلاح الدین ایوبي له امر سره سم یې د هغه د علاج له پاره یو جراح طبیب مقرر کړ.خو په اصل کې هغه یو مجرم و، د هغه د کور په مخکې به یو پیره دار ولاړ و، هغه لا تر دې وخته د تېښتې وړ نه و، کنډرې هماغه په نښه کړې وې، پرېکړه شوې وه، چې کله هغه روغ شي، نو د هغه په لارښوونه کې به جاسوسان ولېږي او د کنډرو دننې حالات به معلوم کړي

زخمي ته د نا څرګندو لاملونو له مخې دا ګومان پیدا شوی و چې ژوندی نه پاتې کیږي، ژړل به یې او بیا بیا به یې د خپل کلي نوم اخیسته او ویل به یې چې ماته مې خور راوغواړئ، زه به هغه ونه لیدلی شم حسن بن عبدالله د هغه دغه کمزوري د نورو رازونو دا فشا کولو له پاره استعمالوله، تپي د خپلې خور په باب بې شانه احساساتي و، د استخباراتو څارواکو چې کله پردې خبره باور راغی چې د زخمي په سینه کې نور رازونه پاتې نه دي، نو دوه تنه استاذي یې راوغوښتل هغوی ته یې د تپي د کور او کلي پته ورکړه او ورته وې ویل چې د هغه خور له ځان سره راولئ، دا سیمه د مصر په سویل لویدیځ کې وه ... استاذی په هماغه وخت روان شول.

سلطان صلاح الدین ایوبي د جګړې محاذ د شوبک کلا ته ورسېده، د هغه په مخکې د قاتلانه حملې هیڅ اغېز نه و، لکه چې څه پېښ شوي نه وي، د هغه د ساتونکي ټولي قوماندان او نور حاکمان چې ورسره وو، ډېر وارخطا او شرمنده وو، هغوی وېرېدل هم، چې سلطان صلاح الدین ایوبي به پرې خامخا غوسه کیږي او پوښتنه به هم ترې کوي، خو هغه دې لوري ته هیڅ اشاره هم ونه کړه، البته د مرکزي قوماندې افسرانو ته یې وویل: تاسې ولیدل چې زما پر ژوندانه هیڅ باور په کار نه دی، تاسې زما جنګي چالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دقت سره مطالعه کړې، دښمن چې کوم بل محاذ پرانستی دی، پر هغې ژور نظر ساتي، او د ورانکارانو نیول او په سزا رسول پرله پسې جاري ساتي هغه چاته دومره هم ونه ویل چې د ساتونکیو د ټولي تصفیه وکړي او پر هغه دومره لویې پېښې هیڅ اغېزونه کړ، د شوبک کلا ته چې ورسېده تر ټولو ړومبی یې پوښتنه وکړه چې د استخباراتو کوم مامور بیرته راغلی که نه؟ هغه ته وویل شول چې دوه مامورینو ډېر څه کړي او پوره معلومات یې راوړي دي، هغه دواړه یې راوه غوښتل او د صلیبیانو د عزایمو په باب یې معلومات واخیستل، د نور الدین زنګي د رالیږلي کومکي پوځ قوماندان او د مصر نه د راغلي پوځ قوماندان سره له مرستیالانو را وغوښتل او پخپله په ژور سوچ کې ډوب شو.

په څلورمه ورځ د هغه ټپي قاتل خور راورسېده، له هغې سره څلور سړي نور هم وو، د کومو په باب چې وویل شول، چې دا د زخمي تره او د ترونو زامن دي، خور یې ځوانه او ښکلې وه د خپل ورور له پاره ډېره خفه وه ټپي یې ایکی یو ورور و، مور پلار یې مړه شوي وو، د هغې نجلۍ او ورسره څلورو کسانو له زخمي سره د لیدلو له پاره د علي بن سفیان اجازه ضروري وه، علي بن سفیان یې خور ته اجازه ورکړه او له هغې سره راغلي څلور سړي یې ورپرې نه ښودل. هغوی عذر او زاري وکړې، چې مونږ د دومره لرې ځایه راغلي یو، دومره اجازه راکړې چې ټپی ووینو، هغه سره به هیڅ خبره نه کوي علي بن سفیان ورته په دې شرط اجازه ورکړه چې زه به هم موجود یم، او هغوی ومنل ټول یې زخمي ته وروستل، خور یې ورور وکوت، ورته په ژړا شوه، او پرې راپرېوته د ورور مخ یې ښکل کړ او په چیغو چیغو یې وه ژړل، د نورو سړیو په باب علي بن سفیان زخمي ته وویل چې دوی ته لاس ورکړه، دوی بېرته ځي، هغه څلورو واړو ته لاس ورکړو نو علي بن سفیان هغوی ته د بهر تللو وویل، او دا یې هم ورته وویل چې په اینده کې ورسره لیدلی نه شي، هغوئ ولاړل، نو خور یې د علي بن سفیان په پښو کې پرېوته ، پښی یې ورته مچې کړې او په ژړا او زاري یې علي بن سفیان ته وویلو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا د ورور د خدمت له پاره پرېږدي، علی بن سفیان د یوې دغسې احساساتي غوښتنې رد نه کړای شوه، د نجلی جامې تالاشي کړای شوې، هغې ته یې د پاتې کېدو اجازه ورکړه او پخپله ترې ولاړ.

خور او ورور یوازې پاتې شول، نو خور یې له ورور نه وه پوښتل چې څه یې کړي دي، ورور یې چې څه کړي وه هغه یې ورته وویل خور یې پوښتنه وکړه چې څه رویه به ورسره کیږي ؟ ورور یې ځواب ورکړ، د مصر پر امیر د قاتلانه حملې ګناه خو بخښلی کېدای نه شي، که دې خلکو پر ما رحم وکړ، نو وژنې به مې نه خو د تل له پاره به مې په زېر زمینې کې بندي کړي.

خور یې پوښتنه وکړه. زه به بیا تا تول عمر ونه لیدلی شم.

ورور یې په ژړغوني غږ وویل: شاز جانی! بیا به نه زه مرم او نه به ژوندی یم، هغه ځای دېر وېروونکی دی، چېرې به چې ما د تل له پاره بندي کوي.

خور یې چې نوم یې شار جاو د ماشومانو غوندې په کوکو شوه، هغې وویل، ماته هغه وخت هم منعه کړې وې، چې د دغو خلکو په خبرو مه غولېږه، خو تا به ویل چې د صلاح الدین ایوبي وژل روا دي، ته لالچ اخیستی وي. تا زما هم څه پروا ونه کړه! زما به څه حال وی که ته نه یې نو زه به څه کوم؟

د زخمي ورور ذهن مشوش و، کله به یې د پښېمانتیا خبرې کولې او ویل به یې چې زه د هغو وګړیو په جال کې ګېر شوی وم، هغه به دا هم وویل چې سلطان صلاح الدین ایوبي انسان نه دی، دالله رالېږلې ملایکه ده، مونږ ځلور تنه پرېږ او تندرست ځوانانو دومره هم ونه کړای شول چې د هغه بدن د خنجر په څوکه وګروو، پر هغه زهرو هم څه اغېز ونه کړ، هغه په یوازې ځان زما درې ملګري ووژل او زه یې د مرګ تر خولې وروستم.

دا خلک خو څه دروغ نه وایي چې د صلاح الدین ایوبي ایمان دومره مضبوط دی چې کوم ګناهګار سړی یې وژلی نه شي.

خور یې وویل: تاسې ځلور واړه مسلمانان واست، دومره سوچ مو هم ونه کړ، چې هغه هم مسلمان دی ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جذباتي ډول یې وویل: هغه د الله جل جلاله د خلیفه سپکاوی کړی دی، ته نه پوهېږې چې العاضد خلیفه د الله جل جلاله لېږل شوی خلیفه و؟
څور یې وویل: هغه چې هر څوک و زه دومره پوهېږم چې ته زما ورور یې او زما نه د تل له پاره جدا کیږي، آیا ستاد ژغورنې لیار به په کوم شکل پیدا کېدای شي؟
ورور یې ځواب ورکړ: ښایي پیدا شي، ما په دې شرط هغوی ته تول رازونه ویلي دي چې زما ګناه به بخښي خو زما ګناه دومره درنده ده چې شاید ونه بخښل شي.
دا مهال باید زخمي ویده شوی وای او هغه ته دومره ډېرې خبرې ښې نه وې ځکه چې د نس د تپ د بیا تازه کېدلو وېره یې وه خو هغه خپلو خبرو ته دوام ورکړ، او خور یې ژړل، په خبرو خبرو کې د هغه زخم څړیکه وکړه او بې هوشه شو، خور ته یې وویل: شارجا بهر ولاړه شه، که څوک وګورې نو ورته ووایه چې طبیب راوه غواړي، زه مړ کېږم، شار جا په منډه بهر ولاړه، بهر پیره دار ولاړ و، هغه ته یې د ورور حالت ووایه، هغه ورته د جراح د کور شپه وي او که ورځ په هر حال کې باید د تپي د ژوندي ساتلو هڅه وکړای شي، هغه شاهي جراح و.
شارجا په منډه ولاړ، د جراح کور نږدې و، شارجا طبیب ته د ورور حالت ووایه، هغه په منډه راغی او زخمي یې ولیده، د هغه د نس پټی په وینو سره واچول، او ډېر وخت وروسته یې بیا پټۍ وتړله، وینه یې بنده شوه هغه زخمي ته دوایي ورکړه، چې له امله یې هغه ته خوب ورغی ویده شو، شارجا دغه زلمی طبیب ته په حیرانتیا او مینه کتل، د هغې دا هیله نه وه، چې په دې تیره شپه به څوک د هغې د مجرم ورور د لیدلو له پاره راځي، خو طبیب په منډه راغی او په دومره دقت سر یې د زخمي مرهم پټی وکړه چې شارجا یې اریانه کړه د زخمي سترګې چې ورغلې، نو جراح سترګې پټې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او له ځان سره يې وويل مرګ او ژوند ستا په لاسه کې دي خدايه! د دې بدقسمته پر حال رحم وکړه، الهي ده ته ژوند ورو بخښې.

د شارجا سترګو ته اوښکې راغلې، پر هغې د جراح سپېڅلتيا اغېز وکړ، د جراح مخې ته په زنګنو شوه او له دواړو لاسو يې ونيو او ښکل يې کړل، د جراح له پوښتنې سره شارجا وويل چې د زخمي خور ده.

شارجا له جراح نه پوښتنه وکړه، آيا ستا په زړه کې دومره ډېره مهرباني ده، چې زما زخمي ورور په تکليف کې ليدلی نه شې، يا يې د دې له پاره ژوندی ساتل غواړې، چې تاسې ته ټول رازونه ووايي؟

جراح وويل: ماته دا هيڅ په زړه پورې نه ده چې له ده سر کوم راز شته او که دا زما دنده ده چې دی له مرګه بچ شي، او د ده ټپونه بيخی روغ رمټ شي زما په نظر کې مؤمن او مجرم هيڅ فرق نه لري.

شارجا وويل: تاسې ته به هيڅ پته هم نه وي چې د ده ګناه څه ده؟ که تاسې ته يې پته وای نو پر زخم به مو د مرهم په ځای مالګه دوړولې وای.

جراح ځواب ورکړ: ماته معلومه ده خو زه به د ده د ژوندي ساتلو پوره پوره هڅې کوم.

شارجا له جراح نه دومره اغېز منه شوه چې له هغه سره يې خبرې پيل کړې هغه ته يې وويل چې مور او پلار يې په وړوکتوب کې مړ شوي وو، هغه مهال يې ورور د لس دولس کلو و، زما ورور زما پالنه او روزنه وکړه، که ورور مې نه وای، نو زه به خامخا خلکو تښتولې وم، ورور مې خپل ژوند زما له پاره وقف کړ، جراح په غور سره د هغې خبرې اورېدلې، او په دې خيال يې له کوټې نه حويلۍ ته بوتله چې د زخمي سترګې له خوبه ونه غړېږي، جراح په داسې انداز د شارجا خبرې اورېدې لکه هغه چې شپه همدلته تېرول غواړي خو هغه ترې روان نو شارجا هغه له لاسه ونيو وې ويل. که تاسې ولاړ شي زه ويرېږم، جراح هغې ته وويل چې له ځان سره يې بوتللای نه شي، او له هغې سره پاتې کېدلای هم نه شي، جراح په کور کې يوازې اوسېده هغه د شارجا په خاطر يو څه نور هم تم شو، او د شپې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم پار کې ترې ولاړ، سبا ورځ لا لمر ختلې نه و، چې د زخمي د لیدنې له پاره راغی، هغه د شپې په خبر په خپل وقت سره د ټپي پر ټپونو مرهم کېښودل، پر هغه یې شیدې وڅښلې او داسې خواړه یې ورکړل چې شارجا کله لیدلي هم نه وو.

په دې وخت کې علی بن سفیان هم راغی، د زخمي حالت یې وکوت بېرته ولاړ، خو جراح لا پاتې و، هغه له شارجا سره خبرې اترې کولې او د هغې خبرې یې اورېدلې په هغه ورځ تر ماښام وروسته خپل کور ته ولاړ، نو زخمي خپلې خور ته وویل: شارجا یوه خبره واوره، زما ژوند د دغه جراح په ولکه کې دی، خو زه ګورم چې ستا تر لیدو وروسته اوس دی زما علاج په ډېره ښه توګه تره سر کوي، زه به مرګ قبول کړم، خو ده ته به دومره زیات قیمت ور نه کړم، چې ده په خپل زړه کې ساتلی دی ... زما ګومان نه بلکې یقین دی چې دی زما د ژوندي ساتلو له پاره ستا د عزت نذرانه اخیستل غواړي، شارجا ووېل: زه خو دی ملایکه ګڼم، ده تر اوسه داسې کومه اشاره کړې نه ده او زه خو هم ماشومه نه یم، خو زه هغه داسې نه ګڼم. د شارجا د خبرو انداز داسې و چې ورور یې شکمن غوندی شو چې د هغې له جراح سره مینه پیدا شوې ده .

* * *

په هماغه ماښام جراح راغی ټپي ویده شوی او شارجا ویښه وه، هغه له جراح سره حویلۍ ته ووتله، تر ډېره وخته یې خبرې کولې، جراح هغې ته وویل چې ورور یې د درملو خوړولو امله په دومره ژور خوب ویده شوی چې ښایي تر سهاره یې سترګې ونه غړېږي، راځه چې زمونږ کور ته ځو... شارجا لږه وراخطا غوندې شوه خو د جراح غوښتنه یې رد نه کړی شوه، له هغه سره روانه شوه، دغه ښکلې، زلمی او متواضع جراح یوازې اوسېده په مخکې څرګند شي، خو داسې ونه شول، هغه له شارجا سره د همدرد او دوستانو په څېر خبرې کولې، نجلۍ د هغه ډېرو مهربانه خبرو ستړې کړه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ترې ناڅاپه پوښتنه وکړه، زه د بیدیا د لرې سیمو یوه غریبه نجلۍ یم او د یوه داسې مجرم خور یم، چې د مصر پر پادشاه یې وژونکی حمله کړې، له دې سره سره تاسې زما سره دومره د مهربانۍ رویه ولې کوی ؟ چې زه یې حق هم نه لرم، جراح لـه موسکا پرتـه هیڅ ځواب ورنـه کـړ، نجلۍ ورتـه پـه ځرګنده وویل په ماکې له دې یو غوره والی بل هیڅ نشته چې زه یـوه ځوانـه نجلۍ یم او کیدای شي چې ښکلې هم یم

جراح ورته وویل: په تا کې یو ښه والی بل هم شته چې ته پرې نه پوهیږې، ستا په عمر او شکل زما یوه خور وه، لکه څنګه چې تاسې یوه خور او ورور یې.همداسې مونږ هم یوه خور او ورور پاتې شوي وو، ما د ستا د ورور پـه څېر د خپلې خور پالنه وکړه او د خپـل ژوندانـه ټولې خوښۍ مې هغې تـه ورکړې، هغه ناروغه شوه او زما په غېږ کې مړه شوه، زه یـوازې پاتـی شـوم، ځان ته ځوانه او ښکلې نجلۍ وایې او زما په نیت شک کوې، نـو د دې علاج همدا دی چې زه به له تاسره د دومره مینې څرګندونه نه کوم چې تر اوسه مې کړې ده، ستا لـه ورور سره بـه خپـل سرو کـار ساتم د هغـه درملنـه زما دنده ده .

شارجا د شپې ناوخته له هغه ځایه را روانه شوه، جراح ورسره و، د نجلۍ ګومانونه پای ته رسېدلي وو، بله ورځ جراح د زخمي لیدلو ته ورغی، هغه له شا رجا سره هیڅ خبرې ونه کړې، چې کله روان شو شارجا ورپسې بهر ولاړه او هغه یې راستون کړ، هغې ژړل، هغه وپرېدلې وه چې جراح ګوندې تر خفه شوی دی جراح هغې ته وویل زه خفه نه یم خو تـا پـه کـوم بـل ګومـان اختـه کـول نـه غـوارم ... د شپې چې کله زخمي ویـده شـو نـو شـارجا لـه هغهځایه د جراح کورتـه ورغلـه، دا د هغـې نـاتوانې وه چـې کنتـرول یـې نـه پرتې وې، چې هغه یې خلاصول غوښتل هغې له جراح نه پوښتنه وکړه ، آیا الله د رالېږل شوی وې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ځواب ورکړ خلیفه انسان وی د الله جل جلاله رالیږل شوي یوازی
نبیان او پیغمبران دی چې دا لړی په رسول اکرم صلی الله علیه وسلم پای ته
رسېدلې ده .

نجلۍ بیا پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي د الله جل جلاله رالیږل شوی دی؟

جراح ځواب ورکړ نه! هغه انسان دی، خو له عامو انسانانو د هغه رتبه
لوړه ده، ځکه چې هغه د الله جل جلاله او د هغه رسول الله صلی الله علیه
وسلم ستر پیغام د نړۍ ګوټ ګوټ ته رسول غواړي .

شارجا وویل: بیا خو زما ورور د هر لوی ګناهګار دی، که هغه ته چا دا
خبری کړې وی، لکه تاسې چې ماته وکړې، نو هغه به له دې ګناه نه بچ
شوی و، اوس خو به هغه ته بخښنه ونه کړای شي .

جراح هغې ته وویل : وبه شي ! صلاح الدین ایوبی ما ته ویلی دی چې دده
د ژوندی ساتلو کوښښ وکړئ نو ددی مطلب دا دی چې هغه ته سزا نه
ورکول کیږي ، هغه ته سزا نه ورکول کیږي او هغه ته هم په کار ده چې له
ګناهونو توبه وکاږي ، زما پوره باره دی چې هغه ته به هیڅ سزا ورنه کړی شي .

شارجا د جراح لاس ونیو وې په ژړا کې ورته وویل: تاسې چې زما نه څه
ډول قیمت اخیستل غواړي زه به یې درکړم، تاسې ما خپله وینځه کړی او
زما ورور به ستاسې د ټولو عمر لپاره غلام وي زه به خپل ټول ژوند صلاح
الدین ایوبي او ستاسې په خدمت کې تېر کړم ، د دې په بدله کې زما د
ورور تداوي وکړي او هغه له سزا وژغوری .

جراح د هغې پر سر لاس راکش کړ وې ویل : اجر له الله جل جلاله نه
غوښتل کېږي، د ورور د ګناه سزا خور ته نه ورکول کیږي، او د ورور
روغتیا قیمت له خور نه نه اخیستل کیږي، د ټولو ساتونکی الله جل جلاله
دی، هماغه سپیڅلي ذات ماته ستا د حیا او پت د ساتنې او د هغه یو
مخلص بنده ستا د ورور د روغتیا پالنې دنده راسپالې ده، دعا کوه چې زه
په دې امانت کې خیانت ونه کړم د خویندو له دعاګانو سره عرش هم په

Scanned by CamScanner

(c) ket... .com: The Digital Library

حرکت راخئ . . . دعا کوه . . . دعا کوه . . . د هماغه ذات باري ستر توب یاد ساته، چې شیطان تاسې له هغه نه بې لارې نه کړی .

نجلی د جراح د خبرو د جادو تر اغېز لاندې راغله، یو خو خبرې داسې وې، چې جراح هغې ته وکړې، خو اصلي اغېز د جراح رويې پیدا کړی و، د جراح په باب له هغې سره ځنې نور شکونه راولاړ شول وو او هغه بل څه وختل، لکه له هغه سره چې احساس هم نه وي چې په داسې یوازیوالي او نیمه شپه کې یوه ځوانه او ښکلې نجلۍ د هغه رحم و کرم ته ناسته ده . . .

نیمايي شپه تېره شوې وه، جراح هغې ته وویل: پاڅېږه چې تر خپل ځایه دې ورسوم او ورور دې هم وګورم.

دواړه له کور ووتل او د شپې په تیاره کې په کرار کرار روان شول، هغوی د دوه کورونو تر منځ کوڅه کې تېرېدل. دا یوه تنګه کوڅه وه چې په اخر کې یې هغه کور و چې د شارجا ورور پکې ساتل کېده. او په دروازه کې به یې پیردار ولاړ وه هغوی دواړه چې په دې کوڅه ور برابر شول، دواړه د شا له لورې کلک ونیول د دواړو خولې په ټوټو وتړل شوې. چې غږ ترې هم وتلی نه شو، جراح په بدني لحاظ کمزوری نه و. خو هغه په ناخبرۍ کې نیول شوی و، حمله کوونکی څلور پنځه کسه ښکارېدل، هغوی دواړه یې پورته کړل او په تیارو کې ورک شول، لږ وړاندې آسونه ولاړ وو. د جراح لاس پښې په رسیو تړل شوی وه، هغه یې پر آس واچاوه او یو کس ورسره په آس باندې سپور شو، هغه د چا غږ واورېده چې شارجا ته وویل شور مه کوه پر آس سپره شه دا ستا له یاره راوستل شوی دی .

د شارجا له خولې نه ټوټه لرې کړای شوې وه، جراح د هغې غږ واورېده دی پرېږدی، د ده هیڅ ګناه نشته، دا ډېر ښه سړی دی- چا وویل ده ته زمونږ اړتیا ده- بل د امر په لهجه وویل :شارجا! غلې پر آس سپره شه، وخت مه ضایع کوه او بیا آسونو منډې پیل کړې، په لږه شیبه کې آسونه له قاهرې نه ووتل، شارجا د آس په سپرلۍ ډېره ښه پوهېده.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار مهال د پیره دار د بدلېدو وخت شو، نوي پیره دار راغی، خو هغه د شپې پیره دار نه وو هغه دننه ولاړ او وې کتل هلته زخمي ویده و، او کمپله پرې د پاسه غوړېدلې وه، مخ یې هم پټ و، نوی څوکېدار بهر ولاړ او په دروازه کې ودرېده، هغه ته څرګنده وه چې اوس جراح د زخمی د لیدلو له پاره راځي، علی بن سفیان هم راځي، هغه ته دا هم پته وه چې د زخمي خور له هغه سره یو ځای اوسیږي او له هغې پرته بل چاته د تللو اجازه نشته، خو د تیپي خور یې هم چېرې ونه لیدله، چې لمر راوه خوت علی بن سفیان راغی، له څوکیدار نه یې پوښتنه وکړه جراح راغلی دی او که نه ؟

پیره دار ځواب ورکړ جراح راغلی نه دی، لومړنی پیره دار دلته نه و، او دننه د تیپی خور هم نشته علی بن سفیان د دې فکر سره دننه ولاړو چې د زخمي حالت به خراب شوی وي او خور به یې د جراح پسې تللی وی زخمي خو یوازې د علی بن سفیان له پاره نه بلکې د ټولې اسلامي نړۍ له پاره ډېر ارزښتناک و، د هغه د رغېدو انتظار کېده او د یوه ډېرې لویې توطئی د رسوا کېدو هیله وه .

علی بن سفیان ژر دننه ولاړ، زخمي له سره تر پښو په کمپل کې پټ و، د تازه وینې بوی یې احساس کړ، د زخمي له مخ نه یې کمپله لرې کړه، نو دومره په وېره ترې شاته راغی، لکه هغه چې زخمي نه بنامار وي ،له هماغه ځایه یې بهر ولاړ پیره دار ته غږ وکړه څوکېدار په منډه راغی علی بن سفیان ورته د زخمي مخ وښوده، پوښتنه یې وکړهو دا خو هغه شپېنی څوکیدار نه دی؟ د نوي څوکیدار څېره له وېرې ژېړ واوښته او په ژړغوني آواز یې وویل. همدا و، په دې بستر کې څنګه ویده شوی دی ؟

علی بن سفیان ورته وویل : ویده نه دی، وژل شوی دی !

هغه کمپله پورته او لرې کړه، بستره په وینو سره وه، هغه زخمي نه و بلکې د شپې له خوا څوکیدار و.

علی بن سفیان وکتل د مرې له زړه سره نږدې د خنجر دوه زخمونه وو، د چرسیانو د ډلې زخمي غایب و، علی بن سفیان په کوټه، حویلی په غور

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره وکتله، هیچیری هم د وینو څاڅکي ونه لیدل شول، د دې نه څرګندېدله چې څوکیدار یې ژوندی راوستی د زخمي پر بستره یې څملولی او بیا یې په خنجر باندې وهلی دی، خېز کولو او وهلو ته یې پرېښی نه دی، کنه نو د وینې څاڅکی به خواره وو، چې کله یې ساه ختلې کمپله یې پرې هواره کړې ده، او وژونکیو زخمي له ځانه سره بیولی دی، او خور یې هم ورسره بیولې ده، داسې څرګندېده چې د زخمي په تښتولو کې یې خور هم مرسته کړې ده، هغه ځوانه او ښکلې نجلی وه هغې به څوکیدار غولولی وي، د نجلۍ ملګریو به بیا په ناخبرۍ کې نیولی وي، علي بن سفیان پر خپله غلطۍ افسوس وکړ، چې د زخمي څلورو ملګریو ته له هغه سره د لیدلو وخت ورکړ، هغوی ویلي وو چې د زخمي د تره او ترور زامن دي، هغوی دننه ورغلي او لیدلی یې و، چې د دې ځای پېره او ساتنه څه ډول ده؟ د هغه خور ته هم دلته د اوسېدو اجازه ورکول په کار نه وو، هغوی دا خبره هم باوري کړې ننه وه چې هغه به ګوندی په رښتیا د زخمي خور وي، او یا د قاتلانو ډلې ملګرې.

علي بن سفیان په قهر شو او پر خپله سهوه پښېمانه هم، خو هغه پخپل زړه کې د زخمي او د هغه د ملګریو دومره بریالۍ تېښتنه وستایله، د علي بن سفیان په څېر هوښیار سړي تېرویستل څه آسان کار نه وو، هغو څلور کسو هم دوکه ورکړې وه، هغه له نوي پیره دار نه څه پوښتنې وکړې، هغه ورته وویل چې تر دې د مخه یې د شپې هم پیره کړې ده، هغه وویل چې نجلۍ یې له جراح سره د هغه کور ته په ورتلو او شپې ناوخته به بېرته راتللو لیدلې ده له دې نه له علي بن سفیان سره شک پیدا شو چې نجلۍ جراح هم د خپل حسن او ځوانی په جالی کې ګېر کړی و، علي څوکیدار ته وویل چې په منډه ولاړ شه او جراح راوله، د څوکیدار له تللو وروسته هغه د پټې نښې په لټون کې اخته شو، بهر ولاړ څمکه یې وکتله، د پښو نښې یې ولیدلې، خو نښو له هغه سره مرسته نه کوله، زخمي خو په ښار کې پټیدای

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شو، يوه لاره پاتې وه، چې د زخمي پر كلي (له كومه ځايه چې د هغه خور راوستل شوې وه) حمله وكړای شي، خو هغه كلی ډېر لرې و.

څوكيدار بېرته راغی وې ويل جراح په كور كې نشته، علي بن سفيان د هغه كورته ورغی، ملازم يې وويل چې جراح د شپې ناوخته له يوې نجلۍ سره وتلی وو بيا بېرته رانغی، د نجلۍ په باب د جراح نوكر وويل چې تردې د مخه هم ورسره راغلې وه، او دواړه تر ډېره وخته دننه ناست وو، د علي بن سفيان باور راغی چې جراح هم د زخمي په تښتولو كې شريك دی، او دا د نجلۍ د ښكلا كمال دی، علي بن سفيان د خپلې ادارې مامورين راوه غوښتل او هغوی ته يې د زخمي د تښتولو په باب وويل، هغوی ټول يو يې او بلې خواته خپاره شول، په يو ځای كې يې د ډېرو آسونو د سومانو نښې وليدې، د شاو خوا اوسيدونكيو درې څلورو كسانو وويل چې د شپې يې د ډېرو آسونو د ځغاستې غږونه اورېدلي دي، د استخباراتو مامورين د آسونو د سومانو په تعقيب پسې له ښاره ووتل، خو مخكې تلل بيكاره وو، د شپې د ځغاستونكيو آسونو د سومانو په تعقيب پسې د ورځې تلل بېكاره وو، هغوی ته همدومره پته ولګېده چې تښتوونكي دې لوري ته تللي دي، د علي بن سفيان له پاره يوازې دا كار پاتې و، چې د مصر سر پرست امير تقي الدين ته اطلاع وركړي، چې د چرسيانو د ډلې زخمي د هغه ملګريو تښتولی دی، له هغه سره دا فكر هم پيدا شو، چې زخمي چې كومې د راز خبرې كړې وې هغه هم بې بنسټه وې، او هغه د خپل ځان خلاصولو او د تېښتې د وخت ميندلو له پاره دا كار كړی و. هغه سلطان صلاح الدين ايوبي او علي بن سفيان هم غولولي وو.

نيمه ورځ تېره شوې وه، چې علي بن سفيان تقي الدين ته د خبر وركولو له پاره ورغی، هغه مهال د هغه زخمي بندي چې د پورته كېدلو توان يې هم نه لاره له قاهرې نه لرې يوه ويجاړ ځای ته رسول شوی و، خو هغه ژوندی نه و، د جراح لاس او پښې تړلې وو او هغه پر يوه آس د بې روحه څيز په څېر پروت و، د هغه پښې د آس پر شا يوې خواته خو تنه او سر يې بلې خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوړند وو، تر هغه شپه یې هغه په همدې حالت کې وړی و، د سهار څره لا رڼا شوې نه و، چې کله آسونه ودرول شول، د جراح پر سترګو پټۍ وتړلې شوې هغه د پټیو تړونکی سړی ونه لیدی شو، څکه چې سر یې څوړند و، له پټۍ تړلو وروسته یې پښې پرانستل شوې، او هغه یې پر آس کښېناوه، لاسونه یې تړلي وو، شاته یې یو سړی پر آس سپور شو، او آسونه تر لږ آرام وروسته بیا روان شول، هغه ته همدومره معلومه شوې وه چې یو څو نور آسونه ورپسې را روان دي، او سپاره یې په کرار کرار خبرې اترې کوي، آسونه روان روان وو او لمر راپورته کېده، بیا جراح احساس کړه چې آسوه پر لوړه خیژي، په لږه لږه فاصله کې ښي او کیڼ لوري ته ګرځی راګرځی او بیا مخ په کښته څي، هغه اټکل کاوه، چې دا سیمه لوړه ژوره ده.

ډېر وخت وروسته چې کله ټکنده غرمه شوه، هغوی ته له وروسته نه آوازونه وشول، چې دا ترې څرګندېده چې کوم سپور له آس نه راپرېوتی دی، د هغه آس هم ودرول شو او شاته وګرځول شو، هغه بیا دپخوا په شان غږونه واورېدل، پورته یې کړی... سیوري ته یې یوسی، بې هوشه شوی دی، اوه خدایا! له ده نه خو وینې بهیږي؟ دا یې د شارجا ترهېدلی غږ واورېده. د جراح سترګې او لاسونه پرانیزی، چې پټۍ پرې بنده کړي، که نه نو زما ورور به مړ شي، دا د چرسیانو د ډلې زخمي و چې له آس نه پرېوتی وو تولهٔ شپه د آس له سپرلۍ او څغاستی له امله یې د ګېډې زخم خلاص شوی و، او له زخم نه یې هم وینه روانه وه هغه د رد زغامه خو وینه یې روانه وه په اخر کې چې هغه ځای ته راورسېده وینه ترې نوره هم زیاته وبهیده، چې بې هوشه شو او له آس نه راپرېووت، هغه یې پورته او د یوه کمره سیوري ته یې وه رساوه، په خوله کې یې ورته اوبه واچولې، خو اوبه یې له ستوني تېرې نه شوي، جامې یې په وینو لمدې شوی وی.

د جراح سترګې پرانستل شوې او ورته وویل شول، چې اخوا دیخوا به نه ګوري، هغه په خپل نس د خنجر څوکه احساس کړه، له ځان نه یې مخکې روان کړ د کمره سیوري ته زخمي پروت و او شارجا ورسره ناسته وه، هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جراح ته وویل: د خدای له پاره زما ورور وژغوره جراح تر هر څه رومبی د زخمي په نبض لاس کېښود، هغه ته امر شوی و، چې یو خوا بل خوا به نه ګوري، هغه ناست و، او د زخمي نبض یې کوت، د هغه په نس کې د خنجر څوکه چوخېده، د تپي نبض یې چې احساس کړ، ناڅاپه پاڅېده او شاته وګرځېده، د هغه مخې ته څلور کسه ولاړ وو، چې مخونه یې په تورو نقابونو کې پټ وو، یوازې سترګې یې ښکارېدې، د یوه په لاس کې خنجر وو جراح په غوسه وویل: په تاسې ټولو دې د الله لعنت وي، تاسې دی د ژغورنې په ځای وواژه تاسې ټول د ده قاتلان یې، دا خو مړ دی، مونږ دی په کټ کې هم نه ښورا وه او تاسې پر آس کېښناوه را مو ووست، د ده زخم خلاص شوی دی، او د بدن ټوله وینه یې ضایع شوې ده.

شارجا د ورور پر مړي ورپرېوته او په چیغو چیغو یې وژړل. په نقابونو کې پټ مخیو سړیو د جراح پر سترګو پټۍ وتړله او له هغه ځایه یې یو څه لرې بوته، مړی یې پر آس واچوه او قافله بیا روانه شوه، جراح د شارجا سورې کریکې او ژړا فریاد اورېده، له جراح سره پر آس چې کوم سپور و، هغه ته جراح وویل دا زخمي بیخي رغېده، خو تاسې هغه وواژه هغه ته هیڅ سزا نه ورکول کېده، سپاره وویل: مونږ هغه د ژوندي پاتې کېدو له پاره راوستی نه و، مونږ په اصل کې هغه راز راتبنتولی دی، چې دې زخمي سره و، د ده په مړینه زمونږ هیڅ غم نشته، مونږ خوښ یو چې ته او ستاسې حکومت له دې راز نه ناخبره واست چې د ده په سینه کې و.

جراح پوښتنه وکړه نو تاسې ماته د کوم جرم سزا راکوئ؟

سپاره ځواب ورکړ: مونږ به تا د پیغمبرانو په څېر ساتو، په تا به تود باد هم نه لګیږي، مونږ ته د دې له پاره راوستی وې، چې که په لاره کې زخمي په تکلیف شي، نو ته به یې مرهم پټۍ کوې، خو مونږ دا فکر ونه کړ چې له تا سره خو نه درمل شته او نه مرهم، ستا د راتبنتولو دویم لامل دا و، چې مونږ دا نجلۍ هم له ځان سره راوستل غوښتل، که مونږ دا راوستلې وای، نو ته چې له دې سره وې، زمونږ پسې به دې ټول پوځ راوېښ کړی و، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ستا راتښتول هم ضروري وو، دریم دا چې مونږ یوه جراح ته اړتیا لرو، تابه مونږ له ځان سره ساتو.

جراح وویل: زه به د داسې کوم سړي علاج ونه کړم چې زما د حکومت مخالف وي، تاسې ټول د فاطمیانو صلیبیانو او سوډانیانو دوستان یاست او د هغوی په اشاره د اسلامي حکومت پر خلاف ورانکاري کوي. زه به له تاسې سره هیڅ مرسته ونه کړی شم.

سپاره وویل: بیا خو به ته ووژل شې، جراح وویل: مرګ به زما له پاره غوره وي. سپاره ځواب ورکړ چې بیا خو به مونږ له تاسره هماغه رویه کوو، چې ستا لپاره به ښه نه وي، بیا به ته زمونږ هر امر منې، خو زه درته وایم چې د بدې رویې نوبت به نه راځي، تا د صلاح الدین ایوبي پادشاهي لیدلې ده، زمونږ پادشاهي به هم وګورې، نو پخپله به وواېې چې زه همدلته اوسېږم، دا خو جنت دی که تا زمونږ له جنت نه انکار وکړ، بیا به درته خپل جهنم وښیو.

آسونه روان وو، د جراح پر سترګو پټی تړلې وې، د پټي په تیاره کې یې د خپلې راتلونکې د لیدو کوښښ کاوه، د تېښتې په پلانونو یې هم سوچ کاوه، بیا بیا به یې د شارجا فکر په مغزو کې ګرځېده، خو هغه به چې فکر وکړ چې دا جنی هم د دغې ډلې ملګرې ده نو نهیلې به شو، چې له هغه سره به هیڅ مرسته ونه کړای شي.

***

د هغوی سفر دومره اوږد نه و، خو د سرحدي ټولیو او د هغوی د ګزمو له وېرې د مجرمانو دغه قافله په بې لارېو پټه او ډېره لرې راتاوه شوې وه، له ماښام وروسته هم روان وو او شپه تېرېده، د نیمې شپې نه لږ د مخه دغه کاروان ودرېده، جراح یې له آس نه راکوز کړ او لاسونه یې پرانستل، څرنګه چې تیاره وه نو ځکه یې د هغه له سترګو پټی هم لرې کړ هغه ته د خوراک لپاره هم څه ورکړل شول، او به یې پرې وڅښلې او تر دې وروسته یې پرې لاس او پښې بیا وتړل، او د ویده کېدلو یې ورته وویل: سپاره ستړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي وو، هغوی د دوه نیمو شپو راسې ویښ وو، وغزېدل او ویده شول، له آسونو یې زینونه هم لرې کړل او لږ لرې یې وتړل، د جراح د تېښتې هیڅ امکان نه و، هغه تړلی ویده شو.

لږه شېبه وروسته یې سترګې وغړېدې، پوه شو چې د روانېدو له پاره یې راوېښوي، خو چا د هغه د پښو رسۍ پرانستلې، هغه غلی پروت و، مرګ ته هم تیار و، د هغه دا هیله وه، چې هغوی به یې وژني او غورځوي به یې خو د پښو د رسۍ له پرانستلو وروسته یې چې د لاسونو پرانستل پیل شول، نو پرانستونکې د جراح په غوږ کې وویل: ما په دوه آسونو باندې زینونه تړلي دي، غلی زما پسې راځه! زه له تاسره ځم هغوی د بې هوشۍ په خوب ویده شوي دي دا د شارجا غږ و.

جراح په کراره پورته شو او په شارجا پسې روان شو، په شګو کې د مزل پر وخت د پښو غږ نه پورته کېږي، څو قدمه وړاندې دوه آسونه ولاړ وو، پر یوه شارجا سپره شوه، او بل باندې جراح سپور شو، شارجا وویل: څنګه ته پر آس ښې او کیڼ لورې ته په ګرځولو خو پوهېږې ؟جراح له ځواب ورکولو پرته آس پونده کړ، د شارجا آس هم ورسره په ځغاسته شو، د آسونو د ځغاستې پر وخت شارجا جراح ته وویل، زما پسې راځه! زه پر لار بلده یم، په تیاره کې زما نه مه جلا کېږه.

د ځغاستې په حال کې د آسونو څوږ تېښتوونکي راویښ کړل خو تعقیبول یې آسان نه وو، هغوی لومړۍ باید لیدلي وای چې دا د چا آسونه دي؟ له هغوی سره د شارجا د تېښتې وېره نه وه، په دې خبرنه کې یو څه وخت تېر شو، چې هغوی څوک وو؟ او څه وخت وروسته به ورته معلومه شوې وي، چې شارجا او جراح وتښتېدل، بیا به هغوی آسونه زین کول، په دې کې به دومره وخت لګېدلی وي چې تېښتېدونکي دوه دوه نیم میله وړاندې تللي وو، .... شارجا او جراح بیا بیا شاته کتل، د آوازونو د اورېدو کوښښ یې هم کاوه، د هغوی باور راغی چې څوک ورپسې نه راځي، هغوی لاتر دې دمه د آسونو د وروکولو خطره پر سر اخیستلای نه شوه، نو ځکه هماغسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چار ګامو روان وو، بلاخره داسې ځای ته ورسېدل چې آسونه پخپله ورو شول، خو هغوی ډېر لرې تللي وو جراح شارجا ته وويل دلته به خامخا کوم ځای کې د سرحدي ګزمې سپاهيان وي، خو هغه ته پته نه وه چې کوم ځای به وي، شارجا ته هم څه پته نه وه، هغې جراح ته وويل چې هغوی د ګزمه سپاهيانو له وېرې په لرې او شاړو لار تللي وو، کنه نو د هغې کلی لرې نه وو هغې جراح ته ډاډ ورکړ چې قاهرې ته په صحيح لاره روان دي او قاهره لرې نه ده .

سبا ورځ به د غرمې مهال و چې علی بن سفيان د مصر د سر پرست امير تقی الدين سره ناست و، تقی الدين ويل زه په دې حيران نه يم چې ستاسې په خبر ازميېل شوی حاکم دا غلطی کړې، چې يوی شکمنی نجلۍ ته مو له مجرم زخمي سره د اوسېدو اجازه ورکړې او څلور شکمن کسان مو زخمي ته وروستلی دي، زه په دې حيران يم چې دا ډله دومره منظمه او زړوره ده چې زخمي يې وتښتاوه پيردار يې وواژه او بيا يې د زخمي مجرم په بستره کې واچا وه دا يو منظم پروګرام او ترتيب شوی جرم دی .

علی بن سفيان وويل: زه ګومان کوم چې دغه کار جراح او نجلۍ په آسانه کړی دی، په دې کار کې هم زمونږ د قوم د همدغه کمزورۍ اغېز څرګندېږي، چې سلطان صلاح الدين ايوبي يې تل له امله خفه وي او وايي چې د دولت او ښځه نشه به اسلامي امت ډوب کړي، جراح خو ما نيک عمله انسان ګاڼه، خو يوی جلۍ هغه ړوند کړو په هر حال د زخمی بندي د کلی پته معلومه ده، ما ورپسې يو ټولی عسکر لېږلي دي .

تقی الدين پوښتنه وکړه په سويل لويديزو سيمو کې چې زمونږ بندي د کومو کنډرو يادونه کړې وه، د هغې په باب تاسې څه کول غواړی؟ علی بن سفيان ځواب ورکړ، زه ګومان کوم چې هغه دروغ ويلي وو، هغه د خپل خلاصون له پاره دغه بې بنسټه کيسه جوړه کړې وه خو بيا به هم استخبارات د هغې سيمې په باب معلومات راټول کړي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی لا په دې مسئله خبرې کولې، چې په دروازه کې ولاړ پیره دار راغی او داسې خبر یې راووړ، چې هغوی دواړه یې حیران کړلو هغوی یو بل ته وکتل، داسې ښکارېدل لکه هغوی چې له خبرو معزور وي. علی بن سفیان پاڅید وې ویل، بل څوک به وي، بهر ولاړ، په هغه پسې تقی الدین هم ورغی، خو هغه بل څوک نه، د هماغوی خپل جراح یې مخې ته ولاړ و، او د زخمي بندی خور هم ورسره وه، د هغوی آسونه ډېر ستمبدل، د جراح او شارجا سرونه او مخونه له دوړو او ګردونو ډک وو، شونډې یې وچې او خولې وازې پاتې، وې، علی بن سفیان ترې لږ په غوسه پوښتنه وکړه، بندي مو چېرته پرېښود؟ جراح ورته په لاس اشاره وکړه، چې مونږ لږ آرام کولو ته پرېږدی، دواړه یې دننه بوتلل، د هغوی له پاره یې اوبه او خواړه راوه غوښتل. جراح ورته په تفصیل سره وویل چې څه ډول وتښتول شول، په سفر کې زخمي بندی مړ شوو هغه ته هیڅ پته نه وه چې زخمي بندی هم راتښتول شوی دی، سبا د ورځې ورته د سفر په حال کې پته ولګېده، چې کله زخمي له آس نه راپرېووت او د زخم د خلاصېدو له امله مړ شو، جراح څه چې ډول شارجا آزاد کړ او له هغه سره راوتښتېده هغه یې هم ورته مفصل ډول وویل، شارجا هم خپلې خبرې وکړې، نو علی بن سفیان وه پوهېده، چې دا یوه بېدیانی جنی ده، کلکه او زړوره هم ده او دا دومره چالاکه نه وه، څومره چې فکر کېده، هغې وویل چې د خپل ورور په اسره او د هماغه په خاطر ژوندۍ وه، هغه د ورور د ژوند په خاطر مرګ ته هم تیاره وه، جراح چې په څومره اخلاص د هغې د ورور علاج وکړو له هغې نه دومره اغېز منه شوه چې د هغه مریده شوه، ماته جراح ملایکه ښکارېده په لومړی ورځ چې له هغې سره کوم څلور سړی راغلي وو هغه زمونږ هیڅ نه کېدل، هغوی زمونږ د تره او ترور زامن نه وو، هغوی د هغې ډلې سړي وو چې صلاح الدین ایوبي او د هغه لوړ پوړي چارواکي وژل غواړي، کله چې د علی بن سفیان سړي د شارجا کلی ته ورغلي وو هغه مهال دا څلور سړي په کلی کې وو، هغوی ته معلومه شوه چې د شارجا ورور زمخي او نیول شوی دی، هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره په دې نیت را روان شول چې زخمي به راتښتوي، له هغوی سره دا وېره وه چې زخمي سره کوم راز دی هغه رسوا نه شي، هغوی ته دا څرګنده وه چې خمي چېرې او په څه کار کې نیول شوی دی .

د شارجا له وینا سره سم د هغې هم دا اراده وه چې خپل ورور به راتښتوي، هغې چې له ورور سره د پاتې کېدلو کومه هیله کړې وه، له هغې نه یې دوه موخې وې، یوه یې دا چې د خپل ورور خدمت او پالنه به کوی او بله یې دا چې که وخت په لاس ورغی نو خپل ورور به تښتوي، هغه څلور سړي چې زخمي یې وکتل بېرته ستانه نه شول ، بلکې په قاهره کې پاتې وو، هغوی د شارجا د اشارې په انتظار وو، خو جراح نجلی ته داسې خبرې وکړې چې هغې هیڅکله اورېدلې نه وې، هغه به هر وخت له جراح سره ناسته او د هغه خبرو اورېدو ته به لېواله وه، یوه ورځ هغه د جراح کورته روانه وه نو هغې ته له هغو څلورو نه یو سړي په مخه ورغلی وه هغه شارجا ته وویلی چې د زخمي په تښتولو کې باید نور وخت تېر نه شی شارجا هغه ته وویل چې هغې خپله اراده بدله کړې ده، د هغې ورور به همدلته اوسي، هغه سړي شارجا ته وویل چې داسې ښکاری لکه چې د دماغ دی خراب شوي دی .

شارجا دا هیله نه لرله چې هغوی به دومره زړورتوب وکړی او د هغې ورور به وتښتوي، هغې ورته خپل پرېکړه واوروله چې هغه به ورسره هیڅ مرسته ونه کړي، هغه سړي ورته وویل مونږ ستا هر حرکت وینو، مونږ دا ګڼله چې تا ګوندې جراح په خپل جال کې ګېره کړی دی، خو داسې ښکاری چې ته پخپله د هغه په جال کې ګېر شوې یې. شارجا هغه وراټه، څرنګه چې د هغې دا هیله نه وه چې هغه وګړي به دومره د زړورتوب څرګندونه کوي له دې امله یې جراح ته هم څه یادونه ونه کړه چې د هغې د زخمي ورور د تښتولو خطره ده .

په هماغه شپه جراح او شارجا د هغو څلور واړو په ولکه کې راغلل، هغوی یې چې کله پر آسونو د سپرولو له پاره پورته کول، نو هغې وه لیدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پر يوه آس د هغې ورور هم په زخمي حالت کې ناست و. هغه مهال هغه يو څه خوشحاله شوه چې ورور يې آزاد کړای شوی دی، نو هغه تېښتې ته تياره شوه، خو جراح يې له هغوی سره بندي ليدل نه غوښتل، نو هغوی ته يې څکه وويل چې جراح پرېږدي! خو خبره يې وه نه منل شوه د هغه لاسونه او پښې يې وتړل، پر آس يې بار کړ، په لاره کې شارجا ته وويل شول، چې د هغې ورور يې څه ډول راوتښتاوه، هلته يوازې دوه کسه ورغلي وو، يوه يې له پيره دار نه د کومې پوښتنې په باب په خبرو مصروف کړ، بل يې د شاله لوری له غاړې نه وينو او دواړو پورته کړ او دننه يې وهوور، زخمي چې هغوی وليدل، پورته شو کښېناسته، د هغه په بستره يې پيره دار څملاوه او د هغه پر زړه يې د خنجر دوه زور ګذارونه وکړل او هغه يې وواژه بيا يې پرې کمپله وغوړوله، دواړو زخمي بندي راپورته کړ او راووتل، هغوی ته دا هم معلومه وه چې شارجا د جراح په کور کې ده، هغوی وېرېدل چې شارجا به ورسره دا کارونه مني او تېښتونه به ناکامه شي خو د هغې راتښتول هم له هغه ځايه ضروري وو څکه چې له هغې سره هم يو راز و، دوه سرې ورته په کمين کې ناست وو، څنګه چې جراح او شارجا هغې تنګۍ او تياره کوڅې ته ورسېدل، هغوی دواړه هم ونيول شول اود اغوا کار بريالی سرته ورسېده.

* * *

د علي بن سفيان په خبر د استخبارتو فني ماهر کومه ازموينه کول نه غوښتلو هغه په سملاسي توګه د جراح او شارجا په خبرو باور ونه کړ، دا هم د توطئې يوه کړې کېدای شوه، هغې دواړه سره جلا کړل، او لـه هغوی نه يې پخپل انداز پوښتنې وکړې، جراح هوښيار سړی و، هغه علي بن سفيان قايل کړو چې هغه کومې خبرې کړې دي ټکی په ټکی صحيح دي، هغه وويل چې يو خو احساساتی اړخ دی، د دغه جلۍ شکل او صورت د هغه مرۍ خوړ په خبرو، څکه يې هغه خوښېده، او هغه يې خپل کورته بوتلله همو او د زخمي په کور کې به هم ورسره تر ډېره وخته ناست و، جراح وويل، چې د هغه د دې روېې نه نجلۍ دومره اغېزمنه شوه. چې هغې ورته خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنې شکونه په ځکې کېښودل، دا د هغه جلی دویم اړخ و چې له امله یې جراح ورته زیاته پاملرنه وکړه، نجلۍ مسلمانه وه، خو داسې ښکارېدل چې پر هغې ډېرو بهرنیو اثراتو کار کاوه، جراح د هغې له ذهن نه دغه اثرات لرې کړلو څرنګه چې نجلۍ کلیوالي او د وروسته پاتې ذهن لرونکې وه او د لرې پرتو سیمو اوسېدونکې، نو ځکه به چې د هغې په ذهن هر څه واچول شولو هغه به یې صحیح ګڼل، د هغې له خبرو نه څرګنده شوه، چې د هغوی په سیمه کې د اسلام خلاف تبلیغات او د صلاح الدین ایوبي پر خلاف تخریبي چارې ښې په زور او شور او پرته له کوم خنډ او بندیز روانې دي.

علي بن سفیان له شارجا سره څه خبرې ونه کړې تش له هغې نه یې پوښتنې کولې او له ځوابونو یې بیان ترتیبېده، هغې د فرعونیانو د کنډرو په باب هماغه څه وویل، چې مخکې ویل شوي دي.

هغه هم د کنډرو د هغه بزرګ سړي ګروهمنه وه، د چا په باب چې ویل کېدل چې ګناهګارانو ته نه ښکاري، او د هغه یوازې آواز اورېدل کیږي.

شارجا وویل چې ورور یې په پوځ کې و، او هغه په کور کې یوازې اوسېده، هغې ته د کلي ځنې خلکو ویلي وو، چې هغه دې کنډرو ته ورشي، ځکه چې د هغه انسان پیغلې نجونې ډېرې خوښېږي، شارجا د علي بن سفیان د پوښتنو په ځواب کې دا هم وویل چې د هغوی د کلي درې ښکلې پیغلې د کنډرو هغه بزرګ ته ورغلې وې چې بیا بېرته رانغلې، یو ځلې د هغې ورور کلي ته راغلی و، شارجا له هغه پوښتلي وو، چې کنډرو ته ورشي او که نه؟ ورور یې هغه منعه کړې وه شارجا په ښه ډول ونه ویلای شول، خو دا پته وه لګېده چې د مصر په سویل لویدیزو سیمو کې کارونه روان دي، نجلۍ د جراح په باب وویل، چې که هغه یې کلي ته هم بیولی وای او بندي کړی یې وای، نو له هغې ځایه به یې هم د خپل سر په بیه را خلاص کړی وکله چې د هغې ورور مړ شو نو کلي ته د تللو اراده یې هم پرېښوده، او عزم یې وکړ چې جراح به له دې ځایه آزادوي، هغه څلورو مجرمانو شارجا خپله ملکړې ګڼله، خو جراح هغې ته ویلي وو، چې هغوی د الله تعالی ډېر لوی مجرمان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، هغې ته دا هم معلومه شوې وه، چې د هغې له ورور سره يې هيڅ همدردي نه وه بلکې له هغه راز سره يې کار وو چې له هغه سره ؤ نو ځکه هغوی وواژه.

علی بن سفيان له هغې نه پوښتنه وکړه چې اوس هغه څه کول غواړي او د خپل ځان په باب يې څه فکر کړی دی؟ هغې ځواب ورکړ، چې خپل ټول ژوند به د جراح په قدمونو کې تېر کړي او که جراح هغې ته ووايي چې اور ته ودانګه، نو اور ته به ودانګي، هغه دې خبرې ته تياره شوه چې تر کنډرو پورې به د ورتلونکيو لارښوونه هم وکړي او د خپلې سيمې هر هغه سړي به په ګوته او ونيسي چې د مصر د حکومت پر خلاف کار کوي.

د علی بن سفيان په مشوره د پوځ او اعلی حاکمانو غونډه راوغوښتل شوه، او حالات د تقی الدين مخې ته وړاندی کړای شول د ټولو دا فکر و، چې تقی الدين نوی نوی مصر ته راغلی دی او د لومړی ځل له پاره دومره درونه مسئووليت ورته سپارل شوی دی، نو ځکه به هغه په احتياط سره پرېکړی کوي، او کېدای شي چې له کومې خطرې سره مخ کېدل ونه غواړي، په غونډه کې زياتره چارواکو پر دې خبره اتفاق وکړ چې ښکاره معلومه ده چې لری او پراخه سيمه زياتره وګړي بې لارې کړای شوي دي، نو ځکه دې د دغو خلکو پر خلاف پوځي عمليات نه کېږي، مسئله دا وه چې د کنډرو دننه چې کوم حالات معلوم کړای شوي وو، له هغو نه څرګندېدله چې هلته يوه نوې عقيده را منځته شوې چې هغو خلکو منلې هم ده، نو ځکه به دغه وګړي پر خپل عبادت ځای پوځي يرغل ونه زغملای شي، د دې حل دا وړاندې کړای شو، چې دغې سيمې ته دې مسلمان معلمان، عالمان او پوهان ولېږل شي چې خلک سمې لارې ته راوبولي، د هغوی احساسات دې نه مجروح کوي.

تقی الدين وويل: د دې مقصد خو دا دی، چې تاسې له انسانانو وېرېږی او ستاسې په زړونو کې د الله جل جلاله او رسول اکرم صلی الله عليه وسلم مينه نشته چې دوی د يوه رښتوني دين سپکاوی کېږي، زه د مصر امير او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلی قوماندان ته د خبر ورکولو اجازه نه ورکوم، تاسې نه پوهیږئ چې هغه په فلسطین کې له څومره څواکمن دښمن سره په مقابله اخته دی، تاسې هغه ته دا ثابتول غواړئ چې مونږ تول دری څلور زره بې لاری شویو انسانانو او د اسلام د دین له دښمنانو څخه ویرېږو، زه د نیغی او مستقیمی سختۍ او کوټلی حملې قایل یم .

یو مرستیال قوماندان وویل: محترما ! بې ادبي دي معاف وي. صلیبیان پر مونږ تور لګوي چې اسلام د تورې په زورخپور شوی دی، مونږ د دغه تور عملی تردید کول غواړو، مونږ به له ځانونو سره د مینې او محبت پیغام یوسو، تقی الدین ورته په توکه کې وویل نو بیا مز.تر ملا تورې ولې تړلي دي؟، په دې پوځ دومره لګښتونه ولې کیږي؟ آیا تر دې به دا غوره نه وي چې مونږ لښکرې رخصت کړو او وسلې په نیل سیند کې واچوو، د تبلیغیانو یوه ډله جوړه کړو ،د ملنګانو او مسافرو په څېر کلی په کلي وګرځو؟ تقی الدین دا په احساساتی انداز وویل: که د الله جل جلاله او پیغمبر صلی الله علیه وسلم د پیغام پر خلاف صلیبیانو تورې را ایستلې وي، نو بیا خو به د مسلمانانو تورې په تېکو کې نه پاتې کېږي، او چې کله د مسلمان توره له تیکی راووځي، نو هر هغه سر به له تنې جدا کوي، چې د اسلام د مبارکې کلمې لا اله الا الله محمد رسول الله له منلو انکار کوي، هره هغه ژبه به پرې کوي، چې حق کلمی ته دروغ وایي صلیبیان که دا تور لګوي چې مونږ اسلام د تورې په زور خپور کړی دی، نو زه له هغوی نه معافی غوښتنې ته تیار نه یم، اسلامي سلطنت ولې کمزوری کیږي؟ پخپله مسلمان ولې د اسلام دښمن کیږي؟ یوازې د دې له پاره چې صلیبیانو د ښځو ، شرابو او د زرو او مرغلرو او د واک او اقتدار حرص او هوس په وسیله د مسلمانانو تورې زنګ وهلی، هغوی پر مونږ باندې د جنګ خوښونې او ظلم او تیری تورونه لګوي، زمونږ د جنګیالیتوب روایات ختمول غواړي، څکه چې هغوی د جګړې لویه زمونږ نه ورای نه شي، د هغوی د وچې لښکرې او سمندري بېړی ناکامې شوي دي، اوس زمونږ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

منځ کې ورانکاري کوي، د الله جل جلاله د رښتینی دین جرړی غوڅوي، او تاسې وایي چې د هغوی پر خلاف تورو ته لاس مه وروړی.

دوستانو! په غور سره واوری چې صلیبیان او ستاسې نور دښمنان له تاسې نه د دوستۍ په پلمه توري اخیستل غواړی د شا له لوري ستاسې وهل او ودرول غواړی د هغوي دا اصول یوه غولونه ده چې که څوک تاسې ته په یو مخ څپېړه درکړی نو تاسې ورته بل لوری ورمخ کړی، آیا له تاسې نه کوم یوه ته څرګنده نه ده چې په کرک کې هغوي له مسلمانانو سره څه کوي؟ آیا تاسې په شوبک کې د مسلمانانو بېګار کمپونه لیدلي نه دي؟ هلته یې څومره مسلمانی بیبیانې بې پردې کړي، هغه مو اورېدلي نه دي؟ چې په نیول شوی فلسطین کې مسلمانان د وېری ترهې، بې پتۍ او مظلومیت ژوند تېروي، صلیبیانو د مسلمانانو له کاروانونو لوټي او ښځې تښتوي، او تاسې وایي چې د اسلام په نامه توره پورته کول جرم دی، که دا ګناه وي نو زه پرې نه شرمېږم.

د صلیبیانو تورې د بې وسې مسلمانانو سرونه پرې کوي، یوازې په دې خاطر چې له الله جل جلاله سره مینه لري، د صلیب او بوتانو عبادت نه کوي، ستاسې تورې هغه مهال د لاسونه غورځېدل په کار دي، چې مخی ته مو بې وسې او بې وسلې انسانان وي او هغوی ته الهی پیغام رسیدلی نه وي، مونږ باید د دې اصولو منونکي نه اوسو، چې د خلکو پر احساساتو حمله و کړو، ما لیدلي دي چې په عربو کې ډېر کوچني کوچني واکمنان او نا اهله امیران د خلکو د خوښۍ له پاره ډېر په زړه پورې کلمات کاروي، د هغوی غلط احساسات او ولولې نورې هم راپاروي او هغوی خوښ ساتي، چې خلک هغوی له مزو چړچو او غیر اسلامي ژوند دود څخه منع نه کړای شي، د دغو امیرانو د کار طریقه دا ده چې هغوی د څتمیسنو(چا پلوسانو) یوه ډله پیدا کړې، چې د هغوی هر غږ ته لبیک وایي، او همدغه وګړي په خلکو کې ګرځي، دا ثابتوي چې د هغوی امیر څه ویلي دي، هغه د الله تعالی آواز دی، چې نتیجه یې داده چې د الله جل جلاله بنده ګان د بد

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارو او عیاشو انسانانو غلامان کیږي او قوم په حاکم او محکوم ویشل کیږي. . . مونږ گورو چې دښمن زمونږ جرړې غوڅوي، او زمونږ د قوم یوه برخه د کفر په تیارو کې ننباسي، که مونږ کوتکی تګلاره ونه ټاکله، نو مطلب به یې دا وی، چې مونږ د کفر ملاتړ کوو، ماته مې وړور صلاح الدین ایوبي ویلي وو چې خیانت او غداري د مسلم امت یو دود ګرځیدلی ، خو زه دا هم ګورم، چې داسې یو دود هم پیل شوی چې یوه ډله به حکومت کوي او نور به یې تر لاس لاندې محکوم وي، واکمن ټولی به د قوم خزانه په شرابو بهوي او ملت به یو ګوټ اوبو ته تږی وي، زما وړور صحیح ویلي وو، چې مونږ باید د ملت او دین اینده په نظر کې ونیسو، مونږ باید پخپل ملت کې د عزت او عمل لوړوالی پیدا کړو، راتلونکی نسلونه به زمونږ له قبرونو څواب غواړي د دغه مرام له پاره باید له داسې چارو څانونه ونه ژغورو چې د دین او هیواد له پاره ګټور نه وي، که دغه په حقه ګامو ته د قوم د څوکسو له پاره ګټور نه وي، نو مونږ یې باید هیڅ پروا ونه کړو. مونږ د مسلمان امت ګټه او عزت او څو کسو د خوښۍ له پاره قربانولای نه شوو مونږ د خپل هیواد یوه لویه برخه یوازې د دې له پاره د ورانکارۍ په جال کې ګیر پرېښودلای نه شو، چې هلته ګواکې د خلکو احساساتو ته زیان رسیږي، تاسې ګورئ چې د هغه څای خلک ساده او ناپوه دي، هغوی خپل هغه مسلمان وروڼه چې د قبیلو سرداران او مذهبی مشران دي، د دښمن سره د سازش په نتیجه کې بې لارې کوی .

په غونډه کې د هېڅا هم دا هیله نه وه چې د تقی الدین عکس العمل او غبرګون بهه دومره سخت او پرېکړه به یې کوټلې وي هغه چې کوم دلایل وړاندې کړل، د هغې پر خلاف په ځاکې د دې جرئت نه و چې مخالفت خو لاڅه چې وړاندیز یې هم وکړی هغه وویل : په مصر کې چې کوم پوځ دی یا له محاذه راغلی دی او ترديې د مخه هم جنګېدلی دی، د دغه پوځ دې پنځه سوه آس سپاره، دوه سوه اوښ سپاره او پنځه سوه پیاده نن مابنام د سیمې په لور وه لېږل شي چېرې چې شکمنی کنډرې دي، دغه پوځ به له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې سیمې دومره لرې اوسي، چې که اړتیا پېښه شي په سملاسي توګه کلابندي وکړای شي، له ما سره چې له دمشق نه کوم دوه سوه کسه سپاره راغلي دي، هغوی به کنډرو ته دننه ورځي حمله به کوي، یو چریکي ګروپ به کنډرو ته دننه ورځي او دوه سوه سپاره به کنډرې کلا بند کوي که له بهر نه حمله وشوه، نو د پوځ زیاته برخه به یې مقابله کوي او کلا بندي به نوره هم راتنګوي، په دې عملیاتو کې دې پوځ ته په کلکه وویل شي، چې له بې وسلې خلکو سره به څه کار نه لري.

تر دې پرېکړې وروسته په سملاسي توګه پوځي حاکمان د لېږد، حملې، کلا بندۍ او نورو پلانونو په جوړولو لګولي شي شو.

* * *

سلطان صلاح الدین ایوبي د مصر له حالاتو ناخبره د کرک او شوبک د کلا ګانو تر منځ په یوه پراخه بېدیا کې چېرې چې شګلنې غونډۍ، خوړونه او لوی لوی ګتان هم وو او ځای ځای اوبه او پرېمانه سیوري هم زیات وو، د صلیبیانو د نوي جنګي پلان سره د خپل پوځ صفونه ترتیبول، د استخباراتو مامورینو هغه ته ویلي وو، چې صلیبیان به له دوه چنده ځواک سره چې زیاتره سپاهیان به یې زغرې لرونکي وي، له کلا نه بهر راووځي او حمله به کوي، دغه پوځ به د سلطان صلاح الدین ایوبي مجاهدین په مخامخ جګړه کې مصروفوي او نور به یې د شا له لورې یرغل راوړي، سلطان صلاح الدین ایوبي خپل پوځ تر لرې لرې واټن پورې خپور کړو تر هر څه رومبی یې دا کارو کړ، چې هر ځای اوبه او سیورې وو، هغه یې ونیول، د دغو ځایونو د دفاع له پاره یې د غشو کمانونو لرونکي غشي ویشتونکي ولېږل، د هغوی غشي تر لرې ځایه رسېدل، هلته یې منجنیقو[۱] نه هم ولګولو چې د اور ګولۍ یې ویشتلې، دا کار یې ځکه کړی و، چې دښمن

---

[۱] - منجنیق یوه لرګینه د ستګاه وه چې د میچینو غزی په شان د اور پنډوسکی پر ویشتلی کېدل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېرېدې راونه رسیږي، لوړې څوکې او غونډۍ یې هم نیولې وې، سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو عسکرې ټولیو ته امر کړی و، چې که دښمن حمله وکړه تاسې نور هم خپاره شئ چې دښمن په خپرېدلو مجبور کړی .

سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ داسې ترتیب کړ، چې دښمن دا پرېکړه ونه کړای شي چې د مسلمانانو د پوځ اړخ کوم او وروستۍ برخه یې کومه ده .

سلطان صلاح الدین ایوبي د خپل پوځ یوه غټه برخه محفوظه وساتله، یوه برخه یې داسې په حرکت کې وساتله، چې هر ځای اسلامي پوځ ته د کومک اړتیا وي، دوی مرسته ور رسولای شي، د هغه تر ټولو خطر ناکه وسله د هغه چریکي ګروپونه وو، او تر دوی زیات خطر ناک یې استخباراتی نظام و، چې هغه ته یې د صلیبیانو د هر حرکت خبر ورکاوه، سلطان صلاح الدین ایوبي د شوبک کلا نیولې وه د صلیبیانو په پلان کې دا هم وو، که حالات یې په ګټه وو نو شوبک به هم کلا بندوی او نیسي. هغوی هیله لرله چې د هغوی دومره زیاتې لښکرې به د سلطان صلاح الدین ایوبي لږ شمېر پوځ په بیدیا کې له منځه یوسي. یا به یې دومره کمزوری کړی چې شوبک ته به له بهر نه مرسته ونه رسولی شي، د دغه پلان له مخې سلطان صلاح الدین ایوبي د شوبک کلا هغه برخه چې صلیبي پوځ پرې حمله کولای شوه تشه پرېښوده، هغه د صلیبیانو له پاره موقع ورکړه چې صلیبیان د دغه ځای په تش لیدلو پر سوبک کلا حمله وکړي، هغې لوری ته یې د پهرې څوکۍ هم لږې کړې او تر لږې لږې ځایه یې سیمه خالي پرېښوده.

صلیبي جاسوسانو په سملاسي کرک کلا ته خبر ورکړ چې سلطان صلاح الدین ایوبي له صلیبیانو سره د جنګېدلو له پاره خپل پوځ له شوبک نه لږې راټول کړی دی، او د شوبک کلا لاره پاکه شوې ده، صلیبیانو په سملاسی توګه هغه پوځ چې پر سلطان صلاح الدین ایوبي یې مخامخ حمله کوله ، امر وکړ چې لاره بدله او د شوبک په لوري ولاړ شي لکه چې دغه پوځ هغې لوري ته وګرځېده، د دې پوځ پسې د رسد د زخیرو کاروان روان و، دغه پوځ چې کله د شوبک څلور هیلۍ ته ورسېده، نو وه درول شو، دا د دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځ مهالیز پړاو و، د رسد د آسونو رېړې، اوښان او کچرې د زرونو په شمېر را روان وو، هغوی ته هېڅ خطره نه وه، ځکه چې د مسلمانانو د پوځ تر لرې لرې ځایونو پورې نوم او نښان نه و، صلیبي واکمن ډېر خوښ وو، هغوی د شوبک کلا د خپلو قدمونو لاندې لیدله خو د شپې له خوا هغوی د شا لورې ته آسمان تک سور وه لیده، د اور لمبې دومره لوړې وې چې د دومره لرې نه هم ښکارېدې. صلیبیانو آسونه وځغلول، چېرې چې اور لګېدلی و، هلته د دوی د رسد وسایل وو، هلته یې پخپل سر منډې وهونکي آسونه او بې مهاره اوښان یو خوا بل خوا د ځغاستې په حال کې وه لیدل.

دا تباهي د سلطان صلاح الدین ایوبي یوه چریکي ګروپ جوړه کړې وه، په رسد کې د آسونو او اوښانو له پاره وچ واښه وواو په سلونو رېړو بار وو، هغه یې د رسد د کمپ څلورو خواو ته د رولي وو، صلبیان په تېرو تنه اخته وو هغوی تـه پتـه ونـه وه چې سلطان صلاح الـدین ایـوبي یـې د هـر حرکت څارنه کوي، د شپې چې کله د کیمپ وکړی ویده شول، نو مسلمان چریکان پر اوښانو ورغلل او د وښو پر انبارونو یې اورین غشي وه اورول، وښو فوراً اور واخیست، په لږه شیبه کې ټول کمپ د اور په لمبو کې راګېر شو، په اور کې راګېر انسانان د ځانونو ژرغورنې له پاره یو خوا بـل ځـو ځغاسـتل، چې زیاتره یې د غشیو خوراک شولو کومو څارویو چې رسۍ شکولې شوی، هغه وتښتېدلو او چې کومو ونه شکولی شوی هغه ژوندي وسوځېدل تر لرې لرې ځایه یې کمپ په جهنم بدل شوو چریکانو زیـات شمېر آسونه او اوښـان ونیول او بېرته ولاړل.

د سهار تر رڼا وروسته چې د صلیبي پوځ قوماندانان هلتـه ورغلل، هیڅ شی‌هم بچ پاتې شوي نه وو، د هغوی د یوې میاشتې ذخیره لـه منځـه تللې وه، هغـوی پـوه شـول چې د شـوبک لاره چې پرېښـوودل شـوې وه دا هـم د سلطان صلاح الدین ایوبي یو چال وو هغوی له څه مطالعې پرتـه وویـل چې لـه کرک نـه تـر شـوبکه زمونږ د رسد لاره خطر ناکه دهو لـه دې امله یې د شوبک کلا بندي وځنډوله، له رسد پرته کلا بندي ناممکنه وه، او چې کله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ته دا خبر هم راورسېده چې تېره شپه د هغه پوځ د رسد هم تباه کړای شوي چې پر سلطان صلاح الدین ایوبید مخامخ یرغل له پاره لېږل شوي و، نو هغوی پر ټولـو جنګـی پـلان د بیا غـور کولـو پرېکـړه وکـړه، هغـوی تـه هیڅېږي هم د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ نه ښکارېده.

سلطان صلاح الدین ایوبي تـه خبر ورکـړل شـو، چې صلیبیانو پـه دوارو، محاذونو وړاندې تګ ځنډولی نو هغـه خپـل قوماندانان یې راوغوښتـل او ورته یې وویل: صلیبیانو جنګ ځنډولی دی، خو زمونږ جنګ جریـان لري، هغوی د دوه پوځونـو مخـامخ ټکـر تـه جـنګ وایـي، زه چریکـی او شـپینو یرغلونو ته جنګ وایم، اوس چریکان فعال وساتي، صلیبیان دوارو لوریو ته په شا تګ کوي، هغوی په ډاډه زړه په شا تګ ته مه پرېږدي، په وروستی یا یوه اړخ یې ناڅاپي یرغل وروړئ او ترې غایب شي، صلیبیان تاسې مخامخ جنګول غواړي ، خو زه به تاسې په داسې میدان کې لـه هغـوی سره مخامخ کوم چې ستاسې د خوښې لامل وي او چیرې چې شکی هم ستاسې مرسته کوي .

د سلطان صلاح الدین ایوبید هستوګنی ځای نه و، هغه لـه خپلو ملګریـو او ساتونکي پـوځ سـره یـوې او بلـې خواتـه کوچېده، پـه یـوه ځـای کـې بـه نـه اوسېدلو لدی سره سره هم داسې ښکارېده چې هر ځای کې موجود دی.

* * *

په مصر کـې د سـلطان صـلاح الـدین ایـوبي ورور تقی الدین د صلیبیانو پریـو بـل محـاذ یرغـل کـاوه، دا د مصـر سـوېل لویـدنیزه سیمه وه د کـومي سیمې ویرووونکیو کمرونو دننه چې د فرعونانو د زمانې هیبت ناکې کنډرې او هلتـه حضـرت عیسـی علیـه السـلام لـه آسـمانه بیرتـه راتلـونکي و، ټولـه سیمه د یـوې نـوې ګـروهې منـونکې شـوې وه .. د پنجشـنبې ماښـام و د لیدونکیو ګڼې ګونې د ګنډرو پـه غـار ډولـه دروازو کـې د ننوتلو ټېل پیـل کړی و، دننه په یوه لویه کوټـه یـو پراسراره غږ انګازې کولې، خلکـو تـه پـه دېوالونو ګناهګار او نېکان د تللو پر وخت ښکارېدل، هلتـه هماغسـې ګڼـه ګوڼه وه چې په تېرو پنجشنبو شپو کې به وه، ناڅاپه د هغه پر اسراره انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ غلی شو، د چا په باب چې مشهوره وه چې ګناهګارانو ته ښکاري، د دې پر ځای يو بل غږ واورېدل شو، بې لارې انسانانو! نن شپه کورونو ته مه ځئ، سبا ورځ به تاسې ته هغه راز څرګند شي، د څه لپاره چې تاسې لېوال وئ، له دې ځایه ژر بهر ووځئ، حضرت عیسی علیه السلام تشریف راوړي، د دې کنډر نه لرې ولاړ او ویده شئ، په لویه کوټه کې چې حیرت وهلیو خلکو ته په دیوالونو باندې کوم ځلېدونکي ستوري ښکارېدل، د هغو ځلېدل غلي شول .

هغه مهال به دغون سوریو کې ښکلې او ښایسته نجونې او هلکان په خندا خندا تېرېدل، خلکو ولیدل چې عسکرې ډوله خلکو نیولي او له ځانونو سره یې بیا یې، له ځینو ځایو چغې هم اورېدل کېدې، د وریځې چې کوم شور او ځوږ و، هغه هم غلی شو، د خلکو له پاره دغه ځای ډېر سپېڅلی و، هغوی له ویرې وه تښتېدل او کنډری یې خالي کړی .

دغه انقلاب علی بن سفیان او تقی الدین رامنځته کړی و. له هغوی سره هماغه سپاهیان وو چې تقی الدین یې امر کړی و، دغه ګروپونه تر ماښام وروسته کنډریزی سیمې ته نږدې ورغلي وو د هغوی لارښوونه شارجا کوله ، چې پر آس سپره وه، د پنجشنبې په ماښام یې هلته پوځي ټولي ور رسولي وو، ځکه چې په دې شپه به هلته مېله جوړېده، او د لرې لرې ځایونو به خلک ورته راتلل، د پوځ زیاته برخه چې هغوی پنځه سوه آس سپاره. دوه سوه اوښ سپارل او پنځه سوه کسه پیاده عسکر وو، له دغې سیمې نه لرې لرې ساتل شوي وو، هغوی د بې وسلې خلکو پر خلاف نه کارول کېدل، هغوی ته دا دنده سپاره شوې وه چې د سوډان پر پولو څارنه وکړي، ځکه چې په هغه کنډریزه سیمه کې ورانکاري صلیبیانو او سوډانیانو په لمسونه کېدله، نو ځکه د دې وېره موجوده وه چې هسې نه په سیمه کې نظامي عملیات اجراء کړی او سوډانیان یرغل وکړي، تقی الدین د هغې سیمې سرحدي ټولي، چې د سرحداتو د ساتنې له پاره موظف وو، نږدې راغوښتې او تر خپلې قوماندې لاندې کړی وو. دوه سوه آس سپاره چې له دمشق نه د

Scanned by CamScanner

(c) keta... m: The Digital Library

تقي الدين سره راغلي وو، د هغه ځای چاړ کرای شوي او د لېونتوب تر حده زړور وو، د ځغاستې پر حال آسونو نه غښتي ويشتل د هغوی ځانګړی کمال و، په سپاهيانو کې د صلاح الدين ايوبي په لاسو روزل شوي چريکان وو، هغوی ته داسې روزنه ورکړل شوې وه، چې په ډېر سختو کمرو او ونو به په حيرانوونکې چټکتيا سره ختل او کوزېدل، له څو ګزه خپور بل اور نه تېرېدنې د هغوی شغل وه، دا چيريکي سر تيرې مې هغه مهال د کنډرو په لوري وه لېږل، چې خلک کنډرو ته دننه ور روان وو، تر هغې ځايه شارجا ورروستل، علی بن سفيان ورسره ملګری و، ګړندي استاذي هم ورسره وو، چې په خبر رسولو کې خنډ رانه شي، د کنډرو له دروازې بهر دوه سړي ولاړ او دننه تلونکيو ته يې دري خرماوې او اوبه ورکولې، د دروازې دننه توره تياره وه، خلک به له دغو تيارو تېرېدل او روښانه کوټې ته به رسېدل، بهر يوازې يو مشال بل و، چې معمولي رڼا يې ورکوله، شپږ کسه سړي چې سرونه يې په څادرونو کې پټ وو له زيارت کوونکيو سره تر دروازې ولاړل، له ګنې ګوڼې جلا او د خرماو ويشونکيو تر شا ودرېدل، هغوی ته يې وويل چې مخامخ ولاړ شي، خو خرما ويشونکي هغه مهال حيران پاتې شول چې د هغوی په شاګانو کې د خنجرونو څوکې و چوخول شوې، دغه شپږ کسه چريکان وو، هغوی د يو يو سړي شاته ځان ورساوه او شاته يې د خنجر د څوکې په چوخولو ورته په غوږ کې وويل: که ژوندي پاتې کېدل غواړې، له دې ځايه په کراره بهر ولاړ شی، تاسې ټول د پوځ په ګېرکې ياست، د خرماو او اوبو ويشونکي د لږ څه مزاحمت پرته بهر ووتل، چريکانو خپل خنجرونه داسې په چوغو کې پټ کړل، چې له هغوی پرته هيچا هم ونه ليدل دغه څلور کسه چې څنګه بهر راووتل، هلته څوکسه سړي ولاړ وو، هغوی څلور واړه ونيول او په ډيکو ډيکو يې تر لرې ځايه ورسول، هلته څو کسه رسيو وتړل شول، شپږ کسه چريکان د خرماو او اوبو پرته له شکيزو سره پاتې شوي وو، هغوی دننه تلونکيو خلکو ته ويل چې له خرماو او اوبو پرته دننه ورځی،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې دننه څخه نوی حکم راغلی دی، ساده زړي کليوال همداسې دننه روان وو.

له هغوی سره اوس چريکان هم دننه روان وو او مشالونه هم دننه ورتلل، خلک حيران وو چې مشالونه څنګه دننه وړل کيږي، لږ تر لږ پنځوس مشالونه او دوه سوه چريکان کنډرو ته ننوتل، هغوی روښانه کوټې ته ورننغلل، بلکې په تيارو لارو او د غلامانو څارن ځايونو ته ورغلل، چې له بهره راتلونکي خلک ورتللی نه شول، په هغوی کې له ځينو سره خنجرونه او له ځينو سره خنجر ډوله وړې چړې وی او له ځينو سره وړې ليندۍ او غشي وو، له هغې دروازې نه هم چې خلک پرې راوتل، چريکان ننوتل، هغوی له لاربښوونې سره سم ځانونه تياره ځايونو ته ورسول، د تقي الدين دوه سوه آس سپاره مخکې ولاړل، او هغوی ټولې کنډرې کلا بندۍ کړې، له هغوی سره پياده ټولی هم و، چې سپاهيانو يې له دننه راوتونکي خلک يوه لوري ته راټولول پيل کړل، چريکان چې له مشال وړونکيو سره دننه ولاړل، نو هغوی داسې احساس کړه، لکه د کوم څيز نس ته چې ورننويستل شوي وي، دننه لارې او کوټې د کولمو په څېر وې ... دغو لارو هغوی پر يو جادو واړول، چې په ليدلو يې چريکان حيران پاتې شول، دا يوه ډېره پراخه او لوړه کوټه وه، دننه پکې ډېر سړي او ښځې وی، په هغو کې ځنې داسې وو، چې مخونه يې د ځيرونکيو حيواناتو په څېر وو، ځينې خو انسانان وو، خو د هغوی دومرهبد شکلونه وو، چې په ليدلو يې سړي وېرېده، هغه د پيريانو او بلاګانو په څېر ښکارېدل، د هغوی په منځ کې ښکلې نجونې هم وې چې جلبوونکې او ځلېدونکې جامې يې اغوستې په خندا خندا يوې او بلې خواته ګرځېدې، يوه لوري ته د يوه ديوال تر څنګ يو څو ښکلې نجونې د ښکلو ځوانانو سره په ناز ناز روانې وې، هلته له چت نه تر فرش پورې پردې ځړول شوې وې، چې ښي او کيڼ لوري ته به تلی راتلې بل لوري ته سترګې برېښوونکې روښنايي بلېده او مړه کېده.

Scanned by CamScanner

(c) k... .com: The Digital Library

که چریکانو ته ویل شوی نه وی چې د کنډرو په منځ کې چې هر څه دي او په هر شکل دي هغه انسانان دي، او دننه نه کوم پیری شته او نه بلا او نه ښاپېرۍ، نو چریکان به ټول له هغې ځایه راتښتېدلي وو، هلته چې کومې ښکلې پیغلې او ځلمي وو، هغه هم ویروونکي ښکارېدل، دغه حیرانوونکي مخلوق چې کله مشال وړونکي چریکان وه لیدل. نو د هغوی د وېرولو له پاره یې ویروونکې غږونه وه ایستل، کوم سړی چې بد شکله او د ځیروونکیو ځناورو په څېر وو، د هغوی آوازونه هم وېروونکي وو، په دې دوران کې ښايي یو یا دوه کسانو یې له ویرې خپلې اصلي څېرې راڅرګندې کړې وي، دا د ځیروونکیو حیواناتو څېرې وې، چې کله یې لرې کړې، انسان ترې راووت، چیریکانو ټول راونیول او د ټولو څېرې یې لرې کړې، هلته شراب هم پراته وو، هغه ټول یې بهر وړل، د کنډرو د نورو برخو په تلاشۍ کې یو سړی وه نیول شول چې په یو تنګ سوري کې یې سر ننه ایستی او وېروونکې چغې یې وهلې، او ویل یې ... له ګناهونو توبه وکړئ! عیسی علیه السلام راتلونکی دی ... او دغسې نورې کلمې چې هغه ویلې، دغه سرنګ تاو راتاو هغه کوټې ته ورغلی و، چې روښانه او لیدونکیو یې پر اسراره، وېروونکي او ښکلي مخلوق لیده او حیرانېدل، دغه سړي یې له هغه ځایه لرې کړو د چریکانو قوماندان سر په سوري کې ننه ویست وې ویل: ای بې لارې شویو خلکو! نن شپه کورونو ته مه ځئ سبا سهار به تاسې ته هغه رازونه رسوا شي چې تاسې یې د لیدلو لپاره لېواله واست .

په کنډرو کې دننه هیڅا هم مقاومت ونه کړ، د تورو او خنجرونو په مخکې ټولو ځانو نه د نیول کېدو لپاره وړاندې کړل، چریکان د نیول شویو کسانو په ښودانه هغه ځایونو ته ورغلل چېرې یې چې د بربښنا په څېر ځلېدونکې رڼا برابره شوې وه، په پټو پټو ځایونو کې مشالونه ایښودل شوي وو، شاته یې د لرګو تختې وې، چې زر ورق پرې لګول شوي وو، دغه تختې به یوې او بلې خواته کېدلې نو د زر ورقونو ځلکابه پر سترګو پرېوته او رڼا به یې څو چنده کوله، د کوټې د تیاره کولو له پاره به یې مشالونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاته کول، د وریځې د غرهاري آوازونه به یې د اوسپنیزو څادرونو په شورولو پیدا کول، په پردو باندې یې ځای ځای زر ورقونه تښلولي وو، چې کله به پرې د مشالونو رڼا ولګېده نو د ستورو په څېر به ځلېدل، بلې خواته د پردو رنګ داسې و، چې چا ویلای نه شول چې دا ګونډې توته ده، هغوبه د دېوالونو درځونه ګڼل، د عقل او فکر لرونکي انسان له پاره دا کومه معمی نه وه، بې شکه چې د رڼا ګانو د ځانګړې ترتیب جادو وه ، چې خلک یې تر اغېز لاندې راوستل، خو څوک به چې دننه ورتلل د هغوی به بیا پر خپل عقل او حواسو هیڅ کنترول نه و، پر هغوی به چې کله دننه تللو پر وخت خرماوې او اوبه څښل کېدې، په هغې کې د کوم نشه یې څیز ګډون شوی و، چې په سملاسي توګه یې اغېز کاوه تر دغه اغېز لاندې به چې د لیدونکیو په ذهنونو هر ډول تصور کښېنول کېده او غوږونو ته چې هر ډول آوازونه رسول کېدل، هغه یې په سلوکې سل صحیح او په حقه ګڼل، د همدې نشې اغېزو، چې خلک به بهر ولاړل د بیا راتلو هیله به یې کوله هغوی ته معلومه نه وه چې د هغه عقیدې تاثیرنه دی، بلکې د هغه نشې اثر دی چې هغوی ته په خرماو او اوبو کې ورکول کېده .

د خرماو په ډېریو او د اوبو په مشکونو هم قبضه شوې وه، دننه د نیولو او تالاشۍ لړۍ روانه وه، بهر دوه سوه کسه سپاهیانو کنډرې کلا بند کړې وې، هر لورې ته د مشالونو رڼا وه، د پوځ زیاته برخه او نور سرحدي ټولي د سوډان له پولو سره په ګزمه بوخت وو... شپه تېره شوه، د سوډان له لورې کومه حمله ونه شوه، په کنډرو کې هم کوم مقاومت ونه شو، د سهار رڼا به چې سیمه روښانه کړه، نو هلته د کلیوالو خلکو ګڼه ګوڼه وه، ځینې خلک یوې بلې خواته ویده وو. آس سپرو کلا بند کړې وو.

* * *

لږه شېبه وروسته ټول وګړي یو ځای ته راټول او کښېنول شول، د هغوی شمېر به درې څلور زرو تر منځ وه له یوه لورې یوه ډله خلک راغلل، چې پوځیانو رامخکې کړې وو، په دې ډله کې د څېرونکیو حیواناتو او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرغانو د څېرو په څېر انسانان وو، په دوي کې بد شکله او وېروونکي انسانان هم وو، او په دغه ډله کې هغه ټول کسان وو چې خلکو ته په کنډرو کې دننه ښوډل کېدل، او ویل کېدل چې دا آسمان دی چې چېرې چې دغه وګړي د خپلو ګناهونو سزا ویني، د هغوی تر ټولو ستره ګناه دا ویل کېده چې دغه وګړي له جنګونو سره عادت وو یعني پوځیان وو، ددې ډلې نه جلا د لس دولس جنکیو ډله هم مخې ته راوستل شوه دا ډېرې ښکلې نجونې وې، له دوی ښکلي ځوانان هم وو، دغه دواړه ډلې می یوه لوړ ځای د خلکو مخې ته ودرول، او ورته وویل شول چې خلکو ته خپلې اصلي څېرې وښایاست، ټولو د ځناورو او مرغانو مصنوعي څېرې له مخونو لرې کړې له هغو نه روغ رمټ انسانان راووتل د کومو خلکو چې د وحشي ځناورو څېرې وې هغه هم مصنوعي وې هغوی هم خپلې مصنوعي څېرې لرې کړې.

خلکو ته وویل شول د دغه سړو او ښځو نږدې تېرېږې او وه یې پېژنې، خلک دې ته حیران وو، چې دا خو آسماني مخلوق نه بلکې د ځمکې انسانان دي، په سړیو کې زیاتره وپېژندل شول، د هماغې سیمې اوسیدونکي وو، نجونې هم وه پېژندل شوې، هغوی هم زیاتره د همدې سیمې وې، او درې څلور پکې یهوداني وې، چې صلیبیانو د دغه مقصد له پاره راوستې وې، خلکو چې هغوی وه لیدل نو بیا یې هغه مجرمان مخې ته راوستل، چا چې دا جادو ګري جوړه کړې وه په هغو کې شپږ کسه صلیبیان وو، چې د مصر د هغې سیمې ژبه یې ویله او پرې پوهېدل، هغوی ډېر زیات کسان له همدې سیمې نه د ځان ملګري کړی وو، د شپې له نیول کېدو وروسته یې په هغوی اعتراف کړی وو چې هغوی په درې څلور جوماتونو کې خپل امامان مقرر کړي دي، چې خلک یې د دین په پرده کې د غیر اسلامي عقایدو پیروان کول، د دغه ډلې مقصد دا و چې خلک قانع کړي، چې په پوځ کې شامل نه شي، ځکه چې دا ډېره لویه ګناه ده، دغه ډله پخپل مقصد کې بریالۍ شوې وه، دغه ورانکاري په دې هم بریالی شوی وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دغه سیمې په خلکو کې له سوډانیانو سره مینه پیدا کړي او هغوی د دین له بدلولو پرته بې دینه کړي.

خلکو ته ووېل شول، چې اوس کنډرو ته دننه ورشي وګرځي او د دغه چل او دوکې ثبوت په خپلو سترګو وګوري، خلک دننه ورغلل، ځای ځای سپاهیان ولاړ وو او خلکو ته یې ښودل چې هغوی ته په کومو لارو چارو دوکه ورکول کېده، ډېر وخت وروسته چې ټول خلک دننه وګرځېدل او بیا راغلل، نو تقي الدین هغوی ته وینا وکړه او هغوی ته یې ووېل چې په خرماو او اوبو کې نشه ورکول کېده، دننه چې کوم جنت او دوزخ و، هغه د دغې نشې د اغېز له امله و، زه دغو مجرمانو ته وایم چې دننه ولاړ شي، او ماته آسماني مخلوق د حرکت په حال کې راوه ښایي، چې حضرت موسی علیه السلام چیرې او مړ شوی خلیفه العاضد کوم ځای دی، دا ټوله دوکه وه، دا هغه نشه وه چې د حشیشیانو (چرسیانو) استاد حسن بن صباح به پر خلکو څښوله او هغوی ته به یې جنت ورښوده، هغه خو به په یو وخت کې څو کسو ته نشه ورکوله، خو دلته د اسلام دې دښمنانو په یو وخت د دغې سیمې ټول خلک نشه کړي وو.

تقي الدین خلکو ته اصلي خبره وکړه، چې په ړومبی کې د یوه ملنګ کیسه واورول شوه، چې مسافرو ته اوښان او اشرفۍ ورکوي، دا سوچه بې بنسټه کیسې وې، او بې سرو بوله دروغ، کیسو اوروونکیو ته ستاسې د دین او ایمان دښمنانو بې د ریغه دولت ورکاوه... تقي الدین د دغه ورانکارۍ ټول اړخونه روښانه کړل، او چې کله یې د هغو خلکو له اصلیت نه پرده پورته کړه، نو خلک په جوش کې راغلل او راپورته شول په مجرمانو یې حمله وکړه، هغه مهال له خلکو هغه نشه تللې وه، چې د شپې په خرماو او اوبو کې ورکړل شوې وه، پوځ د خلکو د منع کولو ډېر کوښښونه وکړل، خو غوی ټول مجرمان او جینکۍ ووژلې. تقي الدین پوځ په ټوله سیمه کې خپور کړ او د هغوی تر څارنې لاندې یې هلته د ورانکاریو ایجنټان ونیول او بل یې د هغې سیمې په جوماتونو کې د قاهرې عالمان امامان کړل، چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو خلکو ديني او عسکري روزنه يې پيل کړه، د فرعونيانو کنډرې د هغو خلکو په لاسونو ويجاړې کړې.

تقی الدين چې قاهرې ته ولاړ، ړومبی کار يې دا وکړ چې د جراح او شارجا له غوښتنې سره سم يې هغوی ته د نکاح اجازه ورکړه او بل کار يې دا وکړ، چې د پوځ د مرکزي قوماندی منصبدارانو ته يې امر وکړ چې پر سوډان د حملې له پاره تياری پيل کړي، هغه د کنډرو په عملياتو کې ليدلي وو، چې ګاونډي سوډانيانو دومره پراخه سيمه د خپل اغېز لاندې راوستې وه او دغه اغيز به له شديدي ځوابي حملې پرته پای ته ونه رسيږي، هغه ته دا هم ځرګنده شوې وه، چې سوډانيان د صليبيانو د لاس اله ګرځيدلي دي، او د حملې کولو په تياريو کې هم مصروف دي، نو ځکه ضروري وګڼل شوه چې په سوډان باندې دې حمله وکړای شي، د حملې په نتيجه کې که د سوډان کومه سيمه ونيول شي او کنه دومره ګټه خو به خامخا ولري، چې د دښمن تياری کړې ودې لکي، او د هغوی پلانونه د يوی اوږدې مودې له پاره لـه منځه ولاړ شي، لـه تقی الدين سره د صلاح الدين ايوبي ملاتړ موجود و.

د مصر سر پرست امير تقی الدين د صليبيانو ذ فکري يرغل مخه په خپل وخت د نظامي عملياتو په وسيله ونيوله، او هغه پټه او له رازونو ډکه اډه يې له منځه يوړه، له کومې نه چې دا فتنه راولاړه شوې وه، خو هغه ډاډه نه و، ځکه چې هغه پوه شوی و، چې دغه اسلام وژونکی زهر د قوم رګونو ته داخل شوی دي، دغه صليبي ورانکاري د سوډانيانو په ملاتر کېدلو او سوډانيانو ته د صليبيانو ملاتړ په برخه وو تقی الدين د سودانيانو د پر ځای کښېنولو له پاره پر سوډان د حملې تياری چټکی کړې، سلطان صلاح الدين ايوبي هلته هم د خپلو استخباراتو مامورين لېږلي وو، چې د هغوی د ځان ځاروونکيو هڅو په نتيجه کې مهم اسرار په لاس ورتلل، خو له هغو رازونو چې کومه ګټه صلاح الدين ايوبي پورته کولای شوه، د هغه ورور تقی الدين دوسې خبره نه وه، د دواړو ورونوجذبات يو ډول وو، خو د دواړو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځېرکتیا کې د ځمکې آسمان اومره فرق و، دواړو ورونو به چې د کومو عملیاتو پرېکړه کوله، هغه به ډېر سخت وو خو فرق دا و چې سلطان صلاح الدین ایوبي به ډېر احتیاط کاوه، او تقی الدین به په بې صبرۍ کې د احتیاط لمن پرېښوده، هغه ته چې کله پوځي مشرانو وویل چې پر سوډان حمله کول عاقلانه کار دی، خو له صلاح الدین ایوبي نه مشوره اخیستل ضروري دي، نو تقی الدین د خپلو مشاورینو دغه مشوره رد کړه وې ویل: آیا تاسې خپل محترم امیر ته دا ثابتول غواړئ چې تاسې له هغه پرته سوچ هم نشی کولای او هیڅ هم کولای نه شی؟ تاسې هېر کړي دي چې د مصر محترم امیر له مصر نه څومره لرې په یوه ستر توپان کې راګېر دی؟ که مونږ د هغه مشورې او پرېکړې ته انتظار وکړ، نو پایله به یې دا وي چې سوډانیان به پر مونږ لومړی یرغل وکړي او پر مونږ به لاس بری شي.

یوه مرستیال قوماندان وویل: تاسې همدا اوس د حملې امر وکړئ، پوځ به په همدې حالت کې له ځنډه پرته کوچ وکړي خو د دومره ستر او مهم کار له پاره ژور فکر ته اړتیا ده، مونږ به د لېږ د چارې په لنډ وخت کې سرته ورسوو، تاسې محترم سلطان صلاح الدین ایوبي ته خامخا خبر ورکړئ او د نور الدین زنګي پاملرنه هم دې لورې ته راواړوئ.

تقی الدین ونه منله، وې ویل: تاسې په مصر کې یو یو خاین او ورانکاري نیسئ او له منځه وړئ، زه دغه منبع بندول غواړم، له کوم ځایه چې خیانت او ورانکاري راولاړېږي، د دې کار له پاره زه د چا حکم او مشورې ته اړتیا نه لرم.

تقی الدین ځنې داسې عناصر او حالات له نظره غورځول چې د هغه حمله یې ناکامولای شوه، یو دا چې د صلیبیانو او سوډانیانو جاسوسان په مصر کې موجود وو، چې د مصري پوځونو د هر حرکت څارنه یې کوله، د تقی الدین یو بله کمزوري دا هم وه چې د غه د دښمن جاسوسان مسلمانان وو او په پوځي او اداري چارو کې د لوړو عهدو څښتنان هم وو، بلکه دا چې سلطان صلاح الدین ایوبي چې په ۱۱۶۹ میلادي کال کې کوم سوداني پوځ

(c) ....com: The Digital Library

د بغاوت په جرم کې تجزیه کړی و، د هغوی زیاتره قوماندانان په سوډان کې وو، هغوی د سلطان صلاح الدین ایوبي له جنګي چالونو خبر وو، هغوی د هماغه له پوځي ما نورو سره سم د سوډاني پوځ روزنه کړې وه، صلیبیانو هغوی ته ډېره ښه وسله او له اړتیا ډېر اوچت نظامي شیان ورکړي وو، دا کورني نیالګی وو، تقی الدین دا سوچ هم ونه کړ چې هغه د سوډان په کومه سیمه کې وړاندې تلل غواړي، هغه یوه پراخه بیدیاده، چې اوبه پکې تر خطر ناک حده لږې وي، او پر کوم ځای چې هغه یرغل کول غواړي، دومره لرې دی، چې پوځی خوری ورته له خطری پرته رسول ګران دي، د مصر دننیو حالاتو د کنترول او د ورانکاری د مخنیوی له پاره هم پوځ ته اړتیا وه، خو تقی الدین دومره پارېدلی و، چې هغه په مکمله توګه د ښه نیت او اسلامي ولولو تر اغېز لاندې نظامي تیاري پیل کړ او سلطان صلاح الدین ایوبي ته یې د خبر نه ورکولو پرېکړه وکړه.

د هغه په دې خپلواکی کې هماغه احساس و چې په صلاح الدین ایوبي کې و، هغه پوهېده چې سلطان صلاح الدین ایوبي مقابله له یوه چټک او تېز توپان سره ده او صلیبیانو د فیصله کوونکی جنګ پرېکړه کړې ده. هغه چې څه فکر کړی و، هغه صحیح و، هغه مهال سلطان صلاح الدین ایوبي له کرک کلا نه اته نهه میله لرې په یوه غریزه سیمه کې د قوماندی مرکز جوړ کړی و، دا د هغه مهالیز تم کېدل وو، هغه د مرکزي قوماندې مرکز د حرکت په حال کې ساته، پر کوم ځای به یې چې یرغل او یا شبخون کاوه له هغې سره به نږدې اوسېده، او حمله کوونکی کنډک قوماندان ته به یې ویل، چې د هغه د بېرته راستنېدو پر وخت به په کوم ځای کې وي، د هغه چریکی قوماندانانو د صلیبیانو خوری (رسد) له منځه وړی و، د ګوریلایانو کوچنی کوچنی ګروپونه د هغو صلیبي پوځونو له پاره ناڅاپي مصیبت ګرځیدلي وو، چې په بیدیا کې خپاره وو، د صلیبیانو تاوان خو بې حده زیات و، خو د ګوریلایي ګروپونو شهادتونه هم له معمول نه زیات وو، چې فدایان به ولاړل، درې څلور به یې ژوندي راتلل، داسې راپورو نه هم

Scanned by CamScanner

(c) k...n.com: The Digital Library

راتلل چې صليبيانو داسې لارې چارې غوره کړې چې د چريکي ګروپونو شپني حملې برياليتوب ته نه پريږدي، له دې امله چريکان مجبور وو چې ځانونه قرباني ته تيار کړي، سلطان صلاح الدين ايوبي د خپلو چالو او د پوځونو د خپراوي پروګرام په تغيير کولو فکر کاوه.

سلطان صلاح الدين ايوبي خپلو مرستيال قوماندانانو ته وويل: داسې ښکاري چې صليبيان مونږ مخامخ جګړې ته مجبور وي، خو زه به هغوی برياليتوب ته پرې نږدم او زه به اوس د زياتو ځوانانو له شهادتونو هم ډډه کوم.

يوه مرستيال قوماندان وويل: زه د ګوريلايي د ګروپونو د سپاهيانو د شمېر زياتولو مشوره درکوم، يوه بل مرستيال يې وويل او چې زه هم دا مشوره درکوم چې مونږ بايد يوازې په دې مخاذ د دښمن پوځ قوت له نظر ونه غورځوودا چې زمونږ په پوځ کې ايماني جذبه زياته ده، جذبه خو سپاهي په زړور توب سره جنګولای او ځان د مرګ خولې ته ورکولای شي، خو د سوبې ضمانت کېدلای نه شي.

سلطان صلاح الدين ايوبي موسکی شو وې ويل: هغوی چې کومې او سپنيزې زغرې اغوستې هغه له هغوی نه مونږ ته ډېره ګټه رسوي تاسې نه ګورې چې صليبيان کله کوچ کوي، نو د شپې له خوا له يوه ځايه بل ته ځي، کله چې لمر راپورته شي، نو ګرمي د هغوی زغرې د سکروټو په څېر ګرموي، زغرې اغوستونکي سپاهيان او سپاره د اوسپنې خولۍ او اوسپنيزه سينه پوښ ويستل او غورځول غواړي، پردې سربېره د اوسپنې وزن د هغوی د حرکت چټکتيا له منځه وړي، زه به هغوی د غرمې پر وخت جنګ کولو ته اړ باسم، کله د هغوي پر سرونو د اوسپنې خولونه (خولۍ) له هغوی اوباسي او په سترګو کې يې راتويوي هغوی به ړنديږي، تاسې د سپاهيانو کمې د متحرک جنګي تاکتيک او ولولو په وسيله پوره کړئ.

په همدې وخت کې د سلطان صلاح الدين ايوبيد استخباراتو د مشر علي بن سفيان يو مرستيال زاهدان راغی، له هغه سره دوه سړي وو، د سلطان صلاح الدين ايوبي سترګې وځلېدې، هغه دواړه يې کښېنول او پوښتنه يې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه څه خبر مو راوړي دی ، دواړو له خپلو ګرېوانونو له لرګیو جوړ صلیبونه راوه ویستل، چې په غاړو کې یې اچولي وو، دا دواړه صلیبیان نه مسلمانان وو، خپل ځانونه یې صلیبیان څرګندولو لپاره صلیبونه په غاړو کې اچولي وو، دواړو صلیبونه له غاړو لرې کړل، له هغوی نه یوه یې راپور وړاندې کړ.

دا دواړه د استخباراتو مامورین وو چې له کرک نه بېرته راغلي وو، د مخه یا دونه شوې وه چې کرک د فلسطین یو کلا ډوله ښار و، چې د صلیبیانو په واک کې و، صلیبیانو د شوبک په نامه یوه کلا د سلطان صلاح الدین ایوبي په مقابل کې له لاسه ورکړې وه، هغوی په هیڅ قیمت کرک له لاسه ورکول نه غوښتل له شوبک وروسته هغوی د کرک کلا ښه مستحکمه کړې وه چې په هغو کې یې یو پلان دا هم و، چې د کرک له پاره به په کلا بندی (مجاهده) کې نه جنګیږي، کله چې له شوبک نه عیسوي او یهودی اوسیدونکی کرک ته تښتېدل، هغه مهال سلطان صلاح الدین ایوبیخپلو پوځي ادارو ته امر کړی و، چې د نامسلمانو تښتېدونکیو مخه ونیسی، هغوی بېرته راولی او ښه رویه ورسره وکړی، خو سلطان صلاح الدین ایوبي یو پټ امر دا هم کړی و، چې زیاتره اوسېدونکی تېښتې ته پرېږدی، په دی امر کې دا اواز هم وه چې له هغوی سره د سلطان صلاح الدین ایوبید استخباراتو مامورین هم لېږل کېدل، د دښمن ښار ته د خپلو جاسوسانو د لېږلو له پاره دا ښه وخت و، ځکه چې لږ وخت وروسته پرې حمله کیدونکې وه، د مسلمانانو د استخباراتو مامورین د یهودي او عیسوی پناه اخیستونکو په جامه کې کرک ته ولاړل د هغه ځای مسلمان اوسېدونکی یې د ځان ملګري کړل او پټ مرکزونه یې جوړ کړل، له هغو ځایونو به یې خبرونه سلطان صلاح الدین ایوبي ته رالېږل، سلطان صلاح الدین ایوبیبه پخپله د هغوی راپورونه اورېدل .

په هغه ورځ چې دوه کسه راغلل، نو سلطان صلاح الدین ایوبي په سملاسی توګه خپلې خیمې ته وه غوښتل او نور ټول کسان یې وه ویستل،

Scanned by CamScanner

(c) ketab....com: The Digital Library

د استخباراتو د مامورینو په راپور کې د صلیبي پوځ د نقل و حرکت او تنظیم په باب راپورونه وو، سلطان صلاح الدین ایوبي له هغې سره سمه نقشه برابروله، دغه مهال د هغه په مخ کې هیڅ بدلون ونه لیدل شو، خبر راوړونکیو چې ورته کله د کرک د مسلمانانو ناتواني او مظلومیت په تفصیل سره بیان کړ، نو د سلطان په څېره څرګند بدلون وه لیدل شو، یو ځل احساساتي شو پاڅېد او په خیمه کې یې په قدم وهلو پیل وکړ، خبر راوړونکیو وویل، چې له سوبک نه کوم صلیبیان کرک ته ورسېدل، هغوی پر مسلمانانو ژوند حرام کړ، سلطان صلاح الدین ایوبي له دېرو حالاتو نه له پخوا نه خبر و، هغو دوه مامورینو هغه ته وویل، چې هلته په بازار کې چې د کومو مسلمانانو دوکانونه دي، هغوی ډېر خفه دي، نا مسلمان وګړي خو د هغوی دوکانونو ته نه ورځي، مسلمانان هم وېروي او د هغوی په دوکانونو کې سودا کولو نه یې منع کوي، هلته د مسلمانانو پر خلاف ناوړه تبلیغات پیل شوی، عیسویان او یهودان د جوماتونو مخې ته اوښان او آسونه تړي، په اذان او لمانځه څه بندیز نه شته، خو چې کله اذان کیږي نو نامسلمان وګړي شور او غوغا جوړوي، نڅاګانې او خندا ګانې کوي.

د استخباراتو مامورینو وویل چې د مسلمانانو د اسلامي احساس د وژلو له پاره هلته داسې آوازې خپرې دي، چې صلاح الدین ایوبي سخت ټپي شوی او دمشق ته تللی، تر اوسه به وختي مړ شوی وي، او دا آوازې هم خورې شویدی چې د سلطان صلاح الدین ایوبي د مرکزي قوماندې د کمزورتیا له امله په بیدیا کې خور وور شوی دی او سپاهیان یې د مصر په لوري تښتي او دا افواه هم خپره ده چې مسلمانان اوس پر کرک د حملې کولو توان نه لري او ډېر ژر به صلیبي سپاهیان شوبک کلا هم بېرته ونیسي، دا هم ویل کیږي چې سوډانیانو پر مصر حمله کړې ده او د مصري پوځ له سوډانیانو سره یو ځای شوی دی، خبر راوړونکو دا هم وویل چې اوس سهار وختي صلیبي پادریان د مسلمانانو کورونو ته ورځي او د هر مسلمان د کور مخې ته ناقوس غږوي، خپلې مذهبي سندرې وایي هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د خپل مذهب بلنه نه ورکوي، دا کار اوس هلته عیسوي او یهودي نجوني کوي دغه نجونی مسلمانې نجونی له ځانونو سره ملګرې کوي و د خپلې آزادۍ ډېر په زړه پوری تصور ورته وړاندې کوي او هغوی ته وايي، چې د مسلمانانو پوځ چې کومه سیمه فتحه کوي، هلته د نجونو بې حیايي کوي.

د سلطان صلاح الدین ایوبیله پاره په دې راپوررونو کې کومه نوې خبره نه وه، په لومړي سرکې سلطان صلاح الدین ایوبي ته د هغه استخباراتي چارواکو د کرک د مسلمانانو د پد حالت په باب ویلي وو، هلته د مسلمانانو دا حال و، چې هغوی د سلطان صلاح الدین ایوبي او د هغه پوځ په باب کومه بده خبره اورېدلای نه شوه، خو هلته به چې هغوی هره خبره اورېده، هغه به حوصله ماتوونکې وه، هغوی له وېرې خبرې نه کولې، د هغوی د کورو دیوالونو هم غوږونه لرل، له یو ځای ناستې هم وېریدل له جنازې سره به هم جاسوسان روان وو، او په جوماتونو کې هم جاسوسان وو، د هغوی بد قسمتی دا وه، چې جاسوسي یې خپلو مسلمانانو وروڼو کوله ، هغوی به په خپلو کورونو کې هم پټې پټې خپرې کولې، د کوم مسلمان پر خلاف یوازې همدومره ویل چې هغه د صلیبي حکومت مخالف دی، د هغه مسلمان د بېګار کمپ د لېږلو له پاره کافي وو.

د استخباراتو یوه مامور وویل: محترم مشره! اوس هلته له یوه بل چال نه کار اخیستل کیږي، هغه دا چې له مسلمانانو سره ښه رویه کیږي، صلیبي حکومت د دې یو مثال داسې وړاندې کړی، چې یوه عیسوی حاکم یو جومات په خراب حالت کې وه لیده، نو د هغه د ترمیم امر یې وکړ، او تر خپلې څارنې لاندې یې ترمیم کړ. هغوی خو له بېګار کمپ نه مسلمانان خوشې نه کړل، خو هغوی ته یې ځینې آسانتیاوې ورکړې وي، د ورځنی سختو کارونو وخت یې هم کم کړی دی، خو د هغوی غوږونو ته دا خبره رسول کیږي، چې تاسې د صلیب پر خلاف ډېره لویه ګناه کړې ده، بیا هم له تاسې سره نرمه رویه کیږي، دا د مینې او محبت وسله ډېره خطرناکه ده د دغې درواغجنې مینې په وسیله مسلمانان ځوانان له نشې او جوارۍ سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادت کوي، که مو په حمله کې وخت ضايع کړ، نو د کرک مسلمانان به تش په نامه مسلمانان پاتې شي، او کنه نو له قرآن مجيد نه به مخ واړوي او صليب به په غاړو کې واچوي، هغه مهال به هغوی بيا زمونږ سره هيڅ مرسته ونه کړای شي، چې کله مونږ کرک کلا بند کړو، له دغه ميني سره سره د مسلمانانو پر خلاف جاسوسی هم ډېره زياته شوې ده، او مسلمانان نيول کيږي، تر اوسه لا د مسلمانانو جذبې قايمې دي، او د ثابت پاتې کېدلو عزت يې کړی دی، هغوی تر اوسه د نامسلمانو مينه منلې نه ده، خو تر ډېره وخته به ثابت پاتې نه شي.

همدغه حالات وو چې سلطان صلاح الدين ايوبي يې په اورېدلو خفه شوی و، هغه ته دې خبر ډېر زور ورکاوه چې مسلمان د مسلمان جاسوسي کوي، د هغه د خفګان بل لامل دا و چې عيسويانو د مسلمانانو پر خلاف د ميني او محبت وسله کارول پيل کړي وو، او له دې سره يې د مسلمانو ځوانانو د روحياتو وژنه پيل کړې وه، تر دې دواړو زياتې خطرناکې هغه آوازې، چې د مسلمانانو په منځ کې د اسلامي پوځ پر خلاف خپرېدلې، هغه د استخباراتو د ادارې مرستيال زاهدان راوه وغوښت او پوښتنه يې ترې وکړه ... آيا تا د دوی خبرې اورېدلې وې؟ زاهدان ځواب ورکړ، يوه يوه خبره مې اورېدلې ده، صلاح الدين ايوبي پوښتنه وکړه علی بن سفيان له قاهرې نه راوه غواړم او که ته به د هغه ځای ډک کړې؟ دغه چار ډېره باريکه ده د دښمن په ښار کې له افواهاتو د مسلمانانو ژغورل او د هغوی له زهر جينې مينې ساتل دي، زاهدان ځواب ورکړ د علي بن سفيان راغوښتلو ته اړتيا نه شته، حسن بن عبدالله هم له هماغوی سره پرېږدی، د مصر حالات ښه نه دي، هيواد له ورانکاريو او خاينانو ډک دی، د کرک مسايل به انشاء الله چې زه خارم.

سلطان صلاح الدين ايوبي ترې پوښتنه وکړه: تا څه فکر کړی دی؟ هغه په اصل کې د ذاهدان ازموينه کوله، هغه پوهېده چې زاهدان مخلص او زحمت کس سړی دی، او په استخباراتي چارو کې د علی بن سفيان شاګرد دی، پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د سلطان صلاح الدین ایوبي مکمل باور و خو بیا یې هم خپل یقین راوستل ضروري ګڼل، چې دا شاګرد به د خپل استاد کمی پوره کړای شي او کنه، هغه د زاهدان له ځواب اورېدلو پرته وویل: زاهدان ما د جګړې په ډګر کې له دښمنه ماتی خوړلې لیدلې نه ده، فکر دې وي چې زه په دې ډګر کې هم ماته خوړل نه غواړم، چې صلیبیانو پرې حمله کړې ده، زه د کرک مسلمانان له اخلاقي او فکري تباهی نه ژغورل غواړم.

زاهدان وویل: تاسې پوهېږئ چې په کرک کې زمونږ سړي موجود دي، زه به هغوی د دغه کار له پاره موظف کړم، هغوی به مسلمانانو ته ستاسې، زمونږ د پوځ او د مصر د حالاتو په باب صحیح خبرو نه واوروی، او هغوی ته به ستاسې پیغام ورسوی.

د استخباراتو یوه مامور وویل: د هغه ځای په مېرمنو کې د ملي احساس کمی نشته، مونږ به مسلمانو میرمنو ته ووایو چې هغوی د مسلمانانو هر کورته ورشي او د نجنو ذهنونه روښانه کړي، زمونږ په نظر خو د هغه ځای جونې د جګړې کولو له پاره تیارې دي.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: که ښځې د کور او کوچنیانو صحیح روزنه او پالنه وکړي، نو په دې کار سره به د اسلام په خپراوي او د اسلامي سلطنت په پراختیا کې پوره پوره مرسته وشي، هغوی د دې کار له پاره وهڅوي چې پر کرک ژر تر ژره حمله وکړم بیا یې له زاهدان نه پوښتنه وکړه د دې هدف له پاره به څوک کرک ته ولېږې؟

زاهدان ځواب ورکړ دوی دواړه به لېږم، دوی د تګ راتګ له لارو نه هم خبر شوي دي او د هغه ځای له چاپېریال سره هم بلد دي، دغه دوه سړي ډېر ځېرک کسان ووو سلطان صلاح الدین ایوبي هغوی ته لارښوونې پیل کړې.

* * *

په کرک کې چې د مسلمانو اوسیدونکیو پر خلاف د مینې او محبت کومه وسله کارېده، هغه د صلیبیانو د جاسوسي شبکې د مشر جرمني نژاد هرمن اختراع وه، هغه د سوبک له ماتې وروسته پر صلیبي واکمنو ټینګار

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاوه، چې د کرک مسلمانانو ته د مينې دوکه ورکړي او د صليب وفادار يې کړي او يا يې لږ تر لږه د صلاح الدين ايوبي سره مخالف کړي، صليبي واکمنو له مسلمانانو دومره کرکه کوله، چې له هغوی سره يې د دروغو مينه کول هم نه غوښتل، هغوی د ظلم، جبر او وحشت په وسيله د مسلمانانو ملي وقار له منځه وړل غوښتل، هرمن په خپل فن کې ښه پوهه لرله، د انسانانو په روحياتو پوهېده.

هغه په ډېره ګرانه صليبي واکمن خپل همفکري کړل او دا پاليسي يې غوره کړه، چې د کرک او شا و خوا سيمو کې چې کوم مسلمانان وو، او د صليبيانو تر جبر او تشدد لاندې يې ژوند کاوه، په هغوی کې چې په چا باندې د جاسوسۍ اشتباه وي او لږه غوندې ګواهي پرې موجوده وي، هغوی دې ونيول شي او له منځه دې وېوړل شي، خو هر مسلمان اوسېدونکی دې نه وېرول کيږي، د دغې سياست بنسټيز اصل دا و، چې د عيسوي او يهودي نجونو په وسيله دې د مسلمانانو لونې بې پردې کړای شي او مسلمانان ځوانان دې ذهني عياشان او له نشو سره عادت کړای شي، لنډه دا چې د هغوی د بې بندو باری لارې چارې دې وه لتهول شي له دې امله په دغه پاليسي عمل پيل شو، پيل يې له افواهاتو وشو، هرمن دا خبره هم په صليبي واکمنو باندې منلې وه، چې په مسلمانانو کې د غدارانو د پيدا کولو له پاره دې پيسې وه لګول شي، ځو تنو مسلمانانو ته دې د ښکليو او ځوربو آسونو بګۍ ورکړل شي، لکه د شهزادګانو په څېر دې وه ساتل شي، مدوي دې بيا په مسلمانانو کې د خيانت او آوازو خپرولو له پاره وه کارول شي، هغوی دې وخت په وخت شاهي دربار ته راوه غوښتل شي او شاهانه رويه دې ورسره وکړای شي، د هغوی ښځې دې هم راوه غوښتل شي او درناوی دې وه شي، چې هغوی خپل اصليت او دين له ذهن نه اوباسي.

هرمن ويلي وو که تاسې مسلمانان خپل غلامان کول غواړي، نو د هغوی په مغزو کې د پادشاهۍ چينجی داخل کړی، هغوی ته آسونه او بګۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړی او لمني يې له اشرفيو ډکې کړی، بیا به هغوی د پادشاهۍ په نشه کې ساسي اشارو ته ګډیږي، شراب به هم څښي او خپلې لونې به په خپلو لاسو لوڅې او تاسې ته وه سپاري، که تاسې د مسلمانانو آینده تیاره کول غواړی، نو دغه نسخه وه ازمیيئ، ما ستاسې ته د مخه هم ویلي او بیا هم وايم، چې يهوديانو د مسلمانانو د اخلاقي ګډ وډی له پاره خپلې لونې وړاندې کړي تاسې پوهېږي چې د مسلمانانو تر ټولو ستر او پخواني دښمنان يهودان دي، د اسلام د جرړو ويستلو له پاره يهودان د خپلو لوڼو پت او د خپلې شتمنۍ اخري پيسو ټکوور کولو ته هم تيار دي.

په يهودانو کې دا خطره وه چې هغوی د همدې سيمي اوسيدونکي وو، هغوی د مسلمانانو په ژبه هم پوهېدل، د هغوی له دود او دستور نه خبر وو، د هغوی شکلونه او نور کوايف يو بل ته ورته وو، کومې يهودي نجلی به چې د مسلمانانو جامې واغوستې او د مسلمانانو کور ته به ورغله، نو له کوم شک او ګومان پرته به مسلمانه ګڼل کېده، له دغه مشابهت او ورته والي نه يهودانو پوره ګټه اخيسته او په اسلامي ټولنه کې غير اسلامي زهر داخلېدل پيل شوي وو.

په کومه ورځ چې سلطان صلاح الدين ايوبي دوه تنو خبر راوړوونکيو ته لارښوونه وکړه او زاهدان ته يې ويلي وو، چې هغه دې په کرک کې مسلمانانو ته صحيح خبرونه ورسوی.

تر دې شل ورځې وروسته په کرک کې يولېوني او مجذوب انسان په ناڅاپي ډول راڅرګند شو، هغه په لاس کې د لرګي نه جوړ يو ګز اوږد صليب نيولی و، چې هغه به يې پورته کړ او په چغو چغو به يې ويل، د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسيدلی دی، په شوبک کې مسلمانان خپلې لونې بې پته کوي، په مصر کې مسلمانانو شراب څښل پيل کړي دي، يسوع مسيح خدای ويلي دي، چې اوس به دا قوم دځمکې په مخ نه پاتې کيږي، مسلمانانو! که د نوح له بل توپان نه ځانونه ژغورل غواړی نو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلیب تر سیوري لاندې راټول شي، که صلیب مو خوښ نه وي نو د یهوده خدای په وړاندې سجده وکړئ ،په جوماتونو کې ستاسې سجدې بې کاره دي .

دغه سړی د جامو او شکل له مخې ښه روغ رمټ ښکارېده، خو د خبرو له انداز نه لېوني معلومېده، د هغه ږیره هم وه، اوږده چوغه یې اغوستې وه، پر سر یې پګړۍ او د پاسه یې پرې دستمال غوړولی و چې پر اوږو یې راخپور و، په مخ او جامو یې ګردونه پراته وو، چې دا ترې څرګندېدله چې له لرې سفر نه راغلی دی، پښې یې دوړو وهلې وې، هغه به که چا ودراوه نو درېده به خو خبرې یې نه کولی لکه چې څه خبره یې نه اورېدله او نه پرې پوهېده، هره پوښتنه به چې پرې وشوه هغه به خپل اعلان تکراراوه... د مسلمانانو د تباهۍ وخت نږدې رارسیدلی دی او نور ... هیچا هم د دې معلومولو کوښښ ونه کړ، چې هغه څوک دی او له کومه ځایه راغلی دی، عیسویان ځکه خوښ وو، چې د یسوع مسیح خدای نوم یې اخیست او یهودان په دې خوښ وو چې د یهوده خدای نوم یې یاداوه نو ځکه د دواړو دا خوښي شریکه وه، چې د مسلمانانو د تباهۍ زیرې ورکوي، د صلیبي پوځ څو کسه سپاهیانو چې د هغه اعلانونه واورېدل، نو په قهقهه یې وه خندل، پولیسو چې هغه ولیده، نو لېونی یې وګاڼه او څه کار یې ورسره ونه لاره، په مسلمانانو کې دومره جرئت نه و، چې د هغه خوله یې بنده کړې وای، مسلمانانو چې د هغه له خولې د خپلې تباهۍ اعلان واورېدلی وه هم وېرېدلي وه او غوسه هم شول خو مې څه کولای نه شول .

دغه مجذوب به د ښار په کوڅو کې ګرځېده او همدا اعلان به یې تکراروه چې مسلمانانو! د صلیب سیورې ته راشئ ستاسې د تباهۍ وخت رارسېدلی دی، په جوماتونو کې ستاسې سجدې بېکاره دي، کله کله به یې دا هم ویل، کرک ته به د مسلمانانو پوځ نه راځي، د هغوی صلاح الدین ایوبي مړ شوی دی، ځنې وختونه به یې چټیات او بې معنی خبرې هم کولې، چې دا به یې ثابتوله چې ګواکې لېونی دی، ماشومان به ورپسې روان وو، مسلمانانو به ورته په قهرجن نظر کتل، او خپل بچي به یې په هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسې له تللو منع کول، یوازې یو مسلمان و چې د دغه لیوني پسې به روان و، هغه به د لیوني نه لس دولس قدمه لرې وه دا یو ځلمی مسلمان وه په لاره کې دوه عیسوی ځوانانو هغه ته پېغور ورکړ، یوه یې ورته وویل: عثمانه! ته هم د صلیب سیوري ته راشه، عثمان هغوی ته په قهر وکتل او غلی و، هغو عیسویانو ته پته نه وه چې له عثمان سره یو خنجر دی او هغه د دغه لیوني د وژلو له پاره په هغه پسې روان دی.

د هغه مکمل نوم عثمان صارم و، مور او پلار یې ژوندي وو او یوه یې وره خور یې هم وه، چې نوم یې النور صارم و، د دغې نجلۍ عمر به شل دوه ویشت کاله و، عثمان ترې درې ځلور کاله مشر و، احساساتي زلمی و، د اسلام په نامه یې ځان قربانوه، د صلیبي حکومت په نظر کې اشتبا یې و، ځکه چې هغه مسلمان ځوانان د صلیبي حکومت پر خلاف د خفیه عملیاتو له پاره تیارول، هغه لا تر دې دمه په کومه ګناه کې نیول شوی نه و، هغه چې کله د دغه لیوني غږ واورېده بهر راو ووت، لیوني یو غټ صلیب پورته نیولی او د مسلمانانو پر خلاف یې چې څه په خوله ورځي هغه وایي، عثمان صارم دې ته هم ونه کتل چې دا خو کوم لېونی دی، هغه صلیب وه لیده او د لېوني خبرې یې واورېدې، نو له غوسې نه ورته پخپله لیونی شو، خپل کورته ولاړ خنجر یې را واخیست او په کمیس کې دننه یې د نامه لاندې ځوړند کړ او د لیوني پسې روان شو، عثمان هغه په داسې ځای کې وژل غوښتل چې څوک یې ونه نیولای شي، هغه د صلیبیانو پر خلاف د نورو چارو سرته رسولو له پاره ژوندي پاتی کېدل غوښتل، هغه په لېونی پسې لس دولس ګامه وروسته روان و او د هغه اعلانونه یې اورېدل، کله چې ده عیسوي ځوانانو پېغور وکړ او یو یې ورته وویل عثمانه! ته هم د صلیب تر سیوري لاندې راشه، نو د هغه سترګې لاپسې خوني شوې او په زړه کې یې د لېوني د وژنې اراده نوره هم پخه شوه.

د لیوني پر شاو خوا د ماشومانو یوه ډله روانه وه، دا وخت د وژنې لپاره مناسب نه و، ورځ تېرېده، او د لیوني آواز تېېده او په هغه پسې د تلونکیو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو شمېر کمېده، د لمر پرېوتو ته لا لږ وخت پاتې و، يو جومات راغی، لېوني د جومات په دروازه کې کېښناست او صليب يې پورته کړ وې ويل اوس دا کليسا ده، جومات نه دی هغه مهال عثمان له هغه سره نږدې وه درېده هغه پوره باور لاره چې دا په رښتيا لېوني دی، خو د ده د وژنې سزا به هم مرګ وي، ځکه چې ده صليب پورته کړی دی، او د مسلمانانو پر خلاف ناري وهي، عثمان صارم لېوني ته ورنږدې شو او په کراره يې ورته وويل له دې ځايه ژر پورته شه او له خپل صليب سره ورک شه او که نه نو صليبيان به دې له دې ځايه مړی پورته کوي .

لېوني هغه ته په برندو برندو وکتل، مخې ته يې ډېر ماشومان ولاړ وو، هغه عثمان صارم ته له ځواب ورکولو پرته کوچنيانو ته په غوسه شو او د لرې کېدلو يې ورته وويل، ماشومان وه وېرېده او وه تښتېدل، نو لېوني څه فکر پرته له خپليو سره جومات ته وخوت او دروازه يې له دننه بنده کړه، په ډېره چالاکۍ يې خنجر راوه ويسته، چې خنګه يې په ليوني باندی ګذار ويل ودرېږه ځلميه! دننه ولاړ شه، زه هم مسلمان يم.
کاوه، هغه ورته مخ راواړوه، د عثمان د خنجر ګذار ته يې صليب ونيوه وې

عثمان صارم پرې بل ګذار ونه کړ، ليوني خپلې وه ويستې د جومات دننه کوټې ته ولاړ، هغه صليب پخپل لاس کې ونيوه په کوټه کې يې له عثمان صارم نه پوښتنه وکړه وې ويل، زه مسلمان يم، زما خبرې په غور واوره ماته ووايه چې له کوم وخت نه په ماپسی را روان يې؟ عثمان صارم ځواب ورکړ زه تولـه ورځ تاپسی ګرځېدم، خو ستا د وژنې وخت په لاس نه راته، ليوني ورته وويل: ته ما ولې وژنې؟ عثمان صارم ځواب ورکړ، ځکه چې زه د اسلام او صلاح الدين ايوبي پر خلاف کومه خبره اورېدلای نه شم، که ته ليوني يې او کنه خو زه تا ژوندی نه پرېږدم ليوني له عثمان صارم نه څو نوري پوښتنې وکړې، په اخر کې يې ورته وويل ماته ستا په څېر ځوانانو ارتيا ده، ښه وشول چې ته پخپله ماپسی راغلې، ما فکر کاوه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته به د خپل مقصد له پاره کوم مسلمان په ډېره ګرانه په لاس راشي، زه د صلاح الدین ایوبي د استخباراتو رالېږل شوی سړی یم، ما دا لوبه صلیبیانو ته د دوکې ورکولو په خاطر پیل کړې ده، ما په همدې جامو کې سفر کړی، زه له تاسره یو څو خبرې کول غواړم، یاد ساته که جومات ته کوم صلیبي راغی، زه بیا هماغه چټیات وایم، چې تېره ورځ مې ویلي دي، ته یې په غور سره اوره. لکه ته چې زما نه اغېزمن شوي یې، زه چې ډېر ژر ژر درته وایم، د ماښام د لمانځه وخت کېدونکی دی، په مسلمانانو کې هم د صلیبیانو جاسوسان دي، زه د لمونځ کوونکیو تر راتلو پورې خپلې خبرې پای ته رسول غواړم.

عثمان صارم هیڅکله جاسوس لیدلی نه و، هغه ته دا پته نه وه چې دا ډېر څېرک جاسوس دی، چې له هغه نه یې څو پوښتنې وکړې او وې پېژانده، چې دا یو باوري ځوان دی، جاسوس ورته وویل: د خپل ځان په څېر څو تنه ځوانان راټول کړه او یو څو مسلمانې جونې هم تیارې کړه، تاسې باید هر کور ته دا پیغام ورسوی چې صلاح الدین ایوبي ژوندی دی او هغه له دې ځایه یوازې د نیمی ورځې مزل په واټن لرې دی، د هغه ټول پوځ نه یوازې دا چې په کرک باندې د حملې له پاره تیار دی، لا چې د هغه پوځ صلیبي لښکرې پوزې ته راوستي دي، په مصر کې حالات آرام دي، هتله چې صلیبیانو کومه ورانکاري پیل کړې وه، هغه بیخي له منځه وړل شوې ده.

عثمان صارم.پوښتنه وکړه صلاح الدین ایوبي به کله حمله کوي، مونږ د هغه لارې څارو، زه تاسې ته په باوري توګه وایم، چې تاسې له بهر نه حمله وکړې، نو مونږ به په صلیبیانو له دننه نه حمله کوو، د خدای جل جلاله لپاره ژر راشي.

د استخباراتو مامور ورته وویل: زلمیه! له زغم نه کار واخله، لومړی د صلاح الدین ایوبي پیغام واوره او د هر یوه ځلمی په ذهن کې نقش کړه. ایوبي ویلي دي چې تاسې د کرک مسلمان ځوانان د اسلام سپاهیان یاست، ما لومړی جنګ په ورو کتوب کې د کلا بندۍ په حال کې کړی و، د پوځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومانده زما د تره (کاکا) په لاس کې وه، هغه ماته وویل چې په کلا بندۍ کې مه وېرېږه، که ته په دې عمر کې وه وېرېدلې، نو ټول عمر به دې په وېره او ډار کې تېرېږي، که د اسلام د بیرغ پورته کوونکی جوړېدل غواړې نو دا بیرغ همدا اوس پورته کړه، د دښمن دیوالونه مات او ځان ترې اوباسه بیا راوګرځه او پر دښمن ناڅاپي حمله وکړه، زه ونه ډار شوم، په درې میاشتنۍ کلا بندۍ کې مو ولږه هم تېره کړه، خو مونږ محاصره ماته کړه او ترې راووتو، او چې په کومو خوړو مو ځانونه ماړه کړل هغه مو له دښمن نه نیولي وو، د کلا بندۍ پر وخت چې زمونږ کوم آسونه له ولږې مړه شوي وو، د هغه کمی مو د دښمن له آسونو پوره کړ ...

صلاح الدین ایوبي ویلی دي، چې زما د ملت زامنو ته ووایه چې پرتاسې دښمن د مینې په وسله حمله کړې ده، تل یاد ساتئ چې هیڅ یو نامسلمان د مسلمانانو دوست کېدای نه شي، صلیبیان د جګړې په ډګر کې مقاومت کولای نه شي، د هغوی پلانونه له خاورو سره بخاورې شوي دي، نو ځکه اوس هغوی د مسلمانانو د نوي نسل له ذهنونو نه د اسلامي امت نه او نه مذهب سره د ورورولۍ او مینې د ویستلو هڅې کوي، هغوی چې کومه وسله کاروي هغه ډېره خطرناکه او ویرونکې ده هغه ذهني عیاشي، لټي او بېکاره ده، د دغو درېوو خرابیو د پیداکولو له پاره عیسویان او یهودان سره یو شوي دي، یهودان د خپلو لوڼو په وسیله په تاسې کې حیواني احساس راپاروي، تاسې له نشو سره عادت کوي، زه دا نه وایم چې دغه حیواني جذبه او نشې به ستاسې اخرت خراب کړي او له مرګ وروسته به تاسې جهنم ته بوځي، زه دا ویل غواړم چې ستاسې دغه بد عملي به ستاسې له پاره د دې نړۍ ژوند هم تر جهنم زیات تریخ کړي، تاسې چې څه ته د جنت خوندونه وایې هغه د دوزخ عذاب دی، تاسې به د صلیبیانو غلامان شي، چې ستاسې د خویندو او لوڼو بې پتي به کوي، ستاسې د قرآن پاڼې به کوڅو کې بادونه الوزوي، او ستاسې جوماتونه به د آسو په تبیلو بدل کړي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبي ویلي دی چې که د یو باو قاره قوم په حیث ژوندي پاتی کېدل غواړی! نو خپل روایات مه هیروی، صلیبیان له یوی خوا په تاسې باندې ظلم او تیری کوي او له بلې خوا د آسونوبګی او د پیسو لالچ درکوي، مسلمانان د دغسی عیاشیو منونکي نه وي، ستاسې دولت ستاسې ایمان او عمل دی، دا د صلیبیانو د ماتی ثبوت دی، چې هغوی ستاسې د تورو له وېرې له داسې بې حیا وسلو نه کار اخلي، چې د خپلو لونو په بې پتی کې ستاسې د غلامی خوبونه ويني، زما د ملت زامنو! خپل عملونه نیک وساتی، خپل نفسونه پخپل ولکه کې کړی، ظالم واکمن په اصل کې کمزوری وي، هغه خپل مخالفین د ظلم او جبر په وسیله د ځان تابع کول غواړي، او ځنی نور د پیسو په اسره غولوي، تاسې له ظلم او جبر هم مه داریږی او نه له هغوی نه د څه تمه او اسره وه لری، تاسې د اسلامي امت ګانده آینده او راتلونکی یاست، مونږ د اسلامي امت ماضي یو، دښمن ستاسې له اذهانو روښانه ماضی باسی او د خپلو نظریاتو او ګټوله تیارو یې ډکول غواړي. تر څو د اسلام اینده تیاره شي، خپل اهمیت وه پېژنی، دښمن یوازې د دې لپاره ستاسې د بل (تابع) کولو هڅې کوي، چې هغوی له تاسې ویریږي، پخپلو فکرونو کې ننی ورځې نه راتلونکې ورځې راولی، ځکه چې ستاسې د دښمن نظر ستاسې د دین په راتلونکې باندی دی، تاسې به لیدلي وي چې دښمنان له تاسې سره څه کوي؟ که تاسې د ذهنی عیاشی په مردار ډنډ کې پرېوتی نو سبا ورځ به د ټول اسلامي امت همدا حال وي.

د سلطان صلاح الدین ایوبي د استخباراتو مامور په ډېره چټکی د هغه پیغام عثمان صارم ته واوراوه او هغه ته یې پرې د عمل کولو لارې چارې هم وښودلې. د اسلام ستر سپاهي سلطان صلاح الدین ایوبي په ځانګړې توګه ویلي دي، چې خپل ځانونه له بې ځایه احساساتو وژغوری، ولولې او احساسات مو پر عقلونو باندی غالب نه شي، له پارېدنې ځانونه وساتی او ځانونه کنترول کړی، احتیاط حتمی دی، د استخباراتو مامور عثمان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صارم ته وویل، چې هغه خپله او دوه نور ملګري به یې په یو شکل نه یو شکل له هغه سره ګوري، او دغه اړیکې به قایموي، په سملاسي توګه دې خبرې ته اړتیا ده چې مسلمانان په خپلو کورونو کې چړې، بر چې، خنجرونه او تورې جوړې کړي او په کورونو کې یې پټې کیږدي ښځو ته په کور کې د خنجر او برچې د ګذار کولو او له هغې نه د ځان بچولو لارې چارې ورزده کړې، د یهودي نجونو خبرو ته غوږ کې مه ږدي، له هغوی سره داسې خبرې ونه کړي چې هغوی ته ترې شک پیدا کیږي، پخپل سر کومه جنګي چاره سرته ونه رسوي، ړومبی منظم شي، بیا یو مشر وټاکی، مشر باید د خپلو ملګریو هر یو کار وڅاري، او هیڅوک د خپل مشر له خوښې پرته کوم کار ونه کړي.

لمر په پریوتوو، د جومات امام راغی، د هغه په لیدو لېونی سړی صلیب راپورته کړ، او په منډه بهر راوه ووت، بهر یې بیا هماغه اعلانونه پیل کړل، . . . مسلمانانو! د صلیب تر سیوري لاندی راشی، ستاسې اسلام مړ شوی دی امام عثمان صارم ته له غوسې په دک نظر وکتل وې ویل. ده دلته څه کول؟ او تا هغه څنګه دلته کېښنولی و، هغ دې ولې ونه واژه؟ آیا ستا په رګونو کې د مسلمان پلار وینه وچه شوې ده؟ که زه بوډا شوی نه وی، نو هغه به مې له دې ځایه ژوندی پرې ایښی نه و.

یهودي هم نه دی، مسلمان دی، د صلاح الدین ایوبي پیغام یې راوړی دی، . . . هغه بوډا امام ته د سلطان صلاح الدین ایوبي پیغام واوراوه او وې ویل زه به په دې پیغام عمل کوم، له نن ماښام نه پرې بسم الله کوم خو مونږ ته د یوه امیر اړتیا ده، آیا تاسې به زمونږ مشري وکړی؟ دا سوچ وکړی چې که صلیبي حکومت ته خبر ورسېده ړومبی به د امیر مری پرې کوي.

امام خواب ورکړ آیا زه په جومات کې دا ویلای شم چې زه له خپل قوم نه بېل یم خو دا پرهکره به قوم کوي، چې زه د مشری وړ یم او که نه! زه د خدای جل جلاله په کور کې ولاړ وعده کوم چې زما پوهه زما ما زما اولاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زما روح به د اسلام د تحفظ او پراختیا او د صلیب د ځورتیا له پاره وقف وي...

زما ګرانه بچیه! د صلاح الدین ایوبي د پیغام یوه یوه کلمه په ذهن کې کېښېنوه، هغه تیک ویلي دي ځوانان د دین او هیواد اینده وي، هغوي خپل دین او هیواد روښانه او خپلواک کولای شي او د خپلو پد عملیو په نتیجه کې د غلامۍ ځنځیرونه په خپلو غاړو کې اچولي هم شي، کله چې کوم مسلمان ځلمی د یهودي او عیسوي نجونو په بې حیایۍ زړه بایلي او هغو ته په بد نظر ګوري، نو هغه دا احساس نه کوي چې د هغه خپله خور هم د هغې په څېر د ځوانانو د هوسونو ښکار کېږي. دا هماغه مقام دی چې قومونه تباه کوي...

زما زلمیه بچیه! د الله جل جلاله په دې پاک کور کې وعده کوم چې د صلاح الدین ایوبي په پیغام باندې به انشاء الله عمل کوم.

* * *

عثمان صارم کورته ولاړ، خپله خور النور صارم یې ځانله کېښېنوله او د سلطان صلاح الدین ایوبيپیغام یې ورته وا وراوه وې ویل: النور! زمونږ دین او ملي غیرت له تانه ډېره ستره قرباني غواړي، سره له نن خپل ځان یوه مستوره نجلۍ ګڼل پرېږده، مسلمانو نجونو ته دا پیغام ورسوه او هغوی د جهاد له پاره تیارې کړه، زه به تاسې ته د خنجر وهلو، غشي ویشتلو او برچې استعمالولو طریقې دروښیم.

ورروه! زه خو لا د مخه په دې فکر کې وم چې مونږ د خپلې آزادی او خپل قوم له پاره څه کولای شو، مونږ خو د نارینه و خولې ته ګورو.

عثمان صارم هغې ته وویل چې د صلاح الدین ایوبي او د هغه د پوځ په باب چې څومره خبرونه دلته خپرېږي، هغه ټول دروغ دي، د مسلمانانو کورنیو ته ولاړه شه او ښځینه و ته صحیح خبرونه ورسوه، عثمان صارم هغې ته صحیح خبرونه وویل او دا یې هم ورته وویل چې په مسلمانانو کې غداران او جاسوسان هم شته، هغه خپلې خور ته درې څلور کورنۍ وښودلې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورته وې ویل چې د هغوی مېرمنې د ځان ملګرې کړه او ورته ووایه چې مېړونه یې غداران دي هغې ته یې دا هم وویل چې د عیسوي او یهودي نجونو له دوستۍ نه ځان وژغوره، د هغوی مینه یوازې دوکه ده.

النور پوښتنه وکړه: آیا زه دوی له دلته راتللو منع کړم؟ هغه خوله تاسره هم آزادانه خبرې اترې کوي؟

عثمان صارم ورته وویل: زه به هغې ته نن ووایم چې زمونږ کورته دې نور نه راځي، هغه ډېره ذهینه او هوښیاره نجلۍ ده.

ديني الګزیندر یوه ځوانه عیسوي نجلۍ وه، کور یې له عثمان صارم نه لرې لرې وه د هغې پلار په ښار والۍ کې یو لوړ رتبه مامور و، د النور ملګرې او له عثمان صارم سره یې هم ژورې اړیکې پیدا کړې وې، چې عثمان به یې ولیده ډېره به خوښېده، عثمان صارم هغې ته نه ورنږدې کېده، هغه دا ګڼله، چې دا عیسوي جنۍ ده او دلته د جاسوسۍ له پاره راځي، هغه هیڅکله ديني ته په ناوړه نظر کتلي نه وو، لا چې له هغې سره به یې ټوکې ټکالې هم کولې، چې هغه شکمنه نه شي، خو چې اوس د دې اړتیا پیښه شوه چې ديني الګزیندر د هغوی کورته ورنه شي، نو اوس د هغوی له پاره دا خبر مشکله شوه، چې څنګه دیي ته ووایي چې نوره دې د هغوی کورته نه ورځي؟ خو د هغې منع کول ضروري وو ځکه چې عثمان په خپل کور کې خور او ملګرو ته یې ته جنګي روزنه ورکول غوښتل، او هغه ته دا هم معلومه نه وه چې تر دې وروسته به د هغوی کور ته څه ډول رازونه راځي د هغه له ډېر فکر وروسته دا اره چاره خوښه شوه، چې خپلې خور ته یې وویل چې ديني الګزیندر کله زمونږ کورته راشي، ته بهر ووځه او ورته وایه چې له کومې ملګرې کره ځم، په دې ډول خپله ملګرتیا له هغې سره سسته کړه، هغه به خپله زمونږ کورته راتلل پرېږدي.

د کرک د ښار خلکو د هغه لیوني خبرې کولې چې د مسلمانانو د تباهۍ وړاند ګوینه یې کوله، په نامسلمانو خلکو د هغه خبرې ډېرې ښې لګېدې، تولو په لتپاوه او ورپسې ګرځېدل به، خو هغه هیڅچېرې نه لیدل کېده، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت له خوا يې هم لټون کېده، ځکه چې د مسلمانانو د وېرولو او د هغوی د ولولو سړولو له پاره له هغه ليوني نه د کار اخيستلو پرېکړه شوې وه، چاته معلومه نه وه چې هغه چېرې تللی دی، هغه په هماغه شپه کوم لوري ته بې درکه شوی و، لس دولس ورځې غه وه لټول شو، صليبي حاکمانو له ښاره بهر هم ورپسې آسونه وه ځغلول، هغوی هيله لرله چې له دې ښاره به کوم پل ښارته تللی وي، لس دولس ورځې تېرې شوې خو هيچا يې درک ونه لګاوه.

په دغو لس دول ورځو کې عثمان صارم خپلې خور النور او د هغې ملګرو د وسلو کارول ورزده کړل، هغه نجونو ته د برچې کارول ډېر په ګرانه ورزده کړل، سر بېره پردې هغه مسلمانو ځوانانو ته د سلطان صلاح الدين ايوبي پيغام ورساوه او هغوي يې په يوه پټه جبهه کې تنظيم کړل، دغو ځوانانو هغه مسلمان کاريګر پيدا کړل چې برچې، غشي او ليندې به يې جوړولې، دا ټول د صليبيانو مزدوران وو، هغوی د ځانونو له پاره کومه وسله جوړولای نه شوه، مسلمانانو ته د کومې وسلې د ساتنې اجازه هم نه وه هغو کار ګرانو په پټه په خپلو کورنو کې وسلې جوړول پيل کړل، دا ډېر خطر ناک کار و، د نيول کېدو په صورت کې يې سزا يوازې مرګ نه بلکې تر د مرګ د مخه ډېرې وحشيانه سزاګانې هم وې، هلته به چې کوم مسلمان په يو معمولي ګناه وه نيول شو، له هغه به پوښتنې کېدلې، چې د مسلمانانو په کورونو کې څه کيږي، او جاسوسان څوک دي- د دې سره به يې د هغه بدن د مالوچو په څېر داندس کاوه، کارګرانو به چې کومې وسلې جوړولې، هغه به د عثمان صارم په څېر مسلمانو ځوانانو د مسلمانانو په کورونو کې پټې ايښودلې، د ورځې به مسلمانو نجونو د برقعو په څادرونو خنجرونه، غشي او ليندې پټې پټې يو ځای نه بل ځای ته وړلې، خو د وسلې جوړولو پروګرام ډېر سست وه .

هلته سلطان صلاح الدين ايوبيته د استخباراتو يو مامور خبر ورکړ چې په کرک او شاو خوا سيمو کې مسلمانانو ته د هغه پيغام رسيدلی دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته ځوانانو او پیغلو پټ مرکزونه جوړ کړي دي، دغه خبر راوړونکی یو ځیرک او زوړ مخبرو، مخبر وویل هغه سړی چې د سلطان صلاح الدین ایوبیپیغام یې د کرک مسلمانانو ته ورساو، د یوه لېوني په شکل کې یې دغه بریالیتوب تر لاسه کړ، سلطان صلاح الدین ایوبیپه دې خبر ډېر خوښ و، هغه وویل: د کوم قوم ځوانان چې راویښ شي، هغوی ته هیڅوک ماتې ورکولای نه شي.

د استخباراتو د اداري مرستیال زاهدان وویل: دغه بریالیتوب زما حوصله رالوړه کړه که تاسې اجازه راکړې، نو زه به د نیول شویو سیمو ځوانانو دومره راوه پاروم، چې هغوی به د اور لمبې شي او یو روشلم به وسوځي.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: او په دې اور کې به هغوی پخپله هم وسوځي، زه ځوانان لمبه کول نه غواړم، زه د هغوی په سینو کې د ایمان سپرغی بلول غواړم، د ځوانانو پارول کوم ګران کار نه دی، له هغوی نه به ځینې د پیسو په اسره ستاسې په لاسو کې لوبېږي، او زیاتره یې د احساساتي وینا و او جذباتي شعارونو په وسیله راپارېدلای شي، بیا چې ته پر هغوی څه کول غواړې وه یې کړه، هغوی پخپل منځ کې جنګولای هم شي، د دې لامل دا نه دی چې هغوی ناپوه او بې تجربې دي، او یا ګوندې هغوی خپل دماغ نه لري، اصلي خبره دا ده چې دا عمر همداسې دی چې د وینې ګرمي انسان یو څه کولو ته اړباسي، په دې عمر کې ذهن عیاشۍ ته هم تمایل پیدا کوي، او د نیکو اعمالو په لور هم، تاسې چې د ځوانانو ذهنونو ته هر ډول خوځښت او پارون ورکړې، د هماغې اغېز قبلوي، ستاسې د ملت دښمنان زمونږ د ځوانانو په اذهانو کې د عیاشۍ او جنسي خواهشاتو جرایم داخلول غواړي، د هغوی هدف همدا دی چې مونږ هغوی د جهاد لوری ته مایل نه کړو او د دښمن پر خلاف یې استعمال نه کړای شو.

ته هڅه کوه چې ځوانان را وپاروې، بلکې هغوی ته د خپلې اینده په باب فکر او سوچ ورزده کړه، د رسول الله صلی الله علیه وسلم په دې حدیث ځان پوه کړه چې خپل ځان وه پېژنه او خپل دښمن وه پېژنه ،د هغوی فکرونه بدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه، په هغوی کې ملي احساس څواکمن کړه، دا ځوانان د ملت ډېره ارزښتناکه شتمني ده، هغوی له پارېدلو او سوځیدلو وژغوره، د هغوی وژنه د پوهانو کار نه دی، پوهه او عقل دا دی چې دښمنان د هغوی له لاسه ووژني، خو هغوی ته خپل دښمن وروپېژنه، که کوم مسلمان په ما پسې بدې ردې ووایي، نو هغه نه د اسلام دښمن دی او نه خاین، هغه زما دښمن دی، زه به هغه ته د هغه قانون په ملاتړ سزا نه ورکوم، چې د اسلام او اسلامي سلطنت د تحفظ له پاره جوړ شوی دی، د ملت قانون د ملت د امیر د ځانګړي استعمال له پاره نه وي، د خیانت سزا هغه چاته ورکول کېدای شي، چې د هیواد او ملت جرړې پرېکوي او د دین د دښمنانو متې قوي کوي، که څه هم واکمن پخپله دغه ګناه وکړي، هغه خاین دي، او د سزا حقدار.

زاهدان پوښتنه وکړه: په داسې حال کې چې د هغه ځای ځوانان د قربانۍ له پاره تیار شوي دی، مونږ ترې څه ډول کار واخلو سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: د هغوی ولولې مه راپاروی، د هغوی فکرونه راویښ کړی، چې د هغه ځای له حالاتو سره هغوی سمه پرېکړه وکړي، چې هغوی باید څه وکړي، هغوی د احساساتو د اغېز لاندې پرېکړې ونه کړي، هلته نور هم ذهین مخبران واستوی، او زاهدانه دا یاد ساته! چې دښمن زمونږ نه، زمونږ د ځوانانو د ذهنونو خرابولو کوښښ کوي، او زمونږ د هغو حاکمانو بې لارې کول غواړو چې ذهنونه یې د ماشومانو په څېر دي.

هر یو قوم ته چې له جنګ پرته ماته ورکول غواړې نو د هغوی ځوانان په ذهني عیاشي اخته کړی، هغه به تر دې حده ستاسې غلام شی چې خپلې لوڼې به ستاسې خدمت ته وړاندی کړي او پرې به ویاړي، صلیبیان او یهودان د غسی سطحی ته زمونږ د ملت راټیټول غواړي لکه سلطان صلاح الدین ایوبي چې ناڅاپه څه وریاد شوي وي، هغه زاهدان ته وویل ما چاته ویلي وو چې په کرک کې هغو مسلمانانو ته چې وسلې جوړوي اور بلوونکی ماده ورولېږی او یا هغوی ته ووایی چې دغه ماده څه ډول جوړیږي. زاهدان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب ورکړدا خو هغوی ته ویل شوي دي، خبر را رسیدلی دی چې مسلمانانو د دغې مادي جوړول پیل کړي دي .

* * *

په کرک کې په سملاسي توګه داسې حالات پیدا شول، چې د هغه ځای ځوانانو پخپله فکر کول او عمل کول پیل کړلو د عیسویانو تر لاس لاندې سیمو کې صلیبي پوځونو د کاروانونو لوټل پیل کړي وو کاروانونه دومره عام نه وو، سوداګر او نور سفر کوونکي به یو ځای اوسېدل، د هغوی شمېر به چې دوه دوه نیم سوو ته ورسېده، نو د کاروان په صورت کې به یې لېږد کاوه، دا یو دفاعي ګام و، له کاروان سره به وسله وال کسان هم وو، اوښان او آسونه به زیات وو د سوداګرو بې شمېر مال دولت به وو، په کاروانونو کې به ځینې کورنۍ هم وې، دې وګړیو به کوچ کاوه، د صلیبیانو ظلمونو نه به په تنګ راغلیو زیاتره مسلمانانو به هجرت کاوه او د مسلمانانو د واکمنۍ سیمو ته به تلل، دومره لوی کاروان به څو تنو غلو لوټلی نه شوو د کاروان وګړیو به یې مقابله کوله، صلیبیانو دا کار خپل پوځ ته سپارلې و، هغوی ته به که د کاروان خبر راغی نو د خپل پوځ یو دوه ټولي به یې د سیمې د غلو په لباس کې وه لېږه او هغه کاروان به یې لوټ کړ. په کاروانونو کې به یواځې مسلمانان وو، دا جرم هغو صلیبي پادشاهانو هم کړی او د لوټ شویو مالونو یې برخه اخیستې وه، چې اوس په تاریخ کې د صلیبي جنګونو د قهرمانانو په توګه معرفي کوی .

په دې ګناه کې مسلمانان واکمن هم شامل وو، هغوی د کوچنیو کوچنیو ریاستونو واکمن وو، که هغوی سره پوځ هم و، د لوټ شویو کاروانونو درې څلور کسه به د دغو واکمنو دربارونو ته فریادي ورغلل، نو چا به یې خبره نه اوریده، ځکه چې دغو واکمنو ته هم به صلیبي نجونو ، شرابو او د سر زرو د یو څو پیسو ټکو برخه ورکول کېده، که دغو واکمنو غوښتی وای نو د صلیبي غلو مخه یې نیولای شوه، خو هغوی دغو صلیبي ډاکوانو ته داسې آزادي ورکړې وه، چې د هغوی د ریاستونو په دننه کې یې هم غلاوې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولې، صلیبیانو هغوی دومره رانده کړي وو، چې د هغوی د ریاستو سرحدي سیمې چې هم ترې په کرار کرار نیولې، هغوی ځینی واړه ریاستونه د همدغو ډاکوانو په وسیله پرله پسی وځورول او بالاخره یې ترې جزیه اخیستل پیل کړل، په دې ډول د اسلامي سلطنت لمن راټولیده، نور الدین زنگی او صلاح الدین ایوبي دغه ریاستونه هم نیول غوښتل، دغه ریاستونه هغوی تر صلیبیانو زیات خطرناک ګڼل یو ځلې نور الدین زنګې صلاح الدین ایوبي ته یو پیغام لیکلی و، چې له څو نورو خبرو پرته یې ورته د دغو کوچنیو ریاستونو په باب هم لیکلي وو، د دغو کوچنیو ریاستونو واکمنو خپله خاوره له صلیبیانو سره ګرو کړې ده، هغوی له کفارو نه زر، مرغلرې او له مسلمانانو تنبتول شوې نجونې د ډالیو په توګه تر لاسه کوي، او د اسلام نوم ورسره ډوبوی .

دغه مسلمانان تر کفارو زیات خطر ناک او پلید دي، هغوی د پادشاهیو په نشو کې مست دي، او صلیبیان یې د حکومتونو په جرړه کې داخل شوي دي، صلیبیانو ته له ماتی ورکولو د مخه ضروري ده، چې دغه مسلمان ریاستونه ونیول شي او له اسلامي سلطنت سره یو ځای کړای شي، د بغداد تر خلافت لاندې راوستل شي، تر دې سرته د اسلام د ساتنې بله چاره نشته .

د دې خطرو سره سره به کله کله کومه ډېره ستر قافله په بیدیا کې د تېرېدو په حال کې لیدل کېده، له کرک نه څو میله لرې یو کاروان روان و، په هغې کې تر سلو زیات اوښان وو، زیات شمېر آسونه وو، په کاروان کې د سودا ګرو مالونه وو، او یو څو ګورنۍ هم پکې وې، یوه کرونۍ داسې هم وه چې په هغې د دوه نجونې وې، دواړه خویندې، قافله له معمول سره سمه د مسلمانانو وه، د کرک له سیمې چې تېرېده صلیبیان پرېدی خبر شول، یو ټولی پوځ یې ورپسې ولېږه او په رڼا ورځ یې پر کاروان حمله وکړه، د قافلې آس سپورو کلکه مقابله وکړه، خو څرنګه چې د صلیبیانو شمېر زیات و، د هغه ځای شګې په وینو سرې شوې، صلیبیانو تر کوچنیانو پورې ووژل، پنځلس شپاړس مسلمان ځوانان پاتې شول، هغوي یې بندیان کړل، دواړه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجونې یې هم ونیوې، اوښان او آسونه یې له سامانونو سره بوتلل، دغه کاروان چې کله کرک ته ورسېده تر ټولو د مخه یې بندیان روانکړي وو، په هغوی پسې پر دوه آسونو باندې دوه نجونې وې، چې له جامو یې څرګندېدله چې مسلمانانې دي، ورپسې صلیبي عسکر روان وو چې مخونه ې په نقابونو پوښلي وو او ورپسې به مالونو او سامانونو بار د اوښانو او آسونو کتارونه روان وو، نجونو ژړل د کرک اوسیدونکي یې د سیل له پاره راووتل، هغوی ورته چک چکې او خنداګانې کولې، ځکه چې هغوی پوهېدل چې دا لوټ شوی کاروان د مسلمانانو دی، او بندیان هم مسلمانان دی، په دغو بندیانو کې یو ځلمی د آفاق په نامه و، دواړه نیول شوې نجونه د همغه خویندې وې، آفاق زخمي هم وه د هغه له تندې او اوږې وینې بهېدلې، هغه د لوټ شوې قافلې په مخ کې کرک ښار ته ننه ووت، نو کله یې چې سیل کوونکي ولیدل، په لوړ غږ یې وویل، د کرک مسلمانانو! زمونږ سیل کولو ته راغلي یاست؟ دې نجونو ته وګوري، دا زما نه ستاسې خویندې دي دواړه مسلمانانې دی .

یوه صلیبي د شاله لوري په لته وواهه پر مخې پرېووتو لاسونه یې په رسیو د شا لوري ته تړل شوي وو یو بندي هغه راپورته کړو خو افاق بیا چیغې کړې، . . د کرک مسلمانانو! دا ستاسې لوڼې دي دوه درې پټ مخیو یې په وهلو پیل وکړ، او خویندو یې په چغو چغو ژړل او فریادونه یې کول، د الله جل جلاله له پاره زمونږ ورور مه وهی، زمونږ سره چې هر څه کوی وې کړی، خو هغه مه وهی یوې خور یې چیغې کړې، آفاقه غلی شه! ته د هغوی هیڅ کولای نه شې، خو آفاق نه غلی کېده، په سیل کوونکیو کې مسلمانان هم وو چې خپلې وینې ې څښلې، خو څه یې له وسی نه کېدل، د هغوی غیرت د همغوی له مخې تېرېده او هغوی ورته کتل، په غوی کې له نورو ځوانانو مسلمانانو سره عثمان صارم هم و، هغه خپلو ځوانو ملګریو ته وکتل، د ټولو سترګې سرې وی او زړونه یې په زوره درزېدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم د لږ وخت له پاره له دغه لوټ شوي کاروان سره روان و، په لاره کې یو غریب غونډې مو چې ناست و، چې د خلکو ځپلې به یې جوړولې، هغه ته کوم مسلمان د خپل کور په ډیوډۍ کې د شپې تېرولو ځای ورکړی و، تو له ورځ به بیرون ناست و ځپلې به یې جوړولې او ګنډلې، دهغه له قسمته کاروان د هغه له مخې هم تېر شوو هغه هم د آفاق نارې او جونو فریادونه او ژړاګانې واورېدې، آفاق یې په وینو سور ولیده، پر هغه یې د صلیبیانو تیری هم ولیده، خو داسې یې ولیده لکه هغه چې هیڅ هم لیدلي نه وي، دغه مو چې نه چا جومات او نه کلیسا ته په تللو لیدلی وو هغه کله د یهودانو عبادت ځای ته هم ورغلی نه و، د هغه لوري ته هماغه چا پاملرنه کوله چې ځپلې به یې ګنډلې، چا کله په خبرو هم لیدلی نه و، هغه له خلکو نه شړل شوی انسان ښکارېده، چې له صلیبیانو سره یې هم اړیکې نه وې او له مسلمانانو سره یې هم ...

عثمان صارم په تلو تلو کې له دغه مو چې نه ذ تیرېدو په حال کې و، ناڅاپه وه درېده بندیان مخکې بیول شوي و، اوښان لا وریسی روان وو، کله چې وروستی اوښ تېر شو، عثمان صارم دواړه ځپلې و ویستلې، د مو چې مخې ته یې کېښودې، او د هغه مخې ته کښېناست، موچې د چا ځپلې جوړولې، هغه عثمان صارم ته سر راپورته هم نه کړ، او نه یې ورته وکتلو عثمان اخوا دیخوا وکتل، غلي شان یې ورته وویل : دغه دواړه جونی باید نن شپه آزادی کړو.

موچي له سر راپورته کولو پره په دومره ټیټ غږ ورته وویل چې بې له عثمان صارم نه بل چا نه اورېدله، پوهېږې چې نن شپه به دا نجونې چېرته وي عثمان صارم ځواب ورکړ، پوهېږم خو له مونږ نه چا هغه ځای دننه لیدلی نه دی ...

موچي چې په خپل کار لګیا و وویل : ما لیدلی دی خو له هغې ځایه د نجونو راویستل ممکن نه دي، عثمان صارم ورته په غوسه ناک ډول وویل :

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د کوم مرض دوايې؟ زمونږ لارښوونه وکړه، که مونږ نجونو ته ورسیدو او بیا وه نیول شوو نو هم د دغو نجونو مرۍ خو به پرې کړو.

موچي ورته وویل: د څومره ځوانانو قرباني ورکولای شی.

عثمان وویل: څومره ځوانان چې غواړې؟

موچي ورته وویل: همدا نن شپه امام ته ځانونه ورسوی

موچې ورته وویل: سبا شپې ته.

عثمان وویل: څومره ځوانان له ځان سره بوځم.

موچې له لږ ځنډ وروسته وویل: اته! چې خنجرونه او اور بلوونکی ماده هم ورسره وی.

عثمان صارم خپلې خپلۍ په پښو کړې او روان شو.

***

لمر لا پرېوتی نه و، عثمان صارم په لاره کې خپل اوه تنه همزولي له کورونو رااوویستل او د امام کورته د ځانونو رسولو یې ورته وویل، پخپله هم د امام کورته ولاړ دا د هغه جومات امام و، چې د عثمان صارم پکې له هغه لیوني سره خبرې شوې وې، عثمان صارم همدغه امام پر خپلو ملګریو د مشر په حیث منلي او هغوی قبول کړی و، دغه ځوانان به د یو بل په کورنو کې سره راټولیدل او د اینده په باب به یې پلان تیاراوه، اوس د دوه تښتول شویو نجونو مسئله مخی ته راغله، نو عثمان صارم د هغوی د خلاصون اراده وکړه چې په اصل کې د ځان وژنې اراده وه، هغه د موچي له وینا سره سم د امام کورته ولاړ، امام په نا آرامۍ سره په خپله برنډه کې قدم واهه چې عثمان یې ولیده، ودرېده او پوښتنه یې وکړه عثمانه! تا د هغه د بندي چېغی اورېدلي؟ داسې ښکارېده چې هغه نجونې یې خویندې وې.

عثمان صارم وویل: ای محترم امامه! زه د هغه بندي نارو ته د لبیک ویلو له پاره راغلی یم، برجیس را روان دی او زما ملګري هم راځي.

امام پوښتنه وکړه ته به څه وکړې؟.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثمان صارم وویل : زه پوهېږم چې زمونږ بې شمېره نجونې د کافرانو په ولکه کې بندیانې دي، خو دغو دوه نجونو زه په ازمېښت کې اچولی یم .

له یوه سوړ اسویلي وروسته یې وویل: یا الله ما صرف د یوې شپې لپاره ځلمی کړې او یا همدا نن شپه مرګ راپه برخه کړې .

امام وویل : یا الله ما ته ددې توفیق راکړې چې دغه مظلومانې ازادې کړم که نو ټول عمر به مې د دغودوه مسلمانو نجونو زارۍ او فریادونه په غوږو کې انګازې کوي ... او زه به لیونی شم .

عثمان صارم وویل : مونږ ته د خپلې پوهې روښنایي راوښایه ، زه هیله مند یم چې مونږ به تاسې د یوې شپې څخه زیات غمجن نکړو .

د عثمان صارم دوه ملګري دننه راغلل، امام هغوی ته د کیناستو اشاره وکړه وویل بیا یې دوی دواړو ته وویل: نن شپه داسې معلومېږي چې زما پوه ختمه شوې، زه باید داسې بې واکه نشم، خو څوک چې زمونږ غیرت او احساسات راوپاروي نو بیا بې واکه شو چې د دې د سرولو لپاره څوانی پکار ده .

خو زما زامنو! زه ډېر بوډا شوی یم، زه نوره حوصله نلرم، خو تاسې چې هر څه کوی په احتیاط یې وکړی .

یو یو ځوان راتللو چې ټول اووه کسان شولپه اخر کې موچی هم راغی ، هغه د خپل سامان بوجۍ راپشا کړې وه چې زړې څپلۍ او سامان پکې وه ، هغه بوجۍ وغورځوله او ملا یې نیغه کړه بیا یې وخندل، کله چې هغه ملا نیغه کړه او ودریده نو هیچا هم دا فکر نه کاوه چې دا هماغه موچی دی کوم چې په لاره کې ناست او څپلۍ جوړوی، هغه چې کله د امام په کور کې ناست وه موچی نه بلکې برجیس وه، د علی بن سفیان د جاسوسی اداری تکړه او غښتلی مجاهد .

برجیس امام ته وویل : دا ځوانان همدا نن شپه د هغو نجونو د خلاصون لپاره کلک دي، پدې کار کې د ناکامی او نیولو څخه برسیره د یقینی مرګ امکان هم شته .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ځوان وویل: ښاغلی برجیس! مونږ دا خطر په ځان منلی دی تاسې د دی فن استاذ یاستی مونږ ته لارښوونه وکړی.

برجیس وویل: که د عقل خبره منی نو زه یوه سلا او مشوره درکوم! د صلیبیانو سره ډیری زیاتی مسلمانی پیغلی دي، په هغې کې ځینی صلیبیانو په ماشومتوب کې د کاروانونو څخه راتښتولی، هغوی ته یې خپله روزنه او ښونه ورکړی، د هغوی څخه د جاسوسی او بد اخلاقی لپاره کار اخلی، تاسې دا ټولی نجونی خو نشی راخلاصولی، که تاسې ټول زماد فن څخه ګټه پورته کول غواړی نو زه تاسې ته وایم چې د دی دوه نجونو لپاره اته کسان قربانی کول د عقل خبره نده، حوصله او صبر کول پکار دی.

عثمان صارم په احساساتو وویل: زه څرنګه حوصله او صبر وکړم!

برجیس وویل: زماپشان! ایا زه کسبی موچی یم؟ زه چې کله په مصر کې ووم نو عربی اس راته تیار ولاړ وي او په کور کې دوه نوکران لرم، خو دلته د دری میاشتو څخه په لاره کې د خلکو مرداری څپلی او بوټان جوړوم، زه تاسې د دی دوه نجونو او پوره کرک د ازادی لپاره ژوندی ساتل غواړم حوصله او صبر وکړی.

عثمان صارم او د هغه اوه ملګری د حوصلی او صبر له دایری څخه وتلی وه، د هغوی د خبرو څخه څرګندیدله چې هغوی د حوصلی او صبر همت هم نلري. هغوی د چا د لارښوونی څخه پرته په هغه ځای د برید او حملی لپاره چمتو وه چې په کوم ځای کې نجونی ساتل کیدی، هغوی د امام خبری اوریدلو ته هم تیار نه وه، بلاخره برجیس ورته وویل چې د هغه دوه ملګری په هغه ځای کې نوکران دي چیری چې صلیبیان د شپی یو ځای کیږي او شراب خوري. دا دوه جاسوسان د شوبک د فتح څخه وروسته د تښتیدونکو عیسایانو سره راغلی وه، هغوی ته نوکری هم پیدا شوی وه او بریالی جاسوسی یې کوله.

تاسې هغه ودانۍ لیدلی ده چې په کومه کې صلیبی قوماندانان چې د اتیالیا، فرانسی، برتانیا او جرمنی څخه زمونږ د مقابلی لپاره راغلی دی اوسیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې وداني کې یوه لوی کوټه ده چې هغوی د ماښام څخه وروسته پکې یو ځای کیږي، شراب خوري او نڅا کوي، د هغوی د خوشحالی لپاره نجونی موجودي وي، هغوی تر نیمی شپی پوري غوبل جوړ کړی وي، تاسې لیدلی چې هغه ځای لوړ دی او ټول ښار ورڅخه معلومیږي، هلته پوځیان پیره هم کوي، هغې ودانۍ ته رسیدل امکان نلري، هیڅ عام سړی بلکې خاص ښاري سړی هم هلته نژدی نشي ورتلای، زه دا معلومولی شم چې هغه دوه نجونی په کوم ځای کې دی خو هلته رسیدل امکان نلري یوازی یوه لاره شته چې زمونږ پوځ د باندی څخه سمدستی برید وکړي چې پدی سره به ټول عسکري او پوځی قوماندانان له هغه ځای څخه وځی او د حملی په مخنیوی کې بوخت کیږي، خو نن شپه حمله نشی کیدای او دا هم نشو ویلای چې صلاح الدین ایوبی څه وخت برید کوی .

امام د برجیس څخه وپوښتل حملی او برید ته اړتیا ده؟ یا دا چې د دی ودانۍ څخه خلک ووځی او نجونی هلته پاتی شی، پدی صورت کې به زمونږ دا ځوانان هلته ورشی او نجونی به راخلاصی کړی .

برجیس د خپلی تجربی په اساس په ډاډ سره وویل : هو! که په ښار کې غټه او لویه ګډوډی راشی، اور ولګیږي، جنګی سامان تباه شی نو هغوی به د ودانۍ څخه ووځی او هغه ځای ته به ورشی .

برجیس په ژور فکر کې ډوب شو، هغه عثمان صارم او د هغه ملګرو ته په غوره سره وکتل او بیا یې وویل : هو! زما مجاهدینو ورونو! که په کوم ځای کې اور اچولی شی نو بیا ددی دواړو نجونود خلاصون لاره پیدا کیدای شی .

عثمان صارم په ورخطایی سره وویل : زر راته ووایه ښاغلیه! چیری اور اچول پکار دي، مونږ ټول ښار ته هم اور اچولی شو .

برجیس وویل: تاسې ټولو هغه ځای لیدلی دی په کوم ځای کې چې د صلیبیانو اسونه تړل شویدی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته نژدې شپږ سوه اسونه تړل شوي، نور اسونه جلا جلا ولاړ دي، د دوی سره په خوا کې همدومره اوښان هم ولاړ دي، د دې په څنګ کې د څارويو لېاره د وچو وښو غرونه ولاړ دي، د هغې څخه لږ وړاندې د پوځ خيمې هم پرتې دي، هلته خرګاډی هم ولاړ دی، هلته داسې سامان ډېر دی چې سمدستي اور اخلي خو د دې ټولو شا او خوا پيره کوونکې پوځيان ګزمه کوي، د شپې په مهال هلته هيچاته د ګرځيدو اجازه نشته که تاسې دې سامانونو ته اور اچولی شی نو صليبيان به د نړۍ ټول شی‌ان هير کړې او هلته به ځانونه ورسوي، د وښو، خيمو او سامان لمبې به اسمان ته پورته شي، په ټول ښار به ويره او ډار خپور شي، که د اور اچولو په خوا کې تاسې اسونه هم خلاص کړۍ نو هغوی به داسې حال جوړ کړي چې ډېر خلک به تر پښو لاندې کړي، خبره دا ده چې څوک به اور اچوي؟ څوک به اسونه خلاصوي؟ او د اور اچولو لپاره به هلته څرنګه رسيدای شې؟ ".

يو ځوان په ډېر اعتماد ووېل داسې وګڼه چې اور واچول شو! او هغه ودانۍ هم خالي شوه نو بيا به مونږ څه کوو؟

برجيس ووېل : زه به په هر ګام کې درسره وم! هغې ودانۍ ته تاسې زماڅخه پرته نشی رسيدای، هلته زمادوه ملګری شته دی، هغوی به ماته د نجونو ځای راپه ګوته کوي، دا فکر هم وکړی چې که نجونی راخلاصی شی نو هغوی به چيری ساتل هم غواړی ، د دې پيښې څخه وروسته به د کرک په مسلمانانو قيامت راځي! صليبيان دا خبره هيڅ نشی منلای چې پرته د مسلمانانو څخه دا کار بل څوک کولای شی .

امام ووېل : مسلمانان کله په ډاډ او ارام کې دي؟ زه دا سلا درکوم چې همدا کار بايد وکړو، صليبيانو ته بايد څرګنده کړو چې کله مسلمانان هر څومره مجبوره او تر فشار لاندې هم راشي خو غلامي نه مني او د هغوی وار او ګذار څګر ټوټې کوي .

برجيس خو کماندو جاسوس ؤ، هغه ډېر رازونه معلوم کړي او سلطان صلاح الدين ته يې استولي وه، خو هغه ته د داسې لويو عملياتو وخت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاس نه و ورغلی، هغه داسې سخت او لوی عملیات کول اړین بلل تر څو صلیبیان پدی پوه شی چې مسلمانان هر څه کولای شی، هغه عثمان صارم او نور ملګری پوهول چې هغوی باید څه څه وکړي، د دی عملیاتو دوه برخی ډېری خطرناکی وی :

لومړی دا چې د اور اچولو لپاره باید دری څلور نجونی ولاړی شی، هغوی باید د پیره کوونکی څخه د کوم لوی او غټ افسر پته وغواړی او پدی پلمه پیره کوونکی ووژنی ، برجیس د دی کار لپاره نجونی ځکه غوره کړی چې هغوی د نارینه څخه په پیره کوونکو باندی زیات اثر کولای شی ځکه په نارینه و باندی شک کیدای شو.

دویمه خطرناکه مرحله دا وه چې د صلیبیانو په مرکزی ودانۍ باندی څومره ځوانان حمله او برید وکړی .

برجیس او امام دا پریکړه وکړه چې په برید کې باید کسان کم وي او همدا اته بس دی ځکه زیات کسان شک پیدا کولای شی بیا د نیولو خطر زیاتیږی .

وروسته دا خبره مخ ته راغله چې داسې زړوری نجونی به چیری پیدا شی، عثمان صارم وویل چې یوه به زما خپله خور النور شی، دویم ځوان وویل چې یوه به زماخور شی، د نورو ځوانانو خورګانی نه وي خو دا هیله څرګنده شوه چې هغوی به خپلی همزولی له ځان سره راولی .

برجیس د ځوانانو لارښونه او مشری پخپله غاړه واخیستله، لمر پریوتی وه، د جومات امام یو لوری ته ولاړ، نور ټول یو یو له کوره ووتل، تر ټولو اخر برجیس ووتلو، هغه بیا موچی شو چې د دنیا د حالاتو څخه هیڅ خبر نه و، هغه کړوپ کړوپ داسې روان وه لکه د ټولی نړۍ غمونه چې پده بار وی .

***

عثمان صارم لا د خپل کور څخه لری و، چې رینی الیګزینډر ورسره مخامخ شوه، هغه د صارم د خور النور کلکه ملګری وه، خور او ورور دواړو غوښتل چې رینی الیګزینډر د هغوی کور ته رانشی خو یو دم د هغې منع کول هم ګران کار وه او شک یې پیدا کولو، رینی الیګزینډر د صارم سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

توکی هم کولی او ځان يې ورته نژدی کاوه، عثمان صارم فکر کاوه چې رينی اليگزينډر غواړی د هغه اخلاق او عمل خراب کړي او پدی توګه د هغه ايمانی احساس او جذبه ختمه کړي، پدی مابنام رينی اليگزينډر ورسره په لاره کې مخامخ شوه، صارم ورته وخندل او لاره يې ورڅخه چپوله چې رينی اليگزينډر يې په لاره کې ودريده او هغه يې ودرولو، عثمان صارم د دی څخه نه ويريدلو چې ګوندی هغه مسلمان ځوان دی او د يوی صليبی نجلی سره په ودريدو به ونيول شی او سزا به وګوري، هغه پدی هم پوهيده چې صليبيان او يهوديان پدی خوشحاليږي چې د هغوی يوی انجلۍ شکمن مسلمان په خپل جال کې راګير کړيدی، عثمان ودريده او ويی ويل : زه ډېر ضروری کار لرم رينی اليگزينډر !

رينی اليگزينډرد مينی څخه په ډکو سترګو وويل: ته هيڅ کار نلری عثمان! ايا ته پداسې اسانۍ سره زماڅخه ځان خلاصولی شی؟

عثمان صارم رينی اليگزينډر ته وويل : زه ستا څخه د خلاصون هيڅ فکر او تصور هم نکوم"

رينی اليگزينډر په خندا وويل دروغ مه وايه عثمان! زه ستاسې له کور څخه راغلم، ستا خور ماته په ډاګه وويل چې نور زمونږ کورته زياته مه راځه! عثمان خفه کيږي .

رينبتيا عثمان! تا خپله ولی دا خبره ماته ونکړه؟

عثمان صارم چوپ ودريده، د هغه خور له ورخطايی څخه کار اخيستی وه، هغه ته اوس ځواب ورکول ګران وه، رينی اليگزينډر چې عثمان چوپ وليده نو وی ويل : ته ماته داووايه چې زه ولی ستاسې کور ته نوره درنشم؟

د عثمان صارم فکر او سوچ په بل ځای کې وه، هغه ورخطاء وه او احساسات يې پاريدلی وه، هغه د پلمی لپاره څه پيدا نکړل، د هغه د خولی څخه هغه خبره راووتله چې د هغه په زړه کې وه، هغه وويل: رينی اليگزينډر ! زه نه پوهيږم چې ولی مې تاته ونه ويل چې نوره زمونږ کورته مه راځه! خو اوس واوره! که زه او ته هر څومره مينه او محبت سره وکړو خو مونږ او تاسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو د بل دښمنان یو! ته د خپل محبت خبره کوي خو زه د ملي او قومي محبت قایل یم کوم چې د صلیب او قران تر منځ هیڅ وخت نشي پیدا کیدای، دا زما وطن دی! ستاسې خلک دلته څه بلا غواړي؟ تر څو چې ستاسې د قوم یو سړی هم زمونږ په خاوره کې موجود وي زمونږ او تاسې دوستي امکان نلري زما په زړه کې چې څه وه هغه می صفا درته وویل.

رینی الیگزینډر وویل : زما په زړه کې چې څه دي هغه هم واوره! زما د زړه څخه ستا محبت نه صلیب لرې کولای شي او نه قران، تر څو چې تا ونه ګورم زړه می نه قرارېږي، تا چې په خندا وګورم نو زما روح هم په خندا شی، عثمان واوره! که ته ما له خپل کور څخه منع کړې نو دا به د دواړو لپاره ښه نشی!

عثمان صارم په حوصله سره وویل: ته ماته اخطار او ګوت څنډنه راکولای شی ځکه چې ته د حاکمې ډلې انجلۍ یې - که زما په زړه کې د حکومت نیشه وی نو ته به اوس دلته نه ګرځیدی بلکې په بندکې به خوسا شوی وی!

بیا رینی الیگزینډر وویل : ایا ته پدی نه پوهیږې چې ستا په هکله زه ټول معلومات لرم؟ ایا زه ستا د پټو کارونو څخه پرده پورته کړم، ایا زه ستا د کور څخه هغه ټوله زیرمه او ذخیره د غشو، تورو، خنجرونو او نورو شیان راوباسم چې تا زماد قوم او حکومت په خلاف ساتلی چې تاته د هغې د ساتلو حق او اجازه نشته، النور ته ته توره وهل او خنجر وارول ور زده کوی، او ستا په پټو ملګرو کې زه څو کسان هم پیژنم، عثمان! ته پدی نه پوهیږې چې ستا او بند تر منځ یوازې زما بدن پرده دی، ته پوهیږې چې زما پلار څوک دی او څه نشی کولای ، هغه پنځه ځلې په کور کې دا ویلی چې د عثمان نیول او بندی کول ضروری دی ، هر ځلې ما خپل پلار ته عذر کړی چې د عثمان خور زما ډېره ګرانه ملګرې او د هغه پلار د یوې ښځې څخه بې برخې دی، دوه درې ځلې زه خپل پلار د ګلې یم چې ستاسې سره اړیکې وشکوم، ماته دا هم ویلې شوی چې مسلمانان د دی ور ندي چې د هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره اړیکی وساتلی شي خو زه د مور او پلار یواځنی اولاد یم هغوی زما خفه کول نه غواړي .

لمر پرېوتی او ماښام تیاره شوې وه، عثمان صارم پدې خبرو چوپ پاتې شو، د هغه فکر او خیال بل لورې ته وه، هغه د کوم ځواب ورکولو څخه پرته روان شو، هغه څو ګامونه اخستی وه چې ریني الیګزینډر داسې ورسره مخامخ شوه چې د دواړو سینې یو له بل سره ونښتې، ریني الیګزینډر خپل دواړه لاسونه د هغه په اوږو کېښودل چې عثمان ته د هغې د بدن څخه داسې زړه راښکوونکی بوی ورغلو چې هغه مخکې نه و محسوس کړی.

نجلۍ هغه ته دومره نژدې شوه چې شاګاني یې سره ټکر شوې، د ریني الیګزینډر د وریښمو پشان نرم او پاسته ویښتان چې د عثمان صارم په مخ ولګېدل نو هغه داسې وېرپیده لکه د قفس څخه چې مرغی ځان ازادول غواړي بیا ریني الیګزینډر هغه خوشې کړ.

عثمان صارم په بنده بنده ژبه وویل ما خوشې کړه ریني الیګزینډر ! ما همداسې ډېره پرېږده، زما لاره جلا ده، مونږ دواړه یو ځای نشو تللای .

ریني الیګزینډر په راښکوونکي اواز وویل : محبت قرباني غواړي! ووایه څه قرباني غواړې، زه ژمنه درسره کوم چې څه دې زړه غواړي هغه کوه او څوک تا نشي بندی کولای .

عثمان صارم وویل : او زه هم درسره ژمنه کوم زه تاسې ته نه وایم چې زما په زړه کې څه دي او څه کول غواړم، زه ستا د دې ښکلي او حسین جادو په جال کې نه راځم .

ریني الیګزینډر وویل : زه باید دا ثابته کړم چې زه ستا لپاره قرباني ورکوم ولاړ شه عثمانه! ستا کار دی، خو زه ستاسې د کور څخه نه منع کېږم.

عثمان صارم منډه کړه، ریني الیګزینډر ورته کتل او سوړ اوسیلی یې وویست.

***

عثمان صارم چې کله کورته ننوت نو برجیس هم را رسیدلی وه، عثمان کورته ننوت او خپلې مور، پلار او خور ته یې ټول څه وویل چې صلیبیانو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو کاروان لوټ کړی او د هغې څخه یې دوه نجونې په زور راوستې، زمونږ ملګرو فیصله کړې چې هغه راخلاصې کړو او پدې کار کې النور ته اړتیا ده.

د صارم پلار د صلیبیانو سره په جګړه کې خپله پښه له لاسه ورکړې وه نو ځکه یې خپل پاتې ټول عُمر پدې ارمان کې تیراوه چې د جهاد څخه بې برخې پاتې شو، هغه عثمان ته وویل! زویه: که تا د داسې خطرناک کار اراده کړې نو زه دا خبره وانه ورم چې زما زوی د خپلو ملګرو سره خیانت او غداری کړې، پدې کار کې د نیول امکان زیات دی، که ته ونیول شوی او ملګری خلاص شول نو ځان قربان کړه خو د هغوی پته مه ورکوه، ماته د د اسلام سپیڅلی دین د سرلوړی لپاره لوی کړی یې، ما ستا د خور د نکاح کولو څخه وروسته غوښتل چې تا پوځ ته واستوم، ولاړ شه او زما روح ډاډه کړه، یو ځل بیا واوره! زه دا اوریدل نه غواړم چې ستا په رګونو کې د صارم څخه د بل چا وینه ده.

پلار خپلې لور النور ته هم اجازه ورکړه، عثمان هغې ته وویل چې برجیس په برنډه کې ولاړ دی، هغه به د دې عملیاتو مشری او رهنمایي کوي، پلار یې صارم هم برنډې ته راغی او برجیس ته ورغی، عثمان خپلې خور النور ته وویل چې سمدستي خپلې دوه داسې همزولې راولې چې پدې کار کې درسره یو ځای شي، النور سمدستي له کور څخه ووتله او لږ ځنډ وروسته یې دوه همزولې له ځان سره راوستې، په همدې وخت کې د عثمان یو ملګری هم د خپلې خور سره را ورسیده، بیا وروسته د عثمان نور ملګری هم را ورسیدل او سره یو ځای شول.

برجیس نجونو ته لارښوونې پیل کړې چې په کومو لارو ولاړې شي، د هغوی په وړاندې به پیره کوونکې راځي او هغه به مو منع کوي، تاسې ورته ووایئ چې مونږ رینالډ پاچا راغوښتې یو خو اوس راڅخه لاره غلطه شوې نو تاسې زمونږ لارښوونه وکړه، ستاسې یوه ملګرې به د نوکرې په شان درسره روانه وي چې د هغې په سر به سامان وي، پیره کوونکې به ختمول او بیا به اور اچول کیږي، د اور اچولو سامان به د نوکرې ملګرې په سر وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي، د رسیو پرې کول او اسونه هلته په رسیو تړل شوي هغه به خلاصول غواړي، د رسیو پرې کول او اسونه هلته په رسیو تړل شوي وهل هم ضروري دي چې هرې خواته خپاره شي. بیا ځیني اسونه په خنجرونو وهل هم ضروري دي چې هرې خواته خپاره شي.

بیا ځیني اسونه په خنجرونو ته د خپل شکل او جامو بدلولو وویل او یوه یې برجیس سمدستي نجونو ته د خپل شکل او جامو بدلولو وویل او یوه یې پکې نوکره کړه چې هغې خپل مخ او لاسونه تور کړل، بیا یې ځوانانو ته لارښووني پیل کړې، هغه خپله هم ورسره ملګرې وه، د عثمان صارم پلار هم ځیني مشورې ورکړې، بیا یې ټولو ته خنجرونه ورکړل، د هر وخت تیر شوی وه خو برجیس ویل چې تر اوسه پورې خلک ویښ دي، هغه وداني به هماغسې روښانه وه چې نور ښار به ویده شو، تیاري پیل وه تر دې چې د تللو وخت راغی.

ټول باید جلا جلا ولاړ شي او په ټاکلې ځای کې سره یو ځای شي د نجونو لاره او کار جدا وه، هغوی ته وخت ښودلی شوی وه چې څه وخت باید اور واچوي، دا به داسې وخت وي چې د برجیس ملګرې به برید ته چمتو وي، دا داسې خطرناک عملیات وه چې د لږې غلطۍ او بې احتیاطۍ په سبب یې ول داسې بندیخانې ته ټیله کولای شول چې له جهنم څخه کم نه وه، زیات خطر نجونو ته وه ځکه چې هغوی کمزورې وي او د نیولو په صورت کې به په هغوی څه راتلل، النور وویل چې د نیولو په صورت کې باید ټول ځانونه ووژنو او کفارو ته ژوندي ځانونه پلاس ورنه کړو.

په ښار باندې چوپوالي راتللو تر دې چې ټول ښار چوپ او غلی شو، په هیڅ ځای کې روښنایي نه ښکاریدله، یوازې یو ځای وه چې هلته د ورځې په شان غوبل جوړ وه، دا هغه ځای وه چې صلیبي قوماندان هلته راټولیدل، اوسیدل، هلته ټول یو یو راټول شوي چې د مخکې شپو په شان یې شراب څښل او نڅاګانې یې کولې، پدې شپه د خبرو موضوع هماغه دوه مسلمانې نجونې وې چې د کاروان څخه د مال او سامان سره نیولې شوې وې.

یو قوماندان وپوښتل چې دا نجونې نور کار ته هم پکاریدای شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوځي افسر وويل چې نجوني هوښياري معلوميږي خو هغوی د جاسوسی لپاره نشي استعماليدای، د يوی عُمر شپاړس اولس کاله او د بلی عُمر اوه ويشت کاله دی، څه وخت د ساعت تيری لپاره استعماليدای شي.

يو لوړ افسر وويل: وروسته هغوی دوه افسرانو ته وسپاری چې بيا هغوی ورسره واده وکړي.

دا نجونی د هغوی د بد اخلاقه خبرو موضوع گرځيدلی او د مسلمانانو په خلاف يې بد رد ويل.

پدی وخت کې هغه دوه نجونی په جلا جلا خونو کې وی او دومره يې ژړل چې بی حاله شوی وی.

د هری يوی سره يوه يوه نوکره هم موجوده وه چې ډيری مکاری او چالاکی وی او پدی فن کې يې تجربه لرله.

هغوی نجونی پاکی کړی او د شپې جامی يې وراغوستلی، هغوی هيڅ نه وه خوړلی حال دا چې هغوی ته ډير غوره او ښه خوراکونه ايښودل شوی وه، دواړه يو له بلی څخه هيڅ خبری نه وی چې يو په بلی څه تيريږي، دواړو پخو ښځو هغوی ته شنه شنه باغونه ښودل، يوی ته ويل کيدل چې هغه د فرانسی پاچا خوښه کړی او بلی ته وويل شول چې هغه به د جرمنی ملکه شی.

د دی په خوا کې هغوی ته گوت څنډنی او اخطارونه هم ورکول کيدل که هغوی دا باشاهان خفه کړل نو بيا به هغوی عامو پوځيانو ته سپارل کيږي.

دواړه نجونی د اطرافی کليو اوسيدونکی وي، هغوی بی زړه او ډارنی نه وی خو بی وسی وی، هغوی د خپل ځان او ابرو د خوندی کولو لپاره هيڅ نشول کولای، د هغوی پلار، مور او ورونو غوښتل چې د هغوی د حيا او ابرود ساتلو لپاره هجرت وکړي خو په لاره کې د صليبيانو په جال کې راگير شول، مور پلار يې شهيدان او ورونه يې بنديان شول، د الله پاک څخه پرته د هغوی اواز اوريدونکی نه وه، هغوی د بند څخه د تښتيدلو وړتيا هم نلرله ، هغوی ژړل او انديښمنی وی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی وروړ افاق په بيګار کمپ کې زوريده، هغه زخمي وه او صليبي ځناورو دېر وهلی وه، کله چې پخواني بنديان ماښام د جبري کار څخه راستانه شول نو نوي بنديان يې وليدل، د هغوی څخه يې د هغوی غمناکې کيسې واوريدلې، په هغې بنديانو کې يو افاق زخمي وه خو هيچا يې هم درملنه نه وه کړې، پخوانيو بنديانو څه درمل له ځان سره پټ ساتلي وه، هغوی د شپې د افاق زخم پاک کړ او بيا يې دوايي پرې واچوله.

افاق د خپلو ټپونو پروا نکوله بلکې هغه خپلو خويندو ته انديښمن وه، هغه د نورو بنديانو څخه پوښتل چې د هغه خورګاني به چيرې وي او خپله څه ډول له بند څخه تښتيدلی شي؟ بنديانو هغه ته په ډاګه وويل چې د هغه خورګاني به چيرې ساتل کيږي او له هغوی سره به څه سلوک کيږي. بنديانو ورته وويل چې دا بند ځای ديوالونه نلري او نه چاته کړه، ور اچول کيږي خو د تيښتې هيڅ امکان نشته، که تيښته وکړې نو چيرې به ولاړ شی او بيا به نيول کيږي چې بيا به داسې سزا او مرګ ورکول کيږي چې د هغې تصور هم ممکن ندی، هغه ته وويل شول چې دلته د کلنو کلنو څخه راهيسې بنديان پراته دي حال دا چې د همدی ښار کرک اوسيدونکي دي خو د تيښتې زړه نکوي.

هغوی پدې پوهيدل که صليبيان دوی ونه نيسي نو بيا به يې تولو کورنۍ ونيول شي، د دې تولو خطرونو سره سره افاق د تيښتې او د خپلو خويندو د راخلاصولو په هکله فکر کاوه، هغه په لاره د تللو ورتيا هم نلرله، بنديان د ستړتيا په سبب په درانه خوب ويده شول خو افاق هماغسې ويښ وه .

***

عثمان صارم په خپ اواز وويل : نجوني نيولی شوی نه وی؟ .

برجيس وويل: الله تعالی يادوه عثمان ! مونږ اوس د مرګ په خوله کې پراته يو، د زړه څخه ويره او ډار وباسه،

برجيس وويل: ته په نورو نجونو باور لرې؟

عثمان صارم وويل: پوره باور پرې لرم! د هغوی په هکله انديښنه مه کوه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس وویل: مونږ د غلا لپاره نه یو راغلی، الله جل جلالله به مدد راسره کوي.
عثمان صارم او برجیس په کور کې نه وه، دواړه د خپلو ملګرو سره د ودانی په خوا کې په یو ځنګل کې پټ ناست وه کوم ځای کې چې دوه نجونی ساتل شوی وی، برجیس هغوی پوه کړی وه چې په کومه اشاره به هغوی کار پیل کوی.
د عثمان صارم سره د هغه څلورو نجونو غم او فکر وه چې د اور اچولو لپاره تللی وی چې په هغې کې یې خور النور هم وه، دا وخت د اور اچولوو سره سم د هغې لمبی باید پورته شی، که پلان کامیاب شی نو د مرکزی ودانۍ څخه به ټول پوځی مشران او چارواکی د اور په لوری ځی او دوه راتښتول شوی نجونی په یوازی پاتی کیږي چې د هغوی خلاصون به بیا اسانه شی، د څلورو نجونو د تللو ډېر وخت وشو خو کار لا نه وُ پیل شوی، کیدای شول پیره کوونکی به هغوی رامنع کړی وي.
نجونی لا پیره کوونکی ته نه وي رسیدلی ځکه چې هلته موجود نه وه او نشتوالی یې خطر وه ځکه چې د ژوند په صورت کې یې هغوی اور اچولو ته نه پریښودلی، څلور واړه د وچو وښو د ډېریو سره تیریدی، په تیاره کې هغوی ته د خیمو انبار نه ښکاره کیده، هغوی څلور واړه یو ځای تللی چې په لاره کې ورته یو مشعل ښکاره شو، هغوی د مشعل په لوری ورغلی چې پیره کوونکی ورته راښکاره شو، مشعل په ځمکه کې ټومبل شوی وه، پیره کوونکی مشعل راواخیست او د نجونو مخی ته ودریده او هغوی یې رامنع کړی، هغه چې د نجونو ځلیدلی جامی ولیدی نو وډار شو، د هغوی سره یوه نوکره هم وه چې سامان یې په سر باندی ایښی وه، پیره کوونکی ورڅخه وپوښتل چې تاسې څوک او چیری روانی یاستی؟
النور په ناز او خندا سره وویل :داسې معلومیږي چې مونږ لاره غلطه کړیده؟ رینالډ بلن لیک راغلی وه او مونږ ورسره د شپی لپاره ژمنه کړی وه، لږ ځنډ راڅخه وشو نو چا راته وویل چې دا لاره لنډه ده په همدی باندی

Scanned by CamScanner

ولاړ شي نو ځکه مونږ دی لوری ته راووتلو ، اسونه تړل شویدی، نو مونږ په کومه لاره ولاړ شو؟

په یو عادي سپاهي باندي د ډار اچولو لپاره د پاچا رینالډ نوم اخیستل بس وه ځکه سپاهیان پوهیدل چې صلیبي چارواکي د کومو اخلاقو خاوندان دي، رینالډ به دا نجوني د خپلی عیاشي او فحاشي لپاره غوښتی وی د نجونو جامو، شکل او قوارو او بیا د النور خندا او ناز دا ثابتوله چې دا نجوني د صلیبي چارواکو د مطلب شي ان دي. سپاهي هغوی ته لاره ښودل پیل کړل، په همدی وخت کې یوه انجلۍ د هغه شاته شوه او پداسي ځواک یې د هغه په بدن کې خنجر ورننویست چې د زړه څخه یې د باندی ووت، د هغه د لاس څخه مشعل وغورځیده، النور سمدستي په دواړو پښو مشعل مړ کړ، نورو نجونو هم خپل خنجرونه په سپاهي وار کړل چې د هغه د خولی څخه اواز هم ونه وتلو.

برجیس هغوی ته ویلی وه چې کله هغوی وچو وښو ته اور واچوی نو په رڼا کې به ورته خیمی او نور پوځی سامان هم ښکاره شي، هغوی ته ځینی شیان په تیاره کې هم ښکاریدل، نوکری انجلۍ سمدستي خپل سامان ښکته کړ چې د اور اچولو شیان پکې وه.

هغوی د وچو وښو یو انبار ته اور واچولو، بیا یې نورو ته چې لږ څنګه وروسته ټولو انبارونو اور واخیست، اوس نو خطر زیات شو ځکه چې هر لوری ته روشنایي شوه، لږ وړاندی هغوی ته خیمی هم ښکاره شوی، څرنګه چې خیمی له رخت څخه جوړی شوی وی نو اور اخیستل یې ګران نه وه، خالی ګاډی یوی او بلی خواته ولاړه وه، نجونو په پوره چټکتیا سره کار پیل کړ او په خر ګاډو باندی یې اور اچونکی مواد وشیندل چې هغې اور واخیست، پدی وخت کې د اور لمبې او روښنایي تر اسمان پوری ورسیده، نجونی په منډه اسونو ته ورغلی، تر دی وخته پوری هیڅوک هم نه وو راویښ شوی، نجونو د اسونو رسی او پړی پری کړی او بیا یې څو اسونه په خنجرونو زخمیان کړل، هغوی ووریدل او بد حالت یې پیل کړ، هر لوری ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځغلیدل، کوم اسونه چې ترلې پاتې شول هغوی غوبل پیل کړ، دا نه وه څرګنده چې څومره اسونه خلاص شوي او غوبل یې جوړ کړی ، پدې وخت کې اوښان هم راپورته او هر لوری ته په منډو شول .

څلور واړه نجونې د اسونو او اوښانو په منځ کې راګیر شوي، اور دومره ګرم شو چې نژدې شا او خوا یې چا طاقت نشو کولای، د اسونو او اوښانو د منډو او شور څخه سپایان او پوځ رابیدار شو.

راتښتول شوي نجونې د ناوو پشان جوړې شوې وې، دواړو کوټو او خونو ته په یو وخت کې یو یو سړی ورننوت، دا د صلیبیانو جنګي مشران وه، هغوی شرابو مستان کړي وه، نوکراني د خونو څخه د باندې ووتې، دواړه نجونې په کوټو کې په منډو شوې او د پناه ځای یې لټولو، د هغوی د حیاء ، ابرو او عزت بچ کوونکی پرته د الله تعالی څخه بل څوک نه وو، یوه انجلۍ پړمخ ولویده او بیا یې دواړه لاسونه د خدای پاک دربار ته پورته کړل او د خپلې مرستې لپاره یې راوبللو، صلیبي په کړس کړس وخندل او ور وړاندې شو، په همدې وخت کې هغه د باندې شور او غوغا واوریده، دا شور او غوغا ډېره زیاته وه، هغه سمدستي دروازه خلاصه کړه چې کله یې د باندې ولیدل نو لکه ټول ښار چې اور اخیستی وي، اور دومره ګرم او سخت وه چې اسونه د ویرې څخه دې لوړ او پورته ودانۍ ته هم را رسیدلی وه، د صلیبي واکمن نیشه ختمه شوه، دویم صلیبي واکمن هم له خپلې خونې څخه په ورخطایي راووت، دوه درې کسان په منډه راغلل او په ویریدلې اواز یې وویل: خیمو، وښو او خرګاډو اور اخیستی ، ځغلیدونکو ځارویو څو کسان تر پښو لاندې کړي ، که په ښار کې دا اور لګیدلی وایی نو دې چارواکو یې غم نه کولو هلته د پوځ سامان سوځیده او پوځي ځاروي هر لوري ته تښتیدل. په لږ وخت کې ټول چارواکي او پوځي کسان په منډه شول او د اور په لوري ورغلل، هغوی غوښتل زر تر زره اور ووژني، د دې ودانۍ په شا او خوا کې چې کوم وسله وال پیره کوونکي وه هغوی هم د اور په لوري ولاړل، ساتوونکي او باډي ګارډان هم د خپلو چارواکو پسې شول .

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس په لوړ اواز وویل: تاسې هم په مخه شی، هغوی ټول د ودانۍ په لوری ورغلل، د هغوی په لاسونو کې خنجرونه وه، هغوی خپلو دوه ملګرو ته ناری کړی چې په ودانۍ کې نوکران وه، یو نوکر د برجیس سره مخامخ شو خو هغه ته د نجونو درک معلوم نه و نو په کوټو باندې سر شول، هلته هیڅ چاروا کی او غټ سړی نه وُ چې د دوی مخه یې نیولی وایی.

برجیس او بل نوکر د نجونو پسی ګرځیده، په برنډه کې ډېری نجونی ولاړی وی چې زیاتی پکې لوڅی او لغړی هم وی، هغوی ورځخه د نوو نجونو په هکله وپوښتل خو هیچاته هم څرګنده نه وه چې نوی نجونی چیری دی.

هغوی ګرځیدل چې په یوه خونه کې یوه انجلۍ راپیدا شوه خو هغه د ویری او ډار څخه پټه شوی وه، خود برجیس ملګرو دواړه نجونی د ورځی په لاره کې لیدلی وي نو ځکه یې پیژندلی خو هغوی خپل مخونه پټ کړی وه چې څوک یې ونه پیژنی، انجلۍ چې کله دا مخ پټی ځوانان ولیدل نو چیغی یې کړی خو برجیس هغه وپوهوله چې دوی مسلمانان دي او ستاسې د خلاصون لپاره راغلی خو هغی دا خبره نه منله بلاخره هغوی په زور له ځان سره کړه، په بله خونه کې د هغې بله ملګری پیدا شوه هغې هم د خپلی خور په شان وکړل چې هغه یې هم په زور له ځان سره ملګری کړه، نوری نجونی چې د صلیبیانو سره له ډېری مودی اوسیدی هغوی په حیرانتیا سره دا حالت لیدلو او دا کسان یې ډاکوان او غله ګڼل نو یوی او بلی خواته په منډو شوی، دواړو نجونو چیغی او ناری وهلی برجیس بیا ورته وویل لږ فکر وکړی مونږ الحمدلله مسلمانان یو او په کوم مسلمان کور کې ستاسی یې پټول غواړی، هغوی په ډېره ګرانه غلی شوی او د غازیانو ګروپ له ودانۍ څخه په خیر سره ووت.

***

د اور حالت ډېر ویرونکی وُ، لمبی ډېری زیاتی لوړی او ډارونکی وی، هر لوری ته اور خپور شو او مخ په خپریدو وُ، اسونو او اوښانو په ښار کې قیامت جوړ کړی وه، ټول ښاریان راویښ شول، په کوڅو، سړکونو او لارو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې خوشي شوی څارویو داسې بد حالت را اخیستی وه چې خلک د ویرې په کورونو کې ننوتي وه، خو اور چې کوم ډار او ویره پیدا کړې وه د هغې په وجه خلک د خپلو کورونو پرېښودلو ته تیار وه، ګډ وډې او بې نظمي هرې خواته خپره وه، د سلطان صلاح الدین ایوبي جاسوسان هلته موجود وه، هغوی هوښیار او وخت پېژندونکي وه، هغوی چې کله اور، څاروي او ګډ وډې ولیده نو اوازه یې خپره کړه چې د سلطان صلاح الدین ایوبي لښکر ښار ته راننوتی دی، دا انګازه د مسلمانانو لپاره ډېره خوشحالوونکې او د صلیبیانو لپاره زړه بوګنوونکې وه، دا انګازه د اور پشان په ښار کې خپره شو او کفار تېښتې ته چمتو شول.

صلیبي چارواکي چې کله د اور ځای ته ورسیدل نو هیڅ انسان هم په سترګو نشو، هغوی هم همدا فکر وکړ چې د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ کلا سورۍ کړې او دننه راننوتی دي، هغوی سمدستي پوځ د جګړې لپاره تیارسۍ کړ او یوې برخې ته یې د کلا څخه د باندې وتلو حکم هم وکړ، دوه درې قوماندان د دیوال په سر وختل او د باندې یې هر لورې ته وکتل، د باندې چوپتیا وه او د هیڅ لورې څخه برید نوۀ شوی، د کلا شاتنۍ دروازه خلاصه شوه تر څو پوځ له کلا څخه ووځي د کلا دروازه د شپې چانه خلاصوله خو دوی پدې خاطر خلاصه کړه چې دا یوه سلطان صلاح الدین ایوبي لښکر مخه ونیي ځکه هغوی ګمان کاوه چې سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ راننوتی او دا غوبل یې جوړ کړیدی، دا د پوځ او لښکر د راتللو معنا ورکوي، صلیبیانو د سلطان صلاح الدین ایوبي لښکر د مخنیوی لپاره خپل پوځ د باندې د ویستلو او د دروازې خلاصولو خطر یې په ځان قبول کړ، هغوی دا پریکړه په ویره کې کړې وه چې غلطه فیصله وه، کله چې شاتنۍ دروازه خلاصه شوه نو د کلا اوسیدونکي صلیبیان په منډه د کورونو څخه د تېښتې په خاطر راووتل، چې پدې کې غوبل جوړ شو او زیات شمیر اوسیدونکي دروازې ته راتول، د دروازې څخه پوځیان وتل خو ولسي خلک د سیلاب پشان په دروازه ورغلل چې هیچا یې مخه نشوه نیولای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اور مخ په خپریدو ؤ، د خرګادو سره نژدې پوځي وسلې او سامان پروت ؤ چې د هغې ساتل او لرې کول ضروري وه یا دا چې اور باید مړ شي خو د اور وژلو لپاره اوبه کمې وې، هلته نه کوم لوی ډنډ وه او نه کومه ویاله، په ښار کې لږ کویان او څاګانې وې خو اوبه راوړنکي هیڅوک هم نه وه، ښاریان په کورونو کې پټ شوي او څه د تیښتې په حال کې وه، دا کار یوازې پوځ کمپ کې مسلمانان پراته دي د هغوی څخه کار واخلې، هغوی سمدستي حکم وکړ چې د بیګار کمپ مسلمانان پدې پلمه راولې چې که اور یې وژلو نو سهار به ټول خوشي شي، بندیان هم د شور او غوبل په وجه راویښ شوي وه خو پیره کوونکو هغوی په زور سره ویده کول، چې د بندیانو د راوستلو حکم ورته راغې، په خوا کې ورسره د خلاصون او ازادۍ ژمنه هم وشوه، پدې بندیانو کې افاق هم وه، د زخمونو له لاسه د هغه بدن خوږیده هغه یو بندي ملګرې ته وویل که د صلیبیانو ټول حکومت وسوځي زه د اور وژلو لپاره نه ځم.

یو بندي ورته وویل: لیوني کیږه مه! هغوی ویلي چې تاسې اور مړ کړې بیا ازاد یاستې، دا چل دی، دا کافران دروغ وایي، ته زمونږ سره یو ځای ولاړ شه او بیا وتښته، مونږ خو نشو تښتیدلی، دوی زمونږ د کورونو څخه خبر دي، ته باید ولاړ شې.

افاق وویل چیرې به ولاړ شم.

بندي ورته د خپل کور پته ورکړه او ویې ویل: زه به وخت نه ګورم که حالت مناسب وه تا به خپل کور ته ورسوم، خو هلته تر ډېر وخت پورې مه پاتې کیږه ځکه چې بیا به صلیبیان زما ټولې کورنۍ ته سزا ورکوي.

صلیبیانو ټول بندیان له ځان سره بوتلل او په مختلفو کویانو باندې یې وویشل، پوځیانو اوبه راویستلې او بندیانو په مشکونو کې وړلې، هغوی په منډه منډه اوبه وړلې او په اور یې اچولې، په دوه درې چکرونو کې وړلې، هغوی په پیره کوونکې وه خو دې کار امکان نه درلوده، بندیان او پوځیان سره ګډ وډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول او هر يو له بل څخه بې پروا شو، صليبي چارواکو په ويره او ډار سره هر چاته کنځلې کولې، پدې وخت کې د ويريدلې اسونو يوه ډله راغله چې بنديان او سپاهيان يې تر پښو لاندې کړل، ځيني ولويدل خو ځيني يوې او بلې خواته شول، افاق د زاړه بندي سره د کور په لورې روان شو، مسلمانانو ته هيڅ خطر نه و ځکه چې هغوی فکر کاوه چې د سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ راغلی دی، بندي خپل کور ته ننوت، د هغه ټوله کورنۍ راويښه شوې وه، هغوی ډېر زيات خوشحاله شول خوپخواني بندي افاق هغوی ته تسليم کړ او بيا يې ورته وويل: دا پټ کړی او ډېر زر يې له ښار څخه وباسۍ، زه نشم پاتې کيدای، صليبيانو سبا د خلاصون وعده کړې، هغوی اوس څوک نه پيژني، که زه پاتې شوم نو بيا هيڅ وخت نشم خلاصيدای.

د بندي پلار وپوښتل ايا دا خبره ريښتيا ده چې د سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ راننوتی دی؟

بندي وويل: هيڅ معلومات نشته! اور ډېر زيات او سخت دی، معلوميږي نه چې کله به مړ شي.

د بندي پلار وويل که زمونږ پوځ نه وي راغلی نو بيا زه دا خطر څرنګه ومنم؟

بندي وويل دا سړی خپله وځی!

پلار يې وويل د ده نه زمونږ لپاره هيڅ خطر نشته، اوس اوس ستا کشر ورور دوه مسلمانې نجونې زمونږ کورته راوستی، دا دواړه د عثمان صارم ملګرو د صليبيانو د پاچايي ميلمستون څخه راخلاصې کړيدی، هغه داړه مونږ په کور کې پټې کړيدی.

بندي وپوښتل هغه نجونې څوک دی.

پلار يې وويلدا هغه نجونو دی چې هغوی پرون د يو کاروان څخه راتښتول شويدی ا د هغوی ورور لکه چې بندي وی.

افاق په ورختطايي سره وويل : چيرې دي هغه نجونې؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ ځنډ وروسته افاق خپلې خویندې په غیږکې نیولې، الله پاک د هغوی دُعا اوریدلې او قبوله کړې وه، دا ډېر احساساتي وخت وه، د هغوی پلار مړشوی او کاروان تالا شوی وه، هغوی د داسې معجزانه لیدلو تصور هم نه کولو.
بندي سمدستي د کور ښځه ووتلو، هغه د بند ښځه تښتیدل نه غوښتل، د هغه کوچنې ورور د عثمان صارم او برجیس سره وه، پخواني بندي سمدستي بیرته کورته راغي او نجونو ته یې وویل : زر شي چې د ښار ښځه د وتلو وخت پلاس راغي، هغه ته وویل شول چې افاق د دې نجونو ورور دی. هغه دروازه د ځان سره ملګرې کړل او د کور ښځه ووتل، د باندې درې اسونه ولاړ وه، دا کار برجیس کړې وه هغه واړه نجونې په اسونو سپرې کړې، کله چې برجیس په دریم اس سپریدلو هغه ته د افاق په هکله وویل شول.
هغه سمدستي افاق په دریم اس باندې سپور کړ او دا یې ورته وویل : الله پامان دوستانو! که ژوندي و بیا به سره ګورو! هغه منډه کړه او د ښار د شاتنۍ دروازې په لوری روان ؤ له کومې چې ښاریان تښتیدل.
برجیس دا لاره مخکې کتلې وه او د تیښتې وخت ورته پیدا شوی وه، هغه په لاره کې درې اسونه راونیول او هلته یې راوستل، کله چې صلیبي چاړواکو ولیدل چې ښاریان تښتي نو د دروازې د بندولو حکم یې ورکړ، کله چې برجیس هلته ورسیده نو دروازه بندیدله او ولسي خلک پکې راګیر وه، هلته یو غوبل جوړ شوی ؤ، برجیس یو دم چیغې کړې د شا له لوری پوځ را روان دي، دروازه خلاصه کړې، وتښتې، مسلمانان را روان دي.
خلکو زور ولګولو نو دروازه بیا خلاصه شوه، خلک د سیلاب پشان له کلا ښځه په وتلو کې شول کله چې افاق او خورګانې یې له کلا ښځه ووتل نو برجیس افاق ته وویل چې د خپلې خور په اس سپور شي ځکه چې یو اس د دوه نرانو زور نشي لرلای ځکه چې زمونږ سفر ډېر اوږد دی. افاق د یوې خور سره سپور شو او بلې ته یې وویل چې د سپرلۍ ښځه ونه ډاره شي ځکه اس هغه نه غورځوي، هغوی خپل اسونه په منډه کړل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

برجیس ته معلومه وه چې په لاره کې صلیبي پوځ پروت دی، هغه ته خالي لارې هم معلومې وې چې هلته پوځ نه وو، هغوی هماغه خالي لارې ته شول، د کرک تښتیدونکي خلک یوې او بلې خواته خپاره شول، رښا هر لورې ته خپره وه، افاق او نجونو ته معلومه نه وه چې هغوی په څه ډول راخلاص شول، برجیس چوپ ؤ، د کرک لمبې او رڼا شاته پاتې کیدله او شپه د اسونو د رفتار سره تیریدله.

***

کله چې سهار راوختلو برجیس سره د خپلو درې ملګرو د مسلمانانو سیمې ته ورسیدلو، هغه یو قوماندان ته ځان ور وپیژندلو د سلطان صلاح الدین ایوبي په هکله یې ورځخه وپوښتل، قوماندان هغه د خپل پوځ مشر قوماندان ته ورسولو او د هغه څخه یې د سلطان صلاح الدین ایوبي معلومات واخیستلو. برجیس په خپل کار او عملیاتو ډېر خوشحاله وه ځکه له یو لورې یې دوه مظلومې نجونې او د هغوی ورور راخلاص کړې وه او له بل لورې یې په کرک کې داسې لوی او غټ عملیات کړي وه چې د صلیبیانو ملا یې پرې ماته کړه، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا سلا او مشوره ورکول غوښتل چې سمدستي په کرک باندې برید او حمله وکړي.

د کرک سهار ډېر بوګنوونکي او ډارونکي وه، د اور لمبې کمې شوې خو اور لا هماغسې لګیده، د صلیبي پوځ سامان او د ځارویو واښه ټول سوې وه، خیمې او نور پوځي وسایل او وسلې هم سوځیدلې وې، اسونه او اوښان چې ټوله شپه یې منډې وهلې دې ستړي شوي پراته وو، هر لورې ته د هغو خلکو مړي هم پراته وه چې د اسونو او اوښانو تر پښو لاندې شوي او له منځه تللي وه، بندیانو او سپاهیانو تر اوسه پورې لا اوبه راوړلې او په اور یې شیندلې. صلیبي چارواکي تر دې وخته پورې پدې فکر کې وه چې د صلاح الدین ایوبي سپاهیانو دا کار کړی خو د هغوی هیڅ اثر نه ښکاریده، هغوی د کلا په دیوال هر لورې ته وکتل خو د خپل پوځ څخه پرته هغوی بل څوک ونه لیدل، هلته د اسلامي پوځ هیڅ اثار نه معلومیدل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هغوی د دې خبرې څېړنه پیل کړه چې اور څرنګه اچول شویدی، هغوی د پیره کوونکی مړی پیدا کړ چې په خنجرونو زخمی او مړ شوی وه خو د اسونو او اوښانو تر پښو لاندی داسې خراب شوی وه چې د خنجرونو زخمونه یې نه معلومیدل، د پیره کوونکی د مړی څخه لږ لری څلور د ښځو مړی هم پراته وه چې اوښانو او اسونو تر پښو لاندی او خراب کړی وه، څیړونکی عادی سړی نه بلکې د صلیبیانو د جاسوسی اداری مشر او استاذ هرمن جرمنی وه، هلته ډېر مړی پراته وه خو د ښځو دا څلور مړی هغه ته پلاس ورغلل، د هغوی څیری د پښو لاندی بالکل خرابی او مسخ شوی وی او د بدن هیڅ برخه یې هم روغه نه وه پاتی شوی، د هغوی جامی هم تار تار شوی وی. په وینه او خاورو کې د هغوی څیری هیڅ نه معلومیدی، یوازی د جامو څخه داسې معلومیدی چې ښځی دی، د ټولو پوستکی له بدن څخه جلا شوی او په ځینو برخو کې غوښه هم راوتلی او جدا شوی وه، د ځینو هډوکی لوخ او مات شوی وه، د هر مړی په غاړه کې ځنځیر او په هغې کې کوچنی صلیب هم ځوړند وه، دا صلیبونه د دی خبری ثبوت وُ چې دا ښځی عیسایانی دي .

هرمن او نور افسران پدی حیران وه چې د ښځو مړی دلته څه کوی، دا خو پوځی او عسکری برخه ده، دلته د عامو خلکو لپاره هیڅ اجازه نه وه او نه دلته کومه لاره وه، دا د څارویو او سامان ګودامونه او زیرمی وی، هلته نور مړی هم پراته وه خو هغه د سپاهیانو وه، ښځی د شپی دلته ولی راغلی دی؟ د دی پوښتنی ځوابوونکی هیڅوک نه وُ، یوازی اټکل کیده چې پوځیانو فاحشه ښځی دلته راوستی او بلاخره دلته د پښو لاندی شوی خو خبره دا وه چې اور څرنګه ولګیده، د ښار په مسلمانانو شک کیدای شو خو اصل کار کوونکی پیدا کول ګران کار وه، فیصله وشوه چې په ښار کې جاسوسان او پولیس وګرځی او شکمن مسلمانان ولټوی چې په هر چا باندی لږ شانته شک هم راغی هغه بندی او تر سختو پلټو لاندی باید راشی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د النور او نورو دری نجونو کورنی ډېری ورخطاء او اندیښمنی وی ځکه نجونی بیا ژوندی رانغلی، هغوی پدی وپوهیدل چې ژوندی نه وي نیولی شوی، هغوی خپله دنده په پوره کامیابۍ سره سرته رسولی وه خو تر اوسه پوری لا درکه وی. عثمان صارم او د هغه ملګری هغه ځای ته د خلکو په ډله کې ولاړل چیری چې اور لګیدلی وه، هلته ورته ځرګنده شوه چې د څلور ښځو مړی پیدا شوی، وروسته اعلان وشو چې د څلور ښځو مړی په فلانی ځای کې ایښودل شوی، ټول ښاریان باید هغه وګوري او د پیژندلو کوښښ یې وکړي، عثمان صارم او د هغه ملګری هماغه ځای ته ولاړل او څلور مړی یې ولیدل، د هغوی په سینو باندی صلیبونه ایښودل شوی وه، هیڅ‌ها هم هیڅ مړی ونه پیژندلو ځکه د پیژندلو لپاره هیڅ نښانی او اثار نه وه، د خیرو څخه هم پوستکی وتلی وه، ځینی ځیری دننه ننوتی او چتی شوی وی.

د عثمان صارم اوښکی روانی شوی او د خلکو څخه جلا شو، د هغه نور ملګری هم ورغلل، هغوی ته دا ځرګنده وه چې دا مړی د چا دی، یو یکې د عثمان د خور النور او پاتی دری یې همزولی او مجاهدی ملګری وی، هغوی څلور واړو د شپې خپل ایمانی مسئولیت په پوره بریالیتوب سرته ورسولو او بیا شهیدانی شوی خو د هغوی دْ شهادت سترګو لیدونکی انسان موجود نه وه، د هغوی حالت داسې ښکاروله چې لومړی هغوی پیره کوونکی وژلی او بیا یې ګودامونو ته اور اچولی چې کله یې اسونه خوشی کړی نو د همدی اسونو تر پښو لاندی شوی، معلومه نه وه چې څومره اسونه او اوښان د هغوی په مړو تیر شوی، د دوه پیغلو د حیا او ابرو د خوندی ساتلو لپاره څلورو نجونو ځانونه قربان کړل، برجیس په خپل لاس د هغوی په غاړو کې صلیبونه وراچول چې د اړتیا په وخت کې یې ښکاره کړي، د هغوی چا جنازه ونکړه ځکه چې ټولو فکر کاوه هغوی عیسایانی دی، هغوی عیسایانو پخپله هدیره کې خاورو ته وسپارلی، په هغوی هیچا هم غم او ویر ونکړ یوازی غائبانه جنازه یې اداء شوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څلور واړو نجونو پلرونو یو ډول احساسات څرګند کړل، هغوی وویل چې مونږ د خپلو څلورو څلورو اولادونو قرباني کولو ته هم تیار یو، صلیبي چاروا کو د شکمنو مسلمانانو کورونه تالا شي کول پیل کړل نو څکه خلکو خپلې وسلې او خنجرونه په ځمکه کې خښ کړل، بله خبره دا وه چې د دې څلور نجونو د شتوالي په هکله به څه ځواب ورکوي، د هماغې شپې په سهار چې کله امام د نجونو د شهادت څخه خبر شو نو هغوی ته یې وویل چې تاسې به خپلو ګاونډیانو او جاسوسانو ته څه ځواب ورکوی؟

امام پوه او هوښیار سړی وه، هغه د ژور فکر کولو څخه وروسته وویل: د څلورو نجونو پلرونه دې ماته راشي!

کله چې هغوی راغلل نو هغوی ټول د صلیبي اداري لوی او مشر چاروا کي ته ورغلل، په ډېر خفګان او غصه حالت کې یې وویل: زه د دې خلکو امام یم، دوی ماته خپل شکایت راوړیدی چې کله د شپې دوی د اور وژلو لپاره هلته ولاړل او ټوله شپه یې اوبه راویستلې، په ښار کې غوبل جوړ شوی او هیچا هم پام نه وځ، کله چې دوی سهار خپلو کورونو ته ولاړل نو ستاسې د پوځ ځینې کسان د هغوی کورونو ته ننوتي او پیغلې لورګانې یې له ځان سره بولې دي اوس د دې خلکو څلور پیغلې لا درکه دي.

صلیبي چاروا کي امام ته وویل: زمونږ په پوځ باندې د تور پورې کولو څخه مخکې لږ فکر وکړه.

امام وویل: زه مذهبي لار ښود یم! زه تاته دا ویلی شم چې ته مونږ رټلې او د ګالې شي او خپل پوځ بې ګناه ثابتولی شي خو د الله تعالی څخه خپل بد او ښه عمل نشې پټولای، تاسې زمونږ چاروا کي یاستی خو خدایان نه یاستی دې خلکو ستاسې د پوځ او سامان د خوندي ساتلو لپاره ټوله شپه کار وکړ خو تاسې دوی ته دا بدله ورکوی چې د نجونو د تښتولو اقرار هم نه کوی.

د څه بحث او خبرو څخه وروسته صلیبي چاروا کي هغوی ته ډاډ ورکړ چې دا نجوني به ولټول شي، امام د هغوی څخه همدا ویل اوریدل نو د باندې راووتل خپلو څلورو ملګرو ته یې وویل چې همدا خبره خپره کړې چې څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه نجونې د شپې د پوځیانو لخوا څخه تښتول شویدي نو همدا خپره ګړاې شوه، د هغوی کفارو ګاونډیانو هم همدا خپره ومنله څکه پدې شپه د ښار حالت همداسې وه چې هر کار پکې کیدای شو.

***

برجیس د سطان صلاح الدین ایوبي په خیمه کې ناست وه، د سلطان صلاح الدین ایوبي طبیب د افاق تداوی او درمنله کوله، د افاق دواړه خویندی هم وی، برجیس سلطان صلاح الدین ایوبي ته د شپې ټوله کیسه وکړه، سلطان صلاح الدین ایوبي د دی خبرو په اوریدو سره ډیر احساساتي کیده او سترګی یې سری کیدی، برجیس وویل چې هغو کرک پداسې بد حالت کې پریښی دی که سمدستی حمله پری وشی نو د نیولو او فتح کولو امکان یې زیات دی، په ښار کې سامان ټول سوی او د څارویو خوراک ختم شوی، اسونه او اوښان ډار شوی، په خلکو ویره او ډار خپور شوی، پوځ هم ویریدلی دی.

سلطان صلاح الدین ایوبي په فکر او سوچ کې ډوب شو، ډیر څنډ وروسته یې سر راپورته کړ، بیا یې خپل سالاران او سلا کاران راوغوښتل، لومړی یې دا حکم وکړ چې افاق سره د خپلو خویندو قاهری ته واستوی او د هغوی لپاره تنخوا وټاکی.

افاق وویل: تاسې زما خویندی په خپل کنترول کې واخلی ، زه به ستاسې سره وم، ما پخپل پوځ کې داخل کړی، زه به د خپل پلار او مور غچ اخلم، که تاسې ما کرک ته ورسوی، نو زه هلته هر ډول عملیات کولای شم.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : جګړه او جنګ یوازی په احساساتو نه کیږي ، ډیر اوږد تربیت او روزنی ته اړتیا لری، ته یوازی د مور او پلار غچ اخیستلو ته ورخطاء یې خو زه به د دی ټولو پلرونو او خویندو غچ اخلم کوم چې د صلیبي وحشیانو لخوا څخه ښکار شویدی، خپل احساسات ساړه کړه .

د افاق احساسات او ولولی داسې راپاریدلی وی چې هغه د سلطان صلاح الدین ایوبي څخه ځان خلاصولو چې قاهری ته ولاړ نشی، هغه ته

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل شول چې لومړی خپل علاج او درملنه وکړه، چې کله روغ شوی خامخا به دي واستوو، پدې وخت کې مرستیال سالاران او لوړ قوماندان راغلل چې په هغې کې زاهدان هم وه، سلطان صلاح الدین ایوبی افاق او د هغه خورګانی د باندی واستولې ، هغه ټولو ته د کرک نوی حالات په مخ کې کیښوده او وویل : ایا سمدستی په کرک باندی برید کول مناسب دي؟

زاهدان د خپلو معلوماتو په اساس وویل چې په کرک او نورو برخو کې صلیبی پوځ شته دی چې مونږ د پوځ محاصره او کلا بندی ماتولی شی، هغوی دا ترتیب هم نیولی چې سامان یې خوندی هر لوری ته رسیدای شی، که د هغوی د رسد د کمی په خاطر حمله کیږي نو دا یوه غلطی ده، د هغوی سره یوازی همدا سامان ندی چې کوم سوځیدلی، د هغوی د هر پوځ سره پوره او مکمل سامان موجود وي پداسې حال کې چې د هغوی شمیر زمونږ پنځه شپږ چنده زیات دی، د غونډی نورو ګډون کوونکو هم خپل خپل وړاندیزونه وکړل خو زیات د سمدستی برید پلویان وه، ځینو د انتظار وړاندیز هم وکړ، سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ټولو قوماندانانو او سلا کارانو سلا مشوری او وړاندیزونه واوریدل خو پدی ډېر خوشحاله وه چې په هغوی کې د جګړې شوق او جذبه موجوده وه، هغوی ټول پدی خبره سره یو وه چې که حمله هر وخت کیږي باید داسې وشی چې بیا ماتی ونه خورو ځکه مونږ کمزوری یو، سلطان صلاح الدین ایوبی دا خبری اوریدی او چوپ ناست وو، هغه په اخر کې د خپل لښکر په هکله وپوښتل چې د هغوی احساسات او شوق څه دی نو ورته وویل شول چې ټول ښه تیار او تکړه دی .

په اخر کې سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه سمدستی او زر حمله کول غوارم! خو زه د تلوار کولو عادی نه یم، زماپه وړاندی یوازی د کرک د کلا پوځ ندی بلکې د صلیبیانو ټول هغه پوځ دی چې هغه د باندی هر لوری ته خپور شوی پورت .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهدان ښه وویل چې نه یوازې دا چې په کلا کې پوځ شته بلکې د باندې هم شتون لري. د دې ټولو سره سره باید برید سمدستي او زر وشي، فاصله کمه ده، په یوه شپه کې زمونږ پوځ هلته رسیدای شي خو هغوی باید یوه ځگړه د کلا څخه د باندې هم وکړي د حرکت څخه مخکې مونږ باید د کرک مسلمانان تیار او چمتو کړو، ماته چې کوم معلومات راغلي د هغې په اساس د کرک مسلمانان سره منظم شوي او هغوی یو تنظیم جوړ کړیدی، د دې هیله شته چې د محاصرې په وخت کې هغوی په کلا کې بې نظمي جوړه کړي، د هغوی نجونې هم د قربانۍ او ځگړې میدان ته راوتلي دي، یوازې څلور نجونو چې څومره زیان صلیبیانو ته رسولې هغه څلور پنځه ګروپونو هم نشو کولای، مونږ به کوښښ کوو چې خپل کماندویان ښار ته ننباسو.

برجیس وویل: د خبرو به منځ کې د ننوتو ښنه غواړم که کماندویان لیږل غواړې نو سمدستي باید وشي، ځکه د کرک کوم اوسیدونکي چې د کلا څخه تښتیدلي دي هغه حتمًا بیرته کلا ته ځي، د هغوی تر پردې لاندې مونږ خپل کماندویان ننباسلي شو خو د هغې څخه وروسته بیا امکان نلري. د اور لګیدو څخه وروسته صلیبیان ډېر محتاط او د ښار ټولې دروازې به بندوي، ماته اجازه راکړه چې زه همدا نن د هغوی سره کلا ته لاړ شم، مونږ به هیڅ وسله نه وړو، هلته وسله ډېره پیدا کیږي.

بلاخره پریکړه وشوه چې همدا نن شپه دې کماندویان د برجیس په مشرۍ روان شي، تر کوم ځای پورې چې اسونه تلایی شي هغوی دې ورسوي، نور دې پیاده ولاړ شي، د اسونو بیرته را رسولو لپاره دې څو کسان هم واستول شي، زاهدان ته حکم وشو چې سمدستي د کماندویانو لپاره ولسي جامې او د اړتیا وړ شیان برابر کړه.

سلطان صلاح الدین ایوبي خپلو قوماندانانو او سالارانو ته د جنګ او ځگړې اړوندې لارښوونې وکړې او په ځانګړې توګه یې ورته وویل چې دا په یاد ولرئ چې دا هغه پوځ ندی چې په کوم باندې مونږ شوبک فتح کړی و، دا د مصر څخه راغلي او دښمن پکې تبلیغات کړي، دوی د محاصروی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جګړې تجربه نلري، قوماندانان باید هوښیار او بیدار وي، ماته دا شک پیدا شوی چې پدې پوځ کې ځینې سپاهیان ښه فکر نلري، زما سره چې کوم ګروپونه دي هغه ترکان او شامیان دي، همدا رنګه زه به د نور الدین زنګي کومکي پوځ هم له ځان سره ساتم.

که حالات خراب شول نو په ورخطایی سره په شا مه راځئ، زه به ستاسې تر شا پروت وم، همدا رنګه دا هم په فکر کې ولرئ چې د کرک مسلمانان ستاسې سره څه نشي کولای، زه چې د کوم کارغواړم هغسې کار کول هلته مکمل امکان نلري، زه د هغوی څخه دومره زیاته قربانی نه غواړم، هغوی محکوم او مجبور دي، هغوی مظلوم او د ظلم ښکار شویدی، مونږ د هغوی د خلاصون، ازادۍاو نجات لپاره ورځو، د هغوی په ډاډ نه ځو.

***

تر څلور پنځو ورځو پورې په کرک کې د مسلمانانو په کورونو حملې کیدلې او د شک په اساس څو کسان ونیول شول، د بېګار کمپ کسان چې د خلاصون په وعده باندې د اور مړه کولو لپاره راغونډتل شوی وه هغوی بیرته بندیان شول، صلیبیانو د ظلم یو نوی دور پیل کړ څکه د هغوی ډېر زیات زیان شوی وو، هغوی پدې پوهیدل چې داسې زړور کار او عملیات پرته د مسلمانانو څخه بل څوک نشي کولای، په بندي شوی کسانو کې د عثمان صارم دوه ملګري هم وه کوم چې د نجونو په خلاصون کې د هغه سره ملګري وه، هغوی ته ډېر سخت عذابونه ورکول کیدل او د انسانیت له حد څخه زیات ظلم پرې کیده خو هیڅ سړی هغوی پیدا نکړ، بل چا ته دا پلان او عملیات هیڅ معلوم نه وه نو څه به یې ویل یوازې دا دوه ځوانان وه چې حال ورته معلوم ؤ خو هغوی خپلې ژبې بندې کړې وې، هغوی په ماشینو او پرو کې وتړل شول او بندونه یې سره جلا کیدل خو په ژبه یې هیڅ هم ونه ویل، بلاخره هرمن خپله بندیانو ته ورغی او هغه هم خپل پام هماغه دوه ځوانانو ته واړولو، هغوی ته غدارو مسلمانانو ویلې وه چې د دې دوه کسانو لاس هم په عملیاتو کې شتهاو هغه د دې ځوانانو ګاونډي وه، هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادي خلک وه خو د صلیبیانو لپاره تر جاسوسي وروسته د اسونو او ګاډیو خاوندان شول او د صلیبي چارواکو درباریان وګرځېدل، هغوی صلیبي غاصبانو ته میلمستیاوی کولې او د خپلو لوڼو سره یې په کیناستو ویاړ کاوه، د دری میرمنې وی، هغوی دا دوه ځوانان د اور په شپه چیری لیدلي وه نو ځکه هغوی ونیول شول.

هرمن چې کله هلته ورغی نو ځوانان د مرګ په حالت کې وه خو هیڅ یې هم نه وه ویلي، هغه دواړه له ځان سره بوتلل، هلته یې درملنه وکړه بیا یې ویده کړل نو سمدستي په خواږه خوب ویده شول.

هرمن د دواړو په منځ کې کیناسته، لږ ځنډ وروسته یو ځوان په خوب کې وویل: زه څه پوهیږم، ما ته څه معلوم دي، که راته معلوم هم واي نو تاسې ته یې نه وایم، تاسې صلیب په غاړه ګرځوی او ما تول قران په غاړه کې اچولی.

هرمن وویل: تاسې اور اچولی وه، تاسې د صلیبیانو ملا ماته کړیده، تاسې زړور یاستی، که مړه شوی نو شهیدان به درته ویل کیږي.

ځوان په خوب کې وویل: که مړ شوم نو تر څو چې په بدن کې روح وي ایمان هم ورسره وي او چې کله روح ولاړ نو ایمان خو نه ځي.

هرمن د خپل فن په اساس د هغه په ذهن کې دهر شیان ور اچول غوښتل خو د ځوان ذهن هغه قبول نکړل، پدی وخت کې بل ځوان هم په خوب کې خبری پیل کړی، هرمن هغه لوری ته متوجي شو، هغه ته یې هم خبری وراچولي چې هغه هم وانه خیستي، د هرمن سره څو نور تکړه جاسوسي استاذان هم وه هغوی ټولو سوړ اوسلي وویست او ویې ویل نوره خواری هیڅ ګټه نلري، د هغوی څخه راز راویستل ممکن ندي، دا دواړه بې ګناه دي، خو زه دا درته وایم چې دا دواړه په خپلی عقیدی کلک او پاخه دي، ما هغوی ته په خوراک کې دومره حشیش ورکړی وه که اس ته یې ورکړی هم په خبرو راغی، خو پدی دواړو یې هیڅ اثر ونکړ، د دی څخه معلومیږي چې د دی خلکو ایماني جذبه ډېره قوي او کلکه ده، او ایمان یې زړه ته ننوتلی دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ځوانان رابیدار شول د باندې په یوه کنډواله کې پراته وه، صلیبیانو هغوی د بې هوشۍ په حالت کې د باندې غورځولې وه، هغوی راپورته شول یو بل ته یې وکتل او بیا خپلو کورونو ته روان شول.
صلیبیان او یهودیان چې د اور په شپه له خپلو کورونو څخه وتلې وه د ډاډ څخه وروسته بیرته کلا ته راستانه شول، د صلیبیانو پوځ د باندې خیمې وهلې وې، هغوی هم ډاډ ورکړ چې له بهر څخه حمله نه دې شوې باید بیرته کلاته ولاړ شي.
په همدې خاطر د ښار دروازې خلاصې شوې چې وتلي خلک بیرته خپلو کورونو ته ولاړ شي، خلک ډلې ډلې راتلل، پدې ډلو کې برجیس د پنځلس کماندویانو سره هم کلاته ننوت، د کرک خلکو ولیدل چې هغه غریب موچي چې د نرۍ د حالاتو څخه بې خبره وه د درې ورځو غیر حاضرۍ څخه وروسته بیا په خپل ځای ناست او د خلکو څپلۍ او بوټان جوړوي، هغه شپه په شپه د مجاهدو ملګرو په مرسته ټول کماندویان د مسلمانانو په کورونو کې ځای پر ځای کړل، هغوی پدې غور او فکر کولو چې د سلطان صلاح الدین ایوبي حملې په وخت کې هغوی د کلا په داخل کې څه کولای شي، غټه خبره دا ده چې هغوی باید دیوال په کوم ځای کې سورې کړي تر څو د هغې څخه سپاره او پلي راننوځي یا دا چې کومه دروازه خلاصه کړي.
عثمان صارم په خپلو ملګرو کې زیاتوالی راوستی وه، نجونې هم چمتو او تیارې شوې وې خو ریني الیګزینډرډ سورې په شان په عثمان صارم پسې وه، هغه به یې په لاره کې رانیولو، د هغه کورته به ورتلله بلاخره یوه ورځ یې د عثمان صارم څخه وپوښتل: النور چیرې ده؟
عثمان صارم په بدله خوله ورته وویل ستاسې د قوم د کوم ګنهګار سره - په هغه دې د الله جل جلاله لعنت وي - نه عثمانه د الله تعالی رحمت ! ریني الیګزینډر وویل ته خو زمونږ په خلاف مړ کیدونکو ته شهید وایې،
النورشهیده شویده!
د عثمان صارم سر چکر وخوړ او هیڅ ځواب یې ورنشو کړای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رینی الیګزینډر وویل: په هغه دوه ځوانانو کې یو ته هم وی چې بندیان شول خو ته تر اوسه پوری ازاد ګرځی ما درته ویلی وه چې ستا او بند تر منځ زما وجود پرده دی، وواپه نوره ځومره قربانی غواړی .
عثمان صارم ځوان وه په هغه کې چې ځومره جوش او احساسات وه هغومره عقل، پوهه او تجربه نه وه، هغه د رینی الیګزینډر د خبرو څخه په تنګ شو نو هغې ته یې وویل: رینی الیګزینډر ته څه غواړی؟
رینی الیګزینډر وویل : یو دا چې زما مینه او محبت ومنه - دویم دا چې د پټو کارونو څخه منع شه!
عثمان صارم وویل : که ستا په زړه کې زما مینه او محبت وي نو بیا ولی زماد قوم سره مینه او محبت نه کوی .
رینی الیګزینډر وویل: زما نه د خپل قوم سره مینه شته او نه ستا د قوم سره زه تا د خطرناکو کارونو څخه پدی خاطر منع کوم چې هسی بی ځایه به مړ شی او هیڅ به پلاس درنشی، زه احساساتی خبری نکوم، حقیقت وایم، چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک نشی نیولای، زه د خپل پلار د معلومات په اساس خبری کوم، جګړه به د کلا په دننه کې نه بلکې د کلا څخه د باندی به کیږي، زمونږ قوماندانانو د سلطان صلاح الدین ایوبی چلونه یاد کړي، د شوبک د ناکامی څخه هغوی سبق حاصل کړی، اوس به د کرک د محاصری وخت نه راځی، که تاسې د کلا دننه څخه کار او عملیات وکړل نو پرته له مرګ او سخت بند څخه بل څه پلاس نه درځي، زه ستا ژوند او ستا روغتیا غواړم .
عثمان صارم سر ټیټ واچولو او روان شو، هغه د رینی الیګزینډر دا اواز واوریده، فکر او سوچ وکړه عثمان!

***

سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو قوماندانانو ته د اخری لارښوونی په وخت کې وویل: زه یو ځل بیا تاسې ته وایم چې دا کرک دی شوبک ندی " " صلیبیان ویښ او تیار دي، زماجاسوسانو ماته ویلی دي چې یوه جګړه به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرک ښخه د باندی هم کیږي، که د ښار مسلمانانو کوم کار وکړ شاید هغه هم زمونږ په درد ونه خوری، داسې هم کیدای شی چې هغوی ټول ووژل شی، زه هغوی پداسې سخت ازمیښت کې اچول نه غواړم، د هغوی د خلاصون یوائینی لاره دا ده چې تیزه او سخته حمله وشی.

د داسې اړینو لارښوونو ښخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی خپل پوځ ته حرکت ورکړ تر څو د کرک ښار کلا بند کړی.

د لمر پریوتو ښخه وروسته لښکر حرکت وکړ، فاصله زیاته نه وه، تر سهار پوری پوځ د کرک سیمی ته ورسیده، چې وروسته د محاصری په شکل مخ په وړاندی روان شول، د دی پوځ د سالار لپاره دا یوه عجیبه خبره وه چې تر کلا پوری هغوی ته صلیبی لښکر په سترګو نشو، هغوی ته ویل شوی وه چې د کلا ښخه د باندی هم پوځ ځای پر ځای شویدی، هغوی پداسې لاره استول شوی وه چې هلته اصلاً هیڅ صلیبی پوځ نه وُ، خو بیا هم د مقابلی امکان وه خو هیڅ هم ونشول، سلطان صلاح الدین ایوبی لښکر کلا محاصره کړه، د کلا ښخه د غشو باران پیل شو، پوځ د دی باران په مقابل کې خاص عکس العمل ونښودلو، قوماندانان د دیوال د سوری کولو او دروازو د خلاصولو لپاره یوی او بلی خواته ګرځیدل، هغوی خپل غشی ویشتونکی هم چوپ کړی وه، د هغوی سره هغه جاسوسان وه کوم چې د ښار ښخه ښه خبر وه، هغوی د کلا دننه ټول مهم ځایونه ورته په ګوته کړل وه، د کلا دننه هیڅوک هم تر دی وخته خبر نه وه چې کلا د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ محاصره کړی ده، محاصره هم لا مکمله نه وه ځکه د کلا شا خالی او هلته دوه دروازی وی، یو دم په کلا کې اور ولګیده دا هغه کیمیاوی ماده وه چې صلاح الدین ایوبی جوړه کړی وه، دا کیمیاوی مواد د منجنیقونو په وسیله کلا ته غورځول کیدل- خلکو ولیدل چې خپل پوځ یې د کلا په دیوالونو ولاړ دی او غشی ولی او د باندی ښخه کیمیاوی مواد او د اور غونډاری راځی، په ښار کې ویره او ډار خپور شو، یهودیان او

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسایان په کورونو کې ننوتل، مسلمانانو سلطان صلاح الدین ایوبی د فتح او کامیابۍ لپاره دُعا ګانې کولې.

ځینې مسلمانان داسې هم وه چې د دُعا په خوا کې په خطرناکو عملیاتو کولو یې هم غور کاوه، هغه ځوانان او ځینې نجونې وې، په هغوی کې د سلطان صلاح الدین ایوبی پنځلس کماندویان هم وه، په ښار کې چې کله بې نظمي شوه نو هغو غلي غلي سره یو ځای شول او د ښار د یوې دروازې د خلاصولو په فکر کې شول.

دروازه ډېره کلکه او د اوسپنې څادر پرې لګیدلی وه، د هغې ماتول څه اسان کار نه وُ، د باندې څخه په دروازه ډېره کیمیاوي ماده وویشتل شوه او اور واچول شو، دروازې اور واخیست خو د اوسپنې څادر هغه سوځولو ته پرینښوده، د کلا د دیوال څخه صلیبیانو هغه غشي ویشتل چې تر لرې ځای پورې تلل، دا غشي منجنیقونو ته ورسیدل او ځینې کسان یې زخمیان کړل، د دې خطر د ختمولو لپاره هغوی منجنیقونه شاته کړل او دا تجربه ناکامه شوه.

اخر مسلمانانو غشو ویشتونکو ته حکم وشو چې د دیوال په سر صلیبیانو باندې غشي وولي، ټوله ورځ د دواړو لورو څخه غشي ویشتل کیدل، په هوا کې یوازې غشي ښکاریدل، صلیبیان په دفاعي حالت کې وه او په لوړه باندې ولاړ وه نو ځکه د مسلمانانو زیات زیان کیده، مسلمان دیوال سوري کوونکي هرې خواته ګرځیدل چې مناسب ځای پیدا کړي او دیوال سوري کړي خو له پاسه دومره غشي راتلل چې هلته رسیدل هیڅ ممکن نه وه، د ماښام څخه مخکې اته مجاهد سوري کوونکي وړاندې ورغلل خو دیوال ته تر رسیدو د مخه ټول شهیدان شول او د هر یو په بدن کې څو څو غشي ننوتي وه.

د شپې اوله برخه وه، ریني الیګزینډر په خپل کور کې وه، د هغې پلار ډېر ستومانه او ستړی راغی، هغه زر ویده شو چې بیا زر راویښ شي ځکه چې هغه بیا د شپې کار ته تللو، هغه وویل چې مونږ ته خبر را رسیدلی چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هر مسلمان کورتر ځکه مونږ باید لري نو پلان غټ کوم مسلمانانان د ښار

خارنې لاندې ونیسو.

لږ ځنډ وروسته دروازه وټکول شوه، ریني الیګزینډر خپله دروازې ته ورغله ګوري چې یو معتبر مسلمان ولاړ دی، هغه ته د صلیبیانو لخوا ځخه ډېر شیان ورکول کیدل ځکه هغه د مسلمانانو سره غداري کوله، ریني الیګزینډر ورته وویل چې پلار مې ویده دی، تاسې خبره راته وکړې چې کله راویښ شي زه به یې ورته ووایم.

مسلمان غدار وویل: خبره ډېره مهمه ده زه خپله ورسره لیدل غواړم.

الیګزینډر وویل: دا ممکن نه ده هر څه چې وی ماته ووایی.

غدار وویل: نن شپه د ریني الیګزینډر د پوښتنې په ځواب کې هغه غدار وویل: نن شپه د کلا مسلمان اوسیدونکي ځوانان او نجونې د کلا کومه دروازه یا دیوال ختموي - ما هغوی ته ځان ورنژدې کړی او دا راز مې ورڅخه لاس ته راوړی.

دا خبره هم څرګنده شوې چې پدوې کې ځینې د سلطان صلاح الدین ایوبي کماندویان هم دي بلکه دا چې د لارې هغه غریب موچی هم سلطان صلاح الدین ایوبي جاسوس او نوم یې برجیس دی، زه په همدې خاطر ستا پلار ته راغلی یم چې په لاره کې دې مسلمانانو ته کمین ونیسي.

ریني الیګزینډر د څو مسلمانو ځوانانو نوم واخیست چې په هغې کې عثمان صارم هم وه بیا یې وپوښتل ایا دا ځوانان هم پدې پروګرام کې شته؟.

غدار مسلمان وویل: د صارم زوی عثمان خو د دې ډلې مشر دی او د دې ټولو مشر امام رازی دی.

ریني الیګزینډر ورته وویل: تاسې خو په مونږ لوی احسان وکړو چې ددښمن د ارادو څخه مو خبر کړو که تکلیف درته نه وی لږ وروسته راشئ تر څو مې پلار لږ خوب وکړي.

خو هغه غدار مسلمان نه تللو بلکې هغه د صلیبیانو د خوشحالی او زیات دولت او مال لاس ته راوړلو لپاره دا وخت غنیمت بللو. مسلمانو مجاهدینو ته دا څرګنده نه وه چې دا غدار دی او د صلیبیانو لپاره کار

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، په همدی ورځ ځوانانو مجاهدینو د دیوال د غورځولو نیت او پلان جوړ کړی وه، پدی غونډه کې امام رازی، نور مشران او دا غدار مسلمان هم وه، هغه ځان ډېر مخلص معرفی کولو، مسلمانانو پده هیڅ شک هم ونکړ چې دا د صلیبیانو پالل شوی مار دی، مسلمانانو هغه د ښار سوداګر او عزتمند انسان بللو.

رینی الیګزینډر غدار ته ووېل بیرون هوا ښه ده راځه چې څو قدمونه ووهو تر هغه به مو پلار هم د خوب څخه راویښ شی بیا دواړه د باندی په ګرځیدلو پیل وکړ، هغه غدار د دومره غټ صلیبی افسر د لور سره په ناز او نخرو روان شو، په تللو تللو کې هغوی د ښار یو کوهی ته ورسیدل، د کوهی په غاړه ودریدل ، رینی الیګزینډر د هغه په سینه لاس کیښوده او په پوره ځواک سره یې ورټیل وهلو، غدار مسلمان پړمخ په کوهی کې ولویده او لاندی وغورځیده، د هغه چیغی واوریدل شوی خو په کوهی کې ختمی شوی .

رینی الیګزینډر په ډیره خوشحالۍ کورته راغله چې د عثمان صارم څخه یې یقینی مرګ منع کړ کوم چې دی غدار ورته برابرولو.

***

رینی الیګزینډر په منډه د عثمان صارم کورته ورسیده، د هغه د مور سره کیناسته او د النور خبری یې پیل کړی، هغې د عثمان په هکله وپوښتل نو مور یې ورته ووېل چې هغه د ماښام څخه وروسته له کوره وتلی دی، رینی الیګزینډر فکر وکړ چې هغه به د دیوال د ختمولو لپاره تللی وي هغې غوښتل چې عثمان ژوندی پاتی شی او دا ویره ورسره وه چې کوم بل غدار پکې نه وي او چا پوځ ته خبر نه وي ورکړی، هغه د باندی ووتله او په هماغه لوری ولاړه کوم ځای کې چې عثمان صارم او نور مسلمانان د دیوال ختمولو لپاره راټولیدل، هغه غدار مسلمان رینی الیګزینډر ته ویلی وه چې هغوی به صلیبی سپاهیان پداسې شکل وژنی چې هیڅوک هم خبر نشی، ځوانان او نجونی به دیوال کنده کوي چې له خاورو څخه جوړ شوی وه خو د هغه دد یوال پلن والی ډېر زیات وه چې په یو وخت کې پری دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپاره ځنګ په ځنګ تيريدای شول ، د خاورو په سبب د هغه کينسل اسان کار نه وه خو وخت يې زيات غوښتلو، هغوی د اړتيا په وخت کې د جګړې لپاره هم تياري نيولی وه، د هغوی سره خنجرونه او برچې وی، دا ډېر خطرناک او د زړورتيا ځخه ډک عمليات وه چې د ناکامی امکانات پکې زيات وه، هغوی داسې ځای غوره کړی وه چې د نيولو خطر پکې کمه وه.

دا ډله د ټاکلی شوی ځای په لوری وخوځيده، رينی اليګزينډر په هماغه لوری په منډه وه، هغې عثمان صارم منع کولو، هغې ته معلومات شوی وه چې دا خلک نيول کيږي، او عثمان صارم به ووژل شي، مجاهدين په بله لاره روان وه نو رينی اليګزينډر هغه ځای ته مخکې ورسيده چې لا هيڅوک نه وه را رسيدلی، هغې په تياره کې يوی او بلی خواته وکتل چې ناڅاپی چا د شا له لوری ونيوله او لری يې کش کړه، هغه پوځی وه نو ورځخه وی پوښتل چې ته څوک يې، هغې د خپل پلار نوم ورته واخيست نو هغوی خوشی کړه خو دا يې ورته وويل چې لدی ځای ځخه ولاړه شي خو رينی اليګزينډر د هغه ځای ځخه تللو ته تياره نه وه، هلته د پوځ پوره يو ټولی ځای پر ځای شوی وه، د هغوی قوماندان رينی اليګزينډر ته وويل چې دی ځای ته د مسلمانانو يو ګروپ راځي او ديوال سوری کوی مونږ هغوی ژوندی نيول غواړو، دا خبر يو بل غدار مسلمان پوځ ته ورکړی وه .

رينی اليګزينډر هغوی ته هيڅ ويلای نشول هغی يوازی او د عثمان ژوندی پاتی کيدل يې غوښتل، د مسلمان ځوان مينی او محبت د هغې په عقل پرده اچولی وه، په همدی وخت کې پوځی وويل: خبره غلطه نده هغه دی هغوی را روان دي .

رينی اليګزينډر ورخطا شوه او چيغی يې کړی عثمانه بيرته وګرځه! د پوځی ډلی قوماندان د هغې په خوله لاس کيښوده، او ويی ويل دا بدبخته جاسوسه معلوميږي، دا ژوندی ونيسی‌خو د هغې د نيولو وخت پيدا نشو ځکه لری شور او غوغا پيل شوه، د مجاهدينو ډله په کمين کې راګيره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول، د صلیبي سپاهیانو شمیر زیات وه، مخکې لدې چې مجاهدین ځانونه چمتو کړي په کمین کې ولویدل .

سمدستي مشعلونه روښانه شول چې ټول غازیان پکې ښکاره معلومیدل ، د هغوی سره د کیندلو سامان، برچې او خنجرونه وه، د تیښتې هیڅ امکان نه وه، په هغوی کې یو ولس نجوني هم وې، صلیبي قوماندان په لوړ اواز وویل :نجوني ژوندي ونیسي .

مسلمان کماندویانو وویل : د مجاهدینو! هر یو یوه نجلۍ د ځان سره کړي .

د دې څخه وروسته چې کومه جګړه وشوه هغه ډېر خونړۍ وه، کماندویان روزل شوي غازیان وه هغوی ښه په نره وجنګیدل خو نجونو او ځوانانو چې کومه جګړه وکړه هغې صلیبیان حیران کړل، نجوني د ویرې او ډار څخه ناخبره وې او پخپلو خنجرونو یې ډېر صلیبیان دوزخ ته واستول، څرنګه چې جګړه په کلا کې وه نو د پوځ نوري ډلې هم راغلې او د کسانو شمیر نور هم زیات شو، پدې جګړه کې یو ښځینه اواز بیا بیا اوریدل کیده چې عثمان ځانه وباسه !

دا د ریني الیګزینډر اواز وه، تر دې وخته پورې عثمان صارم جنګیده چې د هغه مخې ته یو صلیبي راغی، د عثمان سره خنجر وُ او د صلیبي سره توره، ناڅاپه د صلیبي په ګیډه کې خنجر ننوت دا د ریني الیګزینډر خنجر وُ، یو بل صلیبي پرې غړ وکړ هغې سمدستي د مړه شوي صلیبي څخه توره واخیستله او مقابلې ته وز وړاندې شوه. عثمان صارم د هغې مرستې ته ور وګرځیده خو د یو صلیبي په توره شهید شو، لږ څنډ وروسته یوازې دوه مجاهدې نجوني ژوندۍ پاتې شوې او نور ټول په شهادت ورسیدل. هغوی دواړه یو ځای د ډېرو صلیبیانو په منځ کې راګیر شوې، هغوی ته وویل شول چې خپل خنجرونه کېږدي وار په وار تنګیدله، هغوی دواړو یو بل ته وکتلې او بیا یې خپل خنجرونه پخپلو زړونو کې ننباسل، ریني الیګزینډر زخمي شوه او بیا یې ونیوله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کلا د دیوال ختمولو او سوری کولو هیله او امید همدلته ختم شو او د دی سره د مسلمانانو عملیات هم پاته ورسیدل د مسلمانو مجاهدینو لاربنوونکی شهیدان شول ، د سلطان صلاح الدین ایوبی هیلی او امیدونه یوازی پدی غازیانو پوری تړلی نه وه، هغه کلا ګانی نیول او فتح کول زده کړی وه، اوس لا د محاصری او کلا بندی دویمه ورځ وه خو دا ځلی صلیبیانو هم قسم خوړلی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته کرک په هیڅ صورت هم تسلیم نکړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما فلسطینه زه راځم

صلاح الدین د صلیبیانو په قوي او ځواکمن مرکز الکرک باندي پداسي نوګه ناڅاپي حمله کړې وه چې هغوی د کلا تر محاصرې وروسته خبر شول خو کلا بندي او محاصره مکمله نه وه ځکه چې دا د دری لورو څخه محاصره وه، جاسوسانو سلطان صلاح الدین ایوبي ته خبر ورکړی وُ چې په کلا کې پراته او میشت سربښندونکي به د مجاهدینو سره یو ځای چې کلا ته ورغلي دروازې خلاصې او یا به دیوالونه وغورځوي .

د محاصرې په څلورمه یا پنځمه ورځ د کلا څخه خبر راغی چې په کلا کې د سلطان صلاح الدین ایوبي کماندویان او د کلا اوسیدونکي مجاهدین د عملیاتو په ترڅ کې ټول په شهادت ورسیدل او د کلا په عملیاتو کې نجونو هم ګډون کړی وُ چې یوه پکې عیسایي نجلۍ هم وه .

سلطان صلاح الدین ایوبي ته دا هم وویل: شول چې د کلا مجاهدین د یو ایمان پلورونکي پوسیله چې ځان یې د مجاهدینو په صف کې ننباسلی وُ صلیبیانو ته خبر ورکړ، هغوی ورته په لاره کې کمین ونیوه او ټول یې شهیدان کړل، دا هم ورته وویل : شول چې د کلا دننه څخه نور د هیڅ ډول عملیاتو او مرستې هیله نشته .

هیلې ختمیدې ځکه چې کله په شهیدانو کې ځوانان او نجوني وموندل شوي نو هغوی هر لوری ته د مسلمانانو نیول، بندیانول او زورول پیل کړل. ان تر دې چې نجوني هم ونه ښښل شوې، ځوانان د بیګار کمپ ته یوړل شول، بوډاګان پخپلو کورونو کې بند شول، نجوني د پوځیانو بارکونو ته یوړل شوې. ځینو نجونو ځانونه ووژل ځکه هغوی لدې ویریدلې چې عزت او آبرو ته به یې زیان رسیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبي په همدې غم او فکر کې وُ چې د کلا دننه عملیات به د مسلمانانو لپاره ډېره درانه او زیانمن تمام شي، کله چې هغه د کلا د سربښندونکو د قرباني او ځان تیریدنې څخه خبر شو نو خپلو مرستیالانو ته یې وویل: دا ټول زیان او تاوان د یو ایمان پلورونکي پوسیله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېښ شو، يو خائن او غدار د دومره پوځ او لښکر کار په ټپه ودراوه، يو لوري ته هغه خلک دي چې د الله جل جلاله او ازادۍ لپاره يې ځانونه قربان کړل بل لوري ته هغه غلامان او ايمان پلورونکي دي چې خپل ايمان يې د صليبيانو او کفارو په قدمونو کې کېښوده ، دا خائنان او غداران غواړي د اسلامي تاريخ لوری بدل کړي .

سلطان صلاح الدين ايوبي له غصې څخه ودريده او خپل ورون يې په څپېړه ووهلو او ويې ويل: زه به انشاء الله که ژوندی وم دې ډېر زر به کرک نيسم او غدارانو ته به سزا ورکوم .

د اطلاعاتي اداری مرستيال زاهدان په همدې وخت کې خيمې ته راننوت، سلطان صلاح الدين ايوبي ورته په غمجنه لهجه ووېل : نن شپه بايد کلا بندي مکمله شي، زه اوس تاسې ته وايم چې کوم ګروپونه بايد د کرک شاته ولاړ شي .

زاهدان ووېل : د بې وخته خبرې بښنه غواړم ښاغلی آمير! اوس شايد تاسې خپله محاصره مکمله نکړای شې، ځکه چې مونږ وخت بې ځايه تير کړ .

سلطان صلاح الدين ايوبي وپوښتل : ايا تا کوم نوی خبر راوړی؟

زاهدان په زغرده دا خبره وکړه: تا چې په کومه بې خبرۍ کې دښمن لاندې کړې وُ د هغې څخه دې پوره ګټه پورته نکړه !

سلطان صلاح الدين ايوبي خپلو مشرانو او کشرانو ټولو قوماندانانو او چارواکو ته ويلې وه چې هغه پادشاه ندی، هغه ته بايد ښکته او ټيټ نشي، خپلې رايې بايد په پوره ازاده توګه وړاندې کړي او ګوت نيونې هم بايد بې ويرې وکړي .

زاهدان په همدې خبرو عمل کولو ، بلکه دا چې هغه پدې سيمه کې د اطلاعاتو او جاسوسې ادارې مشر او مسئول وُ، د هغه مثال د شغې سترګې وُ چې د خپلو مجاهدينو او سربښندونکو پوسيله يې د څو کيلو مترو څخه د دښمن ګنګوسې هم اوريده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی د هغه په اهمیت او قدر پوهیده، هغه ته دا هم څرګنده وه چې پرته له بریالۍ جاسوسۍ څخه جنګ ګټل امکان نلري خصوصاً پداسي حالاتو کې چې صلیبیانو په اسلامی امت کې د جاسوسانو او ورانکارو جال خپور کړی وُ، سلطان صلاح الدین ایوبی ډېرو تکړه او هوښیارو جاسوسانو ته اړتیا درلوده چې هغه پدی ډګرکې پوره بریالی او کامیاب هم وُ.د هغه د جاسوسی اداری دری چارواکی علی بن سفیان او د هغه دوه مرستیالان حسن بن عبدالله او زاهدان سرښندونکی او تکړه جاسوسان وه، هغوی پدی ډګر کې د صلیبیانو ډېر پلانونه خنثی او شنډ کړی وه .

زاهدان وویل: تاسې ته څرګنده وه چې صلیبیانو د کرک د کلا ساتنه کلکه او سخته کړی وه " او هم یې څه برخه پوځ د کلا څخه د بهر هم ځای پر ځای کړی، تاسې ته دا ویل شوی وه چې د باندې پوځ به محاصره ماتوی، د جاسوسانو له راپورونو څخه دا څرګندیده چې دا ځل جګړه به د کلا څخه د باندې وی خو بیا هم تاسې محاصره مکمله نکړه، د همدی حالت څخه دښمن ګټه پورته کړه .

سلطان صلاح الدین ایوبی په چټکتیا سره وپوښتل نو هغوی اوس حمله او برید کړی ؟

زاهدان وویل : تر نن ماښام پوری به صلیبی لښکر هغه ځای ته راشي چیری چې زمونږ پوځیان نشته! زما همسنګر ملګرو چې کوم احوال راوړي هغه دا دي چې صلیبی پوځ به اوښ سپاره او آس سپاره وي، پیاده او پلی ګروپونه به کم وي، هغوی به د محاصری ځای ته راځی بیا به په ښی او چپ لوری بریدونه او حملی کوي، زمونږ محاصره به ماتیږي، د صلیبیانو شمیر هم زیات ښودل کیږي .

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه تا او ستا همسنګر ملګرو ته افرین او شاباسی وایم چې دا احوال یې راوړي دي ؟ زه پوهیږم چې دا کار څومره سخت او خطرناک دی، خو زه تاسې ته دا ډاډ درکوم چې صلیبی پوځ کومی خالیګاه ته راځی هغه به په همدی خالیګاه کې ختموم، زه د الله جل جلاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مرسته باور لرم، که په تاسی کې کوم غدار او خائن نه وي نو مونږ ته به کامیابی او بری په نصیب شی .

یو مرستیال سالار وویل : اوس هم وخت شته؟ که تاسې حکم کوی نو مونږ به خو ګروپونه هغه ځای ته ولیږو چې خالی او تش دي!

د سلطان صلاح الدین ایوبی په څیره باندی هیڅ ویره او اثر نه ښکاریده، هغه له زاهدان څخه وپوښتل: که ستا اطلاع سمه وي نو ایا ته دا ویلی شی چې صلیبیان به څه وخت د حملی ځای ته را ورسیږی؟

زاهدان ځواب ورکړ: تر نن ماښام پوری !

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: : الله جل جلاله دی وکړی چې هغوی په لاره کې ځنډ ونکړی خو هغوی به د وږو او ستړو آسونو سره برید ونکړی، کله چې هغوی د محاصری ځای ته راشي نو لومړی به خپلو سپرلیو ته دمه او خوراک ورکوي بیا به ګوری چې کوم ځای خالی دی، صلیبیان دومره بی عقل ندی چې همداسې برید او حمله وکړی .

صلاح الدین خپل دری څلور چارواکې راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: صلیبیان زمونږ په لومه او جال کې انشاء الله راتلوونکی دی ، د کلا شاته چې مونږ څومره خالی ځای پریښی هغه نور هم پراخه کړی، ښی او چپ اړخونه دي قوی کړی او دښمن دی منځ ته راننباسی، هیڅ غشی ویشتونکی دی پرته له اجازی څخه غشی نو خوشی کوی .

د دی خبرو او احکامو څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی څو ګروپونه سپاره او پلی غشی ویشتوونکی د ماښام څخه وروسته هغه ځای ته ولیږل چې د صلیبیانو د برید ځای ته نژدی وه، هغه سیمه هواره هم نه وه او شګلنه هم ، هلته غونډۍ، لوړی او ژوری وی.

سلطان صلاح الدین ایوبی د کماندو ګروپونو مشر او قوماندان هم راغوښتی و، هغه ته یې وویل: چې په فلانی لاره باندی د صلیبیانو سامان را روان دی هغه د شپی لخوا تباه کول او ختمول دی ، همداسی څه نو،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمونه یې ورکړل او بیا له خپلې خیمې څخه راووت، پخپل آس باندې سپور شو، د خپل ساتوونکې ډلې څخه یې څه کسان له ځان سره ملګري کړل او د محاذ په لوري وخوځیده .

سلطان صلاح الدین ایوبي ځان غولوونکی سړی نه ؤ، هغه له لرې څخه د محاصرې معلومات وکړ او بیا یې خپلو کسانو ته وویل: د صلیبیانو څخه دا کلا نیول څه اسانه کار ندی، محاصره به تر ډېر وخته پورې روانه وي .

هغه ولیدل چې د کلا د دیوالونو څخه غشي د باران پشان ورول کیږي او دروازې ته رسیدل امکان نلري، د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ د غشو څخه لرې ؤ، ځوابي غشو ویشتلو ګټه نه درلوده ، سلطان صلاح الدین ایوبي د کلا یو اړخ ته ولاړ، هغه یو راپارونکي حالت ولیده، یو ګروپ سربښندونکو په ډېره تیزې سره غشي په کلا ویشتل، شپږ منجنیقونو د آور غونډاري کلا ته غورځول، په کوم لوري چې غشي او د آور غونډاري تلل هلته هیڅ صلیبي درک نلرلو ځکه هغوی ټول غلي او پټ شوي وه.

سلطان صلاح الدین ایوبي له لرې څخه دا حالت لیدلو او ورته ولاړ وه، څلوېښت سر ښندونکو پخپلو لاسونو کې برچې او کُلنګان نیولي د کلا په لوري یې منډه کړه او د دیوال بیخ ته یې ځان ورسولو- د کلا دیوال د کاڼو او خاورو څخه جوړ شوی ؤ، هغوی دیوال سورې کول او ورانول پیل کړل .

د همدې کار لپاره په کلا باندې غشي او د آور غونډارې ویشتل کیدل چې صلیبیان پدې سرښندونکو باندې غشي ونه ولي .

د سلطان صلاح الدین ایوبي د خولې څخه ناڅاپي ووتل: آفرین! خو د هغه سترګې ودریدې چې کله د کلا څخه آواز راغی او څو سرونه د دیوال څخه رابښکاره شول، څو لوی لوی بیلران هم ښکاره شول چې په هغوی کې بل شوې لرګي او سکروټې پرتې وې، هغه بیلرونه چپه شول او د هغې څخه سکروټې په مجاهدینو باندې راتوی شوې. نورو مجاهدینو په صلیبیانو باندې غشي ویشتل تیز کړل چې زیات پکې زخمي شول. د دیوال له بلې برخې څخه غشي راغلل او څه مجاهدین یې زخمیان او شهیدان کړل، بیا د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړو لورو څخه دومره غشي خوشې شول چې په هوا کې د غشو جال جوړ شو، سرښندونکو خپل کار کاوه او دیوال یې سوری کولو خو دا کار دومره اسانه نه ؤ ځکه دیوال ډېر پلن او ډبل ؤ، د دیوال لاندنی برخه نسبت پاسنی برخې ته پلنه وه، د دیوال په سوری کوونکو باندې غشي نه لګېدل خو د آور سکروټې پرې راپرېوتې، د بیلرانو راوړونکي د مجاهدینو څخه روغ نشول تللای خو هغوی به آور او سکروټې خامخا لاندې راغورځولې. لاندنی خلکو د آور په لمبو کې هم کار کاوه او د دیوال سوری کول روان وه، غشي یو پر بل ویشتل کېدل، بلاخره دیوال سوری کوونکي وسوځېدل یوازې څو کسان پداسې حالت کې شاته راغلل چې جامو یې اور اخیستی ؤ خو له پاسه پرې غشي راغلل او په نیمه لاره کې شهیدان شول، هیڅ یو هم ژوندی پاتې نشو. د دې پسې لس سرښندونکي بیا د دیوال په لوري په منډه شول او هلته یې ځان ورسولو. هغوی په ډېره چالاکۍ سره د دیوال څخه ډبرې ووېستلې، له پاسه پدوی هم د اور څخه ډک بیلرونه خالي شول خو صلیبیانو دې چې شاته وغورځېږي مخې ته راولوېدل او په خپل بل شوی اور کې لولپه شول ، د دیوال سوری کوونکو څخه هم څوک ژوندي پاتې نشو.

سلطان صلاح الدین ایوبی خپل آس ته پونده ورکړه او د دې ګروپ قوماندان ته ورغی او ورته ویل: پر تا او ستا په سرښندونکو دې د الله جل جلاله رحمت وي، د اسلام تاریخ به د دې مجاهدینو یاد تل تازه ساتي چې خپل ځانونه یې وسوځول، سمدستي دا طریقه خوشې کړه او شاته راشه، دومره په چټکتیا سره غشي او انسانان مه ختموه، صلیبیان د دې کلا د ساتلو لپاره دومره قرباني ورکوي چې ما د هغې تصور هم نه کولو .

قوماندان وویل: : مونږ به هم داسې قرباني ورکړو چې د صلیبیانو په تصور کې نه راځي دیوال به له همدې ځای څخه انشاء الله نړول کیږي، او تاسې به له همدې لارې څخه کلا ته ننوځئ .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبى وويل: الله جل جلاله دی ستاسې ارمان پوره کړي! خپل مجاهدين خوندي وساته، صليبيان د باندې څخه حمله کوونکي دي، تاسې به د کلا څخه د باندې جګړه کوی، محاصره کلکه او سخته کړی، صليبيان به مونږ له لوري څخه ختموو.

دا مجاهدين شاته راوستل شو خو قوماندان سلطان صلاح الدين ايوبي ته وويل: که د سلطان اجازه وي نو زه به شهيدان راپورته کړم او د هغې لپاره به بيا همدا طريقه غوره کوم.

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: ښه ده! خو هيڅ شهيد بايد پاتې نشي!

سلطان صلاح الدين ايوبي د هغه ځای څخه ولاړ، مجاهدينو چې شهيدان په څه توګه راپورته کړل هغه خپله يو ولوله راپارونکي او احساساتي حالت و، څکه نور کسان هم پرې شهيدان شول، سلطان صلاح الدين ايوبي لرې تللی و، هغه به له ځان سره بيرغ نه ګرځولو چې دښمن ته يې ځای څرګند نشي- هغه په يوه غونډۍ باندې وخوت او څملاسته چې دښمن هغه ونه ګوري، هغه ته د کلا ديوال او هغه سيمه ښکاريده چيرې چې د هغه پوځ ځای خالي پريښې و، هغه ټوله سيمه ولټوله او معلومات يې تر لاسه کړ.

په همدې معلومات کې لمر سترګه پريوتله او مابنام شو. هغه ته احوال راغی چې د هغه د حکم په اساس سپاره او پلي غښي ويشتونکي دی لوری ته را روان دی، هغه استازی ته وويل: چې قوماندانان دلته راولی، کله چې قوماندانان راغلل نو د کماندوی سربښندونکو مشر هم ورسره وه، هغه ته سلطان صلاح الدين ايوبي لاره وښودله او په هماغه لوری يې واستولو، بيا يې نورو قوماندانانو ته لارښوونې پيل کړی.

* * *

شپه نيمايي تيره شوی وه چې د آسونو ترپا واوريدل شوه لکه سيلاب چې بند شلولی وی، سپوږمی پوره مکمله او روښانه وه، د صليبيانو آسونه او سپاره غونډيو او کمرونو ته نژدی راغلل، د هغوی تر شا اوښ سپاره را روان وه، د هغوی د شمير په هکله تاريخ ليکوونکی سره مختلف دي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویدیځ تاریخ لیکوونکو د دې پوځ شمیر دری زره لیکلی خو مسلمان تاریخ لیکوونکو د لسو زرو پوری لیکلی خو د هغه وخت د ژوند حالات لیکوونکو د لسو څخه تر پنځلسو زرو پوری لیکلی دی. د دی لښکر قوماندان او مشر مشهور صلیبی جګړه مار ریمانډ وُ، دوه تاریخ لیکوونکو د هغه نوم رینالټ لیکلی دی خو هغه ریمانډ دی، هغه د همدی برید او حملی لپاره له ډېری مودی څخه د کلا څخه د باندی په دښته کې اړولی وه، هغه په همدی شپه یا سهار وختی د صلاح الدین ایوبی په هغه لښکر باندی برید او حمله کوونکی وُ چې د کرک کلا یې محاصره کړی وه.

صلیبی سپاره له آسونو او اوښانو څخه ښکته شول، آسونو ته د دانو توبری او کڅوړی په غاړو کې واچول شوی، سپرو ته حکم وشو چې د خپلو لپاره د اوبو مشکونه او واښه شاته را روان وه، صلیبیانو پلان درلوده چې سپرلیو سره نژدی څملی او تر ډېر وخته پوری خوب ونکړی، د سپرلیو سپرلیو ته د حملی څخه وروسته په کلا کې اوبه ورکړي.د صلاح الدین ایوبی څارونکو صلیبیان ښه څرګند لیدل او تر سترګو لاندی یې وه، هغوی پدی وپریدل چې دومره څواک به کلا بندی او محاصره ماته کړی.

سهار لا تیاره وُ چې صلیبیانو ته د ځان تیارولو او سمبالولو حکم وشو څکه دا د حملی او برید لپاره ځان برابرول وه. هغوی د یو لوی صف او لیکی په شکل کې مخ په وړاندی روان شول. چې کله لومړی لیکی او صف حرکت وکړ د شا لخوا څخه پری د غشو باران پیل شو، په کومو سپرو چې غشی ولګیدل هغوی په آسونه رانسکور شول او ځینی لاندی راپریوتل، په کومو آسونو چې غشی ولګیدل هغوی بی واکه شول او هر لوری ته وتښتیدل، اوښان چې کله روان شول په هغوی کې ګډوډی او بی نظمی پیل شوه، صلیبی قوماندان هیڅ نه پوهیده چې دا څه وشول او دا ګډ وډی ولی جوړه شوه؟

هغه د غصی په حالت کې چیغی او ناری پیل کړی. زخمی آسونو او اوښانو داسې واویلا او ګډ وډی پیل کړه چې په ټول لښکر یې ویره او دار.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوستو. کله چې د سهار روښنايي شوه نو صليبيان پوه شول چې د سلطان صلاح الدين ايوبي په لومه او جال کې نښتي دي، هغه پدې هم نه پوهيده چې د مسلمانانو شمير څومره دی خو هغه فکر کاوه چې شمير به يې ډېر زيات وي نو ځکه د داسې حالت لپاره چمتو نه ؤ.

ريماند د بريد او حملې بندولو حکم ورکړ خو مخکې ګروپ هغې خاليګاه ته ننوتی وه چې د کلا او دوی تر منځ وه او دوی غوښتل هلته ځان ورسوی.

د محاصرې ايوبي لښکر ته لا مخکې خبر ورکړل شوی ؤ نو هغوی د دوی د هر کلي لپاره تيار او چمتو وه، کله چې مجاهدينو دوړې او ګرد وليدلو نو ځانونه يې تيار کړل، کله چې د ګرد څخه آسونه او سپاره راووتل نو مجاهدينو د حملې په شکل او صورت ځانونه برابر کړل او يوه دايره او حلقه يې جوړه کړه.

کله چې صليبي سپاره د دايرې او حلقې په منځ کې راغلل نو له هرې خوا څخه پرې غازيان راتوی شول نو ايله صليبيان پوه شول چې هغوی له خپل عمومي لښکر څخه راشليدلي او لوی لښکر له خپل ځای څخه حرکت هم ندی راکړی.

سلطان صلاح الدين ايوبي د دې حملې او بريد واګې پخپل لاس کې اخيستې وه، صليبيان شاته راتاؤ شول چې بريد او حمله وکړي خو هيڅوک هم د حملې لپاره موجود نه وه او هر لوري ته دښته خالي وه خو د اړخونو څخه پرې د غشو باران کيده. صليبي قوماندانانو خپل لوی لښکر په کوچنيو برخو وويشلو. د سلطان صلاح الدين ايوبي سر ګروپانو د هغه د پلان او حکم سره سم صليبيانو ته د مخامخ جګړې وخت نه ورکولو پداسې حال کې چې د هغوی سپرلۍ ښې سترې ستومانه او وږې وې. هغوی جنګ ودرولو ځکه هغوی اوبو او ښو ته سترګې په لاره وه او هغه بايد تر سهار پورې را رسيدلې وای.

تر غرمې پورې سامان، واښه او اوبه راونه رسيدې، څو سپاره هغې لورې ته وځغلول شول خو په لاره کې د مسلمانانو د غشو ښکار شول، که هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي ولاړ وای نو هم سامان ته نشول رسیدلای ځکه سامان او واښه د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویانو لخوا څخه تر حملی لاندی راغلی وه، هغوی په سامان باندی د شپې حمله وکړه او ټول سامان یې تباه او برباد کړ. صلاح الدین ایوبی د خپل خوندي او محفوظ لښکر څخه څه ګروپونه راوبلل او د ریمانډ لښکر یې تر محاصری لاندی راوست.

که د مسلمانانو شمیر د صلیبیانو په اندازه وایی نو هغوی پری حمله کوله او هغوی یې تباه کول.

هغه خپل غازیان له لاسه نه ورکول، هغه صلیبیان په جګړه جګړه کې د غونډیو او کمرونو منځ ته راوستل او محاصره یې کړل، هغه پدی پوهیده چې څومره وخت تیریږي صلیبیان به ناکاره کیږي، هغه سره د دی چې صلیبیان یې په بری سره کلا بند کړی وه خو هغه ته هم زیان رسیده.

هغه چې د صلیبیانو لوی لښکر محاصره کړی وُ نو خپل څو ګروپونه یې هم هلته بوخت وه ځکه نو هغه دا ګروپونه په بل ځای کې نشول پکار اچولی.

پدی کندو کې اوبه وي چې د څه وخت لپاره څارویو او انسانانو ته بس کیدی، د پوځیانو لپاره د آسونو غوښی کفایت کولو، د دی څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبی د ښار مکمله محاصره او کلا بندی پیل کړه، صلیبیان په کلاره نه کیناستل، هره ورځ به کوچنی کوچنی جګړی کیدی او ورځی همداسی تیریدی، سلطان صلاح الدین ایوبی د کلا ګرد چاپیره ګرځیده ترڅو داسې ځای پیدا کړي چې د کلا دیوال ونړوی.

***

د محاصری شپاړسمه یا اولسمه ورځ وه، صلاح الدین ایوبی ماښام په خیمه کې د خپلو مرستیالانو سره ناست وُ او پدی خبره یې غور کولو چې د کلا دیوالونه په څه توګه نړولی شو، په همدی وخت کې پیره کوونکی راغی او ویې ویل چې د سوډان څخه استازی راغلی!

سلطان صلاح الدین ایوبی سمدستی وویل: دننه یې راولیږه! بیا یې وویل: الله جل علی شانه دی خیر کړی چې ښه خبر یې راوړی وی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

استازی خیمی ته راننوت نو سلطان صلاح الدین ایوبی وپیژندلو چې دا استازی نه بلکې د پوځ قوماندان دی .

هغه ته یې وویل: کینه!کوم ښه خبر دی راوړی؟

قوماندان سر وښورولو او بیا یې وویل : خبر د ستر او اعلی سپه سالار لپاره هم ښه دی او هم خراب ! مونږ چې د فتحې په نیت سوډان ته لاړ ؤ هغه ونشوه نو دا یې خراب اړخ دی او ښه پدی دی چې مونږ تر اوسه پوری ماتی هم نده خوړلی او پشا شوی نه یو.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : د دی څخه معلومیږي چې د ماتی او پشا کیدو اثار هم څرګند شوی؟

قوماندان وویل: بالکل څرګند دی! زه ستا څخه د حکم اخیستلو لپاره راغلی یم چې مونږ څه وکړو؟ مونږ ته مرسته بالکل ضروری او اړینه ده، که زمونږ سره مرسته ونشي نو پشا راتلل مو حتمی دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د ټول پیغام اوریدلو څخه مخکې هغه ته خوراک او څښاک راوغښتلو او بیا یې ورته وویل: خوراک او څښاک هم کوه او خبری هم .

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی کرک او شوبک ته راتللو نو خپل ورور تقی الدین یې خپل نائب او مرستیال ټاکلی وه او د مصر امیر او د هغه ځای د پوځ مشر هم هغه د مصر او سوډان په پوله باندی د فرعون د وخت په کنډوالو کې د صلیبی وران کارو او دهشت ګردو یوه ډله د خپلو ډرامو او ورانکاریه د پلانونو سره یو ځای نیولی وه نو ځکه یې سمدستی په سوډان باندی برید وکړ چې کیدای شي د دی ورانکاری ډلی تر شا سوډان ولاړ وي او غواړي په مصر باندی برید وکړي. سلا کارانو او پوځی مشرانو هغه ته وویل : چې لومړی د سلطان څخه پدی هکله اجازه وغواړه او بیا برید وکړه خو تقی الدین هغوی ته وویل: چې زما ورور اوس د صلیبیانو د یو لوی لښکر سره په جګړه بوخت دی نو د هغه اندیښمن کول ندی پکار،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د احساساتو تر تاثیر لاندې برید وکړ خو اوس قوماندان دا احوال
راوړي وه چې ماتې او پشا تلل څرګند معلومیږي.
تقي الدین د عام استازی پر ځای پوځی سړی ځکه رالیږلی ؤ چې سلطان
صلاح الدین ایوبی ته ټوله مسئله په فنی توګه وړاندې کړي او په ټولو خبرو
یې خبر او پوه کړي، سلطان صلاح الدین ایوبی ته دومره خبر مخکې
رسیدلی ؤ چې تقي الدین حمله کړې.
قوماندان د سوډان پیښې سلطان صلاح الدین ایوبی ته دا ډول بیان کړې
: تقي الدین حقایقو او ځمکنی واقعیتونو ته ونه کتل او د احساساتو په
اساس یې د حملې حکم ورکړ ځکه په هغه کې هم هماغه جذبه، احساس او
ولوله وه کومه چې د هغه په ورور سلطان صلاح الدین ایوبی کې وه خو د
دواړو ورونو تر منځ په جنګی پوهه او هوښیاری کې توپیر موجود ؤ.
تقي الدین چې کومه فیصله کړې وه هغه په پاک نیت د اسلامی
احساساتو په اساس ولاړه وه خو هغه دا حقیقت هیر کړی ؤ چې جهاد یوازې
دی ته نه وایی چې په پټو سترګو په دښمن ور ودانګی، هغه په سوډان او
مصر کې د خپلو څارونکو او جاسوسانو را پورونه هم په نظر کې ونه نیول،
یوازې دا خبره یې په غوږ کې ناسته وه چې صلیبیان سوډانیانو ته روزنه او
ټریننګ ورکوي او هلته د حملې او برید لپاره تیاری نیول شوی دی.
تقي الدین غوښتل دښمن د تیاری په حالت کې ختم کړي خو هغه د
دښمن ځواک او زور معلوم نکړ چې هغوی څومره ځواک لري؟ څومره کسان
به د جګړې ډګر ته راوړاندې کوي؟ او څومره به د احتیاط لپاره ساتی، د
هغوی سپاره او پیاده به څومره وي؟ تر ټولو مهمه مسئله دا وه چې د جګړې
میدان به څومره لرې وي او هلته به خوراک او سامان څه ډول رسول کیږي.
دوه خرابی په لومړي وخت کې راپیدا شوې:
لومړۍ دا چې سوډانیانو او صلیبیانو په پوله او سرحد باندې د تقي
الدین مخه ونه نیوله، هغوی ورته تر هغې پورې د سوډان په دننه کې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرمختګ اجازه ورکړه چې لوی دښتي او صحراء ته ورسیده چې هلته هیڅ اوبه نه وې.

دویمه خرابي دا وشوه چې د مصر پوځ او لښکر د صلاح الدین ایوبی د چلونو او پلانونو په اساس جنګیده چې ډېر لږ پوځ به لويو لویو لښکرو ته ماتي ورکوله، دا پوځ یوازې هماغه استعمالولای شو نه بل چا.

صلاح الدین ایوبی تل د مخامخ جګړې څخه ځان ساتلو، هغه به خوځنده جګړه کوله، تقی الدین د پرمختګ کوښښ کولو ځکه پدې لښکر کې سرښندونکي کماندویان هم موجود وه خو د دې پوځ جنګول او استعمالول یوازې د صلاح الدین ایوبی کار ؤ. په سوډان کې هغوی داسې راګیر شول چې دښمن پرې چلونه استعمالول او دوی هیڅ هم نشول کولای، دښمن تقی الدین د خپلې خوښې میدان ته راوستلو او بیا یې پرې د سلطان صلاح الدین ایوبی پشان ګوریلایي او غل چکي بریدونه پیل کړل، د تقی الدین غازیانو او د لښکر څارویو ته څاڅکی اوبه هم نه رسیدلې، کماندویانو ورته وویل: چې مونږ پدې لوی بیابان او دښته کې خوشې کړه چې خپل ښکار وکړو خو هغه ورته اجازه نه ورکوله داسې نه چې مرکز او قومانده ختمه شي او ټول تیت پترک شي.

کله چې د سامان او خوراک خبره رامنځ ته شوه نو ټولو دا احساس وکړ چې دومره لرې ځای او د جګړې میدان ته شیان را رسول څو ورځې غواړي او بیا د هغې امنیت او خوندیتوب هم ګران کار دی ځکه لاره ډاډمنه نده. همداسې وشول چې د سامان لومړی کاروان دښمن د ختمولو پر ځای له ځان سره بوتللو، د دې خبر په اوریدو سره د کماندویانو د قوماندان او تقی الدین تر منځ سختې خبرې هم وشوې، د کماندویانو قوماندان ورته وویل: چې مونږ د جګړې لپاره راغلي یو او حتمًا به جنګیږو خو داسې نه چې دښمن به پر مونږ حملې کوي، سامان به الووزوي او مونږ د مرکز په هیله همداسې چوپه خوله ناست ؤ. تقی الدین د حکم په بنسټ هغه ته سخته خبره وکړه نو قوماندان ورته وویل: ته تقی الدین یې، صلاح الدین نه یې، مونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هغه طریقه او جذبه جنګیږو کومه چې سلطان صلاح الدین ایوبي مونږ ته ښودلي، مونږ کماندویان یو د دښمن ګېډې ته ننوځو او د هغوی ګېډې څیرې کوو. ستا دا لښکر له لوږې او تندې مړ کیږي او سامان ټول دښمن وتښتولو، مونږ پدې عادت شوي یو چې د دښمن په سامان خپل لښکر ساتو.

تاریخ لیکوونکي لیکي چې پدې خبرو د تقي الدین په سترګو کې اوښکې راغلې، ځکه هغه پدې پوهیده چې دا قوماندان د کومې ولولې او احساس په اساس خبرې کوي، تقي الدین په احساساتي توګه وویل: زه د الله جل جلاله له عذاب څخه ویریږم او له فلسطین څخه په ډېر امید راغلی مسلمانان هسې د مرګ خولې ته نشم ننباسلی.

قوماندان وویل : نو بیا تاسې باید دا حمله او برید نه وای کړی!

په مونږ کې څوک د الله جل جلاله په لاره کې سرښندلو ته تیارنه دی، مونږ اوس د مرګ خولې ته راغلي یو! او دا د مسلمانانو شان دی چې کله د مرګ خولې ته رانژدې شي نو خپل ځان خپل رب ته نژدې بولي، تاسې د احساساتو څخه راووځی مونږ د دښمن په لومه او جال کې راګیر شوي یو.

تقي الدین دومره بې عقل او ناپوه هم نه ؤ بلکې هغه ته د خپل ورور دا خبرې یادې وې چې خپل ځان به پادشاه نه ګڼې او د جګړې په میدان کې به د پادشاهانو په شان حکم نه ورکوي، په خپلو غلطیو به پرده نه اچوې ځکه نو هغه د قوماندان دا سختې خبرې سپین سترګې توب ونه ګڼلو بلکې سمدستي يې ټول قوماندانان راوغوښتل او د راتلوونکي حالاتو په هکله یې بحث او خبرې پیل کړې فیصله وشوه چې کماندویان دې هر لورې ته د عملیاتو لپاره خپاره شي، د سامان راتللو لارې دې هم کماندویان د خپل کنټرول کې راولي، پوځ باید په درې برخو وویشل شي او د درې لورو څخه په دښمن باندې برید وکړي، تقي الدین چې کوم احتیاطي پوځ ساتلی ؤ هغه هم ډېر کم ؤ، د دې ویش فایده دا شوه چې لښکر د هغو برخو څخه ووتلو چیرې چې اوبه نه وې. د شګو او غونډیو دریاب ؤ چې پوځ پکې خپور شو. دښمن پدې درې برخو هم حملې پیل کړې او هغوی یې نور هم

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره خپاره او جلا کړل، ځانی زیان ډېر زیات شو، قوماندانانو خپل ګروپونه سره جلا جلا کړل او بیا یې داسې جګړه پیل کړه کومه چې صلاح الدین ایوبی ورته روزنه ورکړې وه خو ښکاره معلومیده چې دوی دا جګړه نشي ګټلی، هغوی خپل احساسات او ولولې پخپل ځای وساتلې. د سامان رارسیدل اوس له نظره وغورځول شول نوهغوی په دښمن باندی بریدونه کول او له هغه ځای څخه یې سامان لاس ته راوړلو.

کماندویانو په پوره سربښندنه په دښمن حملې کولې او هغوی ته یې پوره زیان اړولو، څه به چې پلاس ورتلل هغه به یې نورو مجاهدینو ته رسول.

مرکزی قوماندہ ختمه شوې وه. تقی الدین د خپلو کسانو سره یوی او بلې خواته کوښښ کولو، د احساساتو تر پولې پورې هغه پوره ډاډه وُ، هغه ته له هیڅ لورې هم دا خبر نه وُ راغلی چې کوم غازی یا کوم ګروپ تسلیم شوی او یا یې وسله غورځولې ده. جګړه ورو ورو ګروپونو ته وویشل شوه او په نیمایی سوډان کې خپره شوه، د سلطان صلاح الدین ایوبی لښکرو هر قوماندان له ځان سره دا فیصله وکړه چې ټول به کماندوی جګړې کوی خو له سوډان څخه به نه وځی دښمن ته هم زیان رسیده، داسې حالت هم راغی چې دښمن ورخطا شو چې اوس به له سوډان څخه مسلمانان څه ډول وباسی.

غازیان هر لوری ته خپاره شوی وه، اوس مرکز او اعلی سپه سالار ته دا پته نه لګیده چې زمونږ ټول زیان څومره شویدی او څومره غازیان ژوندی پاتی دي خو د دی خبری معلومات ورته کیده چې دښمن ته هم زیات زیان رسیدلی او بیا په مصر باندی تر ډېر وخته پورې حمله نشي کولای. پدی ډول جګړه باندی کومه ګټه هم نه رسیدله ځکه چې کوم ځای پرې نه نیول کیده او لښکر ته ځانی زیان هم رسیده.

په همدی حالاتو کې تقی الدین سلطان صلاح الدین ایوبی ته د خپل یو قوماندان پواسطه احوال ولیږلو، هغه ویل چې یوازې په یو صورت کې فتح او کامیابی لاس ته راتلای شي چې هغې پوځ ته مرسته او کومک ورسیږي. ټول پوځ خپور او پراخه شوی وُ د هغوی د برې لپاره نور پوځ او لښکر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړتیا وه، تقی الدین له سلطان صلاح الدین ایوبی څخه دا هم غوښتي وه چې
چیری مرسته نشي راتلای نو ایا خپل پوځ راټول او له سوډان څخه راوځي؟
په مصر کې چې کوم پوځ پاتې ؤ هغه د پولو او سرحداتو لپاره هم کافي نه ؤ
نو د هغې محاذ ته لیږل هیڅ امکان نه درلوده.

سلطان صلاح الدین ایوبی د پښا تګ سره عادت نه ؤ نو ځکه هغه ته دا
فیصله کول ګران شول چې اوس وروړ ته څه ډول حکم او سلا ورکړي خو
هغه حقایق په نظر کې ساتل ځکه هغه پدی حالاتو کې هیڅ ډول مرسته
نشوه ورکولای، هغه خپله مرستی ته اړتیا لرله ځکه هغه د صلیبي
یرغلګرو سره په جګړه بوخت ؤ. نو ځکه په ژور فکر او سوچ کې پریوت.

* * *

د تقی الدین قوماندان سلطان صلاح الدین ایوبی ته د جګړي حالات بیان
کړل خو د صلیبي داړه مارانو د هغو ورانکاریو په هکله یې هیڅ هم ونه ویل
کیدای شي چې قوماندان ته به هغه حالات معلوم نه وه ځکه چې ډیر
وروسته هغه رسوا شول.

د تقی الدین پوځ په داسې کوچنیو کوچنیو ګروپونو وویشل شو چې شمیر
یې لس لس کسانو ته رسیده. په ځینو برخو کې د کوچیانو کړدی، چوپالونه
او جونګړی هم وی، په ځینو سیمو کې شنه چمنونه، ونی او اوبه هم وی خو
زیات نه بلکې ټوله سیمه وچه او د شګو دریاب ؤ.

یو ماښام دری غازیان خپل مشر او قوماندان ته راغلل چې دوه پکې
زخمیان هم وه، هغوی وویل: چې زمونږ ګروپ ټول دوه ویشت کسان وه چې
یو قوماندان او پاتې غازیان وه، د ورځې دا ګروپ چیری پټ وؤ، د هغوی
قوماندان د ورځې داسې ګرځیده لکه چې پیره کوی یا دا چې چاته سترګې
په لاره دي. پدی وخت کې یو سوډانی اوښ سپور راپیدا شو او کله یې چې
قوماندان ولیده نو تم شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قوماندان ورغی د هغه سره یې خبری وکړی خو معلوم نشول چې څه خبره به یې ورسره کړی وی خو قوماندان مونږ ته وویل چې اوښ سپور هغوی ټول خپل کلی ته بللي یاستي، د شپې به د کلی خلک مونږ میلمانه کوي او د دښمن کوم ځای به هم ورته په ګوته کوي. پدی خبره ټول غازیان خوشحال شول ځکه هغوی ته د میلمستیا سره سره د دښمن سره د جګړی وخت هم پلاس ورتللو، د لمر پریوتو سره جوخت دا ګروپ د هماغه کلی په لوری وخوځیده، کله چې ټول هلته ورسیدل ګوري چې دری جونګړی دي چې چار چاپیر یې ونی او تر مخ روانی اوبه هم وی .

غازیان د جونګړو څخه د باندی په شګو باندی کیناستل خو قوماندان یوی جونګړی ته ننوت، مشغلونه بل شول او ټولو غازیانو ته خوراک او څښاک ورکول شو، قوماندان د جونګړی څخه بهر راووت او غازیانو ته یې وویل چې ټول ویده شي چې بیا به د حملی لپاره راپاڅول شي .

په هغو کې دری کسان چې خپل مشر قوماندان ته راغلی وه یو پکی د شپې ویده نشو یا دا چې سترګی یې پرانستی هغه په یوه جونګړه کې د ښځو خنداګانی واوریدی، دی غازی هغې جونګړی ته ور وکتل ګوری چې قوماندان د دوه ښکلو او ښایسته نجونو سره ټوکی ټکالی کوی، شراب یې ترمخ پراته وو، نجونی په اطرافی جامو کې وی خو اطرافی نه معلومیدی .

غازی د باندی خپ خپ اوازونه واوریدل چې یې وکتل نو ډېر خلک دی لوری ته را روان او په لاسونو کې یې توری او برچی دي غازی د جونګړی یو لوری ته پټ شو تر څو د دی خلکو له حال څخه ځان خبر کړی، د راغلو خلکو څخه یو جونګړی ته ننوت او وی ویل: څرنګه وروره! کار پیل کړو؟

قوماندان ورته وویل : تاسې راغلی؟ ټول ویده دی، سمدستی یې ووژنی، پدی سره نجونو په کړس کړس وخندل.راغلی خلک په ویدو او بی خبره غازیانو ورپریوتل، ځینی په خوب کې په شهادت ورسول شول کوم چې رابیدار شول هغوی جګړه وکړه. دوه غازیانو تیښته وکړه او کوم غازی چې د جونګړی خواته پټ شوی ؤ هغه هم ورسره یو ځای شو او دری واړه په یو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوری روان شول خو د هغه دواړه ملګري زخمیان وه. هیڅوک د هغوی پسې رانغلل ځکه چې تیاره شپه وه او هغوی چا ونه لیدل، دا څرګنده نشوه چې قوماندان اوښ سپاره بې لاري کړی و او که له مخکې څخه یې د دښمن سره لاره جوړه کړې وه او د خپلو غازیانو لپاره وخت کتلو، د دې پیښې څخه دا معلومات وشو چې دښمن د غازیانو د ختمولو لپاره له جګړې څخه بر سیره نوري لارې هم کتلې او د ښځو څخه هم پدې لاره کې کار اخلي.

دښمن د انساني فطرت له غریزو او خواهشاتو څخه کار اخیستلو ځکه پداسې دښتو او بیابانو کې انسان د خپل خواهش د پوره کولو لپاره په تلوسه کې وي.

دښمن هم د خپل پوځ پوسیله غازیان لټول او هم یې د هغوی په خلاف پټ جنګ پیل کړی و. کله چې څو داسې پیښې وشوې نو غازیان یې پوه کړل چې د چا په جال او لومه کې پرینوځي.

د دې پیښو څخه یوه داسې هم وه چې د غازیانو قوماندان عطا الهاشمي په یو ځای کې ناست وه، د هغه ټولې په څو کوچنیو ګروپونو ویشل شوې و. دا د مصر څخه د سامان راتللو لاره وه، عطا الهاشمي د خپل ګروپ پوسیله چې شمیر یې تر سلو هم کم وه ټوله لاره خوندي ساتلې وه، هغه د دښمن په حمله کوونکې ډلې باندې ډېرې سختې حملې وکړې او هغه یې له کاره وغورځول، هغوی به ناڅاپي په دښمن ورپرېوتل، دښمن د هغوی د ختمولو لپاره ډېر کوښښ وکړ خو پرته د څو غازیانو شهید کولو څخه یې بل کار ونشو کړای.

عطا الهاشمي د غونډیو په منځ کې ناست و، د هغه سره شپږ اوه غازیان هم وه، دا د هغوی مرکز و، هغه یو بوډا سړی د دوه اطرافي نجونو سره ولیده، نو هغه درې واړه دوی ته نژدې راغلل ،نجونې سوډاني معلومیدې خو جامې یې اصلي نه بلکې بدلې وي، د هغوی په څیرو باندې ګرد او دوړې وي، غمجن او اندیښمن معلومیدل، نجونې د بوډا شاته پټې شوې چې دا د شرم او حیا څرګندول وه. هغه سړی په نیمه مصري او نیمه سوډاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه وویل: چې مونږ مسلمانان یو او دا دواړه زما لورګانی دي، هغوی د لوږې څخه مړی کیږي، نو د خوراک او څښاک لپاره یې څه وغوښتل.
عطا الهاشمي د سوډان په ژبه پوهیده، هغه کماندو وُ، هغه د کماندوی حملو د برې لپاره سوډانی ژبه یاده کړې وه، د هغه سره د خوراک او څښاک کمی نه وه، ځکه دوه درې ځلې د سامان کاروان تیر شوی ؤ نو هغه ورڅخه د خپلو غازیانو لپاره پریمانه شیان اخیستی وه ترڅو هغوی خپل کار په ښه توګه سرته ورسولی شي. هغوی درې واړو ته یې خوراک او څښاک ورکړه او بیا یې ورڅخه وپوښتل چې هغوی له کوم ځایه راغلي او اوس چیرې تلونکی دي؟ هغه سړې ورته د یو کلي نوم واخیست او بیا یې وویل: چې زمونږ کلي په جګړه کې راګیر شوی چې کله ورته مسلمانان راغلي او کله سوډانیان هغوی د خوراک شیان په کور کې نه پریښودل، هغه به د پوځیانو څخه خپلې لورګانی هم پټې ساتلې خو نور په تنګ راغلی او د کور څخه راووت، هغه د خپلو لورګانو عزت خوندی ساتی، هغه وویل: چې زه مسلمان یم او غواړم مصر ته ولاړ شم خو اوس حالات بالکل خراب دی.
بیا یې عطا الهاشمی ته وویل: که ممکن وی د حالاتو تر ښه کیدو پورې دوی ستاسی سره پاتې شي نو دا په دوی ستاسی لوی احسان وی او د مسلمان شان دی چې د مظلوم مرسته په هر ځای کې د خپل طاقت او قدرت په اندازه کړی او کوی.
عطا الهاشمي ځواب ورکړ ترڅو چې زه دلته وم تاسي درې واړه به ساتم!
بوډا سړی وویل: تاسي دا دواړه زما لورګانی درسره وساتی او زه درڅخه ځم ترڅو خپل څاروی می چې د شپون سره امانت پریښودی دی خرڅ کړم او دوه درې ورځې وروسته بیرته راځم!
یوې نجلۍ په معصومه ژبه وویل: زه چې ستاسې ژوند ته ګورم نو ډېره حیرانیږم چې څومره سخت ژوندی مو دی! ایا ستاسې خپل بچیان او کورنۍ نه یادیږي؟
عطا الهاشمي وویل: ټول را یادیږي خو زه خپل مسئولیت نشم هیرولای!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې معلومیده چې نجونې د خوراک او څښاک څخه وروسته تازه او روغې شویدې، یوه غلې ناسته وه خو بلې خبرې کولې، هغې چې څومره خبرې کولې په هغې کې د عطا الهاشمي او د هغه د غازیانو لپاره د مرستې او ملګرتیا خبرې وې.

نجلې وویل: چې تاسې د خپل وطن څخه دومره لرې خپل ځانونه بربادوی - په دې خبره عطا الهاشمي ناڅاپي ودریده او خپلو ملګرو ته یې وویل: د دې سړي پښې په رسۍ وتړه، او بیا یې زما په آس پورې کلک کړې، غازیانو د هغه پښې کلکې وتړلې او بیا یې په آس وتړلو او هغه یې خلاص کړ.

عطا الهاشمي یو غازي ته وویل: چې په آس سپور شي، هغه غازي سپور شو، عطا الهاشمي دواړه نجونې یو ځای جوختې ودرولې او دوه غازیان یې د غشو سره راوغوښتل، غازیانو ته یې وویل: چې هغوی غشې په لیندو کې کیږدې او د نجونو تندې په نښه کړې بیا یې آس سپاره غازي ته وویل: چې ځان منډې ته چمتو کړې.

په آس پورې تړلی سړي پدې ښه پوهیده چې آس منډه کړي نو د ده به بیا څه حالت کیږي.

عطا الهاشمي هغې دري وارو ته وویل: زه یوازې یو ځل تاسې ته وایم چې خپل ځان سم راوپیژنې او خپل مقصد بیان کړې کنه بیا د بلې خبرې وخت نه درکول کیږي.

چپوالي په ټولو خپور شو، دواړو نجونو خپل ملګرې ته وکتل چې د آس پورې تړلې شوی په ځمکه پروت و، دري واړو په سترګو کې سره سلا مشوره وکړه نو سړي وویل: زه خپل ځان معرفي کوم!

عطا الهاشمي ورغی او په خوا کې ورته کیناسته وویل: که ریښتیا بیان دې وکړو نو بیرته دې خوشې کوم!

هغه سړي عطا الهاشمي ته وویل: او د کاڼړي پشان سړیه! زه د ګلانو پشان دوه نازکې نجونې تاته خوشې کوم او ته هغه په غشو باندې ولې! هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د ځان سره وساته او لرې ځای ته لاړ شه که دا بیه درته کمه ښکاري نور څه وغواړه هم یې درکولای شم!
که د سرو زرو غوښتنه دې وکړه د ماښام څخه مخکې یې درته رارسوم!
عطا الهاشمي پورته شو او آس سپور غازي ته یې وويل: چې آس څو ګامه وړاندې بوځه !
آس روان شو نو سوډاني چیغې کړې عطا الهاشمي حکم وکړ چې آس تم کړه ! بیا هغه سړي ته ورغی او ورته وې ویل : سمه خبره وکړه! هغه سړي ومنله چې زه د سوډان جاسوس یم او صلیبیانو راته روزنه او ټرینګ راکړی، د نجونو په هکله یې وویل : چې هغه مصریانې دي خو صلیبیانو د ورانکارۍ لپاره روزلې دي .
عطا الهاشمي د هغه پښې راخلاصي کړې او بیا یې ځینې پوښتنې ورڅخه وکړې .
بوډا وویل: چې مونږ ته دا دنده سپارل شوې چې د نجونو او سرو زرو په واسطه په سوډان کې خپاره شوي مجاهدین ووژنو او یا یې خپل ملګري کړو که داسې ونشي نو ژوندي یې خپلو کسانو ته په لاس ورکړو.
بیا یې وویل : چې تاسې د کاروان لاره داسې کلکه ساتلې چې صلیبیانو سره د ټولو کوښښونو هغه تر خپلې ولکې لاندې رانه ویستلې شوه، نو هغه ته د دې نجونو سره یو ځای وظیفه وسپارل شوه چې عطا الهاشمي خپل کړي یا دا چې ژوندي یې راولې او که نه کیده نو وې وژنې - خو زه حیران یم چې تاسې د دې ښکلو نجونو په لیدلو هم زمونږ د خبرو اترو اثر لاندې رانغلې او سمدستي راباندې پوه شوې نو ای مجاهده ! ولې تا دا دوه ښکلې نجونې قبولې نکړې؟
عطا الهاشمي ورته وخندل او بیا یې وویل: زما ایمان او عقیده دومره خامه او کمزورې نده چې پداسې شیانو خرابه شي!
عطا الهاشمي دواړه نجونې هم راوغوښتلې، زیاتې خبرې کوونکې نجلې وویل: چې زمونږ سره به اوس څه رویه او چلن کیږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

عطا الهاشمي ورته وويل: چې سبا سهار به هغوی خپل مشر سالار تقي الدين ته استقبال کيږي، هغه دری واړه خپلو غازيانو ته وسپارل او ورته يې وويل چې جلا جلا يې سره وساتی، کله چې د هغوی لټون او تالاشي واخيستل شوه نو د دری واړو څخه خنجرونه راووتل او د سړی سره يوه پوړی پوډر هم وه چې په هغې کې حشيش ترل شوی وه .

لمر پريوتو چې د هغه د ټولي يو ګروپ را ورسيده، هغه خپل غازيان هر لوری ته خپاره کړی وه، هغه ټولو ته وويل: چې دا ورانکاری جاسوسان دي، کيدای شي د هغوی ملګرو ته معلومه شي چې دوی نيول شوی نو د هغوی د خلاصولو لپاره حمله کيدای شي ، د دی خبرو څخه وروسته هغه ويده شو، هغه ځای لوړ او ژور ؤ، هغه د خوب څخه مخکې وکتل چې دری واړه په څه حالت کې پراته دي، هغه د غونډی په يو اړخ کې پريوت چې خپلو ملګرو نښو ليدلای، هغه سمدستی ويده شو خو لږ وروسته رابيدار شو او په ذهن کې يې دا وګرځيده چې دا دوه نجونی څومره ښکلی او څومره معصومی دي او صليبيان هغوی څومره خرابی استعمالوی. که دا دواړه په کوم مسلمان کور کې پيدا شوی وای نو هغوی به د ښکلو ناوې په شان واده شوی وای، هغه ته خپله ميرمن ورپه ياد شوه چې په څه ډول د هغه کورته را واده شوه، د هغه په خيال او تصور کې خپل ميرمن راغله او د ډرامی پشان حالت ورته پيدا شو، هغه د خيالونو او تصوراتو په دنيا ورګډ شو، پدی ورانه او ويجاړه دښته کې دی خيالونو او تصوراتو په هغه باندی نيشه راوسته، پداسې دښتو او بيابانونو کې مجاهدين په همداسې خيالونو کې خپل وخت تيروی .

پدی وخت کې سپوږمۍ راوختله او هر لوری ته روښنايی خپره شوه، هغې د جادو پشان کار وکړ او هر لوری ته يې داسې اثر ورغورځولو چې د مرګ خطر د خلکو له ذهن څخه وځی .

عطا الهاشمي راپورته شو او په هغه لوری ولاړ کوم ځای کې چې دواړه نجونی پرتی وی، هغه پداسې شکل ولاړ لکه خپل کسان ګوری او حالت يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلوموي . هغه دواړه نجوني يو ځای پرتي وي شا او خوا يې مجاهدين پراته وه .

د نجونو ملګرې د دوه دری غازيانو په حلقه کې پروت وُ، عطا الهاشمی پخپله پښه د يوی نجلۍ پښه زور کړه نو د هغې سترګی خلاصی شوی، هغې وپيژانده نو راپورته شوه، د عطا الهاشمی سره روانه شوه، نجلۍ پدی ډيره خوشحاله وه چې قوماندان د هغې د حسن او ښکلا تر جادو لاندی راغی نو په خوښی ورسره روانه شوه، هغه خپلو همسنګر ملګرو ته کتل چې په څومره بی پروايی سره ويده دی چې يوه نجلۍ ورڅخه پورته کړی شوه او دوی پری خبر هم ندی. هغه د غصی پر ځای پخپلو کسانو رحم راغی چې پداسې دښتو او بيابانونو کې جګړه کوی، هغوی پرته له الله جل جلاله څخه د بل چا تر کنترول او څارنی لاندی نه وه ځکه چې مرکز يې ختم شوی وُ .

نجلۍ هغه خپل د ملاستی ځای ته بوتله، د هغې په سر پړونی نه وُ، د سپوږمی رڼا د هغې په ويښتانو باندی داسې لګيده لکه چې د سرو زرو تارونه وی، تر ډېر وخته پوری هغه نجلی ته کتل او هغې ده ته کتل .

نجلۍ په خمارونکی خندا او اواز سره وويل : زه پدی حيرانه يم چې ته ولی ويريږې - ايا ته ماته اړتيا نلری ؟

عطا الهاشمی ورته همداسې پټه خوله کتل نو نجلی د هغه يو لاس راونيولو او پخپلو شونډو يې کيښوده، بيا يې وويل : زه پوهيږم چې تا ولی زه راوستم.وخت غنيمت وبوله او د فکر او خيالاتو د دنيا څخه بيرون شه ؟

عطا الهاشمی خپل لاس د هغې څخه راخلاص کړ وويل: زه پدی فکر کوم چې ستا پلار به هم زما پشان يو سړی وی زه هم پلار يم زما او ستا د پلار په منځ کې د اسمان او ځمکی توپير دی !

ستا پلار څومره بی غيرته دی او زه د غيرت ساتلو په خاطر پدی دښتو او بيابانونو کې خپل اولادونه يتيمان او ميرمن کونډه کوم .

نجلۍ وويل: زما هيڅ پلار نشته! ليدلی به می وی خو په ياد می ندی !

عطا الهاشمی وپوښتل : ايا مړ شويدی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی وویل :دا مې هیڅ په یاد ندی!

عطا الهاشمي وپوښتل : مور دې چیری ده؟

انجلی ځواب ورکړ: دا می هم په یاد ندی! زما دا په یاد ندی چې ایا زه په کوم کور کې پیدا شوی یم او که په کومه خیمه کې! خو اوس د داسی بې خونده خبرو وخت ندی .

عطا الهاشمي وویل : مونږ سپایان په همداسی خبرو وخت تیروو! زه غواړم ستا په ذهن او تصور کې هم پخوانی یادونه راتازه کړم!

نجلی وویل: زه پخپله یو ښکلی او حسین یاد او خاطره یم! زه چې لږ وخت هم د چا سره تیر کړم هغه می بیا د تل لپاره یادوی خو زما خپل کوم یاد نشته .

عطا الهاشمي ورته وویل : خپل ځان حسین او ښکلی یاد نه بلکې بد او خراب یاد وګڼه! ستا شخه ماته د صلیبیانو سوډانیانو او تش په نامه مسلمانانو د ګناهونو بدی بوی راځی!

ته چې ماته رانژدی کیږي نو ماته کانګی راځی، تا هیڅ نارینه نه یادوی، ستا پشان د ښځو ښکاریان نن دلته او سبا په بل ځای کې وي چې کله ورته دویم ښکار پلاس ورشي لومړی یې له یاده ووځی! ستا دا ښایست او حسن د څو ورځو میلمه دی! ته زما په واک او بند کې یې! زه ستا دا غولوونکی څیره د تل لپاره بد شکله او بدرنګه کولای شم خو دی ته هیڅ اړتیا نشته! دا دښته، شراب او بدکاری به تا په یو کال کې وخوری او داسې مړاوی ګل به درڅخه جوړ شی چې خلک به دی بیا لری غورځوی !

دا صلیبیان او سوډانیان به بیا تا لری غورځوی او ته به سوال او خیر غواړې! ته به بیا د ډېرو خرابو او بدو خلکو ښکار شي! عطا الهاشمی داسې اغیزناکی خبری کولی چې د نجلی په خیال ذهن او فکر کې طوفان او بدلون راپیدا شو.

مسلمان قوماندان ورته ویل: زما یوه لور ده چې ستا څخه به دوه دری کاله کوچنی وي، د هغی واده به د یو عزت مند ځوان سره کیږي چې زما په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شان به یې په ملا کې توره تړې او په ښکلي آس به سپور وي . هغه به زما په شان د جګړې د میدان شهزاده وي او زما لور به ناوې کیږي، هغه به د خپل خاوند په زړه او کور حکومت کوي ، خلک به زما د لور لیدل غواړي خو هغه به نشي لیدلای، زه به هم په هغې وياړ کوم، خاوند به یې د هغې سره داسې مینه او محبت کوي چې تر زوړ والي پورې به هم هغه نه ختمیږي بلکې زیاتوالی به پیدا کوي .
ستا د لیدلو لپاره په هیڅوک هم په تلوسه کې نه وي، ځکه چې ته یو لوڅ راز یې ، ستا عزت د هیچا په زړه کې نشته ! او هیڅوک تا د مینې او محبت وړ نه ګڼي.
نجلۍ وویل : ته ولې ما سره داسې خبرې کوې ؟
عطا الهاشمي وویل: زه تا پدې پوهوم چې ستا پشان نجونې او لوڼې پاکې او مقدسې وي! مونږ مسلمانان لورګانې د الله جل جلاله رحمت او پیغام ګڼو، که د عصمت او عفت په معنا پوه شي نو پر تا به د الله جلّ جلاله رحمت راووریږي خو پدې نه پوهیږې ځکه ته په هغې مینه او محبت نه پوهیږې کوم چې د روح تل ته ښکته کیږي، ته بد مرغه او بد نصیبه یې ، تا د خلکو هوس لیدلی خو محبت او مینه دې نده لیدلې .
عطا الهاشمي ورو ورو غږیده، د هغه په اواز کې اثر او اغیزه وه، خو نجلۍ پدې حیرانه وه چې دا خو د نورو خلکو په شان نارینه دی او د دې ښکلا او حسن ته هیڅ اهمیت نه ورکوي .
عطا الهاشمي د کاڼې پشان سړې هم نه ؤ بلکې په ولولو او احساساتو کې ډوب ؤ .
انجلۍ بې هوسیلې شوه او ویې ویل: ستا په خبرو کې داسې خمار او نیشه ده چې ما په شرابو او حشیشو کې هم نده لیدلې، زه ستا په خبرو نه پوهیږم خو هره خبره زما زړه ته ښکته کیږي .
نجلۍ ډېره هوښیاره وه ځکه چې د ورانکارۍ لپاره هوښیار او ذهین انسانان غوره کیدل، نارینه یې په ګوتو نڅول او ګډول د هغوی د لاسونو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه وه او د ماشوموالی څخه پدی هکله روزنه ورکړل شوی وه خو دی مؤمن نارینه د دی زهرجن مار زهر خنثی او بی اثر کړل .

نجلۍ د عطا الهاشمی څخه بیا ډیری پوښتنې وکړی چې ځینی په دین پوری اړوندی وی، اوس د هغې په خبرو او پوښتنو کې ورانکاری نه وه او په طبعي توګه یې خبری کولی، هغې په اخر کې پوښتنه وکړه! تاسې به ماته څه سزا راکوی ؟

عطا الهاشمی وویل : زه تاته هیڅ ډول سزا نشم درکولای؟ سبا سهار به زه تاسې خپل مشر سالار ته استوم!

نجلۍ وپوښتل : هغه به زمونږ سره څه سلوک کوي؟

عطا الهاشمی وویل: هغه څه به درسره کوي چې کوم زمونږ په قانون او دین کې وی !

نجلۍ وپوښتل : تاسې زما څخه کرکه او نفرت کوی؟

عطا الهاشمی ځواب ورکړ نه هیڅکله کرکه نکوم!

نجلۍ وویل: ما اوریدلی دي چې مسلمانان د یوی ښځه زیاتی میرمنی کولای شي! که تاسې ما خپله میرمن وګرځوی، نو زه به ستا دین قبول کړم او تر اخری عُمره پوری به ستا خدمت کوم .

عطا الهاشمی وویل: زه تا خپله لور ګرځولای شم خو میرمن نه! ځکه چې ته زما په لاس کې مجبوره او بندی یې! ته زما هم په پناه کې یې او هم په بند کې، هغوی په خبرو کې بوخت ؤ .

د نجلۍ ملګری سړی د دری غازیانو په منځ کې پروت ؤ خو هغه ویده نه بلکې ویښ ؤ، هغه ولیدل چې قوماندان یوه نجلۍ له ځان سره راپورته کړه او بیا یې بوتله، هغه پدی خوشحاله وه چې هغه به عطا الهاشمی ته دوکه ورکړي هغه به ووژني یا به یې له ځان سره بوځي. هغه همداسې په ځمکه د نجلۍ د راتللو په هیله پروت ؤ، ډېر وروسته هغه ولیدل چې د دی په شا او خوا کې پراته غازیان بی پروا او بی هوشه پراته دي - هغوی باید بی هوشه او بی سده وای ځکه چې ماښام هغه سپاپانو ته په خبرو خبرو کې حشیش

(c) ketabton.com: The Digital Library

(چرس) ورکړی وه ، د هغه څخه یوه پوړۍ حشیش ویستل شوی وه خو لږ څه یې په خپله چپن کې پټ کړی وه، کله چې مسلمانو غازیانو هغه وڅښل نو د نه عادت په سبب یې ډېر کلک او سخت بې سده او بې هوشه کړل، سوډانی جاسوس د تیښتې کوښښ کاوه

چې ښه زیات وخت تیر شو او نجلۍ بیرته رانغله نو سړی پوه شو چې نجلۍ هغه لری نشی بیولای نو ځکه باید همدلته ځای پر ځای ووژلی شي، هغه د ویدو او بې سده غازیانو څخه یوه لینده او څو غشی راواخیستل او بیا د قوماندان په لوری ورغلو، د سړی په لوری د عطا الهاشمی شا وه خو د نجلۍ مخ په هماغه لوری وٌ، هغې هم خپل ملګری نشو لیدلایی ځکه چې هغه د شګو د یوی غونډۍ شاته وٌ، کله چې هغه سړی رابښکاره شو او لینده یې معلومه شوه پداسې حال کې چې عطا الهاشمی د خپل مرګ څخه ناخبره ناست وٌ، د هغه خنجر په تیکی او په ځمکه پروت وٌ.

نجلۍ ناڅاپي خنجر له تیکی څخه راوویست او عطا الهاشمی په هغې ورټوپ کړ چې خنجر ورڅخه واخلی خو نجلۍ خنجر د خپل ملګری په لوری په ډېره چټکتیا سره وویشت .

واټن او فاصله څو ګزه وه. هلته د آه اواز پورته شو، خنجر د سوډانی جاسوس په شا رګ کې ونښت خو هغه د لیندی څخه غشی خوشی کړ، څرنګه چې غشی په ورخطا یې سره خوشی شوی وٌ نو ځکه یې نښه خطا شوه او د عطا الهاشمی څخه بل لوری ته ولاړ او ونښت، هغه چې ولیدل نو غشی د نجلۍ په سینه کې نښتی وٌ، هغه منډه کړه د غشی د ویشتلو په لوری ولاړ، هلته خنجر د سوډانی په شا رګ کې نښتی وٌ او هغه د وتلو کوښښ کاوه. چې کله یې خنجر وویست نو راپورته شو، عطا الهاشمی د دی ویری څخه چې په خنجر حمله ونکړي یو دم پورته شو او دواړه لتی یې د سوډانی په سینه ورخوشی کړی او هغه یې لری پرمخ وغورځولو، پدی لتو سره عطا الهاشمی هم وغورځیده خو زر راپورته شو او ودریده، سوډانی بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راپورته نشو ځکه د رګ ځخه یې وینې راخوټیدې. عطا ورڅخه خنجر واخیست او د نجلۍ په لوري ورغی، نجلۍ د خپل ملګري خوشي شوی غشي په سینه کې نیولی او قلاره پرته وه، هغه تر دې وخته پوري ژوندۍ وه خو د غشي ویستلو کوم بندوبست نه ؤ.

نجلۍ د عطا الهاشمي لاس ونیوه او په لړزیدلې اواز یې وویل: ما ستا ژوند بچ کړ، پدی خاطر خپل الله جل جلاله ته ووایه چې زما روح پخپله پناه کې واخلي ترڅو زما روح زما د بدن په شان پدی دښتو او بیابانو کې سرګردانه او لوغړن نشي، زما ټول عُمر په ګناهونو کې تیر شوی، ماته داډ راکړه چې الله جل جلاله به ستا د دی نیکۍ په بدل کې ستا ګناهونه وبښي، زما په سر باندی داسې لاس راکش کړه لکه څرنګه چې یې د خپلې لور په سر راکشوی.

عطا الهاشمي د هغې په سر لاس راکش کړ او بیا یې وویل: الله جل جلاله دی ستا ګناه معاف کړي، په تا باندې خلکو ګناه کړی ته بې ګناه یې، تا ته چا د نیکۍ لاره او روښنایي نه وه ښودلې.

نجلۍ په لړزیدلې او بند بند اواز زر او تیزې خبرې پیل کړې او ویې ویل: د دې ځای څخه لږ لرې د سوډانیانو مرکز دی هغوی غواړي تاسې ټول ووژني، نو ته په غور سره زما خبرې واوره! ستاسې پوځ اوس دومره خپور شوی چې پرته د مرګ او بند څخه بل څه درته نشي په برخه کیدای.

ستاسې د هر قوماندان پسې زما پشان نجونې او نارینه اچول شویدي، تر اوسه پوري ما ستاسې څلور قوماندان وژلي، تاسې د خپل مصر غم وخوري، صلیبیانو هلته ډېر خطرناک او تباه کوونکې پلان جوړ کړی.

ستاسې په پوځ او ملکي چارواکو کې داسې کسان شته چې هغوی د صلیبیانو غلامان او د هغوی څخه کومک اخلي او د هغوی لپاره کار کوي، هغوی ته زما پشان نجونې او سره زر ورکول کیږي.

مصر خو ندی کړه او د سوډان څخه ووځی، د خپل قوم خائنان او غداران او د بل چا غلامان ونیسی، زه د چا نوم نه پیژنم خو څه مې چې یادوه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې درته وویل - تاسې لومړنی نارینه یاستی چې ماته مو لور وویل: تا ماته د خپل پلار محبت او مینه راکړه، زه تاته د هغی دا بدله درکوم چې د خطرونو څخه دې خبر وم - خپل خواره ګروپونه راټول کړی او د حملی د بندولو کوښښ وکړی - په دوه دری ورځو کې به په تا حمله او برید کیږي، د فاطمیانو او فدایانو څخه ځان وساتی، هغوی په مصر کې د هغو چارواکو د وژلو پلان جوړ کړی کوم چې د صلاح الدین ملګری او پلویان دی.

د نجلۍ اواز په قلاره قلاره خپ کیده او بیا یې یوه ژوره سا وویستله او د تل لپاره چوپ شوه.

چې کله سهار شو عطا الهاشمی دواړه مړی او ژوندۍ نجلۍ د ځان سره کړل او د تقی الدین په لوری وخوځیده. هغه تقی الدین ته ټول حالات بیان کړل او د مړی نجلۍ اخرینی خبری یې هم ورته وکړی تقی الدین له مخکې څخه ورخطاء او اندیښمن و او پدی خبرو نور هم ورخطاء شو خو وی ویل: زه د خپل ورور د اجازی څخه پرته شاته نشم تللی! ما یو هوښیار قوماندان کرک ته لیږلی دی، د هغه تر راتللو پوری ځانونه کلک کړی.

* **

کله چې سلطان صلاح الدین ایوبی د راغلی قوماندان په خبرو او راپور باندی ښه غور وکړ نو بیا یې خپل مرستیالان او سالاران راوغوښتل او ټول معلومات یې ورته بیان کړ هغه وویل: خپور شوی پوځ بیا راټولول او شاته راتلل هم آسان کار ندی، دښمن به هغوی یو ځای کیدو ته نه پریږدي. پشا تلل به د مصر په پوځ او زما سره پدی پوځ باندی هم بد اثر وکړی او د قوم زړه به مات شي، خو د حقیقت څخه هم سترګی نشو پټولای، خپل ځان ته دوکه ورکول هم خطرناک کار دی، د حقیقت غوښتنه دا ده چې تقی الدین خپل پوځ او لښکر راټول کړی او بیا پشا راشی، موږ هغه ته مرسته نشو ورکولای.

موږ اوس د کرک محاصره نشو پریښودلای او سوډان ته هم نشو تللایی، زما ورور ډېره زیاته غلطی کړی، ډېر غښتلی پوځ تباه او برباد یږی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو لوړ پوړي چارواکی وویل: دا باید یوه شخصي خبره ونه ګڼل شي! مونږ باید په سوډان کې نور جنګ ختم کړو، د چارواکو او مشرانو د غلطو فیصلو په سبب غازیان بدنامیږي، مونږ باید قوم ته څرګنده خبره وکړو چې په سوډان کې زمونږ د ناکامۍ سبب پوځ ندی.

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: هو! دا زما د ورور غلطي ده او دا زما غلطي هم ده چې ما تقي الدین ته ویلي وه که چیری اړتیا پیښه شي نو زما له اجازې څخه پرته هم عملیات کولای شي، هغه دومره لوی عملیات پرته د پوره معلومات او مکمل پلان جوړولو څخه کړي او خپل پوځ یې د دښمن پلاس کې غورځولی دی. زه خپله غلطي او د خپل ورور غلطي د خپل قوم او سلطان نور الدین زنګي څخه پټول نه غواړم - زه تاریخ ته هم دوکه نه ورکوم، زه به پخپلو لیکنو کې دا ولیکم چې د دې ناکامۍ علت او سبب پوځ نه بلکې زه او زما ورور وه، که داسې ونه شي نو زما څخه وروسته واکمنان به تل تاریخ مسخه کوي، زه د اسلامي امت راتلوونکو واکمنانو ته دا نمونه او مثال پریږدم چې خپلې غلطۍ او ګناهونه په بې ګناه خلکو ونه تپي او بې ګناه خلک ذلیل او سپک نکړي. دا داسې غلطي او چل دی چې اسلام سپیڅلی دین به د ځمکې په کره کې د پراخوالي پر ځای راغونډ کړي.

د سلطان صلاح الدین ایوبي څیره تکه سره شوه، اواز یې په لړزا شو، داسې معلومیدل چې هغه پخپله خو له د شا تللو ویل نه غواړي، هغه هیڅکله شاته شوی نه و، هغه په ډېرو سختو حالاتو کې هم جنګیدلی و خو اوس حالاتو مجبور کړی و، هغه د تقي الدین قوماندان ته وویل: تقي الدین ته ووایه چې خپل پوځ راټول کړي او د کوچنیو ګروپونو په شکل یې ورسره وکړي چې دښمن درپسې تر خپل سرحدي پولې او مصر ته را داخل نشي - کوم ګروپونه چې مصر ته را ورسیږي هغوی ټول سره یو ځای کړه که دښمن حمله وکړه چې ټول یو ځای مقابله وکړي. د خوندي پشاتګ لپاره کماندویان پکار واچوه، هیڅ ګروپ د دښمن په محاصره کې مه خوشی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوه، زه پښا تلل په اسانه نشم زغملی خو دا اوریدل نه غواړم چې زمونږ کوم ګروپ وسله غورځولی او تسلیم شوی وی .

پښا تلل آسانه کار ندی ځکه د پر مختګ څخه په عزت شاته تلل ګران وی، حالات په نظر کې ساته، د استازو تکړه ټولګی تل د ځان سره ساته، زه لیکلی پیغام نشم دراستولی ځکه په لاره کې خطر دی که ستا استازی ونیول شو نو دښمن ته به معلومه شي چې تاسې تیښته کوی .

سلطان صلاح الدین ایوبی استازی قوماندان ته ډېری لارښوونی وکړی او بیا یې هغه رخصت کړ، د هغه د قدمونو آواز لا اوریدل کیده چې زاهدان خیمی ته راغی او سلطان ته یې وویل : چې له قاهری څخه استازی راغلی .

سلطان صلاح الدین ایوبی هغه خپلی خیمی ته راوبللو، هغه د جاسوسی اداری چارواکی ؤ، هغه د مصر څخه خطرناک او زړه ماتوونکی خبر راوړی ؤ، هغه وویل : چې په مصر کې صلیبیانو ډېر خطرناک پلانونه پیل کړي، علی بن سفیان شپه او ورځ په هغې کې بوخت وی، اوس حالات داسې شوی چې د پوځی بغاوت خطر پیدا شویدی، پدی خبره د سلطان د څیری رنګ والوت ځکه که یواځی د مصر غم وایی نو هغه یې پروا نکوله، هغه په ډېر خطر ناکو حالاتو کې مصر خوندی ساتلی ؤ، د صلیبیانو او فاطمیانو لوی لوی پلانونه یې خنثی او ختم کړي وه، د سمندر له لاری یې د صلیبیانو لوی لښکر ته ماتی ورکړی وه. د خلیفه د لری کولو ستر او خطرناک ګام یې په پوره کامیابی سره پورته کړی ؤ خو کله یې چې کرک محاصره کړ نو پښو ته یې ځنځیرونه پریوتل، که چیری هغه نه وي نو د جګړی نقشه بدلیدای شوه، د کلا څخه برسیره هغه د صلیبیانو لوی او خطرناک لښکر په هوار میدان کې کلا بند کړی ؤ، هغه پوځ هر وخت د محاصر د ختمولو کوښښ کاوه او پرله پسی بریدونه یې کول، هلته خونړی جنګونه کیدل .

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ویارلو تاکتیکونو په برکت د صلیبیانو لپاره افت او بلا جوړ شوی وه ، د ده څخه پرته د دی جګړی مخ په وړاندی بیول امکان نه درلوده .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل لوري ته د سوډان حالاتو هم مصر ته خطر پیدا کړی او دا یوه اضافي مسئله پیدا شوې وه، سلطان صلاح الدین ایوبي پدې اندیښمن ؤ چې که تقي الدین د تیښتې په حالت کې له سوډان څخه راووت نو صلیبي او سوډاني پوځ به د هغه پسې مصر ته هم راشي او هغه به د مرکز څخه مخکې په لاره کې ختم کړي او مصر به تر خپل کنترول لاندې راولي. په مصر کې چې کوم پوځ موجود ؤ هغه د حملې د منع کولو لپاره بس نه ؤ، د کرک فتح او کامیابي هم ډېر زر امکان نه درلوده، په دواړو خبروکې د قاهرې د پوځ د بغاوت خبر په هغه بابندي داسې درووند تمام شو چې د هغه پښې یې ولړځولې، هغه تر ډېر وخته پورې په خیمه کې سر ټیټ نیولی او ګرځیده بیا یې وویل: زه د ټولو صلیبي لښکرو مقابله کولای شم، هغه لښکر هم چې په اروپا کې هغوی ساتلی دی، خو د خپل قوم څو خائنان او غداران ماته ماتې راکوي.

د کفارو دا غلامان او پلویان ولې ځان ته مسلمان وایي؟

شاید هغوی به پدې نه پوهیږي که خپل دین بدل کړي نو بیا به هم صلیبیان هغوی تیل وهي چې تاسې وطن خرڅوونکي یاستې، تاسې پخپل قوم کې اوسې زمونږ څخه کومک اخلې او خپل قوم ته دوکه ورکوي.

بیا هغه غلی شو، د هغه سره چې په خیمه کې کوم کسان ناست وه هغه هم چوپ وه. سلطان ټولو ته په وار وار وکتل او بیا یې وویل: الله تعالی زمونږ څخه ډېر سخت امتحان اخلي! که مونږ ټول په خپله خبره او لاره کلک پاتې شو د قیامت په ورځ به کامیاب ؤ. هغه د خپلو ملګرو د ډاډ لپاره دا خبرې وکړې خو د هغه څیرې داسې څرګندوله چې هغه ورخطاء او اندیښمن دی خو خپله ورخطائي او اندیښنه پټوي.

***

سلطان صلاح الدین ایوبي ته دومره ویل شوي وه چې په مصر کې حالات خراب دي خو اصل حالات ورته څرګند نه ؤ کوم چې ډېر خطرناک او بوګنوونکي وه. د هغه د نشتوالي څخه صلیبیانو دا ګټه پورته کړه چې د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر دري څلور لوړ پوړي چارواکي یې پخپل لاس کې ونیول او د هغوی څخه یې پخپله ګټه کار اخیستلو.

تقي الدین چې کله په سوډان حمله وکړه نو دري څلور ورځې وروسته یې سامان وغوښت، استازي وویل: چې باید ډېر زیات سامان زر تر زره واستول شي خو تر دوه ورځو پورې هیڅ کار هم ونشو، کله چې د سامان استولو د مسئول څخه وپوښتل شول نو هغه دا ګوت نیونه وکړه چې په یو وخت کې د دوه محاذونو خلاصول غلط کار دی او دواړو ته سامان له کومه کیږي. یوه لاره دا ده چې د مصر پوځ وړی وساتل شي، د بازار څخه ټول شیان راټول شي او په قاهره کې ګراني او قیمتي پیدا شي.

دا د لوړې پوړي چارواکي مسلمان ؤ، د سلطان صلاح الدین ایوبي د کابینې څخه هم وه، د هغه په نیت باندې چا شک نشو کولایی، د هغه خبره ومنل شوه چې ریښتیا هم غله دانه په بازار کې کمه ده، خو هغه ته وویل: شول چې هر څرنګه کیږي باید محاذ ته سامان واستول شي، هغه کار پیل کړ خو دوه ورځې نورې هم پرې تیرې شوې، په پنځمه ورځ کاروان روان شو، دا د اوښانو او کچرو لوی کاروان وه، مشوره او سلا ورکړل شوه چې د کاروان سره دې یو ګروپ سپاره واستول شي چې دښمن پرې په لاره کې حمله ونکړي خو د سامان لیږونکي چارواکي وویل: چې لاره خوندي ده، ځکه په مصر کې پوځ ته اړتیا ده، نو سامان پرته د ساتوونکو څخه واستول شو، شپږمه ورځ احوال راغی چې د سامان کاروان دښمن تالا کړي، سامان ورڅخه سوډانیانو اخیستی او د سپرلیو ساتوونکي یې ټول وژلي.

په قاهره کې ټول چاوراکي ډېر اندیښمن شول ځکه د سامان لوټیدل څه عادي خبره نه وه، هلته پوځ ته د سامان اړتیا وه نو د سامان برابرونکي چارواکي ته وویل: شول چې همدومره سامان بیا برابر کړي، هغه وویل: اوس په بازار کې سامان نه پیدا کیږي، سوداګرو ته باید وویل: شي چې غلې دانې راپیدا کړي، سوداګر راوغوښتل شول نو هغوی خپل ګودامونه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص کړل چې ټول خالي او تش وه، د غوښې لپاره یوه وزه، پسه، غوی او غواوې نه پیدا کېدې.

دا هم معلومه شوه چې د مصر پوځ ته هم پوره خوراک او څښاک نه ورکول کیږي او پدې توګه په مصري پوځ کې هم اندېښنه پیدا شوې.

سوداګرو وویل: چې د اطراف او کلو څخه هیڅ شی هم بازار ته نه راځي، د علي بن سفیان جاسوسي اداره ډېره فعاله وه، ډېر زر دا څرګنده شوه چې د بهر څخه خلک راځي او د مصر څخه د خوراک او څښاک شیان په لوړ نرخ اخلي د دې څخه څرګنده شوه چې د خوراک او څښاک شیان ټول د هیواد څخه بهر ته ځي، ټولو ته ورپه یاد شول چې څو کاله مخکې چې سلطان صلاح الدین ایوبي د مصر سوډاني پوځ مات کړی وُ د هغوی زیات کسان یې سرحدي سیمو ته ولیږل او هلته یې د کرهنې کار ورباندې پیل کړ، هغوی اوس مصر ته خوراکي شیان نه ورکول ځکه چې هغوی په سوډان باندې د حملې کولو سره مخالف وه، دا بدلون په پنځه شپږو ورځو کې راغلی وُ، د دې څخه وروسته د سامان استولو کار پوځ ته وسپارل شو، د ډېر کوښښ څخه وروسته څه سامان برابر او د پوځ په ساتنه او حفاظت کې د سوډان محاذ ته واستول شو.

د لوړ پوړو چارواکو لپاره د سامان مسئله ډېره ستونزمنه شوه ځکه د دې څخه مخکې داسې حال کله نه وُ راغلی، هغوی پدې ویریدل چې که سلطان صلاح الدین ایوبي سامان وغواړي نو مونږ به څه ځواب ورکوو ځکه هغه دا کله منلایي شي چې په مصر کې سامان نه پیدا کیږي، د دې ستونزې د حل لپاره درې کسیزه پلاوی وټاکل شو چې په هغې کې یو لوړ پوړی چارواکی سلیم الادریس د پلاوي د مشر په توګه وګمارل شو.

د شپې درې واړه د غونډې لپاره کیناستل نو دواړو وویل: چې سلطان صلاح الدین ایوبي په یو وخت کې د دوه محاذونو په خلاصولو سره لویه غلطي کړې او تقي الدین بایللې جنګ روان کړیدی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الادریس وویل: فلسطین د مسلمانانو خاوره ده! د هغه ځای څخه د صلیبیانو ویستل ضروري دي، هلته مسلمانان د چنجیو او طفیلیو پشان ژوند کوي، هلته د مسلمانو میرمنو عزت او حیا خوندي نده، جوماتونه د آسونو طبلې شویدي.

یو کس یې وویل: دا ټول دروغ او بهتان دي! ایا تا پخپلو سترګو لیدلي دي چې صلیبیان په مسلمانانو زور او زیاتي کوي؟

سلیم الادریس وویل: زه یو څرګند او معلوم حقیقت بیانوم!

دویم یې وویل: زمونږ څخه حقیقت پټول کیږي! دویم یې وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي د عزت او درناوي سړی دی خو پخپل منځ کې د ریښتیا خبرو څخه باید ونه ویریږو، هغه د خاورې او ملکونو د نیولو حرص نیولی دی.

که صلیبیان زمونږ دښمنان وای نو هغوی به په مصر باندې برید او فلسطین به یې خوشې کړی وای، هغوی یو طوفان دی چې مونږ ورته یوه ورځ هم نشو ټینګیدای، هغوی زمونږ نه بلکې د سلطان صلاح الدین ایوبي دښمنان دي.

سلیم الادریس وویل: ستاسې خبرې ماته د منلو او زغملو وړ ندي! ښه خبره دا ده چې داړوندي موضوع په هکله خبرې وکړو.

یویې وویل: ستا خبرې هم زما لپاره د منلو او زغملو وړ ندي! خو د یو سړي له خواهش څخه ټول قوم نشي قربانیدای، تاسې دواړو محاذونو ته د سامان لیږلو خبره کوئ، د سامان حالت تا خپله لیدلی دی، چې نه پیدا کیږي، د سوډان محاذ ماتیدونکی دی، زما نظر دا دی چې د سوډاني محاذ سامان بند کړو، د دې به دا فایده شي چې تقي الدین به شاته راشي او پوځ به د وژلو څخه وساتل شي.

سلیم الادریس وویل: داسې هم کیدای شي چې مونږ سامان ور ونه لیږو نو تقي الدین به راګیر او ونیول شي! داسې هم کیدای شي چې زمونږ پوځ دښمن ته وسله وغورځوي!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلا کار وویل : ودی غورځوی! مونږ به تور په پوځ پوری وتړو.
سلیم الادریس وویل: تاسې څه فکر کړی چې داسې خبری کوی؟
هغه ځواب ورکړ: زما فکر او نظر ډیر څرګند او روښانـه دی - سلطان صلاح الدین ایوبی په مونږ باندی د پوځ حکومت چلوی .
هغه پرله پسی د صلیبیانو سره جګړی کوي او قـوم تـه داڅرګندوی چې د مصر او قوم ساتوونکی یوازی پوځ دی .
که سلطان صلاح الدین ایوبی امـن او قـلاري غـوښتلی نـو د صـلیبیانو او سوډانیانو سره به یې جګړی نکولی بلکې د روغی جوړی او سولی تړون به یې کړې وای .
سلیم الادریس ډیر برګ شـو ځکـه هغـه د صـلاح الـدین پـه خـلاف او د صلیبیانو پـه پلوۍ خبری اوریدل نـه غوښتـل پـه غونډه کـې سختـی خبری وشوی، د پلاوی دوه کسانو هغه خبرو ته هم نه پریښودلو، هغه اخر پـه تنګ شو او وی ویل: زه غونډه ختموم، سبا بـه ستاسې نظریـات او خبری سلطان صلاح الدین ایوبی ته واستوم! بیا په غصه راپورته شو او ودریده .
یو ورځخه ولاړ او بل د سلیم الادریس سره ودریده چې د هغه نوم ارسلان وه، ارسلان د نسب په لحاظ سوډانیانو ته نژدی و، هغه الادریـس تـه وویـل: ته شخصیت پالوونکی او افراطی یې، ما درته حقیقت بیان کړ او بیـا تاسې پری خفـه شـوی. زه اوس تاتـه دا سـلا او مشـوره درکـوم چې سلطان صلاح الدین ایوبی ته هیڅ مه لیکه کنـه دا بـه ستـا لپاره تـاوان ورسوی! د هغـه پـه خبرو کې ګوتې څنډنـه او چیلنج و،، سلیم الادریس هغـه تـه د پوښتنی پـه توګه وکتل نـو ارسلان ورتـه وویـل: کـه تـه نـه خفـه کیږی نـو زه ستـا سره پـه یوازی ځای کې خبری کول غواړم.
سلیم الادریس وویل: همدلته یې راسره وکړه!
ارسلان ورتـه وویـل: زما کورتـه ولاړ شه! خوراک او څښـاک زمـا سـره وکړه خو دا لیدنه به یو راز وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم الادریس د هغه سره کورته ولاړ، کله چې کورته ننوتلو نو داسې گمان یې وکړ چې د کوم پادشاه کورته ننوتي دي، ارسلان دومره لوړ پوړي چاروا کی نه و. دواړه چې څرنگه په کوټه کې کیناستل نو یوی ډېرې ښایسته او ښکلي نجلۍ په یو گرد پتنوس کې دوه د سپینو زرو پیالې او یو صراحي راوړ او د دوی په وړاندې یې کیښوده، سلیم الادریس د بوی څخه وپوهیده چې دا شراب دي نو د ارسلان څخه یې وپوښتل: ارسلان! ته خو مسلمان یې او شراب څښې؟ ارسلان وخندل او بیا یې ځواب ورکړ: یو غرپ وڅښي بیا به تاسې هم په هغه حقیقت پوه شی په کوم چې زه تا پوهول غواړم.

د دې څخه وروسته دوه سوډانیان راغلل چې د دواړو په لاسونو کې ځلیدونکي پتنوسونه وه چې خوراک پکې ایښودل شوي و، کله چې په دسترخوان باندې خوراک او څښاک کیښودل شوه نو سلیم الادریس په حیرانو سترگو ارسلان ته وکتل، ارسلان وویل: حیرانیږه مه ښاغلی سلیم الادریس! دا عزت او شان و شوکت تاته هم پلاس درتلایی شي! زه هم ستا پشان متقي او پرهیزگار ووم خو اوس .... دوه نجوني زما په کور کې شته! د دمشق او بغداد د امیرانو او وزیرانو کورونه وگوره! هغوی خپل حرمونه د دې پشان زیاتو نجونو څخه ډک کړیدي، هلته شراب بهیږي.

سلیم الادریس وویل: دا نجونې، شراب او دولت د صلیبیانو کرم او پیرزوینه ده! ښځو او شرابو د اسلامي امت ریښې او ډډ خوسا کړیدي.

ارسلان وویل: ته خو د سلطان صلاح الدین ایوبي په خوله خبرې کوی! همدا ستا بد مرغي ده!

سلیم الادریس وویل: ته څه ویل غواړې! ماته شک پیدا شوی چې ته د صلیبیانو په جال او لومه کې پریوتی یې!

ارسلان وویل: زه د پوخ غلام کیدل نه غواړم! زه پوخ غلام گرځول غواړم. د دې یوه لاره دا ده چې تقي الدین ته هیڅ سامان ونه لیږل شي بلکې هغه ته دوکه ورکړل شي چې هغه ته سامان راځي. هغه په دروغو همداسې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګوی ترڅو مجبور شي او وسله وغورځوي. ښکاره ده چې سوډانیان به هغه وژني او پوځ به یې د تل لپاره هلته ختم شي، مونږ به دا تور په پوځ پوري کړو او د قوم په سترګو کې به یې سپک کړو، نو بیا به سلطان صلاح الدین ایوبی هم د خلکو په وړاندې سپک او ذلیل شي تاسې زما خبره په غور سره نه اوری، تاسې ته به هیڅ تاوان او زیان نه رسیږي، تاسې ته به د دې په بدل کې دومره شیان درکړل شي چې هغه به په تصور کې هم نشی راوستلایی.

سلیم الادریس وویل: زه اوس ستا په مقصد او مطلب پوه شوم! ته ما ایمان خرڅولو ته رابولې، دا کار زه نشم کولایی!

د هر بحث او خبرو څخه وروسته سلیم الادریس وویل: د ته دومره خطرناکې خبرې پداسې بې پروایی ولې کوی؟ ایا ته پدې نه پوهیږې چې زه به دې بندې کړم او د خیانت سزا به درکړم؟

ارسلان ځواب ورکړ: نو ایا زه دا نشم ویلایی چې ته پر ما دروغ پوري کوی؟ سلطان صلاح الدین ایوبی زما په خلاف هیڅ شی هم نه اوری.

سلیم الادریس حیران شو چې دومره غټ او لوی حکومتی چارواکی پدې درجه شیطان شویدی او په څومره زړورتیا سره خبرې کوي.

سلیم الادریس یو حقیقی مؤمن او مسلمان و، هغه پدې خبره نه پوهیده چې ایمان خرڅول انسان د سپکاوي او ذلت کومې کندې ته غورځوی. د هغه سره د ارسلا د شیطانت یوازې یوه لاره وه ځکه هغه د ارسلان څخه لوړ پوړی چارواکی و، نو ارسلان ته یې وویل: زه پوه شوم چې ته څه ویل غواړی او څه کوی! ته چې کوم کار کوی د هغې سزا او بدله مرګ او اعدام دی! زه تاته اووه ورځې وخت درکوم چې خپل ځان او خپل فکر سم کړه او د اسلام د دښمنانو سره خپل اړیکې وشلوه او ماته داډ راکړه چې زه د اسلامی امت او اسلام ریښتنی بچی یم! زه نور تا د سامان برابرولو څخه لرې کوم زه خپله دا کار په غاړه اخلم! که اړتیا پیښه شوه نو زه تا پدې خپل جوړ کړی صلیبی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت کې بندي کوم! او اوه ورځی ډېر وخت دی، داسې نه چې په اتمه ورځ تا جلاد لدی کور څخه وباسي!

سلیم الادریس پاڅیده خو ارسلان خندل او بیا یې ځواب ورکړ: ښاغلی سلیم الادریس! ستا دوه ځامن دي او دواړه ځوانان دي؟

سلیم الدریس وویل: هو! څه کوی زما زامن!

ارسلان وویل: هیڅ یې نکوم! زه دا در په ګوته کوم چې ستا دوه ځوان زامن دی او همدا ستا ټول اولاد دی !

سلیم الادریس پدی کنایه او اشاره پوه نشو هغه وویل: شرابو ستا دماغ خراب کړي! د دی وینا څخه وروسته هغه د باندی ووت .

***

د ارسلان د کور څخه چې کله سلیم الادریس ووتلو نو نیغ علی بن سفیان ته ولاړ او هغه ته یې د ارسلان ټولی خبری وکړی. علی بن سفیان ورته وویل: چې ارسلان زما سره هم په شکمن لست کې شته خو د هغه په هکله هیڅ ثبوت مونږ ندی پیدا کړی خو زمونږ تر څارنی لاندی دی .

سلیم الادریس ډېر اندیښمن او حیران وه چې د ارسلان پشان سړی په دومره زړورتیا سره خیانت او غداري کوي نو علی بن سفیان ورته وویل: چې پدی کار کې هغه یوازی ندی بلکې څو کسان پدی پلان او پروګرام کې شامل دي، دا میکروبونه اوس پوځ ته هم رسیدلی او هلته خپاره شویدی. پدی ورځو کې مهمه مسئله سوډان ته د سامان لیږلو وه، سلیم الادریس علی بن سفیان ته وویل: چې ما ارسلان له کاره ګوښه کړی اوس به خپله دا کار کوو. علی بن سفیان هغه ته وویل: چې د یو منظم پلان او دسیسی په توګه خوراکي شیان د هیواد څخه د باندی استول کیږي او دلته یو جبری قحط او کموالی منځ ته راغلی .

علی ورته وویل: چې ما خپل څارونکی خپاره کړي چې شکمن کسان ونیسی او د مسئلی اصلی علت څرګند کړي، هر چیری چې یوه بوری غله

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونيسي هغه دې ورځخه سرکاري کړي. د ډېر غور او فکر څخه وروسته هغوی د سامان لپاره لاره برابره کړه.

سليم الادريس پخپلو اداري او جهادي کارونو کې دومره بوخت او مصروف شو چې د ارسلان هغه اشاره يې له ياده ووتله چې ستا دوه ځوان زامن دي او همدا دې تول اولاد دي.

سليم الادريس پخپلو زامنو باندې پوره باور درلوده خو ځواني ليونتوب او ړوندوالی وي.

په قاهره کې د سلطان صلاح الدين ايوبي د نشتوالي په وخت کې د بد اخلاقۍ او بد کارۍ يو طوفان را الوتی ؤ چې ځوانان يې رانغاړلي وه. دوه درې کاله مخکې هم همداسې يو باد را الوتی ؤ خو ډېر زر تر کنترول لاندې راغی، دا ځل دا باد او هوا د ځمکې لاندې څخه را پورته شوه نو ځکه يې کار وکړ پدې کې لوبې، مداري توب او قمار (جواري) رواج پيدا کړ، په ښکاره خو داسې شي نه ښکاريده چې چا پرې ګوت نيونه کړې وای خو په پټه پدې لوب ځايونو کې د بد اخلاقۍ اډې او مرکزونه جوړ شوي وه.

په لوب ځايونو کې په پټه توګه داسې تصويرونه اېښودل شوي وه چې بالکل لوڅ او برېنډ وه او بيا دا ښودنه او نمايش د ځوانو او ښکلو نجونو پوسيله ځوانانو ته ښودل کيده چې هغوی د خپلو خنداګانو او اداګانو پوسيله ګناه او بد اخلاقۍ ته تشويق کيدل.

هلته به ځوانانو ته حشيش هم ورکول کيدل تر څو د ځمکې څخه هوا ته پورته شي، دا کار د ځمکې لاندې کيده خو داسې څوک نه ؤ چې ګواهي او شهادت ورکړی ځکه چې چا به يو ځل دا شيان وليدل او حشيش به يې وڅښل نو بيا به يې خپله ګناه پټوله، پدې ګناه کې داسې خوند وه چې بيا به هر وخت هغې ته په تلوسه کې وه. هغوی دا خبره د دې لپاره هم پټه ساتله که دا خبره ښکاره شي نو حکومت به بيا د دې مخنيوی کوي او مونږ به لدې مزو او چرچو څخه بې برخې شو. پدې اخلاقي فساد کې ځوانان او پوځيان زيات راګيريدل، هلته په پټه د زنا اډې او مرکزونه هم جوړ شوي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، دا د بد اخلاقی او فساد فعالیت او ورانکاری څومره کامیابه وه؟ د دی خواب په کرک کې د صلیبیانو د ورانکاري استاذ هرمن جرمنی خپلو ملګرو ته داسې ورکاوه :

د هسپانیا تصویر جوړونکو چې دا تصویرونه جوړ کړي، هغوی د انسانانو بتان د خاوری څخه هم جوړولای شي، هغه د یوی ښځی او سړی لغړ تصویر خپلو صلیبی ملګرو ته وښودلو، دا ډېر لوی تصویر وه چې په رنګه برس باندی په څو ښکلو رنګونو جوړ شوی ؤ.

صلیبی چارواکو چې دا تصویر ولیده نو پخپلو کې یې سره لوڅی او بی چوکاټه ټوکی پیل کړی .

هرمن وویل: ما داسې ډېر تصویرونه جوړ کړي او مصر ته می استولی او د هغې د ښودلو لپاره می پټ ځایونه هم برابر کړي، د هغه ځای څخه زمونږ د بری او کامیابی راپورونه راځی، ما د قاهری په ځوانانو کې د بد اخلاقی او فحاشی آور بل کړیدی .

دا داسې غریزه دی چې یو ځل دا پورته شي بیا ټولی غریزی احساسات او ولولی ختموی که هغه د وطن مینه وی او که د دین او اخرت ، دی تصویرونو په قاهره کې د ځوانانو او پوځیانو احساسات او ولولی بیکاره کړی، د دی تصویرونو خوند نیشه هم غواړي چې د نیشی شیان مو هم ورته برابر کړي .

زما ملګرو په قاهره او نورو کلو کې د اطرافی او صحرایی نجونو په شکل کې د ځوانو نجونو پوره لښکر ځای پر ځای کړی- دا ښځینه ورانکاری د سلطان صلاح الدین ایوبی پوځ او قوم دوینا او چینجی په شان خوری مخکې چې زما کسان نیول شوی وه د هغې نور علتونه وه، اوس ما نوی لاری او طریقی راویستلی چې هم کامیابی او هم نه نیول کیږي. اوس خپله مسلمانان زما د ملګرو ساتنه او حفاظت کوي او هغې ته نور هم زور ورکوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ وخت وروسته به هغوی د دی فکری او ذهني عیاشي عادي شویدي ، زه د هغوی په فکر او ذهن کې د هغوی د خپل قوم، وطن او دین په خلاف زهر اچوم.

غونډۍ ته یو کس وویل: سلطان صلاح الدین ایوبي ډېر هوښیار سړی دی هغه چې څرنګه مصر ته راشي نو ستا ټول پلانونه به له خاورو سره برابر کړي.

هرمن وویل: که هغه مصر ته ورسيږي نو... د دی ځواب باید تاسې ووایی چې د هغه محاصره بریالی کوی او که نه؟ بیشکه هغه د ریمانډ پوځ د کلا څخه د باندی محاصره کړی او کلا خو لا له مخکې څخه محاصره ده خو زه وایم چې دا دواړه د هغه لپاره زیاتمن کیدای شي. تاسې دلته فیصله کوونکي جګړه مه کوی، هغه همداسې د محاصرې په حالت کې وساتی چې مصر ته ولاړ نشي - په سوډان کې زمونږ ملګرو د تقی الدین پوځ بالکل تیت پترک کړی، نه هغه اوس جنګیدای شي او نه بیرته راوتلی شي ، د مصر د بازار او مارکیټ څخه ما غله او نور خوراکي شیان ورک کړیدي، ستاسې ورکړی دولت او مال اوس په بریالی توګه کار ورکوي، د سلطان صلاح الدین ایوبي یو نږدی ملګری او حکومتي چارواکی ارسلان اوس ستاسې پلوی او ملګری دی، هغه په ټولو کارونو کې زمونږ سره مرسته کوي، د هغه نور ملګری هم زمونږ سره ملګری شویدي .

فلیپ اګستس وپوښتل : ارسلان ته څومره شی ورکوی؟

هرمن ځواب ورکړ: څومره چې د یو مسلمان چارواکی د دماغ خرابولو لپاره بس وي! ښځه، شراب، مال، د حکومت او څوکی نیشه د هر مسلمان ایمان اخیستلای شي، او مونږ ورڅخه اوس ایمان اخیستی دی، ما تاسې ته ویل چې که اوس سلطان صلاح الدین ایوبي مصر ته ولاړ شي نو هلته به دنیا بدله وګوری - هغه چې په کومو ځوانانو ویاړ کاوه او هغه یې د اسلامي امت لپاره سرمایه بلله هغه اوس تش په نامه مسلمانان دي، د هغوی فکر او ذهن اوس زمونږ په کنترول او واک کې دی، دا نوی نسل به د جنسي خواهشاتو غلام وی ، همدا حال به د هغه پوځ هم وي کوم چې په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر کې پاتې دي - پدې پوځ کې زما ملګرو دومره کار کړیدی چې اوس هغوی بغاوت او پاڅون ته هم تیار او چمتو دي زه اوس په پوره ډاډ سره تاسې ته ویلی شم چې ستاسې څخه مخکې به ما خپل محاذ ختم کړی او فتح کړی وي. کله چې د دښمن عقیده او اخلاق تباه شي نو بیا جګړې او حملو ته اړتیا نه وي.

د هرمن پدې راپور باندې صلیبي واکمنان ډېر زیات خوشحاله شول، فلیپ اګسټس بیا خپله هغه اراده ښکاره کړه چې څو ځله مخکې یې ښکاره کړې وه، هغه وویل: زمونږ جګړه د سلطان صلاح الدین ایوبي سره نه بلکې د اسلام سره ده، سلطان صلاح الدین ایوبي به هم مړ شي او مونږ هم، خو زمونږ پلان او پروګرام باید همداسې ژوندي وي تر څو اسلام مړ او ختم شي او په ټوله نړۍ باندې د صلیب واکمني او حکومت شي د دې نړیوالې فتحې او برې لپاره همداسې کارونو ته اړتیا ده ترڅو د مسلمانانو اخلاق، عادات او عقاید خراب شي، زه هرمن ته شاباسې او آفرین وایم چې هغه نه یوازې دا کار پیل کړی بلکې تر زیاتې اندازه پورې یې برې هم تر لاسه کړې.

***

د سلیم الادریس دوه ځامن هم ځوانان وه، د یو عُمر اوه لس او د بل عُمر یوویشت کاله و، دا ندې ځرګند چې ایا دوی دواړه هم پدې طوفان کې رانغاړل شوي وه کنه کوم چې صلیبیانو په قاهره کې پیدا کړی و، خو وروسته بیا دا ثبوت برابر شو چې دې دواړو نوي ځوانانو د یوې ورانکارې صلیبي نجلۍ سره پټ اړیکې او لاره درلوده - هغې نجلۍ ځان مسلمان بللو خو بې پرده ګرځیده، هغه د یو لویې کورنۍ څخه وه او لیدنې کتنې به یې پټې کولې، هغه ورځ چې ارسلان سلیم الادریس ته ویلي وه چې ستا دوه ځامن ځوانان دي د هماغه په سبا نجلۍ د سلیم الادریس مشر زوی ته وویل: چې زه یو بل تنګۍ ځوان ډېره تنګه کړې یم، زه چې په کوم لورې ځم هغه راپسې وي او ځینې وخت د تښتولو اخطارونه هم راکوي.

هلک ورڅخه وپوښتل چې هغه څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلی خبره یوی او بلی خواته کړه او هغه ته یې وویل: چې کله خبره بالکل خرابه شوه بیا به درته ووایم.

وروسته بیا څرګنده شوه چې هیڅ ځوان هغه نه تنګوله بلکې هغې ځوانان تنګول او د هغوی اخلاق یې خرابول.

د دې ورځې په سبا همدې نجلۍ د سلیم الادریس د کشر زوی سره اړیکې ونیول او د هغه سره یې داسې محبت او مینه ښکاره کړه چې هغه یې هم پخپل جال او لومه کې راګیر کړ.

د څه لیدنو څخه وروسته یې هغه ته هم وویل: چې ما یو ځوان تنګوی او د تښتولو اخطارونه راکوي، د هلک وینه په جوش راغله نو هغې ته یې وویل: چې دا څوک دی؟

نجلۍ هغه ته هم کړه وړه خبره وکړه چې زه به یې وروسته درته بیا ووایم.

په هماغه ماښام یې د هلک مشر ورور ته وویل: چې ما هغه تنکی ځوان ډېره تنګوی او وایی چې زه به دا ځلمی ځوان داسې وژنم چې هیچاته څرګنده نشي نو ته له ځان سره خنجر ګرځوه چې ناڅاپي درباندی برید او حمله ونشي.

په دویمه شپه یې کشر ورور ته وویل: چې هغه ځوان ما تنګوی او ستا د وژلو پلان لري نو له ځان سره خنجر ګرځوه.

دواړه وروڼه د دې څخه ناخبره وه چې یوی نجلۍ دواړه په خپل جال او لومه کې راګیر کړي او یو د بل په خلاف یې استعمالوی، نجلۍ به د هغه دواړو سره جلا جلا لیدل او هغوی یې یو د بل په خلاف راپارول تر دې چې هغوی د حیواناتو پشان شول.

یو ماښام هغې مشر ورور ته وویل: چې د بازار څخه د باندی فلانی ځای ته په تیاره کې راشه چې هلته سره وګورو خو هغه بل ځوان وایی چې زه به ستا پسی ووم او خپل دښمن به وژنم نو خیال کوه چې هغه کیدای شي هلته زما پسی راشي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشر ورور ته يې هم همداسې وويل: چې نن ماښام د بازار څخه د باندې راشه خو کيداى شي هغه بل ځوان زما پسې راشي او ستا د وژلو هڅه وکړي نو چې د خطر لپاره ځان تيار او چمتو کړې. دواړه وروڼه په بې خبرۍ کې يو د بل وژلو ته تيار شول.

ماښام مشر ورور سره د خنجره هغه ځاى ته ورسيده چې نجلۍ ورته په ګوته کړې وُ، هغې داسې کمال وکړ چې ځاى يې تيار غوره کړ چې دواړه وروڼه سره يو بل ونه ګوري او سره ونه پيژني چې تول ډرامه به خرابه شي، کله چې نجلۍ هلته ورسيده نو مشر هلک هلته ولاړ وُ.

هغه ته يې وويل: چې زما پسې هغه بل هلک را روان دى او ستا د وژلو پلان لري.

مشر ورور خنجر راوويستلو چې پدې کې کشر ورور يې راښکاره شو، نجلۍ مشر ته وويل: هغه دى راغى! زه نه غواړم چې ويني توى شى زه به هغه منع کړم چې بيرته ولاړ شى.

نو سمدستي د کشر هلک په لورې ورغله او هغه ته يې وويل: چې بل ځوان راغلى او خنجر يې پلاس کې تيار نيولى ولاړ دى. کشر او مشر دواړه تنکي ځوانان وه، د هغوى په عقل د ځوانۍ او نجلۍ پرده پرته وه چې فکر او سوچ وکړي نو کشر خنجر پلاس د مشر په لوري په منډه شو، کله چې مشر خپل دښمن حمله کوونکى وليده نو هغه هم رامنډه کړه، دواړو وروڼو يو پر بل سخت او کلک ګذارونه وکړل، ولويدل او بيا راپورته شول او يو پر بل يې همداسې د خنجرونه ګذارونه کول، نجلۍ دواړه راپارول تر دى چې دواړه له کاره ولويدل په همدى وخت کې د على بن سفيان څارونکى پدى لاره برابر شول نو نجلۍ تيښته وکړه خو څارونکو هغه راګير کړه، ګوری چې دوه ځوانان په وينو کې لت پت پراته او اخرى سلګۍ وهى.

نجلۍ ډيرى بانى او پلمى وکړى خو څارونکى هغه خوشى نکړه، هغه څارونکى ته د ډيرو شيانو وړانديز وکړ خو هغه يو هم ونه منلو، هغه چيغى کړى او پيره کوونکى يې راوغوښتل، پدى وخت کې دواړه وروڼه مړه شوى

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، نجلی سمدستي علي بن سفیان ته ورسول شوه، مړی هم راوړل شول چې په روښنایي کې یې وکتل نو دواړه د سلیم الادریس زامن وه. سمدستي سلیم الادریس ته احوال ورکړل شو څه فکر کیدای شي چې د هغه به پدې وخت کې څه ډول حالت وه چې کله یې دواړه ځامن مړه ولیدل .

نجلی ګډ وډ بیان او خبري وکړې خو دا یې ونه ویل چې د چا لور او چیری اوسیږي .

سلیم الادریس ډیر په بد حالت کې ؤ هغه علي بن سفیان ته وویل: علي! دا د عذاب ځای ته بوځه کنه اصلي خبره نه کوي!

د ویلو لپاره نور څه شته! نجلی هم په غصه سره د مشر هلک لوري ته اشاره وکړه چې ده زه رابللې وم او زه ورغلم، د بل لوري پرې کشر ورور راغی او دواړو سره په خنجرونو یو پر بل ګذارونه وکړل. زه د ویری څخه وتښتیدم خو په لاره کې یو سپور راګیر کړم، ما د خپل پلار نوم ورته ځکه وانخست چې هغه به هم رسوا او سپک شي .

د علي بن سفیان دماغ ډیر قوي وه هغه ته سمدستي د ارسلان او سلیم الادریس هغه خبري ورپه یاد شوي چې څو ورځې مخکې یې کړې وي، ارسلان د علي بن سفیان په تور لست کې ؤ او پدی هم پوهیده چې اوس د هغه په کور کې څه روان دي .

علي بن سفیان سلیم الادریس ته اشاره وکړه او ورته ویل: دا نجلی که هر څوک ده خو قاتله او وژونکې نده! ځکه دوه ځوانان دا یو ځای نشي وژلی، دا سمه خبره کوي او زه د دې په خلاف هیڅ نشم کولای!

بیا یې نجلی ته وویل : ته ولاړه شه ته ازاده یې خو بیا داسې ونکړې کنه وبه وژل شې .

نجلی په ډیره چټکتیا سره له خونې ووته او روانه شوه، علي بن سفیان خپلو دوه څارونکو ته سمدستي وویل: چې یو د نجلی پسې شي او بل د ارسلان د کور د دروازې په مخ کې یو ځای پټ شي چې څوک مو ونه ګوري او د نجلی ځای او لاره معلومه کړي. دواړه څارونکي ورپسې شول .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نجلۍ تیزه تیزه روانه وه خو د هغې پسې څارونکی هم روان ؤ، د علي بن سفیان شک ریښتیا شو، نجلۍ دا ارسلان کورته ننوته. هلته له مخکې څخه یو څارونکی رسیدلی وه هغه سمدستي احوال راوړ چې نجلۍ د ارسلان کورته ننوته. کله چې سلیم الادریس خبر شو چې نجلۍ د ارسلان سره اړیکې لري نو بیا یې علي بن سفیان ته وویل: ماته ارسلان په خبرو کې هغه ورځ ویلي وه چې ستا خو دوه ځوانان زامن دي خو زه پدې کنایه او اشاره پوه نشوم، څرګنده خبره ده چې زما د زامنو د وژلو مسئول ارسلان دی. هغه په حیرانوونکې توګه دواړه هلکان پخپلو کې سره ووژل، سلیم الادریس لوړ پوړی او تر ټولو مشر چارواکی ته خبر ورکړ، پدې وخت کې د پولیسو د امنیه عمومي قوماندان عیاث بلبیس هم را ورسیده. ټولو فیصله وکړه چې د ارسلان کور تالاشي او هغه هم بندي شي.

زه به اوس سلیم الادریس ته ووایم چې ولې زه په دومره زړورتیا سره داسې خبرې کولای شم!

ارسلان چې کله د نجلۍ کامیاب راپور واوریده! زه به دا هم ورته ووایم چې ستا په خلاف زه څه نشم کولای! ارسلان د دې برې او کامیابۍ په خاطر نجلۍ ته ښکلې شراب وړاندې کړل او بیا دواړو د خوشحالۍ جشن لمانځل پیل کړل.

د هغوی د خوشحالۍ جشن لا ختم شوی نه ؤچې سلیم الادریس بې له اجازې خونې ته ورننوت، ، هغه ارسلان او نجلۍ په لوڅ، لغړ او د نیشې په حالت کې بیاموندل او نجلۍ یې سمدستي وپیژندله.

ارسلان د نیشې په حالت کې وویل: تا خپل زامن پخپلو کې سره ووژل او اوس غواړې خپل ځان هم په ما ووژنې؟ پیره کوونکې چیرې دي؟

دا سړی زما د اجازې پرته څرنګه زما جنت ته راغی؟

سلیم الادریس ځواب ورکړ تا جهنم ته د رسولو لپاره راغلی یم- زه د خپلو زامنو د غچ اخیستلو لپاره نه یم راغلی! زه غدارانو او خاینانو ته د سزا ورکولو لپاره راغلی یم!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې وخت کې د مصر تر ټولو لوړ پوړي واکمن هم را ورسیده کوم چې د تقي الدین او سلطان صلاح الدین ایوبي په نشتوالي کې کم د مصر واکمن وه، د هغه سره د امنیه عمومي قوماندان غیاث بلبیس او علي بن سفیان هم ملګري وه، نجلې سمدستي ونیوله شوه، د ارسلان د کور ټول کسان له کوره وویستل شول او په کور باندې د پوځ پیره ودریده په کور کې تالاشي او لټون پیل شو، هلته یوه تاکاوې او د ځمکې لاندې لوې ځای پیدا شو چې ښه پراخه وه، د هغه ځای څخه د غشو، نیزو، لیندو او پوځي وسایلو پراخه زیرمه او ذخیره راووته، آور غورځوونکي مواد هم پراته وه، له یو بکس او صندوق څخه حشیش او زهر هم راووتل، له یوې بلې خونې څخه د سرو زرو خښتې او د اشرفیو کڅوړې راپیدا شوې، هغه خپلې دوه پخوانۍ میرمنې او بچیان بل ځای ته استولي وه، په کور کې درې نجونې هم پیدا شوې، درې واړه یو له بلې ښکلې ، ښایسته او مسلمانې نه وې. شپه په شپه د ټولو کار کوونکو څخه پوښتنې وشوې چې په هغوی کې درې د صلیبیانو جاسوسانې وختلې .

لوړ پوړي چارواکي له ارسلان څخه وپوښتل: ایا ته خپله دا ویلی شې چې ستا قصد او اراده څه وه؟ دا ټول پلاس راغلي شیان ستا د مرګ او وژلو لپاره بس او کافي دي!

ارسلان د نیشې په حالت کې وویل: نو بیا د مرګ سزا راکړې ! که زما وژل حتمي وي نو بیا همداسې چوپ باید مړ شم.

لوړ پوړي چارواکي وویل : د الله جل جلاله په وړاندې به دا ډېره لوی نیکي وي چې ته مونږ د خطرونو څخه خبر کړې! زما هیله ده چې پدې نیکۍ به ستا دا لوی ګناهونه وبښل شي .

ارسلان وویل : تاسې خو ما نه بښئ!

علي بن سفیان وویل: الله تعالی د دې څخه لوی ګناهونه هم بښي! ستا د ژوند پاتې کیدو چانس پیدا کیدای شي ، تاسې ووایې چې دلته کومه کومه ورانکارې کارونه کیږي، نور کسان هم په ګوته کړې .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارسلان په کوټه کې ګرځیده، نور تول چارواکی یو او بل لوری ته ناست وو، هغه سلیم الادریس ته ورغی او د هغه د ملا ځخه یې د برېښنا په شان توره را واخیستله او په خپله ګیډه کې یې ننباسله، مخکې لدی چې نور خلک څه وکړی هغه توره له ځان څخه بلی خواته وویستله، هغه پخپله بستره راپریوت، بل سړی د هغه د ګیډې څخه توره ویستله خو ده ورته وویل: دا خوښی کړه خو زما دوه دری خبری په غور سره واوره! کله چې مړ شوم نو توره را څخه وباسی، ما خپل ځان ته سزا ورکړه، زه ژوندی د سلطان صلاح الدین ایوبی سره مخامخ کیدلی نشوم ځکه چې هغه پر ما باور او اعتماد کړی وُ، زه ستاسې هیڅ پوښتنې ته ځواب نه درکوم، توری خپل کار کړیدی، مصر باندی توره وریځ خپروونکی پوځ د بغاوت او پاځون لپاره تیار او چمتو دی. د پوځیانو خوراک او څښاک ما بند کړی وُ، سپاهیانو ته هیڅ نه ورکول کیدل، صلیبی ورانکارو په پوځ کې دا اوازه خپره کړی وه چې د سلطان صلاح الدین ایوبی سره او تقی الدین سره همسنګره غوښې خوری او شراب څښي او هلته هر څه پریمانه دي، د مجاهدین په غنیمتونو باندی عیاشي او مزی چړچی کوي . زما ډېر چارواکی ملګری دی خو زه د چا نوم نه اخلم، په عام ډول فدایانو او فاطمیانو د مسلمانانو د تباه کولو لپاره پوره تیاری کړی، تاسې د بغاوت او پاځون مخه نشی نیولای ، نوی پوځ راولی، حالات ستاسی له کنترول څخه .... نوری خبری بندی شوی او ساه یې ورکړه .

هم لدی د هغه په کور کې چې کومی دری نجونی پیدا شوی وی هغوی ته د چې مونږ ته د زیات څه ونه ویل، هغوی یوازی دومره وویل: څخه مسئولیت او دنده جنګولو د کې پخپلو او کولو لاری بی د مسلمانانو ډېر چې جوړیدل مجلسونه او غونډې دلته به شپی د وُ، شوی راکړل کولی. خبری او غونډې پرته څخه زمونږ به هغوی وه، پکې به چارواکی نجونو دا خبره هم وکړه چې په مصر کې د پاځون او بغاوت لپاره لاره هواره شویده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه نجلۍ چې د سليم الادريس دواړه زامن يې پخپلو کې سره جنګولي او وژلي وه هغې خپله ټوله کيسه بيان کړه، هغې وويل: چې ما د سليم الادريس مشر زوی لومړی پخپل جال کې راګير کړ څکه ارسلان غوښتل هغه د خپل پلار الادريس په خلاف استعمال کړي خو وروسته يې پلان بدل کړ او بيا يې وويل: چې دواړه ورونه پخپلو کې سره ووژني .

په يوه شپه کې نژدې يو نيم سل په غله او سامان بار اوښان د لوی دفتر مخې ته راوستل شول، دا اوښان د مختلفو ځايونو څخه نيول شوي وه چې غله او نور شيان يې له بازار څخه ويستل .

د قاهرې څخه د خوراکي شيانو د ويستلو د مخنيوی لپاره ګزمې ټاکل شوي وي، دا د هغوی لومړنۍ کاميابي وه، نيول شوي کسانو د څو سوداګرو نومونه واخيستل چې هغوی غلې او دانې د ځمکې لاندې ګودامونو کې زيرمه او ذخيره کړيدي - هغوی به دا پټ ساتلي سامان د شپې په بهرنۍ خلکو خرڅولو. دې نيول شوو کسانو د قاهرې څخه د باندې هم څو کسان وښودل چې هغوی غلې او دانې پټې ساتي او بيا يې په بهرنيو سوداګرو خرڅوي .

نيول شوو کسانو د مصر او سوډان په پوله هم يو ځای په ګوته کړ چې د هغې څخه غله او دانه سوډان ته رسول کيږي. هلته يو سرحدي څوکۍ هم وه چې د هغې مشر لدې کاروانونو څخه رشوت او بدله اخيستله، بيا د دې خبرې ثبوت هم وشو چې دا ټول کاروانه د ارسلان تر مشرۍ لاندې سرته رسيدل .

* * *

پدې توګه په لس ګونو پلانونه او پروګرامونه صليبيانو په مصر کې روان کړي وه چې د سلطان صلاح الدين ايوبي هلته نه و.

سليم الادريس او نورو لوړو پوړو چارواکو سمدستي پدې حالاتو د غور کولو لپاره غونډه جوړه کړه.

علي بن سفيان او غياث بلبيس دا سلا او مشوره ورکړه چې اوس حالات دومره خراب شوي چې د دوی وسه هم پرې نه رسيږي. هغوی وويل: مخکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لدې څخه چې په مصر کې بغاوت وشي یا کوم لوړ پوړی چارواکی ووژل شي او قاهره د دښمن د جګړې میدان وګرځي باید د سلطان صلاح الدین ایوبي د دې ټولو حالاتو څخه خبر شي، که کیدای شي هغه د کرک محاصره خپلو مرستیالانو ته پریږدي او خپله قاهرې ته راشي.

دوی یو استازی مخکې استولی ؤ خو هغه ته پوره معلومات نه ؤ ورکړل شوي. اوس چې لویه پیښه مینځ ته راغله نو فیصله پدې وشوه چې باید خپله علي بن سفیان کرک ته ولاړ شي او هلته سلطان صلاح الدین له ټولو حالاتو څخه خبر کړي.

د کرک د محاصرې دوه میاشتې پوره شوې وې خو د برې هیڅ درک نه معلومیده، صلیبیانو پوره دفاعي پلان جوړ کړی ؤ، هغوی ښه پوره سامان او خوراکي شیان ذخیره کړي وه، د سلطان صلاح الدین ایوبي څارونکو له ښلې څخه یو غازي په غشي پورې پیغام تړلی او راویشتلی ؤ چې په کلا کې د خوراک او څښاک هیڅ کمی نشته، په مسلمانانو باندې دومره سخت بندیز لګیدلی دی چې د هغوی دیوالونه هم اوس جاسوس کوی نو ځکه د کلا دننه هیڅ ډول کار هم نشي کیدای کنه د خوراک او سامان ذخیره تباه کیدای شوه .

په کلا کې د ایوبي څارونکو کموالی پیدا شوی ؤ کوم چې ژوندي وه هغوی به کله نا کله د شپې په غشي کې پیغام وتړلو او بیا به یې د باندې ویشتلو، پوځیانو ته حکم شوی وه که چیرې کوم داسې غشي راشي هغه خپل قوماندان ته ورسوي، صلیبیانو د هرمن د پلان د عملي کیدو لپاره د محاصرې ختمولو کوښښ پریښی ؤ ترڅو د سلطان صلاح الدین ایوبي همدلته پاتې شي، هغوی غوښتل همدلته د هغوی قوت او ځواک ختم شي .

مسلمانان د هغوی پدې پلان او چل باندې پوه شوي ؤ نو ځکه یې خپل پلان بدل کړ.

د صلیبیانو دا کوښښ ناکام شوی ؤ چې د بهر څخه په محاصروي پوځ باندې برید وکړي ځکه چې د سلطان صلاح الدین ایوبي د مخې حملــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

برید لپاره تیار او چمتو ؤ او هغوی یې په ډېره هوښیاری سره هم محاصره کړل، د دې بهرنی پوځ د محاصره کیدو هم یوه نیمه میاشت تیره شوی وه، بهرنی لښکر د محاصری ماتولو لپاره کوښښ کاوه خو غازیانو د هغوی هره حمله پشا تمبوله خو محاصره ډېره پراخه شوی وه، هغه سیمه شنه او د اوبو لرونکی وه نو ځکه صلیبیانو ته واښه او اوبه پلاس ورتللی. کوم څاروي به چې مړه کیدل هغه به دوی خوړل خو دی ورته بس والی نکولو، همدا رنګه د زرګونو سپرلیو او څارویو لپاره واښه بس نه وه. هلته کوم سیند یا بند نه ؤ بلکې څو چینی وی چې ځینی پکې وچې هم شوی.

په صلیبي سپایانو کې غم او اندیښنی زور کړی ؤ، هغوی ته خوراک او څښاک ډېر کم ورکول کیده او د اوبو لپاره به ډېر لری تلل، د شپی به پری د سلطان صلاح الدین ایوبی کماندویانو حملی کولی او هغوی به یې وژل، په یوه نیمه میاشت کې نیمایی پوځ ختم شو، د هغوی څاروی هم نور له کاره لویدلی وه، د دې لښکر قوماندان ریمانډ هم ډېر خفه او اندیښمن ؤ او مرستی ته سترګی په لاره ؤ چې کیدای شی نور صلیبی واکمنان راشي او هغه لدی عذاب څخه خلاص کړي خو د هیڅچا درک نه معلومیده.

که د سلطان صلاح الدین ایوبی غوښتلی نو د ځلورو لورو څخه یې برید پری کولو او دوی یې ختمول خو پدی سره هغه ته هم ډېر زیان رسیده او د جګړی اوښتل او بدلیدل هم امکان درلوده، د سلطان صلاح الدین ایوبی خپل څواک ختمول نه غوښتل، هغه صلیبیان په قلاره قلاره ختمول، هغه ته دا زیان هم رسیدلی وه چې د پوځ دریمه برخه یې د دې لښکر په محاصره کولو کې بوخته شوه نو ځکه هغه د کلا د نیولو لپاره دا ډله نشوه استعمالولایی.

د هغه سره احتیاطی پوځ موجود ؤ او هغه غوښتل د همدی پوځ څخه کار واخلی او مسئله زر تر زره ختمه کړي په هغه وخت کې به په محاصری کلونه کلونه تیریدل، د شپږ اوو میاشتو محاصره زیاته نه بلل کیده خو د سلطان صلاح الدین ایوبی د دومره محاصری پلوی او غوښتوونکی نه ؤ،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه میړنی انسان د هغه حمله کوونکو څخه هم نه وُچې د محاصرې څخه وروسته اوسیدونکو ته خبر ورکړي چې دومره سره زر، دومره سپین زر او دومره شیان راکړه، مونږ بیرته درڅخه ځو.

د سلطان صلاح الدین ایوبي صلیبیان له ځېلې اسلامي خاورې او هیواد څخه ویستل، هغه به ویل دا خاوره د مسلمانانو ده او لدې ځای څخه به ټولې نړۍ ته اسلام خپرېږي

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل عمر لنډ بللو او پدې لنډ عُمر کې يې د یرغلګرو صلیبیانو ویستل غوښتل، هغه ویل چې زه پدې ویریږم چې د ازادۍ وروسته به د هغوی تر سیوري لاندې ژوند کوی [لکه اوس چې ټول عربي هیوادنه د نصرانیانو او یهودانو تر ولکې لاندې خپل د ذلت شپې ورځې تیروي] یا د مسلمانانو واکمنان دا مقدس ځایونه په صلیبیانو پلوري .

یوه شپه هغه پخپله خیمه کې په ژور فکر او سوچ کې ډوب وُ، هغه پدې فکر کاوه که چیرې له لرې څخه کلا ته تونلونه وکیندل شي او بیا د هغې تونلونو له لارې مجاهدین کلا ته ننوځي نو کیدای شي کلا ونیول شي ، څه نورې لارې چارې يې هم سنجولې ځکه هغه غوښتل پدې څو ورځو کې کرک ونیسی. په همدې وخت کې علی بن سفیان د هغه خیمې ته ورننوت ، خو سلطان صلاح الدین ایوبي د هغه په لیدلو خوشحاله نشو ځکه هغه ته مخکې خبر ورکړل شوی وُچې د قاهرې حالات خراب دي. په ځیره کې يې خفګان ښکاره شو او د علی بن سفیان سره يې روغبړ وکړ بیا يې وویل: یقیناً تا زما لپاره کوم ښه خبر ندی راوړی؟

علی بن سفیان وویل: په ښکاره خو څه خلصه خبره نشته خیریت دی! خو د زیرې او خوښې خبره هم راسره نشته .

علی بن سفیان ورته د قاهرې او مصر حالات بیانول پیل کړل، هغه نه غوښتل د سلطان صلاح الدین ایوبي څخه څه شیان او خبرې پټې کړي او نه يې هغه په ډوکه کې ساتلو، د حالاتو غوښتنه دا وه چې ټول حالات باید په زغرده او په ډاګه ورته وړاندې کړي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفیان د تقي الدین غلطي په ګوته کړې او بیا یې د سلطان صلاح الدین ایوبي دوه دري غلطۍ هم پرته د کومې ویرې څخه بیان کړې، کله چې سلطان صلاح الدین ایوبي د ارسلان او سلیم الادریس د دوه زامنو څخه خبر شو نو د سترګو څخه یې اوښکې روانې شوی، که ارسلان خپل ځان نه وای وژلی نو سلطان صلاح الدین ایوبي به دا کله هم نه وي منلې چې هغه خائن او غدار دی، د دې څخه مخکې هم دوه کسانو ورسره همداسې خیانت او غداري کړې وه .

علي بن سفیان وویل: که ارسلان لږ ژوندی پاتې وی نو د پر شیان به یې رسوا کړي وایي! د هغه د اخري خبرې څخه داسې څرګندیده چې په قاهره کې پاڅون او بغاوت کیدونکی دی، په مصر کې چې زمونږ کوم پوځ پروت دی هغه په ذهني او عقیدوي لحاظ فلج شویدی. زما څارونکي وایي چې تر قوماندانانو پورې خلک په شک او اندیښنه کې پراته دي پوځ ته د غلې او غوښې د کموالي په پیدا کولو سره دا اوازې خپرې شوی چې ټول شیان محاذ ته استول کیږي او پاتې برخه یې چارواکي خوري، د دښمنانو پلانونه او دسیسې مخ په کامیابیدو دي .

د دښمن پلانونه او دسیسې هلته کامیابیږي چیرې چې څو کسان د هغوی سره لاسونه یو ځای کړي!

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: کله چې زمونږ ورونه د دښمن مرستیالان شي نو بیا به مونږ دښمن ته څه زیان ورسولی شو.

لکه څرنګه چې زه دغه سربښندونکي غازیان د کفر او بې لارۍ په خلاف استعمالوم او زما چارواکي هم همداسې وای نو اوس به د مسلمانانو لومړۍ قبله ازاده او خپلواکه وای اذانونه به د اروپا په کلیسا ګانو کې اوریدل کیدل. ...ر زه د دې غدارانو او خائنانو له لاسه تر اوسه پورې په مصر کې بندي یم. زما قصد او اراده په مصر کې ترلې شوی ده .

علي بن سفیان وویل: زه د دې لپاره راغلې یم که تاسې ته محاذ اجازه درکوي نو د څه وخت لپاره به مصر ته ولاړ شي!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه د حقیقت څخه سترګې نشم پټولایی علي! خو زه دا هم نه پټوم چې د صلیبیانو ژغورونکي او د فلسطین خاوره د کفارو په لاس خرڅوونکي زمونږ خپل تش په نامه مسلمانان دي.

علي! که چیرې مونږ اوس د مسلمانانو سره خیانت کوونکي د صلیبیانو غلامان او تالي څټي ختم نکړل نو بیا به هیڅکله هم ختم نشي، دوی به تل زمونږ ویاړلي تاریخ سپک او سپانده کړي.

په قوم او ملت کې دا ډول ډلې ټپلې هر وخت موجوې وی چې د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم د سر سختو دښمنانو سره دوستي او د مسلمانانو سره دښمني کوي.

بیا سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل چې د سوډان حالات اوس څه ډول شوي؟ ما خو تقي الدین ته خبر استولی ؤ چې خپل پوځ له هغه ځایه راټول او بیا یې شاته راشه!

علي بن سفیان وویل: په مصر کې خو دا حالت هیچاته ندی معلوم چې تاسې څه فرمان ورکړی؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: باید هم هلته خلکو ته معلوم نه وي بیا یې پیره کوونکي ته وویل: چې کاتب او لیکوونکي راوغواړه.

کاتب د قلم او رنګ سره راغی نو سلطان صلاح الدین ایوبی ورته وویل: د قدر او درناوی وړ سلطان نور الدین زنګي ته ولیکه ....

***

هغه استازی ډېر تیز او چټک روان ؤ کوم چې د کرک څخه یې دمشق ته د صلاح الدین ایوبی پیغام سلطان نورالدین زنګي ته رسولو. سلطان صلاح الدین ایوبی ورته ویلي وه چې هغه به له هره څوکۍ چې په لاره دي تازه آس اخلي او آرام او دمه به نکوي، هیڅ ځای کې اس په قلاره نکړي بلکې څومره چې کیدای شي زر تر زره ځان هلته ورسوه. که د شپې سلطان نورالدین زنګي ته ورسیدی نو پیره کوونکي ته ووایه چې سلطان راپاڅوي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چیري پدی کار سلطان خفګان ښکاره کړ نو ورته ووایه چې صلاح الدین وویل: چې مونږ ټول بیدار او ویښ یو.

استازی چې کله د سلطان نورالدین زنګی دروازی ته ورسیده نو د پیره کوونکو مشر وویل: چې سهار باید هغه ته پیغام ورسول شي اوس شپه ده! استازی څو آسونه بدل کړی وه خو په لاره کې یې یو غړپ اوبه هم نوی څښلي. دوه شپو او ورځو ستړتیا، لوږې او تندی هغه بې حاله کړی وُ، د هغه ژبه وچه شوی وه او په پښو نشو ودریدایی، د هغه د خولې څخه خبرې نه راوتې، هغه په اشارو سره وویل: چې پیغام ډېر ضروري دی. نور الدین زنګی هم د صلاح الدین په شان خپلو ساتوونکو او پیره کوونکو ته ویلی وه چې که پیغام ضروري او مهم وي نو ما راپاڅوی او زما د خوب او آرام غم مه کوی.

د استازی حالت چې د ساتوونکو مشر ولیده نو د سلطان نورالدین زنګی د خوب خونې ته ورغی او دروازه یې وټکوله، بیا هغه ډیر ژر د باندی راغی، استازی یې له ځان سره د لیدلو او میلمنو خونی ته بوتللو. استازی کوونکو پوسیله هغه سمبال کړ او بیا یې د پیغام په لوستلو پیل وکړ، چې کله خونی ته ننوت نو راپریوت، سلطان نورالدین زنګی د خپلو کار صلاح الدین ایوبی ورته لیکلی و :

د قدر او درناوی وړ سلطان نورالدین زنګی! په تا دی د الله جل جلاله رحمتونه وي! زما پیغام به تا خوشحاله نکړي، ستا لپاره د خوښی پیغام دا دی چې ما خپله حوصله او عزم له لاسه ندی ورکړی، ستا سره کړی ژمنه پوره کوم، تاسې به زما ځای ته تشریف راوړی نو ټول حالات به درته له نږدی نه ووایم، ما کرک محاصره کړیدی، تر اوسه پوری بری پلاس ندی راغلی، دومره کامیابی می پلاس راوړی چې د صلیبیانو یو لښکر چې ریمانډ یې مشري کوله او پر ما یې له بهر څخه برید کولو هغه می اوس محاصره کړی او نیمایی پوځ می ورته ختم کړی، وړې صلیبیان اوس هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسره او اوښان خوری کوم چې دوی يې تر دی ځایه پوری را رسولی وه. زما پلار دا دی چې ریمانډ ژوندی ونیسم خو د کرک محاصره به اوږدیږي .

صلیبیان اوس د پخوا څخه په ښه طریقه جګړه کوي، ما د محاصری د کامیابی په هکله فکر کولو او زه پدی هیله وم چې زما سربښندونکی به د کلا دیوالونه مات کړي، هغوی چې په کومه طریقه دیوالونه ماتوی هغه به تاسې هم حیران کړي، خو زما ورور تقی الدین په سوډان کې ناکام شویدی، هغه دا غلطی کړی چې د سوډان په دښتو کې یې خپل پوځ خپور کړی، اوس هغه مرسته غواړي، ما ورته د پوځ د یو ځای کیدو او بیرته پشا راتللو حکم کړیدی، د مصر څخه بد او خراب احوال راغلی .

غدارانو، خائنانو او ایمان پلورونکو هلته د صلیبی طوفان لپاره لاره هواره کړی او د بغاوت امکانات یې پیدا کړیدی. علی بن سفیان تاسې ښه پیژنی، هغه خپله کرک ته راغلی دی، زه د هغه مشوره نشم ماتولای، هغه وایې چې تاسې باید زر تر زره مصر ته ولاړ شی .

ښاغلیه! زه د کرک محاصره پریښودل نه غواړم ځکه چې بیا به صلیبیان وایی چې صلاح الدین پشا کیدای هم شي، د دښمن ورمیږ اوس زما په پنجو کې ده، راشی او د یرغلګرو دا مری په خپل لاس کې ونیسی، خپل پوځ له ځان سره راولی ځکه زه خپل پوځ مصر ته له ځان سره بیول غواړم په مصر کې د بغاوت خطر دی، هیله ده چې تاسې به زما دویم پیغام ته ځنډ ونکړی .

سلطان نورالدین زنګی لږ ځنډ هم ونکړ، د شپی په جامو کې په کار بوخت شو، پوځی مشران یې راوغوښتل، هغوی ته یې حکمونه او لارښوونی وکړی، نیمه ورځ لا هم نه وه تیره شوی چې د هغه لښکر د کرک په لوری وخوځیده. سلطان نورالدین زنګی! هغه مؤمن او مجاهد شخصیت وه چې صلیبیان د هغه د نامه څخه لړزیدل د هغه په سینه کې د ایمان ډیوه او شمع روښانه وه، هغه د جګړی د میدان شهزاده وه، هغه په لاره کې ډیره کمه دمه او ځنډ هم ونه کړ ، دومره زر کرک ته ورسیده چې صلاح الدین ایوبی حیران شو. که چیری استازی هغه ته له مخکې څخه خبر نه وای

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړي نو هغه د دوړو او ګرد په لیدلو فکر کولو چې د صلیبیانو لښکر را روان دی.

صلاح الدین ایوبي خپل آس په منډه کړ او هر کلی ته ور ورانندی شو، سلطان نورالدین زنګي چې کله هغه ولیده نو د آس څخه یې راټوپ کړل، کله چې د اسلام دا دواړه ساتونکي غازیان او مجاهدین سره غاړه په غاړه شول نو د ډېرو ولولو او احساساتو څخه د صلاح الدین ایوبي د سترګو اوښکې رواني شوې.

***

صلاح الدین ایوبي سلطان نور الدین زنګي ته د صلیبیانو او ایمان پلورونکو چاروا کو ټول حالات او پیښې بیان کړې، نو سلطان نور الدین زنګي ورته په ځواب کې وویل: صلاح الدینه! ستا لا تر اوسه دومره عُمر نه دی تیر شوی چې ته ځینو حقایقو ته تسلیم شې، دا د مسلمانانو بد مرغي ده چې په هغوی کې هر وخت غداران ،ایمان پلورونکي او ځتمیسن پیدا کیږي او دوی هیڅ وخت د دی ناولي میکروب څخه پاک نشول. ماته داسي ښکاریږي چې یو وخت به همدا غداران او ایمان پلورونکي په اسلامي امت باندی حکومت کوي، د دښمن په خلاف به خبرې کوي، لوئې لوئې ژمنې او خبرې به له خپلې ټې همتې او بې وجدانې سره سره به کوي، د دښمن د ختمولو چیغې به وهي، خو قوم به پدې نه پوهیږي چې د دوی واکمنان او چارواکې د دوی دښمنان او د کفارو او د اسلام د دښمنانو پلویان او ملګري دي. دښمن به د هغوی څخه توری او سپرونه جوړوي، او د همدوی په لاسونو به خپل قوم ختموی (لکه اوس اوس چې په ټوله اسلامي نړۍ کې کټ مټ همداسې حالت روان دی).

خفه کیږه مه صلاح الدینه! مونږ حالات سمبالوو، ته سمدستي مصر ته ولاړ شه! تقي الدین ته مرسته ولیږه او هغه د سوډان څخه روغ رمټ راوباسه! ښي او چپ لوري ته حملې پیل کړه او دښمن د ځان سره ونښلوه، تر څو پوري چې تقي الدین د هغوی د محاصرې څخه راووځي او هیڅ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ یې ګیر نشي، په مصر کې چې کوم پوځ دی هغه ټول راټول کړه، هغه پوځ چې په قاهره کې دی هغه سمدستي ماته راولیږه زه به د هغوی د دماغونو څخه د بغاوت چنجي وباسم.

د ماښام په مهال سلطان نور الدین زنګي خپل پوځ د کلا په محاصره کې بوخت کړ چې پدې سره د صلاح الدین ایوبي پوځ را شاته شو. هغوی ته سمدستي د قاهرې په لوري د تللو حکم وشو هلته یوه غلطي رامنځ ته شوه کله چې د سلطان نور الدین زنګي او صلاح الدین ایوبي پوځونه سره بدلیدل او کسان مخکې وروسته کیدل، ناڅاپي په هماغه لوري ریمانډ حمله وکړه ځکه چې هغه لوري ورته کمزوري ښکاره شو. کله یې چې هغه حمله وکړه نو د صلاح الدین سپایان تللي او د سلطان نور الدین زنګي کسان نه وه را رسیدلي، ریمانډ د هماغې لارې څخه سره د خپلو څه پوځیانو ژوندي وتښتیده، پاتي برخه پوځ پرته د قوماندان څخه راګیر شو.

هغوی ته سبا څرګنده شوه چې قوماندان پېښي سپکي کړي او د وی یې د قرباني لپاره پرېښي دي. پدې خبر سره صلیبي پوځیانو د تیښتې لپاره هر لوري ته منډې کړې چې پدې سره ځیني ووژل شول او ځیني ژوندي ونیول شول.

تاوان دا وشو چې ریمانډ ژوندي د جنګ له میدان څخه وتښتیده، خو ګټه دا وشوه چې د ریمانډ لښکر ختم او ټول پوځ د کلا محاصرې ته وزګار شو.

کله چې صلاح الدین ایوبي د کرک څخه د قاهرې په لوري روان شو نو کرک ته یې د افسوس څخه په ډکو سترګو وکتل او بیا یې سلطان نور الدین زنګي ته وویل: تاریخ خو به دا نه وایي چې صلاح الدین ایوبي پښا ولاړ! ما خو محاصره نده ماته کړې.

سلطان نور الدین زنګي د هغه په اوږو باندې لاسونه کیښودل ویې ویل: نه صلاح الدینه! تا ماتي نده خوړلې - ته هسې احساساتي شوی یې! جنګ په احساساتو نه کیږي.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی کرک ته په کتلو کتلو کې وویل: زه راځم زما فلسطینه! زه به انشاء لله بیا راځم ! بیا یې خپل آس ته پونده ورکړه نور یې شاته راونه کتل .

سلطان نور الدین زنګی هغه ته کتل، کله چې هغه د خپل پوځ سره په ګرد او دوړو کې پټ شو نو سلطان نور الدین زنګی خپل یو مرستیال ته وویل: اسلام ته په هر وخت کې د یو صلاح الدین ایوبی اړتیا وی !

دا پیښنه په۱۱۷۳میلادی او ۵۶۹ هجری کال کې وشوه چې تاریخونو به بار بار یادونه کړیده .

❀❀
❀

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مړي یې ژوندي کول

د مصر کلي والو او اطرافي خلکو د هغه لاره څارله ، د هر چا په ژبه دا خبره وه چې هغه د اسمان څخه رالېږل شوی، د الله جل جلاله دین یې راوړی ، د زړه خبري خلکو ته په ډاګه کوي، په راتلوونکي تورو تیارو کې روښنایي ښي، او مړي بیا را ژوندي کوي .

هغه څوک و؟ چا چې هغه لیدلی و نو د هغه د کراماتو څخه دومره اغیزمن شوي وه چې هیچا هم دا اړتیا نه ګڼله چې آخر دا سړی څوک دی ؟

هغوی دا منله چې له اسمان څخه راغلی دی - د الله جل جلاله دین یې راوړی دی، چا چې د ده لاره څارله هغوی هیڅ د دی اړتیا نه محسوسوله چې هغه څوک دی؟ کاروانونه چې تیریدل هغوی به د دی نوی شخصیت کرامتونه خلکو ته بیانول، کوم یو مسافر او لاروی به چې کوم کلی ته ولاړنو هلته به یې کلی والو ته د نوی شخصیت د کرامتونه قصی کولی ، ځینو خلکو به هغه پیغمبر او نبی ګڼلو، ځینو خلکو هغه د الله تعالی باران بللو او د هغه د خوشحالولو لپاره انساني قرباني ورکولو ته هم تیار وه .

هغوی یو هم پدی فکر نه کاوه چې دا سړی د کوم مذهب او دین خاوند دی؟ کومه عقیده یې له ځان سره راوړی ده، خلک ډېر ساده زړی و بی سواده وه، هغوی ته به چې کوم ځای کې د مشکلاتو د حل لاره پیدا شو ه هلته به ورتلل او سجدی به یې کولی .

هغوی مسلمانان وه او اسلام هغوی ته د پلورنو څخه په میراث پاتی و، مسلمانانو هلته جوماتونه هم جوړ کړی وه، پنځه وخته لمونځونه هم کیدل، خو د اسلامی عقیدی او ایمان د پخوالی لپاره هیڅ کوښښ نه کیده. د هغوی امامان بی علمه وه نو ځکه یې د خپل امامت د ساتلو لپاره خلکو ته داسې کیسی بیانولی چې هغو به هیڅ حقیقت نه درلوده. هغوی قرآن مجید یوازی د تعویذونو کتاب جوړ کړی او دا یې خلکو ته ویل چې پدی یوازی امامان پوهیږي او بس، نور څوک که په هغه ځان پوهول غواړي نو کافر کیږي، په همدی خاطر عوامو قرآن مجید ته لاس هم نه نژدی کولو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو امامانو د خلکو په ذهنونو او فکرونو کې غیب ځای پر ځای کړی وٚ چې په هغه پرته له امام څخه بل څوک نه پوهیږي، امامانو عام خلک او انسانان کمزوری معرفي کول. د همدې عقیدې او ښوونې څخه د وسوسو او وهمونو لړۍ را ولاړه شوه، هغوی به چې د باد آواز اوریده نو فکر به یې کاوه چې پدې کې یو نالیدونکی مخلوق دی چې کمزوری خلک هغه نشي لیدلای، ناروغي د پیریانو او جنیانو اثر وګڼل شو چې د هغې علاج او درملنه یوازې د امامانو لخوا څخه کیدله نو ځکه امامان د خلکو د ژوند واکمنان وګرځیدل.

هغوی ویل جنیات او پیریان د هغوی په واک کې دي، عام خلک د غیب او د هغې د اسرارو څخه دومره وویرول شول چې په هغوی کې د اسلام اصلي او ریښتنې عقیده کمزورې شوه، پدې سبب هغوی هر هغه چاته سجدې کولې چې په غیب پوهیدلو دعوه یې کوله، ځکه نو دې خلکو د هغه لاره خارله چې له اسمان څخه راغلی او مړی ژوندی کولای شي.

دا نوی شخصیت د مصر په جنوب لویدیځ سیمه کې پیدا شوی وٚ، په هغه وخت کې دهیوادونو تر مینځه کوم څرګند سرحد او پوله نه وه.

صلاح الدین ایوبي په کاغذونو باندې کرښه کش کړې وه خو هغه به ویل چې اسلام پوله او سرحد نلري.

اصلي سرحد د عقیدو تر منځ وی نه په خاوره او منطقه کې، په کومه خاوره چې د مسلمانانو واکمني وه هغه اسلامي خاوره او کومه چې د هغوی د واکمنۍ څخه د باندې وه هغه بهرنۍ سیمه بلل کیده. د مصر په کوم کلي کې چې د مسلمانانو اکثریت وه هغه د مصر آخري پوله او سرحد بلل کیده. صلیبي ورانکارو به پدې کلو باندې فکري او عقیدوي حملې کولې تر څو خپل غلط عقاید پکې ځای پر ځای کړي، د دې څخه داسې څرګندیږي چې هغه وخت جغرافیوي پولې کمې او عقیدوي پولې زیاتې وې. د هغه وخت لیکنو څخه دا څرګندیږي چې کفارو او صلیبیانو په مسلمانانو باندې د فکر او عقیدې له لارې حملې کولې ځکه هغوی پوهیدل چې د مسلمانانو د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری او فتح علت د هغوی عقیده او ایمان دی څکه هغوی د الله جل جلاله په لاره جنګ کول جهاد بولی او قران مجید جهاد د نورو عباداتو پشان فرض کړیدی او ځینی وخت د نورو عباداتو څخه غوره او افضل هم دی، کله چې تیری وشی او یا په مسلمانانو ظلم زیاتی کیږي نو په نورو مسلمانانو جهاد فرض عین ګرځی ترڅو مظلوم مسلمانان د کفارو له ظلم او تیری څخه وژغوری که پدی لاره کې جګړی ته اړتیا پیښه شي هم به یې سرته رسوی.

همدی قرآنی احکامو په مسلمانانو کې عسکری او پوځی احساس او جذبه راپیدا کړی او د همدی اثر دی چې کله په کوم لوری باندی هغوی جنګیږي مقصد او موخه یې څرګند او روښانه وي - سره د دی چې د غنیمت مال ورته حلال دی خو د جنګ مقصد او هدف د مال لاس ته راوړل او پیدا کول ندي او نه د غنیمت لپاره هغوی جنګیږي، د دی برعکس د صلیبیانو هدف او مقصد د هیوادونو او ملکونو نیول او د مال لاس ته راوړل وه څکه نو هغوی دی شیانو ته زیات اهمیت ورکاوه. لکه مخکې چې وویل شول صلیبیانو د مسلمانانو د کاروانونو لوټول خپل پوځ ته سپارلی وه. صلیبیانو ته د دی جذبی او احساس زیان را رسیده چې هغوی به د مسلمانانو څخه څلور، پنځه چنده زیات وه خو د یو موټی مسلمانانو په مقابل کې به یې ماتی خوړله او که ماتی به یې هم نه خوړله خو کامیابی او بری به په لاس نه ورتللو. هغوی پدی پوهیدل چې قرآنی احکامو په مسلمانانو کې او چته عسکری او جهادی جذبه را پیدا کړی.

هغوی د خپل الله په نامه جنګیږي او خپل ځانونه قربانوی، ځینی صلیبی جنرالان داسې هم وه چې هغوی په مسلمانانو کې د دینی او مذهبی جذبی د کمزوری کولو کوښښ کاوه، هغوی پدی هم پوهیدل چې یو مسلمان په لسو کفارو بریالی کیږي دا پیریان او پرښتی ندی بلکې هغوی په خپل ځان کې ایمانی قوت او د خپلی عقیدی ځواک پیدا کړیدی کوم چې دوی د مال، دنیا او خپل ځان څخه هم بی پروا کوي، په همدی خاطر یهودیانو او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسایانو له پخوا څخه د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابوالی لپاره کوښښونه پیل کړي وه ترڅو د هغوی عسکري، پوځي او جهادي روحیه او جذبه په دوی کې ختمه کړي - هغوی د دین او عقیدې په نامه داسې خرافات او غلط شیان راویستل چې په ښکاره به دین خو په اصل کې به بې لارې او بې دیني وه.

د سلطان صلاح الدین ایوبي او سلطان نور الدین زنګي بد نصیبي دا وه چې کله هغوی د صلیبیانو په خلاف راپورته شول نو صلیبیانو په اسلامي امت کې خپل زهرجن تبلیغات پیل کړي او تر یو ځای پورې کامیاب شوي هم وه. د اسلام قسم خوړلو دښمنانو دا برید او یرغل هر لوري ته استعمالاوه، په مسلمانانو کې چې کومه طبقه لوړه وه یعنې امیران، وزیران، چارواکي او شتمن خلک وه هغوی یې د شرابو، ښځو، او سرو زرو لیوني او حریصان وګرځول او په هر یو کې یې د لوړې څوکۍ لاس ته راوړلو حرص پیدا کړو ترڅو پدې توګه هغوی د نورو د ختمولو او کمزورۍ کولو سبب او لامل وګرځي.

هغه طبقه چې لاندې او د عوامو وه په هغوی کې یې وسوسې، غلطې عقیدې او د دین په خلاف شکونه پیدا کړل ترڅو د اصیل او حقیقي اسلام څخه لرې او په غلطو لارو سر شي چې بیا په اسانه د دوی ښکار ګرځیدای شي.

لکه څرنګه چې سلطان نور الدین زنګي او سلطان صلاح الدین ایوبي د جنګ او جګړې په میدان کې نوې لارې او طریقې را پیدا کړې په همدې توګه صلیبي شیطانانو د بد اخلاقۍ او بې لارۍ لپاره نوې نوې طریقې او لارې راوویستلې، پدې معنی چې دوو جبهو کې جنګیدل.

درې څلور اروپایي تاریخ لیکوونکو دا هم لیکلي دي چې ځینې صلیبي واکمنانو د جګړې میدان ته اهمیت نه ورکاوه بلکې هغوی پدې خبره کلک ولاړ وه چې د مسلمانانو په خلاف داسې جګړه وکړه چې د هغوی ایمان کمزوری شي او عسکري جذبه پکې ختمه او ورکه شي. د هغوی په اخلاقو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او عقایدو بریدونه وکړي او د هغوی په زړونو کې داسې شکونه راپیدا کړي چې د عوامو، واکمنانو او مجاهدینو تر منځ بې باوري او بې اعتمادي راشي.

پدې پلانونو او پروګرامونو کې تر ټولو مهم سړی فلیپ اګستس و، ده د اسلام دښمنۍ خپله دیني دنده او وظیفه ګڼله، هغه به ویل چې زمونږ جګړه د سلطان نور الدین زنګي او سلطان صلاح الدین ایوبي سره نه بلکې د اسلام له دین سره ده، دا د اسلام او صلیب جنګ دی، دا که زمونږ په ژوند کې کامیاب نشو نو په راتلونکې کې به خامخا بریالي کیږي. د دې لپاره پکار دي چې د مسلمانانو په راتلوونکې نسل کې د دیني احساس پر ځای جنسي او شهواني احساس رابیدار شي تر څو هغوی په عیاشۍ او فحاشۍ کې خپل ځواک له لاسه ورکړي.

فلیپ اګستس د جګړې په میدان کې په وسله غورځولو او تسلمیدلو هم ډیل ندی کړی او دا یې څه بده خبره نه بلله د کوم وخت کیسه چې مونږ وړاندې کوو د ۱۱۶۹ میلادي کال ریښتنې کیسه وه په هغه وخت کې فلیپ اګستس د سلطان نور الدین زنګي له لوري ماتې خوړلې او خپلې ځمکې او سیمې یې هم له لاسه ورکړې وې، هغه سلطان نور الدین زنګي ته ذد جنګ تاوان هم ورکړی وواو د جنګ نه کولو تړون یې هم لاس لیک کړی او جزیه یې ورکوله خو د بندیانو په بدلون کې هغه یوازې څو معیوب مسلمانان خلاص کړل ځکه نور د کار مسلمانان یې لا دمخه وژلي وه.

اوس هغه د کرک په کلا کې د اسلامي بنیادونو د ختمولو او د مسلمانانو د اخلاقو او عقایدو د خرابولو په خاطر په پلانونو جوړولو بوخت و، د هغه په فکر او ذهن کې د اسلام دښمني د لیونتوب درجې ته رسیدلې وه. د هغه ځینې پروګرامونه او پلانونه به دومره پټ او خطرناک وه چې خپله صلیبي واکمنان به پرې شکمن کیدل. په هغه صلیبیانو دا تور لګولو چې په پټه هغه د مسلمانانو دوست او ملګري دي او د هغوی سره راکړه ورکړه کوي. د یو اروپایي تاریخ لیکوونکي اندري ازون په وینا یو ځلې فلیپ اګستس د دې تور په هکله دا رنګه ویلي وه: د یو مسلمان واکمن د بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاري کولو لپاره زه د خپلو پیغلو لورګانو قرباني کولو ته هم چمتو یم-
تاسي د مسلمانانو سره له ترون او روغي جوړي څخه ویرېږۍ څکه تاسي په
هغې کي خپل سپکاوی ګوري خو تاسي پدې نه پوهېږۍ چي مسلمانان د
جګړي په میدان کي ماتی نه خوري بلکي د سولي په ډګر کي ماتی ورکول
کیږي، که ارتیا شوه نو هغوی ته وسله وغورځوی او سوله ورسره وکړی،
تړون وکړي او بیا په ګور کي د هماغه تړون تر سیوری لاندي د مسلمانانو
په وړاندي سرچپه کار نامه وکړی !

ایا زه همداسي کارونه نکوم؟

ایا تاسي پدې خبر نه یاستي چي زما دوه خپلواني نجوني په دمشق کي د
یو شیخ په حرم کي ناستي دي؟

ایا تاسي د هماغه شیخ څخه پرته له جګړي ډېره سیمه ونه ګټله؟

ایا هغه د دوستي حق اداء نکړ؟

هغه اوس هم ما خپل ملګری او دوست ګڼي خو زه د هغه ځاني دښمن
یم، زه هر غیر مسلمان ته وایم چي د مسلمانانو سره روغه جوړه وکړی او
بیا هم هغوی د لړم په شان په نیش باندي ووهي !!!

***

دا وُ هغه صلیبي فکر او عقیده چي د یو کامیاب او بریالي پلان لاندي
يې د اسلامي امت ریښي د چنجي او وینې په شان خوړلي - د همدې فکر
او عقیدې په نتیجه کي په قاهري او مصر کي د بغاوت شکل جوړ شوی وُ
او سلطان صلاح الدین ایوبي مجبور شو چي بریاوو ته نژدې محاصره
خوشي کړي او ځان قاهري ته ورسوي - هغه محاصره سلطان نور الدین
زنګي ته پرېښودله او د خپل پوځ سره رخصت شو، هغه بې زړه شوی نه وُ
خو په زړه يې داسي درونډ بار پرېوتی وُ چي اثار يې په څېره باندي له ورایه
څرګندېدل - عام غازیان پدې خوښ وه چي د ډېري مسافري څخه وروسته
اوس کورونو ته روان دي خو قوماندانان او سر ګروپان پدې حیران وه چي
څرنګه محاصره پرېښودل شوه او سمدستي د قاهري په لوري ناځاپي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت وشو ځکه هغه د فتحې یا ناکامۍ پورې جنګیدونکي وُ، یوازې دوه دري سالارانو ته څرګنده وه چې په قاهره کې حالات ډېر خراب دي او د تقي الدین پوځ په سوډان کې ماتې خوړلې ده اوس د هغه په خیریت سره بیرته راویستل ضروري دي. د سلطان صلاح الدین ایوبي سره علي بن سفیان هم ملګری وُ کوم چې د قاهرې د حالاتو راپور یې راوړې وُ.

سلطان صلاح الدین ایوبي د کرک څخه د حرکت په وخت کې ویلي وه چې په لاره کې به ډېر کم وخت آرام کیږي او حرکت به ډېر تیز او چټک وي. د دې حکم څخه غازیانو ته دا شک پیدا شوی وُ چې په قاهره کې څه ګډوډي شته.

کله چې د لومړۍ ورځې ماښام راغی نو پوځ د ټولې شپې لپاره تم شو، د سلطان صلاح الدین ایوبي لپاره خیمه ودرول شوه وروسته هغه ټول سالاران او مرستیالان راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: په تاسې کې ډېر داسې کسان دي چې هغوی ته معلومات نشته چې ولې ما محاصره خوشې کړه او قاهرې ته روان یم! بیشکه محاصره ماته نده او نه مونږ پښا شوي یو خو که دا ماتې نه وي نو پښا تګ خو حتماً دی زما ملګرو! مونږ پښا کیږو او ستاسې پښا کوونکي ستاسې خپل وروڼه دي ! هغوی د صلیبیانو ملګري شویدي، د پاڅون او بغاوت پلان یې جوړ کړیدی.

که چیرې علي بن سفیان او غیاث بلبیس ویښ او بیدار نه وای نو اوس به تاسې مصر او قاهرې ته نشوای تللی اوس به هلته د صلیبیانو او سوډانیانو واکمني وه، د ارسلان پښان سړی د صلیبیانو ملګری او غلام وختلو، هغه د سلیم الادریس دوه زامن مړه کړل او بیا یې خپل ځان هم ووژلو، که ارسلان خائن وي نو بیا تاسې په چا باور کولای شي.

په ناستو غازیانو او مجاهدینو باندې چوپتیا خپره شوه او ټول بې سده شول، خفګان او اندیښنه د هغوی د څیرو څخه څرګندیده، سلطان صلاح الدین ایوبي غلی شو او بیا یې ټولو ته وکتل.

د هغه وخت د حالاتو لیکوونکي قاضي بهاؤ الدین شداد د سترګو لیدلی حال دارنګه بیانوي: د دوه رپیدونکو شمعو په رڼا کې د ټولو څیرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاريدی لکه چې يو بل هيڅ نه پيژني، هغوی سترګی هم نه رپولی، د سلطان صلاح الدين ايوبی خبرو او د هغې طريقی ټول تر اثر لاندی راوستی وه، د هغه په اواز کې زورنه بلکې لړزه وه چې ټول يې ويرول هغه بيا ووويل: زه پدی خبره ښښنه نه غواړم چې په تاسې کې غداران شته! زه دا هم درته نه وايم چې تاسې په قران مجيد باندی قسم وخوری چې د اسلام او وطن سره به وفاداری کوو، ايمان پلورونکی قران پلاس کې نيسی، قسمونه خوری او ځان دوست او ملګری ښکاروی ، زه يوازی دا خبره تاسې ته کول غواړم چې څوک مسلمان نه وی هغه ستاسې دښمن دی، دښمن چې کله هم ستاسې دوستی ځرګندوی نو په هغې کې به هرومرو دښمنی نغښتی وي. هغه تاسې د خپل دين، خپل قوم او خپلو خلکو په خلاف استغمالوی او کله چې په مسلمانانو باندی ورته د واکمنی وخت پلاس ورشی نو بيا د مسلمانو ميرمنو بی حيايی او بی عزتی کوي او اسلام له منځه وړی .

همدا د هغوی مقصد او هدف دی کوم جنګ چې مونږ پيل کړی دا زمونږ شخصی جنګ ندی، دا د خپل ځان د واکمن کولو کوښښ ندی، دا د دوه عقيدو حق او باطل جګړه ده، دا د اسلام او کفر جګړه ده، دا جګړه به تر هغې پوری روانه وي چې يا اسلام يا کفر ختم نشی .

يو سالار ووويل: د سپين سترګی ښښنه غواړم ستر سالار! مونږ دا ثابتول غواړو چې مونږ خو غداران نه يو نو مونږ ته د مصر او قاهری ټول حالات بيان کړی! مونږ به پخپل عمل او کړو وړو دا ثابته کړو چې مونږ څوک يو! ارسلان د پوځ سړی نه بلکې يو اداری چارواکی دی، تاسې به په پوځ کې غدار پيدا نکړی .

د کرک محاصره تاسې پورته کړی مونږ نده پورته کړی!
سلطان نور الدين زنګی تاسې رابللی دی مونږ ندی رابللی!
زمونږ امتحان به د جګړی په ميدان کې اخيستل کيږي، په لاره کې څه معلوميږي!
په مصر کې څه روان دي ؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدين ايوبي د علي بن سفيان په لوري سترگې راواړولې او هغهٔ ته يې وويل! علي! دوی ته ووايه چې هلته څه روان دي !

علي بن سفيان وويل: غدارانو د دښمن سره لاس يو کړی او د سوډان د محاذ سامان يې بند کړی، د مارکيټ او بازار څخه غله او خوراکي شيان ورک کړل شويدی، کلو او باندو ته بهرنی کسان راغي، غله او خوراکي شيان په لوړه بيه اخلي او بيا يې بهرته استوي ، غوښه ورکه شويده، سامان چې کله ليږل کيږي نو قصداً په هغې کې ځنډ راوستل کيږي، داسې هم شوي چې سامان استول شوی او بيا دښمن ته هم خبر ورکړل شوی ، دښمن د سامان ټول شيان ولکه کړي په ښار کې په بد کاري او بد اخلاقي عامه شويده، د قمار او جواری داسې په زړه پوري طريقي را پيدا شوي چې زمونږ ځوانان يې ټول خپل ځان ته راکش کړي .

په پوځ کې خفگان او شکونه راپيدا شويدی، زمونږ د ديني او ملي احساس د مړه کولو کوښښ روان دی، چارواکو ته له بهر څخه بی دريغه مال او دولت ورکول کيږي څرنگه چې د حکومت واگې او اختيارات د همدوی پلاس کې دي نو هغوی داسی حالات او شرايط برابر کړي چې ټول د دښمن په گټه دي، د ټولو څخه خطر ناکه خبره دا ده چې په اطرافونو کې غلطی خبری او عقيدی خپرول کيږی - خلک د غير اسلامی اصولو پابند گرځی، د خطر خبره دا ده چې د همدی سيمو څخه مونږ ته پوځيان پلاس راځي، اوسنی پوځ د هماغو سيمو اوسيدونکی دی .

بی بنسته او غلطی عقيدی په پوځ کې هم خپری شويدی .

د غونډی د کسانو څخه يو وپوښتل : ايا تاسې د هغې څه چاره نده کړی؟

علي بن سفيان وويل: هو! زما ټوله اداره د مجرمانو په لټون او نيولو باندی لگيا ده او کار کوي، ما خپل څارونکی باندو او سرحدی سيمو او پولو ته هم ليږلی دي خو د دښمن ورانکاری دومره زياته شوی چې د هغوی نيول اوس گران کار دی . خطرناکه خبره دا ده چې زمونږ خپل کسان هغوی ته ځای او پناه ورکوی .

Scanned by CamScanner

(c) keta... Digital Library

ایا تاسې به پدی خبره حیران نشی چې زمونږ د اطرافی او کلیوالی سیمومسجدونو امامان هم د دښمن ملګري او جاسوسان شوی دي؟

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : داسې هم نشي کیدای چې زه اداری چاری پوځ ته تسلیم کړم! پوځ چې د کوم هدف او مقصد لپاره روزل شوی هغه په پوره توګه سره سرته رسوی او په هغې کې بوخت دي چې دا د پوځ او ملت دواړو لپاره غوره ده لکه څرنګه چې یو اداری چارواکی سالار نشی کیدای همداسې یو سالار اداری چاری په ښه توګه مخ په وړاندې نشی بیولای خو دا باید هر سالار ته څرګنده وی چې اداری چارواکی کوم کارونه سرته رسوی او په خپلو کارونو کې خو غلطی او ورانی نه کوی؟

زما ملګرو! الله پاک جل جلاله مونږ د تاریخ په یو سخت ازمینښت کې اچولی یو! د مصر حالات تاسې پخپله واوریدل، د سوډان حمله ناکامه شویده، تقی الدین د خپلو غلطیو په سبب د سوډان په دښتو او بیابانو کې نښتی دي، لالهانده ګرځی د هغه پوځ په کوچنیو ګروپونو ویشل شویدي. د هغه پښا تلل هم ممکن نه ښکاري - زه دا هم نشم ویلایی چې ښاغلی نور الدین زنګی به کرک فتح کړی او که نه؟ نو هغه هم زه خپله ناکامی بولم! تاسې په د ډېرو خرابو حالاتو کې هم دښمن ته ماتی ورکولای شی خو په کوم محاذ چې دښمن حمله کړی هغه تاسې ته فتح کول آسان نه ښکاري.

تاسې توریالی یاستی د دښتو سینی څیرولی شی خو زه دا خطر احساسوم چې پدی محاذ کې به تاسې وسله وغورځوی.

د دی خبرو په څواب کې د غونډی څخه څو احساساتی اوازونه راغلل چې بیا سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: کله چې د قاهری اوسنی پوځ مخکې په شوبک او کرک کې و د هغوی ولولی او احساسات هم ستاسې پشان تاوده او ګرم وه خو کله چې په قاهره کې هغوی ته دښمن شنه باغونه وښودل شوه نو د بغاوت لپاره تیار او چمتو شول اوس هغوی داسې حالت ته رسیدلی چې تاسې پری باور نشی کولای.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو سالار وویل: مونږ به د داسې قوماندانانو او چارواکو په وژلو باندې خپل کار پرمخ بیا یو!
بل سالار وویل : مونږ به تر ټولو د مخه خپل صفونه له غدارانو څخه پاکوو!
یو بوډا سالار وویل : که زما زوی هم د دښمن پلوی او ملګری شي نو زه به یې سر پرې کړم او ستا په قدمونو کې به یې واچوم او زه به دا ثابته کړم! خو زه د داسې احساساتي او جذباتي خبرو پلوی نه یم!
سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: د غونډې کسان ټول په جوش کې راغلل، هغوی داسې خلک وه چې د صلاح الدین په وړاندې د خبرو کولو څخه هم ویریدل خو اوس چې هغوی دا واوریدل چې د پوځ ځیني کسان د دښمن پلویان شوي او پوځ یې بغاوت ته چمتو کړی نو د آور بخرکي ورڅخه جوړ شول، یو پکې سلطان صلاح الدین ایوبی ته دا هم وویل: تاسې تل مونږ ته د صبر او حوصلې خبره کوی خو ځیني حالات داسې وی چې صبر او تحمل نور هم کار خرابوی، مونږ ته اجازه راکړه چې تر قاهرې پورې هیڅ دمه ونکړو، د خوراک ، څښاک او دمې څخه پرته سفر وکړو، مونږ به هغه پوځ بې وسلې کړو.
سلطان صلاح الدین ایوبی ته نور پدې خلکو کنترول کول ګران شول، هغه څو خبرې نورې وکړې او غونډه یې ختمه کړه، سهار وختي پوځ حرکت وکړ چې په پوځي نظم او ترتیب باندې برابر ؤ سلطان صلاح الدین ایوبی د خپلو ساتوونکو سره جلا روان ؤ، هغه ولیدل چې علي بن سفیان د هغه سره ملګری ندی، تر ماښام پورې دوه ځلې پوځ تم شو، د ماښام څخه وروسته هم پوځ روان ؤ او د شپې تر اولې برخې پورې همداسې مخکې تلل. کله چې شپه ښه پخه شوه نو صلاح الدین ایوبی پوځ ته د تم کیدو حکم ورکړ، کله چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزګار شو نو علي بن سفیان هم راپیدا شو.
سلطان صلاح الدین ایوبی وپوښتل : ټوله ورځ چیرې وې علي!
علي بن سفیان وویل: تیره شپه زما په زړه کې یو شک پیدا شوی ؤ د هغې شک د لرې کولو یا باورې کولو لپاره ټوله ورځ په پوځ کې وګرځیدم .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدین ایوبي وپوښتل : څه شک!

علي بن سفیان وویل: تا د شپې ونه لیدل چې ټول قوماندانان، سالاران او مرستیالان د قاهرې د پوځ په خلاف راپاریدلي! ماته شک پیدا شو چې دوی به خپل لاندې کسان هم راوپاروي او زما همدا شک ریښتیا شو! دوی ټول پوځ ته د قاهرې د پوځیانو په هکله داسې خبرې کړې چې ټول لښکر راپاریدلي، ځینې غازیانو دا هم ویل چې مونږ په محاذ کې زخیمان او شهیدان کیږو او زمونږ ملګري په قاهره کې عیش او مزې چړچې کوي او بیا د اسلامي نظام په خلاف بغاوت هم کوي. مونږ به د رسیدو سره هغوی ټول ختموو، بیا به د سوډان نښتې او راګیر شوي پوځ ته مرسته ورکوو، ښاغلي آمیره! که مونږ د دې خلکو مخه ونه نیوله نو په قاهره کې به خپل منځي جګړه پیل شي، زمونږ دا لښکر په احساساتو او ولولو کې دی، او د قاهرې پوځ خو لا مخکې د بغاوت لپاره پلمې لټولې.

زه پدې خوشحاله یم چې د محاذ په ستړې او ستومانه پوځ کې کې دومره قوي جذبه او اسلامي احساس شته!

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل : خو زمونږ دښمن همدا غواړې چې پوځ په دوه ډلو وویشي او پخپلو کې یې سره بیا ووژني.

سلطان صلاح الدین ایوبي په ژور غور او فکر کې ډوب شو، بیا یې علي بن سفیان ته وویل: کله چې مونږ له قاهرې څخه لږ لرې شو، نو زه به قاهرې ته یو هوښیار استازی واستوم او د قاهرې پوځ او لښکر به د بلې لارې څخه کرک ته ولیږم، یا به خپله ولاړ شم او هغه پوځ به کرک ته نو هیڅوک به پلاس ورنشي، تا ډیر ښه کار وکړ علي! زه دې کار ته هیڅ متوجې نشوم.

***

هغه نوې شخصیت چې د غیب خبرې یې کولې، نوې دین یې راوړې، د اسمان څخه راښکته شوی او مړې ژوندې کولایې شي د خپلو ملګرو سره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروان کې په سفر بوخت وُ، چا چې لیدلی وه هغوی ویل چې عُمر یې زیات ندی بلکې سور سپین ځوان دی، ږیره یې خړ رنګ لري او د سر ویښتان یې لوی په اوږو پراته دي، خلکو به ویل چې د هغه په سرو سترګو کې د پوره او مکملی سپوږمی پشان روښنایی وي، غاښونه یې د ستوری پشان ځلیږي، ونه یې لوړه او بدن یې قوی او مضبوط دي، کله به یې چې خبری کولی نو خلک به یې تر اثر لاندی راوستل.

د هغه سره ډېر ملګری، خدمت کوونکی او ډېری سپرلی وی، په اوښانو باندی غټې غټې متکی بار وه، هغه به د کلو او بانډو څخه لری په دښته کې تیریدلو او هلته به یې اړول او د خلکو سره به یې په هماغه ځای کې لیدل. هیڅ کلی ته نه تللو، په کوم لوری به چې تللو د هغه څخه مخکې به څه اوښ سپاره او آسپ سپاره په منډه تلل او په کلو کې به یې خلکو ته ویل چې اسمانی شخصیت را روان دی، هغوی به خلکو ته د هغه کرامتونه او نا اشنا شیان بیانول، خلک به د ځو ځو ورځو څخه هغه ته سترګی په لار ناست وه.

په هغه شپه چې علی بن سفیان سلطان صلاح الدین ایوبی ته وویل چې د محاذ پوځ د قاهری د پوځ په خلاف را پاریدلی په همدی شپه نوی غیب ویوونکی د قاهری څخه ډېر لری د خرماؤ په یو بڼ کې دیره اچولی وه. د هغه یو اصل دا وُ چې د سپوږمی په شپه به یې د چا سره نه لیدل، د ورځی خو یې د چا سره خبری هم نکولی، تیاره شپی د هغه خوښی وی، د هغه په مجلسونو او محفلونو کې به داسې رڼاګانی بلیدلی چې د یوی رنګ به د بلی څخه توپیر درلوده، دی رڼاګانو خپله یو اثر درلوده چې خلک به یې اغیز من کول. هغه چې د خرماؤ په کوم بڼ کې دیره لګولی وه د هغه سره نژدی یو کلی وه چې زیات اوسیدونکی یې مسلمانان وه چې ځینی پکې حبش او سوډانیان وه، په هغه کلي کې یو جومات هم وه چې امام یې د چوپ او غلی طبعیت څښتن وه. د یوی یا یوی نیمی میاشتی څخه د هغه سره یو ځوان د زده کړی لپاره هم اوسیده دا ځوان چې خپل نوم یې محمود بن احمد ښودلو د بل کلی څخه د زده کړی لپاره راتللو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ځوان کار یوازې په زړه کړې پورې اړه درلوده خو هغه یو بل په زړه پورې کار هم پیدا کړی وُ، په هغه کلي کې یوه پیغله نجلۍ اوسیده چې نوم یې سعدیه وه، د سعدیې محمود دومره خوښ شوی وه چې څو ځلې یې پرې د خپلو وزو شیدې هم څښلي وې په لومړي ځل د محمود او سعدیې لیدل په هغه دښته کې شوي وه چې هلته به یې خپلې وزې او دوه اوښان څرول او اوبه یې ورکولې. یو ځلې سعدیې خپل څاروي د اوبو لپاره چینې ته بوتلل چې هلته محمود بن احمد هم د اوبو لپاره راغلی وه، سعدیې ورڅخه وپوښتل له کوم ځای څخه راغلی او چیرې روان یې؟

محمود ورته وویل چې زه نه د کوم ځای څخه راغلی او نه چیرې ځم!

سعدیه په دې خبره وخندل ځکه ځواب د خندا وړ وُ، نو سعدیې د محمود څخه وپوښتل: مسلمان که ...

محمود بن احمد ورته وویل : زه مسلمان یم نو سعدیه ډېر خوشحاله او په خندا شوه.

محمود هغې ته خپل اصلي ځای نښودلو، هغه د سعدیې سره داسې خبرې وکړې چې د هغې خوښ شو، هغې ورڅخه د سوډان د جګړې په هکله وپوښتل ځکه هغې ورسره مینه درلوده چې مسلمانان په څه حالت کې دي، کله چې هغې د صلاح الدین په هکله وپوښتل نو محمود ورته داسې خبرې وکړې چې د هغې په نظر کې سلطان صلاح الدین ایوبي یوه پرښته او آسماني انسان معلوم شو.

سعدیه وپوښتل: ایا سلطان صلاح الدین ایوبي د هغه چا څخه هم ډېر مقدس او سپیڅلی دی چې له اسمان څخه راښکته شوی، په غیب پوهیږي او مړي را ژوندي کوي؟

سلطان صلاح الدین ایوبي مړي نشي را ژوندي کولای په غیبو یوازې یو الله جل جلاله پوهیږي !

سعدیه وویل: خلک وایي چې هغه هم مسلمان دی او زمونږ پشان لمونځ او روژه نیسي خو هغه ژوندي خلک وژني!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد وپوښتل: تاته چا ویلی دي چې سلطان صلاح الدین ایوبی خلک وژني؟

سعدیه وویل: زمونږ له کلي څخه ځینې مسافر تیریږي، هغوی وایي چې سلطان صلاح الدین ایوبی ډېر بد انسان دی

محمود ورڅخه وپوښتل: ستاسې د جومات آمام څه وایي؟

سعدیه وویل: هغه ډېرې ښې او ښکلې خبرې کوي! هغه وایې چې سلطان صلاح الدین ایوبی د اسلام روښنایي په ټول مصر او سوډان کې خپرول غواړي، او اسلام یوازې د الله پاک جل جلاله ریښتنی دین او قانون دی.

محمود د سعدیه سره په همدې موضوع باندې خبرې کولې، محمود ته د سعدیه له خبرو څخه څرګنده شوه چې دې کلو ته داسې کسان راځي چې ځان ته مسلمان وایي خو خلکو ته د اسلام په هکله شکونه پیدا کوي.

محمود سعیده ته داسې خبرې وکړې چې د هغې شکونه یې ختم کړل او د خپل شخصیت او خبرو په وسیله یې په هغې دومره آثر وغورځولو چې هغې ورڅخه غوښتنه وکړه چې زه دلته هر وخت خپل څاروي راولم نو تاسې هم دلته راځئ او زما سره ګورئ.

محمود هغه د ولولو او احساساتو په منځ کې پریښوده او کلي ته روان شو. سعدیې فکر کولو چې دا څوک دي؟ له کومه راغلی او چیرې روان دي؟ د هغه جامې د دې سیمې ښکاري خو رنګ، خبرې او حال یې د دې ځای ندی د بلې سیمې اوسیدونکی معلومیږي.

د سعدیه شک ریښتیا وه، محمود بن احمد د دې کلو او سیمې اوسیدونکی نه ؤ بلکې دا سکندریې د ښار اوسیدونکی وه، هغه د علي بن سفیان د اداري یو هوښیار کار کوونکی او تکړه غړی ؤ، هغه له څو میاشتو څخه د خپلې دندې او مسئولیت د سرته رسولو لپاره په سرحدي سیمې او کلو کې ګرځیده، هغه خپل ځای پټ ساتلی ؤ، د هغه سره خپل نور ملګري هم وه چې پدې کلو او باندو کې خپاره شوي وه، هغوی به کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله سره یو ځای کیدل او خپل معلوماتونه به یې سره شریکول چې په هغې کې به یې ضروري او مهم شیان قاهري ته استول.

د همدې راپورونو څخه علي بن سفیان ته څرګندیدله چې په سرحدي سیمو کې څه څه کارونه کیږي.

کله چې محمود ته سعدیه په مخه ورغله نو د هغې سره یې هم همداسې خبرې وکړې چې د هغې څخه یې د کلي او خلکو په هکله معلومات راټول کړل هغه د جومات د آمام په هکله ځکه پوښتنه وکړه چې هغه ته د نورو دوه جوماتونو آمامان ښکمن ښکاره شوي وه او د خلکو څخه ورته څرګنده شوې وه چې هغوی دواړه نوی نوی راغلي. په هغې جوماتونو کې مخکې آمامان نه وه، هغوی دواړو د جهاد په خلاف خبرې کولې او د قرآن مجید ایاتونه به یې غلط ترجمه او تفسیرول. هغې دواړو نوی غیب پوهیدونکي او مړي ژوندي کوونکي برحق پیغمبر بللو او خلکو ته یې د هغه په هکله ترغیب ورکولو، محمود بن احمد د دې دواړو آمامانو په هکله قاهرې ته پوره معلومات استولي وه او اوس یې غوښتل د سعدیې کلي ته ولاړ شي او د هغوی د امام او کلي په هکله معلومات راټول کړي. هغه پدې خبره ډېر خوشحاله شو چې د هغوی آمام حقیقي مؤمن او مسلمان دی او د اسلام خدمت کوونکي دی نو له ځان سره یې فیصله وکړه چې پس لدې په همدې کلي کې د زده کړې په پلمه پاتې شي.

***

هغه جومات ته ولاړ او د آمام سره یې ولیدل، هغه خپل بدل نوم او ځای امام ته وښودلو او دا یې ورته وویل چې د علم په زده کولو پسې سرګردانه او لوغړن ګرځي.

آمام د هغه سره ژمنه وکړه چې علم به ورته زده کړوي، امام ورته دا هم وویل چې په همدې جومات کې اوسیږه هم. محمود په جومات کې ځان بندي کول نو غوښتل نو آمام ته یې وویل چې زه به دوه درې ورځې وروسته کورته ځم، هغه آمام ته خپل نوم او ځای ونښوده.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا آمام ورځخه د ځای او نوم پوښتنه وکړه نو ده ورته هماغه پخوانی خبره وکړه!

امام په خندا شو او په خپ اواز یې ورته وویل : محمود بن احمد! زه پدې خوشحاله یم چې ته د خپلی دندی او مسئولیت څخه بی پروا نه یې، د اسکندریی مسلمانان وظیفه پیژندونکی خلک دی .

پدې خبره محمود ناځاپې وشوریده لکه چې تورکر یې خوړلی وي، هغه پدې شک کې شو چې دا آمام د صلیبیانو جاسوس دی خو آمام هغه سمدستی پوه کړ او شک یې ورته لری کړ ویې ویل: زه اوس اړین بولم چې تاته خپل ځان ځرګند کړم، زه ستاسې د اداری غړی یم، زه ستا ټول ملګری چې پدې سیمه کې اوسیږی پیژنم.

خو تاسې یو هم ما نه پیژنی، زه د علی بن سفیان د هغې اداری غړی یم چې د دښمن د حالاتو څخه د خبریدو سره سره پخپلو غړو او کسانو باندی هم نظر ساتی، زه دلته د امام په حیث اوسیږم او خپل کار کوم .

محمود بن احمد وویل: بیا زه تاته هوښیار سړی نشم ویلایی! تاسې چې ماته خپل ځان ځرګند کړ کیدای شي کوم صلیبی جاسوس ته هم همداسې ځان ځرګند کړی .

امام وویل: زه پدی باوری وم چې ته زمونږ د اداری غړی یې! ما دا اړین وبلل چې تاته خپل ځان ځرګند کړم، زما سره دوه ساتوونکی دی چې دلته په کلې کې د کلی والو په شکل اوسیږي، ماته د ډېرو کسانو اړتیا ده، ښه شوه چې ته هم راغلی، دی کلی ته د دښمن ورانکاری راځی، تا به د هغه سړی په هکله هم اوریدلی وي چې نوی را پیدا شوی، مړی ژوندی کوي او د راتلوونکی په هکله معلومات ورکوی . دا کلی هم د هغه د نا لیدلی کراماتو تر اثر لاندی راغلی. ما لومړی دی خلکو ته ویلی وه چې دا ټول دروغ دي او په مړو کې څوک روح نشی اچولی خو د هغه د جادو زور دومره دی چې خلک اوس زما سره مخالف شوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا ما ځان سمبال كړ څكه ما لدې جومات څخه وتل نه غوښتل، ما ته د يو مركز او ځاى اړتيا وه، دلته خلكو ته رېښتنى اسلام ښودل او د هغوى لارښودنه هم اړينه ده، شل ورځى مخكې ماته دوه كسان د شپې راغلل او زه يوازى ووم، هغوى مخونه پټ كړي وه، هغوى ماته اخطار راكړ چې لدې جومات څخه ولاړ شم، ما هغوى ته وويل چې زه پرته لدې جومات څخه بل ځاى نلرم، هغوى وويل كه دلته اوسېدل غواړې نو درس او سبق بنده كړه او د نوى شخصيت چې له اسمان څخه راكوز شوى او مړي ژوندي كوى خبرى او ستاينه پيل كړه، ما د هغوى مقابله كولاى شوه، د هغوى وژل او ځان وژل راته ګران كار نه ښكاريده خو پدى شكل ما خپل مسئوليت نشو سرته رسولى، ما هغوى ته دا ډاډ وركړ چې سر له نن څخه ما خپل دوست او ملګرى وبولى، هغوى راته وويل كه دا كار دى وكړ نو هم به نه وژل كيږي او هم به درته د سپينو زرو سكى په تحفه كې دركول كيږي .

محمود بن احمد وويل: نو بيا تا د خپل وعظ او خطبى رنګ او شكل بدل كړى ؟

امام ځواب وركړ: تر يوى اندازى پورى! زه اوس دوه ډوله خبرى كوم، ماته د سپينو زرو اړتيا نشته خو د خپل ځان اړتيا راته شته! زه د خپل مسئوليت د پوره كيدلو څخه مخكې مړ كيدل نه غواړم ما نه غوښتل چې ستاسې ملګرى ولټوم او هغوى هم په خطر كې واچوم .

الله پاک جل جلاله اوس ته خپله راوستى؟ په هغه شپه زما ساتوونكى زما سره نه وه، اوس به ته زما سره اوسيږي ته به زما د شاګرد په صفت دلته پاتى كيږي، ته به د ساده او بې سواده خلكو په شان خبرى كوى، پدى كلى كې خلور پنځه كسان داسې دي چې زمونږ ملګرتيا كولاى شي. كه چيرى پدى نژدى برخو كې زمونږ د پوځ كوم تولى پيدا شي نو دا به زمونږ كار نور هم آسانه كړي خو زمونږ د ګروپونو په قوماندانانو باور كول هم خطر لرى دښمن هغوى د ښځو او اشرفيو پوسيله د ځان ملګرى كړيدى، هغوى تنخوا زمونږ څخه اخلى خو كار دښمن ته كوى .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد له هماغې ورځې څخه د امام سره اوسیده، آمام هغه ته خپل دواړه ساتوونکی وښودل او پخپلو کې یې سره پیژندګلوی وشوه .

مابنام چې کله سعدیه آمام ته خوراک او څښاک راوړله نو محمود یې هم هلته ولیده ډېره حیرانه شوه او بیا په مسکا شوله .

محمود ورته وویل: زما لپاره خوراک او څښاک نه راوړی؟

سعدیې خوراک او څښاک د آمام په خونه کې کېښودل او بیا په منډه کور ته ولاړه، له ځان سره یې د شیدو پیاله او ډوډۍ راوړله. چې کله سعدیه ولاړه نو آمام محمود ته وویل: دا د دې سیمې تر ټولو ښکلې او ښایسته نجلۍ ده، هوښیاره او تنکۍ ځوانه ده! د هغې سودا اوس روانه ده .

محمود وپوښتل :سودا که واده؟

آمام وویل: سودا! ته پوهیږې چې د دې خلکو واده هم سودا ده خو د سعدیې بالکل سودا روانه ده، مونږ باید د هغې په هکله اندیښمن نه وای خو سوداګر شکمن خلک ښکاري، هغوی د دې سیمې اوسیدونکې نه ښکاري، ماته دا کسان هغه معلومیږي چې ماته یې ګوت ځنډنی کړی وی، ته پدې ښه پوهیږې چې دا خلک به دا نجلۍ په خپل رنګ کې رنګوی او بیا به یې زمونږ په خلاف استعمالوی- اوس د دې نجلۍ ساتل او بچکول د دې لپاره اړین دي چې دا به زمونږ په خلاف استعمالیږي او د دې لپاره هم چې دا مسلمانه پیغله ده، مونږ د خاورې، دین او ملت د ساتلو په خوا کې د خپلو لوڼو او خویندو پت، عزت او حیا هم خوندي کوو، زه هیله من یم چې دا سودا به نه کیږي ځکه د سعدیې پلار ما خپل ملګری او پلوی کړیدی خو هغه غریب او بوازې دی، هغه د رسم او رواج څخه هم نشي تښتیدای.

په هر صورت دلته د سعدیې پرته له مونږ څخه بل څوک ساتوونکی او محافظ نشته .

د دې څخه وروسته محمود د آمام شاګرد شو، شپې او ورځې تیریدې، د محمود او سعدیه لیدنې کتنې سره کیدې، نجلۍ به ځرځای ته تلله او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود به هم هلته ورتللو. کله چې د محمود او سعدیه تر منځ خبرې ازادې شوې نو هغه ورڅخه وپوښتل چې هغه څوک دي چې ستا سودا کول غواړي؟

سعدیه خو هغوی نه پیژندل، ځکه هغې کله نه وه لیدلي او یو ځل هغوی د څاروي د لیدلو پسې راغلل او هغه یې لاندې باندې وکتله او بیا بیرته ولاړل.

سعدیې ته ښه معلومه وه چې هغه به د چا میرمن کیږي نه، هغه که کوم شتمن یا مالدار سړی واخلي او په خپل حرم کې به یې بندي کړي پرته له کور او کورنۍ جوړولو به بوډۍ او بیا مړه شي. یا به ورته نڅا کول و رزده کړي او د خلکو د وخت تیرولو لپاره به ورڅخه کار اخلي. هغې د خپلو کلي والو پوځیانو څخه د داسې نجونو او میرمنو ډیرې کیسې اوریدلې وې، هغه پداسې لرې او پس پاتې سیمه کې اوسیده خو په ډېرو شیانو پوهیدله او فکر یې پرې کولای شو. له کومې ورځې څخه چې هغې محمود بن احمد لیدلی نو پخپل زړه کې یې ځای ورکړی و، او کله چې هغه پدې پوه شوه چې محمود هم د دې سره مینه او محبت لري نو بیا یې په زړه کې دا اراده پخه شوه چې اوس به نو نه خرڅیږي ځکه هغه پدې پوهیده چې په یوازې توګه خپله ځان د سوداګرو څخه نشي خلاصولای. یوه ورځ یې له محمود څخه وپوښتل ایا ته ما نشې اخیستلایې؟

محمود ورته ووېل: اخیستلایې دې شم! خو کوم قیمت او بیه چې زه درکوم هغه به ستا پلار ونه مني!

سعدیې وپوښتل: څومره قیمت او بیه به ورکړې؟

محمود ورته ځواب ورکړ: زما سره ستا لپاره د زړه څخه پرته بل څه نشته! زه نه پوهیږم چې ته د زړه په قیمت او بیه پوهیږې کنه؟

سعدیه ووېل: که چیرې ستا په زړه کې زما لپاره مینه او محبت وي نو دا زما لپاره تر ټولو زیات دي! ته ریښتیا وایې چې زما پلار به دا قیمت قبول نکړي خو زه تا ته دا وایم چې زما پلار ما خرڅول نه غواړي، د هغه مجبوریت دا دی چې هم بې وزلی او هم یوازې دی، زما هیڅ ورور نشته!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوداګرو زما پلار ته اخطار ورکړی که قیمت وانخلی نو مونږ هغه در څخه په زور تښتوو .

محمود وپوښتل: د نجونو خرڅول خو دلته رواج دی ستا پلار ولی دومره زیات قیمت ونه منلو؟

سعدیه ووېل: پلار می وایی چې هغه سوداګر مسلمانان نه معلومېږي! ما هم پلار ته ویلی چې زه د غیر مسلمان سره تلل نه غواړم - بیا یې په ورخطایی سره ووېل: که ته ما له ځان سره ساتلی شی نو زه سمدستی ستا سره تللو ته چمتو یم .

محمود ووېل : زه بالکل تیار یم !

سعدیه ووېل: همدا نن شپه باید ولاړ شو!

د محمود د خولی څخه ووتل : نه! زه د خپل مسئولیت د پوره کولو څخه مخکې نشم تلای .

سعدیه په حیرانتیا سره وپوښتل : څه مسئولیت !

محمود را بیدار شو ځکه هغه سعدیی ته ویل نه غوښتل چې هغه څه مسئولیت لری، هغه د خولی څخه په وتلی خبره پرده اچول غوښتل خو سعدیه ورپسی شوه خو هغه ته خپله پخوانی خبره ور په یاد شوه نو ویی ویل: زه د دینی تعلیم او زده کړی لپاره راغلی یم او د هغې د پوره کیدو څخه مخکې چیری تللی نشم .

سعدیی په افسوس سره ووېل : تر هغه وخت پوری به یې زه تر کوم ځای پوری رسولی ووم!

محمود د یوی نجلی لپاره د دندی او مسئولیت پرېښودلو ته تیار نه ؤ، هغه ته دا شک هم پیدا شو چې کیدای شي دا د دښمن جاسوسه نه وی چې د هغه د بی کاره کولو لپاره پکار ګمارل شوی، نو هغه د سعدیه په هکله لټون او پوښتنی کول اړین وبلل .

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سلطان صلاح الدین ایوبي پوځ د قاهرې څخه اته میله لرې ؤ، هغه ته ویل شوي وه چې پوځ احساساتي شوی او د قاهرې په پوځ حمله کوي، سلطان صلاح الدین ایوبي هلته د تم کیدو حکم ورکړ او د هغوی په منځ کې یوی او بلی خواته وګرځیده، هغه خپله د پوځیانو معلومات اخیستلو، هغه یو سپور ته ورغی نو نور پوځیان هم راټول شول، هغه ورسره یوی او بلی خوا خبری پیل کړی نو یو سپاره وویل: سپین سترګی وبښه لوی سالاره! دلته تم کیدو ته اړتیا نه وه مونږ تر ماښام پوری قاهری ته رسیدلو!

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: تاسي جنګیدلي او ستړي راغلي یاستی! زه تاسې ته پدی پراخه دښته د دمی وخت درکوم.

سپاره وویل : مونږ جګړه کوونکی راغلي یو او جګړې ته تلوونکی یو!

سلطان صلاح الدین ایوبي په حیرانتیا سره وپوښتل: ایا جګړې ته تلوونکی یاستی؟ زه خو تاسی قاهرې ته بیا یم، چې هلته د خپلو ملګرو او دوستانو سره وګورې !

سپاره وویل: هغوی زمونږ دښمنان دي! که دا خبره سمه وي چې د قاهرې پوځ بغاوت ته چمتو دی نو بیا هغوی زمونږ ملګری نه بلکې دښمنان دی .

یو بل سپاره وویل : د صلیبیانو څخه هم کلک او سخت دښمنان! ایا دا سمه نده چې هغوی بغاوت ته چمتو دی! یو بل یې د سلطان صلاح الدین ایوبي څخه وپوښتل .

سلطان صلاح الدین ایوبي ځواب ورکړ: څه ګډوډی شته! خو زه به خائنانو ته سزا ورکوم .

یو سپاره وپوښتل: تاسې به ټول پوځ ته څه سزا ورکړی ! سزا به مونږ ورکوو، مونږ ته قوماندانانو د قاهری ټول حالات بیان کړی، زمونږ ملګری په شوبک او کرک کې شهیدان شوی، په دواړو ښارونو کې زمونږ د خویندو او لوڼو بې عزتی او بی آبروی کیږي، زمونږ ملګری د کلا څخه په راغورځیدونکی اور کې لولپه کیږي، په لومړنی قبله باندی د صلیبیانو واکمنی ده، او زمونږ پوځ په قاهره کې مزی چړچې کوي او د بغاوت لپاره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چمتو دي! څوک چې د شهیدانو پروا نه ساتي، د خپلو خویندو د عصمت او آبرو فکر نکوي هغوی د ژوندون حق نلري! مونږ پوهیږو چې هغوی د اسلام د قسم خوړلو دښمنان ملګري او دوستان شوي، ترڅو پوري چې مونږ د دی غدارانو څټونه غوڅ نکړو تر هغې به د شهیدانو روحونه مونږ ونه بښي! لږ خو دی زخمیانو ته وګوره چې مونږ له ځان سره راوستي! د چا پښه نشته د چا لاس! ایا د دوی غړي د دی لپاره غوڅ شوي چې زمونږ ملګري د دښمنانو په لاسونو کې ولوېږل شي.

مونږ به هغوی ته پخپل لاس سزا ورکوو! یو دم ټولو پوځیانو چیغې او ناري کړې، سلطان صلاح الدین ایوبی ته ګرانه شوه چې دا خلک راکنترول کړي هغه د غازیانو جوش، جذبه، احساسات او ولولې سړول هم نه غوښتل، هغه ورته د صبر او زغم نصیحت وکړ، هیڅ حکم یې ونکړ بیا خپلې خیمې ته ولاړ.

سالاران او مرستیالان یې راوغوښتل او دا یې ورته وویل چې تر دویم حکم پوري به پوځ همدلته پروت او تم وي.

ځکه زه ګورم چې خپل منځي جګړه کېږي، د پوځ خپل منځي جنګ د دښمن په ګټه دی، زه همدا نن شپه قاهرې ته ځم، هیچاته څرګنده نشي چې زه دلته نه یم، د غازیانو ولولې او جوش سوړ نکړې.

هغه اړینې لارښوونې ورکړې او بیا یې وویل: د قاهرې پوځ چې بغاوت ته چمتو دی هغه ملامت ندی، زمونږ ځوانان چې د قمار او بد اخلاقۍ عادي کیږي هغوی هم ملامت ندي، پوځ ته زمونږ چارواکو غلطې خبرې کړې او هغوی یې راپارولي! د همدې چارواکو په کومک دښمن زمونږ په لوی او ستر ښار کې فکري او ذهني ورانکاري پیل کړې. دی بد اخلاقۍ او ورانکارۍ ځکه دومره زور اخیستی چې د دی کارونو بندونکي چارواکي د هغې د خپرولو کوښښ کوي. دښمن هغوی ته مزدوري او بدله ورکوي، د کوم قوم او ملت چې امیران او چارواکي د نورو غلامان او تالي څټي شي د هغې قوم او ملت همداسې حالت وي، زمونږ پوځ د سوډان په دښتو کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوغړن جنګیږي! مړه کیږي، زخمیان کیږي، په لوږه او تنده یوي او بلې خواته ګرځي خو زمونږ چارواکي د هغوی سامان او خوراکي شیان ورڅخه منع کوي. ایا دا د دښمن دسیسه نده چې زمونږ خپل ورونه هغه بریالي کوي؟ دښمن د دې څخه دوه ګټې اخلي چې تقي الدین د خپل پوځ سره ختم او یا تسلیم شي، دویمه ګټه دا اخلي چې قوم ته وایي چې ستاسې پوځ ماتې وخوړه او باید هغه ختم شي. زمونږ ځینې دوستان او چارواکي د مصر په تخت او څوکۍ باندې ځان کینول غواړي، هغوی د ټولو څخه وړاندې پوځ د خلکو په سترګو کې سپکوي ترڅو خپلې غوښتنې او خواهشات پرې پوره کړي.

زه د امارت وړې نه یم او نه د هغې غوښتونکې یم، که هر څوک ما ته داړ راکوي چې زما مقصد به پوره کوي نو زه به د هغه په پوځ کې د یو غازي پشان وجنګیږم خو دا به څوک وي؟ د دې راتلوونکې ژوند د پاشاهانو پشان تیرول غواړي سره د دې که دا څوکۍ ورته د دښمن سره په سودا کولو هم پلاس ورځي، خو زه خپل قوم او ملت داسې درجې ته رسول غواړم چې د دښمن په سر پښې کیږدي او حکومت وکړي. د دې حریصو واکمنانو او چارواکو سترګې یوازې ځانته او نن ورځې ته دي خو زه د قوم راتلوونکې ته ګورم.

هغه خبرې بس کړې خو بیا یې وویل: زما آس سمدستي چمتو او تیار کړي! د هغو ټولو کسانو نومونه یې واخیستل چې د ده سره تلل. هغوی ټول په پټه راوغواړي او قاهرې ته د تللو ورته ووایي.

زما خیمه همداسې ولاړه پریږدې چې چا ته شک پیدا نشي چې زه دلته نه یم!

بیا یې ژور نفس وویستلو او وې ویل: زه په کلکه تاسې ته وایم! کوم پوځ چې بغاوت ته چمتو دي هغې ته زه هیڅ سزا نه ورکوم، تاسې هم د هغوی په ضد په زړه کې کینه مه ساتئ! همدارنګه خپل ځوانان هم ملامت او ګرم مه بولئ، زه به د هغه چا په خلاف سخت ګام پورته کوم چا چې د قوم، ملت د ځوانانو او پوځ د بې لارې کولو کوښښ کړی - کله چې دا پوځ د دښمن سره مخامخ شي او هغوی یې په غشو او نیزو هر کلي وکړي نو دوی به بیا پوه شي چې مونږ د الله جل جلاله او اسلام پوځ یو! د دماغ څخه به یې د بغاوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنجي ووځي. تاسې چې کله خپلو بچیانو ته دښمن څرګند کړي نو هغوی په خپله د قمار او بد اخلاقۍ څخه د جهاد میدان ته راوګرځي. زه تاسې ته په زغرده وایم چې د قوم، خاورې او دین ساتنه او حفاظت د پوځ څخه پرته امکان نلري، زه چې د یهودیانو او صلیبیانو پلانونو او ورانکاریو ته ګورم نو دا په څرګنده ویلی شم چې هغوی د اسلام پوځ کمزوری کوی ترڅو پدی توګه اسلام ختم کړي.

په هر وخت او هر ځای کې چې د کوم هیواد پوځ کمزوری شي د هغې ازادي او خپلواکي به په غلامۍ باندې بدلیږي. په هیڅ وخت کې هیڅ اسلامي هیواد د پوځ څخه پرته ژوندی نشي پاتې کیدای.

زمونږ ننی غلط کار به د اسلام راتلوونکی تور تم کړي، زه نشم ویلایی چې راتلوونکی نسل به زمونږ د غلطیو، ناکامیو او کامیابیو څخه ګټه پورته کړي او کنه!

یو سلا کار وویل: ښاغلی د مصر امیره! که زمونږ وروڼه په غداری کې تجربه لاس ته راوړي نو زمونږ راتلوونکی نسل به خامخا غلام وي، هغوی به پدی هیڅ نه پوهیږي چې ازادي څه شی ته وایي! قومي او ملي عزت څه شی دی! ایا زمونږ سره د دی څه علاج شته؟

سلطان صلاح الدین ایوبي وویل: د قوم او ملت فکر او ذهن رابیدار او ویښ کړي! قوم او ملت ته رعیت مه وایي، د ملت هر سړی پخپل ذات کې پادشاه دی، هیڅوک د ملي وقار او عزت څخه مه بې برخې کوی!

زمونږ په خلکو باندې د پادشاه او خلیفه کیدو لیونتوب سپور دی ځکه نو هغوی خلکو ته رعیت وایي او د خپلې واکمنی لپاره یې استعمالوي، په یاد ولری، چې ملت د بدنونو او جسمونو ټولګه نده چې تاسې یې د خارویو پشان هر لوری ته کش کړی، په ملت کې دماغ هم شته! روح هم شته! ملی حیثیت هم! د قوم دا استعدادونه راویښ او بیدار کړی، ترڅو ملت خپله فکر وکړی چې څه ښه دي او څه بد، څوک ښه دي او څوک بد! که قوم پوه شو چې د صلاح الدین څخه غوره امیر شته چې د اسلامی هیواد د ساتلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره سره مونږ ته د سمندر څخه پورې غاړه هم ازادي راکوي نو هر څوک کولای شي زما مخی ته ودریږي او په پوره زړورتیا سره راته ووایی چې مونږ له تا څخه غوره انسان پیدا کړی ته خپله څوکی خالی کړه، په قوم او ملت کې باید فکر وی او دا زړورتیا هم او په ما کې باید دا فرعونیت نه وی چې د ځان په مقابل کې ګوت نیوونکی پرنیږدم - زه په همدی ویره کې یم چې زمونږ ملت به د داسې فرعونیانو ښکار شي، د ملت څخه به څاروی جوړ شي، بیا به مسلمان مسلمان نه وی ، که وی هم نو تش په نامه به وي .

دین به یې په نامه وی خو کلتور، دود او رواج به د صلیبیانو سرته رسوی . پدی وخت کې یو ساتونکی راغی چې آسپ تیار دی، کوم دری څلور کسان چې راغوښتل شوی وه هغوی هم راغلی دی .

سلطان صلاح الدین ایوبی د خپل ځان سره څلور ساتوونکی ملګری کړل، نورو ساتوونکو ته یې وویل چې هغوی د ده په خیمه کلکه پیره وکړی او هیچا ته معلومه نشي چې زه دلته نه یم! هغه خپلو ملګرو ته وویل چې یو یو فلانی ځای ته ځانونه ورسوی، هغه به ورسره هلته یو ځای کیږي، بیا یې خپل ځای ناستی وټاکلو او روان شو.

***

دښته تیاره او چوپه وه، څوارلس آسونه ځغلیدل، صلاح الدین ایوبی د سهار راختلو څخه مخکې ځان قاهری ته رسول غوښتل، علی بن سفیان د هغه سره ملګری وه، د هغه پوځ په دښته کې په درانه خوب ویده وه، پیره کوونکو ته هم څرګنده نه وه چې د هغوی ستر سالار وتلی دی، د قاهری د قاهری ته را روان دی، د شپی په اخرینی برخه کې هغه د خپل کوچنی کاروان سره د قاهری ښار ته ننوت، هغه هیڅ پیره کوونکی ونه درولو، پدی معنی چې اصلاً هلته هیڅ پیره کوونکی نه ؤ. سلطان صلاح الدین ایوبی خپلو ملګرو ته وویل: همدا د بغاوت پیل دی چې په ښار کې هیڅ پیره

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوونکي نشته! ټول پوځ ویده شویدی، بې پروا بې غمه! حال دا چې مونږ په دوه محاذونو کې جنګیږو، د دښمن د حملې او برید امکان هر وخت شته .

خپل ځای ته په رسیدو یې پرته له ځنډ څخه د مصر لوړې پوړې چارواکې چې د ده پر ځای ناست وه سمدستي را وغوښت، سلیم الادریس یې هم راوبللو کوم چې دوه زامن یې غدارانو په چل او دوکه سره یو پر بل وژلي وه، لوړ پوړي چارواکي چې سلطان صلاح الدین ایوبي ولیدلو نو وویریدلو، سلطان صلاح الدین ایوبي سلیم الادریس ته ډاډ او تسلي ورکړه خو هغه ورته وویل: که زما زامن د جګړې په میدان کې وژل شوی وایی نو زه به ډېر خوشحاله ووم، هغه په چل باندې ووژل شول، دا وخت زما د زامنو د ماتم او ویر کولو ندی، تاسې زه د کوم بل کار لپاره رابللي یم حکم وکړی !

لوړ پوړی چارواکی ریښتني مؤمن او مسلمان وه د هغوی څخه سلطان صلاح الدین ایوبي د قاهری په هکله مکمل معلومات وغوښت او ویې پوښتل چې ستا په وړاندې کوم کوم کسان شکمن دي ؟ هغه د پوځي مشرانو په هکله په ځانګړې توګه وپوښتل .

سلطان صلاح الدین ایوبي ته څو نومونه په ګوته شول، هغه لارښوونې پیل کړې چې شکمن کسان دي په قاهره کې پاتې شي او نور ټول پوځ دې د سهار د لمر ختو څخه مخکې د رخصت کیدو ځای ته راټول کړای شي، نورې ډېرې لارښوونې یې هم وکړې او بیا یې یو پلان جوړ کړ.

لږ ځنډ وروسته د پوځ په کیمپ کې غال مغال جوړ شو، پوځ له وخته مخکې راپاځول شو، ټول شکمن کسان د سلطان صلاح الدین ایوبي دفتر ته راوغوښتل شول، هغوی حیران وه چې دا څه پیښه شویده! هغوی یوازې دومره پوه شوی وه چې سلطان صلاح الدین ایوبي خپله راغلی دی، هغوی یې آس هم لیدلی و، خو په هغه یې لا سترګې نه وې لګیدلې ځکه چې هغه اوس سمدستي ورسره کتل نه غوښتل .

هغه د پوځیانو تر حرکت پورې دوی ورڅخه جلا ساتل او همدا د هغه مقصد او هدف وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا د سهار روښنايي نه وه خوره شوې چې پوځ په ترتيب او نظم سره ودرول شو، د سپرو او پياده پوځيانو شاته د سامان اوښان هم ولاړ وه. سلطان صلاح الدين ايوبي پوځ ته داسې روزنه او تړينګ ورکړې وچې کله حکم وشي بايد په يو ساعت کې خپل ځانونه حرکت ته چمتو او تيار کړي .

د همدې روزنې او تړينګ برکت و چې هغوی سهار وختې حرکت ته چمتو او تيار شول، سلطان صلاح الدين ايوبي په خپل آس باندې سپور شو او خپل مرستيالان هم ورسره وو، هغه ټول پوځ ته وکتل او بيا د يوې ليکې په مخکې تير شو، هغه په خندا او مسکا وو، د هغه د خولې څخه بيا بيا دا خبرې وتلې: آفرين ، سل آفرين! د اسلام ساتونکو! پر تاسې دې د الله جل جلاله رحمت وي .

د صلاح الدين ايوبي د شخصيت خپل يو اثر وو چې هر غازي به هغه حس کولو، د بل لوري د هغه خندا او د آفرين ويل سپايان ټول تر اغيز لاندې راوستي وه، د امير او ستر سالار دومره نږدې کيدل سپايانو ته ډېره غټه او لويه خبره وه. هغه ټول پوځ وکتلو او بيا يې په لوړ اواز هغوی ته وينا وکړه:

د هغې وخت په ليکنو کې چې کوم شيان راغلي هغه پدې ډول دي: د الله جل جلاله په نامه قربانيدونکو مجاهدينو! د اسلام ناموس ستاسې توري غواړي! تاسې د شوبک کلا چې د کفر تر ټولو قوي مورچه وه د شګو د غونډۍ په شان له خاورو سره برابره کړه، تاسې صليبيان په دښتو او بيابانو کې خواره واره کړل، او په جنت فردوس کې مو ځانته ځای پيدا کړ، ستاسې ملګري او ستاسې خواږه دوستان ستاسې په وړاندې شهيدان شول، تاسې پخپلو لاسونو هغوی ښخ کړل، هغه کماندو شهيدان ياد کړئ چې د دښمن د پوځ شاته شهيدان شول، تاسې د هغوی جنازې ونشوې کړای، د هغوی مړي هم تاسې ونه ليدل، ايا تاسې تصور کولای شئ چې د هغوی سره به دښمن څه کړي وي، د نو هغو شهيدان يتيم بچيان راپه ياد کړئ، د هغوی کونډې را يادې کړئ د چا چې د سر تاج د الله تعالی په لاره کې قربان شول، نن د هماغو شهيدانو روحونه تاسې ته بلنه درکوي، ستاسې غيرت او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسې نارينتوب ته بلنه درکوي، دښمن کرک دومره قوي کړی چې ستاسې د هر ملګري د ديوالونو لاندې په آور باندې لولپه شول، که تاسې هغه حالت ليدلای وايي نو د سر په هډوکو به مو هغه ديوال نړولی وايي، هغوی په اور لولپه کيدل خو ديوال يې هم کيندلو خو مرګ هغوی ته وخت ورنکړ.

د اسلامي عزت او عظمت ساتونکو! د کرک په ښار کې ستاسې د خويندو او لونو بې آبرو يې او بې عزتي کيږي، د بوډاګانو څخه د ځاريو پښان کار اخيستل کيږي، ځوانان په بند او چوپالونو کې اچول شوي، مورګاني د بچيو څخه جلا کړی شويدي، ما چې د هرو کلا ګاني نړولي د خاورو دا کلا مې فتح نکړايي شوه، زما زور او ځواک تاسې ياستې! زما نا کامي ستاسې ناکامي ده!

پدې سره د هغه اواز نور هم لوړ او اوچت شو، هغه خپل لاس پورته کړ او وې ويل: زما سينه په غشو سوري او غلبيل کړې، زه ناکام راستون شوي يم! خو د مړکيدو څخه مخکې زما په غوږ کې دا زيری وکړې چې تاسې کرک فتح کړيدی، او خپل بې اسرې لورګانې مو پخپلو سينو پورې ونيسې.

د هغه وخت يو حالات ليکونکي الاسدي ليکي چې سپرليو داسې حرکتونه کول لکه چې هغوی د خپلو سپرو احساسات او ولولې حس کړې وي، سپاره چوپ وه خو زيات آسونه شنيدل او خپلې پښې يې په ځمکه وهلې سپرو واګې راکش کولې او د خپلو ولولو او احساساتو ځرګندونه يې کوله.

د هغوی ژبې چوپ وې خو د هغوی مخونه او ځيرې تکې سرې شوي وې چې د هغوی د زړه حالت يې ځرګندولو، د سلطان صلاح الدين ايوبي خبرې لکه د غشو پښان د هغوی زړونو ته ننوتلې، د بغاوت سپرغي مړې شوی او د سلطان صلاح الدين ايوبي مقصد او هدف پوره شوی وٌ.

د اسلامي هيواد د عزت ساتونکو! تاسې د کفارو لپاره هيبت، ويره او دهشت ګرځيدلي ياستې، ستاسې د تورو د پخولو لپاره صليبي يرغلګر خپلې لونې او حشيش استعمالوي، تاسې پدې نه پوهيږې چې هغوی د يوې پيغلې د عصمت او آبرو تويولو په بدل کې زر کسه مجاهدين بې کاره کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د دې یوې لور د بې پته کیدو په بدل کې پخپلو لاس لاندې سیمو کې د زرګونو مسلمانو پیغلو بې پتې او بې آبرویي کوي - ستاسې منځ ته یوه فاحشه رالیږي او په هغې باندې زمونږ زړ میړمنې فاحشه کوي، ولاړ شی او د خپلو خویندو او لورګانو عصمت، آبرو او پت وساتی، تاسې به هغه کرک ته انشاء الله ځی چې د هغې د دیوالونو لاندې قرآن مجید توټې توټې پروت دی، هلته د جوماتونو څخه کنارابونه جوړ شویدی، هغه صلیبیان چې ستاسې له نومونو څخه ویریږي، نن ورځ دریاندې په کرس کرس خاندی، شوبک تاسې فتح کړی ؤ اوس به کرک هم تاسې فتح کوی.

صلاح الدین ایوبی پوځیانو ته دا هیڅ ونه ویل چې تاسې بی لاری شوی یاست او بغاوت ته مو ملا تړلې وه، هغه د هیچا په خلاف یوه خبره هم ونکړه، د هغې پر ځای یې د هغوی غیرت او احساسات راوپارول، هغوی چې مخکې پدې حیران وه چې ولې مونږ دومره وختی راپاځول شو اوس پدې حیران وه چې مونږ ته د کرک په لوری د تللو حکم نه کیږي، ټول پوځ په احساساتو راغلی ؤ، سلطان صلاح الدین ایوبی ټول قوماندانان راوغوښتل او د حرکت په هکله یې لارښوونې ورته وکړې، هغوی ته یې د حرکت بله لاره په ګوته کړه، دا نوې لاره د هغې لاری څخه ډیره لرې وه چې په کومه لاره له محاذ څخه پوځ راتللو، د دې پوځ سره سلطان صلاح الدین ایوبی هغه قوماندانان واستول کوم چې ده له ځان سره راوستې وه او هغوی ته یې پټې لارښوونې وکړې، کله چې پوځ ته د حرکت حکم وشو نو هغوی دومره د تکبیر ناری پورته کړې چې د قاهرې دیوالونه یې ولړځول، د سلطان صلاح الدین ایوبی څیره د احساساتو څخه ځلیدله .

کله چې د قاهرې پوځ حرکت وکړ او د سلطان صلاح الدین ایوبی له سترګو پناه شول نو هغه یو استازی راوغوښت او د هغه پوځ په لوری یې ولیږلو چې له محاذ څخه راغلی او په لاره کې تم شوی ؤ، استازی ته وویل شول چې ډیر زر ځان ورسوی، فاصله کمه وه استازی زر هلته ورسیده، او د سلطان صلاح الدین ایوبی پیغام یې د مرستالانو غوږو ته ورساوه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستی دی پوځ د قاهرې په لوری را روان شي هغوی ته د حرکت حکم وشو، ماښام د پوځ مخکی ګروپ قاهرې ته راننوت چې وروسته ورپسی نور پوځ هم را ورسیده. هغوی ته هماغه ځای کونه ورکړل شول چې تر پرون شپې پکی د قاهرې پوځ اوسیده، پوځیانو ته قوماندانانو وویل چې د قاهرې پوځ محاذ ته استول شویدی، نوی راغلی پوځ ډیر په جوش راغلی وه، علی بن سفیان د هغوی د سرولو لپاره ترتیب نیولی ؤ.

سلطان صلاح الدین ایوبی د سرحدی پوستو معلومات هم ځانته وکړی وه او بیا یې سهار سمدستی د هغوی د بدلیدو حکم ورکړ، هغه ته ویل شوی وه چې پخوانی سرحدی پوځیان غله او خوراکی شیان په پټه سوډان ته لیږي او د دښمن سره مرسته کوي، هغه نوی تلونکو قوماندانانو ته لارښوونی وکړی او د پخوانیو ګروپونو په هکله یې حکم وکړ چې له هماغه ځای څخه باید محاذ ته واستول شی.

د کورنی جنګ او د پوځ بغاوت مخه یې ونیوله هغه ټول پوځی سالاران او قوماندانان یې راوغوښتل او هغه قوماندان یې هم چې د قاهرې له پوځ څخه جلا کینول شوی وه..

***

سعدیه به دوه ځلی د خوراک او څښاک ورلو لپاره جومات ته تلله، محمود بن احمد د شاګرد په توګه دینی زده کړه کوله. هغه به ځرځای ته هم تللو چیری چې سعدیی خپل څاروی څرول. هلته غونډۍ وی او ځای شین وه څکه چې هلته اوبه وی، هغه چمن او شین ځای له کلی څخه لری ؤ، سعدیه اوس محمود خپل ساتونکی ګڼلو، او پدی باوری وه چې هغه به د کفارو له منګلو څخه راخلاصوی.

سعدیی محمود ته وویل چې خپل کلی خوشی کړی او همدلته واړوی ترڅو چې زده کړه پوره کړی، محمود هغې ته نشول ویلایی چې د هغه کور د مصر په بل سر کې دی چې هلته دومره زر نشی تللی، هغه د خپل فن په وسیله دا معلومه کړه چې سعدیی د دښمنانو پلوی او ملګری نده، که د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دندي او مسئولیت خبره نه وايي نو محمود به لا مخکې هغه له ځان سره بیولی وای. د دندي څخه برسیره آمام د هغوی د اداري آفسر و، چې د هغه په شتوالي کې يې وظیفه نشوه خوشي کولای، آمام هغه ته ویلي وه چې باید له ما سره به وی، د هغه وینا د حکم او آمر حیثیت درلوده.

یوه ورځ ناڅاپي په کلي کې خلک زیات شول، نوی خیري تر سترګو شوی، د هر چا په ژبه همدا یوه خبره وه: هغه راتلوونکی دی، هغه له آسمان څخه راغلی دی، مړي ژوندي کوونکی راځي!

د کلي هر اوسیدونکی خوشحاله و، هغوی ویل چې زمونږ مطلب او مشکلات حل کوونکی را روان دی.

سعدیه په منډه راغله او محمود بن احمد ته يې وویل: تا هم اوریدلی دي چې هغه را روان دی ته پوهیږې چې زه به د هغه څخه څه غواړم؟

زه به هغه ته ووایم چې محمود ما سمدستي لدې ځای څخه وباسي، نو بیا به ته ما درسره بوځې.

محمود هیڅ ځواب ورنکړایی شو، هغه تر اوسه پوري دا د رازونو څخه ډک سخصیت نه و لیدلی کوم چې عامو خلکو خدای او پیغمبر بللو، د محمود سیمې ته هغه په لومړي ځل را روان و، د هغه د کرامتونو احوال او خبري لا مخکې را رسیدلی وی، محمود د باندي ووت نو خپل دوه ملګري يې ولیدل، د هغوی سیمه بله وه، محمود هغوی ته وویل چې تاسې ولی له خپلی سیمی څخه دلته راغلي یاست؟ هغوی ورته وویل چې مونږ په غیبو پوهیدونکی سړی ته راغلي یو، هغوی د ښارني لپاره نه وه راغلی بلکې د هغه څخه پوره آغیز من شوی وه، مونږ دواړو يې کرامات لیدلی دی.

محمود فکر وکړ چې د علی بن سفیان تربیه شوی کسان چې د ده څخه آغیز من شویدي نو دا سړی په حق دی.

محمود هغه شین ځای ته ولاړ چیري چې سعدیه خپل ښاروی څرول او ده به ورسره لیدل خو هلته بل ډول کارونه پیل شوي وه، هغه له لري دوه کسانو رامنع کړ چې دلته د خدای استازی راځي، دا ځای د هغه لپاره پاکیږي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به دلته پاتې کیږي، هغه له لرې ولیدل چې په یوه غونډۍ کې غار او تونل جوړیږي او ځای هواریږي. هلته اوس هیچاته د تللو اجازه نه وه .
د کلو خلکو خپل کارونه پرېښودل او هلته راټولیدل، نوي او نا اشنا خلک به راتلل او د کلي خلکو ته به یې د نوي شخصیت په هکله معلومات ورکاوه، د هغه کرامتونه به یې هم بیانول خلک تر اثر او اغیزې لاندې راتلل، د شپې خلک خپلو کورونو ته هم ولاړ نشول او هلته پاتې شول، د هغه سره د خلکو مینه دومره زیاته وه چې جومات ته هیڅوک ولاړ نشول .
سبا سهار وختي بیا خلک هلته نږدې ورغلل، هغوی لرې ودرول شول، د شپې نا بلد خلک نور هم زیات شول، هغو خلکو هلته کندې هم ویستلې، د هغوی سره څو اوښان وه چې ډېر زیات سامان پرې بار ؤ، کله چې سامان خلاص شو نو ډېرې خیمې پکې ځرګندې شوې، چې وروسته یې هغه ودرولې.
ماښام تیاره شو، دا شپې تیاره وې، شپوږمۍ د شپې په اخري برخه کې راپورته کېدله، د دې غیب پوهېدونکي په هکله ویل کیدل چې هغه یوازې په تیاره شپو کې خلکو ته ځان ځرګندوي، د ماښام څخه وروسته هم خلک هلته پاتې شول. یو لوری ته د کلي میرمنې هم ولاړې وې چې سعدیه هم پکې وه .
هغه ځای چې د راتلونکي شخصیت لپاره پاکول کیده هلته مشعلونه لګیدلي وه، دوه کسان د میرمنو تر شا راتاو شول چیرې چې سعدیه ولاړه وه، انجونو هغوی ونه لیدل، د مخې څخه هم څلور پنځه کسان راغلل او نجونو ته یې وویل تاسې ولې د دې ځای څخه نه ځئ، هغوی د ویرولو په خاطر په نجونو پسې منډې کړې نو هغوی په منډه شوې او هر لوري ته خپرې شوې، د شا لخوا یو کس په سعدیې باندې کمپله واچوله او بل کس کلکه ونیوله، په یو لاس یې ورته خوله بنده کړه، هغه یو کس په اوږه کړه او په منډه شو، یو خو تیاره وه بله دا چې نجونو منډې کړې نو هیچا هم ونه لیدل چې سعدیه چا له ځان سره وتښتوله .
سبا سهار لکه سیلاب چې راغلي وي د کلي خلک د چمن او نوي جوړ شوي ځای په لوري په منډه شول، یو کاروان را روان وه چې د هغې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې شپاړس او لس اوښان روان وه، په هر اوښ باندې ښکلی او ډولی ډولۍ ایښودل شوې وې چې پردې یې پرې بندې وې.
هغه شخصیت پدې اوښانو کې په یو سپور ؤ، مخکې مخکې ساز او موسیقي غږول کیده، ځینې کسانو په خمارونکي اواز سره څه زمزمه کول، د اوښانو په غاړو کې غټو غټو ګونګرو ګانو داسې اواز او غږ پیدا کاوه لکه چې د دې ساز او موسیقۍ برخه وي.
په ټول کاروان کې هیڅ بې نظمي او ګډوډي نه وه، په هر چا د تقدس او سپیڅلتیا ویره او رعب پروت ؤ، دا د مریدانو او مخلصینو کاروان وه چې د مختلفو ځایونو څخه ورسره یو ځای شوی وه، کاروان داسې حرکت کاوه لکه اوښان او د هغې سپاره چې له آسمان څخه راښکته شوي وي.
کاروان هماغه جوړ کړی او شین چمن ته ولاړ، هلته کوچنۍ غونډۍ وې، په یو ځای کې ډېرې خیمې ودریدلې وې چې یوه پکې ښه لوی او پراخه وه، د کلي خلک په شا وتمبول شول.
بیا چا ونه لیدل چې د اوښانو څخه څوک راښکته شول او چیرې چیرې غیب شول، د مریدانو او مخلصینو سیلاب پښا ولاړ او هلته ټول خلک په اخلاص او احترام سره کیناستل.
د سعدیي د کلي خلکو د دې سپیڅیلي شخصیت په هکله خبرې اوریدې، خومره چې انسان ناپوهه او بې علمه وي په هماغه اندازه د پټو شیانو معلومولو ته په تلوسه کې وي، هغه په خبرو کې د راز شی پیدا کوي او هلته همدا ډول حالت منځ ته راغلی وه.
امام او محمود دواړو د خلکو سیلاب لیدلو، هغوی تر دې وخته پورې هیڅ هم نشول ویلایی چې دا څه دي، هغوی ته د قاهرې له لورې ویل شوي وه چې په سرحدي سیمو کې نوې عقیده خپرول کیږي، تاسې هغه معلومه کړئ او دا پته ولګوئ چې د دې تر شا څوک ولاړ دي څکه قاهرې ته تر اوسه پورې پدې هکله کوم معلومات نه ؤ استول شوي او د دې اصلي علت دا ؤ چې کوم کسان د قاهرې څخه د څارنې لپاره لیږل شوي وه هغوی ټول د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی نوی غیب پوهیدونکی مریدان او مخلصین شوی وه، هغوی د دی څخه ویریدل چې د داسې سپیڅلی شخصیت په هکله خرنګه خبره وکړی، سرحدی پوستو او پوځیانو هم همدا اغیزه منلی وه، اوس نو یوازی د آمام خبره پاتی وه چې هغه دا خبره خرګنده کړی چې دا جادو دی، مداری توب دی او که بل کوم کار هغه ته دا خبره په ډاګه شوی وه چې خلک د دی نوی سړی څخه دومره اغیزمن شوی چې جومات ته تلل یې هم بند کړي. ټول د هغه یو نظر لیدلو لپاره راټول شوی او د هغو خیمو مخی ته ناست وه چیری چې هغه غیب شوی وه.

امام او محمود هم په خلکو کې ولاړ وه، د سعدیی پلار راغی او د هغوی په څنګ کې ودریده، هغه د غم او خفګان په حالت کې آمام او محمود ته وویل چې سعدیه د شپی څخه لا درکه ده! نجونو هغه ته ویلی چې څو کسان له مخی څخه راغلل او مونږ یې وډار کړو بیا ټولی یوی او بلی خواته خپری شوی یوی نجلی. وویل چې ما شاته دوه کسان ولیدل خو نوره پوه نشوم.

پلار یې د سعدیی په لټون پسی روان شو نو محمود هم ورسره ملګری شو، سعدیه هلته چیری هغوی ته پلاس ورتلله خو هغه پلار وژړه یې کله صبریده، په بی صبری سره یوی او بلی خواته لوغړن ګرځیده، محمود هم ورسره وه، هغوی یو نا بلد سړی رامنع کړل او پوښتنه یې ځینی وکړه: ایا تاسې څوک لټوی؟

د سعدیی پلار ورته وویل چې د شپی څخه زما لور ورکه شویده!

نا بلد سړی د سعدیی نښې وویلی او بیا یې د هغې پلار ته وویل: اوس اوس ماته چا وویل چې ته د هغې نجلی پلار یې! که تاسې هغه دلته ګوری نو پلاس نه درځی! هغه به اوس د مصر د پولی څخه ډیره لری رسیدلی وي، بیګاه ماښام ما یو سپور ولیده چې د نورو نجونو څخه یوه نجلی هغه لوری ته ورغله چې سپور د آس سره ولاړ و، نجلی د هغه سړی سره څه خبری وکړی سپور څو ګامه وړاندی ولاړ، نجلی یوی او بلی خواته وکتل او بیا په سپور پسی روانه شوه، بیا پخپله د سپاره په مخکې په آسپ سپره شوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپور آسپ ته پونده ورکړه او په چټکتیا سره روان شو. ما فکر کاوه چې دا نجلۍ به څوک وي چې د یو سپاره سره پخپله خوښه ولاړه، نن ماته چا وویل چې هغه د دې سړي لور ده، اوس د هغې لټون هیڅ ګټه نلري.

هغه نا بلد سړی ولاړ او د سعدیې د پلار اوښکې روانې شوې ځکه چې د هغه همدا یوه لور وه، خو محمود بل شان فکر کاوه، هغه څارونکی وه، هغه پدې پوه شوه چې دې سړي سوچه درواغ وویل، د هغه بیان او ټول شیان غلط وه، هغه ته چا دا ویل چې هغه نجلۍ د ده لور ده؟

پداسې حال کې چې صحنې لیدونکي یوازې همدې دي. هغوی ته همداسې روزنه ورکړل شوې ده چې د چا په خبره به سمدستي باور نکوي بلکې هر چاته به د شک په سترګه ګوري.

محمود سمدستي د هغه نا بلد سړي پسې شو، هغه د خلکو په منځ کې ولاړ او غونډیو ته ننوت او بیا په خیمو کې غیب شو، د دې څخه محمود پوه شو چې سعدیه په همدې خیمو کې ساتل شوې او د هغې په تښتولو کې د دې سړي لاس خامخا شته. کیدای شي دا به هماغه سوداګر وي چې د سعدیې پلار ورسره سودا ونکړه نو هغه ته یې ویلی وه چې لور به دی تښتوو، د سعدیې پلار دا سړی ونه پیژندلو او هغه داسې دروغ وویل چې پلار نور د خپلې لور پسې لټون ونکړي.

د سعدیه سره د محمود دومره مینه او محبت پیدا شوی ؤ چې د هغې د راخلاصولو قصد یې وکړ، هغه ولاړ او آمام ته یې ټوله خبره وکړه، آمام د څارونکو د ډلې مشر او هوښیار سړی ؤ، هغه هم همدا وویل چې هغه غریب ته درواغ ویل شویدي چې لور یې د چا سره پخپله خوښه ولاړه.

محمود د آمام هغه دوه ملګرو ته وویل چې د ده سره په کلي کې اوسیدل چې سعدیه باید د دې ځای څخه راخلاصه کړي او پدې کار کې ستاسې مرستې ته اړتیا ده خو د غونډیو منځ ته اوس هیڅوک هم نشول تللایی.

***

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان نور الدين زنګی د کرک محاصره کلکه کړی او خپل لښکر يې هلته ځای پر ځای کړی وُ، هغه د ديوالونو د ماتولو په هکله فکر او سوچ کولو، هغه په لومړنی ورځ خپلو قوماندانو او سالارانو ته ويلی وه چې کومه کلا صلاح الدين ايوبي ونشوه نيولای هغه تاسې هم په اسانی سره نشی نيولای ځکه هغه يو ناشونی کار شونی کوي، هغه ماته ټولی طريقی ښودلی چې دلته ازميل شويدی، او هغه يې هم راته ويلی چې د کلا په دننه کې څه څه دی، سامان او څاروی چيری دي او عام خلک په کوم لوری کې اوسيږي، هغه ته دا معلوماتونه خپلو جاسوسانو او څارونکو ورکړيدی.

هغه د کلا دننه آور غورځول غوښتل خو منجنيقونه کوچنی وه، بله دا چې د صليبيانو سره لوی لوی ليندی دي چې تر لری يې پوری غشی ويشتلی شول، دغو غشو منجنيقونه نژدی نه راپريښودل، په همدی خاطر د کلا په دروازه آور نشو غورځيدلی، کوم لوری ته به چې مجاهدينو د ديوال نړولو کوښښ کاوه هلته به د کلا د ديوال څخه پری د آور سکروټی راتويول کيدی.

سلطان نور الدين زنګی د خپلو سالارانو او مرستيالانو غونډه راوغوښتله او هغوی ته يې وويل: صلاح الدين ايوبي ماته ويلی وه که دوه لوی منجنيقونه راوغواړی او د کلا دننه آور واچوی خو هلته د مسلمانانو کورونه هم دي که د هغوی څخه يو هم وسوځيده نو دا به د تل لپاره پښيمانی وي، زه نن د صلاح الدين ايوبي د فکر او سوچ په خلاف فيصله کوم، ما د يو لوی منجنيق جوړولو فيصله کړی چې تر لری پوری ډبری او کانی ورسولايی شي، تاسې به دا هم قبلوی چې ستاسې په آور او ډبرو به څو مسلمانانو ته زيان هم رسيږي.

زما ملګرو! که تاسې د کلا په دننه کې د مسلمانانو د حال څخه خبر شی نو دا به غوره وګڼی چې هغوی مړه شي ښه ده ځکه هلته د هيڅ مسلمان عزت، حيا او آبرو خوندی نده، د مسلمانانو بچيان د صليبيانو په واک کې دي او نارينه په يو خلاص ميدان کې بنديان شوی او د بيګار کارونه کوی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی به دُعا ګانی کوی چې الله جل جلاله ورته مرګ ورکړی، ستاسې محاصره چې څومره اوږدېږي په هماغه اندازه د کلا په مسلمانانو باندې کړاونه زیاتیږي، او دا خو حتمی خبره نده چې خامخا دی پدی اور کې مسلمانان وسوځی، که یو څو پکی مړ شي نو دا قربانی به مونږ ورکوو، تاسې هم د مرګ لپاره راغلی یاستی ، که اسلام ژوندی ساتل دي نو زمونږ هر یو به قربانی ورکوي، زه دا خبری ځکه درته کوم چې بیا پر ما باندی تور پوری نکړی چې سلطان نورالدین زنګی د کلا په نیونی کې مسلمانان ووژل .

په مونږ کې هیڅ یو هم داسې فکر نکوی!

یو سالار وویل: مونږ دلته د خپلی پادشاهی قایمولو لپاره نه یو راغلی! فلسطین د مسلمانانو خاوره ده! مونږ دلته د خپل رسول صلی الله علیه وسلم نظام ځای پر ځای کوو، لومړی قبله زمونږ ده د صلیبیانو او یهودیانو نده.

یو بل سالار وویل: مونږ هیڅکله دا نشو منلی چې فلسطین د یهودیانو دی! مونږ ټول د سوځیدو او مړه کیدو لپاره چمتو یو! مونږ د خپلو بچیانو قربانی کولو ته هم تیار یو.

د نورالدین زنګی په شونډو مسکا راغله چې په هغې کې خوشحالی نه وه، هغه وویل: تاسې پدی ښه پوهیږی چې یهودیان د فلسطین د خپلولو لپاره په کوم محاذ او میدان کې جګړه کوي ؟

یهودیانو خپلی لوڼی او خپل مال او شتمنی د صلیبیانو پلاس کې ورکړی ترڅو هغه زمونږ په خلاف استعمال کړي، د خپل مال، دولت او نجونو پوسیله زمونږ په لیکو کې غداران راپیدا کړی، د هغوی ستر هدف مصر دی، د مصر په لویو لویو ښارونو کې د فاحشه او بد اخلاقه میرمنو شمیر ورځ په ورځ زیاتیږي چې دا ټولی فاحشې، بد کاری او بد اخلاقه ښځی یهودیانی دي. د افسوس خبره دا ده چې زمونږ د اسلامی هیوادو، مشران، سوداګر او آمیران د یهودیانو په ښکلی جال کې نښتی دي، په هغوی کې بی اتفاقی او اختلاف پیدا شوی، کفارو اوس هغوی سره پخپلو کې جنګوی، که مونږ بیدار او راویښ نشو نو حتمًا به یهودیان د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو لمرنی قبله خپل وطن گرځوي، او مسلمان هیوادونه به پخپلو کې سره جنګوی خو مسلمانان به پدی نه پوهیږي چې د دی خپل منځی جګړو تر شا د یهودیانو او صلیبیانو لاسونه دي. دا به د مال، شتمنی، شرابو او ښځو پوسیله کیږي چې اوس یې پیل شویدی. که مونږ خپل راتلوونکی نسل ته د قدر او عزت ژوند غواړو نو باید اوس خپل ځانونه او اولادونه قربانی ته وړاندی کړو، زه د نوی میاشت تر راختلو پوری کرک نیول غواړم، که د کلا کنډوالی هم پلاس راشي.

مونږ نور ځنډ نشو کولایی، مونږ به یهودیان او صلیبیان د روم په بحیره کې ډوبو وُ، دا کار به پخپل ژوند کې سرته رسوؤ، زه داسې محسوسوم چې زمونږ ځخه به وروسته د اسلام بیرغ د غدارانو او د صلیبی غلامانو او تالی ځټو لاس ته ورځي.

سلطان نور الدین زنګی د ځان سره د کسب کارانو یوه ډله ساتلی وه، هغه کسب کارانو ته ویلی وه چې د خرماؤ اوږدی ونی راووهی او د هغې ځخه غټې منجنیقونه جوړ کړی، هغه د کسب کارانو په سلا او مشوره باندی څه نوری ونی هم ووهلی ترڅو د هغوی ځخه تر وچوالی مخکې کار هم واخلی- کسب کاران شپه او ورځ په کار بوخت وُ، د دی په خوا کې هغوی د غټو ډبرو انبارونه جوړ کړي وه، د هغه سره د صلاح الدین ایوبی ځخه پاتی اور غورځوونکی مواد هم وه، سلطان نور الدین زنګی له ځان سره هم اور اچوونکی او بلن مواد راوړوی وه، هغه د آور ګولۍ جوړی کړی، په همدی ورځو کې د صلاح الدین ایوبی رالیږل شوی لښکر او پوځ هم محاذ ته را ورسیدل. سلطان نور الدین زنګی ته ویل شوی وه چې د قاهری پوځ بغاوت ته تیار دی خو چې کله هغه پوځ او لښکر معاینه کړ نو په هغوی کې د بغاوت هیڅ اثر هم نه ښکاریده، سلطان نور الدین زنګی د صلاح الدین ایوبی پشان هوښیار او لری لیدونکی انسان وه، هغه پخپلو موثرو خبرو باندی هغوی نور هم راوپارول، هغوی لا مخکې صلاح الدین ایوبی راپارولی وه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او قوماندانان د کلا په منځ کې یوه ورځ لمر پریوتی وه، صلیبي واکمنان او قوماندانان د کلا په منځ کې په یوه غونډه او کانفرانس کې ګډون کړی ؤ، د هغوی د خبرو څخه څرګندیده چې د محاصرې په هکله هیڅ اندیښنه نلري.

هغوی ته دا هم معلومه شوې وه چې صلاح الدین ایوبي مصر ته تللی دی او د هغه پر ځای سلطان نور الدین زنګي اوس راغلی دی، د کانفرانس او غونډې په ورځ هغوی ته سهار خبر را ورسیده چې د مصر څخه نوی لښکر هم صلاح الدین را استولی دی، د همدې حالاتو په هکله د خبرو کولو لپاره ټول سره یو ځای کیناستل، هغوی خبرې پیل کړې وې چې یو دم چاودنه وشوه او خاورې یوې او بلې خواته خپرې شوې، صلیبي واکمنان په منډه د باندې راووتل، د ځنګ کوټې برنډه رانړیدلې او ډېره غټه درنده ډبره وه خو دیوال نه ؤ سوری شوی، په همدې وخت کې بیا اواز پورته شو او چاودنه وشوه په هماغه ځای کې نژدې بله غټه ډبره ولویده، صلیبیان د هغه ځای څخه وتښتیدل، هغوی پوه شول چې مسلمانانو په منجنیقونو ډبرې ویشتل پیل کړي، هغه وخت تیاره شو او هیڅ شی نه معلومیدل.

دا د سلطان نور الدین زنګي نوی جوړ شوی لوی منجنیق ؤ چې د تجربې په توګه یې څو ډبرې استعمال کړي.

دا ډېر لرې ویشتوونکی وه خو د هغه چلول او استعمالول خورا ګران کار ؤ، د یوې غټې او اوږدې ونې په منځ کې به یې رسۍ بنده کړه او بیا به یې د اسونو پواسطه کشکوله چې هغې به کوږوالی پیدا کړ، په کوږ ځای کې به یې ډبره کیښودله، چې کله به یې ونه ډېره کږه کړه نو رسۍ به یې غوڅې کړې، زیان دا کیده چې دا رسۍ به بیا په سختۍ سره استعمالیده، دویم زیان دا وه چې کله به رسۍ پرې شوې نو آسونه به په ډېر سخت ډول تیله شول چې پدې سره آسونه یو پر بل پریوتل، دوه سپاره هم پدې آسونو لویدلو کې زخمیان شول، سلطان نور الدین زنګي تر نیمې شپې پورې د ډبرو ویشتل روان وساتل چې پدې سره د صلیبیانو مرکزي دفتر او نورې دوه کوټې خرابې شوې دا زیان او تاوان ډېر نه ؤ خو د صلیبیانو زړونه یې مات

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل ، د مرکزي دفتر او نورو نژدې ودانیو څخه صلیبیان وتښتیدل او سهار په نول ښار کې د شپې د بمبارۍ اوازې خپرې شوې او په خلکو کې ویره خپره شوه .
خو د نیمې شپې څخه وروسته لمړۍ لوی منجنیق په ملا باندې مات شو او ناکاره شو، اخرۍ ډبره د کلا د منځ پر ځای د کلا په دیوال ولګیده، سلطان نور الدین زنګي د ډبرو ویشتل بند کړل. خو دا تجربه ناکامه نه بلکې کامیابه شوه، په کسب کارو کې دوه کسان ډېر هوښیار او تکړه وه، هغوی تجربه ولیده او اصول ورته څرګند شول نو ځکه هغوی اوس نوی لرې ویشتوونکی منجنیق جوړولی شو. هغوی پدې فکر پیل کړل چې رسۍ باید غوځه نشي او یا آسونه د رسۍ غوځولو څخه مخکې خلاص شي چې هغوی ته زیان ونه رسیږي. سلطان نور الدین زنګي هغوی ته وویل چې هر څه کوی خو وخت به پرې ډېر نه تیروی، هغوی کار پیل کړ، د دې په خوا کې سلطان نور الدین زنګي کسب کارو ته وویل چې لرې ویشتوونکي لیندې جوړې کړي، هغه خپلو قوماندانانو ته وویل چې په خپلو ګروپونو کې ډېر تکړه او قوي ځوانان وګوری او د دې غشو ویشتلو لپاره یې تیار کړي .

***

د سعدیه د کلي څخه د باندې په کوم ځای کې چې هغې ځاروی څرول او د محمود بن احمد سره به یې لیده کاته کول هلته اوس داسې دنیا اباده شوې وه چې د ځمکې نه بلکې د آسمان څخه راښکته شوې ښکاریده چې هغې خلکو لدې څخه مخکې د هغې تصور هم نشو کولایی. لمر پریوتی او ماښام ښه تیاره شوې وه نو خلکو ته د غونډیو په لورې اجازه وشوه چې نژدې ولاړ شي او هلته په یو هوار میدان کې کینني، هیچاته هم د غونډیو په سر د پورته کیدلو اجازه نه وه، په کوم ځای کې چې خلک کینول شوي وه د هغه ځای څخه د پورته کیدو اجازه نه ورکول کیده.
هغوی ته امر او حکم نه کیدلو بلکې د هغه شخصیت څخه ویرول کیدل چې ګوندې په مصیبت به مو اخته کړي، هغوی ته ویل کیدل که د چا د کوم غلط حرکت په سبب هغه خفه شو نو په ټولو به یو لوی مصیبت راشي،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک بالکل چوپ او غلي ناست وه هیڅ هم حرکت نکولو او هر یو سترګی په هماغه لوري خښې کړي وې، د هغوی څخه لږ مخکې ښکلې سطرنجې او قالیني غوړول شوي وې او شاته یې لوی لوی ښایسته پردې ځوړندې وې چې په هغې کې ستوري ځلیدل .

د ستورو ځلیدل د هغو مشعلونو د رڼا ګانو څخه پیدا کیدل چې په یو خاص ترتیب سره هلته ایښودل شوي وه، د هر دو تر شا یوه نیغه او عمومي غونډۍ وه چې نا اشنا خلکو هلته غارونه او سوري کیندل، د دې غونډۍ شاته هواره میدان او زیاتې خیمې پکې ولاړې وې .

په خلکو او سیلا نیانو باندې داسې ویره، ډار او چوپتیا خپره شوې وه چې هیڅا هم د بل سره پس پسک هم نه کولو، دا هغه شپه وه چې مخکې شپه پکې سعدیه تښتول شوې وه یعنې د سعدیه د تښتولو په دویمه شپه ځوړندې پردې لږ شانته وښوریدې، د پردو ستوري د اسمان د ستورو پشان وریږدل، سمدستي داسې خمارونکی ساز پیل شو چې هغه چا کله په خوب کې هم نه وُ اوریدلی. دا یوه زمزمه وه چې د جادو په شان یې اثر کولو، پدې دښته او بیابان کې د خمارونکي ساز او نغمه د انسان باطن ته ننوتله، خلکو داسې احساس کاوه چې د دې خمارونکی ساز او نغمې څپې او موجونه د دوی په سرونو تیریږي او دوی یې محسوسولی او لمس کولی هم شي، په همدې خاطر خلکو پورته پورته کتل تر څو دا څپې او موجونه وګوري خو هیڅ هم نه لیدل کیدل، پدې ساز کې یوه بله خمارونکې نغمه او ترانه هم ورګډه شوه چې د زیاتو کسانو لخوا څخه په ګډه زمزمه کیده ، پدې نغمه او ترانه کې د نجونو اوازونه هم وه، د دې نغمې، ساز او ترانې سره سره بـه چې پردې او د هغې ستوري ښوریدل او ځلیدل نو یو ډول خمارونکی او مستې راوستوونکی حالت به یې راوستلو کله چې خلک پوره اغیزمن او تر اثر لاندې راغلل نو له یو لوري څخه انګازه کوونکی اواز پورته شو: هغه شخصیّت راغی کوم چې الله پاک له آسمان څخه رالیږلی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، خپل زړه او دماغ د فکر او خيالونو څخه خالي او پاک کړي خو هغه به ستاسې په زړونو او دماغونه کې د الله پاک ريښتني خبرې ځای پر ځای کړي .

پر دو حرکت وکړ او د هغې څخه يو انسان راښکاره شو، هغه خو خپله انسان وه خو پدی جادو يې چاپيريال کې يو آسماني او روحاني مخلوق معلوميده، د هغه د سر ويښتان خړ رنګي اوږده او د وريښمو پشان ځليدونکي وه، خيره يې سره سپينه او ډکه او ږيره يې په ډېر ښه توګه جوړه شوې وه، بدن يې قوي او شنه چپن يې اغوستي وه، په چپن باندې ستاري لګول شوي وې چې له ورايه ځليدلې، د ستارو په شان د هغه سترګې هم ځليدلې، په هغه کې داسې اثر، جادو او اغيزه وه چې خلک يې حيران او بې سده کړل .

سمدستي ساز، نغمې او ترانې پيل شوې چې ډېرو کسانو په ترنم زمزمه کولې.

د دې ټولو څخه برسيره خلک هغه اوازو او خبرو تر اثر لاندې راغلي وه چې دوی د دې آسماني شخصيت په هکله مخکې اوريدلې وي، هغه معجزاتي اوازو خلک بالکل پخپله لمن کې رانغاړلي وه، کله يې چې د هغه شخصيت وليده نو لومړی يې سرونه ښکته کړل او بيا داسې لاس په نامه ودريدل لکه چې په لمانځه باندې ودريږي .

هغه آسماني شخصيت د پر دو مخې ته ودريده، بيا يې لاسونه پورته کړل او ويې ويل: په تاسې دې د هغه الله رحمت وي چې پدې نړۍ کې يې پيدا کړې ياستئ، سترګې او غوږونه يې درکړي، چې په هغې ليدل او اوريدل وکړئ، دماغ يې درکړی چې په هغې فکر وکړئ، تاسې ته يې ژبه درکړې چې په هغې خبرې وکړئ، خو ستاسې پشان د سترګو لرونکي، ستاسې په شان د غوږونو او بدن لرونکي په تاسې واکمنان شوي، هغوی تاسې غلامان او ستاسې د دنيا د نعمتونو څخه يې بې برخې کړې ياستئ، اوس ستاسې ګرځولې، ستاسې داسې حال شوی چې سترګې مو شته خو څه پرې نشئ ليدلای، غوږونه شته چې د حق خبره پرې نشئ اوريدلې، تاسې پخپل دماغ فکر کولايي شئ خو هغه د دروغو له کيسو څخه ډک دي، ستاسې ژبې شته خو په هغې باندې د خپلو بادارانو او واکمنانو په خلاف يوه خبره هم نشئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولایی، هغوی ستاسې خاروی، ستاسې اولادونه او ستاسې ځامن اخیستي، هغوی ستاسې ځوان زامن داسې جنګوي لکه چې ځوک سپي جنګوي، هغوی ستاسې آسونه او اوښان په غشو سوري سوري او غلبیلوي. ستاسې زامن چې مړه کړي بیا یې په شګو کې وغورځوي چې ځناور او غوښه خوړونکي مرغان یې خوري .

زه هغه سترګه یم چې په هغې راتلوونکي وخت لیدل کیږي، د خلکو د زړه حال او راز پرې معلومیږي، زه هغه غوږ یم چې په هغې د الله جل جلاله اواز اوریدل کیږي، زه هغه دماغ یم چې په هغې د انسانانو د خیر فکر او سوچ کیږي، او زه هغه ژبه یم چې د الله ریښتني پیغام خلکو ته رسوي زه د خدای ژبه یم .

د خلکو د منځ څخه یو اواز پورته شو ایا ته تل پاتی او لا فانی هم یې چې مرګ او مړینه نلری؟

ټول یو دم لکه چې بې سده شوي وي. ځیني وویریدل چې دی بې آدبه سړی خو د هغه آسماني شخصیت خبره پرې کړه چې مصیبت ته یې خپله بلنه ورکړه او په کلي به راپریوځي .

هغه شخصیت وویل: تاسې همدا کار امتحان کړی! زما په سینه باندی غشي وولی !

د هغه په اواز او اداء کې جادو و، هغه بیا وویل: ایا پدی خلکو کې ځوک غشي ویشتونکی شته چې زما په سینه غشي وولی؟

په خلکو کې چوپتیا خپره شوه، هغه په غصه او لوړ اواز وویل: زه حکم کوم چې دلته ځوک لینده او غشي لري هغه دې مخې ته راشي .

څلور غشي ویشتونکی چې د دې کلي اوسیدونکي نه وه په قلاره قلاره مخې ته راغلل، هغه شخصیت ورته وویل: دیرش ګامونه وشماری او بیا زما مخامخ ودریږئ، هغوی دیرش ګامونه وشمارل او بیا د آسماني شخصیت په وړاندی مخامخ ودریدل .

آسماني شخصیت وویل: په لیندو کې غشي کیږدی او زما زړه په نښه کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور واړو په خپلو لیندو کې غشي کېښودل لیندۍ یې نیغې ونیولې او د آسماني شخصیت زړه ې په نښه کړ .
آسماني شخصیت وویل: پدې فکر مه کوی چې زه به مړ شم پخپل ټول زور او طاقت سره غشي پر ما راخوشي کړی .
هغوی خپلې لیندۍ ښکته کړې ځکه هغوی فکر کاوه چې دی به مړ شي.
آسماني شخصیت په برچ سره حکم وکړ: زما زړه په نښه کړی او غشي خوشي کړی! که داسې ونکړی، نو پخپل ځای ولاړ به لولپه او وسوځیږی .
غشي ویشتونکو د خپل مرګ له ویرې لیندۍ پورته کړې او زړه یې په نښه کړ، ناست خلک داسې چوپ او بی سده شول چې د هیچا سترګې هم نه رپیدې، ساز او نغمې نورې هم خماروونکې شوې، پدې خوا کې د زیاتو خلکو لخوا څخه خماروونکې نغمې پیل شوې چې نغمه ویوونکي یې نه معلومیدل .
په همدې جادو یې چاپیریال کې د څلورو غشو ویشتل کیدو اواز واوریدل شو، څلور واړه غشي د آسماني شخصیت په زړه باندې ونښتل هغه پخپل حال ولاړ وه، لاسونه یې غځولي او په خندا ؤ.
آسماني شخصیت وویل: څلور خنجر ویشتوونکي دې مخکې راشي !
غشي ویشتوونکي دې ولاړ شي.
غشي ویشتوونکي حیران او اندیښمن ولاړل، د دې سره څلور کسان د بل لورې څخه راپورته شول، هغوی ته حکم وشو چې پنځلس ګامه مخکې د خنجرونو سره ودریږی، هغوی پنځلس ګامه مخکې د هغه په وړاندې مخامخ ودریدل .
آسماني شخصیت ورڅخه پوښتنه وکړه: تاسې په نښه باندې خنجر سم ویشتلی شی؟
څلور واړو خواب ورکړ چې هو بالکل!
آسماني شخصیت شخصیت ورته وویل نو بیا په یو ځل څلور واړه زما په زړه باندې خنجرونه راخوشي کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور وارو په پوره قوت او ځواک سره په هغه باندې خنجرونه ورخوشې کړل، خنجرونه د هغه په سینه کې ونښتل او سرونه یې په سینه کې ننوتي وه خو هغه لا ولاړ او خندل یې، د خلکو له لوري اواز پورته شو : آفرین ... د ده پلاس کې د مرګ پرښتې دي .

آسماني شخصیت وویل:ایا هغه سړي ته ځواب ورکړل شو چې ویلې یې وه زه مرګ نلرم او تل پاتې ژوندی یم؟

پدې وخت کې یو اطرافي او صحرایي کوچې راپیدا شو، مخکې راغی او د هغه په پښو کې یې سجده وکړه، هغه سړي راپورته کړ او بیا یې ورته وویل: ولاړ شه په تا دې رحمت وي .

هغه صحرایي سړي وویل: د دې څخه معلومیږي چې تاسې مړي هم ژوندي کولایی شئ؟

یو بوډا سړی راوړاندې شو او په چیغو چیغو په ژړا شو ویې وویل: الله پاک ماته یو زوی راکړی ؤ، هغه په ځوانۍ کې مړ شو، ماته چا وویل چې تاسې مړي هم ژوندي کولای شئ، ما د خپل زوی مړی له لرې ځای څخه راوړی دی، زما په بوډا توب باندې رحم وکړه او زما زوی راته را ژوندی کړه !

څلور کسانو یو مړی په اوږو ایښی را وړاندې شول، مړی د څو کړو وږو لرګیو په سر اچول شوی وه، څلور کسانو مړی د آسماني شخصیت په وړاندې کیښوده .

آسماني شخصیت وویل: یو مشعل راواخلئ او ټولو خلکو ته دا مړی وروښئ چې بیا څوک ونه وایي چې دا لا پخوا ژوند ؤ، مړی ټولو خلکو ته وروښودل شو، کفن یې له مخ څخه لرې او د مشعل په رڼا کې خلکو ولیده چې خیره یې د مړي پشان سپینه ده .

سترګې یې نیمې پټې او خوله یې هم وازه پاتې وه، چې کله ټولو خلکو ولیده نو بیا یې د مقدس انسان مخې ته کیښوده، ساز او نغمې بدلې شوې او د مخکې څخه نوري هم خمارونکې وګرځیدې، مقدس انسان خپل لاسونه خلاص کړل او د آسمان په لوري یې وکتل او په لوړ اواز یې وویل:

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند او مرګ ستا پلاس کې دي، زه ستا د زوی زوی یم، تا خپل زوی د صلیب څخه راښکته کړ او ماته دی د صلیب تقدس راکړ، که ستا زوی او صلیب ریښتنی وي نو ماته ځواک راکړه چې د دې بد مرغه بوډا زوی را ژوندی کړم.

هغه په مړي راښکته شو او بیا یې څه وویل، بیا یې د مړي په سر لاندې باندې خپل لاسونه تیر کړل چې لاسونه یې رپیدل، کفن وښوریده، مقدس انسان خپل لاسونه هماغسې په هوا کې یوی او پلې خواته ورل راوړل، بیا یو دم کفن په زور سره وښوریده، خلک له ویرې یو بل ته نژدې شول، ځینې ښځې وویریدې او چیغې یې کړې دا حالت څکه ویرونکی وه چې د مقدس آنسان په سینه کې څلور غشي او څلور خنجرونه هماغسې نښتي وه، د دې سره کفن لرې شو او مړي راکیناست، هغه خپل مخ او سترګې پاکې کړې او بیا یې وویل: ایا زه اوس پاکې دنیا ته را ورسیدم؟

آسماني شخصیت وویل: نه!

ژوندی کوونکی انسان هغه ته تکیه ورکړه او راپورته یې کړ بیا یې ورته وویل: ته په همدې دنیا کې یې چیرې چې پیدا شوی وی، ولاړ شه د خپل پلار سره یو ځای شه!

پلار ور منډه کړه او زوی یې پخپله سینه پورې ونیوه، هغه یې ښکل کاوه او بیا یې ژوندی کوونکی انسان ته سجده وکړه، خلک راپورته شول، هغوی پخپلو کې سره خبرې پیل کړې، د هغوی په وړاندې مړي اوس پخپلو پښو روان ؤ، مړی را ژوندی شوی ؤ، پلار یې هغه د ټولو خلکو په مخکې تیر کړ چې ټول یې وګوري چې زوی را ژوندی شویدی.

مقدس آنسان وویل: خو زه نور خلک او مړي نه را ژوندي کوم! ژوند او مرګ د الله تعالی په لاس کې دي، ما دا مړی د دې لپاره را ژوندی کړ چې تاسې پدې پوه شئ چې زه د الله تعالی استازی یم او د معجزې لپاره یې د خپل پلار څخه اجازه وغوښتله چې دا مړی را ژوندی کړم، الله تعالی ماته اجازه راکړه او ځواک یې هم راکړه چې دا مړی را ژوندی کړم.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایا ته په جنګ کې وژل شوی خلک هم د خلکو د ډلې څخه یوه وپوښتل

را ژوندي کولای شي؟
مقدس انسان ځواب ورکړ: نه! په جنګ کې د وژل شوو خلکو څخه الله تعالی دومره خفه او ناخوښه وي چې هغوی ته بیا ژوند نه ورکوي، په بله دنیا کې به هغوی د جهنم اور ته غورځول کیږي، انسان د دې لپاره ندی پیدا شوی چې نور انسانان ووژني، بلکې د دې لپاره پیدا شویدی چې هغه اولادونه پیدا کړي لکه څرنګه چې دی پیدا شویدی، په همدې خاطر تاسې ته اجازه شویده چې څلور څلور میرمنې په نکاح کړئ، د سړي او ښځې همدا کار دی چې بچي وزیږوي او چې بچیان لوی شي هغوی هم بچیان وزیږوي او همدا اصل عبادت دی.

***

هغه وخت چې مقدس شخصیت خپل کرامات خلکو ته ښودل په هماغه وخت کې دوه کسان د هغه غونډۍ تر شا پټ وه چې هلته خیمې لګیدلې وې، د یوې خیمې څخه د نجونو اوازونه او خنداګانې هم راتللې، دا دوه پټ شوی کسان آمام او محمود بن احمد وه، محمود پدې باوري ؤ چې سعدیه همدلته پدې خیمو کې پټه ساتلې شوې ده، په محمود کې دومره مذهبي پوهه او معلومات نه ؤ، هغه د دې نوي آسماني شخصیت په هکله کومه فیصله نشوه کولایی خو آمام ورته ویلي وه چې هیڅ انسان مړی نشي ژوندي کولایی، هغه پدې هیڅ فکر نه ؤ کړی چې دا نوی آسماني انسان خلکو ته څه وړاندې کوي، هغه د دې څخه یوازې دومره ګټه پورته کړه چې ټول خلک په هغې کې بوخت شول نو دی د غونډۍ تر شا ولاړ تر څو اصل حقیقت ځانته څرګند کړي، د هغه فکر او توجه یوازې په سعدیې باندې وه، او هماغه یې لټوله، د خیمو په ځای کې تیاره وه، یوازې په دری خیمو کې رڼا وه چې د هغې پردې هم بندې وې، هلته د پیری او څارنې هیڅ ترتیب نه ؤ نیولی شوی، دوه دری کسان په یو ځای کې ناست او خبرې یې کولې، د دې خطر هر وخت موجود ؤ که چیرې هغوی دواړه چا لیدلي وای نو حتماً به

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژل کیدل ، د غونډۍ د بلې خوا څخه د مقدس انسان اواز اوریدل کیده، چې د هغې سره ساز او نغمې هم وې خو د نغمو او ساز کوونکي هیڅ نه معلومیدل چې چیرې ناست دي .

امام او محمود هغې خیمې ته نژدې شول د کومې څخه چې د نجونو اوازونه راتلل، د هغوی خبرو د دوی زړونه راپورته کړل ځکه یو ښځینه اواز داسې اوریدل کیده: دلته هم زمونږ ډرامه او لوبه کامیابه ده!

یوې بلې نجلۍ وویل: دا ډیر احمق او ناپوه خلک دي .

د مسلمانانو د بې لارې طریقه همدا ده چې هغوی ته ډرامې او مداری توب وښودل شي! دا د یوې میرمنې آواز وه .

یوې نجلۍ وویل : معلومه نده چې د هغې به څه حال وي ؟

بلې ورڅخه وپوښتل : د چا حال ؟

لومړنۍ په څواب کې وویل: د نوې مرغۍ! تاسې ټول باید دا ومنئ چې هغه زمونږ ټولو څخه ښکلې او ښایسته ده، هغې نن ټوله ورځ ژړل .

یوې نجلۍ وویل: نن شپه به د هغې ژړل بند شي! هغه د الله تعالی د زوی لپاره چمتو کیږي .

نجونو په کړس کړس وخندل، الله تعالی به څه وایی چې هغه ته څه ډول زوی ورکړل شویدی، ډیر بلا او چالاک سړی دی .

د دې څخه وروسته نجونو پخپلو کې سره بد اخلاقه او فحشي خبرې او ټوکې پیل کړې، آمام او محمود پدې پوه شول چې د نوې مرغۍ څخه مطلب سعدیه ده، اوس هغوی پدې بالکل باوري شول چې دا ډرامې ، مداری توب او لوبې د ناپوهه مسلمانانو د بې لارې کولو او غولولو لپاره سرته رسول کیږي .

امام د محمود په غوږ کې پټ وویل : د دې نجونو لوڅې او لغړې خبرې او ټوکې د دې ثبوت وړاندې کوي چې دا څه ډول خلک او ډله ده! مونږ بې ځایه دلته نه ګرځو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی دواړه لوی خیمې ته نژدې ورغلل، دا لویه خیمه د غونډۍ په څنګ کې ولاړه وه چې نیغه او عمودي وه، د خیمې او شاته غونډۍ تر منځ نیم ګز فاصله وه، هغوی هماغه خالي ځای ته ولاړل او هلته یې وکتل، د خیمې پردې د پړو پوسیله تړل شوي وې. د سترګو په اندازه ځای پکې سوري وُ، هغوی په هماغه سوري کې وکتل نو شک یې ختم شو، په خیمه کې یوه لوی او غټ تخت پروت وُ چې قیمتي قالینه پرې پرته وه او دوه رڼا ګانې بلیدې، یو لوري ته صراحي او د شرابو پیالي ایښودل شوي وې، د دې خیمې د شان او شوکت څخه څرګندیده چې دا د دې شکمنې ډلې د سردار او مشر خیمه ده، د سعدیې سره یوه ښځه او یو نارینه ناست وه، سعدیه د ناوې په شان جوړیده .

یوې میرمنې سعدیه ته وویل: نن خو تاډیر وژړل! لږ وروسته به ته خاندې او خپل ځان به هم نه پیژنې، ته خو بختوره یې ځکه ته هغه چا خوښه کړې یې چې د آسمان څخه خدای زمکې ته رالیږلی دی! هغه یوازې ستا په خاطر دلته راغلی دی، هغه د شل ورځو په فاصله د غیب په سترګو لیدلې وې، ستاسې کلي ته هغه خدای رالیږلی دی ، که هغه نه وای راغلی نو ته به د کوم شپون سره واده کیدې، یا به ته په غلامانو باندې خرڅول کیدې .

په سعدیه باندې د دې میرمنې جادو اثر کولو، هغه چوپ ناسته او خبرې یې اوریدې، محمود په جوش او جذبه کې راغی خو آمام هغه رامنع کړ، آمام د دې کوښښ کاوه چې دا د چا لپاره تیارول کیږي. ډیر څنډ نه وُ تیر شوی چې د غونډۍ شاته اعلان وشو: هغه څوک چې د خدای له لوري پیغمبر رالیږلی شویدی، او د هغه په لاس کې زمونږ ژوند او مرګ دی، د هغه سترګه راتلوونکي پټ او غیب شیان ګوري، په توره شپه کې اسمان ته ګوري او هغه د چا ستوري چې د آسمان د ستورو پشان ځلیږي، تاسې هیڅوک هغه لوري ته ونه ګوري، کوم ځای کې چې خیمې لګیدلې دي، غونډیو ته به هیڅوک هم نه ځي، چا چې هغې لوري ته د کتلو یا تللو کوښښ وکړ هغه به د تل لپاره ړوند شي، سبا شپه به هغه ستاسې هیلې، ارزوګانې او امیدونه اوري .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمام او محمود پخپل ځای ولاړ وه، په خیمه کې نارینه او میرمنی سعدیه ته یو ځل بیا نصیحت وکړ چې د مقدس انسان په وړاندی سپین سترګی او بی احترامی ونکړی، هغه راغی او د مخی له لوری خیمی ته ننوت، آمام او محمود پدی ډېر حیران شول چې د هغه په سینه کې لا تر اوسه پوری څلور غشی او څلور خنجرونه ننوتی وه .

سعدیی چې کله غشی او خنجرونه ولیدل نو له ویری او ډار څخه یې خپل لاسونه په سترګو کیښودل او د خولی څخه یې چیغه ووتله، مقدس انسان په خندا شو او ویی ویل: مه ویریږه نجلۍ! دا کرامات ماته الله تعالی راکړیدی ، زه په غشو او خنجرونو نه مړ کیږم هغه د سعدیه سره خان ونښلولو او کیناست .

امام محمود ته په غوږ کې وویل: ما دا ډرامه او مداری توب یو ځل په قاهره کې لیدلی وۀ! ته به هم نه ویریږي. ته پوهیږې چې غشی او خنجرونه چیری نښتی دی ؟

مقدس انسان پورته شو او د خیمی پردی یې په پړو کلکی وتړلی، امام او محمود پخپل لوری کې د خیمی پردی خلاصی کړی، هغوی د دی پروا ونکړه چې څه به کیږي، په خپو پښو خیمی ته ننوتل، کله چې مقدس انسان شاته وکتل نو د امام او محمود په پنجو کې راګیر شوی وۀ، محمود په خپ اواز سعدیه ته وویل : په کوم تهوکر چې ته ناسته یې هغه د ده په مخ او خوله باندی واچوه، سعدیه لکه چې بی سده شوی وی، هغه د تخت څخه تهوکر راتول کړ او د سړی په مخ او سر یې ور واچولو، سړی ډېر قوی او ځواکمن وۀ خو آمام او محمود دومره کلک نیولی وۀ چې هیڅ یې نشول کولایی، بیا یې په تهوکر کې وتړلو او کلک یې کړ، رنړاګانی یې مړی کړی، د امام د خبری په آساس لومړی سعدیه له خیمی څخه ووتله، بندی او تړلی مقدس انسان محمود په خپله اوږه واړولو، آمام پخپل لاس کې خنجر نیولی مخکی مخکی روان وۀ، له کوم لوری چې دی خیمی ته راغلی وه له هماغه لوری څخه ووتل او ولاړل د نیولو خطر په هر ګام کې موجود وۀ خو هغوی داسی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د هغوی سره ډېره لاره ونیوله چې سمدستي د خطر څخه ووتل ، شپې د هغوی سره ډېره مرسته وکړه .

***

هغوی د لرې لارې څخه کلي ته ننوتل او خپل جومات ته ولاړل کله چې خپلې خونې ته ورسیدل نو مداري یې خلاص کړ، تر اوسه پورې غشي او خنجرونه د هغه په سینه کې ننبتي وه خو په اوږه باندې د پورته کولو په سبب هغه کاږه شوی وه، سعدیه یې هم د جومات په خونه کې وساتله ، د دې لپاره که ددې نجلۍ د ورکیدو معلومات خلکو ته وشي نو کیدایی شي د هغې د پلار په کور به برید او حمله وکړي اصلاً حمله کوونکی او برید کوونکی داسې مست او خمار شوی وه چې هغوی ته دا هم څرګنده نه وه چې د هغوی د خدای زوی چیری ورل شوی او ورک دی.

هغوی دا تصور هم نشو کولایی چې د هغوی سردار به د نوی مرغی سره تښتول کیږي .

امام او محمود مداري ته وویل چې چپن وباسی، هغه لومړی غشي او خنجرونه راوویستل، بیا یې چپن را وویستله، هغه لاندې جامې هم وویستلې، په همدې جامو کې د کارک پشان لرګی اینبودل شوی وه چې په هغې څرمن سربښ شوی وه، هغه تخته دومره لویه وه چې د هغه څخه د ده سینه ټوله پټیدله، غشي او خنجرونه په همدې تخته باندې لګیدلي او ننبتي وي - هغه آمام او محمود ته وویل: خپل قیمت بیان کړی، که سره زر غواړی، که آسونه غواړی، که اوښان غواړی هر څه چې غواړی سمدستي یې درکوم خو ما خلاص او ازاد کړی .

آمام ورته وویل: ته اوس نشې خلاصیدای ! مونږ هم د خلکو پشان تاته سترګی پلار و.

آمام محمود ته وویل: تاته به معلومه وي چې زمونږ د پوخ نژدې څوکی او پوسته چیری ده! سمدستي ولاړه شه او ټول پوځیان درسره را ورسوه.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ورته د پوستی لوری، فاصله او پټ شفر هم وویلو چې هغوی یو بل وپیژنی بیا یې هغه ته د خپلو دوه ملګرو ځایونه په ګوته کړل چې هغه سمدستی جومات ته راولیږي .

محمود سمدستی د آمام په آسپ پښه واړوله او روان شو، په لاره کې ورسره د آمام دواړه ملګری مخامخ شول نو هغوی یې د جومات په لوری واستول او خپله د پوځی پوستی په لوری ولاړ، کله چې د کلی څخه لری شو نو آس یې چار ګام کړ، پوسته یو نیم ساعت لری پرته وه، هغه په لاره کې په اندیښنه کې وه، د دی پوستی قوماندان هغه پیژندلو ، هغه بی پروا سړی و، سوډانیانو او صلیبیانو هغه ته رشوت ورکولو او هغه یې د ځان سره ملګری کړی و، محمود د هغه په هکله قاهری ته راپور هم استولی و خو تر اوسه پوری د هغه په خلاف کوم ګام نوو پورته شوی .

محمود فکر کاوه چې هغه به ورسره خپل پوځیان ونه لیږی او یا دا چې وخت به هسی تیر کړی تر دی چې دښمن له لاسه ووځی محمود په همدی فکر او سوچ کې و چې که د پوستی پوځیان ورسره ملګری نشی نو څه به کوي .

د سهار څخه مخکې پوځیان کلی ته رسول اړین وه، که پوځیان هلته ورنشی نو د آمام، محمود او دوه نورو ملګرو ژوند په خطر کې و څکه چې د دی مداری سړی سره د هر خلک ملګری وه او نورو د سیمی ځلکو یې هم مرسته کوله ځکه هغه یې خپل مریدان کړی وه .

د آمام سره خنجر و، د هغه دوه ملګری هم ورسره یو ځای شول هغوی هم خنجرونه درلودل، هغوی مقدس مداری بندی کړی و، هغه دومره زیات قیمت ورکولو چې د آمام او د هغه د ملګرو په تصور او خیال کې هم نه راتللو.

آمام هغه ته وویل: زه په جومات کې ناست یم، دا د هغه الله پاک کور دی چې ته یې د ریښتنی دین سره له آسمانه را استولی یې، ایا همدا ستا ریښتنی دین او عقیده ده؟

ګوره مداری! زه د قاهری د حکومت غړی یم زه تا نشم خوشی کولایی او نه خپل ایمان خرخولایی شم .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمود بن احمد چې کله د پوستي خیمو ته ورسیده نو د قوماندان په خیمه کې یې رڼا ولیده، د آس د قدمونو آواز چې هغه واوریده نو د خیمي څخه راووت، محمود خپل ځان ور وپیژانده او د قوماندان سره خیمي ته ولاړ، محمود دا قوماندان نه پیژندلو، هغه ورته وویل چې پرون ماښام پخواني کسان ولاړل او مونږ دلته راغلو، مونږ اوس د کرک له محاذ څخه راغلي یو.

محمود قوماندان ته ټوله کیسه بیان کړه او هغه ته یې وویل چې مونږ د هر لوي ښکار نیولي دی، نو د هغې ټولو د نیولو لپاره د پوستي ټولو غازیانو ته اړتیا ده چې زمونږ سره هلته ولاړ شي ځکه دا کسان باید شپه په شپه ونیول شي.

قوماندان سمدستي خپلو غازیانو ته چې تر پنځو سویې شمیر زیات ؤ حکم وکړ چې پخپلو آسونو سپاره شي، د هغوی سره توري، نیزي، برچې او لیندۍ هم وی، اته، لس کسان یې په پوسته کې پریښودل. څرنګه چې دوی نوی د محاذ څخه راغلي وه نو ځکه یې احساسات د مجاهدینو په شان تازه وه، قوماندان ټول آسونه په منډه کړل او محمود د هغوی لار ښونه کوله، کله چې خپل هدف ته نژدې شول نو آسونه یې سست کړل ترڅو غداران خبر نشي، حال دا چې هغوی یو هم پداسې حالت کې نه وه چې خبر شوی وایی، شرابو او خوب هغوی بی سده کړي وه .

قوماندان د محمود په لارښونه هغه ځای محاصره کړ خو عملیات یې تر سهار پوري وځنډول، محمود آمام ته خبر ورکړ چې غازیان را ورسیدل، سعدیه لا تر اوسه پوري د امام په خونه کې وه، آمام د هغې پلار هم د خپل ملګری پوسیله راوغوښتلو.

مخلصین، مریدان او زیارت کوونکي چې د مقدس او آسماني شخصیت دکرامتونو او راتلوونکي خبرونو د لیدلو لپاره راغلي وه ټول په رانه میدان باندې پراته وه ځکه هغه شخصیت ورته ویلي وه چې راتلوونکي شپه به

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسې هیلې، ارزوګانې او امیدونه اوري او هغه به پوره کوي. دا خلک پداسې وخت کې راویښ شول چې لا روښنايي نه وه خپره شوې.
هغوی پدې لړ رڼا کې ډېر آسونه ولیدل، په هغې آسونو سپاره پوځیان معلومیدل.
خلک هیڅ پوه نشول، هغوی پدې نه وه خبر چې آسماني شخصیت. د مړو ژوندي کوونکي، د خدای لمسی او استازی په جومات کې بندي او لاس تړلي پروت دی، هغه اوس د مسلمانانو د ریښتنې خدای په پنجو کې راګیر وه، د غازیانو قوماندان د دمشق اوسیدونکي رُشد بن مسلم وه، هغه خپلو غازیانو ته ویلي وه چې ټول اسلامي هیواد ستاسې په ډاډ خوب کوي، سلطان صلاح الدین ایوبي هر وخت ستاسې سره وي، که هغه تاسې ته نه ښکاري نو زما په سترګو هغه ته وګوري، مونږ ټول ایوبیان یو، که د دې ګروپ کوم کس د پخوانیو پشان خپل ایمان خرڅ کړ نو زه به یې پښې او لاسونه وروتړم او پدې لویه دښته کې به یې وغورځوم، د داسې خلکو د سزا او جزا حکم زه د قاهرې څخه نه اخلم بلکې د خپل الله جل جلاله څخه یې اخلم.
رُشد بن مسلم سهار ولیدل چې په خیمو کې هیڅ حرکت او خوځښت نشته، د خیمو اوسیدونکي زر راپورته کیدونکي نه وه، رشد بن مسلم عامو خلکو ته وویل چې شاته ولاړ شی او هلته ودریږي ځکه اوس به هغوی ته مقدس او آسماني انسان وښودل شي، کله چې عام خلک لرې شول نو بیا قوماندان څلور پنځه سپاره د غونډیو په سرونو ودرول چې پیره او څارنه وکړي تر څو هیڅ بهرني سړي ونه تښتي، نور سپاره یې د آسونو څخه پلي کړل او هغوی ته یې حکم وکړ چې خیمو ته ننوځي او خلک راوباسي، که څوک مقابله وکړي او یا د تیښتې کوښښ وکړي هغه باید ووژني، هلته د تیښتې سوال نه پیدا کیده ځکه چې ټول بې سده او نیشه پراته وه، رشد بن مسلم لوڅه توره پلاس کې ونیوله او یو خیمې ته ننوت هلته یې ولیدل چې یوه نجلۍ لوڅه لغړه پرته ده او دوه نارینه هم په څنګ کې ورسره پراته دي، هغه د توری څوکه ور وړاندې کړه او د راپورته کیدو لپاره یې ورته اواز وکړ، هغوی د راپورته کیدو پر ځای راپورته کوونکي ته کنځلې او بد رد وویل بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې ارخونه بدل کړل او ويده شول، رشد د خپلې تورې څوکه زور کړه نو د هغوی په پوستکي کې ورننوته، دری واړه وبړيدل او راپورته شول، هغوی دری واړه د خيمې څخه د باندې ميدان ته راوستل شول، په ټولو خيمو کې لوڅې نجونې او نارينه سره ګډ وډ پراته وه او په يوه خيمه کې ډېر د موسيقۍ او ساز وسايل پراته وه .

د ټولو خيمو څخه کسان ميدان ته راوستل شول او پيره ورباندې ودرول شوه، اوښان او نور سامان غازيانو پخپل واک او کنترول کې واخيستل ، آمام د رشد بن مسلم سره وُ، آمام هغه سړی هم راوُست چې خپل ځان يې د الله تعالی زوی يعني لمسي بللو، د هغه لاسونه شاته تړلي شوی وه، هغه يې په هغه ميدان کې ودرولو چې بيګاه شپه يې خلکو ته کرامات ښودلی وه، د هغه شاته هماغه پرونۍ پردې ځوړندې وې، نور ملګری يې د هغه په مخکې کښينول چې د ټولو لاسونه شاته تړل شوی وه ټول ساز سامان د هغوی په وړاندې کيښودل شو چې د خيمې څخه پلاس ورغلی وه، آمام خلکو ته اعلان وکړ چې ښه نژدې راشي نو خلک ټول رانژدې شول بيا آمام وويل: تاسې دی سړی ته ووايئ چې ځان د الله تعالی زوی او يا استازی ګڼي چې خپل لاسونه د رسۍ او پړی څخه خلاص کړی، دا خو مړی ژوندی کولی شي نو زه به د ده يو ملګری ووژنم، هغه دې راژوندی کړی، آمام د رشد څخه توره واخيستله او د هغه د ملګرو څخه يې يو راپورته کړ، چې کله يې توره پورته کړه نو هغه سړی چيغې کړی : ما وبښئ، دا سړی ما نشي ژوندی کولايې، دا ډېر غټ ګنګار دی ، د الله تعالی د زوی په خاطر ما مه مړ کوی .

خلکو چې دا لوبه وليده نو حيران شول خو لا شک يې نه وُ لری شوی، آمام د هغه مقدس سړی چپن او جامې هم له ځان سره راوړی وی، آمام سمدستی د هغه جامې او چپن واغوستل، چاته د ښودلو پرته يې تخته د جامو لاندی کيښودله او چپن يې پری راکش کړه، بيا يې رشد ته وويل چې خپل څلور غشي ويشتوونکی را وړاندی کړی، کله چې غشي ويشتوونکي

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل نو آمام ورته وویل: دیرش ګامه وړاندي ودرېږه او بیا زما زړه په نښه کړه او غشي راخوشي کړه، غشي ویشتونکو خپل قوماندان ته وکتل.
محمود هغه ته د شپي تول کیسه کړي وه، رشد بن مسلم غشي ویشتونکو ته حکم وکړ چي غشي ورخوشي کړي، څلور واړو یو ځل څلور غشي خوشي کړل څلور واړه د امام د زړه په برخه کي ونښتل، آمام بیا وویل: اوس څلور کسان راشي زما په زړه باندي څلور خنجرونه په پوره زور سره راخوشي کړي څلور خنجرونه په پوره زور سره ور ویشتل شول او د امام په سینه کي ونښتل.
آمام غشي ویشتوونکو ته وویل: هر یو پخپله لینده کي یو یو غشي کیږدي، پدي وخت کي یي مقدس مداري رامخی ته کړ بیا یي خلکو ته په لوړ اواز وویل: دا سړی ځان ته تل پاتی او نه فنا کیدونکی وایي، اوس به یي زه تاسي ته ثرګند کړم چي دا په اصل کي څوک دی.
آمام غشي ویشتوونکو ته وویل: د ده زړه په نښه کړه او غشي پری ورخوشي کړي.
کله چي لیندی راپورته شوی، هغه منډه کړه او د آمام شاته پټ شوه، هغه د مرګ له ویری رپیدلو، د سوال کوونکو په شان یي د خپل ژوند غوښتنه کوله، آمام هغه ته وویل: را وړاندی شه او دی خلکو ته ووایه چي زه د صلیبیانو ورانکاری او مداري یم، آمام د خپلی توری څوکه د هغه په ګیډه کښښوده.
خلکو! مقدس انسان رامخی ته شو او په لوړ اواز یي وویل: زه تل پاتی او نه فنا کیدونکی نه یم، زه ستاسي پشان انسان یم، زه صلیبیانو را لیږلی یم تر څو ستاسي ایمان خراب کړم، پدی کار ماته ډېر مال راکول کیږي.
آمام وویل: د شمعون لور سعدیه همدی د جال غلا کړی وه! اوس مونږ هغه راخوشي کړي.
امام چپن لری کړه، جامی یي وویستلی، د لرګی تخته یي جلا کړه، د رشد یو غازی ته یي ورکړه او ترڅو هغه په ټولو خلکو وګرځوی، آمام خلکو ته وویل چي غشي او خنجرونه پدی تخته باندی نښتل.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ډرامې د رسوا کېدو څخه وروسته عوامو خلکو ته وويل شول چې تول ځايونه او خيمې پخپلو سترګو وګورئ، خلک په منډه په ټولو ځايونو کې خپاره شول، د پردو شاته يو غار جوړ شوی و چې هلته د شپې سازنده ګان ناست وه او ساز يې غږولو، خلک چې خيمو ته ولاړل نو هلته د شرابو بدبوی خپره شوې وه، کله چې خلک ښه پوره وګرځيدل نو بيا ټول راټول کړی شول او دا ورته وويل شول چې دا ټول څه وه او د څه لپاره سرته رسيدل.

هغه دا هم معلوم کړې وه چې بېګانی مړی څوک وه نو هغه يې په رسيو تړلی وه، هغه يې خلکو ته وښودلو، بل سړی يې هم خلکو ته وښودلو چې د بوډا سړی په جامه کې د مړی سره راغلی وه، څلور غشي ويشتوونکي او خنجر ويشتونکي هم را وړاندې کړی شول او خلکو ته وښودل شول لنډه دا چې ټول راز خلکو ته رسوا شو.

امام خلکو ته وويل: د اسلام زامنو! په غور سره واورئ! دا ټول د صليب عبادت کوونکی دی، ستاسې د ايمان او عقيدې د خرابولو لپاره راغلی، تاسې پدې پوهيږئ چې هيڅ انسان بل انسان نشي ژوندی کولای، د ځمکې پر مخ دا د الله تعالی قانون دی چې انسانان به نه ژوندي کيږي، د الله جل جلاله ذات يو او واحد لا شريک دی، هغه هيڅ زوی او اولاد نلري، صليبيان دا ډرامې او چلونه د اسلام د نړولو او بربادولو لپاره پکار اچوي.

دا د باطل او کفر بچيان ستاسې د زړورتيا، باتورئ او جهاد څخه په ويره کې دي، ستاسې مقابله د جګړې په ميدان کې نشي کولايې، په همدې خاطر ستاسې په زړونو کې شيطاني وسوسې اچوي ترڅو تاسې د اسلام د ساتنې لپاره د صليبيانو په خلاف توره راپورته نکړئ، په همدې مصر کې فرعون خبيث خپل ځان الله بللو، حضرت موسی عليه السلام د فرعون جعلي خدايي د نيل په درياب کې ډوبه کړه، خپل عزت، خپل شان او خپل عظمت وپيژنئ! خپل اصلي دښمن په ښه توګه وپيژنئ!

خلک چې ټول مسلمانان وه يو دم راوپاريدل، هغوی بی علمه او ناپوهه وه نو آور پکې او سخت دريزه وه، هغوی چې دا لوی خبيث او شيطان انسان

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیده نو هغه یې د الله تعالی په زوی والي ومنلو خو کله چې د هغه حقیقت او اصلیت ورته څرګند شو نو دومره راوپاریدل چې په هغه شیطان او نوره ډله باندې یې برید او حمله وکړه .

آمام غوښتل دا شیطانان له ځان سره قاهرې ته ژوندي بوځي تر څو د هغوی څخه ډېر معلومات واخلي خو د دې لوی ډلې څخه یې راویستل شوني نه بریښیدل .

رشد بن مسلم وویل چې دا خلک باید رامنع کړو چې دوی ونه وژني خو امام وویل چې د دې خلکو په خلاف زور استعمالول زیان لرې ځکه دا ساده خلک دي او زیات به پکې مړه شي.

آمام رشد ته وویل: پرېږده چې دا خلک پخپل لاس هغه شیطان ووژني کوم چې ځان ته یې د الله جل جلاله زوی ویلی تر څو هغوی پدې پوه شي چې دا ګنهګار دی .

آمام، رشد او محمود د خلکو له مخې څخه لرې شول، رشد یوې غونډۍ ته پورته شو او خپلو غازیانو ته یې وویل : تاسې چې چیرې یاستې همالته ودرېږئ، دا خلک مه رامنع کوئ.

لږ څنډ وروسته هلته یوازې آمام، رشد، محمود او د هغوی د ډلې کسان پاتې شول او نور خلک ټول پخپله مخه ولاړل، د شپې چې په کوم میدان کې مداری توب ښودل کیده هلته اوس لوی مداری او شیطان سره د خپلو ملګرو ټوټه ټوټه او میده میده پراته وُ، نجونې هم خلکو وژلې وې، هیڅ مړی هم نه پیژندل کیده، ټول کوفته شوي وه، خلکو خیمې، سامان او ټول شیان چور کړي وه، خلکو د هغه شیطانانو اوښان هم له ځان سره بوتلل، پداسې حال کې چې د رشد د غازیانو نهه آسونه هم ورک وه، ځکه هغوی آسونه خلاص پریښي وه او خپله پلي ګرځیدل، خلکو ته دا څرګنده نه وه چې دا زمونږ د خپل پوځ آسونه دي، داسې څرګندیدله لکه چې سیلۍ راغلی او هر څه یې له ځان سره وړي وي. اوس باید مونږ قاهرې ته ولاړ شو، آمام رشد او محمود ته وویل: دا معامله باید حکومت ته وړاندې شي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

پدې څو ورځو کې چې سلطان صلاح الدين ايوبي کوم احکام نافذ او عملي کړل هغه انقلابي وه، هومره انقلابي چې د هغه نژدې ملګري او دوستان هم حيران شول، تر ټولو لومړی يې د ټولو هغو چارواکو کورونه ولټول چې د علي بن سفيان او غياث بلبيس په شکمن لست کې وه، چې په هغوی کې دوه درې لوړ پوړي چارواکي هم وه، د هغوی د کورونو څخه زر، ملغلرې، مال او ډېرې حسيني او ښکلې نجونې راووتلې، له ځينو کورونو نه داسې کسان هم ونيول شو چې د سوډان تکړه جاسوسان وه، څه نور ثبتونه او بيلګې هم پيدا شو، سلطان صلاح الدين ايوبي د چا د رتبې او مقام په نظر کې نيولو څخه پرته حکم وکړ چې دا ټول تر نا معلوم وخت پورې په بند کې واچوی او د مجرمانو پشان سلوک ورسره وکړی، د دې ګام په پورته کولو سره څو لوړ پوړي چارواکي کم او ځايونه يې خالي شول.

سلطان صلاح الدين ايوبي دويم بريد په هغې ډلې وکړ چې ځان يې د دين او مذهب اجاره دار بلل.

سلطان صلاح الدين ايوبي ته خپلو سلا کارانو مشوره ورکړه چې د دين او مذهب معامله ډېره نازکه او خطري وی، خلک د جومات د امامانو او خطيبانو مريدان وی.

سلطان صلاح الدين ايوبي وپوښتل : پدې کې څومره کسان د مذهب او دين په روح باندې پوهيږي ؟

زه پوهيږم دا ډول امامان يوازې د خپل ځان لپاره کار کوی او خلک د دين او مذهب څخه لرې ساتي - د خلکو لپاره د زده کړې غوره ځای جومات دی، ځکه په مسجد او جومات کې دومره اثر وي چې د دين خبره د خلکو زړه ته ښکته کيږي، او دا د جومات د پاکوالي او تقدس اثر دی، خو دلته جوماتونه په غلطه توګه استعماليږي، په جومات کې اوس امامان خپل ځانونه پيران او مرشدان جوړوي، که زه په جوماتونو کې باعمله علماء ونه ټاکم نو څه وخت وروسته به ټول خلک د امامانو او پيرانو عبادت پيل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، دا بې علمه او بې عمله امامان او پیران ځان د خلکو او الله پاک تر منځ رابطه او واسطه ګڼي او د صلیبیانو په شان عقیده په خلکو کې خپروي او راوجوي پدې توګه هغوی د اصیل اسلام بیخ او بنسټ وباسي .

سلطان صلاح الدین ایوبي خپل یو لوی عالم او پوه انسان علامه زین الدین علی بن نجاالواعظ د سلا او مشورې لپاره راوغښتلو، دې باعمله انسان خپل ځان ته د څارنې او پلټنې یوه اداره جوړه کړې وه، هغه یو ځلې د صلیبیانو یو لوی پلان خنثی کړی او ډېر جاسوسان یې نیولي وه، هغه په مذهب او د دین په نامه ورانکاری ښه پیژندل ، هغه سلطان صلاح الدین ایوبي ته سلا ورکړه که نن تاسي د هغوی په ضد قدم پورته نه کړو نو ډېر زر به پدې پوه شي چې خلک به د الله جل جلاله او رسول الله صلی الله علیه وسلم په حکم باندې د عمل کولو اجازه له امامانو څخه غواړي او د هغوی خبره به ورته لومړنی او مخکې ښکاري، اوس صلیبیانو د دین خبرې د غلطو عقایدو سره ګډې وډې کړي ، خلکو ته شکونه ، وسوسې او وهمونه په زړه کې اچوي .

سلطان صلاح الدین ایوبي سمدستي یو لیکلی حکم ولیکلو چې د اسلامي هیواد د ټولو جوماتونو د امامانو څخه به د ټولو شیانو امتحان او معلومات علامه زین الدین علی کسان اخلي او هغوی به د علمیت ، اهلیت او تقوی په اساس ټاکي .

سلطان صلاح الدین ایوبي چې د نوي امامانو لپاره کوم شرایط وړاندې کړل هغه دا وه چې هر امام باید د الله تعالی کتاب فرقان حمید او د هغه د پیغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم احادیث لوستلي وي ، عسکري پوهه او روزنه ولري .

سلطان صلاح الدین ایوبي ویل کوم انسان چې د اسلام په سپیڅلي دین پوهیږي هغه کولی شي د قوم قیادت وکړي .

سلطان صلاح الدین ایوبي په ټول هیواد کې هغه لوبې، ډرامې او د ساعت تیرې شیان منع کړل چې په هغې کې به جواري کیدله .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفیان لاس لاندې غرو د لوبو او نورو ساعت تیریو په مرکزونو باندې حملې وکړې چې له هغو ځایونو څخه د ایطالیا د تصویر جوړونکي هغه تصویرونه د نجونو او ځوانانو چې لوڅ و راوویستل .

سلطان صلاح الدین ایوبي دا بد اخلاقه لوبې او ډرامو پر ځای توري وهل، خنجر غورځول ، غشي ویشتل ، د آس سپرلی، پرته د وسلې څخه جګړه، پالواني او لامبو ته رواج ورکړ او د دې د څارنې لپاره حکومتي چارواکي وټاکل .

په لومړۍ مسابقه کې سلطان صلاح الدین ایوبي خپله ګډون وکړ او لومړۍ درجه ګټونکو ته یې ښکلې او تکړه آسونه ورکړل، هغه په مدرسو او جوماتونو کې د علمي او دیني مسابقو لپاره هم ترتیبات ونیول .

سرحدي پوستو او ګروپونو ته یې ځانګړې پاملرنه وکړه، هغه پدې پوهیده چې اطرافي او صحرای اوسیدونکي ډېر زر د وسوسو او تبلیغاتو تر اثر لاندې راځي او تر ټولو د مخه د دښمن تر برید او حملې لاندې هم راځي، د دې پوستو د غازیانو لپاره هغه د بدني او معنوي خوندي توب ترتیبات ونیول - هغه چې کله د سرحدي ګروپونو ویش او تقسیم کولو نو خپله یې قوماندانانو ته لارښووني کولې او ډېر سخت او کلک اصول یې ورته وښودل .

د دې پوستو قوماندانان ډېر هوښیار او چالاک خلک او د ټول پوځ څخه غوره شوي غازیان او افسران وه .

رشد بن مسلم هم د همدې غوره شوو قوماندانانو له ډلې څخه یو ؤ، کله چې محمود بن احمد ورته اشاره وکړه نو سمدستي هغه د خپل ګروپ غازیانو سره د صلیبي شیطانانو پسې ورغی او هغوی یې د خپل جرم په سزا ورسول که چیرې پخواني قوماندان وایي نو هغه به په صلیبي شرابو کې خمار او مست پروت ؤ او صلیبي ورانکارو به د خپل لوی شیطان د خلاصون لپاره ور وراندې شوي وای او هغه به یې د امام یوسف بن آرز او محمود بن احمد له منګلو راخلاص کړی وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رشد بن مسلم، محمود بن احمد او امام یوسف بن آرز پخپله خونه کې ناست وه، هغوی د لوی مداری او شیطان کیسه کوله چې د کلی خلکو پخپلو لاسونو کوفته کړی وه، پدی خونه کې علی بن سفیان هم ناست وٌ، هغه د دری واړو څخه معلومات او راپور اخیستی وه، بیا یې هغوی سلطان صلاح الدین ایوبی ته بوتلل، هغه ډېر خوشحاله وه چې دومره لوی شیطانی پلان ختم او برباد شو، خوعلی بن سفیان وویل : یوازی برید او حمله شویده د هغې د اثر ختمولو لپاره ډېر وخت پکار دی، ماته چې څه معلوم دي هغه دا دي چې په خلکو کې د جهاد جذبه ختمه شویده ځکه مونږ ته د سرحدی سیمو څخه پوځیان نه راځی، هغوی مونږ ته غله او څاروی نه راکوي بلکې د مسلمان دښمنانو ته یې ورکوی جوماتونه ړنګ او ویجاړ شویدي، خلک د وسوسو او وهمونو ښکار شوی اوس هغوی د مداری پیرانو په هدایاتو عمل کوی مونږ باید د دی خلکو نیغی لاری ته د راوستو لپاره پوره او مکمل پروګرام پیل کړو، که دا ډله نه وی وژل شوی، نو مونږ به په ټولو سیمو کې هغوی ګرځولی او خلک به خپله پوه شوی وایی .

سلطان صلاح الدین په وړاندی تر ټولو ضروری او مهمه مسئله د سوډان څخه د تقی الدین او د هغه د پوځ راویستل وه، هغه چې د کومی ورځی څخه قاهری ته را رسیدلی وه نو پلانونه یې جوړول ، هغه د سوډان جګړې ته پخپله نشو تللی ځکه چې په مصر کې حالاتو ته پام لرل پکار وه، هغه چې کله قاهری ته را ورسیده نو سمدستی یې تقی الدین ته استازی واستولو چې زه اوس قاهری ته را رسیدلی یم - استازی لاړ بیرته راستون شوی وه .

استازی وویل چې تقی الدین ته ډېر زیات زیان رسیدلی او ځینی کسان د دښمن لخوا څخه نیول شوی او ځینی په دښتو او بیابانونو کې ورک دی - اوس یې خپل پاتی پوځ سره یو ځای کړی خو دښمن هر وخت د هغوی په سر موجود وی، هغه ته د برید او حملی وخت هیڅ نه برابریږي، هغه ته د څو ګروپونو اړتیا ده چې په دښمن حملی وکړی او هغوی ته لاره ازاده کړی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي څو ګروپونه کماندويان او څو هغه سپاره ګروپونه چې په ځوابي حملو کې يې پوره پوهه لرله د سوډان په لوری د تقی الدين مرستی ته واستول، هغوی به حملی کولی او دښمن به يې په ځان پسی خپرا وه او زيات زيان به يې ورساوه، کماندويانو لاری تشی کړی او مخه يې بلی خواته واړوله .

هغوی ډېر زر بريالی شولد هغوی د پوره قربانۍ او سربښندنی څخه برسيره دا خبره هم وه چې دښمن هم ښه ستومانه او ستړی شو. دښته او بيابان ډېر ګرم او سخت ځنو آسونه او اوښان يې له کاره ووليدل .

په سوډان بريد سخت ناکام شو، بری يوازی دا وشو چې تقی الدين سره د خپلولوړ پوړو پوځی افسرانو او پوځ سره مصر ته راغی او د پوره ختميدو څخه وژغورل شول، کله چې تقی الدين د مصر خاوری ته راننوت نو ورته څرګنده شوه چې خپل نيمائی پوځ يې له لاسه ورکړی دی .

***

د سلطان نور الدين زنګی کسب کارانو د اړتيا سره سم لری ويشتوونکی منجنيقونه جوړ کړی وه، چې په هغوی باندی کلا ته ډبری او د اور غونډاری غورځول کيدل .

صلاح الدين ايوبی هغوی ته په کلا کې مهم ځايونه په ګوته کړی وه، پدی مهمو ځايونو کې د سامان زيرمی هم وی، د اور لومړنی غونډاری په هماغه ځای وروغورځول شول چيری چې د سامان زيرمی وی، کله چې اور خپل اصلی ځای ته ورسيده نو لمبی پورته شوی چې دی لمبو د زنګی د غازيانو مورال او حوصله لوړه کړه، غازيانو لری ويشتونکی غشی هم جوړ کړی وه، د هغو د ويشتلو لپاره يې ښه تکړه غازيان غوره کړی وه .

خو د اته، لس غشو څخه وروسته به هغه غازی بيا له کره لويدلو. سلطان نور الدين زنګی يو بل زړور کار وکړ، هغه د خپل پوځ څخه ډېر زړور سرتيری راټول کړل او بيا يې ورته حکم وکړ چې په دروازه بريد وکړی ، هغوی ته يې د دروازی د ماتولو اړين وسايل ورکړل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د سربښندونکو دا ډله د دروازې په لورې په منډه شوه نو د دیوال څخه پرې صلیبیانو د غشو باران پیل کړ چې څو سربښندونکي زخمیان او څو شهیدان شول. زنګي سمدستي لرې ویشتونکي غشي او نور عام غشي ویشتونکي هلته راوغوښتل، هغوی یې هلته نژدې ځای پر ځای کړل او د دروازې په شا او خوا دیوال باندې یې د غشي ویشتلو حکم وکړ، دومره زیات غشي ویشتل پیل شول چې د دیوال سر پکې پټ شو، پدې وخت کې د دروازې ماتوونکو یو بل ګروپ د دروازې په لورې په منډه شو، زنګي د غشو ویشتل نور هم زیات کړل، لږ څنډ وروسته د دیوال په سر باندې د آور څخه ډک بیلرونه را څرګند شول، کله چې د دې بیلرونو د راپورته کوونکو سرونه راښکاره شول هغوی د غشو ښکار وګرځیدل، یو، دوه بیلرونه د باندې راتوی شول نور ټول د دیوال په سر چپه شول، هلته لمبې پورته شوې چې د هغې څخه څرګندیده چې اور غورځوونکي پخپل اور کې وسوځیدل.

د سلطان نور الدین زنګي یو قوماندان چې کله دا طریقه ولیدله هغه پخپل اس پښنه واړوله او د کلا بلې دروازې ته ولاړ او هلته یې اړوند قوماندان ته وویل چې په بل لورې کې څه ډول لوبه روانه ده ، دواړو قوماندانانو په بله دروازه کې هم همدا کار پیل کړ، په لومړنی برید کې د غازیانو زیات زیان وشو. څومره چې سربښندونکي شهیدان کیدل په هماغه اندازه به یې ملګري تیزیدل او د دروازې په لورې به په منډه کیدل، زنګي غشو ویشتوونکو آور غورځوونکو ته وخت نه ورکاوه، سلطان نور الدین زنګي حکم وکړ چې منجنیقونه باید په کلا کې پرله پسې آور وغورځوی ، کله چې د سلطان نور الدین زنګي سربښندونکو په دوه دروازو برید او حملې ولیدلې نو پرته د حکم څخه په دوه برخو تقسیم شول، یوه برخه د لومړنۍ دروازې او بله شاتني دروازې ته ولاړله، په دواړو دیوالونو باندې دومره ډېرې ویشتل کیدې چې مقاومت یې ختم کړ، پدې وخت کې دواړه دروازې ماتې شوې او ټول سربښندونکي یو دم کلاته ننوتل ، په کلا کې خونړۍ جګړه پیل شوه د کلا په اوسیدونکو کې ګډه وډې او بې نظمي پیل شوه - په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی گډ وډی کې صلیبي چارواکي له کلا څخه ووتل ، تر ماښام پورې صلیبي پوځ وسله وغورځوله، سلطان نور الدین زنګي ټول مسلمان بندیان له بند څخه راخلاص کړل ، د دې څخه یې وروسته په ټوله کلا کې د صلیبي چارواکو لټون پیل کړ خو هیڅ یو هم پیدا نشو. دا جګړه او فتح د ۱۱۷۳ میلادي کال په آخري دري میاشتو کې سرته ورسیده او کرک فتح شو چې د دې څخه وروسته مسلمانانو ته بیت المقدس ښکاره شو.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې خزانه پیدا شوه

د صلیبیانو دا کانفرانس ډېر احساساتي او جذباتي وه، هغوی د هرې ماتې، هرې فتح، هر پشاتګ او هر کامیاب پرمختګ څخه وروسته سره کیناستل، پخپلو کې به یې نظریات او معلومات تبادله کول او شراب به یې څښل، هغوی فکر کاوه چې پرته د شرابو او انجونو جنګ نه ګټل کیږي ، هغوی به خپلې لوڼې او ناموسونه د مسلمانانو سیمو ته د دې لپاره استول چې د مسلمانانو اخلاق پرې خراب کړي ، جاسوسي او ورانکاري وکړي. د خپل لاس لاندې سیمو څخه به یې مسلمانې انجونې راتښتولې او د وخت تیرولو لپاره به یې ورڅخه کار اخیستلو.

جاسوسانو چې کله هغوی ته وویل چې صلاح الدین ایوبي وايي : صلیبیان د ناموسونو سوداګر او مسلمانان یې ساتوونکي دي نو پدې خبره صلیبي چارواکو ډېر وخندل، په هغوی کې یو په صلاح الدین ایوبي پوره مسخره او ټوکه وکړه چې صلاح الدین ایوبي پدې ساده خبره هم نه پوهیږي چې صلیبي ځوانان د دښمن په مقابل کې خپل ځان او بدن سربښندنې او قربانۍ ته وړاندې کوي نو ایا صلیبي نجونې د خپل دښمن د ماتولو لپاره له خپل بدن څخه کار وانخلي ؟

یو بل چارواکي وویل: صلاح الدین ایوبي خوارکي لا پدې اوس هم نده پوه شوی چې زمونږ سربښندونکو نجونو او د سرو زرو سکو څومره مسلمانو واکمنانو ته ماتې ورکړې او هغوی پدې ماتو باندې ویاړ او فخر هم کوي او د هغې څخه خوند اخلي، هغه به زمونږ څخه د اسلام ناموس او عصمت څه ډول خوندي وساتي چې نور مسلمان واکمنان زمونږ ملګري او پلویان وي .

دا د صلیبیانو د یو کانفـرانس حالات او پیښې وې خو (۱۱۷۳) میلادي کال په آخر کې چې کوم کانفـرانس د کرک تر فتحې وروسته په بیت المقدس کې وشو د هغه بیا یو بل شان او حالت وٌ، هغوی دا ځل پـه سلطان صلاح الدین ایوبي پوره ټوکې او مسخرې ونکړې ، د هیڅا په

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

شونډو مسکا نه ښکارېد، هیچاته دا هم یاد نه وه چې کله به هغوی کیناستل نو شراب به بادېدل.

د کرک څخه هغوی ډېر په شرم او بې عزتۍ سره راتښتېدلي وه، پدې تښتېدونکو کې ریجنالډ هم ؤ کوم چې د کرک د کلا مشر بلکې واکدار ؤ، هغه ډېر جګړه مار او جنګي سړی ؤ، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبي سره د خپل زغري لرونکي پوځ سره یو ځای څو ځله جګړې کړې وې، پدې کانفرانس کې ریمانډ هم ؤ چې د کرک د محاصرې په وخت کې یې پوځ د کلا څخه د باندې د سلطان صلاح الدین ایوبي لخوا محاصره شوی وه، ریجنالډ او ریمانډ دواړو داسې پلان جوړ کړی ؤ چې هغوی پرې ویاړ او افتخار کولو خو سلطان صلاح الدین ایوبي پرله پسې کرک محاصره کړ او ریمانډ یې داسې راګیر کړ چې خپله محاصره شو او د پلان عملي کېدل ممکن نه شو. د ریمانډ سامان تباه شو او پوځ یې دومره مجبور شو چې مړه آسونه او اوښان به یې خوړل.

په آخر کې نیمایي پوځ ختم شو، څه ژوندي ونیول شول او څه وتښتېدل. ریجنالډ نیک مرغه ؤ چې د کرک په فتح کې د خلکو د ګڼې ودې په وخت کې ژوندی راوتښتېده او نورالدین زنګي ته ژوندي پلاس ورنغی چې اوس به پدې کانفرانس کې د ګډون لپاره ژوندی نه وای پاتې، پدې کانفرانس کې د هغو صلیبي سردارانو شمیر هم کم نه ؤ کوم چې د نایټ لقب یې ګټلی وه، دا لقب به پادشاه هغو خلکو ته ورکولو چې په جګړه کې به یې تر ټولو زیاته مېړانه ښکاره کړه بیا به یې هغه ته د سر څخه تر پښو پورې د اوسپنې جامې ورکولې او د نایټ په نامه به یادېده.

پدې کانفرانس کې د عکرې لوی بطریق هم ګډون کړی ؤ چې د صلیب د ساتوونکي په نوم یادېده، د دوی برسېره ګایي او د هغه ورور المارک هم وه، د اسلام قسم خوړلی دښمن فلیپ اګستس هم راغلی وه، د صلیبي جاسوسي اداری مشر هرمن او د هغه دوه مرستیالان هم وه، په لومړي وخت کې هغوی ټول چوپ وه ځکه هر یو د بل څخه شرمېدلو خو بیا فلیپ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اګستس د عکری بطریق اعظم د دې غونډې او کانفرانس د مشر په حیث وټاکلو او د هغه څخه یې د لومړی خبرو کولو غوښتنه وکړه .

د عکری پادری لوی بطریق وویل : زه چې د دې خلکو سره خبرې کوم نو ماته شرم راځي ځکه چې دوی ټولو څو څو ځلې خپل قسمونه مات کړی ، ژمنې یې ندی پر ځای کړی او اوس د هغو ټولو سره سره ژوندی او روغ رمټ په بیت المقدس کې ناست دي!

زه د عیسی مسیح په وړاندې شرمیدلی یم، چې کله صلیب ته ګورم نو سترګی می ښکته شي، ایا تاسې ټولو په صلیب باندې خپل لاسونه نه وه ایښې او قسمونه مو نه وه خوړلي چې دښمن به له منځه وړو سره د دې که زمونږ سر پکې قربان شي؟

ایا تاسې ټولو دا قسم نه وُ خوړلي چې مونږ به د اسلام نوم او نښان ورکوو؟

ایا په تاسې کې څو کسانو زخمونه خوړلي او یا ګیریدلی هم یاستی؟

تاسې شوبک مسلمانانو ته ورکړ او خپله ورځخه راوتښتیدلي بیا مو کرک درته وسپارلو ، زه پدې پوهیږم چې څوک میدان ته وړاندې کیږي هغه ماتې هم خوری، د کامیابیو څخه وروسته ماتې څه معنا نلری خو پرله پسې دوه ځلې ماتې دا فکر پیدا کړې چې صلیب یوازې په اروپا کې پاتې او که همداسې حالت وی نو ډېر زر به د اروپا په کلیساګانو کې د مسلمانانو اذانونه واوریدل شی .

فلیپ اګستس په زوره وویل : داسې به هیڅکله هم نه کیږي! د صلیب اعظم ساتوونکیه! داسې به هیڅکله هم نه کیږي، د ماتې څه لاملونه وه چې مونږ په هغې غور او فکر کړیدی، اوس به ستاسې په وړاندې بیا پرې غور وکړو.

د عکری بطریق اعظم ورته د طنز په توګه وویل : شاید تاسې به پدې غور ونکړې چې اوس به د مسلمانانو هدف بیت المقدس وی ؟

آیا تاسې د دې څخه ناخبره یاستی چې صلاح الدین ایوبی د بیت المقدس د نیولو قسم خوړلی دی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

قبله بيت المقدس ده؟
آيا تاسې پدې نه پوهيږې چې د مسلمانانو لومړۍ قبله بيت المقدس ده؟ او هغوی به د دې ځای د تر لاسه کولو لپاره خپل ځانونه هم قربانوي؟
فليپ اګستس وويل: مونږ په مسلمانانو کې د خيانت او غدارۍ تخم کرلی دی؟ مونږ په مسلمانانو کې دومره خائنان او غداران پيدا کړيدي چې د نور الدين زنګي او صلاح الدين ايوبي په لاره کې به خنډونه اچوي او هغوی به په لوړه او تنده ختموي.
د صليب اعظم ساتوونکي وويل: بيا نو دا کوم مسلمان دی چې ستاسې ځخه يې دا دوه کلکي او قوي کلاګانې ونيولې؟
دا له ياده مه باسې چې مسلمانان احساساتي دي! کله چې مسلمان غدار شي د خپل ورور په غاړه چاړه راکاږي، خو چې کله په هغه کې ديني او ملي جذبه او ولوله راوپاريږي نو بيا خپلې غاړې او سرونه سرښندنې ته وړاندې کوي او کفاره وربانديې اداء کوي، که مسلمان غدار او خائن شي نو هم به پرې باور مه کوی! ډېر لرې مه ځئ، پدې لسو کلنو کې چې څه وشول هغو ته وګورئ! د اسلام غدارانو تاسې ته څومره سيمې درکړې؟
ايا په تاسې کې دا همت شته چې مصر ته ولاړ شئ؟ نن ورځ مسلمانان د فلسطين په خاوره کې پراته دي، سبا به ستاسې په سينو باندې ناست وي!
ياد ولرئ زما دوستانو! که نور الدين زنګي او صلاح الدين ايوبي ستاسې څخه بيت المقدس ونيولو نو بيا اروپا هم درڅخه نيولې شي! يوازې د فلسطين خبره نده، د ځمکې د کومې ټوټې خبره هم نده، اصل مسئله او لانجه د اسلام او صليب تر منځ ده! دا د دوه دينونو او مذهبونو، فکرې او نظرياتي جګړه ده، په دواړو کې د يو ختمول دي، ايا تاسې د صليب ختميدل زغملې شئ؟
په غونډه کې جوش او جذبه راپيدا شوه ټولو په يوه خوله وويل: نه مقدس پلاره! داسې هيڅکله هم نشي کيدای! دومره ناهيلې کيدل نه دي پکار.
د عکرې بطريق اعظم وويل: بيا نو تاسې په هغو لاملونو غور او فکر وکړئ چې ستاسې د پشاتګ سبب شول زه د جګړې په هکله تاسې ته سبق

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او روزنه نشم درکولایی، زه د فکر او عقیدې د میدان ساتوونکی یم، زه د کلیسا ساتوونکی یم، زما د کلیسا په پاکو نجونو قسم چې که ماته لس پاخه او کلک مسلمانان راوسپاری زه به ورځخه د صلیب عبادت کوونکي جوړ کړم!

تاسې پدې خبره غور وکړه چې ولې ستاسې لوی زغره لرونکي پوځ د مسلمانانو د کم پوځ په مقابل کې ماتې خوري؟ ستاسې پنځه سوه سپاره د سلو پیاده مسلمانانو لخوا څخه ولې ماتې خوري؟

د دې لامل دا دی چې مسلمانان د دین په جذبه او جوش سره جنګیږي! هغوی چې کله ستاسې سره مخامخ کیږي نو د ټولو په ژبه یوه خبره وی فتح یا شهادت! ما اوریدلی دي چې د هغوی کماندویان ستاسې شاته راتاویږي ، ستاسې ملا ماتوی او خپله په غشو سوری سوری کیږي یا ژوندي بیرته خپل ځایونو ته ګرځي! فکر وکړه چې ولې د هغوی لس، لس کسان ستاسې په زرګونی لښکر کې راننوځي؟ دا یوازې دیني او مذهبي لیونتوب دی! هغوی پدې باور لري چې الله تعالی د هغوی سره ملګری دی! د الله جل جلاله رسول هم د هغوی سره دی! هغوی پداسې سختو حالاتو کې د خپلو مشرانو څخه نه بلکې له قران څخه هدایات اخلي! ما قران په غور سره مطالعه کړی، زمونږ په خلاف جګړه قران جهاد بللی چې په هر مسلمان باندې جهاد فرض شوی دی - ان تر دې چې جهاد په لمانځه او نورو عبادتونو غوره او افضل بلل شویدی... تر څو پورې چې تاسې پخپل ځان کې داسې جذبه او جوش راپیدا نکړی د اسلام هیڅ شی نشی خرابولایی .

***

څه جذباتي او احساساتي خبرې او کلمات وه چې د عکری لوی پادري او بطریق صلیبي چارواکي ټول په جوش او جذبه راوستل او یو ځل بیا یې په هغوی کې ژوند راپیدا کړ، هغه د دې وینا څخه وروسته رخصت شو او وی ویل : اوس تاسې پخپل منځ کې غور او فکر وکړی چې ستاسې د ناکامی لاملونه څه او څوک پکې ملامت دی؟ څه ډول دا ناکامی په فتحې او برې بدلولای شی؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيت المقدس د خپل ژوند او مرګ مسئله وبولي! صلاح الدين ايوبي پرښته نده! ستاسې پشان يو انسان دى، هغه پدى ځواکمن او قوى دى چې ايمان او عقيده يې پخه او کلکه ده!

په غونډه او کانفرانس کې چې کومه ګرمي او ژوندي توب راغى هغه پدى سبب وُ چې څه ځانګړى فيصلى وشوى .

يوه پريکړه دا وه چې ځوابى بريد ونشى بلکې صلاح الدين ايوبي او نورالدين زنګي ته د پرمختګ وخت ورکړاى شى تر څو هغوى د خپلو ځايونو څخه بنه لرى شي، بيا خپاره او ګډ وډ شي. پدى توګه به د هغوى د سامان لاري لرى او غير خوندي شى .

دويمه پريکړه دا وشوه چې يونانيان، بازنطنيان او فرنګيان دي ته چمتو کړايى شي چې د سمندر له لارى په مصر باندى بريد وکړى، د مصر په شمال ختيځ باندى خپل پوځونه ښکته کړى او هلته پوځى او عسکرى مرکز جوړ کړى ،دا مرکز به د فلسطين د دفاع او په مصر باندى د يرغل لپاره پکاراچول کيږي .

مهمه پريکړه دا وشوه چې په اسلامى سيمو کې د بد اخلاقى لپاره کار نور هم تيز شى او هم د خرابو او غلطو عقايدو خپرول پيل شى .

مخکې وويل شول چې د مصر په سرحدى سيمو کې د صليبيانو يو تخريبى او ورانکاري پلان رسوا او ټول کار کوونکى يې تباه او کوفته شول کوم چې د بد اخلاقى او اسلامى عقايدو د خرابولو لپاره يې کول .

صليبى جاسوسانو خپلو چارواکو ته خبر راوړ چې صليبى پلان ناکام او کوم کسان چې د دى کار کوونکى وه هغوى ټول د خپلو مريدانو او مخلصينو لخوا څخه کوفته او ټوټه ټوټه شول .

په کانفرانس کې دا راپور هم وړاندى شو چې د صليبيانو تر لاس لاندى سيمو کې د مسلمانانو ژوند تنګ شويدى، هغوى د کاروانونو په شکل هجرت کوى چې په لاره کې پرى حملى کيږي - مال، دولت او نجونى يې تښتول کيږي .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کانفرانس کې پریکړه وشوه چې د مسلمانانو د ختمولو کار دې همداسې روان وي بلکې هغه دې نور هم تیز شي او هم د هغوی د انجونو څخه د مسلمانانو په خلاف کار واخیستل شي.
په غونډه کې دا پریکړه هم وشوه چې په مسلمانانو کې دی د عیسایت تبلیغ او دعوت زیات شي، د دی لپاره زیات مال او دولت ته اړتیا لیدل کیده چې هغه صلیبي واکمنانو ورکوله خو پدی لاره کې څه ستونزې راپیدا شوی.
یو دا چې مال او دولت به په اوښانو بار ورل کیده نو په لاره کې به غازیانو هغه نیول او یا به د غلو او ډاکوانو له لوری لوټ او تالا کیده.
هغوی دا اړتیا حس کړه چې مال او دولت د هماغه سیمو څخه پلاس راشي تر څو وړلو ته یې اړتیا پیدا نشي.
د ډېر وخت څخه پدی خبره غور کیده، د صلیبي جاسوسی اداری مشر جرمنی نژاد هرمن د علی بن سفیان پشان تکړه استاذ او ذهین سړی وه، هغه پدی پوهیده چې د مصر په خاوره کې دومره خزانې شته چې په هغې باندې ټوله دنیا اخیستل کیدای شي خو هغې ته ځان رسول او پلاس راوړل ګران معلومیدل.
دا خزانې د فرعونیانو په قبرونو کې پټې او خښې شوی وي، تاریخ د دی خزانو څخه ناخبره نه ؤ ځکه چې کله به کوم فرعون مړ کیده نو د هغه سره به بې شماره مال او سامان هم په لوی قبر کې کیښودل کیده چې هر قبر د یوی پادشاه مانۍ پشان لوی او غټ وه.
فرعونیانو به پخپل ژوندانه کې د ځان لپاره داسې قبرونه جوړول چې هغه به د هغه د شان او شوکت سره برابر وه او هغه ته به هیڅوک هم نشو رسیدایی، د مرګ څخه وروسته به د هغې ودانۍ دروازې او خوله پداسې توګه بندیدله چې پرته له جوړونکو څخه به بل چاته څرګنده نه وه چې څرنګه خلاصیدای شي، د فرعون تر خښیدو وروسته به یې خپلوانو هغه کسب کاران وژل چې قبر به یې چا جوړ کړی ؤ.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرعونیانو دا ګڼله چې دوی خدایان دي او د مرګ څخه وروسته به همداسې شان او شوکت ورته په نصیب وي، هغوی به غرونه او غونډۍ سوري کولې او د هغې لاندې به یې د پادشاهي ماڼۍ پشان خونې، دهلیزونه او برنډې جوړولې چې په هغې کې به ډېر زیات سره زر، سپین زر، ملغلرې، قیمتي ډبرې، د خوراک شیان، شراب او شهد کېښودل کېدل او هم به یې د فرعونیانو مړي مومیایي کول چې خراب نشي. پدې قبرونو بلکې ماڼیو کې به بګۍ سره د آسونواو ګاډۍ وانانو، کشتۍ سره د کشتۍ وانانو هم وو - د خدمت لپاره به یې غلامان، وینځې او خپلې میرمنې ساتلې.

داسې عادت، رواج او دود شوی وُ چې د یو انسان د مرګ سره به بې شماره مال، دولت، څاروي، کشتۍ، او بې شماره انسانان یو ځای قبر ته ننباسل کېدل او بیا به په ټولو پسې په ژوندانه د لوی قبر خوله بندیدله، نو هغوی به په څه حالت کې د سا بندیدلو څخه مړه کېدل، د فرعونیانو ځینې مړي اوس هم په لندن او نورو موزیمونو کې ساتل شویدي.

د فرعونیانو دوره چې ختمه شوه، د هغوی څخه وروسته چې څومره حکومتونه راغلل او راځي هغوی ټولو د فرعونیانو هدیرې او قبرونه ولټول او دا لټون لاهم روان دی چې په ځینې سیمو کې دا کار ناشونې بریښیده او بریښي.

مصر پخپل تاریخ کې ډېر پادشاهان لیدلي دي، هر یو قبر لټولی چې څه پلاس ورغلي هغه یې لوټ کړي. تر ټولو زیاته برخه انګریزانو ته پلاس ورغله ځکه چې هلته د هغوی خپل حکومت او نظام وه. نوي وسایلو پدې کار کې د انګریزانو هم سره ډېره مرسته وکړه، اوس هم ویل کیږي چې د مصر خاوره د فرعونیانو د خزانو څخه ډکه ده، که د مصر تاریخ ته په غور سره وکتل شي نو هلته داسې خطرناکې پېښې شوي چې د انسان غوني پرې زیږیږي.

د صلیبیانو څخه کسان پخپل پروګرام د فرعونیانو قبرونو ته ورسیدل، هغې ته ننوتل خو بیا معلومه نشوه چې کوم لوري ته غیب شول. کوم چې ژوندي راووتل، هغوی د نورو خلکو لپاره د عبرت درس وګرځیده. نن هم د ځینو خلکو سره دا عقیده ده چې فرعونیان خدایان ندي خو د هغوی سره د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرګ څخه وروسته هم داسې څواک شته چې څوک هلته ورنږدې شي نو سخته سزا ورکوي، پدې څکه خلک عقیده ساتي چې هر پادشاه د فرعونیانو د خزانې هیله او قصد کړي او هغې ته یې لاس اچولی د هغه پادشاهي او حکومت ختم شوی څیني خلک بیا دا د فرعونیانو سپره توب او نحوست ګڼي.

د سلطان صلاح الدین ایوبي څخه مخکې صلیبیانو ته څرګنده وه چې مصر د فرعوني خزانو خاوره او مرکز دی، په همدې خاطر هغوی د مصر په خاوره خپل حکومت جوړول غوښتل، کله چې هغوی پدې پوه شول چې سلطان صلاح الدین ایوبي ته ماتې ورکول آسان کار ندی نو دا پریکړه یې وکړه چې پخپله د مصریانو پلاس دا خزانې راوباسي او بیا هغه د مسلمانانو په خلاف پکار واچوي. هغوی ته دا معلومات شوي و چې د مصر د حکومت په پخوانیو کاغذونو او پاڼو کې داسې نقشې او اسناد شته چې په هغو کې د فرعوني خزانې معلومات او ځایونه په ګوته شویدي هغه کاغذونو او اسنادو ته ځان رسول څه اسانه کار نه و، صلیبیانو تکړه او هوښیار جاسوسان مصر ته استولي وه چې هغوی د کاغذونو ځایونه په ګوته کړي، او بیا د هغې د تښتولو پلان جوړ کړي.

هغه وخت چې سلطان صلاح الدین ایوبي د شوبک او کرک په جګړو کې بوخت و نو د صلیبیانو د جاسوسي اداري مشر هرمن پدې بریالي شو چې د قاهرې یو چارواکی احمر درویش خپل ملګری او پلوی وګرځوي.

احمر درویش سوډاني وه او د هغه په خلاف هیڅ ډول شک او شکایت نه و چې هغه غدار یا خائن دی، سلطان صلاح الدین ایوبي په هغه باور او اعتماد لرلو، هغه د سلطان صلاح الدین ایوبي سره په بې شمیره جګړو کې برخه اخیستې او نوم یې پیدا کړی و.

وروسته څرګنده شوه چې دا د یوې صلیبي نجلۍ میریا ایستینا کمال وه چې هغه د احمر درویش په دماغو کې د سوډان د خاورې محبت، د سلطان صلاح الدین ایوبي مخالفت او د مصر سوډان په پوله د یو ازاد حکومت

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیشه پیدا کړه، هغه پخپله مسلمان وُ خو صلیبیانو د هغه په دماغ کې دا خبره اچولې وه چې هغه لومړی سوډانی او بیا مسلمان دی. هغه وخت چې نورالدین زنګي د کرک کلا نیولې وه، احمر درویش د صلیبي جاسوسانو سره څو ځلې لیده کاته کړي وه، هغه په دومره پټه توګه لیده کاته کول چې هیچاته هم څرګنده نه وه چې هغه ګوندي د دښمن سره اړیکي لري. هغه په دفترونو کې دومره اثر پیدا کړ چې پخوانی اسنادو او کاغذونو ته ورسیده، هغه چې کوم کاغذونه راپټ کړل په هغې کې څو کرښې او لیکې موجودې وې، هغه نقشې یوازې کاغذونه نه بلکې د کاغذ او ټوکر ټخه جوړه شوي وې په هغې کې کرښې، لیکنې او څه یاداشتونه وه چې لوستل یې شونې نه وه، هغه کاغذونه او اسناد بل چاته ښودل کیدل هم نه ځکه چې د رسوا کیدو امکان یې زیات وه. څه وخت وروسته د هغې لیکنو څخه مطلب واخیستل شو او دا څرګنده شوه چې د قاهرې څخه لرې یوه غرنۍ سیمه ده چې هلته ځناور هم نه ځي‌خو په هغه ځای کې د کوم فرعون قبر شته دی .

دا هم څرګندنه وه چې دا لیکنه سمه او صحیح ده او که هسې کرښې ښکل شویدي. پدې کاغذونو کې څه تصویرونه هم ښکل شوي وه چې د هغو څخه ټوله کیسه څرګندیدله .

احمر د خپل قسمت ازمیلو نیت او قصد کړی وُ، د دې فرعون نوم دویم ریمینس وه، صلیبیانو د دې هدیرې د کیندلو لپاره څو تکړه او هوښیار جاسوسان قاهرې ته استولي وه، د دې ګروپ مشر ایتالوی مارکوني وُ چې په ګرځندوی کې یې پوره تجربه لرله، احمر درویش دې جاسوسانو ته داسې کې نوکران کړي وه، د دې په بدله کې دا پریکړه شوې وه چې د خزانې څخه چې څه پلاس راځي هغه به د احمر درویش په کور کې زیرمه کیږي. هغه به د سلطان صلاح الدین ایوبي په خلاف استعمالیږي، فدایانو ته به ښه پریمانه مال ورکول کیږي کله چې سلطان صلاح الدین ایوبي ووژل شي او مصر ونیول شي نو هغه به یو ازاد حکومت جوړ شي، چې څه برخه به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر او څه برخه به د سوډان وي، که پدې وخت کې سلطان صلاح الدين ايوبي په صليبيانو بريد وکړي نو بايد احمر درويش خپل اړوند پوځ د سلطان صلاح الدين ايوبي په خلاف استعمال کړي.

د احمر درويش دماغ د دومره لويې خزانې په حرص کې راګير شوی و، هغه مارکوني د خپلو دوه جاسوس نوکرانو سره د خزانې په لټون پسې د غرونو سيمې ته واستول. د جاسوس پوسيله يې هرمن ته هم خبر استولی وه چې کار پيل شويدی.

هرمن د صليبيانو په کانفرانس کې چارواکو ته ويلې وه که دا خزانه راپيدا شوه نو هغه مال او دولت به د مسلمانانو په خلاف پکار اچول کيږي چې پدې باندې به د مصريانو ريښې د مصريانو پوسيله وچې شي.

د ۱۱۷۴ ميلادي کال آخري درې مياشتې وې، د قاهرې څخه اتلس ميله لرې يو ځای درې اوښان ولاړ وه چې په هر يو باندې يو يو سړی سپور و، د هغوی ځيرې او مخونه پټ وه، يو سپور د خپلې چپنې څخه تاو شوی کاغذ راوويستلو، هغه يې خلاص کړ او بيا يې خپلو ملګرو ته وويل: ځای همدا دی! د هغه په اشاره ټول روان شول، دوه غونډۍ د ديوالونو په شان يو بل ته مخامخ ولاړې وې چې د دواړو تر منځ د يو اوښ تيريدو لاره وه، درې واړه يو پر بل پسې هغې تنګۍ ته ننوتل، د غونډيو شکل او صورت داسې و لکه چې خونې او ودانۍ خو چتونه يې نه وي، د شګو پدې لوی سمندر کې د غرونو دا لړۍ درې څلور کيلو متره پراخه پرته وه، د دې څخه د باندې غونډۍ او کمرونه وه، د هغوی تر شا د سختې خاورې غونډۍ او بيا وريسې د ماتو ګوډو ديوالونو په شان غونډۍ وې چې په هغې کې ځينې ډېرې ډبلې او ځينې ګردې د ستنو پشان تر زر فټو پورې پورته ختلې وې.

د لمر پريوتو څخه وروسته چې ماښام لا نه و تياره شوی، دا سيمه لکه د پيريانو او جنياتو په شان ښکاريده، دې سيمې ته هيچا د ننوتو کوښښ نه و کړی، چا به د څه لپاره هلته زړه کولو ځکه چې هلته تللو ته هيڅ اړتيا نه وه، د دښتې او بيابانونو مسافرو ته يوازې اوبه پکاريدې، دا لوړ او وچ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونه چې له لرې څخه په ورځ کې د اور د لمبو پشان بریښیدل د اوبو ذ یو څاڅکي شک هم پکې نه لیدل کیده، دا ځای د هیڅ لارې په سر نه ؤ پروت، د ډېر لرې څخه خلکو ته ځرګندیده، خلکو د دې ځای په هکله ډارونکې کیسې اوریدلې، یوه کیسه پکې دا وه چې دا د شیطانانو او بدو روحونو ځای دی، کله چې الله جل جلاله شیطان د آسمان څخه راوشړلو نو په همدې ځای کې راښکته شو، ځرنګه چې پوځې یې اهمیت هم یې نه درلوده نو ځکه پوځیان هم هلته نه ورتلل، پدې سیمه کې پرته د شګو، ډبرو او صحرای ځناورو څخه بل څه نه وه ؟

ښایي په تاریخ کې تر ټولو لومړنی انسانان همدا درې کسان وې چې د دې سیمې ته له بهر څخه راغلي وه. هغوی همدې ځای ته راتلل ځکه چې د دې سیمې نقشه د هغوی سره وه، یوازې یوی کرښې شک پیدا کولو چې هلته یوه ویاله ښکل شوې وه حال دا چې هلته د ویالې هیڅ اثر هم نه ؤ، هلته د ویالې پر ځای یوه ژوره کنده وه چې د هغې پلن والی لس دولس ګزه وه، د هغه ځای شګو داسې ښودله چې هلته په پخوا وختونو کې اوبه وې ، دا ژوره کنده همداسې د نیل دریاب ته رسیدلې وه، اوښ سپرو ته ډاډ ورکړل شو چې د نقشې سره سم زمونږ مقصدی ځای همدا دی .

پدې سپرو کې یو مارکونی ایټالوی نژاد او دوه نور د هغه ملګرې وه چې درې واړه صلیبیان وه، هغوی درې واړه د سلطان صلاح الدین ایوبی یو قوماندان احمر درویش د دویم ریمینس د هدیری راسپړلو لپاره استولې وه، د نقشې سره سم هغوی سم او صحیح ځای ته راغلي وه، اوس خبره دا وه چې هغوی باید د غرونو د لړۍ منځ ته ننوځي چې اصلي ځای همدا دی او که غلط شوی .

مارکونی خپلو ملګرو ته وویل چې فرعون پداسې ځای کې ځانته هیڅکله هم هدیره نه جوړوي، ځکه چې دا ځای خو تیار جهنم دی، احمر او هرمن مونږ هسې په یو امتحان او ازمیښت کې اچولي یو، دوه نور کسان چې مارکونی یې خپل قوماندان بللو هغه ته هیڅ ونه ویل، ځکه چې هغوی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حکم تابع وه، مارکوني د هر تکره صليبي وه، د همت بايللو سړی نه و، همداسې مخ په وړاندې روان و، هغوی چې څومره تلل په هماغه اندازه د ډېرو او کمرونو شکل بدليدلو، هغه کمرونه، ډبرې او غونډۍ رنګارنګ وې ، ځينې سرې، ځينې بادامي او ځينې خړې وې - هلته د تختو څخه جوړ شوې غونډۍ هم وې او نيغ ولاړې هم، ځينې مايلې وې چې شګې ورڅخه لاندې راتوې شوې معلومیدې.

چې کله هغوی ښه وړاندې ولاړل نو لاره بنده شوه، مارکوني ښی لوري ته وکتل نو يوه غونډۍ په منځ کې داسې بيله شوې وه لکه زلزله چې ديوال سره جلا کړی، هغه د درز او بيل شوې ځای څخه وکتل، يوه کوڅه وه چې تر لرې ځای پورې تللې وه، د دې درز څخه د اوښ تيرول ګران وه، مارکوني پخپل اوښ سپور پدې کوڅه کې وررننوت خو دواړه پښې يې د ديوالونو سره لګيدلې، هغه دواړه پښې راټولې کړې او د اوښ په شا کيناستلو، شاتني دواړو سپرو هم همداسې وکړل، د اوښانو بدنونه د ديوالونو سره لګيدل نو خاورې به راتويدې، غونډۍ په دوه برخو ويشل شوې وه او مخ پورته ولاړه وه، او ډېر لرې د دواړو غونډيو څوکې سره نښتې او يو ځای شوې وې. پدې برخه کې تياره وه خو مخکې روښنايي ښکاريده چې د دې ځخه دا هيله پيدا کيده چې کوڅه هلته ختميدونکې ښکاري او بيا به پراخه ميدان وي .

کوڅې اوس د تونل شکل غوره کړی و چې د اوښانو د پښو اواز يو ډول ويرونکی انګازه خپروله، مارکوني همداسې مخ په وړاندې روان و، هلته يوازې همدا يوه لاره وه ځکه نو د لارې د غلطيدو امکان کم و، د روښنايي ښه لږ لږ زياتيده او پراخيده چې کوڅه مخ په ختميدو وه. کله چې هغوی د کوڅې اخرې سر او خولې ته ورسيدل نو اوښ سره د سپرو نشو تيريدای، دری واړه سپاره د اوښانو غاړو ته رامخکې او راښکته شول ځکه چې د اړخونو څخه نشول ښکته کيدای، اوښان په ډېره سختۍ سره راوويستل شول، کله چې وړاندې ولاړل نو د يوې کلا پشان لوړ لوړ ديوالونه يې وليدل دا کلا طبعي وه، غونډۍ تر درې څلور سوه ګزه پورې مايلې وې او بيا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې نيغۍ پورته تللې وې. ځينې لوړې او ځينې د هغې څخه ښکته وې، داسې معلوميده چې دا ځای د هر لوري څخه بند دی، هغوی يوې او بلې خواته وګرځيدل آخر يې داسې يوه لاره پيدا کړه چې پياده پرې تللی شول.

مارکوني اوښان هلته چو کړل او خپله روان شول، غونډۍ راتاو شوې وه، پښې کلکې لګول پکار وه ځکه چې هلته شګې او خاورې وې او د ښويدو امکان يې لاره، هلته لاره نه وه بلکې د تللو لپاره ځای وه، د ځمکې او غونډيو څخه داسې معلوميده چې دلته د پيړيو پيړيو څخه څوک ندي تير شوي. هغوی چې کله وړاندې ولاړل نو غونډۍ ښکته تللې وه او لاندې لوري ته يې بله غونډۍ وه، هغوی خپل قدمونه کلک کلک کيښودل، خو چپ لوري ته ځمکه وار په وار ژوره کيده. دا يوه ډېره ژوره کنده وه، د هغه ځای څخه د ښويدو نتيجه مرګ ؤ، د لارې په خوا کې لوړ غر ؤ چې دوی ورسره په خوا کې روان وه.

دې خطرناک ګړنګ ته چې را ورسيدل نو د مارکوني څخه يې يو ملګري وپوښتل: ايا پدې باور لرې چې د فرعون جنازه او مړی به لدې لارو څخه تير شوی وي؟

مارکوني وويل: احمر درويش همدا لاره راښودلې وه! څومره چې زه په نقشه پوه شوی يم خو د تيريدو لاره همدا ده، د فرعون تابوت خامخا له بلې لارې څخه تللی دی نو هغه لاره بايد مونږ پيدا کړو، هغه به پټه لاره وي چې سيليو، ګرد او دوړو به اوس بنده کړې وي، که هغه لاره پيدا شوه نو مونږ فرعوني هديرې ته رسيدلای شو.

د مارکوني يو ملګري وويل :که ژوندي پاتې شو نو!

مارکوني وويل: زه پدې هکله تاسې ته ډاډ نشم درکولايی! دومره درته ويلی شم که خزانه پيدا شوه نو تاسې دواړه به ښه مالا مال کړم.

وروسته لاره پراخه او ژوره کنده ختمه شوه ، اوس هغوی د داسې غونډيو په منځ کې تلل چې لمنې يې سره نښتې وې خو لږ وړاندې دواړه سره بالکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شوی وه، کله چې هلته ورسیدل نو مخ پورته روان شول چې سل گزه وړاندې ولاړل نو یوه کوځه ورته راغله چې مخ ښکته تللې وه .

هغوی چې ولیدل نو د غرونو څوکې نیغې نیغې پورته تللې وې، ډېر ویرونکې ښکاریدل، هغوی ښکته روان شول، هغوی پدې کوځه کې څو ځلې تاو راتاو شول او بیا یو پراخه ګرد میدان ته ورسیدل، د دې ځای هوا د زغملو نه وه، په غرونو کې یو ډول ځلا معلومیده ځکه چې هلته په خاوره کې بکوم فلز ګډ شوی وه په همدې خاطر ګرمي زیاته وه، هر لوري ته غونډۍ او غرونه وه یوازې څو ګزه ځای هوار معلومیده. هغوی چې څو ګزه مخکې ولاړل نو بیرته له ویرې پښا راغلل، هلته یوه لویه پراخه کنده وه چې شګې پکې ځلیدې. شګه دومره ګرمه وه چې دود ورڅخه پورته کیده او لړزیدلو چې د هغې څخه د کندې ژوروالی نه معلومیدل، د دې طبعي ژورې کندې دواړو خواؤ ته طبعي دیوالونه معلومیده چې نیغ ولاړ وه، دا د شګو او خاورو غونډۍ چې نیغه ولاړه وه، د هغې پلن والی د یو ګز څخه کم ؤ.

ځینې برخې ډېرې نرۍ وې چې تیریدل وربانذې ګران وه، که مارکوني بلې غاړې ته تیریدل غوښتل نو همدا یواځنۍ لاره وه چې د پل صراط پشان وه. د هغې اوږدوالی تر پنځوس ګزو پورې او پلن والی یې تر یو ګز کم وه او لاندې ورڅخه ډېره ژوره ګړنګ وه .

د مارکوني یو ملګري وویل: د دې دیوال په سر د تیریدلو څخه برسیره د ځان وژنې نورې آسانه لارې هم شته !

مارکوني وویل: خزانې په لارو کې پرتې نه وي! مونږ به د همدې لارې څخه بلې غاړې ته ځان رسوؤ.

د مارکوني دویم ملګري وویل:که وښویدو نو جهنم ته به ورسیږو!

مارکوني وویل: ایا مونږ او تاسې په صلیب باندې قسم نه ؤ خوړلی چې د صلیب د عزت ساتلو او د اسلام د بیخ ویستلو لپاره به هر ډول قرباني او سربښندنې ته چمتو کیږو ! ایا د جګړې په میدان کې زمونږ ملګري خپل ځانونه نه قربانوي؟ زه د بې زړه خلکو په خیر احمر درویش ته بیرته ورتللی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغه ته ویلی شم چې، د خو پیړیو په تیریدو سره اوس توللی لاری ګودری بندی شوی، کوم ځای چې ویاله وه اوس هغه کمرونه او ډبری دی، نقشه چې کوم ځای کې کمرونه او ډبری ښکاره کوی هلته اوس هیڅ هم نشته خو زه هم ویریږم ، زه بی زړه توب ښایم ، زه دروغ نه وایم!

زه د خپل زړه په مقابل کې جګړه کوم. زما ویره زیاته نکړی ملګرو! که تاسې زما سره ملګرتیا نکوی نو تاسې د صلیب سره خیانت کوی ، چې د دی سزا به ډیره خطرناکه وي، زه اوس ستاسې څخه مخکې مخکې روان یم، په کوم ځای کې چې د ښویدلو خطر وی هلته لکه د آس په شا چې کینی همداسی کینۍ او مخ په وړاندی حرکت کوی .

***

هلته پلن والی دومره کم و چې تلل وربانـدی شونی نـه وه، مـارکونی کیناسته لکه د آس په شا چې ناست وی، بیا هغه لږ لږ مخ په وړاندی ځان ښویولو، د دیوال پلن والی کم او ګریدلو، مارکونی لاندی وښویده، د هغه پسی یې دویم ملګری هم لاندی راښکته شو، ناڅاپی د دریم ملګری خطرناک او ډارونکی اواز راغی، مارکونی ما ونیسه! خو هغه ته هیڅوک ونه رسیدل، هغه یو لوری ته ځوړند شوی و، د تکیا د نشتوالی په سبب هغه لاندی پریوت، د هغه چیغی اوریدل کیدی چې وار په وار لری کیدی، بیا یو ډب غونډی واوریدل شو او چیغی بندی شوی .

نتیجه څرګنده وه، مارکونی لاندی وکتل خو هیڅ ورته نه ښکاریدل، د مړ کیدونکی صلیبی اوازونه اوس هم په هغه کمرونو کې انګازه کیدل.

دویم ملګری یې وویل : زه پداسې مرګ ځان وژل نه غواړم .

مارکونی هغه ډاډه کړ او مخ په وړاندی ولاړل، دیوال مخ پورته جګیده، مارکونی په ناسته ناسته ښویده، د ژړا اوازونه هلته اوریدل کیدل، د لویدلی او مړه شوی ملګری چیغی هم د کمرونو او غرونو په منځ کې داسې زمزمه کیدی لکه چې د مرګ سوری په دوی هم راخپروی، لږ وروسته دیوال بیا پلن شو، مارکونی شاته د خپل ملګری لاس ونیوه ، د دی څخه مخکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی نور داده تللی شول خو د هوا څپې دومره تیزې وې چې خان کنټرولو پکې ګران وه.

هغوی په قطاره روان وه تر دې چې دیوال ختم شو. مخکې ډېرې او کمرونه سخت وه، د دوه کمرونو تر منځ تنګه لاره وه چې دواړه پکې ورننوتل، د مارکوني څخه خپل ملګري وپوښتل: جیفر بیا هیڅکله لیدلی نشو هغه به ضرور مړ شوی وي؟

مارکوني هغه ته وکتل، آفسوس یې وکړ او بیا یې سر وښورولو چې نه! د مارکوني په سترګو کې اوښکې ډنډ شوې، هغه د څه ویلو څخه پرته د خپل ملګري په اوږه لاس وټپولو او مخ په وړاندې روان شول، دا هم یوه کوڅه وه چې لږ لږ پراخیدله مارکوني خپل ملګري ته وویل: مونږ نیک مرغه یو، هر څیرې چې ځو یوه لاره مخې ته راځي که ډېرې لارې وايي نو بیا د غلطیدو امکان زیات وه، دا کوڅه هم ختمه شوه، مخکې ځای پراخیده او ډېر زیات پراخه شو، څمکه نوره پورته ختلې وه، هوا تر اوسه پورې تیزه چلیده، مارکوني پدې نه پوهیده چې دوی دې خطرناکې سیمې ته څومره ننوتي دي، هغه دومره پوهیدلوچې د نورې دنیا سره د ده اړیکې شلیدلې دي، هغه د صلیب لپاره لیوني شوی وه، د فرعون د خزانې څخه د هغه یواځنی مقصد دا ؤ چې پدې دولت باندې مسلمانان واخلي او اسلامي هیواد پرې تباه او برباد کړي، په ټوله نړۍ باندې د صلیب حکومت او واکمنې راشي -

هغه د خپل ویریدلي ملګري سره مخ په وړاندې روان ؤ، د هوا څپې له هماغه لورې څخه راتللې، د غرونو څوکې یو له بل څخه لرې کیدې او اسمان څرګندیده، هغوی همداسې پورته روان وه، هغه ودریده او بیا یې خپل ملګري ته وویل: په هوا کې چې کوم بوی دی هغه د دښتې او صحرا نه ښکاري!

ملګري یې مارکوني ته وویل: ستا دماغ خراب شویدی! په دښته کې چې د دښتې او صحرا بوی نه وي نو د څه وي؟ ته ایتالوی یې شاید تا به د خپل کور بوی حس کړی وي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی په بل فکر کې وُ، هغه هوا بوی کوله! هغه خپل ملګری ته وویل: ته رېښتیا وایې، شاید دښتې زما دماغ خراب کړی وي، دلته اوبه نشته، زه دلته د شین چمن، د خرما د ونو او اوبو بوی حس کوم، زه د داسې بوی سره بالکل بلد او اشنا یم! دا زما تجربه ده، داسې ښکاري چې ماته د خپلې شامې حس دوکه راکوي، دلته د اوبو یو څاڅکی هم پیدا کیدایې نشي.

ملګري یې لاس ونیوه او بیا یې ورته وویل: مارکونی! زه هم یو بوی حس کوم، د مرګ بوی، ماته مرګ نژدې کیدونکی ښکاري، راځه چې په کومه لاره راغلي یو په هماغه لاره بیرته ولاړ شو! که ته دا فکر کوې چې زه ډارن او ویریدونکی یم نو ما د جګړې میدان ته ولیږه، د سل مسلمانانو د وژلو څخه مخکې نه مړ کیږم.

مارکونی زیاتې خبرې کوونکی سړی نه وُ، هغه د خپل ملګری په اوږه لاس کیښوده او ویې ویل: مونږ سل مسلمانان نه بلکې په زرګونو مسلمانان وژنو خو خپله به ژوندي پاتې وُ.

هغه خپل ملګری له ځان سره یو ځای کړ او بیا مخ پورته روان شول، څمکه په قلاره قلاره پورته کیدله، لمر سترګه وړاندې تللې وه، سوری اوږده شوی وه، هغوی ډېر زیات ستړي شوي وه، هغوی همداسې مخ په وړاندې تلل چې بلاخره لوړې څوکې ته ورسیدل، شګو د هغوی سترګې پټې کړې وې، مارکونی خپلې سترګې ومښلې او بیا یې ولیدل، مخکې لاره ښکته شوې وه او کوچنۍ غونډیانې وې.

هغه خپل ملګری ته اواز وکړ او کیناسته، بیا یې وویل: که ته د شګلنې دښتې په اړه څه معلومات لرې نو تاته به څرګنده وي چې په دښته کې سراب معلومیږي، مخامخ وګوره چې دلته خو سراب نه ښکاري؟

د هغه ملګری وکتل، سترګې یې پټې کړې، بیا یې خلاصې کړې او په غورسره یې وکتل، ویې ویل: دا سراب نشي کیدایې! هغه رېښتیا هم سراب نه وُ، هغوی د څو خرماوُ سرونه او څوکې ولیدې، پاڼې یې شنې وې.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمر سترګه د غرونو سرونه ته نژدې شوه، د مارکوني نفس وسوځیده، د هغه ملګرې خپلې پښې په ځان پسې رابښکولې، مارکوني یو دم په شا را روان شو لکه یو ډارونکې شی یې چې لیدلی وي، ملګرې یې ورسره ونښتلو او په حیرانتیا سره یې ورته لیدل .

***

هغوی پخپلو سترګو باور نشو کولایې، هلته یې یو لوی او پراخه میدان ولیده چې یو میل یې پلن والی وُ، د هغې شا او خوا طبعي دیوالونه وه، دا میدان تک شین وه چې لوړ او ژور وُ، هلته د خرماؤ ډېرې ونې او اوبو ښه پریماني وی ، پدې جهنم کې دا شین ځای غولوونکی معلومیده.

د همدې برخې او سیمې بوی مارکوني حس کړی وُ، مارکوني ته د دې ځخه وړاندې داسې غونډې ځرګندیدې چې د ډبرینو تختو ځخه جوړې شوې وې چې تور رنګ یې درلوده، د لرې ځخه دا غرونه نه ښکاریدل او د شنې سیمې خو چا تصور هم نشو کولایې.

مارکوني سمدستې کیناسته او خپل ملګرې یې هم کینولو، هغه حیرانوونکې شیان ولیدل، دا دوه انسانان وه چې په لاندې میدان کې پدې لورې را روان وه، هغوی بالکل لوڅ او لغړه وه، د هغوی رنګونه بادامي وه، بل لورې نه یوه ښځه راپیدا شوه چې مخلف لور ته روانه وه، هغه هم لوڅه او لغړه ، د هغې ویښتان خپاره او تر ملا پورې رسیدل، د شکل او صورت ځخه دا انسانان وحشي او ځنګلي نه معلومیدل .

مارکوني خپل ملګرې ته وویل : دا بد روحونه دي! دا انسانان نشي کیدای !

ملګرې یې وویل :مارکوني! راځه چې د دې ځای ځخه وتښتو، دوی مونږ ژوندي نه پریږدي!

مارکوني سره لدې چې هغوی یې بد روحونه بلل خو بیا یې هم ویل چې کیدایې شي انسانان وي، هغه دا خبره باورې کوله چې ایا دا انسانان دي کنه؟

مارکوني دري ماشومان ترسترګوشول چې یو په بل پسې یې منډې وهلې نو د هغوی د حرکتونو ځخه داسې ځرګندیدله چې انسانان دي، نو خپل

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرې ته یې وویل : دا انسانان دې ځکه زمونږ په شان په ځمکه روان دي ، مارکوني ځملاست او په سینه هغې لورې ته ورو ښویده، د هغه ملګرې هم ورسره ځملاسته، هغوی چې له کوم لوري کتل هغه دیوال عمودي نه بلکې مایل غوندې و، د مارکوني ملګرې د مخکې کیدو کوښښ کاوه چې یو دم وښویده او ښکته ولویده، د هغه ځای ځخه بیرته راپورته کیدل شوني نه وه، مارکوني شاته وښویده او د داسې غونډۍ شاته پټ شو چې لاندې یې ښه لیدلی شول .

صلیبي چې کوم ځای ته لویدلی وه هغه څه دیرش څلویښت ګزه لاندې وه چې مایل او خو هغه میلان وه کنده نه وه، مارکوني خپل ملګرې لیدلو چې د راختلو کوښښ کوي خو مارکوني د هغه سره هیڅ ډول مرسته نشوه کولای .

هغه دوه لغړ انسانان چې دې لورې ته را روان وه اوس را په منډه شول، مارکوني هغوی دواړه په منډه باندې ولیدل، ملګرې یې هغوی نه لیدل، مارکوني هغه ته اواز نشو کولایې ځکه هغه نه غوښتل خپل ځان رسوا کړي. لغړو انسانانو د مارکوني ملګرې د شا له لورې کلک ونیولو، د هغه سره توره او یو خنجر و خو د هغې د راویستلو وخت ورته پیدا نشو، هغوی راچپه کړ، هغه ښځه چې بل لوري ته تلله هغې هم رامنډه کړه، ماشومان هم را ورسیدل، هغوی پخپله ژبه چاته اوازونه وکړل، د نامعلوم ځای ځخه لس دولس لغړ انسانان راپه منډه شول ، یو د مارکوني د ملګرې ځخه توره واخیستله او د هغه غاړه یې پرې کړه، ټول لغړ انسانان په ګډا او نڅا شول، هغوی هم خندل او هم یې څه زمزمه کول، پدې وخت کې یو بوډا سړی راپیدا شو، د هغه سره د خپل قد په اندازه امساء وه، کله چې نورو هغه ولیده ټول یو نورې ته شول دا بوډا هم لغړ و، د هغه د امساء په څوکه باندې د دوه مارانو سرونه جوړ شوي وه، دا د فرعونیانو ځانګړې نښانې وه، بوډا د مارکوني د ملګرې په بدن لاس کیښوده، هغه اوس نه ریدلو، ځکه مړ شوی و.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا خپل یو لاس په هوا کې پورته کړ او څه یې وویل، د دې سره تول کسان چې هلته راټول شوي وه په سجده پریوتل، بوډا لا هماغسې څه ویل هغه بیا لاس پورته کړ نو ټول د سجدې څخه راپورته شول او ودریدل .
هغې خلکو بوډا ته اشاره وکړه چې دا د دې ځای څخه رانښویدلی دی بیا یې مړی پورته کړ او ولاړل .
مارکونی پدې وپریده چې دا خلک پورته رانشي او زما د نیولو کوښښ ونکړي، بیا نو لمر سترګه پریوتله.
مارکونی مړګ ومنلو او دا پریکړه یې وکړه چې د دې خلکو راز معلوم کړي ، څو ساعته وروسته هغه په یو لاس کې توره او په بل لاس کې خنجر روان شو هغه همداسې په پورته او لوړه برخه په هغه لورې روان وه په کوم لوري یې چې د هغه د ملګري مړی وړلو، هلته پاس هیڅ خبره هم نه وه، هر لوری ته ویرونکی چوپتیا وه، هغه ښی، چپ او شاته کتل او مخ په وړاندې روان ؤ، هغه خپ خپ اوازونه واوریدل، چې کله هغه اوازونه پورته شول نو ترانې او نغمې زمزمه کیدې.
مارکونی د اوازونو په لوری ورغی نو هلته یې بل شان حالت ولیده .
هلته یو لوی شین چمن وه چې مشعلونه او رڼاګانی بلې وې، په هغې کې نژدې شل، پنځه ویشت نارینه، ښځې او ماشومان په قلاره قلاره نڅیدل او نغمې یې ویلې، د هغوی په منځ کې ډېر زیات اور لمبې وهلې، د دې اور په خوا کې د یو انسان مړی د ځمکې سره موازي ځوړند شوی ؤ چې هغه یې اور ته د کباب کولو لپاره تاؤلو، دا مړی د مارکونی ملګری ؤ چې هغوانسانانو کبابولو، مارکونی دی زړه بوګنوونکی حالت ته همداسې حیران حیران کتل، بیا هغه ولیدل چې بوډا سړی د کباب شوی مړی څخه غوښه راپری کړه او په نورو خلکو یې وویشله .
د دې بوګنوونکی حالت تر لیدلو وروسته د مارکونی زړه مات شو او بیرته هغه لوری ته وګرځیده د کوم لوری چې راغلی ؤ. هغه ته اوس لاره معلومه وه خو په احتیاط سره روان ؤ، هغه بیا هماغه دیوال ته ورسیده چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تصور څخه د زیات کندی په غاړه ولاړ وُ په کوم کې چې د هغه یو ملګری مخکې لویدلی وُ، کله چې هغه د خپل ملګری د لویدلو ځای ته راورسید نو لاندی یې د غوریدلو اواز واوریده. هغه پدی پوه شو چې لیوان او ځناور د هغه د ملګری مړی خوری، د هغه بل ملګری انسانانو وخوړ، اوس هوا تیزه نه وه، هغه په ښویدو، ښویدو مخکې ولاړ او له دیوال څخه تیر شو، د شپې په اخری برخه کې هغه ځای ته ورسیده چیری چې د هغوی دری واړه اوښان ولاړ وه، هغه دومره هم ونکړل چې اوبه یې څښلی وایی، سمدستی په یو اوښ سپور شو او دوه نور اوښان یې د ځان سره روان کړل.

***

سبا ماښام مارکونی د یو لوی سوداګر په شکل په قاهره کې د احمر درویش کورته ننوت، احمر چې کله هغه ولیده نو پوښتنه یې ځینی وکړه؟ ته یوازی راغلی دوه نور ملګری دی څه شول؟

مارکونی د ځواب پر ځای په قلاره کیناسته، د هغه حواس پر ځای نه وه، هغه احمر درویش په خپل وړاندی کینولو، بیا یې ورته ټوله کیسه ټکی په ټکي وکړه، احمر د مارکونی په دوه ملګرو هیڅ افسوس او غم ونکړ، کله چې هغه دا واوریدل چې یو ملګری سړی خورو وخوړلو نو هغه د خوشحالی څخه په ګډا شواو وی پوښتل: ایا تا پخپله ولیدل چې د هغوی په بدن جامی نه وی اود بوډا په امساء باندی د دوه مارانو سرونه جوړ شوی وه؟

ایا تا ښه په غور سره وکتل چې هغوی زمونږ د یو کس غوښه وخوړله؟

مارکونی وویل: زه د خوب خبری نه درته کوم! په ما چې څه تیر شوی هغه درته بیانوم او ته راته خاندی!

احمر درویش راپورته شو او د ډیری خوشحالۍ څخه یې د مارکونی په اوږه لاس کیښوده، هغه یې وښوراوه او بیا یې وویل: نقشی همدا بیانوی کوم چې ته بیانوی!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا راز پيدا کړي مارکوني! همدا خلک دي چې زه ورپسې لوغړن وم، دا قوم او اولس له پيړيو څخه همدلته پراته دي، د هغوی په خيال کې به هم دا نه ګرځيدل چې دوی به يو وخت د انسان غوښې خوړلو ته هم اړ شي .

ته دا ليکنې نشي لوستلی، ما لوستي دي ، وايي چې د خزانو ساتنه ماران کوي، خو زما د هديرې ساتنه به انسانان کوي چې د پيړيو څخه وروسته به ځناور او ځيرونکي وګرځي .

زما د هديرې سيمې ته چې هر څوک ننوځي هغه به د همدې ساتوونکو انسانانو لخوا څخه خوړل کيږي، د وخت په تيريدو به هغوی لوڅ او لغړ شي، خو کوم ځای چې ما خوښکړی هغه به يې سترونه پټوي- د باندې انسانان به د هغوی ښځې نشي ليدلايي، څوک چې ورته وګوري هغه به ژوندی نه خلاصيږي .

مارکوني ووېل : زه خو ژوندی راغلی يم!

احمر درويش ووېل: ددې په خاطر چې ته لاندې نه وې تللی! تا چې هلته د تورو تختو غرونه ليدلي په همدې ځای کې د فرعون مړي او خزانه ځای پر ځای شويده، او دا لغړ انسانان د فرعون له وخت څخه د دې ځای پيره او ساتنه کوي! هغوی پيدا کيږي او مړه کيږي، د اولس پيړيو څخه دوی همدلته اوسيږي، زه پدې نه پوهيږم چې دوی څه ډول ژوندي پاتې کيږي، شايد هغوی به د دښتې او ځيرونکو ځناورو په شان د انسانانو ښکار کوي او بيا به يې خوري؟ هلته اوبه زياتې دي ، خرماګانې ښې پريمانه شته، د هغوی ژوندي پاتې کيدل حيرانوونکي ندي! هغوی اوس هم فرعونيان خپل خدايان ګڼي، که د هغوی عقيده بدله شوې وای نو هلته بيا نه پاتې کيدل ... ايا تا د هغوی سره کومه وسله وليدله؟

مارکوني ووېل : ما هيڅ ورسره ونه ليدل! د شپې چې کله هغوی سره يو ځای شول نو پنځه ويشت کسان برابريدل .

احمر درويش ووېل :د دې څخه هغوی زيات نشي کيدايي!

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی وویل: هوا ما د هغوی سره دوه اوښان هم ولیدل، کیدای شي چې ډېر به وي خو ما ورسره یوازې دوه ولیدل .

احمر درویش وویل: نو بیا هغوی حتمًا د باندي هم راوځي! هغوی خامخا د باندي راوځي، هغوی به د مسافرانو د نیولو او ښکار کولو لپاره راوځي!

مارکوني! هلته کومه نیغه او هواره لاره شته چې هغوی پرې راوځي او واوره بیا بیرته ځي ، دا به د غرونو پټه لاره وي ، ما چې تاته کومه لاره وښودله، هغه د تللو راتللو لاره نده، هلته کومه روغه او آسانه لاره شته چې د دې سړي خورر ځخه معلومیدای شي - ما د دې لپاره لاره او چل برابر کړیدی، لاره دا ده چې هلته برید او حمله وشي، د هغه کمر ځخه باید څو کسان ښکته واچوو او قرباني ورکړو! ایا د دې کسانو د وژلو او ژوندي نیولو لپاره ستا څومره کسان پکاریږي؟ تر ټولو لږ کسان ووایه! ته به د هغوی لارښود وی !

مارکوني وویل : زه به پلان باندي پوه شوم! یو پلان زما په ذهن کې هم شته! مونږ هغوی وژلي شو، دوه، دری یکی ژوندي نیولی هم شو، خو زه تاته دا نشم ویلی چې مونږ ته به هغوی هر ډول راز ووایي، هغوی چې د خپلې قبیلې مړی وګوری نو مرګ ته به تیار شي او راز به ونه وایي، زه داسې چل جوړوم چې د هغوی دوه دری کسان وتښتي او مونږ د هغوی پسې شو، پدې توګه به لاره معلومه کړو .

احمر درویش وویل : ته ډېر هوښیار یې مارکوني! ووایه څومره کسان درکړم! .

مارکوني وویل: پنځوس! خو زیات کسان به زه پخپله خوښوم، زه به هغوی لټوم، خو د کار پیل کولو ځخه مخکې زه خپل شرایط درته وړاندي کوم !

احمر درویش وویل : تاته به د خپلې خوښې سره سم بدله او انعام درکول کیږي!

مارکوني وویل: دومره خطرناک کار زما په مسئولیت او وظیفه کې داخل ندی، زه جاسوس او ورانکاری یم، زه یې د خزانې د لټون لپاره نه یم را استولی، دا ستا شخصي کار دی ، زه بدل او انعام نه غواړم، زه برخه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصه غواړم، که دا پلان کامياب شي نو ته به د يو ازاد حکومت مشر او واکمن شي او زه به همداسي جاسوس پاتې وم.

احمر درويش ووېل: دا پلان او دا کار شخصي ندی مارکونی! دا د مصر، صليب او سوډان د واکمنۍ پلان دی.

مارکونی پخپله خبره کلک ولاړ و، احمر درويش ته ښه څرګنده شوه چې هغه پدې پوهيده چې پرته له مارکونی څخه بل څوک د فرعون خزانې ته نشي رسېدای، د هغه د غوښتنې د پوره کېدو څخه پرته بله چاره نه وه،

مارکونی بيا ووېل: زه پدې نه پوهيږم چې په دښته او بيابان کې به څومره ورځې پاتې کيږم نو زه خراب خوراک ښه نشم کولی، ماته دوه دری اوښان زيات راکړی چې هلته يې کباب کوو او خورو يې او هم به قدومی نڅا کوونکی زمونږ سره ملګرتيا کوي.

احمر درويش په حيرانتيا سره ووېل: قدومی! دومره نازکه او نازولې نڅا کوونکې پداسې خطرناک کار کې ستا سره وليږم؟ هغه به داسې ځای ته د تللو لپاره د لاسه او راضي نشي؟

مارکونی ووېل : هغې ته زيات شي ومنی حتماً را سره ځي زه به د هغې لپاره داسې شرايط برابر کړم چې هيڅ فکر ونکړی چې مونږ په دښته او خطرناک کار کې بوخت يو، زه د هغې د قدر او قيمت څخه خبر يم.

مونږ د هغه وخت حالات بيانوو چې کله به پوځی مشرانو ، شتمنو او مالدارو خلکو له ځان سره ښکلې محبوبې او ګرانې ميرمنې په سفر کې ملګرې کولې او که ميرمن به يې خوښه نه وه نو يوه نڅا کوونکې به يې له ځان سره ملګرې کوله.

په هغه وخت کې حسينو او ښايسته ښځو د سرو زرو څخه هم زيات قيمت او ارزښت لرلو- په همدې خاطر يهوديانو او صليبيانو د اسلامي امت د ختمولو لپاره د ښځو او شرابو څخه کار اخيستلو.

د مارکونی دا غوښتنه چې هغه به له ځان سره يوه سنډر غاړې او نڅا کوونکې ملګرې کوي څه حيرانوونکې غوښتنه نه وه خو دا چې قدومی به د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

خان سره کوي حیرانوونکي بریښېده، څکه قدومي یوه ځوانه نڅا کوونکې وه چې یوازې شتمنو او مالدارو خلکو ته ورتلله، هغه د سوډان اوسېدونکې او د مسلماني کورنۍ څخه وه، هغه ښایسته او ښکلې وه خو د هغې ناز، نخرې او اداګانې داسې وې چې غټ غټ خلک به یې د خپل تاثیر لاندې راوستل.

دا په تصور کې هم نه راتلله چې د قدومي غوندې نازکه نڅاکوونکې به د مارکوني سره پدې مرګوني او خطرناک صحرایي سفر کې ملګرتیا وکړي، مارکوني د قدومي څخه پرته تللو ته نه چمتو کېدو، احمر درویش بلاخره اړ شو او ژمنه یې وکړه چې قدومي به ورسره ملګرې کوي.

په هماغه ورځ د پنځوسو کسانو لټول پیل شو، په قاهره کې د صلیبي جاسوسانو او ورانکارو کمی نه ؤ، مارکوني همدا ورانکاري صلیبیان له ځان سره ملګري کول، څکه چې هغه یې باوري ملګري وه احمر درویش هم غوښتل چې همدا کسان له ځان سره بوځي که څه هغه هم یوه ورانکاري ډله جوړه کړې وه.

احمر درویش خپل ایمان پلورلی ؤ او هغه کسان یې هم ایمان پلورني ته برابر کړي وه، دوی ټول د صلاح الدین دښمنان ګرځېدلي او د حسن بن صباح د فدایانو سره یې ناسته پاسته وه.

مارکوني خپله د احمر درویش غوښتنه قدومي ته وړاندې کړه، هغه څه عادي سړی نه ؤ بلکې عسکري او پوځي چارواکی وه، قدومي د احمر درویش تر اثر لاندې وه، هغې زړه نازړه هو وکړه خو چې کله ورته مارکوني د خزانې خبرې وکړې نو هغه سمدستي تللو ته چمتو او تیاره شوه.

مارکوني ډېر هوښیار، تجربه کاراو چالاک جاسوس او سیلانی ؤ، هغه د قدومي څخه د مصر مشهوره پخوانۍ ملکه قلوپطره جوړه کړه، هغې خپل څه احساس او جذبه نلرله، بلکې هغې د خپل ښایست، ځوانۍ، نڅا او سرو زرو سره مینه او محبت درلوده، قدومي د هغو ښځو له ډلې څخه وه چې فکر یې کاوه ځواني او ښایست تل پاتې شي دي، مارکوني قدومي ته ونه ویل چې پدې خزانه به څه کېږي؟

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنځوس کسانو لټون پیل شو چې پدې کار کې پنځلس شل ورځې تیرې شوې، پدې کسانو کې زیات صلیبي ورانکاري وه خو څو په کې ایمان پلورونکي مسلمانان هم وه. ټول په اوښانو سپاره شول خو یو ځای ونه وتل بلکې درې، درې، څلور، څلور ولاړل چې ټول د مسافرو او سوداګرو په شکل ښکاریدل.

قدومي د یوې پردې لرونکي میرمنې په توګه روانه شوه، مارکوني د هغې خاوند وګرځیده، د هغوی سره دوه نور کسان ملګري شول چې هغه د ساتونکو په حیث ورسره ملګري وه، پدې دوه کسانو کې یو صلیبي او بل مسلمان وه چې اسماعیل نومیده، اسماعیل د احمر درویش نژدې او باوري سړی ؤ، هغه د خپل ځان په خاطر او د مال په خاطر هر ډول ګناه او جرم ته بډې راوهلې، هغه د کرایي قاتلانو له ډلې څخه ؤ، په ټولنه کې د هغه هیڅ حیثیت او عزت نه ؤ خو د عزت خلکو هغه ته سلامونه کول، مارکوني هم هغه ښه پیژندلو، په هغه یې پوره باور کاوه، دوی ټول د جلا جلا لارو څخه روان شوي وه، هغوی ته اتلس میله لرې هغه ځای په ګوته شوی وه چې هلته به ټول سره راټولیدل، د هغوی سره توري، لیندۍ او غشي هم وه، پړې او د کیندلو سامان هم ورسره ؤ.

د ټولو څخه د مخه مارکوني، قدومي ، اسماعیل او د هغه صلیبي انډیوال خپل ټاکلي شوي ځای ته ورسیدل.

مارکوني هغوی د غرونو منځ ته بوتلل، لمر پریوتی ؤ، هغوی سمدستي خیمې ولګولې، په همدې شپه د هغوی نور ملګري هم راورسیدل اسماعیل قدومي پیژندله خو قدومي هغه نه پیژندلو.

***

یو محاذ هغه وه چې په هغې کې سلطان نورالدین زنګي جنګیدلو، هغه د کرک کلا نیولې او شا خوا سیمې یې تر خپل واک او کنټرول لاندې راوستې وې، هغه څو ګروپونه جوړ کړي وه چې لرې لرې یې ګزمې کولې تر څو صلیبیان ناڅاپي برید ونکړي، دې ګروپونو به د صلیبیانو سره جګړې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتل چې د سیمې واک
کولی، نورالدین زنګي د کرک تر فتحې وروسته غوښتل چې د سیمې واک
او اختیار د صلاح الدین ایوبي پوځ ته وسپاري، هغه په همدې هیله په
کرک کې شپې ورځې تیرولې چې صلاح الدین ایوبي راشي او واک پلاس
کې واخلي خو صلاح الدین ایوبي په بل محاذ کې جنګیده کوم چې صلیبي
ورانکارو او غدارانو په مصر او قاهره کې خلاص کړي وُ، دا محاذ او
میدان ډېر خطرناک وُ، صلاح الدین ایوبي پدې پټ میدان کې هم د
جنګیدلو استعداد او اهلیت درلود، هغه پدې میدان کې ښه جنګیده او
بریالی هم وُ خو د نوي خلاص شوي محاذ څخه نه وُ خبر کوم چې احمر
درویش، قدومي او مارکوني جوړ کړي وُ.

د ماښام خوراک او څښاک څخه وروسته سلطان صلاح الدین ایوبي هغه
سالون ته ولاړ په کوم کې به چې هغه خپلو چارواکو ته لارښوونې کولې،
هلته د پوځي سالارانو سره علي بن سفیان او غیاث بلبیس هم ناست وه، په
همدې ورځ صلاح الدین ایوبي ته د سلطان نورالدین زنګي یو لوی او ستر
لیکلی پیغام را رسیدلی وُ، صلاح الدین ایوبي د پیغام ضروري برخې خپلو
کسانو ته ولوستلې، هغه لیکلي وه :

ګرانه صلاح الدینه! الله تعالی دې ژوندی او روغ رامټ لره، مسلمانان
تاته ډیره اړتیا لري، کرک او شا او خوا سیمې د دښمنانو څخه پاکې
شویدي، زمونږ ګروپونه یوې او بلې خواته ګرځي او کله نا کله ورسره
صلیبي ورانکاري جګړې هم کوي. صلیبیان مونږ ته دا څرګندوي چې مونږ
دلته یو، ستا کماندوي ګروپونه د ستاینې وړ کار کوي، هغوی ډېر لرې
لرې ځي، په هغوی چې تا څومره کار کړی هغوی یې پوره پوره قدر اداء
کوي. ستا څارونکي ډېر هوښیار، زړور او سرښندونکي کسان دي، زه د
دښمن څخه دومره لرې هم د هغوی د حالاتو او د هغوی د هر حرکت څخه خبریږم.
نوې خبره دا ده چې صلیبیان ځوابي حمله او برید نکوي، هغوی مونږ
راپاروي چې هلته ورشو او حمله پرې وکړو، ته پوهیږې چې د مسلمانانو
لومړۍ قبله بیت المقدس څومره لرې پروت دی- زه پوهیږم چې ته د خطرونو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لږي والي څخه ویریدونکی انسان نه یې، لاړي لږي ندي خو خندونه او ستونزې زیاتي دي.

تر بیت المقدس پوري ډیري کلاګانی باید مونږ فتح کړو تر څو بیت المقدس ته ورسیږو، پدی کلاګانو کې څو ډېرې قوي او کلکې دي، هغوی د لومړۍ قبلی د ساتلو لپاره هر لوري ته دفاعی ترتیبات نیولی دي، صلیبیان پدی کوښښ کې دي چې یونانیان، بازنطنیان او فرنګیان دي ته وهڅوي چې د اوبو او سمندر له لاري په مصر حمله وکړي او د مصر په شمال ختیځ برخه کې خپل پوځونه ځای پر ځای کړي، تاسې باید داسې حالاتو ته بالکل چمتو اوسی او د دی حملی د ناکامولو لپاره ترتیبات ونیسی ، تاسې سره باید لږي ویشتونکی منجینقونه او آور غورځوونکی غونډاری زیات وي. زما مشوره دا ده که د مصر شمال ختیځ ځمکه او سیمه اجازه درکوی نو دښمن راخوشی کړه چې ساحل ته راشي، په لاره کې ورسره جګړه مه کوه، هغوی ته داسې څرګنده کړه چې مونږ په هیڅ هم خبر نه یو، کله چې پوځونه راښکته شي په کشتیو باندی آور واچوه، بیا پیاده پوځ داسې ځای ته بوځه چې ستا د خوښی وي.

زه ستا د ستونزو څخه ناخبره نه یم، ستاسې استازی ماته ټول حالات بیان کړل، د کعبې په رب مې دی قسم وي! که د صلیبیانو ټولی لښکری او پادشاهان راشي نو د اسلامی امت هیڅ هم نشی کولی، اسلامی امت وینه ورکول پیژنی، دا د سربښندونکو امت دی خو ایمان پلورونکو زمونږ پښو ته ځنځیرونه اچولی دی.

ته په قاهره کې بندی یې او زه د دمشق څخه بلی خواته تللی نشم! ښځی، شرابو او زرو زمونږ په لیکو کې درز اچولی ، که چیری زمونږ په کورونو کې قلاری وای اوس زه او ته دواړه د صلیبیانو په خلاف جنګیدو خو کفارو داسې لاري چاري او طریقې پیدا کړی چې مسلمانان هم کافران شول .

دا کافر مسلمانان دومره بی غیرته او بی حسه شویدی چې د هغوی د لونو او خویندو په حیا ، عزت - عفت او عصمت باندی صلیبیان لوبی

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي. د کرک مسلمانان په ډېر بد حالت کې وه، د کرک صليبيانو چې په هغوی کوم ظلمونه کړي وه که د هغې څخه خبر شې نو د وينې اوښکې به توی کړې، زه د قوم خائنان او غداران په څه ډول پوه کړم چې د صليبيانو د دښمنۍ څخه دوستي ډېره خطرناکه ده.

تا افسوس کړی چې زما پلاس زمونږ خپل ډېر چارواکي ووژل شول.

صلاح الدينه! پدې افسوس ندی چې ستا پلاس هغوی وژل شويدي، آفسوس پدې خبره دی چې د خيانت او غدارۍ په سبب ووژل شول او پدې کار باندې زمونږ دښمنان صليبيان خوشحاليږي ځکه چې مسلمان د مسلمان پلاس وژل کيږي تاسې غداران معاف کولی نشی ځکه چې د هغوی سزا وژل دی، زه ستا لپاره سترګې په لار يم! دا ځل چې راځې بايد پوځ درسره زيات وي. صليبيان تا په محاصرو باندې بوختوی او پدې توګه ستا پوځ ختموي، داسې ونشی چې د بيت المقدس په لاره کې بې لاس او پښو شی! ته چې کله راځې نو بايد د مصر حالات پوره کنترول کړی بيا راشې، د سوډانيانو په لوری هم خپله پوره توجه او پاملرنه وکړه، ماته څرګنده ده چې ته مالي ستونزې هم لرې، زه به ستا سره د مرستې کوښښ کوم، ښه خبره دا ده چې خپلې ستونزې پخپلو وسايلو باندې حل کړې، دا کوښښ هم وکړه چې زر تر زره له قاهرې څخه راووځې خو داخلي او بهرني حالات په نظر کې ساته، الله پاک جل جلاله دې مرسته کوونکې او ناصر شه!

***

صلاح الدين ايوبی په غونډه کې د سلطان نورالدين زنګي پيغام خلکو ته واورولو او بيا يې خپلو ملګرو ته وويل چې د لرو او اطرافي سيمو څخه اوس مونږ ته پوځيان را روان دي، صليبيانو چې کوم عقيدوی او فکری سيلاب جوړ کړی ؤ هغه اوس ختم شويدی خو په ځينو سيمو کې يې لا اوس هم اثرات ليدل کيږي يو سيلاب د جوماتونو څخه هم را روان شوی وه چې هغه هم تر کنترول لاندې راغی، صليبيانو د خپلو ګوډاګيانو پوسيله جوماتونه هم نيولی وه او هلته يې د اسلام په خلاف پروپاګند او تبليغات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول - دری څلور صليب پلوی امامانو دا کار پيل کړی وه، ځينو خپل ځانونه د الله پاک استازی معرفی کولو، داسې خلک هم شته چې هغوی نيغ په نيغ د الله تعالی څخه څه نه غواړي بلکې آمامانو ته نذرانې ورکوي او بيا د هغوی پوسيله شيان غواړي ، هغوی داسې تبليغات کړی چې عام خلک له الله جل جلاله څخه نيغ په نيغ څه نشي غوښتلی ځکه الله پاک د هغوی خبری نه اوري .

سلطان صلاح الدين ايوبی وويل: ما دا گمراه او بی لاری امامان د جوماتونو څخه لری کړل او پر ځای مو داسې آمامان وټاکل چې عقيده يې د قران او حديث سره برابری وي، هغوی اوس خلکو ته دا تعليم او زده کړه ورکوي چې الله جل جلاله د مالدار او غريب، حاکم او رعيت، عالم او بی علم ټولو خبره اوري او د ټولو سره اړيکی ټينګوی - د ښه او بد عمل سزا او جزا ورکوي زه پخپل قوم او ملت کې همدا ډول عقيده او فکر ليدل غواړم، هغوی بايد خپل خالق او پالوونکی وپيژنی .

دوستانو! تاسې وليدل چې زمونږ دښمن يوازی په ميدان کې جګړه نکوی، بلکې هغوی ستاسې په زړونو کې وسوسی او غلطی خبری اچوی ، يهوديان پدی کار کې تر ټولو مخکې دی .

يهوديان ستاسې سره مخامخ نه جنګيږي، هغوی ستاسې د ايمان خرابولو او کمزوری کولو کوښښ کوی - هغوی پدی کار کې زر نه کاميابيږي خو ناکامی يې هم نشته، داسې وخت به راشي چې دا ذليل او سپک شوی قوم به مسلمانان په کمزوری حالت کې وګوری او بيا به داسې کار وکړی چې خپل هدف او مقصد ته ورسيږی، د هغوی خنجر به د اسلامی امت په سينه او زړه کې ننوتی وی که خپل تاريخ د دی ذليل قوم څخه خوندی ساتې نو همدا اوس د هغه فکر وکړی ، خپل قوم ته ورشی ، خپل ځان بادار او نور غلامان مه ګنی، په هغوی کې داسې جذبه او احساس راپيدا کړی چې پخپل عزت او ملی وقار باندی ځانونه قربان کړی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل چې د يهوديانو او صليبيانو سره ښځې او شتمني ده او زمونږ سره د دې دواړو حرص او اميد ، زمونږ يو كار دا هم دی چې د قوم او ملت د زړونو څخه د ښځې، شرابو او دولت محبت او حرص ختم كړو، د دې لپاره د ايمان قوت او كلكوالي پكار دی .

يو سالار وويل: ښاغلی اميرا مونږ ته هم د دولت او مال اړتيا ده، خرڅونه زيات شويدي، مونږ ته په ډېرو كارونو كې ستونزې پيدا كيږي .

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل : مونږ به يو بل ته لاس وركړو او ستونزه به حل كړو! تاسې به دا حقيقت قبلوی چې تل د مسلمانانو سره د مال او پوځ كمبود وی زمونږ محبوب پيغمبر لومړنی جنګ د ۳۱۳ غازيانو پواسطه سرته رسولی وه، د دې څخه وروسته مسلمانان د كفارو سره په همدې تناسب جنګيدل، مسلمانان د مال او دولت د كموالي سره ندي مخامخ بلكې مال او دولت د څو كسانو په لاسونو كې لويدلی دی، زمونږ په قوم كې هم همداسې كار دی، د كوچنيو كوچنيو رياستونو د واكمنانو سره د مال او دولت لوی لوی زيرمې او ذخيرې پرتې دي .

غياث بلبيس وويل: د مال او دولت ذخيرې او زيرمې دلته هم شته! كه ستاسې اجازه وي مونږ يو نوی كار پيل كوو .

تاسې ته څرګنده ده چې مصر د خزانو هيواد دی، دلته چې څومره فرعونيان مړه شوی د هغوی سره په هديرو كې تږله خزانه خښه شويده، دا خزانې د چا وی؟ دا د هغه قوم او ملت خزانه وه چې هغوی په لوږه او تنده پريښې وه او خپل ځان ته يې پرې سجدې كولې.

د هغه وخت انسانانو فرعون ځكه الله بللو چې هغوی وږی او تږی وه، د هغوی قسمت د فرعونيانو پلاس كې ؤ، د هغوی ژوند او مرګ فرعونيانو په خپل واک اخيستی وه، فرعونيانو پدې غريبو او بې وزلې خلكو غړونه او غونډۍ كندلې او په هغې كې يې ځانته هديرې جوړولې، هغه هديرې نه بلكې پادشاهي ماڼۍ وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی پخپلو هدیرو کې د مال او دولت خزانې جوړې کړې کوم چې د ملت او قوم حق ؤ، که ستاسې اجازه وي مونږ به د فرعونیانو هدیرې ولټوو او لاس ته راغلی دولت به د خلکو او عوامو د خدمت په لاره کې مصرف کړو.

د غیاث بلبیس په پلوۍ ډېرو کسانو خپل اوازونه پورته کړل، هغوی ټولو وویل: دا سمه خبره ده ښاغلی آمیره!

مونږ مخکې پدې باندې غور او فکر نه ؤ کړی، مونږ د دې د راویستلو لپاره پوځ هم استعمالولی شو، د ښارد خلکو څخه هم پوځ برابرولی شو، هو! هو! غیر پوځي کسان استعمال کړی او هغوی ته مزدوري ورکړي.

په غونډه کې غال مغال جوړ شو او هر چا هر څه ویل، یوازې سلطان صلاح الدین ایوبی چوپ او غلی ناست ؤ، په غونډه کې ډېر وروسته خلک پوه شول چې د هغوی آمیر او سالار چوپ او غلی ناست دی.

په غونډه باندې چوپتیا شوه، سلطان صلاح الدین ایوبی ټولو ته وکتل او بیا یې وویل: زه د دې کار اجازه نشم ورکولایی کوم چې غیاث بلبیس د هغې په هکله غوښتنه وړاندې کړه.

په غونډه بیا چوپتیا خپره شوه، هیچا هم تصور نه کاوه چې سلطان صلاح الدین ایوبی به دا غوښتنه رد کړي.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: زه نه غواړم چې له مرګ څخه وروسته تاریخ ماته د قبرونو او هدیرو غل او ډاکو ووایي، که تاریخ زه سپک کړم نو دا سپکاوی ستاسې هم دی، راتلونکې څوځات به وایي چې د صلاح الدین ایوبی سلا کاران او وزیران هم د قبرونو او هدیرو ډاکوان وه، صلیبیان به دا تور نور هم ډېر پورته ښکته کړي، ستاسې د ازادۍ جنګ به غلا او ډاکې وګرځوي او د راتلوونکي څوځات په وړاندې به یوازې دلته ناست کسان نه بلکې ټول مسلمانان رسوا کړي.

علي بن سفیان وویل : سپین سترګی وبښه ښاغلی آمیره! د لږ وخت لپاره مصر د صلیبیانو په واک کې راغلی ؤ، د ټولو څخه تر مخه هغوی د خزانو

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قاهرې په اطراف کې چې مونږ د پخوانیو کنډوالو څخه لټول پیل کړل ، د پخوانی فرعون قبر او هدیره وه .
صلیبي او فدای ورانکاري ونیول هغه د صلیبیانو حکومت د هر پاتی نشو ګنی هغوی ورڅخه هر څه وړی وه، /هغوی به ټولی خزانی وړی وی .
غیاث بلبیس ریښتیا وایی چې دا خزانی د فرعونیانو نه بلکې د دی ملت حق او مال دی .
زه د دی خبری کولو اجازه غواړم چې دا خزانی راویستل شی او دننی خلکو په ګټه استعمال شی .
سلطان صلاح الدین ایوبی وویل: او زه به دا هم درته ووایم! که دا خزانی ستاسې مخی ته راغلی نو تاسې به هم فرعونیان شی، انسان ته دا اجازه چا ورکړې وه چې هغه دی ځانته الله ووایی؟ یوازی مال او د مال حرص! د انسان په وړاندی چا سجده کړی وه؟ بی وزلی او غریبی!
تاسې وایی چې صلیبیانو د فرعون یوه خزانه لوټ کړی ده، زه تاسې ته وایم چې له کله څخه د فرعونیانو مړی د خزانی سره یو ځای خښیدل پیل شول له هماغی وخت څخه د قبرونو غلا او لوټ پیل شو. انسانان د ځناورو په شان د فرعونیانو په قبرونو ور پریوتل، د هغوی دین او ایمان یوازی مال او شتمنی وګرځیده، فرعونیانو هم له خپل مړی سره مال قبر ته وړلو او د قبر غلا همداسی کسب ورځیدلو، وروسته فرعونیانو پداسې ځایونو کې خپل قبرونه او هدیری جوړی کړی چې هلته څوک ونه رسیږي، د مړی وارثانو هغه داسې بند کړل چې هیڅوک یې خلاص نشی کړی .
د فرعونیانو څخه وروسته چې کوم حکومت راغلی هغوی د دی خزانو لټون پیل کړی- زه پوهیږم چې د ځینو فرعونیانو قبرونه هیڅ معلوم ندی . هغه د ځمکی لاندی مانی دی، تر قیامت پوری به خلک دا هدیری او قبرونه لټوی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ټول حکومتونه ولې ختم شول- ځکه چې د هغوی ټوله پاملرنه خزانو ته شوې وه، عامو خلکو ته ويل شوي وه چې مال او دولت عزت دی، که لاس خالي وي نو تاسې او ستاسې اولادونه ټول د هغې خلکو دي چې شتمني لري!

زما دوستانو! صلاح الدين پدې ډله کې مه ودروی، زه خپل قوم ته وايم چې اصل عزت دولت او مال نه بلکې ملي وقار او ملي عزت او ايمان دی! دا عزت او عظمت هلته پيدا کيدای شي چې کله زه او د حکومت ټول چارواکي د زړه څخه د مال او دولت حرص او خواهش لرې کړو.

يو قوماندان وويل: مونږ د دې خزانو لټون د شخصي کار لپاره نه کوو! مونږ د ملي اړتياوو لپاره دا کار سرته رسوو.

سلطان صلاح الدين ايوبي وويل: زه پدې پوهيږم چې زما انکار کول به ستاسې خوښ نوی! زما په خبره د پوهيدو لپاره بايد تاسې خپل ذهنونه خالي او صفا کړي، ماته خپل عقل وايي چې د باندې څخه راغلې مال او دولت چې د قومي او ملي اړتياوو لپاره راځي هغه د چارواکو ايمانونه لړځوي، دا د دولت لعنت دی، که زما سره د آس اخيستلو لپاره مال نه وي نو زه د پوخ سره پلې هم بيت المقدس ته ځم! زه د مړو د قبرونو څخه په راويستلي مال خپل ځان ته شيان اخيستل نه غواړم، زما مقصد او هدف د صليبيانو څخه بيت المقدس ازادول دي نه د قبرونو په مال باندې آسونه اخيستل.

که تاسې د ملي اړتياوو لپاره د فرعونيانو خزانې لټول پيل کړل نو خلک به ټول قبرونه او هديرې ړنګې او خرابې کړي، که د دې خزانو مال ستاسې په وړاندې راغی نو بيا به يو د بل دښمنان شي که دښمنان نشي نو يو بل ته به د شک په سترګه ګوري، چيرې چې خزانې پيدا شي هلته انساني مينه او محبت ختم شي، د حقوق العباد احساس ختم شي، همدې زرو او ملغلرو د انسانانو څخه خدايان جوړ کړي، هغه خدايان څه شول؟ په آسمانونو کې نه بلکې د ځمکې لاندې دي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دوستانو! زه د يو نوی ګناه او جرم بنسټ اواساس نږدم! د دې خزانو څخه ځان وساتئ! دا د همدې خزانو بد مرغی ده چې ستاسې په منځ کې بيا بيا غداران او ملی خائنان پيدا کيږي.

تاسې چې دوه مړه کوی د هغې پر ځای څلور نور پيدا کيږي، خپل راتلونکی پښپل تدبير سره جوړ کړی، تاسی مسلمانان ياستی، خپل قسمت کفارو ته پلاس کې مه ورکوی، ګنی ټول به غداران شی ، فرعون مړ شويدی، هغه همداسی د ځمکې لاندی خښ پريږدی .

د غونډې يو ګډون کوونکی ووېل : ستاسې د حکم او خوښی څخه پرته مونږ داسې کار نه پيل کوو!

سلطان صلاح الدين ايوبی په خندا غياث بلبيس ته ووېل: تاته نن څرنګه د دې پټو خزانو فکر او خيال پيدا شو! زه خو دلته څلور کاله کيږي چې راغلی يم! مخکې دې ولی دا پلان وړاندی نکړ؟

غياث بلبيس ووېل: ما هيڅکله هم داسې فکر نه وُ کړی! ښاغلی آميرا " نژدی دوه مياشتی وړاندی ماته يو مامور ووېل چې د کتابتون څخه څه پخوانی کاغذونه ورک شويدی، ما ورته ووېل چې څه ډول کاغذونه دی ، هغه ووېل چې د اهميت وړ ندی چې ولټول شی، څه نقشی وي چې په هغې کې د فرعون د وخت ليکلی شيان وه، ډېری پخوانی د ټوکر او کاغذ څخه جوړ شوی وی. هغه چې د فرعون نوم واخيست نو زه پوه شوم چې پدی کې به د فرعون د هديرو او قبرونو اړوند معلومات وي. ما هغه کځوړی وليدی چې کاغذونه ورڅخه ورک شوی وه، ما ځکه ورته پاملرنه ونکړه چې پدی پخوانيو ليکنو څوک څه پوهيږي .

سلطان صلاح الدين ايوبی ووېل : تا سم او صحيح فکر ندی کړی! په مصر کې داسې خلک شته چې پدی ليکنو او اشارو باندی پوهيږی، د دی کاغذونه ورکيدل حيرانوونکی ندی، دا کاغذونه به د خزانی کوم حريص او مينوال پټ کړي وی، زه د هغه کاغذونو سره څه کار نلرم خو زه غل پيدا کول غواړم، ته د دی لټون پيل کړه چې ستاسی کوم ملګری او مامور نه وی .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بن سفیان وویل : ماته شک پیدا شوی چې د دی کاغذونو خامخا څه اهمیت شته! زه به د غیاث بلبیس سره پدی هکله خبره وکړم، د ډېرو ورځو څخه زمونږ څارونکی ماته د یوی نامعلومی ډرامی او لوبی راپور راکوی- قدومی یو نامتو نڅا کوونکی ده چې د آمیرانو او شتمنو خلکو د غونډو او مجلسونو د شمعی په نامه شهرت لری، د دری څلور ورځو څخه ورکه ده، د ښار څخه د یوی نڅاکوونکی ورکیدل دومره غټه خبره نده، خو ما قدومی تر نظر لاندی ساتلی وه، ما ته خپلو څارونکو ویلی وه چې هغی ته دوه شکمن کسان ډېر تلل راتلل، یوه ورځ د قدومی د کور څخه پرده لرونکی ښځه ووتله، هغه د یو نا بلد او نا اشنا سوداګر سره ولاړه، زه پدی شکمن یم چې هغې به خپله څیره او شکل بدل کړی وي، ځینو څارونکو خبر راکړیدی چې د جنوب په لوری ځینی شکمن کسان لیدل شویدی، ماته شک پیدا شویدی چې د دی شکمنو کسانو کار به د دی ورک شوی کاغذونو پوری اړه ولری، دا هم کیدای شي چې دا به صلیبی ورانکاری وي، که دا هر څوک وي خو مونږ به د هغوی راز راسپړو.

سلطان صلاح الدین ایوبی وویل : خامخا یې معلومات واخلی! دا خزانی د خپل ذهن څخه وباسی، زه پدی پوهیږم چې د خلکو د خدمت او هم د صلیبیانو سره د پریګنده جګړی لپاره مونږ مالی وسایلو ته اړتیا لرو خو زه د هیڅا څخه هم مرسته نه غواړم.

ښاغلی نورالدین زنګی د مرستی ژمنه کړیده، خو زه د هغه څخه هم مرسته نه قبلوم!

که مرسته او کومک د سکه ورور څخه هم پلاس راشي دا د سړی عزت، استعداد او ایمان ته خلل رسوی، بیا انسان د خزانو په لټون کې لوغړن ګرځی، د مصر ځمکه شنډه نده! کوښښ وکړه چې همدا ځمکه حاصل درکړی، قوم ته ووایی چې هغوی په حکومت باندی کوم کوم حقوق لری، تر څو هغوی خپل ځانونه غلامان ونه ګڼی، او قوم ته دا په ګوته کړه چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څه مسئولیتونه لري، که قوم د خپلې دندې او مسئولیت څخه مخ وګرځولو نو حقوق بیا پایمالیږي.

ته چې د کومې ځمکې د ساتنې او عزت لپاره خولې او وینې توې نکړې هغه ستا حق نه اداء کوي.

بیا به د دې هیواد واکمنان د باندنیو خزانو په لټون پسې ګرځي، د قوم خلک به ګډ وډ او د کفارو غلامان شي.

***

کومې خزانې ته چې سلطان صلاح الدین ایوبی لاس وروړل هم نه غوښتل د ده یو قوماندان احمر درویش د هغې د لاس ته راوړلو لپاره پنځوس کسان استولې وه.

مارکوني، اسماعیل، قدومي او یو صلیبي ماښام هلته رسیدلي وه، نور ملګري یې هم یو یو راورسیدل، تر نیمې شپې پورې ټول پنځوس کسان راپوره شول، دوی داسې ځای غوره کړی وه چې هلته هیڅ مسافر او لاروی نه راتللو ځکه چې دا ځای هم ویرونکی او هم د لارې څخه یو لورې ته پروت و، دا ځای د پولې او سرحد څخه هم ډېر لرې پروت و نو د سرحدي ساتونکو له نظره هم لویدلی و، مارکوني خپل ټول کسان د شپې دې ځای ته ننباسل چې بل څوک هغوی ونه ګوري، بیا یې هغوی ته وویل چې پوره دمه او ارام وکړې ځکه چې د دې څخه وروسته نور پیاده او پلې تلل دي، دا سفر او وړاندې تګ د بدن پر ځای دماغ ستړې کوونکې و، مارکوني د قدومي سره خپلې خیمې ته ولاړ.

دوی ټول سبا داسې وخت راپورته شول چې لمر په غونډیو باندې راپورته شوی وه، مارکوني هغوی ټولو ته وویل چې کوم سامان، وسایل او شیان له ځان سره وړل او کوم د پریښودلو دي، هغوی له ځان سره توري، لیندۍ، غشي، مضبوطې او کلکې رسۍ او پړي، کولنګان او قوي جبلونه واخیستل.

مارکوني ټولو ته د لارې د ستونزو او مشکلاتو په هکله هم پوره معلومات ورکړ، د هغه خطرناک دیوال په هکله یې هغوی په ذهني او

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکري لحاظ چمتو او تیار کړل د کوم شخه چې د ده یو ملګري ته لویدلی او د تل لپاره ورک شوی وؤ، مارکوني هغوی ته وویل چې پدې غرونو او تونلونو کې د ښځو د ژړا اوازونه هم شته چې باید ورته ورخطا نشي. هغوی خپل اوښان هم له ځان سره نشول ورلایی ځکه لاره ډېره تنګه او سخته وه.

مارکوني د اوښانو د ساتلو لپاره یو سړی پریښووده، قدومي هم پدې لارو نشوه تللایی، هغه دا فکر کاوه چې اسانه لاره به خزانې ته پیدا کړي او بیا به قدومي له ځان سره هلته بوځي، د قدومي د ساتنې لپاره هم یو کَس ته اړتیا وه چې هغه یوازې اسماعیل کیدای شو.

مارکوني اسماعیل ته وویل: ته به د قدومي سره دلته پاتې کیږې خو فکر دې وي چې ستا حیثیت د هغې په وړاندې د هیڅ سره برابر دی، د دې د ساتنې او خوښۍ مسئولیت ستا په غاړه دی، زه ډېر زر بیرته راځم بیا به تاسې دواړه د ځان سره بوځم.

مارکوني خپله ډله له ځان سره ملګرې کړه او روان شو، هغه دا لاره مخکې لیدلې وه، پرته له ویرې او ډار څخه مخ په وړاندې روان وؤ، څومره چې دا کسان وړاندې تلل ویره او ډار پرې راتللو، هغوی د دښتو او صحراګانو سره پوره بلدتیا لرله خو داسې ځای یې هیڅکله هم نه ؤ لیدلی.

کله چې هغوی د ژړا ځای ته ورسیدل نو وترېدل او پورته یې کتل، پرته د کوم شک څخه میرمنو او ښځو ژړل، پدې خلکو کې دری څلور کسان داسې هم وه چې هغوی د دې سیمې په هکله ډاروونکې کیسې اوریدلې وې چې کومې په خلکو کې مشهورې وې. هغه خپلو صلیبي ملګرو بیان کړې او هغوی یې هم وویرول. هغوی ټول د ویرې او ډار تر اثر لاندې راغلي وه خو د کوم شي او دولت چې د دوی سره ژمنه شوې وه هغه د دې ټولو ویرو لرې کوونکې او ختموونکې وؤ- بله دا چې دوی د صلیب تنخوا خوړونکي او مارکوني د هغوی مشر او قوماندان وؤ، هغوی د مال، دولت او حکم تر اثر لاندې روان وه، کله چې هغوی د ښځو د ژړا په شان اوازونه واوریدل نو مارکوني ورته وویل چې دا د ښځو ژړا نده او نه بد روحونه دي بلکې هوا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې ځایو کې همداسې اوازونه پیدا کوي. هغوی ټول ډاریدل او له ویرې یې یو بل ته کتل خو مخ په وړاندې روان وه، هغوی ایله ماښام هغه کندې او ژور ځای ته ورسیدل چې هلته په نرې دیوال باندې بلې خواته تیریدل او تلل ضروري وه، مارکوني ته هلته ستونزه پیدا شوه، په دیوال باندې د پښو کیښودلو ځخه هر یو ویریدلو، مارکوني د ټولو ځخه مخکې روان وُ، هغه د دې خطر ځخه یو ځل مخکې تیر شوی وُ ، د مارکوني تر شا دویم سړی هم قدم کیښودلو او بیا ټول پسې را روان شول.

د لمر سترګه پدې جهنم کې ډوبه شوې وه، د دې ګټه دا شوه چې خلکو ته د کندې ژور والې نه معلومیده، مارکوني د دیوال ځخه تیر شو، ناڅاپې هغه یوه چیغه واوریده چې مخ لاندې روانه وه، د هغې ځخه وروسته دویمه چیغه هم واوریدل شوه چې ښکته روانه وه، د دې پسې نورې چیغې هم واوریدل شوې .

کله چې هغوی ټول د دیوال ځخه تیر شول او بیا وشمارل شول نو پنځه کسان پکې کم وه، مارکوني هغوی ته وویل چې د دې ځخه مخکې نو داسې خطرناک ځای نشته او مونږ خپل مقصدي ځای ته را رسیدلي یو، هغه خپلو ملګرو ته وویل چې بیا به پدې لاره نه راځو بلکې د اسانه لارې ځخه به ځو، شپه زیاته تیره شوې وه چې هغوی هماغه ځای ته ورسیدل چې لاندې یې شین چمن او ونې وې. مارکوني خپل ټول کسان هلته غلي او پټ کړل، هغه دوه کسان د ځان سره ملګر کړل او نورو ته یې وویل چې تاسې خپل خوراک وخورئ او ویده شئ .

هغه د خپلو دوه کسانو سره د ځای او حالاتو لیدلو لپاره ولاړ، لاندې په ژوره کې مرکوني چپوالې وُ، هیڅ رڼا او روښنایي نه ښکاریده، هغه د نژدې تللو ځخه ویریده، هغه حمله تر سهار پورې وځنډوله، بیا خپلو ملګرې ته ورغی .

***

اسماعیل او قدومي یوازې پاتې شوي وه، قدومي د داسې مجلسونو او غونډو سره عادت وه چې هلته به شراب او دولت د اوبو پشان بهیدل .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مارکونی هغه داسې مرکونی ځای ته راوستی او د یو سړي سره یې یوازې پرېښی وه.

اسماعیل هغه پیژندله خو قدومی اسماعیل نه پیژندلو، اسماعیل د ګناه او جرمونو د دنیا انسان وُ، هغه په ښکاره خو دومره ښه سلوک او رویه لرله چې قدومی هغه د هر قدرمن سړی ګڼلو اسماعیل د هغې سره له خبرو کولو څخه ډډه کوله.

ماښام اسماعیل قدومی ته وریته غوښه ګرمه کړه او شراب یې هم ورته وړاندی کړل بیا یې ورته وویل چې خپل خوراک وکړی او بیا ویده شی، که کله خدمت پیدا شي نو ماته اواز وکړه، بیا د قدومی له خیمی څخه ووت.

قدومی خپله خوراک وکړاوشراب یې هم وڅښل خو یوازې والی هغه زوروله، هغې پخپل حسن، ښکلا او ځوانی باندی فخر او ویاړ کاوه نو ځکه یې دا هیله لرله چې اسماعیل به هغې ته ځان نژدی کړی، پدی ویاړ کې کبر او غرور زیات وُ، اسماعیل هغې ته هیڅ داسې پاملرنه ونکړه چې قدومی یې هیله لرله، قدومی ته خوب نه ورتللو، هغه د خپلی خیمی څخه ووتله او د اسماعیل خیمی ته ورغله، هغه هم لا ویښ وُ، د قدومی لپاره یې ډیوه ولګوله ، بیا یې ورڅخه وپوښتل چې څه ته دی اړتیا پیښه شوه ؟

قدومی وویل چې زه ویریږم، بیا د اسماعیل خواته کیناسته او ورڅخه وی پوښتل: ته شاید مسلمان وی ؟

اسماعیل ورته وویل: زما نوم اسماعیل دی خو زه د هیڅ دین پیرونه یم خو ته دا پوښتنه ولی کوی ستا خو د انسانانو سره کار دی ؟

قدومی وویل: هو! ته رښتیا وایی.

د څو شیبو وروسته قدومی بیا په حیرانتیا سره وویل : ته اسماعیل د احمر درویش خاص او ځانګړی سړی؟

قدومی د مارکونی په هکله له اسماعیل څخه وپوښتل چې دا څوک دی او له کوم ځای څخه راغلی دی، ماته مسلمان هم نه ښکاری خو نوم یې سلیمان سکندر دی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوډان او سیدونکی
اسماعیل ورته وویل: هغه نه مسلمان او نه د مصر ، سوډان اوسیدونکی دی او نوم یې هم سلیمان سکندر ندی .
قدومي وپوښتل: نو بیا دا څوک او د هغه اصلي نوم څه دی؟
اسماعیل وویل: زه د هغه نوم نشم ښودلایی! د دی راز د ساتلو لپاره ماته مال راکول کیږي، ته باید د هغه په هکله هیڅ هم ونه پوښتې، ته د مال او دولت په بدل کې د دی سړی د خوشحالی او ساعت تیری لپاره رالیږلی شوی یې، دا ستا کسب دی، هغه به تاته د خزانی څخه برخه هم معلومه کړي وی !
قدومي وویل : هغه چې زما سره د کوم شی ژمنه کړی هغه پدی دښته او بیابان کې ډېره کمه ده، زه خو په خزانه کې د برخی په هیله راغلی یم .
اسماعیل وپوښتل: ایا ته پدی ډاډه یې چې هغه خزانه به ده ته پلاس ورشي د کومی په هیله چې ته هم ورسره راغلی یې او بیا به تا ته په هغی برخه پکې درکړي؟
قدومي په کبر سره وویل: زه دومره ارزښناکه نجلی یم چې ما خلک د خزانو په بدل کې اخلی دا سړی خو زما قیمت هم نشی پوره کولای .
اسماعیل په خندا وویل: ترڅو پوری؟
واوره قدومي! دومره کبر مه کوه! د چا سره چې خزانه وي هغه ته به بله قدومي پیدا شي او ته به د لیونیانو پشان په کوڅو کې لوغړنه ګرځی خو هیڅوک به دی هم پوښتنه نکوي.
قدومي وویل : ولی به یې نه کوم؟ دا سړی چې ځان سلیمان سکندر بولی زما د مینی او محبت په جال او لومه کې داسې نښتی چې ماته یې قسمونه خوړل چې زه خزانه یوازی ستا په خاطر راوباسم، هغه ما سکندریی ته له ځان سره بیایی، هلته به د سمندر په غاړه لوی مانی او قصر جوړ وی ، بیا به زه نڅا کوونکی نه وم! ایا ته پدی کې څه شک لری؟
اسماعیل قدومي ته وویل: شک ندی بلکې زه په یقین سره دا وایم چې هغه ډېر لوی دروغ ویلی دی - زه د مزدوری لپاره د هغه سره راغلی یم! د

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمر درویش خبره زما لپاره د حکم حیثیت لري، هغه ماته وویل چې د ده سره ولاړ شه نو زه ورسره راغلم! دا زما کسب دی، زه کرایی گنهگار یم، زه په مال او دولت باندی خلک وژنم خو زه دروغ نه وایم، زه هیڅ وخت هم نیولی شوی نه یم، احمر درویش ما هر وخت ساتی، په ما کې بله خرابی یا خوبی دا ده چې زه د میرمنو قدر او درناوی کوم، زه پدی نه پوهیږم چې زه ولی داسې کوم، که ښځه پرده لرونکی وي او که بی پردی زه د دواړو درناوی او عزت کوم، زه ښځی ته دوکه نشم ورکولای، زه تا هم په ناخبری کې پاتی کیدل نه غواړم، زه تاته د دی راز ویل خپل مسئولیت گنم چې دا خزانه تاته د قصر او مانۍ جوړلو لپاره نه راباسل کیږي بلکې دا د مصر د ختمولو او غلامولو لپاره پکار اچول کیږي، پدی به په مصر کې صلیبی حکومت جوړ وی او د جوماتونو ځخه به کلیساوی جوړیږي، که دا کارونه پری ونشول نو بیا به د مصر ځخه د باندی ورل کیږي، زه پدی ښه پوهیږم چې ته د مصر سره هیڅ مینه نلری، زه هم ورسره مینه نلرم، ځکه مونږ دواړه کسب کار یو، گناه زمونږ کسب او عادت گرځیدلی، زه تاته یوازی دوه خبری کوم : ستا د ځوانی او حسن وخت ډیر لږ پاتی دی، دویمه خبره دا ده چې دی سړی ته د خپل ځان لپاره راوستی یې او په تا ساعت تیروی ، د هغه په نظر ته یوه فاحشه او بدکاره ښځه یې، که هغه په تا رحم او کرم وکړ نو دوه تنکی به په لاس کې درکړی، که هغه د چا لپاره قصر او مانۍ جوړوی نو هغه به کومه ځوانه نجلۍ وی ته به نه وی، ستا په ځیره باندی اوس د وینښتانو په شان نری او نازک خطونه ښکاری چې اوس خو ښایسته او ښکلی ښکاری، لږ وخت وروسته به دا ژور او زیات شي چې د هغې سره به ستا قیمت او ارزښت ختم شی .

اسماعیل په مسکا و او د هغه په خبرو کې توکی او طنز نه هم و، دوکه او غولول نه وه بلکې د دوستی او خپلوی احساس پکې و، داسې حقیقت چې قدومی مخکې نه ؤ اوریدلی، هغی دا خیال کولو چې اسماعیل به په هغې حمله وکړی خو اسماعیل هغې ته هیڅ اهمیت او ارزښت ورنکر بلکی هغه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې څه ورته په ګوته کړه چې دا ټول ستا د خو ورځو لپاره میلمانه دي ـ قدومي خو د خپل ځان د ستاینې اوریدلو عادي وه، هغې ځان د مصر نامتو ملکه قلو فطره ګڼله، اسماعیل په هغې کې داسې احساس راپیدا کړ چې هغه یې وزنګوله، د اسماعیل خبرې د قدومي زړه ته ښکته شوې، شپه تیریدله او د قدومي د سترګو څخه خوب تښتیده، هغې د اسماعیل سره په خبرو خبرو کې شپه تیروله غوښتل، هغې خپله دا هیله پټه نشوه کړای، اسماعیل هم هغه ناهیلې نکړه، د شپې تر اخرې برخې پورې دواړو خبرې کولې خو په آخر کې د قدومي سترګې پټې شوې.

کله چې د هغې سترګې خلاص شوې نو د اسماعیل په خیمه کې پرته وه خو اسماعیل د خیمې څخه د باندې په کمپله باندې پروت و، قدومي هغه راپاڅولو او ورته وې ویل: ما خوب لیدلی دی، ډېر حیرانوونکی دی، ټول مې په یاد ندي، چا راته ویل چې د سلیمان سکندر د خزانې څخه د اسماعیل خبرې ډېرې قیمتي او ارزښتناکې دي.

قدومي وخندل چې خندا یې د یوې نڅا کوونکې په شان نه بلکې د یوې معصومې نجلۍ په شان وه.

***

د لمر په راختلو کې لا څه وخت پاتې و، مارکوني د خپل پلان سره سم خپل کسان د شین ځای په سر باندې په مناسبو ځایونو کې ځای پر ځای کړي وه، کله چې سهار روښنايي خپره شوه نو لاندې په شین ځای کې لغړ او لوڅ انسانان راښکاره شول، مارکوني د خپلو ملګرو څخه یو زړور او باتور سړی غوره کړی و چې په هماغه مایل ځای باندې ځان ښکته وغورځوي په کوم چې د هغه یو ملګری ښویدلی او د ځنګلي خلکو خوراک شوی و.

مارکوني خپل غوره شوي ملګري ته اشاره وکړه چې ځان ښکته وښویوي، هغه په ښوي ځای باندې کیناسته او ښکته وښویده، چې کله لږ لاندې ولاړ نو خو ملاقونه یې وخوړل او په ځمکه پړ مخ پریوتو، بیا راپورته او روان شو، درې، څلور ځنګلي کسانو هغه ولیده نو د هغه پسې یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

رامنډی کړي، هغوی د خوشحالی څخه چیغی وهلی، کله چې ځنګلي کسان هغه ته رانژدی شول نو څلور غشی په یو ځل له لیندو څخه د هغوی په لوری ووتل او د هغوی په سینو کې ونښتل، دوه نور لغړ کسان هم راپه منډه شول.

هغه هم د غشو ښکار شول. مارکونی د یوی غتی او لوی ډبری پوری ډبله رسۍ وتړله او بیا یې لاندی وغورځوله، خپلو ملګرو ته یې وویل چې یو یو درسۍ په مرسته لاندی شین ځای ته ښکته شی.

ټول لاندی ښکته شول، مارکونی رسۍ راخلاصه کړه او ښکته یې وغورځوله، بیا خپله هم ښکته شو، ټولو توری په لاسونو کې ونیولی او مخ په وړاندی روان شول، څو لوڅ او لغړ کسان ورته په مخ راغلل چې هغوی ووژل ، کوم چې لږ لری وه هغوی په منډه شاته ولاړل ، د مارکونی کسان ورپسی شول، هغه د تښتیدونکو چیغی اوریدلی نو ځکه د همغو چیغو پسی روان شول ، لږ وړاندی یې دری کسان ولیدل، هغوی دری واړه په یو کمر باندی پورته کیدل، مارکونی هم د هغوی پسی په منډه روان ؤ، هغه دری واړه د کمر بل لوری ته واوښتل، مارکونی هم په کمر ور پورته شو، بل لوری ته هغه د تورو ډبرو غرونه ولیدل، هلته د غار او تونل خوله ښکاریده چې یو سړی پکې کړوپ تللی شو، مارکونی په همدی تونل کې ننوت او توره یې پلاس کې نیولی وه، غار او تونل پراخیدلو، هغه د ځینو کسانو د منډو اوازونه واوریدل، هغه هم پسی په منډه شو، دا غار نه بلکې کیندل شوی تونل وه چې فرعون د .مړینی څخه مخکې کیندلی وه، تونل څو موړونه لرل چې توره تیاره پکې وه، مارکونی د خلکو خبری هم واوریدلی، هغه همداسې په منډه روان وه چې مخکې یې روښنایی ولیدله چې دری کسان پکې روان معلومیدل، دا د تونل بله خوله وه، مارکونی هغوی وژل نه غوښتل، د هغه پلان ډېر کامیاب ؤ، دری لغړ انسانان د تونل څخه ووتل، مارکونی هم پسی ورووت، د دری کسانو څخه یو ولویده، دا لویدلی سړی هماغه زوړ بوډا وه چې مارکونی په لومړنی سفر کې لیدلی وه، هغه ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ځنو زیات نشو تنبتیدلای ، د تونل په خوله کې ډبری او کانی وه ، مخامخ یو تور غر مخ پورته تللی ؤ، مارکونی بوډا سری راپورته کړ او په اشارو باندی یې پوه کړ چې هغه دوه کسان راوګرځوی، بوډا هغوی ته اواز وکړ نو دواړه ودریدل بوډا دواړه ځان ته راوبلل، هغه د مارکونی سره په مصری ژبه خبری پیل کړی او ویی ویل : زه ستا په ژبه پوهیږم او خبری پری کولایی شم! که ته ما ووژنی نو تاته څه پلاس نه درځی!

مارکونی هم په مصری ژبه پوهیده او خبری یې پری کولای شوی هغه بوډا ته وویل : زه تاسې وژل نه غواړم! زه هغه نور کسان هم وژل نه غواړم، ماته د دی ځای څخه د.وتلو لاره په ګوته کړه!

بوډا د مارکونی څخه وپوښتل : ایا ته د دی ځای څخه وتل غواړی؟

مارکونی وویل: هو! زه ستاسی له پادشاهی څخه وتل غواړم .

بوډا د خپلو ملګرو سره څه وویل، هغوی ډېر ویریدلی وه، بوډا مارکونی ته اشاره وکړه چې ته د دی دواړو سره ولاړ شه دوی به دی نیغی او سمی لاری ته برابر کړی .

بوډا هم ورسره روان شو، د دوه غونډیو په منځ کې روان شول، هغوی د کږو وږو لارو څخه تیر شول او یو لوی میدان ته ورسیدل، مارکونی حیران شو چې پدی ځای کې هم داسې لاره شته دی چې هیڅ پیچومی نلری .

بوډا مارکونی ته وویل: څه اوس په خپله مخ ولاړ شه کنه دلته به لولپه شی: مارکونی هغوی دری واړو ته وویل چې زه بیرته ځم چې هغه نور کسان هم د ځان سره راوباسم! د مارکونی پلاس کې لوڅه توره وه چې هغوی دری واړه ورڅخه ویریدل، هغوی دری واړه ورسره بیرته را روان شول.

مارکونی لاره ښه ولیدله چې بیا پکې غلط نشی، هغوی د تونل څخه تیر شول او شین ځای ته ورسیدل، بوډا مارکونی هغه ځای ته بوتللو چې د ده یو ملګری پکې مخکې همدی خلکو کباب کړی ؤ، مارکونی خپلو ملګرو لټولو، هلته څو لغړ او لوڅ مړی هم پراته وه، ماشومان یې هم وژلی وه، بوډا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی داسې عام وژنه کله نه وه لیدلی، هغه ودریده او په زغم سره یې له مارکونی څخه وپوښتل : دا بې گناه چې مو ووژل څه پلاس درغلل؟

مارکونی ورته وویل : تاسې زمونږ یو ملگری کباب کړ او ومو خوړ! هغه ستاسې څه خراب کړی وه ؟

بوډا وویل : هغه د گنهکاری دنیا انسان وُ! هغه زمونږ مقدسی دنیا ته راغلی وه او هغه یې ناپاکه کړه!

مارکونی وپوښتل: تاسې دلته د څه لپاره اوسیږی - د فرعون قبر او هدیره چیری ده؟

بوډا وویل : زه د دې دوارو پوښتنو ځواب نشم درکولای !

مارکونی خپلو ملگرو ته وویل چې د دوی ښځی دلته راولی هغوی ونه وژنی!

د مارکونی ملگرو لس، دولس ښځی نژدی راوستی، چې دوه دری پکی زړی او نوری ځوانی وی! دوه، دری پکی ماشومان هم وه، ټول لوڅ او لغړ وه، هغوی غنم رنگی او تور وه، شکل او صورت یې هم ښه وُ، د هغوی ویښتان تر ملا گانو رسیدلی او ځلیدونکی وه .

مارکونی بوډا سړی ته وویل:ایا تاسې دا خوښوی چې ستاسې په وړاندی ستاسې د ښځو بې عزتی وشي او بیا ووژل شی؟

بوډا وویل :ایا تاسې د دوی څخه مخکی مانه وژنی؟

مارکونی وویل : نه !

بوډا وویل: واوره د گنگاری دنیا اوسیدونکیه! ستاسې ښځی په جامو کې پټی وی ، تاسې هغه په پردو کې پټی ساتی خو هغه د بد اخلاقی او بې حیایی څخه نه منع کیږي، تاسې د ښځو په خاطر حکومتونه او هیوادونه قربانوی، ښځی نځوی او هغه د گناهونو وسیله گرځوی، زمونږ ښځی سره د دې چې لوڅی او لغړی دی خو ستاسی د ښځو پشان بداخلاقه او بې حیا ندی ، زمونږ هیڅ نارینه د بل چا ښځی ته په هغه سترگه نه گوري لکه تاسې چې په کوم بد نظر باندی ښځو ته گوری ، زه ستاسې کتل هم زمونږ

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځو ته نشم زغملی، تاسې د فرعون خزانه ټوله له ځان سره یوسی خو زما
لوڼو ته به نه ورنژدې کیږي .

مارکونی وویل : زه ستاسي سره ژمنه کوم که د دی غرونو راز مو راته
څرګند کړ! نو ستاسې عزت به ستاسې پلاس کې درکړم!

بوډا په طنز سره وویل : د ډاکو په وعدو او ژمنو باور نشی کیدای - د چا
په سترګو کې چې حرص وي د هغه په وړاندی عزت اهمیت نلری! د هغوی
په ژبه ژمنی کیږي خو بیا د همدی ژبو پوسیله ماتیږي، ته د داسې دنیا
سړی یې چې په مال او دولت باندی ښځی قربانیږي، واوره ای نا بلد او نا
اشنا! ته مصری نه یې، ستا په سترګو کې د سمندر ځلا ښکاری د نیل
روښنایی پکی نشته، ستا له بدن څخه ماته د بلی دنیا بوی راځی .

مارکونی وویل : زه د فرعون د هدیری په لټولو پسی راغلی یم! ماته
هماغه ځای په ګوته کړی .

بوډا وویل: زه یې درته ښایم ! زه درته یوه خبره مخکې ویل هم غواړم هغه
دا چې د خزانی څخه ته ژوندی نشی راوتلی او هغه پلاس نه درځی .

مارکونی وپوښتل : ایا ستاسې ملګری هلته پټ شوی چې ما وژنی؟

بوډا وویل: نه! ستا د وژلو لپاره نور زما سره څوک ندی پاتی، ستا خپل
ملګری به تا ووژنی، ستا مړی به هیڅوک لدی ځای څخه ونه باسی .

مارکونی وپوښتل: ته په غیبو پوهیږی او د راتلوونکی وخت خبر ورکولای شی ؟

بوډا ځواب ورکړ: نه! ما تیر شوی وخت لیدلی دی ، چا چې مخکې وخت
د زړه په سترګو او د عقل په رڼا کې لیدلی وی هغه په راتلوونکی باندی ښه
پوهیږي، مرګ ستا په سترګو کې بریښی .

مارکونی په کړس کړس وخندل او وی ویل : ته وحشی او ځنګلی بوډا
یې! ماته ووایه چې هغه هدیره چیری ده، زه د هغې د لټولو پسی دومره لری
راغلی یم .

بوډا وویل : ستا په وړاندی ده! هغه مخاخ لوړ ځای کې !

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکوني څه فکر وکړ او بیا یې خپلو ملګرو ته وویل : دا ښځې په عزت او درناوی سره وساتې، د دې بوډا خبرې اثرې کوي، د ده دوه ملګرو ته هم څه ونه وایې، د هغوی سره ملګرتیا پیدا کړې ، زه به تر هغې پورې قدومي او اسماعیل راولم، مارکوني په هغه لاره ولاړ چې د تونل له لارې بهرته وتلې وه .

***

مارکوني د هغې لارې څخه ووتلو کومه چې ورته بوډا سړي ښودلې وه، هغه ته دا معلومات وُ چې د دې لارې قدومي او اسماعیل ته څه ډول رسیدای شي، هغه په هماغه لورې روان شو، چې کله یې دوه میله سفر وکړ نو هماغه ځای ته ورسیده چیرې چې دی د خپلو ملګرو سره دې خطرناک ځای ته ننوتې وُ، هغه خپلې خیمې ته ولاړ. هغه اسماعیل او قدومي دواړه په یوه خیمه کې ناست ولیدل ، د هغه د څیرې رنګ بدل شو.

د حکم په څیریې اسماعیل ته وویل: ما تاته ویلي نه وه چې ته به د خپل حیثیت په چوکات کې اوسیږې، ته د دې سره څه کار لرې چې ورسره ناست یې؟

قدومي وویل: ایا زه به پدې دښته او بیابان کې همداسې یوازې ناسته وای؟ ما هغه خپله ځان ته راغوښتې دی !

مارکوني قدومي ته وویل: ته ما یوازې د خپل ځان لپاره راوستې یې! زه تاته بدله او مزدوري درکوم، زه تا د بل چا سره لیدل نه غواړم ! پخپل کور کې سل کسان هم راغوښتلی شي خو دلته ته زما وینځه او خادمه یې !

مخکې شپه اسماعیل قدومي ته د مارکوني په هکله داسې څه ویلي وه چې د هغې په زړه کې شک پیدا شوی وُ، اوس هغې ته څرګنده شوه چې دا هسې سوداګر دی، کله چې مارکوني هغې ته خپله وینځه او خدمت کوونکې وویله نو د هغې په زړه کې کرکه ، حسد او نفرت په جوش راغی، هغه د ښه او بد انسان په توپیر او فرق باندې پوه شو، حال دا چې اسماعیل هغې ته نه وُ ویلي چې زه ښه سړی یم بلکې هغه ورته ویلي وه چې زه د کرایې قاتل او وژونکی یم، قدومي مارکوني پرېښودلی هم نشو ځکه چې هغه د بدلې او مزدورۍ په اخیستلو سره راغلې وه، هغه خپله مزدوري لا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې له مارکونی څخه اخیستی او په کور کې یې ایښی وه، مارکونی د مزدورۍ څخه برسیره د هغې سره په خزانه کې د برخی ژمنه هم کړی وه، خو اوس داسې معلومیده چې مارکونی له خپلی ژمنی څخه ګرځیدونکی دی! قدومی دا ونه زغملی شول چې مارکونی د اسماعیل سره بد سلوک وکړي.

اسماعیل مارکونی ته په حیرانتیا سره کتل، هغه مارکونی له مټ څخه ونیولو او لږ لری یې بوتللو بیا یې ورته په خپ اواز وویل : احمر درویش شاید تاته زما په هکله څه نه وي ویلی، ته ما نه پیژنی خو زه تا ښه پیژنم! ته زما د هیواد او مملکت ریښی غوڅوی، زه ډېر لوی ګونګار یم چې ستا سره په کرایه باندی راغلی یم؟ زه تا خپل پادشاه او مشر نشم منلی! زه به خپله پوره مزدوری او بدله اخلم! که خزانه راووتله نو په هغې که به هم برخه درڅخه غواړم .

مارکونی هغه ته د یو قوماندان په توګه وویل: ته به دا خبری د أحمر درویش سره کوی ! ته دلته زما تر لاس لاندی راغلی یې، خزانه چې راوځی هغه به زما پلاس کې وی ! زه چې چیری غواړم هغه ورلای شم .

اسماعیل د مخکې په شان په خپ اواز او مسکا سره مارکونی ته وویل: سلیمان سکندره ! زه پوهیږم چې ته مارکونی یې سلیمان سکندر نه یې، زه یو عادی مجرم یم، زه تاته وایم چې ستا سلوک او رویه به زما څخه د مجرم پر ځای یو مصری مسلمان جوړ کړی ، او دا درته هم وایم چې یو مسلمان بیا د مذهبی او دینی احساس تر اثر لاندی دومره راځی چې که هغه جذبه په مړی کې پیدا شي نو هم راپاڅیږي او خپل کار کوي، ستا فایده پدی کې ده چې ما همداسی پخپل حال مجرم پریږدی او احساس می راژوندی نکړی .

مارکونی پدی پوه شو چې اسماعیل خطرناک او پټ رازی سړی دی ، د هغه سره پدی وخت کې دښمنی کول خطرناک کار دی. هغه د اسماعیل په اوږه لاس کیښوده او ورته وی ویل: ته هسی ورخطا شوی ، ما دا ویل دا ډېره چالاکه ښځه ده، دا زما او ستا په دماغو باندی سپری نشی، زما او ستا په منځ کې اختلاف پیدا کوي او بیا

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټوله خزانه ځانته وړی ! ما خپل دښمن مه بوله، احمر درویش تاته ندی ویلی چې هغه ستا په هکله څه فکر کړی!

اسماعیل د مارکونی څخه وپوښتل : ایا ته پدی باور لری چې خزانه به پلاس درشي؟.پلاس راغلی ده! مارکونی ځواب ورکړ: زه ستاسې دواړو پسی راغلی یم!

اسماعیل په ژور نظر هغه ته کتل! قدومی هم ورته په ژور نظر کتل پیل کړل، د هغوی په څیرو باندی خفګان او ناخوښی څرګنده ښکاریده، مارکونی هغه ملګری ته اواز وکړ چې د آوښانو ساتلو لپاره یې ساتلی ؤ.

هغه ته یې وویل چې خیمې راټولی کړی او هم ټول اوښان یو په بل پسی وتړی .

***

مارکونی، اسماعیل، قدومی، آوښان او خیمی ټول هغه ځای ته ورسول چیری چې د هغه نور ملګری د ځنګلی خلکو سره د خزانی تر څنګ ناست وه، هلته د فرعون هدیره او قبر ؤ، قدومی چې شین چمن او سموره سیمه ولیده نو ډېره حیرانه شوه، دا د یو غره په لمن کې شین او سمسوره ځای وه، د غره د لمنی څخه اوبه راخوټیدی، دا طبعی چینه وه، مارکونی د لوڅ او لغړ بوډا څنګ ته ورغی، هغه د قبر او هدیری ځای معلومول غوښتل .

قدومی د اسماعیل سره یوی او بلی خواته ګرځیده، هغې د یو کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده، هغه کوچنی مړی او په وینو کې ډوب ؤ، قدومی له ویری څخه ولړځیده، لږ مخکې چې ولاړه نو څو مړی یې یو ځای ولیدل دا د لویانو مړی وه، په هغوی کې غشی نښتی وه کله چې هغه د اسماعیل سره لږ وړاندی ولاړه نو څو نور مړی یې هم ولیدل چې په وینو کې لت پت پراته دی، په هغوی کې د څلور، پنځو ماشومانو مړی هم وه، د ټولو مړو خولی او سترګی خلاصی او په څیرو یې د غم او خفګان اثار څرګندیدل، قدومی خو د یوی حسینی او خوږی دنیا ښځه وه هغې داسې هیبت ناک او بوګنوونکی حالت په خوب کې هم نه ؤ لیدلی. هغې چې کله د یو ډېر کوچنی ماشوم مړی په وینو کې لت پت ولیده نو د خولی څخه یې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

چيغه ووته- د مارکوني ملګرو چې چيغه واوريدله نو هغې لوري ته يې ورمنډه کړه، په قدومي بې سدې او بې هوشې راغلي او اسماعيل هغه په دوارو لاسونو را نيولی وه .

د مارکوني ملګرو ته وويل شول چې قدومي د مړو په ليدلو باندې چيغې کړي .

يو کس د قدومي لپاره د اوبو پسې منډه کړه، قدومي ډېر زر راپه خود شوه، هغې وپوښتل: دا وژل شوي څوک دي او ولې وژل شويدي؟

اسماعيل ته خو دا حالات هيڅ څرګند نه وه، د مارکوني ملګري هغې ته وويل چې دا خلک څوک دي او ولې وژل شويدي !

قدومي د اسماعيل په لوري وکتل! د هغه رنګ هم تک زيړ شوی و.

اسماعيل وويل: زمونږ څخه دا خلک غوره وه چې د دې خزانې ساتنه يې کوله، دا لغړ او لوڅ سړي خواره د امانت ساتوونکي وه چې خپل ځان يې قربان کړ خو راز يې رسوا نکړ، که هغوی د فرعون خزانه راويستلی وای نو چا هغوی ليدل خو دوی د دې امانت ساتونکي وه او مونږ ډاکوان يو، هغوی څنګليان او مونږ خپل ځان پر مخ تللي ګڼو، دا ټوله د مارکوني بد مرغي ده .

زه د دې خزانې څخه هيڅ شی هم نه اخلم د کومې لپاره چې دومره بې ګناه انسانان وژل شويدي! قدومي وويل : د هغوی سره هيڅ ډول وسله نه ليدل کيږي، دا ټول بې وسلې او خالي لاس ښکاري.

پدې وخت کې مارکوني د بوډا سړي سره د يو کمر شاته تللي و، بوډا هغه ته ويلي وه: پورته ولاړ شه، هلته به تاته يوه لويه ډبره ښکاره شي چې ته به پرې د کمر ګمان کوې، که هغه ډبره دې لرې کړه نو تاته به د فرعون د هديرې او قبر دروازه ښکاره شي چيرې چې د فرعون مړی او خزانه هر څه پراته دي .

دا ډبره د کيښودلو د ورځې څخه را پدخوا تر نن ورځې پورې چا نده بې ځايه کړې ، د پنځلس پيړيو څخه راپديخوا چا لاس هم ندی پرې لګولی. مونږ د پنځلس پيړيو څخه د دې هديرې او خزانې ساتنه کوو، زه د فرعون د مړينې پيښې داسې درته بيانولی شم لکه چې زما په وړاندې مړ شوی وي ،

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کیسی ماته پلار او نیکه اورولی دي، هغه ته خپل پلار نیکه اورولی وي، پدی توګه د پنځلس پیړیو پیښې زما په سینه کې ساتلې شوې او ما خپل راتلوونکی نسل ته بیان کړې.

مارکونی په ورخطایی سره وویل: زه دا خبری بیا وروسته اوریدل غواړم! په ډبره باندی ور وخوت، د هغه پدی هیڅ باوری نه وُ چې ګوندی دا مخروطی ډبره به راجدا کیدای شي، هغه د یو او بل لوری څخه کتل خو هیڅ درز پکې نه معلومیده، نو بیرته لاندی راښکته شو.

زه پوهیږم چې ته پدی باور نشی کولایی چې دا ډبره دوه برخی لری! بوډا مارکونی ته وویل: پاسنی برخه چې د غره سره نښتی د غره برخه معلومیږي خو داسې نده بلکې دا د انسانی لاس کمال دی، د دی جوړښت طبعی معلومیږي خو دا انسانانو برابره کړیده، فرعون د خپلو سترګو لاندی جوړه کړی وه، د دی غره لاندی چې کومه دنیا اباده شویده هغه ټوله د فرعون تر سترګو لاندی اباده شوی. هغه د بهرنی نړی د خلکو د سترګو څخه د پټ ساتلو لپاره دا ډبره جوړه کړی، هغه کسانو چې دا ځایونه جوړ کړي وه هغه یې ټول بندیان کړل، کله چې فرعون مړ شو، د هغه تابوت یې دلته راوړ، نور ټول شیان او خزانه یې هم راوړله بیا یې خوله ورپسی بنده کړه، وروسته یې وارثانو هغه ټول کسب کار خلک ووژل چې دلته یې کار کړی او په راز باندی خبر وه د مصر دولس کسان یې دلته په غارونو باندی میشته کړل او هغوی ته یې د مصر ښکلی او ښایسته نجونی ورکړی، هغوی یې د دی لپاره دلته میشته کړل چې د دی هدیری او خزانی ساتنه وکړی، زه او هغه کسان چې تاسې ووژل د دی دولس ساتونکو له نسل څخه یو.

مارکونی له بوډا څخه وپوښتل: مونږ دا ډبره لدی ځایه څه ډول لری کولایی شو؟

بوډا وویل: ستا سترګی چیری دی- ستا عقل چیری دی؟ د ډبری څوکه وګوره! ته د هغی سره رسی نشی تړلایی؟ که ستا په ملګرو کې قوت او زور وی نو رسی راکش کړی، ډبره به د خپل ځای څخه راجلا شی.

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکوني د خزاني راويستلو ته ډېر ورخطاء او په تلوسه کې وُ، هغه خپل ملګري راوغوښتل، پرې او رسۍ يې راوړلې، هغه يې د ډبرې د څوکې سره کلکې وتړلې، هغه خپلو کسانو ته وويل چې په پوره زور سره پرې او رسۍ راکش کړي ، کله چې هغه زور ولګولو نو ډبره په ښوريدو شوه، يو ځل هغه دومره وښوريده چې لاندې خاليګاه ورڅخه ښکاره شوه، هغه خپلو ملګرو ته چيغې پيل کړې نو هغوی نور هم زور ولګولو، پدې سره ډبره له خپل ځای څخه وښوريده او روانه شوه، مارکوني خپلو ملګرو ته وويل چې لږه دمه وکړي، د لمر سترګه د تور غر شاته پټه شوه، د مارکوني سره د شرابو ذخيره وه، هغه ټولو ته شراب ورکړل او بيا يې ورته وويل دا وڅښئ او بيا دا ډبره د شګو پشان له خپل ځای څخه لرې وغورځوئ .

ټول په شرابو ورپريوتل، مارکوني په جذباتي شکل وويل: زه به نن شپه دوه آوښان درته کباب کړم، لږ ځنډ وروسته شرابو د ټولو سترګې لرې کړه او بيا کار کولو ته تيار شول .

پدې وخت کې لمر سترګه پريوتله، مشعلونه بل شول ، يو ځل بيا ټولو زور لګول پيل کړل. مارکوني پاس ولاړ وُ، هغه د مشعلونو په رڼا کې وليدل چې لويه ډبره مخ لاندې ښوېږي او روانه ده، هغه نورې چيغې هم پيل کړې چې زور زيات کړي ، ناڅاپي ډبره د خپل ځای څخه راجدا او د چاودنې په شکل له خپل ځای څخه روانه شوه، هغه ځای چې د مارکوني کسانو پرې کشکول هغه ډېر تنګ ځای وُ او شاته يې هم کمرونه او ډبرې وې، ډبره په دومره چټکتيا سره لاندې ولاړه چې هيڅ چاته د تيښتې وخت پيدا نشو، د ډبرو او کمرونو تر منځ دا دنيا يو دم د څو چيغو او نارو څخه ولړځيده او بيا سمدستي چوپه شوه، هلته ډېره روښنايي هم نه وه، مارکوني په منډه لاندې ښکته شو، د يو مشعل په رڼا کې يې وليدل، د ډبرې لاندې ويني رواني وې ، د چا لاس معلوميده، د چا پښه او د چا سر او داسې هم وه چې بدن يې د ډبرې لاندې وه .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکونی د چا د منډې او قدمونو اواز واوریده، فکر یې وکړل چې څوک به ژوندي پاتې وي نو یوه غونډۍ ته پورته شو ګوري چې څلور کسان ولاړ دي، یو بوډا، بل اسماعیل، دریمه قدومي او څلورم د مارکوني ملګرې چې ټول له ویرې څخه رپیدل .

مارکوني په قلاره قلاره غونډۍ ته راپورته شو، هغه څلور واړو ته وار په وار وکتل ، ټول چوپ ولاړ وه .

تر ټولو د مخه بوډا وویل : ما تاته ویلی وه چې مرګ ستا په سترګو کې ښکاري، ما خپل مسئولیت له یاده وویست او تاته مې راز څرګند کړ، زه پوهیدم چې دا د مرګ راز دی ، مرګ به زما مسئولیت پوره کوي ، ایا اوس هم بیرته تللی شي .

مارکوني په خپ اواز وویل: نه! زما دا ملګرې زما سره دي! دا به زما سره ملګرتیا کوي!

بیا یې د بوډا څخه وپوښتل: معلومیږي چې څوک وتښتیدل، هغه څوک وه؟

بوډا وویل: ستا څلور ملګري زما د دوه ملګرو سره وتښتیدل، زما ملګري هغوی ته د بهر تللو لاره نه په ګوته کوي، اوس به هغوی په همدې کندو کې مړه کیږي، ښه خبره دا وه چې هغوی د همدې ډبرې لاندې مړه شوي وايي، دا مرګ ورته اسانه دی ، د نن شپې لپاره دا کار بند کړه، زه به سبا سهار تا دننه بوځم .

***

مارکوني پدې مرګوني حالت او پیښې هیڅ غمجن نه ؤ ځکه هغه د خزانې په غم کې ؤ او اوس د خزانې خوله هم خلاصه شوې وه ، هغه بوډا له ځان سره په خوراک اوڅښاک کینولو او یو ځای یې ورسره خوراک اوڅښاک وکړ ، اسماعیل بوډا ته یو څادر ورکړ چې هغه په ځان باندې راتاو کړي ، قدومي بالکل چوپه وه، قدومي هغه ښځې او میرمنې هم ولیدې چې مارکوني برمته کړې وي، هغوی اوس بل ځای ته وړل شوې وې .

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکوني بوډا ته وويل: تاسې زما يو سړی خوړلی وُ! د دی څخه مخکې تاسې څومره انسانان خوړلی دي؟

بوډا وويل: څومره چې پلاس راغلي! زه پدی نه پوهيږم چې په مونږ کې د انسان غوښه خوړل د څه وخت څخه پيل شوی، ماته چې څه ويل شوی هغه د پنځلس پيړيو مخکې يوه وړاندی وينه ده چې چا ويلی وه: څوک چې د فرعون د مړي ساتنه کوي هغه به الله تعالی پخپل سره غيږ کې ساتي، هغوی به د سيوری او اوبو څخه بی برخی نشي، هغوی به د نړۍ د حرص څخه ازاد او خلاص وی، هغوی به د شرابو، ښځو، سرو او سپينو غم او انديښنه نکوي، هغوی ته به د دی اړتيا هم نه وي چې خپل ستر او عورت پټ کړی، د هغوی په زړونو کې به د يو بل مينه او محبت وي، په هغوی کې به هيڅ حرص نه وي، حرص انسان ډاکو، غل او خيانت کوونکی جوړوی ځکه هغه ځينی وخت د ښځی او ځينی وخت د مال حرص کوي، حرص د فساد ريښه ده ، د حريص انسان دين او مذهب نه وی، مونږ د دی لعنت څخه ازاد يو خو دا ويل شوی وه چې د فرعون ساتونکی به يو وخت د انسانانو غوښی هم خوری، د دی ځای څخه به د باندی وځی، انسانان به ښکار کوی ، که کوم ځناور يا ځاروی پلاس ورشي هغه به هم خوری، که دا کار ونکړي نو د دوی نسل به ختم شي .

قدومی : بوډا څخه وپوښتل ايا تاسې اوس هم فرعونيان خدايان بولی !

بوډا وويل: انسان ډېر کمزوری دی، خپل خدای هر وخت بدلوی! ځينی وخت خپله انسان هم خپل ځان خدای بولی، اوس تاسې زما خدايان ياستی ځکه چې زما عزت او زما حيا ستاسې پلاس کې ده، ما دا راز ځکه تاسې ته درکړ چې ما تاسې خدايان وبللی، ځکه زه د مرګ او خپلو بچيانو د بی عزتۍ څخه ويريږم، فرعون هم ستاسی پشان د خلکو په څټونو باندی د لوږی او غريبی چاره ايښی وه او خپل ځان يې خدايی بللو، انسانانو هم له مجبوريت څخه منلو، ځکه چې بی وزلي او غريبی انسان د حقيقت څخه ډېر لری بيايی، د هغه انسانی حقيقت او انسانيت مړ کيږي ، چا ته چې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله پاک اشرف المخلوقات ویلي وه هغه ورڅخه ختم او یوازې کالبد او اسکلیټ پاتې شي، کله چې د هغه ګېډه په لمبوشي نو بیا د هر کس او ناکس په وړاندې سجدې لګوي ، د انسان همدې بد مرغۍ پادشاهان پیدا کړل، ډاکوان او غله یې پیدا کړل، انسان یې حاکم او محکوم، ظالم او مظلوم وګرځولو.

وایي چې لوړې انسان د بدې سره بلد او اشنا کړ، دا خبره غلطه ده، انسانان زرو بد کارې کړل ، تاسې څوک یاستې او څه یې؟

بوډا ته څرګنده شوې وه چې قدومي د قاهري نامتو نڅاکوونکې ده بیا یې له قدومي څخه وپوښتل: ته د چا میرمن یې؟ ته پدې کې کوم یو ته خپل خاوند وایې؟

قدومي د بوډا د پوښتنې څخه اندیښمنه شوه ځکه هغه لا له مخکې څخه اندیښمنه وه، د بوډا پوښتنې د هغې څخه خولې روانې کړې، بوډا چې کله هغه چوپه ولیده نو وی ویل: ته د خپل ښایست او ځوانۍ په سبب خان خدای بولې، او ستا غوښتونکي هم تا خدای ګڼي، ما ځنګلي او وحشي مه ګڼه ! زما سره جامې شته چې زه یې کله اغوندم او بیا قاهرې ته ځم، ستاسې پر مختللې دنیا ګورم، چې کله بیرته راشم نو خپلې جامې وباسم، ما ستاسې په دنیا کې شهزادګیانې لیدلې چې په بګیو کې سپرې ګرځې، ستا پشان شهزادګیانې نڅاکوونکې او سندر غاړې لیدلې دي، هغه مې هم لیدلې چې نجونې نڅوي، ما د فرعونیانو د وخت کیسې او پیښې اوریدلې دي، او دننې وخت فرعونیان مې هم لیدلې دي، د هغوی تولو پای او آخرمې هم لیدلې دي، ستا پای او آخر هم ګورم چې تاته اوس نه ښکارې، تاسې د خزانې په حرص کې دومره بې ګناه انسانان په وینو لت پت کړل، د دې ګناه د سزا څخه به بچ پاتې نشې، فرعون هم بچ نه ؤ پاتې شوی، سبا سهار به تاسې دننه دنیا ته بوځم، د هغوی پای وګورې، که هغوی خدایان وایي نو پای او آخر به یې داسې نه وای ، الله تعالی هغه ذات دی چې دوی ټول یې دې ځای ته ورسول، ما هیڅکله هغه څوک په ربوبیت باندې ندی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ د دې منلي څوک چې د ځاورو لاندې د هډوکو په شکل پروت دی، مونږ د دې هدیرې او قبر ساتنه نه کوو بلکې د دنیا د حرص څخه د ځان ساتنې په خاطر مو یوه عقیده منلې ده چې د هغې ساتنه او حفاظت کوو.

بوډا بندي بندې خبرې کولې، قدومي هغه ته کتل او د بوډا په خبرو کې ورته خپل پای او آخر ښکاریده، مارکوني مسکې مسکې کیده، هغه شراب څښل، هغه بوډا ته وویل: ته خپلو ښځو ته ولاړ شه، سهار وختي راپورته شه، مونږ دننه ننوتل غواړو!

بوډا ولاړ نو مارکوني قدومي ته وویل : راځی چې اوس مونږ او تاسې هم ویده شو.

قدومي مارکوني ته وویل: زه نوره ستا سره نه ځم!

مارکوني ورمنډه کړه نو قدومي په شا ولاړه، مارکوني هغې ته اخطار او ګوت څنډنه ورکړه، اسماعیل د مارکوني مخې ته ودریده، هغه څه ونه ویل خو د مارکوني په سترګو کې یې سترګې واچولې نو مارکوني پښا ولاړ، کله چې مارکوني ولاړ نو قدومي د اسماعیل په سینه سر کیښوده او د کوچنیانو پشان یې وژړل .

***

سبا سهار مارکوني بوډا ولټولو، د بوډا هیڅ درک نه ؤ، هغه ښځې ولټولې، هغوی هم نه وې، هغوی ته یې اوازونه او چیغې وکړې، یوې او هیچاته اړتیا نلرله ځکه د هدیرې خوله خلاصه شوې وه، که بوډا هلته وی هیچاته یې لټون وکړ خو د هیچا درک هم څرګند نشو، مارکوني اوس هم نو څه ګټه یې ځکه نه وه چې د هدیرې د داخل څخه هغه هم خبر نه ؤ.

مارکوني اسماعیل ، قدومي او خپل ملګرې د ځان سره یو ځای کړل او بیا هغې دېرې ته پورته شول چېرې چې د هدیرې خوله راخلاصه شوې وه، لومړی مارکوني ښکته شو ځکه هلته کنده وه چې په تونل بدله شوې وه. هغوی د ځان سره مشعلونه اخیستي وه ځکه چې په داخل کې تیاره وه، چې کله وړاندې ولاړل نو تونل بند ؤ، مارکوني په مار تور باندې هغه ځای په

(c) ketabton.com: The Digital Library

زور سره ووهلو معلومه شوه چې د دې ځای شا خالي وه، دا د ډبرې دروازه وه، کله چې یې هغه ډبره ښه ووهله نو خالیګاه پکې پیدا شوه، کله چې هغوی ښه زور پرې واچولو نو د چاودنې په شکل یې اواز وکړ او په شا ولویده چې د هغې د لویدو په سبب په تونل کې د زلزلې په شان جټکې راپیدا شوی، د دروازې د خلاصیدو سره سم د هدیرې څخه د بد بوی داسې څپه راغله چې ټول شاته راوتښتیدل، خپلې خولې او پوزې یې بندې او ټوکران یې ورڅخه تاؤ کړل، لږ ځنډ وروسته د مشعلونو سره یو ځای تونل او بیا هدیرې ته ننوتل، د دروازې څخه وروسته د زینې پټه پاټۍ ښکته شوې وې.

په زینه باندې د انسانانو هډوکي او کوپړې پرتې وې، د هډوکو په خوا کې توری، برچې او ډالونه هم پراته وه، دا د پیره کوونکو هډوکي وه، هغوی یې په ژوندانه باندې د دروازه پیرې ته ودرولي او بیا یې وریسې د تونل خوله بنده کړې وه، د زینو څخه وروسته هغوی لویې خونې ته ښکته شول، خونه د غره په تل کې کیندل او تراشل شوې وه، داسې معلومیده لکه چې اوس جوړه شوې وي، هلته یوه ښکلې کشتۍ هم اېښودل شوې وه چې بادبان یې نغښتل شوي و، په کشتۍ کې هم د انسانانو هډوکي او کوپړۍ پرتې وې، دا د کښتۍ وانانو هډوکي او کوپړۍ وې، یوه بله تیاره لاره بلې خونې ته تللې وه چې هلته یوه ډېره ښکلې او سینګار شوې بګۍ ولاړه وه، د دې بګۍ په مخکې د اتو آسونو هډوکي او کوپړۍ پرتې وې، د بګۍ په سیټ باندې د یو انسان هډوکي او د سر کوپړۍ پرته وه، پدې خونه کې د ځو نورو انسانانو هډوکي او کوپړۍ هم پرتې وې، د دې څخه مخکې یوه بله خونه وه چې هغه د ماڼۍ او قصر په شان جوړه شوې وه، چت یې لوړ او په دیوالونو باندې قیمتي ډبرې لګول شوې وې - د یو دیوال سره زینه او په هغې باندې د ډبرې څوکۍ اېښودل شوې وه چې په څوکۍ باندې د فرعون ډبرین بت ناست و.

په زینو باندې د انسانانو هډوکي او کوپړې پرتې وې، قدومي د یوې کوپړۍ سره د سرو زرو او قیمتي ډبرو امیل او هار ولیده چې په هغې کې

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شین غمی لګیدلی ؤ، غوږوالۍ او ګوتی هم پرتی وې، د څو نورو هډوکو سره هم کانی او امیلونه پراته وه، مارکونی یو امیل او هار راپورته کړ، د یو نیم زر کلنو په تیریدو سره بیا هم د دې هار او امیل ځلا هماغسې برښیدله، د مشعل په رڼا کې هغې رنګا رنګ وړانګې غورځولې .

مارکونی امیل د قدومی په غاړه کې اچولو چې هغې چیغې کړې او د اسماعیل شاته پټه شوه، مارکونی په کړس کړس وخندل او وې ویل: ما درته ویلي وه چې زه ستا څخه د مصر نامتو ملکه قلو پطره جوړوم، ویرېږه مه قدومي! دا ټول امیلونه ستا دي .

قدومي په لړزیدلی اواز سره وویل:نه! ما پدې هډوکو او کوپړیو کې خپل پای او آخر ولیده، دا هم زما پشان وې، دا د هغه خدای محبوبه وه چې اوس یې هډوکي پراته دي ، ما د هغوی اخر او پای ولیده، هغوی کبر او غرور خدایان ګرځولي وه، اوس ما خپل الله ولیدلو! هغه دومره ویریدلې وه چې اسماعیل یې راکش کولو او هغه ته یې ویل: ما د دې ځای څخه وباسه! ما زر تر زره وباسه! زه د هډوکو پنجره یم .

د قدومي په غاړه کې هم امیل وه، هغه یې د غاړې څخه راوویست او په هډوکي یې ور وویشت، د ګوتو څخه یې قیمتي ګوتې راوویستې او په هډوکي یې ورغورځولې او بیا یې چیغې کړې: ما خپل پای او آخر ولیده، ما خپل الله ولیده، ما د دې ځای څخه وباسې .

مارکونی یوې بلې خونې ته ولاړ ، اسماعیل قدومي ته وویل: په سد شه که زه او ته لدې ځایه ولاړو نو دا ټوله خزانه به دا دوه صلیبیان یوسی، اسماعیل یوه بله لاره ولیده، مشعل د هغه پلاس کې وه، هغه قدومي هماغه لوری ته بوتلله چې هغه ډیره پراخه خونه وه، د خونې په منځ کې په یوه چوتره باندې تابوت ایښی وه، خیره یې لوڅه وه، دا د دویم ریمنیس فرعون مړی ؤ چې خلکو به د هغه په وړاندې سجدې کولې، مړی مو میایي شوی وه، خیره یې بالکل روغه پاتې وه، سترګې یې خلاصې وې، اسماعیل د هغه خیرې ته تر ډېره پورې کتل، قدومي هم ورته کتل، بیا دواړو یو بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته وکتل ، هغوی چې یوی او بلی خواته وکتل نو د ډېر هډوکي پراته وه، هلته ښکلی او ښایسته بکسونه هم ایښودل شوي وه، د یو بکس ګنډه خلاصه وه، اسماعیل چې بکس خلاص کړ نو د سرو زرو او قیمتي ملغلرو څخه ډک و، په هغه باندی د انسان هډوکي پراته وه، د بکس په خوا کې هډوکي او کوپړه هم پرتي وي .

اسماعیل وویل : آه انسانه ! د مرګ څخه مخکې مخکې دی انسان د دی سرو زرو او قیمتي ملغلرو د پورته کولو کوښښ کړی و، هغه فکر کاوه چې د دی ځای څخه به ژوندی ووځی، خو د نفس بندیدو په سبب همدلته د خزانی په خوا کې مړ شو، بوډا ریښتیا ویلی وه چې د انسان دښمن لوږه نه بلکې حرص دی .

اسماعیل بکس ته لاس کړ او بیا یې قدومی ته وویل: ته هم د دی شیانو په حرص او هیله دلته راغلی وی واخله چې څه تاته هم درکړم!

قدومی د هغه لاس ونیوه او وی ویل:اسماعیل! زما حرص او هیله مړه شوی، اوس قدومی مړه وشمیره .

اسماعیل بیا پـه بکس کې لاس ښکته کړ نو قدومی پری چیغه کړه ! ځان ساته اسماعیل!

اسماعیل هم استاذ و، هغه یو لوری ته ځان وغورځولو، او بیا سمدستی راپورته شو، ګوری چې مارکونی توره پلاس په هغه حمله کوي، د مارکونی توره په بکس ولګیده او بیا یې چیغه کړه: دا خزانه زما ده ! !

پدی وخت کې د مارکونی صلیبی ملګری هم را ورسیده، د اسماعیل سره خنجر و چې هغه پری د توری مقابله نشوه کولایی، قدومی هلته نژدی یوه برچه ولیده، مارکونی په اسماعیل باندی ګذار کولو او هغه په مشعل باندی منع کولو، د مارکونی صلیبی ملګری هم په اسماعیل باندی حمله پیل کړه، دوارو صلیبیانو چې کله خزانه ولیده نو لیونیان شول، قدومی ته د هغوی دوارو پام نه و چې هغه څه کوی، کله چې د مارکونی شا قدومی ته واوښته نو هغې پری په پوره قوت او زور سره د برچې وار وکړ، بیا یې برچه

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوویستله او بیا یې پرې ووهلو چې پدې سره مارکوني وغورځیده، د مارکوني صلیبي ملګرې پاتې شو هغه په قدومي باندې د توري وار کولو چې اسماعیل په خپل خنجر د هغه ګیډه څیرې کړه .

قدومي چې په خزانه کې د برخې اخیستلو لپاره تللې وه اوس یې خپل امیل، قیمتي ګوتې، غوږوالې او هر څه هلته وغورځول او د اسماعیل سره یو ځای د فرعون د هدیرې څخه د باندې راووتل. اسماعیل چې کله د هدیرې د دروازې څخه راوتلو نو بل شوې مشعل یې هلته وغورځولو او راووت، په قدومي چې کله د باندې تازه هوا ولګیده نو اسماعیل ته یې وویل: مونږ د کوم ځای څخه راغلي یو؟ ایا ته ما پیژنې؟ زه څوک یم؟

اسماعیل وویل : زه هم همداسې احساسوم! شاید مونږ خپله تولـه ګناه دننه غورځولي وي ؟

د دې سیمې څخه د وتلو لاره دواړو ته معلومه وه، هغوی د باندې راووتل د باندې یوازې څو اوښان ولاړ وه د نورو درک نه لګیده، هغوی په دوه اوښانو باندې سپاره شول او د قاهرې په لوري ولاړل .

***

راتلوونکې شپه نیمه تیره شوې وه، غیاث بلبیس د قدومي او اسماعیل تولـه کیسه د لومړي سر څخه تر اخره پورې واوریدله او بیا یې سوړ اوسیلی وویست، ویې ویل: ماته د سلطان صلاح الدین ایوبي خبرې ریښتنې ښکاره شوې څکه هغه ویلي وه چې تاسې د دې خزانو څخه ځانونه لرې وساتې !

غیاث بلبیس د امنیه عمومي قوماندان ؤ، اسماعیل او قدومي دواړو هغه پوره پیژندلو، هغوی اوس د خپلو کړو ګناهونو کفاره اداء کوله، هغوی چې کله د دښتې څخه راغلل نو د احمر درویش پر ځای غیاث ته ورغلل ، هغه ته یې تولـه کیسه بیان کړه، او دا یې هم ورته وویل چې د دې تول کار پلان جوړونکی احمر درویش دی .

غیاث بلبیس سمدستي علي بن سفیان راوغوښت هغه تـه یې هم دا کیسـه وکـړه، احمـر درویـش څـه عـادي سړی نـه ؤ ، هغـوی دواړو سلطان

(c) ketabton.com: The Digital Library

صلاح الدین ایوبی راوپښ کړ او اجازه یې ورځخه وغوښتله چې احمر درویش ونیسي، هغوی ته اجازه وشوه، هغوی د پوځ څخه څه کسان راخیستل او د احمر درویش کور یې تالا شي کړ، هلته هغه کاغذونه پیدا شول چې د دفتر څخه مخکې ورک شوي وه .

سهار د علی بن سفیان او غیاث بلبیس په مشری کې د پوځ یو ګروپ غازیان د فرعون د هدیرې په لوری ولاړل. سلطان صلاح الدین ایوبی هغوی ته ویلي وه چې هدیره د پخوا پشان بیرته بنده کړي، هیڅوک هم دننه مه پرېږدئ، اسماعیل ورته لاربښودنه کوله، هلته چې ورسیدل نو د وینې کیسه او داستان معلومیده، هغوی د پوځیانو په مرسته د تونل خوله د پخوا پشان بنده کړه، رالویدلی ډبره په زور سره بیا خپل ځای ته ورسول شوه او هلته کیښودل شو، یو ځل بیا فرعون د خلکو د سترګو څخه پناه شو!.

سبحانک اللهم وبحمدک اشهدان لا اله الا أنت استغفرک او اتوب الیک

❀❀❀

❀❀

❀

خُبيب "احمد"

عبدالرحمن "نوری"

1398/ 11/13

محترمو لوستونکو! ددی کتاب دریم ټوک د چاپ لاندې دی .

BCS = 4th

5

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذهب او تمــــدن

ليکوال : سيد ابوالحسن علـی " ندوی "

ژباړن : سيد فضل مــــــولا " لتون "

* * *

عيسايت يعنی څه ؟

ليکوال : علامه محمد تقي "عثماني "

ژباړن : حافظ محمد شريف " راشد

* * *

د صحابو د ژوند پلوشی

ليکوال : دکتور رافت الباشـا

ژبـاړن : محمـد گلاب " بشـار"

* * *

اسان فقه [د مذاهبو په رڼا کې]

ليکوال : مولانا عاصم الحداد

ژباړن : مولانا خليل

* * *

پرده

ليکوال : سيد ابوالاعلی " مودودی "

ژبـاړن : قريب الـــرحمن " سعيد "

* * *

اسلامی سياست

ليکوال : مولانا گوهر رحمان

ژبـاړن : قريب الـــرحمن " سعيد

* * *

Scanned by CamScanner

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیغام خپرندوی مرکز

Scanned by CamScanner

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library